

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HARVARD LAW LIBRARY

Received AUG 26 1925

x
Hoved-Register

til

Norsk **Nestinden**

for

1871—1880.

Udgivet af

Advokat B. Ingstad

Kristiania 1884.

Forlagt af J. Chr. Abelsfæd.

Trykt hos S. Tangen, Abelsfæd's Efterfølger.

AUG 26 1925

Rubrik-Register.

Abod. Ager. Aftedsbehandling. Afædesret. Afsetning. Afvisning og Ufetterrettelighed. Alders Lids Brug. Almenning. Analogi. Appel. Arrest og Forbud. Arv og Skifte. Auktion. Barnefødsel i Dølgemaal. Bedrageri, Falsk og anden Svig. Bergværk. Besiddelse. Bestadigelse af Eiendom og Gods, samt Ildspaaføttelse. Bevillinger og Dispensationer. Bevis. Brandvæsen og Brandassurance. Brændevis-, Vin- og Olløvgivning. Bygnings- og Reguleringsvæsen. Bøder. conditio sine causa, conditio in- debiti. Delagtighed. Dyrplageri. Eiendom, Eiendomsret og Eien- domsbyrder. Embeds-, Ombuds- og Bestillings- mænd. Emigrationsvæsen. Eretation. Expropriation. Fabrikker og industrielle Anlæg. Falskmüntneri. Fattigvæsen. Forelæggelse. Forligsvæsen. Forsbundne og fraværende Personer.	Forsøg. Fortsat Forbrydelse. Forvaring. Fremmed Ret. Frisindelse. Fuldmagt. Føderaad. Gave. Geistligheden og det beneficerede Gods. Gjentagen Forbrydelse. Gjæld. Grundloven. Handel og Haandværk. Havnævæn. Hjemmel. Husindvisitation. Husmænd og Leilendinge. Hædd. Interessentstab. Jagt og Fiskeri. Jords Fredning. Kaution. Kirker, Kirkegods og Kirkegaarde. Kjøb og Salg. Kommunevæsen. Kompetens af Part. Kompetens af Ret eller offentlig Betjent. Konturs. Kontrakt. Kriminal Arrest og Fængselsvæsen. Krænke af Andres Frihed. Annulation. Laan og Leie. Legemsformælsel. Likvidation. Lods-væsen. Lotteri. Loves Virksomhed i Tid. Løssagtighed.

Maal og Bægt.
 Majestætsforbrudelse.
 Mandbrud.
 Matrifuleringsvæsen.
 Medicinal- og Sundhedsvæsen.
 Meneu.
 Militære.
 Mortifikation.
 Nasteri.
 Novation.
 Rødbørge.
 Odel.
 Offentlig Myndighed.
 Paatale.
 Pant.
 Parters Ed.
 Patent.
 Politi og Politiretsbehandling.
 Prioritet.
 Privilegier.
 Proteskalia.
 Proformabærf.
 Proklama.
 Religion.
 Renter.
 Res iudicata.
 Røveri.
 Sagsomkostninger.
 Salarium og Sportler.
 Sameie og Udskiftning.
 Skadeserstatning.
 Statter, Afgifter og andre Udredelser.
 Skolevæsen.

Stobvæsen.
 Stemplet Papir.
 Stevning, Bærfel og Underretning.
 Straffekommulation.
 Straffepreskription.
 Strafsudmaaling.
 Summarisk Sagsbehandling.
 Syn og Ekson, Tærf.
 Svæbansmæssig Ret.
 Svæbæn og Svæbsurance.
 Thinglæsning.
 Tilbagekaldelsesret.
 Tilbagesøgning.
 Tilregnelighed.
 Tilstaaelse.
 Tolbvæsen.
 Transport.
 Traktater og Forhold til fremmede
 Magter.
 Tyende- og andre Tjenesteforhold.
 Tyveri.
 Uagttsomhed.
 Udlandinge.
 Uloblig Brug af Andres Eiendomme.
 Umyndige og Bærger.
 Vand-, Elvæbægs- og Flødningsvæsen.
 Veif- og Kommunikationsvæsen.
 Verel og Verelobligationer.
 Værelsskriveri.
 Værneathing.
 Vægtetæller, Forældre og Børn og
 andre Familieforhold.
 Væretænder.

Afhandlinger m. v.

Om Konkursbehandlingsens Enhed. Af Prof. Schweigaards efterladte Fremstilling af Konkursbehandlingen	1871, Side 1.
Om de saakaldte Advokatammere af pl.	17.
Bibt om Forordningen af 4 Decbr. 1796 af Prof. jur. Aubert	153.
Om Høiesteretsadvokat J. P. Andresen af Overretsassessor D. A. Bacht 1871	169.
Om den saakaldte literære og kunstneriske Eiendomsret I—V af Do. 1871 185, 201 og 585, 1872 377, 393, 553, 793 og 809, 1873 217, 233, 265 og 817, 1874 537, 729 og 745, 1875 673, 689, 745 og 809.	
Bemærkninger til Fredningsloven af 22 Juni 1863 af O. P.	1871, 217.
Det franske Roratorium	329.
Militær Forbrydelse og Barigheden af Strafarbejde for denne Forbrydelse (Indsendt)	409.
Udsigt over den svenske Jurisprudents Historie. Af Stipendiat Ebbe Hertzberg	569.
Om Havelovens § 18 af M. L.	713.
Om Retsforholdet mellem Kreditorer og Arvinger. Af Prof. Schweigaards efterladte Papirer	761.
Kontraktbancotens historiske Udvikling især i dansk og norsk Ret, af Prof. jur. Aubert	1872, 81.
I. Indledende Oversigt. Romersk og engelsk Panteret	83.
II. Den germaniske Panterets fælles Karakter. Tysk Panteret	113.
III. Dansk Panteret	1872, 145 og 161
IV. Norsk Panteret	1872, 209, 225, 273 og 341.
V. Nogle Oplysninger om den svenske Panteret	1872, 409.
Nogle Oplysninger om den officielle Statistiks Standpunkt ved Udgangen af 1871	97.
Indbydelse til et Møde af Scandinaviske Jurister i Kjøbenhavn	289.
Om Retsgælden, der stribes mod Lov og Erbarhed. Af D. P.	305.
Om Retligheden af Sikkerhedsstillelse, hvis Gjenstand er en obligatorisk Rettinghed. I, II og III af Advokat Joh. S. Bergh	1872, 457 og 473.
Om Erstatningsansvaret i Tilfælde af Misligholdelse af en Kjøbekontrakt. Aftrykt efter A. Hindenburgs: Om Kjøb og Salg	1872, 521.
Nogle Bemærkninger om den militære Straffelovs Forhold til den ældre Lovgivning og navnlig til Subordinationsanordningen af 27 April 1792 af Auditor J. B. Hansteen	665.
Den tiende tyske „Juristentag“ af L. A.	697.
Statistiske Bidrag til Belysning af Privatformuens Fordeling i Norge 1873, 1 og 65.	
Juridiske Reisebreve fra Tyskland	1873, 33 og 145.
I. Leipzigs Universitet og det juridiske Studium	1873, 33.
II. Das Reichs-Oberhandelsgericht	145.
III. Det tyske Proceslovarbejde	153.
Om Fængselsvæsenet af Sørenskriver Morgenstjerne	1873, 81, 97 og 113.
I. Oversigt	1873, 81.
II. Det irske Fængselsvæsen	88.
III. Bort Fængselsvæsen	97.
IV. Forbedringsanstalter for unge Forbrydere	113.
Nogle Bemærkninger vedkommende Lovforslaget om Handelsregistre og Firmaers Anmeldelse. Af Prof. jur. Aubert	177.
Bemærkninger til Sagen: Ogdalsbrugets Eiere mod Handelsborger Ingebrigtssens Konkursbo af Advokat A. Odam	201.
Kollision mellem sekundære Panthavere i Løsøre af A. R.	297.
Fængselskongressen i London 1872 af Fængselsdirektor H. Petersen	1873, 329 og 345.
Om Røddendigheden af fastere Regler for Beregningen af Sørenskriverportler i visse Tilfælde	1873, 377.

Norges og Sveriges udenrigste Handel i Aaret 1871 af A. N. Rjør 1873, Side 393.	
Om Adversforholdet mellem Regelreglementet i Frdn. af 16 April 1681 og L. 5—13—6 ff. Af Prof. jur. Aubert	1873, 457.
Om Slægtsskabs Omfang efter norsk Ret. Responsum fra det juridiske Fakultet	— 473.
Den militære Straffelovs mest omfattende Straffebud (§§ne 150 og følgende). Fremstilling af Overretssassessor J. B. Hansteen	— 537.
Damp Lovudkast om Skifte af Dødsbo m B.	— 697.
Drudstykker af svensk Ret af Advokat Birkeland	1873, S. 729 og 1874, S. 193.
Juridiske Strøbemærkninger af G. Th. M.:	
I. Tinglig obligatorisk Ret	1874, 33.
II. Om Overenskomster	— 633.
Balgmands- og Storthingsvalgene 1870 og 1873 belyste ved Statistik. Af J. N. Røhn	— 49.
Om Betingelserne for solidarisk Ansvarlighed i Handelselskaber. Af Prof. jur. Aubert	1874, 65, 81 og 97.
Om Skrivning af Skjeder af E.	1874, 225.
Angaaende Favnafogedpenges Erlæggeelse	— 257.
Norges administrative Inddeling. Af Cand. jur. B. Plum	— 305.
Om Børns Pligt at underholde Forældre. Af Sørenstrier Thaulow	— 393.
De vigtigste Resultater af Skolestatistikken. Ved Bureauchef A. N. Rjør	1874, 441, 457 og 505.
Omkostninger og Salærer. Af en Sagfører	1874, 489.
Storthingene 1815—1874 belyste ved Statistik. Af J. N. Røhn.:	
Indledning	— 761.
I. De valgte Repræsentanters Samfundsstilling	— 762.
II. Balgmændenes Benyttelse af Balgretten (Spredning eller Samling af Stemmer)	— 777.
III. Ny- og Gjenvvalg af Repræsentanter	— 809.
Indbydelse til at sætte en Buste af Prof. Schweigaard i Universitetets juridiske Forelæsningsværelse	— 793.
Om Grundlovens § 25.	1875, 225.
Udt om de Konflikter Regellovgivningerne fremkalde i den internationale Regelhandel. Af Advokat Birkeland	— 241.
Hvorvidt er Bygdelagets Hugstret i Almenning efter N. L. 3—12—6 indskrænket til de Gaarde, der ikke have tilstrækkelig Hjemskov? Af Prof. jur. Aubert	— 321.
Om Thinglæsningsadskifterne og Thinglæsningsstidderne paa Landet. Af Sagfører Erhaas	— 353.
Om det navngivne Handelselskabs Retsforhold ligeoverfor Trediemænd. Af cand. jur. Oskar Platon	— 369.
§ 1. Indledende Bemærkninger	1875, 369.
§ 2. Definition af det navngivne Handelselskab	— 271.
§ 3. Firma	— 378.
§ 4. Om Udskrænkningen af Medlemmernes Forpligtelser, Administration, det indbyrdes Mandat	— 382.
§ 5. Forandring af Medlemmer	— 407.
§ 6. Interessent Kontraherende som Trediemænd med Selskabet	— 416.
§ 7. Om separat Retsfølgning mod Selskabet og dets enkelte Medlemmer	— 422.
§ 8. A. Er det navngivne Handelselskab en juridisk Person? B. Om Selskabskonkurs og de enkelte Medlemmers Konkurs	— 443.
§ 9. Om Selskabets Forhold til Trediemænd under dets Liquidation	— 502.
Om Delinger og Sammensætninger af Forbeholdomme. Af Sagfører Erhaas	1875, 529.
Om Schemaet for Realpanteregistrene. Af Sagfører Erhaas	— 577.
Indtægts- og Formuesforhold i Kristiania og Bergen 1868 og 1874 af J. N. Røhn	— 713.
Udsigt over Principerne for Syn og Skjøn af cand. jur. O. Platon	— 761.
Om den saakaldte Delagtighed i Forbrydelser af cand. jur. B. Gesz	1876, 1.
De ved Fattigfastligningen i Landdistrikterne beskattede Terminer i de sidste Aar. Ved cand. jur. B. Plum	— 129.

- Historiske Oplysninger om Brugen af det kongelige Beto til Storthin-
 gets Lovbestemmelser af L. H. Aschehoug 1876, Side 145.
 Jurisdiktionsforandringer ved B. Plum 1876, 177.
 Formuesforhold i Norge. Af J. N. Rohn. I og II 1876, 193 og 225.
 (En Berigtigelse til samme Afhandling Side 336).
 Den militære Straffelov og almindelige Forbrydelser begaaede af Militære 1876, 481.
 Lovsystemets Udvikling og nuværende Stilling i Frankrig. I—IX af
 Ebbe Hertberg 1876, S. 513, 529, 561, 593 og 705, 1877, S. 1
 og 769 og 1878 S. 81.
 Om Begrebet „Udvikling“ i dets Anvendelse paa Ret — Savigny og
 Darwin — og sociale Tilstande oversat efter Merkel 1876, 625.
 Om praktisk Uddannelse under Retstudiet. Af J. S. — 817.
 Om det navngivne Handelskassels Retsforhold ligeoverfor Tredeemand.
 Assessor i Kristiania Byret, Oscar Platons Disputats for Doc-
 torgraden den 18de Decbr. 1876 1877, 33.
 Om Kontokurantforholdet. Efter Prof. Grünhut 1877, 145 og 161.
 Om Arbeidet for en ensartet Regellovgivning af Prof. jur. Aubert . . . 1877, 193.
 Falske Bedrægtigheder, erhvervede i Ubladet, producerede af en Ublen-
 ding i Høiesteretsagen D. Nr. 6 første Session 1877: J. P. Roun-
 tain ktr. O. G. Maarub Af Advokat Bonnevie — 257.
 Om Straffens Problem i den moderne Videnskab. Tale af Prof. Binding — 561.
 Det tredje nordiske Juristsmøde — 609.
 Kan præklusivt Proklama udstedes af Enke, der sidder i udstiftet Bo? 1878, 1.
 Om Ret for Enke, der vil hensesidde i udstiftet Bo, til at indkalde sin af-
 døde Mandes Kreditorer ved Proklama. Af M. H. — 49.
 Om en Reform i Bæretagsretsvæsenet. Af B. Sæp 1878, 113, 129, 145 og 161.
 Mere om Spørgsmaalet: Kan præklusivt Proklama udstedes af Enke,
 der hensesidder i udstiftet Bo? 1878, 209.
 Om Dødsbo med uovertaget Gjældsansvar. Af B. Sæp . . . 1878, 273 og 306.
 Det tredje nordiske Juristsmøde — 306 og 321.
 Om Justitsreformen i Egypten. Af Dommer G. Gram 1878, 337.
 Om Domsaffigelse og Retterne i England. Af J. C. Bons — 513.
 Om Omstodtelse af svagagtige Retsbandler efter norsk Ret. Af B. Sæp — 629.
 Resultaterne af den sidste almindelige Folketælling for Norge. Af A.
 R. Kjør. I. — 709.
 Romerretten i England og Skotland. Af M. I. — 725.
 Fængsels-Kongressen i Stockholm August 1878. Af Direktør R. Petersen — 741.
 Indbydelse til Prisafhandling om A. S. Orstedes Betydning for den
 danske og norske Retsvidenskab — 82.
 Bemærkninger om enkelte Punkter i Stadeserstatningslæren. (Kompen-
 sation af culpa). Af Byretsassessor Dr. Oscar Platon 1879, 1.
 Resultaterne af den sidste almindelige Folketælling for Norge. II. Af
 A. R. Kjør. — 37.
 Statistiske Oplysninger vedkomende det juridiske Studium. Af L. A. — 69.
 Jurymændenes Forhold til Dommerens Retsbelæring. Diskussion paa
 det tyske Juristsmøde 1878 — 325.
 Friedrich Karl von Savigny. Af Rudolf Jhering — 349.
 Det skandinaviske Regellovudkast. Af Professor R. Maurer . . 1879, 397 og 413.
 Om Kompensation efter norsk Ret. Af Brede Morgenstjerne . . . 1879, 509.
 Indledning. Kompensationsinstituttets historiske Udvikling . . . 1879, 510.
 Iste Afsnit. Kompensationens Begreb — 520.
 Kap. 1. Kompensationens Begreb i Almindelighed 1879, 520.
 — 2. Udenretslig og retslig Kompensation — 523.
 — 3, 4 og 5. Virkningen af at kompensable Fordringer
 faaar ligeoversfor hinanden:
 A. Kritik af de forskellige herskende Theorier. — 526.
 B. Naar i denne Henseende Gjældsbrævsfordringer og
 andre Fordringer efter norsk Ret bedømmes paa
 forskjellig Maade? — 536.
 C. Stabes ved Koegistensen en Ret til Kompensation
 for begge Parter? — 545.
 Kap. 6. Afstaler mellem Parterne eller særlige Omstændig-
 heber, som kunne modificere de almindelige Regler — 553.
 2det Afsnit. Kompensationens materielle Betingelser 1879, 557.

Rap. 7. Fordrignernes Gjensidighed. Almindelige Bemærkninger	1879, 557.
— 8 og 9. Mobilisationer i Gjensidighedsprincippet:	
A. Debitor cessus' Ret til at benytte Mobfordringer paa Cedenten til Kompensation ligeoverfor Cessionaren	— 560.
B. Kautionsfens Afgang til at benytte Hovedskyldnere Mobfordringer paa Kreditor til Kompensation ligeoverfor denne	— 571.
Rap. 10. Fordringsobjekternes Ligeartethed	— 576.
— 11. Mobfordringens Retskraft	— 579.
— 12. Mobfordringen maa være forfalden	— 584.
3die Affnit. Kompensationsforlangendet og dets processuelle Anbringelse	1879, 585.
Rap. 13. Balgretten, hvor flere Fordringer staar paa den ene Side	1879, 585.
— 14. Kan der sagges til Kompensation?	— 588.
— 15. Processuel Ekviditet som Betingelse for retslig Kompensation	— 590.
— 16. Processuelle Lighedsmomenter ved Kompensationsforlangendets Anbringelse for Retten	— 597.
— 17. Dommen og dens Virkning i en Sag, hvor Kompensation er forlangt	— 605.
4de Affnit. Kompensation i Konkurs	1879, 607.
Rap. 18. Mobilisationer i Reglerne om Afgang til Kompensationen grundede paa, at den ene Part er et Konkursbo	1879, 607.
— 19. Afgang til fuld Dækning i Konkursbo for Mobfordringer paa Boet	— 614.
Om Virkningen af Bilfarelse i Kontraktforhold; om <i>condictio sine causa</i> o. s. v. Af O. P.	1879, 637.
Om Erstatning for tvungen Grundafstaaelse til Gader og offentlige Pladse samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænkning i Eiereis Ret til at bebygge sin Grund. Af L. S. Aschehoug	— 717.
Om Bevismidlernes Forskillelse og Forbedring. Af C. D. Erhaas	— 765.
Om bore Processloves Forbedring	— 829.
Statistiske Meddelelser om Husmandsklassens Betydning i Samfundet og om Husmændenes økonomiske Stilling. Af Sekretær J. N. Mohn	1880, 1.
Om en til Kristiania Byrets Vetteise sigtende Lovforandring. Af J. B.	— 177.
Om de civile Processers Fortællelse, navnlig ved Kristiania Byret. Af J. B.	— 193.
Fra de internationale Domstole i Egypten. Af Dommer G. Stam	— 353.
Om Brugen af „direkte Tale“ i Protokolation af Vidneprover. Af L. A.	— 401.
Nogle Bemærkninger, foranledigede ved de i Retsstidenden No. 12 og 13 for indelærende Aar indtagne Artikler: „Om en til Kristiania Byrets Vetteise sigtende Lovforandring“ og „Om de civile Processers Fortællelse, navnlig ved Kristiania Byret.“ Af Assessor Sommerschild	— 497.
Karl Georg von Wächter, et Foredrag i Berlins juridiske Selskab Baaren 1880 af Heinrich Dernburg	— 513.
Bemærkninger om Bevisskyrden i de af Søfartslovens § 65 omhandlede Tilfælde. Af Dr. Oscar Platou	— 673.
Den nordiske Penitentiaerforenings andet Møde i Kjøbenhavn den 6te, 7de og 8de Juli 1880. Af Fængselsdirektor R. Petersen	— 753.
Notitier og Efterretninger:	
En gammel Eksekutionsforretning	1871, 77.
Kan Bestemmelsen i R. L. § 5—13—27 i. B. anvendes i Konkurstilfælde?	— 134.
Spørgsmaal om Tingsvidner i Politisager optagne i Henshold til af Høiesteret affagte Reassumtionskendelser skulle behandles ved den Politiret, der har påsejndt Sagen, eller ved vedkommende almindelige Underret	— 197.
De juridiske Studerendes Tal	— 198.
Sp. om det regelmæssige Minimum af Salær for en Referent i Justitsager	— 215.

Accumulation af Justits- og Politisag	1871, Side 215.
Sp. om en Sagfører ved tidligere Besætning med en Sag var bleven inhæbet til at være offentlig bestillet Defensor i den	1871, 215.
Oplysninger i Anledning Røtningen i R. Nr. 1871	1871, 246 og 279.
Understøttelsesforeningen for norske Sagførere og deres Efter	1871, 276.
Sp. om Forskæelsen af § 47 i Lov af 17 Marts 1866	— 520.
Sp. om villige Bidner, naar de ikke selv undslaa sig, ubetinget skulle sø- res under Forbehold af ved Domsaffigelsen at bedømme, hvad Hen- syn der skal tages til dem	— 567.
Ad Lovbogens 5—5—6	— 647.
Tyveri af Rentalve paa Marken anseet som grovt Tyveri	— 759.
Om fremtidig Meddelelse af Statistik i Retsvidenden	— 807.
Retsstatistik for Kristiania By i 1871	1872, 77.
Universitetet i Straßburg af M. I.	— 78.
Sp. om Virkningen af at en Defensor i en kriminel Sag var udebleven fra en Session og Bidner ikkebestemte førte mod Tilkalte	— 190.
Understøttelsesforeningen for norske Sagførere og deres Efter	— 239.
Retnolog over Bayersk Statsraad og Minister, Dr. Georg Lubvig v. Maurer af Fr. B.	— 338.
Det nye Schweiziske Grundlovudkast	— 471.
Juristmødet i Kjøbenhavn	1872, 472 og 568.
Tage Algreen Udsig	1872, 485.
Sp. om en Bemægtigelse var foretagen i Tydskenligt eller ikke	— 518.
„Der deutliche Juristentag“	— 519.
Schweigaard: Om Konkurs anmeldt i dansk Dagblad	— 519.
Magens danske Bankerets Historie anmeldt af Prof. Konr. Maurer	— 552.
Jr. Brandts retshistoriske Forelæsninger og Afhandling om Trøllenes Retsstilling og Ebbe Hertzbergs Fremstilling af det Norske Kri- strats Historie indtil Kong Sverres Tid anmeldt af Prof. Konrad Maurer	— 568.
Schlytters Udgave af Sverriges gamle Love anmeldt af Prof. Konr. Maurer	— 582.
Sp. om en Huseier i Bys Ret til at kræve Gade, der danner Afkomst til hans Hus, holdt aaben og fri for Belemring for generende Trafik	— 615.
Sættedommer- og Sagførerskallarer for et Tingsvidne tilkendte af Høie- steret som første Instants, da Sættedommeren havde studt Spørge- maalet fra sig	— 744.
Sp. om i hvilken Udfrættning Domstolene ere bundne ved Aktionsordren	— 821.
Sp. om konstituerede Embedsmænd med Hensyn til mod dem begaaede Forbrydelser mod Rell. 8 10de Kap. skulle sættes i Klasse med vir- kelige Embedsmænd eller med Ombuds- og Bestillingsmænd	1873, 96.
Dansk Handels- og Søfartslov	— 110.
Retsstatistik for Kristiania 1872	— 127.
Kjøbenhavns juridiske Fakultet	— 128.
Dødsstraffen i Tyskland	— 144.
Tyffe Personalia: Dødsfald i 1872—73 (C. F. Koch, Philipps, W. T. Kraut, Rudorff). Forskyttere (Schulte, Hermann, Heinge, Binding, Weibom)	— 174.
Prof. Maurer om Prof. Auberts Afhandling om Kontraktspantets Historie	— 310.
Det nordiske Juristmødes Forhandlinger anmeldt af Prof. Hofmann i österreichische Gerichts-Zeitung	— 310.
Det tyske Proceslovarbejde	— 340.
Spørgsmaal om en en Sagfører i en offentlig Sag ilagt Munk for usømmelig Skrivemaade for Retten er underkastet Paatjendelse af høiere Instants uden Hensyn til om Appel er institueret specielt for dette Punkts Vedkommende eller begjæret af den Munkterede	— 358.
En Dame som Doctor juris	— 359.
Dødsfald (Marezoll, Lieber, Allard)	— 359.
De juridiske Studerendes Tal	— 376.
Prof. Schweigaards Forelæsninger over Romerretten	— 405.
Den skandinaviske Handelsrets Rilder	— 598.
En international Lovsamling	— 614.
Dødsfald (Ortolan, Ratschenowsky, Munzinger)	— 615.
Udenlandske Juristmøder	— 615.

Souberæner for Domstolene	1873, Side	631.
Det japaneske Lovarbejde	1873,	647.
Prof. Bergsalls Biografi over Prof. Schweigaard	—	647.
Tyske Personalefterretninger (R. F. Koppert, Schletter, Hestter, Holten- dorff, Philipps)	—	663.
Lovb. 5—2—91 og Restrikt af 31 Mai 1690	—	677.
Meddomsmænd eller Jury	—	678.
Lappebæsenet	—	695.
Dansk Dom, hvorved antaget, at offentlig Forlovelse med Hensyn til For- pligtelse til i Velsangrelsesstiftelse at ægte Pigen, staa i Klasse med det i Frdn. af 5 Marts 1734 omhandlede Bøtte	—	799.
Lidt Retsstatistik	—	847.
Den tyske Retsenhed (Udvidelse af Forbundets Lovgivningsmagt)	1874,	31.
Om Barfel til og Bævis for Barfel til Underdommere i Stiftelse af Appel	—	42.
Slængenavne i Kristiania	—	46.
Retsstatistik for Kristiania	—	78.
Spor af Ibenst Retsforestilling paa norsk Grund. Af B—d	—	79.
Det tyske Proceslovudkast	—	80.
Den nye østerriske Straffeprocesslov	—	80.
Sp. om Dyrslæger med Hensyn til Fritagelse for Sagrettespligt staa i Klasse med Bøger	—	174.
Juryspørgsmaalet i Tyskland	—	192.
Det andet nordiske Juristsmøde	—	192.
Theodor Mommsen	—	222.
Den tyske Retsenhed (Lovkommission til Udarbejdelse af en ny Civil- lovbog)	—	222.
Den preussiske Høiesteret	—	222.
Konsularjurisdiktioner i Orienten	—	237.
Brugspant i Bergens Stift. Af L. A.	—	238.
Do. i Sverige. Af L. A.	—	424.
Bævis for naar Tyvstraf er udstaaet	—	255.
Den paatænkte tyske Civillovbog	1874, 286, 663 og	726.
Den tyske Bøghandels Produktion i 1873 og tidligere af J. R. M.	1874,	301.
Værdien af Tysklands Indførsel og Udførsel af Do.	—	302.
Understøttelsesforeningen for norske Sagsførere og deres Enter	—	303.
International Kongres	—	317.
De juridiske Studerendes Tal	—	318.
Det nordiske Juristsmøde	1874, 351 og	424.
Det franske Moratorium for den ibenske Høiesteret	1874,	392.
Dansk Lov om Udpantning og Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig	—	404.
Den ibenske og norske Sæfatslov	—	404.
L'Institut de droit international	—	405.
Indtegnning af Kontrakt om Servituts Oprettelse	—	424.
Om Misbrug af Værns Arbejde	—	436.
Profesor Windicheid	—	439.
De nordamerikanske Dommeres Lønninger	—	502.
Frdn. af 5 Marts 1734	—	502.
Indstevning af Underdommerens Arvinger for høiere Ret	—	502.
Kundgjørelse af Love	—	502.
Frdn. 19 Mai 1754	—	503.
Det juridiske Examensvæsen i Finland	—	582.
Sagsførervæsenet i Finland	—	582.
Bergbergs Vært om den gamle norske Proces anmeldt af Maurer	—	583.
Antallet af juridiske Studerende i Finland	—	583.
Oprettelse af en Handelsdomstol i Kristiania	—	616.
De militære Underklassers Formuesraadighed	—	616.
Barikæd aflagt under Sagen	—	629.
Barikæd brugt til at udsulte Bævisbyrden. Forholdet mellem Barikæ- dere i Kollag	—	630.
Retsforhold mellem Theatre og Forfattere	—	631.
Omflaassterminer og Løbedage	—	631.
Dansk Forbud mod visse Lændstifter	—	631.
Privat engageret Defensor ved Siden af offentlig bestiftet	—	646.
Sp. om Afvisning paa Grund af Feil ved Stebnemaalet	—	663.

Reform i den engelske Retsforfatning	1874, Side	675.
Om Arbejdsforholdene blandt Stolegutter i Kristiania	1874,	692.
Leipzigs Universitet. Nyeste Personalefterretninger	—	711.
Udkast til Lov om Formueskæftesskabet mellem Ægtefæller	—	727.
Rigsgrændsen mod Sverige	—	727.
En Forhandling i en hanooveransk Ediborneret	—	758.
Indsigelse under en Fornælsessag	—	790.
En ny østerrigsk Straffelov	—	790.
Nyeste Personalia (Borchius, Anschütz, Arndt, Seydemann, Homeyer, Walter, Schломann)	—	791.
En japanesisk Retskole	—	791.
En juridisk Forening for Staane og Bletinge	—	807.
Udgivningen om berusende Drikke	—	807.
Den fjerde Stoblovgivning	—	807.
Rigsarkivar Nordstrøm	—	807.
Islands Fiskeri og Handelsforhold	—	807.
De juridiske Studerendes Tal	—	823.
Nytt Retsstatistik. (Se Rettelser i næste Aargang S. 48).	—	846.
Dansk Lov om Skifte af Dødsbo m. S.	1875,	16.
Nytt juridisk Literatur. Søuferts Archiv. Jernbaners og Fabrikers Erstatningspligt ligeoverfor Kæbber	—	60.
Nytt Retsstatistik	—	63.
Berigtigelse	—	96.
Kvægholdet i Norge 1657	—	143.
Udkast til en ny Konkurslov i Tyskland	—	144.
En international Søfartslovgivning	—	144.
Fra Redaktionen	—	144.
Nyeste Personalia	—	173.
Det obligatoriske Civilægteskab	—	173.
Udkast til en ungarsk Handelslovgivning	—	192.
Nytt Central-Handelsregister	—	192.
Den norske Pengelov af 1873	—	192.
Genferkonventionen	—	208.
Videnskabelige Stipendier i Preussen	—	223.
Om Kommerrets- og Handelsretsstudiet i Tyskland og Frankrige. Af cand. jur. D. Platous Rejseindberetning	—	269.
Det nordiske Juristmøde	1875, 272, 509 og	573.
Rægtelse af Ed i Paternitetslag	1875,	335.
Om Almuens Hugstret i Almenning	—	574.
Dødsfald (Prof. Zacharia)	—	588.
Et eller to Udsalgstæder	—	588.
Om Forsvarerens Stilling og Ansvar i Justitsager	—	589.
Dagløner eller Haandværkslønd	—	604.
Fortolkning af Handelslovens § 15 a jfr. § 9	—	604.
Den internationale Fængselskommission	—	637.
Hvem er i Kristiania ansvarlig for Belemring af Brygge? Bæreeieren eller Dampffibsekspeditøren?	—	638.
Kenter efter Handelskædbane	—	638.
Birkninger af Udeblivelse	—	638.
Svenske Forordninger om Lærlæsningsbærelse af E	—	655.
Prøveforelæsninger for Professorepost i Lovhyndighed	—	685.
Brand og Husfri. Svensk Retslag	—	711.
Partseb	—	759.
Prof. Maurer i Kristiania	—	759.
Retsstatistik	—	842.
Prøveforelæsninger for den juridiske Professorepost	1876,	78.
Gjæsterets Edslag	—	95.
Erstatnings Tilhændeelse under Politisag	—	95.
Sag mellem Arbejder og Fabrikant, behandlet som Politisag	—	96.
Betydningen af Ordet „bist“ i Kristiania Politivedtægters § 5	—	96.
Sp. om Titanen mod Indskæntes Protest kan faa Sagen hævet	—	96.
Kautionistens Regres	—	96.
Prof. Dr. Maurers Forelæsninger i Kristiania	—	111.
Den øverste Udbandring af B. P.	—	127.

Danſt Forſlag til Lov om Forandringer i Forligelſeslovgivningen 1876, Side 191.	1876, 207.
Retsſtatiftik for Kriſtiania	—
Behøves i Straffedom nogen udtrykkelig Beſtemmelse om, hvem der ſkal betale Afftraffellſesomkoſtingerne?	— 207.
Lyende eller ikke	— 255.
Hvad er at anſe ſom Præjudikat, og hvad ikke?	— 256.
Uloblig Haandbørſkrift	— 271.
Jernbaneſkifters Anſvar for Togenes Punctlighed efter engelt Ret	— 319.
Salarer, tilkøndte i offentlige Sager i Høieſteret i Aarene 1866—75	— 445.
De juridiffe Studerendes Tal	— 446.
Juriſtmødet	— 544.
Foreningen for Reform og Kodifikation af den internationale Ret	— 639.
Mortifikation	— 670.
Sagførereforeningens Bibliothek	— 703.
Anvendelſen af det lgl. Beto i Danmark.	— 751.
Svenſke Foranſtaltninger til Fremme af Enhed i Domſtolenes Retsanvendelſe. — Svenſke Udtalelſer om ſvenſt Retsvidenſkab og Retsanvendelſe	— 762.
Brøveforelæſninger for Profeſſorpoſten i Statsøkonomi og Statiſtit	— 814.
Rentefoden for forlæbde Forlig.	— 815.
Løb dage	— 831.
Retsſtatiftik	— 831.
Advokaters og Sagføreres Antal og Fordeling.	1877, 16.
Dommeres, Høieſteretsadvokaters og Sagføreres Gjennemſnitſalder	— 32.
Retsſtatiftik	— 79.
Retnolog over B. E. Albrecht	— 126.
Edsvornerefter	— 140.
Opſigelle	— 142.
Udelivellſesdom affagt af Høieſteret efter Forlangende af Indſtevnte i Soretsſag, hvor Appellanten udeblev, og ſom var opført paa Ugekartet efter Indſtevnets Begjer	1877, 254 og 271.
Lov af 17de Marts 1866 § 47	1877, 255.
Injurieſag, behandlet ſom privat Politiffag	— 400.
Misbrug af Huſtugtsretten under privat Politiffag anſeet efter 15—10	— 400.
Societet, Kommiffion	— 511.
Høieſterets Forhold ved Vedommelſen af Varſlet til Overretten	— 527.
Høieſteret miſbilliger, at en Juſtiffag var behandlet i de to førſte Sefſioner, uden at Tilkalte var varſlet eller givet Anledning til at være tilſtede	— 622.
Om Reaſumption ex officio af private Sager	— 622.
Brøveforelæſninger for Profeſſorpoſten i Statsøkonomi og Statiſtit 1877, 640 og 838.	— 622.
Thingsvidners Dtagelſe i Krigsretsſager, uden at Aktionsordre er udfærdiget	1877, 814
Censuren over Brøveafhandlingerne for Profeſſorpoſten i Statsøkonomi og Statiſtit	— 838.
Retsſtatiftik (Høieſteret)	1878, 15.
Et Par Oplyſninger om Romerretſtudiet	— 78.
Om Domſtolens Anvendelſe af fremmed Ret.	— 109.
Retsſtatiftik (Kriſtiania)	— 144.
Engeltſke Høieſteretsdomme angaaende Certivarrier	— 189.
Om Birkningen af Ekſekution afholdt inden 8 Uger for Konkursens Udbrud i Henshold til Forlig ældre end 8 Uger	— 191.
Tyffe Univerſiteter	— 206.
Om Opgjør mellem to Konkursboer efter Konkurslovens § 121 1878, 249 (og 272).	— 206.
Behovende Skriftregelen om hvorvidt præklufivt Proklama kan udfærdiges af Enke, der henſidder i uſtiftet Bo	1878, 256.
Inſaſſationsſalar	— 400.
Folkemængdens Bevægelse i Norge i Aaret 1877	— 400.
En ſagt Tiendoms Hiſtorie	— 800.
Retsſtatiftik (Høieſteret)	1879, 34.
Det Londonſke Odbagelſespoliti	— 34.
Udenlandſke Juriffer afdøde 1878. Af M. Jngſtab	— 77.
Retsſtatiftik (Kriſtiania)	— 82.
Om Tiden for Dtagelſe af Regelpoteſt	— 147.

To Afhandlinger i „Norsk Retstidende“ for 1878 meddelte i „Nyt juridisk Archiv“	1879, 148.
Tillegne Gjæsteretter	1879, 163, 226, 274 og 347.
Udsættelses-Procedure	1879, 180.
Sladserstatning. Egen culpa	— 292.
Udfærdningen af en Stats Egeterritorium	— 347.
Den østerrigste Retstidende i dette Aarhundrede og Savignys Indsigelse paa den	— 377.
Profesor Aagesen	— 763.
Dansk Lovgivning i 1879. Af J. D.	— 793.
Et Vidnes Edfættelse misbilliget af Høiesteret	— 794.
To Høiesteretsdomme vedkommende Art § 10—19. — Execution og andre obligatorisk Ret	— 808.
Om Jernbaners Erstatningspligt	— 896.
De juridiske Studerendes Tal. Af L. A.	1880, 29.
21—16 anvendt ved Siden af 23—2	— 30.
Om Bevismidlernes Forskævelse og Forbedring. Af E. D. Erbaas	— 31.
Retstatistik	— 110.
Retstidender	— 126.
Forstaaelsen af § 47 i L. af 17de Marts 1866	— 223.
En ny Regel i Forretningsordenen for det Engelske Underhus	— 493.
Appels Omfang.	— 541.
Forsøg og forberedende Handlinger. Af Fr. Brandts Forelæsninger	— 652.
Konkurrence om et Professorat ved Københavns Universitet. Af M. I.	— 751.
Baul Gide f. Af M. I.	— 752.
Savignystiftelsen. Af M. I.	— 799.

Akademiske Meddelelser:	1871 Side 14 og 598.
—	1872 — 14 og 470.
—	1873 — 31 og 502.
—	1874 — 39 og 422.
—	1875 — 31 og 571.
—	1876 — 94 og 828.
—	1878 — 365 og 493.
—	1879 — 50.

Litteraturnotiser:

A. N. Rier: Statistik Haandbog for Norge	1871, 118 og 742.
A. Schweigaard: Om Konkurs og om Skifte og Arvebehandling	1871, 726.
D. Mejlender: Lovene for 1871	— 727.
Dr. D. J. Broch: Statistik Aarvog for Kongeriget Norge	— 727.
Juridisk Stat og Kalender.	— 743.
Evens' Litteratur: (Rabenii: Sveriges förvaltningsrätt. — Lördén: Framställning af norske städernes författning) anmeldt af Fr. B.	— 758.
En Samling af Bidrag til Strafferetten af P. E. Vasson	— 774.
Fremstilling af den norske Politiret ved D. Schmitler	— 775.
Uindbildelig norsk Lovsamling udg. af Otto Mejlender	1872, 111.
Om Kjøb og Salg af A. Hindenburg	— 550.
Bollstændige Samling der geltenden Wechsel- und Handelsgefeze aller Länder af Borchhardt anmeldt af L. A.	— 550.
Handbuch des deutschen Strafrechts af v. Holzendorff	— 552.
Fremstilling af den norske Politiret ved D. Schmitler	— 583.
En Samling Bidrag til Strafferetten af P. E. Vasson	— 616.
Foredrag til Retstidenden og Ugeblad for Lovkyndighed m. M. 1861 — 70 af J. Weiszer og D. Hals.	1873, 215.
Encyclopædie der Rechtswissenschaft in systematischer Bearbeitung unter Mitwirkung vieler namhafter Rechtsgelehrten von Dr. Franz v. Holzendorff	— 340.
Die Entstehungszeit der älteren Gulathingslög von Prof. Konrad Maurer	— 406.
Lovene for 1873	— 599.
Folkretslig Litteratur (Le droit internationale de l'Europe par A. G. Heffter traduit par I. Bergson. — Bluntshli: Das moderne Völkerrecht der civilisirten Staaten als Rechtsbuch dargestellt. — D. D. Field: Draft outlines of an international code)	— 630.

Om Afsædes- og Stiftetagar af Sørenskriver P. B. Ottesen	1873, 647.
Svensk Litteratur (R. Olivecrona: om orsakerne till återfall till brot. Sagfrämmer: om aktiebolag. E. B. Norbbling: Föreläsningar öfver Arida Balken)	— 663.
L. P. Aischoung: Norges offentlige Ret, 2den Del	1873, 664 og 832.
Dansk Ugeskrift for Retsvæsen	1873, 694.
Finskt juridiskt Tidskrift	695.
Lh. Rabenii: Handbok i Sveriges Förvaltningsrät ved Fr. B.	750.
Tillæg til Rolfsens Formularbog	751.
Dr. Karl von Amira: Das altnorwegische Vollstreckungsverfahren anmeldt af E. P.	1874, 41.
Samme Arbeide anmeldt af Maurer i Kritiske Vierteljahrsschrift	79.
Justitsraad R. Olivecrona: Akerbrugskolonien i Mettray anmeldt af E. M.	43.
Dr. Wilhelm Brinmed: „Die Reluktionslagen aus Veräuszerungsbe- schränkungen um Grundstücke und Mobilien nach den Isländischen Rechtsquellen Grågås und Jarnsida und dem älteren und neueren Norwegischen Gulathingseges“	79.
Ebbe Herzberg: Grundtræffene i den ældste norske Proceß	173.
Samme Bært anmeldt i Jæner Literaturzeitung af Maurer og Amira	583.
Archives de droit international et de la législation comparée	237.
Goldschmidt: Håndbuch des Handelsrechts	238.
Aischoung: Norges offentlige Ret, II Den nugsældende Statsforfatning, 2det og 3die Hefte	1874, 238 og 808.
Hoffmann: Die Lehre vom titulus und modus acquirendi und von der justa causa traditionis	1874, 372.
H. J. Quitsfeldt: Biskop Esfens Jordebog	373.
Algemeine Bibliographie der Staats- und Rechtswissenschaften	373.
Konrad Maurer: Die Schuldbtendtschaft in altnordischen Rechte	374.
Samme Bært anmeldt af Brinz	846.
Stemanns Retshistorie og Wagens danske Panterets Historie anmeldte i Raumanns Tidskrift	439.
Tidskrift for Sveriges Landsting och större Kommuner	502.
L. E. Borup: den danske Landboret	503.
Polm: Nytt juridisk Arkiv	631.
B. Jinsen: Om de isländske Love i Fristatstiden	645.
Konrad Maurer: Island von seinen ersten Entdeckung bis zum Unter- gange des Freistates	646.
A. R. Rier: Essai sur la question d'une statistique	646.
Jæner Literaturzeitung	663.
Den norske Straffelov udgiben af Geh	711.
Smaastykker af Maurer. („Das Gottesurtheil im altnordischen Rechte“. „Frimarked“. Anmeldelse af B. Jinsens Bog: om de isländske Love i Fristatstiden)	727.
Herzberg: Biografi af R. Maurer	727.
En officiel Fremstilling af vor Civilproces. Stein: Die Geschichte des dänischen Civilprocesses und das heutige Verfahren	727.
Behold: Die Gesetzgebung des Deutschen Reiches mit Erläuterungen	789.
Gneist: Vier Fragen zur deutschen Proceßordnung mit einen Schlusssworte über die Schöffengerichte	790.
Ullmann: das oesterreichische Straßproceßrecht	790.
Clunet: Journal du droit international privé	823.
Schuler-Mibloy: Abriss der Europäischen Staats- und Rechtsgeschichte	843.
Dr. H. Martensen: Socialisme og Kristendom	43.
Raumanns svenske juridiske Tidskrift	1875, 174.
Tydt Tidskrift for Strafferet	208.
Oskar Platou: Lov om Firmaregistret af 3die Juni 1874, udgiben med forklarende Anmærninger, anmeldt af E. S	219.
De norske Loves Historie indtil Nutiden	285.
Konrad Maurer: Die Entstehungszeit der älteren Frostathingsslog an- meldt af L. A.	317.
Aischoung: Norges offentlige Ret, II, fjerde Hefte	351.
Konrad Maurer: Ueber den Hauptzehl einiger nordgermanischer Rechte	525.
Tillæg til denne Anmeldelse: Mere om Hovedtinden af L. A.	573.
Tydt Anmeldelser	587.

D. Platon: Om det navngivne Handelssejlskabs Retsforhold ligeoverfor Trebiemand; anmeldt i Danmark	1875, Side 757.
Ebbe Herzhberg: Grundtrækkene i den ældste norske Proces anmeldt af Konrad Maurer	1876, 78.
E. Soos: Den danske Strafferet I. Indledning til danske Strafferet	78.
Johan Hagströmer: Om frihedsstraffen	80.
Otto Stobbe: Handbuch des deutschen Privatrechts, 1te Bind. Anmeldt af L. A.	109.
Sveriges Rikes Lag af 1734 udgiben af K. Sjöros og K. W. Sulin	111.
L. Goldschmidt: Handbuch des Handelsrechts	191.
Svenska Aktiebolag med begränsad ansvarighet af A. L. van der Hagen og S. Cederschiöld	205.
Die Gesetzgebung des Deutschen Reichs, Hg. v. E. Bepold	206.
Forslag til Straffelag för Storfurstendömet Finland	206.
Sagen: Jacobel-Hibberbold i Høiesteret	207.
J. H. Deumger: Om offentlig og privat Stifte og om Arvingers Forhold til Arveladerens Kreditorer	237.
G. R. Lilienborg: Svensk lagsamling	238.
J. Kellermann: Bidrag til Fortolkning af Konkurslovens 4de Kapitel	254.
Franz Hejnann: Die Entstehungsgründe der Obligation	270.
N. Lassen: Willien som Forpligtelsesgrund	271.
Dansk Udtægt til Lov om Strafferetspleien	271.
Svensk Literatur: (C. G. Hammarskjöld: Om falsk angivelse och årekränkning. E. V. Nordling: Om konkursbo's rätt vid köp eller leveransafsal, uppgjord af gäldenären. E. V. Nordlings föreläsningar om boskilnad och om behandlingen af död mands bo. L. H. Rydin: Om 1809-10 års riksdags statsrättsliga betydelse för statsregleringen)	271.
Goldschmidts „Zeitschrift für d. gesammte Handelsrecht“	303.
Heinrich Thöl: Das Handelsrecht	348.
Holm: Nytt juridisk Archiv	348.
Svedelius: Indledning til Europas och Amerikas Statskunskap	349.
Thsen og Scharling: Systematiskt Översigt over Høiesteretsdomme i kriminelle Sager	349.
Laband: Das Staatsrecht des deutschen Reiches	349.
Karl Binding: Die drei Grundfragen der Organisation des Strafrechts anmeldt af P.	381.
Theophilus Parsons: The elements of mercantile law	415.
Rydin: Om 1809-10 års riksdags statsrättsliga betydelse för statsregleringen	415.
Annerstedt: Domarens procesledande verksamhet vid civila rättstvister	415.
Annerstedt: Om jordstykning og straffmätning	415.
Udenlandske Anmeldelser af norske Skrifter (Herzhberg: Grundtrækkene i den ældste norske Proces, D. Platon: Det navngivne Handelssejlskabs Retsforhold ligeoverfor Trebiemand)	511.
Jugstad: Om Romerretsstudiet	560.
Nagelsen: Fortegnelse over Retsamlinger, Retslitteratur m. M. i Danmark, Norge, Sverige og tilhørlig Finland	560.
Lovene for 1875	560.
Fr. Brandt: Om Søforsikring	639.
D. Schnitter: Fremstilling af den norske Politisorgtøining	751.
E. Sachs: Die Revision des Handelsrechts in Belgien	814.
Ushchoug: Norges offentlige Ret	815.
E. Bepold: Die Gesetzgebung des Deutschen Reichs mit Erläuterungen	1877, 126.
Otto Stobbe: Neurecht und Vertragsschluss nach älterem deutschen Recht	126.
Thste Tidsskrifter. Thste Præjudikater	140.
Norsk juridisk Literatur. L. M. B. Aubert: De norske Retsilder og deres Anvendelse. 1ste Del. Ushchoug: Den nugældende Stasforfatning. 6te Hefte.	142.
A. Nagelsen: Bidrag til Læren om Interessentstab og til Fortolkningen af Fimaloven af 23de Januar 1862.	206.
v. Holkenborg og Brentano: Jahrbuch für Gesetzgebung, Verwaltung und Volkswirtschaft im Deutschen Reich	206.
Thöl: Das Handelsrecht, I, 5te Auflage	254.

Prof. Konrad Maurer om Prof. N. Ingstads Brochure: „Om Rosmerretten“	1877, 269.
Aubert: De norske Retstilber og deres Anvendelse, anmeldt af J. D. i dansk „Ugeskrift for Retssagen“	— 301.
L. J. Bogt: Den norske Arbeiders Bestaaelse og Forbrug	— 351.
Jahrbuch für Gesetzgebung, Verwaltung und Volkswirtschaft von Holtzendorf und Brentano	— 510.
Zeitschrift für d. gesammte Handelsrecht von Goldschmidt	— 510.
Zeitschrift für d. private und öffentliche Recht der Gegenwart	— 511.
Nouvelle Revue historique de droit français et étranger	— 511.
A. L. Welin: Handbol i svenska Regeretten, anmeldt af L. A.	— 543.
Udenlandske Anmeldelser af dansk og norsk juridisk Literatur. Aageleens Fortegnelse over Retssamlinger. Aubert: Kontraktspantets Historie. Aubert: Norske Retstilber. O. Storm: Sigurd Ranesøns Process. Brandt: Om Særforskriftning)	— 544.
L. H. Njehoug: Om Rettsforholdet mellem Naboendomme.	— 655.
Svensk juridisk Literatur. (Nordling: «Om Præscriptionen enligt svensk almän Formögenhetsrätt» og «De nya Lagfarts och In- tekningslagarna med tillhörande Förfatningar»)	— 655.
Fr. Brandt: Om Særforskriftning overlat paa Lyft	— 717.
Svensk juridisk Literatur. (C. I. Wahlberg: Åtgärder för Lagförbättring 1633—65. J. Afzelius: Om cession af fordringar, enligt svensk Rätt. B. Kr. Grenander: Om de folkrättsliga villkoren för rätt att i krig betraktas och behandlas som soldat. 4de Uplag af Olivecronas: Om makars giftorätt i Bo, 1ste Del. Raumanns svenske Statsförfatningsrät, ny Udgave. A. V. Ljungmann: Några ord om de stora böhuslänka Silkskena. Njehelin: ny Udgave af Storfurstendömet Finlands Grundlagar jemte bihang)	— 718.
Schlytter: Sveriges Love	— 734.
Retshistoriske Arbejder. (Brandt: Retshistoriske Brudstykker. Guitfeldt: Biskop Eysteinns Fordebog. S. Bugge: Om Runeindskrifter paa Ringen i Forsa Kirke. Amira: Über Zweck und Mittel der germanischen Rechtsgeschichte)	— 734.
Nye Skrifter af Professor Maurer (Das Alter der Gesellsprechen Amtes in Norwegen. Ueberblick über die Geschichte der nordgermanischen Rechtsquellen. Studien über das sogenannte Christenrecht König Sverrirs. Das älteste Hofrecht des Nordens. Norwegens Schenkung an den heiligen Olaf. Gulathing — Gulathingsslag	— 766.
Norsk Literatur. (Weilander: Love 1877. Chr. Larsen og Brebo Morgenstjerne: Samling af norske Love og Bestemmelser, vedkom- mende Handel og Søfart)	— 799.
Annuaire de législation étrangère publiée par la société de législation comparée	1878, 206.
Grünhuts Zeitschrift f. d. Recht der Gegenwart	1878, 235 og 335.
R. v. Thiering: Der Zweck im Recht. I.	1878, 334.
Goldschmidt: Zeitschrift für d. Handelsrecht	— 335.
B. A. Secher: Kristian V's danske Lov	— 738.
Zeitschrift für vergleichende Rechtswissenschaft, hg. v. F. Bernhöft und G. Eohn	— 798.
Stobbe: Deutsches Privatrecht	— 819.
Den danske Lovgivning og juridiske Literatur i 1878.	1879, 79.
Lyft Literatur. (Goldschmidt: Zeitschrift für Handelsrecht. — Kritische Vierteljahrschrift. — Thierings Jahrbücher für Dogmatik. — Grünhuts Zeitschrift für d. Recht der Gegenwart	— 180.
Nordisk Tidsskrift for Fængselsvæsen og øvrige penitentiære Institutioner redigeret af Fr. Studenberg	— 274.
Förelägg till Strafflag för Storfurstendömet Finland.	— 293.
Hagströmer: Granskning af Förslaget till Strafflag for Storfurstendömet Finland	
Forsmann: Grunderna för läran om delagtighet i brott	— 293.
Lasson: Om Betingelserne for Forsøgets Strafbarhed	
Goos: Den danske Strafferet. II	— 293.
Anmeldt af Professor B. Gey.	

Annuaire de législation étrangère	1872,	Side 360.
Revue de droit international et de législation comparée	—	362.
Bulletin de la société de législation comparée	—	343.
Hallagers Obligationsret, 2den Udgave ved Professor Aubert	—	349.
Deunger: Kort Fremstilling af Retsvidenskab, navnlig Privatrettens almindelige Del	—	349.
Barraclough: Die Rechtsmittel im Civilprocesse. Yvernés: l'administration de la justice civile et commerciale en Europe	1880,	28.
J. Kellermann: Bidrag til Fortællning af Konkurslovens fjerde Kapitel. Samme Forfatter: Retshistoriske Bemærkninger om kirkelig Biesse som Betingelse for lovligt Ægteskab i Danmark	—	30.
Annuaire de législation comparée	—	128.
Földesdorff: Rechtslexikon, Encyclopædie der Rechtswissenschaft	—	174.
G. Storm: Om Haandskrifter og Oversættelser af Ragnus Sægastrøms Love	—	301.
Agelsen: 1) Forelæsninger over den romerske Privatrecht og 2) Forelæsninger over Indledning til den danske Formueret	—	348.
Deunger: Om Appel i civile Sager	—	349.
G. Boos: Den danske Straffeprocess i Forhold til Strafferetspleiens Grundsætninger	—	349.
Lov om Begler af 7de Mai 1880 samt Lov om Rettergangsmaaden i Beglæger m. M. af 17de Juni 1880 forsynede med Henvisninger samt med Anmærkninger indeholdende Uddrag af Retterne ved N. Morgenstjerne	—	560.
Samling af Love f. 1880	—	560.
E. Hall: Repertorium for praktisk Lovhåndhævelse	1880,	575 og 830.
L. M. B. Aubert: Den nordiske Begleret	1880	830.

Statistiske Meddelelser:

Driftsberetningerne for de norske Jernbaner for 1870 og de nærmest foregaaende Aar	1872,	30.
Folkemængdens Bevægelse i 1871	—	63.
Fiskeristatistik for 1870	—	63.
Sammenbrag af statistiske Opgaver for Aarene 1865, 68, 69, 70 og 71 til Belysning af Landets økonomiske Tilstand	—	71.
Udvalgte i 1866—70	—	142.
Fattigstatistik for 1868	—	174.
De kommunale Slatter i Landdistrikterne i 1867 og 1868. 1872, 188 og 1873, 261.	1872,	206.
Norges Ind- og Udsærl i Januar 1872	—	238.
Folketælling 1870	—	254.
Den internationale statistiske Kongres i St. Petersburg	—	337.
Norges Ind- og Udsærl i 1ste Kvartal 1872 sammenlignet med Aarene 1871, 1870 og 1869	—	359.
Udvalgte i 1866—70	—	438.
Norges Ind- og Udsærl i de 5 første Maaned 1869—72	—	469.
Det tyske Riges Folkemængde	—	469.
Den statistiske Literatur	—	600.
Norges Ind- og Udsærl første Halvaar 1872 sammenlignet med Aarene 1871, 1870 og 1869	—	742.
Udt amerikansk Befolkningsstatistik	—	743.
Norges Ind- og Udsærl de 3 første Kvartaler 1872 sammenlignet med Aarene 1871, 1870 og 1869	1873,	48.
Norges Ind- og Udsærl i Januar—November 1869—72	—	126.
Do. Do. i Januar—Decbr. 1869—72	—	171.
Seilbarheden af norske Indsøer og Elvedrag	—	278.
Beregninger om Norges Fiskerier 1871	—	231.
Norges Indsærl og Udsærl i Januar 1870—73	—	280.
do. do. i Januar og Februar 1870—73	—	358.
do. do. i første Kvartal	—	391.
do. do. i de første fire Maaned	—	501.
do. do. i de første fem Maaned	—	567.
do. do. i første Halvaar	—	598.
do. do. i de 7 første Maaned	—	677.
do. do. i de 8 første Maaned	—	

Norges Indførsel og Udførsel i de 9 første Maanedes 1870—73	1873, Side 750.
do. do. i de 10 første Maanedes do.	1873, 831.
De Nørste i Amerika	517.
Norges Indførsel og Udførsel i Aarene 1870—73	1874, 143.
do. i Jan. og Febr. 1871—74	285.
do. i Jan. — Marts do.	334.
do. i Jan. — April do.	404.
do. i Jan. — Mai do.	436.
do. i Jan. — Juni do.	568.
do. i Jan. — Juli do.	674.
do. i Jan. — Aug. do.	710.
do. i Jan. — Septbr. do.	743.
do. i Jan. — Oktbr. do.	807.
Formuernes Vægt i de sidste Aar af J. N. Mohr	400.
Norges kommunale Gjæld ved Udgangen af 1871	660.
Statistiske Oplysninger om Værns og Kvinders Arbejde i Fabrikkerne af J. N. Mohr	721.
Kulforsbruget i England	806.
Norges Indførsel og Udførsel i de første 11 Maanedes 1871—1874	1875, 59.
do. i hele Aaret 1871—1874	127.
do. i Jan. og Febr. 1872—75	286.
do. i Jan. — April do.	334.
do. i Jan. — Mai do.	523.
do. i Jan. — Juni do.	603.
do. i Jan. — Juli do.	622.
do. i Jan. — Aug. do.	636.
do. i Jan. — Sept. do.	759.
do. i Jan. — Oktober do.	1876, 77.
do. i Jan. — Novbr. do.	126.
do. i Jan. — Decbr. do.	190.
do. i Jan. — Februar 1873—76	302.
do. i Jan. — Marts do.	347.
do. i Jan. — April do.	444.
do. i Jan. — Mai do.	496.
do. i Jan. — Juni do.	605.
do. i Jan. — Juli do.	638.
do. i Jan. — August do.	669.
do. i Jan. — Septbr. do.	750.
do. i Jan. — Oktbr. do.	813.
do. i Jan. — Novbr. do.	1877, 31.
do. i Jan. — Decbr. do.	125.
do. i Jan. — Februar 1874—77	253.
do. i Jan. — Marts do.	350.
do. i Jan. — April do.	366.
do. i Jan. — Mai do.	463.
do. i Jan. — Juni do.	495.
do. i Jan. — Juli do.	591.
do. i Jan. — August do.	686.
do. i Jan. — Septbr. do.	765.
do. i Jan. — Oktober do.	813.
do. i Jan. — Novbr. do.	1878, 47.
do. i Jan. — Decbr. do.	143.
do. i Jan. — Februar 1875—78	248.
do. i Jan. — Marts do.	333.
do. i Jan. — April do.	415.
do. i Jan. — Mai do.	447.
do. i Jan. — Juni do.	528.
do. i Jan. — Juli do.	591.
do. i Jan. — August do.	706.
do. i Jan. — Septbr. do.	753.
do. i Jan. — Oktbr. do.	837.
do. i Jan. — Novbr. do.	1879, 49.
do. i Jan. — Decbr. do.	131.
do. i Jan. og Febr. 1876—79	225.

Norges Indførel og Udførsel i	Jan. Marts 1876—79 . . .	1879, Side 291.
do.	i Jan.—April do.	1879 395.
do.	i Jan.—Mai do.	— 425.
do.	i Jan.—Juni do.	— 507.
do.	i Jan.—Juli do.	— 651.
do.	i Jan.—August do.	— 683.
do.	i Jan.—Septbr. do.	— 778.
do.	i Jan.—Oktbr. do.	— 849.
do.	i Jan.—Novbr. do.	1880, 31.
do.	i Jan.—Decbr. do.	— 110.
do.	i Jan. og Febr. 1877—80	— 207.
do.	i Jan.—Marts do.	— 303.
do.	i Jan.—April do.	— 349.
do.	i Jan.—Mai do.	— 431.
do.	i Jan.—Juni do.	— 480.
do.	i Jan.—Juli do.	— 559.
do.	i Jan.—Aug. do.	— 592.
do.	i Jan.—Septbr. do.	— 703.
Bærdien af Norges Indførel og Udførsel for Aarene 1875—79 . . .	—	270.

Forkortelser.

Afh. — Afhandling.	Stifted. — Stiftedecision.
Bd. — Byretsdom.	Sp. — Spørgsmaal.
Dr. — Overretsdom.	Ud. — Underretsdom.
Ed. — Eoretsdom.	

Rubrik Processualia er mere omfattende end maasse strengt nødvendigt, idet samme Plan er befulgt som ved de tidligere Hovedregistre. Man vil imidlertid i de fleste Tilfælde lettere finde, hvad man søger, under Registrets mere specielle Rubra.

Havne-Register

over Parterne i de private Sager.

A.

- Aabyelvæns Fællesskøbningsfor-
ening, 1879, 386.
- Aabland, Anne Olsdatter, 1877, 497.
- Aagaard, Andreas, 1874, 604.
- Aal, Nils, Brugseier, 1876, 81.
- Aalrud, Karla, hendes Konkursbo,
1871, 334.
- Aalsæth, Gaavel Johannesen, 1874,
649.
- Aamodt, Johan, 1873, 557.
- Aamodt, Nils Kristensen, 1872, 465,
608.
- Aanonsen, D., 1875, 1.
- Aas, Engel Halstensen, 1880, 289.
- Aas, J. Ad. Rand. min., 1879, 804.
- Aasaf, Lærje Sælsøsen, som Rura-
tor for Halvor Dommé, 1880,
209.
- Aasnaas Kommunebestyrelse, 1875,
362.
- Åstrøm, Skibskaptajn, 1880, 529.
- Aasvæ, Nikolai Knudsen, 1876, 439.
- AgdersAssuranceforening, 1880, 620.
- Agdesten, Helge Osmundsen 1874,
671.
- Agerøen, Hans Hansen, 1875, 819.
- Aler, østre, Kommunebestyrelsen i,
1873, 652.
- Akers Fattigkommission, 1871, 714.
- Akers Kommune, 1876, 100. 1878,
353.
- Akers Kullægårdfabrik, 1877, 609.
- Akershus Amtskommune, 1876, 178.
- „Albert“, Sælsøgerdampskibet, dets
Reberi, 1875, 165.
- Albretsen, M. C., Kjøbmand, 1871,
127.
- Alderen, Johan Danielsen, 1879,
708.
- Alderen, John Steffensen, 1879,
708.
- Alum, Kjøbmand, 1879, 360.
- Alm, Tron, Gaardbruger, 1873,
760.
- Alfing, Sørenskriver, 1871, 52.
- Altenelvæns gamle Interessentskab,
1880, 337.
- Altens Robberværks Interessentskab,
1871, 494.
- Altens Sparebank, 1879, 53. 1880,
483.
- Ameln, Brødrene, 1876, 316.
- Amundsen, A., 1879, 261.
- Amundsen, A. C., Skipper, 1873,
572. 1875, 823.
- Amundsen, C., 1879, 261.
- Amundsen, J., 1879, 261.
- Amundsen, Jakob Skibsfører, 1873,
835.
- Amundsen, Ole, 1871, 141.
- Amundsen, P., hans Enke, 1879,
261.
- Amundsen, Politikonstabel, 1874,
321.
- Andersen, A., Vagtmester, 1874,
425. 1876, 449.
- Andersen & Bergs Efterfølgere,
1880, 453.
- Andersen, J. G., Tobakspinder, 1873,
760. 1878, 425.
- Andersen, Claus, 1873, 835.
- Andersen, Restauratør, 1878, 124.
- Anderson, B., Skibsfører, 1879, 632.
- Andersen, Johan, Fisker, 1879, 632.
- Andreasen, Abraham, 1872, 465,
608.
- Andreasen, Anders, Skibsfører,
1878, 324.
- Andreasen, Gabriel, Løds, 1877,
641.
- Andreasen, Kristian, 1872, 465,
608.
- Andresen, M. A. & Ko., 1871, 697.

Anfer, German, Rand. theol. 1871, 403.

Anfer, J., 1879, 261.

Anfer, P., 1879, 261.

Anfer, P., eller nu hans Sønner
Nils og Christian, 1873, 773.

„Anna Kolbjørnsens“ Rebert, 1872, 465, 608.

Antonissen, Ole, 1873, 835.

Arendals Gasværks Direktion, 1874, 409.

Arendals Kommune, 1879, 369.

Arendals Søforsikringselskab, 1871, 355.

Arenth, P., Rentenist, 1872, 370.

Arianjen, Gabriel, 1872, 465, 608.

„Arion“ Dampskibet, 1879, 785.

Armedepartementet, 1873, 760, 1875, 261. 1880, 305, 369.

Arnesen, Aug., m. fl., 1877, 237.

Arnøgen, R., Frøen, 1876, 185. 1877, 107.

Arnøgen, S., Advokat, hans Kon-
kursbo, 1872, 17.

Aschehoug, Soldatassesser, 1873, 122.

Asfley Pinto Perez & Co.s Bo,
1871, 510.

Aster, Skipper, 1873, 533.

Asters Fattigkommission, 1876, 178.

Assuranceforening, den første norske,
1871, 793. 1873, 205. 1877, 137. 1878, 372.

Astrup, R., Sørenskriver, 1872, 43.

Auby, Hans Abrahamsen, 1874, 705.

Aune, Ole Larsen, 1879, 55.

Aure Kommunebestyrelse, 1871, 71.
B.

Baardsen, Eivard, Lods, 1872, 621.

Baardsrud, J., Gaardbruger, 1875, 177.

Baarsen, Havnefoged, 1880, 202.

Bache, L. & L., 1872, 841.

Bader, J. A., Kjøbmand, 1872, 140.

Balle, Hans Hansen, 1874, 698.

Balle, Hans Hansen den ældre,
1876, 471.

Balle i Slaughter, dens nuværende
Gæde og Brugere, 1880, 33.

Balletteigen, Ole Larsen, 1873, 747.
1874, 479.

Balten, Hans, 1879, 797.

Balstad, Magnus, 1876, 591.

Balgeren, Hans, 1871, 141.

Bamble, det franske Grubekompani,
1878, 821.

Bamble Formandskab og Fattigkom-
mission, 1879, 183.

Bamford, Charles, 1873, 769.

Barstad, C. A., 1872, 851.

Bedmann, R. Skibskaptein, 1880, 529.

Beer, A., hans Enke, hendes Kon-
kursbo, 1874, 527.

Bekkebo, Ole A., 1871, 777.

Bentse Brugs Direktion, 1873, 463.
1877, 60.

Benzen, R. Udskiftningsformand,
1873, 580.

Berentsen, C., 1871, 484.

Berentsen, M., 1871, 484.

Berg, Ellert, Arbejder, 1876, 569.

Berg, Ellef R., 1877, 426.

Berg, Ellef Olsen, 1872, 585.

Berg, Fredrik, Handelsmand, 1874, 349.

Berg, Nils, 1871, 357.

Bergen, Kullompagniet af 1871,
1876, 805.

Bergens Bygningsskommission,
1876, 546.

Bergens By's Fattigkommission,
1876, 616.

Bergens Dampbræmme, 1872, 569.

Bergens Kommune, 1872, 617.

Bergens Stiftsdirektion, 1877, 737.

Berger, Johan, Konsul, 1872, 637.

Berger, Paul Hansen, 1871, 479.

Berger Skov, Jøndre, Gæde af,
1877, 314.

Bergeisen, D., 1879, 889.

Bergh, F. B., Overretssagfører,
1874, 593.

Bergh, Johannes, Advokat, 1880, 483.

Bergwitz, C. G., Kjøbmand, 1880, 47.

Beskeberg, Laurik Andersen, 1876, 330.

Bie, J., Skibsfører, 1878, 566.

Bing, konst. Byfoged, 1871, 405.

Birch, J., hans Konkursbo, 1873, 451.

Bjerd, Foged, 1872, 764.

Bjerke, Anton, Gaardeier, 1878, 735.

Bjerke, Bogholder, 1872, 388.

Bjerke, Erland Iversen, 1873, 713.

- Bjerke, Raskpar, 1873, 409.
 Bjerke, L., 1880, 519.
 Bjerke, Olava, 1873, 409.
 Bjerke, Ole, Kjøbmand, 1873, 409.
 Bjerke, Peter, 1873, 409.
 Bjerke, Thore, 1880, 519.
 Bjertnæs, Johannes Jacobsen, 1872, 764.
 Bjugstadi, Berre, 1879, 454.
 Bjugstadi, Hans, 1879, 454.
 Bjøre, Ole, hans Arvinger, 1871, 361.
 Bjørneby, P. Grosserer, 1878, 213.
 Bjørnebakkeplads, Halvor Lormodsen, 1872, 538.
 Bjørnseth, J. P., Stomagermester, 1874, 321.
 Bjørnstad, Andreas, Kjøbmand, hans Kontursbo, 1873, 690.
 Bjørnstad eller Balmsnæsset, Peder, Gaardbruger, 1871, 403.
 Bjørnstad, J., Bagermester, 1878, 818.
 Bjørnstad, Olava Marie, 1873, 690.
 Bjørum, Nils, 1873, 839. 1878, 805.
 Blehr, Kjøbmand, 1879, 130.
 Blessum, Paul, 1876, 504.
 Blichfeldt, J. E., 1872, 291.
 Blichfeldt, Frank, Kjøbmand, 1873, 589.
 Blom, Entefrue, 1872, 365.
 Blyteder, Entefrue, 1876, 591.
 Baalth, Landhandler, 1871, 809.
 Bobbing, D., 1876, 337.
 Bommen, Chr. og Hustru, deres Kontursbo, 1875, 129.
 Bonnhorst, J., Kaptein, 1878, 526. 1879, 785.
 Borchsenius, Johannes, Bestyrrelsen af hans Kontursbo, 1871, 214.
 Borgen, Iver Olsen, 1877, 473.
 Borgenbørnen, Nils Pedersen, 1877, 473.
 Bories, G. & Riiland, 1880, 283.
 Borregaards Giere, 1875, 33. 1875, 282.
 Borten, Lars Jensen, 1873, 166.
 Bosted, J., 1873, 665.
 Bøyfesen, Proprietær, 1871, 236.
 „Bravo“, Dampskibet ved dets Fører Kaptein Prehr, 1880, 506.
 Bredesen, J. E., hans Kontursbo, 1874, 278.
 Bredland, Anders Thomasen, 1874, 641.
 Bredland, Thomas Jørgensen, 1874, 641.
 Bredvig, Johan Rildal, Handelsmand, 1878, 832.
 Brevigs Kommune, 1878, 508.
 Brodtkorb, Hanna, Entefrue, 1874, 252.
 Brodtkorb, Hans, Proprietær, 1873, 580.
 Bruaas, Anne Iversdatter, 1872, 203.
 Bruu, D. E., Handelsmand, 1876, 611.
 Brunlaugnes Kommunebestyrelse, 1873, 477. 1877, 465.
 Bruu, P. E., 1880, 283.
 Bruun, Joh. J., Overretssagfører, 1871, 812.
 Bryn, Løbber, 1876, 776.
 Bryn, Ole, 1876, 776.
 Brønna, Gunnar Thorsen, 1878, 477.
 Bud, J. E., 1873, 205.
 Bugge eller Solli, John Wilhelm, 1877, 742.
 Bugge, R. A., Sognepræst, 1876, 577.
 Bugge, Provst, 1877, 372.
 Bull, Generalrigsskommisær, 1874, 569.
 Bull, Hans, Handelsmand, hans Kontursbo, 1872, 21.
 Busen, Kolbjørn Kolbjørnsen, 1871, 361.
 Busenhalsene, Halgrim Kolbjørnsen, 1871, 361.
 Bülow, Ludvig, Grosserer, 1877, 545.
 Bürger, Griep & Rumbier, 1880, 298.
 Bøllefletten, Hallaug, 1874, 753.
 Børnholdt, Fr. Sagfører, 1875, 702.
 Børums Kommunebestyrelse, 1872, 388, 844.
 Bøe, Iver Olsen, 1873, 313.

- Bohn, Albert, Landhandler, 1876, 337.
 Bølaasene, Lars Nilsen, 1874, 515.
C.
 Capjon & Co., 1877, 600.
 Cappelen, Peder, hans Enkes Kon-
 tursbo, 1876, 422.
 Caspari & Jørges, 1873, 723.
 1877, 745.
 „Chapmann“ Carl, dens Kederi,
 1876, 113.
 Christensen, Hanna, 1880, 684.
 Christensen, P., hans Kontursbo,
 Kreditorerne i, 1880, 684.
 Colberg, Chr., Handelsfuldmægtig,
 1872, 476.
 Coldevin, Isak, Proprietær, 1876,
 439.
 Collett, E. B. F., 1874, 569.
 Crotch, W. D., 1880, 382.
D.
 Daas, Gaaton Hansen, 1879, 491.
 Dahl, F., Handelsfuldmægtig, 1872,
 601.
 Dahl, Hans, Skibslaptein, 1878,
 814.
 Dahl, M., Rand., af Eidsberg, 1875,
 620. 1876, 785.
 Dahl, Overretssagfører, 1877, 619.
 Dahlin, Bagermester, 1878, 124.
 Dahl, Johan, 1874, 511.
 Dale, Tarje Olsen, 1875, 549.
 1880, 209.
 Dalen, Erik Olsen, hans Arvinger,
 1879, 832.
 Dalen, Ole Larsen, 1872, 737.
 Dalens Interessentklub, Direktionen
 for, 1878, 472.
 „Dalerne“ Kederi, 1872, 601.
 Dalspladsen eller Elton, Ole Hel-
 gesen, 1877, 486.
 Danielsen, D., 1871, 484.
 Dedekam, Hans, 1871, 355.
 Désave frøres af Verviers, 1875,
 519.
 Diedrichson, H. S., Kjøbmand, 1877,
 429.
 Dietrichson, F., Handelsfuldmæg-
 tig, 1879, 470.
 Digre, Jacob, Lommermester, 1872,
 36, 299.
 Diserud, Hans Evendesen, 1873,
 773.
 Donner, Stewini & Co., 1872, 841.
 Dons, Agent, 1872, 331.
 Dorph, Stationsmester, 1878, 539.
 Dorr og Minne, deres Giere, 1872,
 489.
 Drammen-Randsfjord Jernbanens
 Direktion, 1876, 499. 1877, 337.
 Drammen-Randsfjordjernbanean-
 læggets Bestyrelse, 1872, 656.
 Drammens Havnekommission, 1880,
 202.
 Drammens Jernstøberis Interes-
 sentklub, 1871, 253.
 Drammens Kommune, 1872, 325.
 1874, 425. 1876, 499. 1878,
 536. 1880, 257, 390, 545.
 Drammens Privatbank, 1873, 659.
 1880, 390.
 Drammens Stiftet, 1878, 593.
 Drammens Trælafthandlers Di-
 rektion, 1872, 656.
 Drolsum, F., Handelsborger, 1879,
 477.
 Drøhals Kommune, 1879, 271.
 Duborgh, P. Th., Konful, 1877, 17.
 Due, Arkitekt, 1876, 75.
 Dybedal, Randi Knudsbatter,
 1879, 437.
 Dyste, Ole G., 1872, 265.
 Dønnesnæsnoen, D. L., 1875, 1.
 1877, 204.
E.
 Ebbel, Joachim & Co., 1878, 184.
 Do. Do. & Co., deres Kon-
 tursbo, 1880, 742.
 Eddie, W., Skipper, hans Enke,
 1879, 862.
 Egeberg, J., Sørensskriver, 1872,
 683.
 Egge Fattigkommission, 1876, 730.
 Eig, Ole Lørrisjen, 1871, 777.
 Eila, Tosten Gregeresen, 1880, 407.
 „Einar“, Aktiebolaget, 1877, 625.
 Eiers Formandskab og Skolekom-
 mission, 1871, 486.
 Eldor, Svend Aasmundsen, 1876,
 819.
 Ellingsbo, Kristen, 1874, 753.
 Ellingsen, Hanna, Frue med flere
 Arvinger i Frk. Kjellands Bo,
 1878, 63.
 Elmenhorst, G. R., Kjøbmand,
 1876, 360.

Elster, Foged, 1872, 157.
 Elbrum, Beret Pedersdatter, Enke,
 1874, 793.
 Endersøb, Peder Anthøn Michaelsen,
 1872, 538.
 Endresen, Jacobine, Jomfru m. A.,
 1873, 433.
 Eng eller Moen, Ole Mathiesen,
 1871, 65.
 Engelsen, S., 1873, 409.
 Engen, Lucie Johansdatter, 1873,
 166.
 Engstrand, Antonie, Entemadame,
 1880, 824.
 Eriksen, E. S., hans Konkursbo,
 1874, 713.
 Eriksen, Berdt Andreas, 1877, 706.
 Eriksen, Gunder, 1873, 409.
 Eriksen, S., Klædehandler, 1876,
 233.
 Eriksen, Ole, 1879, 454.
 Eriksen, Otto, hans Konkursbo,
 1880, 65.
 Espeland, Lars Olsen, 1874, 297.
 Espeland, Nils Olsen, 1874, 297.
 Etteblad, Peder Jørgensen, 1876,
 161.
 Evjen, Salgrim, hans Dødsbo,
 1877, 593. 1880, 545.
 Evjen, Salgrim Salgrimsen, 1871,
 497.

F.

Fabritius, B. C., Bogtrykker, 1873,
 275.
 Falck, J. A., Justitiarius, 1874,
 571.
 Falck, J. B., Kjøbmand, 1871,
 473.
 Falkenberg, Godtf. & Ko., deres
 Konkursbo, 1878, 193.
 Falkenberg, Iver, som tidligere In-
 teressent i Aars Rullegardin-
 fabrik, 1877, 609.
 Fallan, Ole, Bognmand, hans
 Enke eller Do, 1871, 738.
 Farup, Otto, 1878, 722.
 Fatland, Hjerrand Hjerrandsen,
 1877, 353.
 „Fenneschlens“, Slonnett, dens Fo-
 rer S. B. Roetse, 1880, 120.
 Finants- og Tolldepartementet 1871,
 33, 285. 1872, 17, 761. 1873,

338, 722. 1874, 609. 1877, 17.
 1878, 768. 1880, 65.
 Findenhagen, hans Do, 1872, 599.
 Findenhagen, D. J., Handelsmand,
 1872, 21. 1873, 526.
 Findenhagen, Handelsmand, hans
 Dødsbo, 1879, 53.
 Findenhagen, Peder Schnell, 1872,
 599.
 Finmarkens Amt 1873, 528.
 Finmarkens Amt, Amtmanden i,
 1880, 337.
 Fins Præstegjelds Formandskab,
 1874, 389.
 Fischer, Holger, Dampffibsexpeditør,
 1877, 745.
 Fiskelø, Nils Andersen, 1880, 633.
 „Fiskeren“, Dampffibet, Direktionen
 for, 1877, 729.
 Flaa Kommunebestyrelse, 1874, 589.
 Fladeland, Peder Gundersen, 1875,
 549.
 Flage, Ejur, Skibsbygmester, 1878,
 782.
 Flesberg Kommunebestyrelse 1872,
 784.
 Flom eller Gabs, Nils Knudsen,
 1871, 345.
 Flood, Peter Olibarius, 1876, 293.
 Flornæs, Iver Nilsen, 1879, 85.
 Flornæs, Lars Pedersen, 1879, 85.
 Flornæsronningen, Ingeborg Anna
 Haagensdatter, 1879, 85.
 Foden, Hans Chr., Skibsreder,
 1875, 560.
 Follum, L., Distriktslæge, 1872,
 451.
 Forseth, Niels, 1873, 713.
 Fosnæs Fattigkommission 1874,
 519.
 Foss, Niels, 1871, 423.
 Foss, Olaf S., hans Konkursbo
 1879, 192.
 Fosse, Marie Monsdatter 1879,
 491.
 Fosse, Ole Larsen, den ældre,
 1877, 321.
 Fossens Garveri i Flettefjord, Di-
 rektionen for, 1878, 472.
 Fossum eller Hamodt, Tron Olsen,
 1873, 557.
 Fohn, A., Skibsfører, 1873, 704.
 Frazar & Ko. 1871, 521.

„Freddys“ Nøderi 1873, 513.
 Fredrikshalds Kommune 1879, 713.
 Fredrikshalds Sagbrugsforening,
 1873, 699.
 Fredrikshalds Havnekommission,
 1871, 681.
 Frege Eddard & Co., Hamburg,
 1875, 81.
 „Freidig“, Brig, ved Stibskaptajn
 S. Kannefald som korresponde-
 rende Nøder, 1878, 184.
 Frisch, Jakob, Landhandler, 1872, 36.
 „Frida Lehment“, Barfiskibet, dets
 Fører Kapt. Blaevede, 1879, 632.
 Friele, Inger Kristine, Enkefrue,
 1875, 17.
 Frieskald, Jens Thorsen, 1874, 832.
 Friskilds Dyfbbdere, 1874, 268.
 Friskner, Kaptajn, 1872, 370.
 Friskø Møller, 1880, 120.
 Frivold, Anan Ammundsen, hans
 Konkursbo, 1877, 231.
 Frivold, Ole Anonson, 1877, 204.
 Frost, D. C., Sognepræst, 1878,
 433.
 Fryd, Th., Kaptajn, 1875, 17.
 Frydenberg, Johannes, hans Kon-
 kursbo, 1877, 281.
 Frøholm, Kristian Kristiansen, 1875,
 65.
 Frøholm, Rasmus Andersen, 1875,
 65.
 Frølich, Ernst, og Bestyrelsen i
 hans nu ekstraderede Konkursbo,
 1874, 559.
 Frølich, F. S., Bankchef, hans
 Dødsbo, 1879, 477.
 Frølich, F. S. & Søn, 1877, 60.
 1880, 794.
 Frølich & Sundt, 1871, 127.
 Furrebo, D., hans Enke, 1874, 556.
 Furrevig, Ole, Kirkesanger, 1873,
 623.
 Furruberget, Jens, hans Konkurs-
 bo, 1871, 403.
 „Fåderneslandet“, Banffiskerfiskiten,
 dens Eier og Besætning, 1875,
 257.
 Fåhndrich & Co. 1879, 130.
 Færden, Salon, 1877, 55.
 Fæster, C. N., 1871, 484.
 Fellingstad, Jakob Larsen, 1878,
 241. 1879, 454.

G.

Gabrielsen, Anders Johan, 1879,
 632.
 Gabrielsen, S., Overretssagfører,
 1878, 53.
 Gamburg, Overretssagfører, 1877,
 832.
 Ganderud, Kolbjørn Engebretsen,
 1871, 361.
 Gangsaa, Tobias Stiansen, 1875,
 339.
 Garathun, Olmod Nilsen, 1875,
 236.
 Gausdals Almenningsbestyrelse,
 1879, 200.
 Gavreb, Thomas, Løds, 1877 641.
 Geelmuyden, A. D., 1878 257.
 Gerner, Heinrich & Søn, 1878, 544.
 Gether, Stibskaptajn (paa Damp-
 skibet Bjørn Formands Begne),
 1871, 129.
 Giebelhausen, Løge, 1878, 452.
 Gierssien, Lars Thorkildsen, (med
 Kurator Rørstil Pedersen Spig-
 seth og Enken Thore Peders-
 datter Gierssien), 1871, 147.
 Gjertsen, Rasmus, Røsbmand, 1876,
 769. 1877, 298.
 Gjerdulsen, D., Stibsfører, 1874,
 408.
 Gjesfvang, 1879, 109.
 Gjøver, J. S., Handelsmand, 1876,
 753.
 Gjølme, Ole, 1879, 674.
 Gladved, Jens, hans Konkursbo,
 1872, 123.
 Gleditsch, Enkefrue Marie, 1874,
 177.
 Gleditsch, Frk., Hildegard, 1874,
 177.
 Gleditsch, Student, S., 1874, 177,
 Goldbeck, Rudolf, 1871, 649.
 Graeve, Louis ds, 1876, 493.
 Graff, Stiftesforvalter, 1871, 548.
 Graffer, Rønnoug, ved Børge Thor
 Blaker, 1876, 198.
 Grans Kommunebestyrelse, 1875,
 289. 1877, 372.
 Grans Stolekommission, 1877, 372.
 Gravesen, Dekitatessehandler, 1879,
 493.
 Gregersen, August, Johan, Karo-
 line og Andrea, 1872, 9.

Gregersen, S. J., Trælshandler,
1873, 796.
Gregersen, Hans Jørgen, 1872, 9.
Gregersen & Rørch, 1877, 437.
Grimsrud, Samuel, 1879, 882.
Grimslade Kommune, 1875, 1. 1877,
204.

Groom, G. W., 1877, 756.
Grosfeth, Anton Olsen, 1872, 361.
Grung, Fr. med flere Officerer uden
fast Løn, 1873, 460.
Grytting, Hans, 1872, 737.

Grættesbo, Jonas Hanssen, 1873,
773.
Grønhaug, Agel, Snedler, 1876,
546.

Gulbrandsen, B., Proprietær, hans
Konkursbo, 1872, 106.
Gulsvig, Erit Eritsen, 1871, 361.
Gulsvig, Knud Olsen, 1871, 361.
Gulsvig, Knud Olsen, den yngre,
1871, 361.

Gulsvig, Ole Olsen, 1871, 361.
Gunnæs, Knud, 1876, 422.
Guttormsen, A., 1872, 65.
Guttormsen, A., Inkassator, 1879,
435.

Guttormsen, A., Skibsfører, 1877,
241.
Gyterud, Karelius Erlandsen m. fl.,
1877, 58.

H.

„Haabets Anter“, Bart, dens Re-
deri, 1880, 433.
Haagenstad, Paul Paulsen, 1877,
582.

Haatenstad, Paul, Gaardbruger,
1880, 129.
Haaverfjel, Jens Nilfen, 1873, 645.
Haavie, Dyrsløge, hans Enke, 1875,
113.

Haavie, Skolelærer, som Mandatar
for Dyrsløge Haavies Forældre,
1875, 113.
Hadelandske Almenninger, de Brug-
berettigede i, 1875, 289.

Hay, Joseph, Kaptein, Kører af
Dampskibet „Mary Coverdale“
1878, 681.

Haga, Børre Olsen, 1874, 715.
Hagemann, Slotsforvalter, 1872,
157.

Hagen, G. J., Typograf, 1873, 441.

Hagestade, Syber, 1877, 73.
Hagestad, Knud Endresen, 1875, 236.
Hald, Provst, 1876, 659.
Halbom, Elling, 1876, 577.
Halvorsen, Bernt, Agent, 1879, 153.
Halvorsen, Margrethe, Enkedame,
1874, 228.

Halvorsen, Nils, hans Bo, Arvin-
gerne i, 1879, 222.
Halvorsen, N., Skibsfører, 1880, 49.
Hamar & Bøss Skifteret, 1880,
519.

Hamborg, D. P., 1876, 584.
Hammer, L., Handelsmand, 1874,
497.

Hammerfest Kommune, 1871, 494.
Hamnæs, Erit Andersen og gjenle-
vende Enke, deres Fællesbo, 1874,
519.

Hamre, P. S., 1873, 365.
Hamre, R., Grosserer, 1871, 156.
Hansberg, Overretssagsfører, 1876,
801.

Hande, Knud Jørgensen, 1876, 321.
Haneborg, A. D., Grosserer, 1873,
533.

Haneborg, S., 1873, 699.
Hanevig, E. P., Skibsreder, 1871,
837.

Hansen, C., Skipper, 1874, 601.
Hansen, C., Gerh. (& Ko.) hans
Konkursbo, 1872, 532.

Hansen, K., Smed, 1880, 828.
Hansen, G., Hofraad, 1875, 129.
Hansen, Gustaf Konrad, Grosserer,
1875, 560. 1878, 71.

Hansen, G. A., Grosserer, 1880, 57.
Hansen, Hans Nils, 1876, 753.
Hansen, Henrik, 1880, 241.

Hansen, Iver, 1872, 412.
Hansen, Joh., Seilmager, 1877,
505.

Hansen, Johan, 1872, 412.
Hansen, Johan & Ko., 1874, 481.
Hansen, R. A., hans Konkursbo,
1871, 432.

Hansen, L. M., Sparebankkassierer,
1880, 241.

Hansen, N. D., Vagtersvend, 1876,
519.
Hansen, D., Overretssagsfører, 1871,
492.

Hansen, D., Slomager, 1877, 289.

- Hansen, D. D., Overretssagfører, 1871, 334.
 Hansen, P., Stebnevindne, 1873, 413.
 Hansen, S., Skibskaptein, 1878, 486.
 Hansen, Simon, 1871, 441.
 Hansen, W. C., Konsul, 1873, 165.
 Hartildstad, Amund, 1872, 737.
 Hasle, Ole A., 1878, 2.
 Hauer, Carl, Brændevinshandler, 1871, 423.
 Haug, Bernt, 1873, 659.
 Hauge, Peder Helgesen, 1871, 681.
 Haugenstuen, Ole Larsen, 1871, 290.
 Hauger, Jens, 1879, 153.
 Haugland, Andreas Sverresen, 1879, 156.
 Havig, Johannes, 1873, 839.
 Heddeland, Lars Johannesen, (hans Bo eller Arvinger), 1873, 665.
 Hedemark, Charlotte Entestrue, 1877, 778.
 Hedemarkens Amtskommune, 1871, 401.
 Hesthe, Tho. Joh. & Søn, 1871, 729.
 Heggens Opsiddere, 1874, 268.
 Heinemann, D., Skibskaptein, 1879, 862.
 Heitmann, H., Agent, 1871, 164.
 1873, 533.
 Helberg, J. C., Skibsmægler, 1878, 814.
 „Helene“, tuft Brig, dens Fører, Re-
 deri, Mandstabs og Ladningsseiere,
 1877, 389.
 Helgesen, J. C., Grosserer, 1871, 649.
 Helgesen, D., Rjøbmand, 1877, 657.
 1879, 797.
 Helgetvedt, Ole Olsen, 1873, 384.
 1876, 407.
 Helgetvedt, Ole Olsen, hans
 Dødsbo, 1876, 407.
 Helgetvedtskaasene, Ole Olsen, 1873, 384.
 1876, 407.
 Helsing, Martin, 1877, 505.
 Hendel, Overretssagfører, som Ru-
 rator i P. Christensens Kon-
 kursbo, 1880, 684.
 Henderson Brothers, 1876, 268.
 Henderson Brothers, paa Dampfi-
 bet Scotias Reberis Begne 1872, 129.
 „Henriette“, Skib, dens Reberi, 1878, 372.
 Henriksen, Brede, Slagter, 1875, 232.
 Henriksen, G., Lassehandler, 1878, 387.
 Henriksen, M., Skibskaptein, 1879, 858.
 Henriksen, Nils, 1880, 596.
 Herbjørnsrud, Hans Bendigen, 1878, 773.
 Herdahl, Elias, Snedker, 1880, 52.
 Herlitz, Sonner & Ko., 1879, 862.
 Herlossen, Agel, 1880, 782.
 Hermansen, P., Grosserer af Kri-
 stiania, 1874, 497.
 Hermansen & Jørgensen, 1877, 621.
 Herud, Ole, m. fl., 1877, 314.
 Hervig, Stener, 1876, 273.
 Hesla, Ole Endresen, 1879, 437.
 Hilde i Nordfjord, dens Opsiddere, 1875, 65.
 Hindbergaunet, Martinus Kristof-
 fersen, 1878, 421.
 Hinderager Grubekompani, 1878, 777.
 Hirsch, Overretssagfører, 1872, 435.
 Hjembal, Mikal Eვნnungsen, 1875, 545.
 Hlade Fattigkommission, 1871, 624.
 Hoas, H., Fabrikkeier, 1878, 302.
 Hoff, M. C., Overretssagfører, 1874, 649.
 1875, 181.
 Hoff's Præstegjelds Kommunebesty-
 relse, 1875, 362.
 Hold, Generalmajor, hans Arvin-
 ger, 1874, 571.
 Hold, J. M., Restaurator, 1878, 449.
 Holden Kommune, 1876, 81.
 Holden, Eვნnung Olsen, 1878, 773.
 Holm, A. G., 1873, 589.
 Holm, J., Nicolay, 1874, 556.
 Holm, Ole Knudsen, 1871, 526.
 Holmberg, H., Skibsfører, 1879, 832.
 Holmboe, J. G., Sørenskriver, 1875, 555.
 Holmboe, Sagsfører, 1873, 550.

Solmen, Hans Christian, 1880, 442.
 Solmens Brænderis Destillation, 1878, 232.
 Solmestrand's Sparebank, Direktionen for, 1879, 393.
 Solst & Fleischer, 1879, 855.
 Solst & Fullerton, 1879, 261.
 Solst, S., Konsul, 1880, 427.
 Solst & Co., deres Konkursbo, 1880, 295.
 Solta, Halvor Bjørnsen, 1874, 145.
 Solstoft, Kaptein, som fører af „Kong Sverre“, 1875, 257.
 Solthe, Ole Simonsen, 1879, 788.
 Solther, L., Grosserer, 1880, 257.
 Soltum, Martin Andersen, 1877, 213.
 Somann, G., Advokat, 1878, 387.
 Somme, Halvor Tellefsen, 1880, 209.
 Somme, John Thoralfsen, 1875, 549. 1880, 209.
 Sørda Hauge, Johan Christian, Danbselærer, 1878, 669.
 Horner, G. A., & Co., Stockholm, 1879, 277.
 Hornslien, Elling, 1878, 593.
 Hortens Fattigkommission, 1876, 178.
 Hortens Kommune, 1872, 33. 1874, 342.
 Hoppe, Entefrue, 1877, 289.
 Hovedjernbanens Direktion, 1873, 321. 1876, 185. 1877, 107.
 Hovind, Per, Landhandler, 1877, 545.
 Høymark, Karen Olsdatter, 1871, 268.
 Høymark, Lars, Intestatarvingerne i hans Bo, 1871, 268.
 Hurdalens Sparebanks Direktion, 1871, 52.
 Husløs, Kristian Nielsen, 1871, 303.
 Huth, Hans Larsen, 1871, 303.
 „Hvalen“, Bugserdampskibet, dets Rebert, 1878, 324.
 Hvalen, Gunnuld, C., hans Entefrue, 1873, 384. 1876, 407.
 Hvinden, Jakob Larsen, 1873, 557.
 Hynne, Kristen Hansen, 1877, 213.
 Hædel & Co. i Leipzig, 1875, 186.
 Høibraate, Ole C., 1878, 2.

Holten, Helene Nilsdatter, Entefrue, 1874, 787.
 Hollandets Kommunebestyrelse, 1874, 589.
 Holstad, Iver Olsen, 1873, 313.
 Høje, Berthe Iversdatter, 1876, 559.
 Hol, J., Sergeant ved Ryttvagten i Marstrand, 1879, 632.
 Hørgen, Samuel, 1871, 768.
 Høvig, Johannes, 1878, 805.
 Høyer, Harald, 1879, 178.
 Høyum, Mons Jakobsen, m. fl. 1879, 165.

I og J.

Janson, C., Entefrue, 1878, 782.
 Jbsen, Henrik, 1876, 433.
 Jbsen, Jakob, Dampskibsfører, 1872, 569.
 „Jbun“, Livsforfæringselskabet, 1877, 778.
 Jhlen, Høiesteretsadvokat, 1880, 314.
 Jhlen, Kristian, 1877, 437.
 Jhlen, W., Grosserer, 1875, 541.
 Jlsaa, Hans, 1874, 563.
 Indredepartementet, 1871, 123, 521. 1872, 489. 1874, 683. 1875, 165, 620. 1876, 785. 1877, 568, 708.
 Ingebrigtsen, Handelsmand, hans Konkursbo, 1873, 129.
 Jrgens, Harald, 1872, 335.
 Jlschsen, D., Konsul, 1874, 249.
 „Jlsabel“, Brig, dens Fører, 1879, 785.
 Jversen, C., Malermester, 1871, 497.
 Jversen, Gunhild Hansdatter, 1872, 412.
 Jversen, Johan, Kjøbmand, 1879, 393.
 Jversen, Ole, 1872, 412.
 Jaabat, S., 1876, 257.
 Jaatten, Ingebrigt Øsmundsen, 1874, 394.
 Jahns & Lund, 1878, 232.
 Jahren, Anders, Forpagter, 1879, 845.
 Jahren, Hans D., 1880, 412.
 Jakobsen, D., 1880, 423.
 Jakobsen, D., Bankchef, 1879, 277.
 Jakobsen, W., Strædbørmester, samt hans og afdøde Hustrus Fællesbo, 1874, 228.

- Jakobsen, Overretssagfører, 1878, 832.
- Jarlsberg og Laurvigs Amt, Selskabsbestyrelsen for, 1877, 450.
- Jensen, Amalie, Jomfru, 1880, 161.
- Jensen, Emil, 1879, 679.
- Jensen, Enev, 1879, 454.
- Jensen, Gulbrand, Gaardeler, 1878, 757.
- Jensen, H. F., Bogtrykker, 1876, 433.
- Jensen, Jens & Co., 1871, 639.
- Jensen & Co., 1877, 520.
- Jensen, Vilh. F., Kjøbmand, 1880, 278.
- Jensen & Co., Handelshuset, 1872, 203.
- Jevnagers Kommunebestyrelse, 1875, 289.
- Johson, E. C. & Co., 1880, 273.
- Johannesen, A., Lithograf, 1875, 186.
- Johannesen, C., Bedhandler, 1880, 822.
- Johannesen, Fr., Vager, 1878, 735.
- Johannesen, S. E., Skipper, 1872, 633.
- Johansen, Lensmand, Rand. jur., 1877, 241.
- Johanson, Bommen & Co., 1880, 794.
- Johnsen, Iver, 1880, 133.
- Johnsen, Karl, Dampskibsfører, 1876, 721.
- Johnsen, Kr., 1872, 640.
- Johnsen, N. Thue, 1880, 273.
- Johnsen, Olaf, Løds, 1879, 632.
- „Jon Sigurdson“, Dampskibet, ved Kaptein A. W. Røller, 1878, 326.
- Jonassen, G. A., 1877, 756.
- Jonassen, Jonas, 1879, 832.
- Jonassen, Peder, 1879, 832.
- Jordhøj, Hans S., 1877, 73.
- Just, August, 1879, 162.
- Justits- og Politidepartementet, 1876, 449.
- Justits- og Politidepartementet paa Delinkventfondets Regne, 1874, 342.
- Jørgensen, E., Overretssagfører, 1876, 233.
- Jørgensen, Edd., Handelsmand, 1877, 369.
- Jørgensen, F., hans Børn, 1876, 531.
- Jørgensen, N., hans Kontorbo, 1871, 697, 708.
- K.
- Kaasa, Kjøstolf Olsen, 1873, 384, 1876, 407.
- Kahré, D., Vagermester, 1876, 519.
- Kamstrup, G., 1876, 130.
- Kamstrup, Rand. med., Druggeler, 1871, 436.
- Karlén, Søren, Seilmager, 1874, 601.
- Karlén, Thomas, Styrmænd, 1874, 601.
- Karterud, Anne Amundsdatter, 1877, 58.
- Karterud, Ole Arnesen, hans Interatvinger, 1877, 58.
- Kiddelsen, S., Skipper, 1872, 719.
- Kilde, E. C., Murmester, 1875, 308.
- Killi, C., Handelsmand, 1872, 196.
- Kirkedepartementet, 1877, 372, 1880, 33, 436.
- Kirkedepartementet paa Oplysningsvæsenets Fonds Regne, 1876, 659.
- Kjeldseth, Karl, 1880, 298.
- Kjelland, Frolen, hendes Bo ved executor testamenti Overholdbetjent Benken, 1878, 63.
- Kjelland, Jakob, junior, hans Kontorbo, 1872, 732.
- Kjelsen, Th., Overretssagfører, 1872, 284.
- Kjerulf, S., Skibsbreder, 1880, 202.
- Kjos, Ogeffentius, Kjøbmand, 1876, 293.
- Kjer & Co., 1875, 289. 1878, 385.
- Kjølberg, Anders Larsen, 1879, 156.
- Kjølberg, Hans Kristensen, 1879, 156.
- Kjølseth, Thorvald, Restauratør, 1880, 502.
- Kjølstad, S., 1879, 109.
- Kjølstad, Hans A., 1873, 553.
- Kjøntvedt, Engbret, 1880, 198.
- Kjørlang, P., Landhandler, 1876, 789.
- Kjøsterud & Breien, 1879, 142.
- Kjøsterud, S. G. (som Bestyrer og Interessent i Paulsens Løbs- og Cichoriesabrik i Drammen), 1873, 670.

Kleiberg, L. 1878, 789.
 Klever, Kristoffer, 1876, 422.
 Klingenberg, S. F., Konsul, 1871, 529.
 Klingenberg, Overretssagfører, 1879, 818.
 Klobshodding, S., 1876, 337.
 Klyfter, Erik, 1871, 294. 1873, 134.
 Klocker, S. M., Overretssagfører, 1871, 175.
 Knight, M., Kaptein, 1878, 526. 1879, 785.
 Knoff, Jens Henrik, Proprietær, 1875, 97.
 Knoph, B., 1876, 556.
 Knudsen, Adelsen, hans Konkursbo, 1871, 469.
 Knudsen, Amandus, Skipper, 1880, 596.
 Knudsen, Julius, 1879, 109.
 Knudsen, S. Th. & Søn, 1878, 613.
 Koch, N. B., i Brevig, 1878, 821.
 Koen, Thore, Handelsmand, hans Konkursbo, 1872, 59.
 Koetje, S. W., Forer af Skonnert „Fenneschiena“, 1880, 120.
 Kohman, A., Konsul, 1871, 537.
 Kolberg, Ole, 1875, 536.
 Kolrud, Ole Olsen, hans Konkursbo, 1871, 313.
 „Kong Sverres“ Næderi, 1875, 257.
 Kongssbergs Magistret og Formandskab, 1871, 285.
 Kongssbergs Sparebank, dens Direktion, 1874, 713.
 Kongsjordet, Halvor, 1880, 198.
 Kongslie, Ole D., 1871, 137.
 Korgen, Peder Nilsen, 1876, 194.
 Korneliusen, Karl, Lohs, 1877, 641.
 Roth, Sofie og Margrethe, Frø-
 nerne, 1872, 183.
 Kraashy, Brødrene, 1879, 162.
 Kragerø Søforsikringselskab, 1880, 433.
 Kreditbank, den norske, 1871, 156.
 Kriegsmann, A. & Ko., 1873, 365.
 Kristensen, A., Strøddermester, 1875, 799.
 Kristensen, Nils, Kjøbmand, 1878, 566.
 „Kristiane“, Etkb, dets Næderi, 1874, 601.

Kristiania almindelige Brandfor-
 sikringselskab, 1872, 106.
 Kristiania Bank og Kreditkasse, 1871, 214. 1872, 532. 1878, 302.
 Kristiania Bank og Kreditkasses
 Filialafdeling i Bergen 1872, 335.
 Kristiania—Drammens Jernbanen, 1876, 587.
 Kristiania—Drammen Jernbanens
 Anlægsbestyrelse 1872, 773.
 Kristiania Fattigkommission, 1876, 178. 1879, 435.
 Kristiania Havnekommission, 1873, 122. 1879, 477. 1880, 305.
 Kristiania Jæ- og Bugserdampfsels-
 kabskab, 1873, 513.
 Kristiania Kommune, 1871, 548, 596, 812. 1872, 683, 745. 1873, 275, 321. 1875, 170, 308, 513. 1877, 593. 1878, 53, 425. 1879, 271, 477. 1880, 278.
 Kristiania Linsømetabilsment, 1877, 621.
 Kristiania Meieribolag, 1878, 732.
 Kristiania Pudeffabrik, 1880, 317.
 Kristiania Seilbugsfabrik, Interes-
 sentskabet for, 1875, 209.
 Kristiania, Skifteforvalteren i, 1879, 149.
 Kristiania Sporveiseelskab, Direk-
 tionen for, 1877, 832.
 Kristiania Stiftsdirektion, 1872, 784.
 Kristiania Søforsikringselskab, 1877, 246, 305.
 Kristiania Tømmerektion, 1871, 401. 1880, 149.
 Kristiansands Kommune, 1874, 249.
 Kristiansands Stiftsdirektion (paa
 Fins Sognepræstembedes Begne), 1874, 389.
 Kristiansen, A., Lysestøber, 1878, 718.
 Kristiansen, Joh. G., Konsul, 1877, 641.
 Kristiansen & Ko. i Laurvig, 1874, 715.
 Kristiansen, N. J., 1879, 679.
 Kristoffersen, Aug., Kjøbmand, 1877, 426.
 Kroer Fattigkommission, 1871, 714.
 Krogh & Nilsen, 1878, 613.

Krogh, Seilnager, 1874, 432.
 Kroghsøll, Ole Arnesen, 1878, 243.
 Krohn, G., 1874, 297.
 Krohn, Michael, Konsul, 1876, 721.
 Krohn, Sophie, Enkefrue, 1872, 33.
 Krøvelin, G., hans Enke, 1880, 696.
 Krøvelin, Jakob, 1873, 338.
 Kruslungen, Ewenning Lorusen, 1872, 177.
 Kvam, Lars L., 1876, 552.
 Kvædalen, Anders Hansen, 1877, 314.
 Kværnerdet, Peder Olsen, 1878, 421.
 Kvien, Ole Iversen, 1871, 820.
 Kvifne Kobbergrubers Interessesent-
 skab, 1880, 742.
 L.
 Lab, Iver Iversen, 1878, 585.
 Landau filz, Bordeaux, 1880, 506.
 Langelandsvig, Ole Larsen, 1878, 182.
 Langelid, Anders M. Abrahamsen, 1871, 62.
 Langelø, Anders Mittelsen, 1871, 281.
 Langelø, Ingeborg Marie Anders-
 batter, 1871, 281.
 Lagfos, Theodor Thorsen, 1872, 365.
 Larcher, H. S., jeune, 1876, 825.
 Larsen, Hans, Vogholder, 1875, 138.
 Larsen & Hassel, 1880, 824.
 Larsen, Jakob, Dampskibsfører, hans Enke, 1873, 286.
 Larsen, M., Handelsborger, 1872, 773.
 Larsen, P., hans Arvinger, 1878, 539.
 Larsen, Peter & Ko. 1880, 794.
 Larsen, Robert, 1879, 889.
 Larsen, S. C., Dampskibsfører, 1876, 360.
 Larsen, Tonnes G., 1872, 465, 608.
 Laug, Thor Thorsen, 1873, 384, 1876, 407.
 Laurgaard, Jakob, 1876, 198.
 Laurvigs Kommune, 1877, 328.
 Lazhaug, Jens Kristian Gudmund-
 sen, 1871, 837.
 Lehnen, Ole J., 1877, 529.

Leinstrandens Kommunebestyrelse, 1874, 589.
 Letve, Iver Ejursen, 1875, 236.
 Løfsten, Knud Milsen, 1874, 211.
 Løvdigs Kommunebestyrelse, 1873, 688.
 Levanger Landsfogns Fattigkom-
 mission, 1876, 616.
 Levangers Kommune, 1873, 55, 1874, 473.
 Lie, Jørgen Gregersen, 1880, 407.
 Lie, M., Landhandler, 1872, 153.
 Lieb, Fred., Sognepræst, 1878, 433, 1880, 445.
 Lieungh, Alvilde, 1880, 314.
 Lieungh, P. J., Stræddermester, hans Enke, 1880, 314.
 Lille Vatsoen, Lars Endresen, 1873, 623.
 „Linas“ Heberi, 1872, 425.
 Lind, D., 1873, 205.
 Lindboe, J. A., Overretssagsfører, 1879, 804.
 Lindelien, Kolbjørn Trulsen, 1871, 361.
 Lindhjem, Mils Milsen, 1874, 705.
 Linna, Lensmand, 1879, 386.
 Lloyd, det norske, 1873, 548, 704, 1875, 533.
 Lo Løbber, 1872, 737, 1876, 776.
 Lochmann, Professor, 1876, 75.
 Lombnæs, Peder Pedersen, 1877, 817.
 Loon, J. H. van & Zoon, 1878, 722.
 Lorenz, D. M. & Ko., 1878, 593.
 Lofs, G. M., Enkefrue, 1878, 497.
 Lofs, L. M., hans Konfursho, 1878, 497.
 Losflus, Hans, hans Sukcesfores, 1871, 793.
 Losflus & Ko. 1876, 130.
 Lough, Th. J., 1871, 164.
 Lund, A. D., Sørenskriver i Gjer-
 pen, 1878, 655.
 Lund, J. C., Bager, 1875, 541.
 Lund, Mathias J., 1877, 520.
 Lundarstøl, Peder Pedersen, den
 yngre, 1874, 671.
 Lunde, Erik Bottolffsen, 1879, 165.
 Lunde, Lars Danielsen, hans Enke, 1873, 413.
 Lundegaard, Hans D., 1875, 536.

- Lundgren, M. S., hans Enke, (Handelsbuset), 1878, 326. 1879, 837.
 Lundh, Elias og Gustav Dødsbo, Arvingerne i, 1879, 454.
 Lundh, Johan, 1879, 454.
 Lundh, Lise, 1879, 454.
 Lundh, Peter, 1879, 454.
 Lybel, Johannes Jakobsen, 1871, 449.
 Lübr, Bygmester, 1878, 593.
 Lyng, Chr., Godseier, 1880, 369.
 Lyngstad, Anders Hansen, 1872, 764.
 Løchting, A., Bagersvend, 1878, 818.
 Løtens Brønderis Destillation, 1880, 43.
 Løken, Greger og Hans Lorkildsønner, 1874, 508.
 Løken, Karl, Brugseier, 1872, 299.
 Løland, Folke Gjermundsen, 1873, 425.
 Løvaasen, Ingebrigt Rasmussen, 1876, 385. 1878, 369.
 Løvaasen, Iver Rasmussen, 1876, 385. 1878, 369.
 M.
 Maarud, A., Gaardbruger, 1873, 249.
 Maarud, G. G., Skibsreder, 1875, 177. 1876, 556. 1877, 273. 1879, 109, 192.
 Maarud, Hans Gulbrandsen, 1871, 147.
 Maass Kommune, 1873, 526.
 Mac & Gjøver, 1879, 268. 1880, 376.
 Mac, J. F. D., Konsul, 1872, 633.
 Malersluen, Løsten Løstensen, 1880, 237.
 Mallet, freres & Co. 1871, 529.
 „Mandal“, Dampskibet, dets Direction, 1880, 423.
 Manthey, Stiftamtmand, 1880, 519.
 Marine- og Postdepartementet, 1871, 398. 1875, 145. 1878, 529.
 Martusjen, E., Fragtemand, 1871, 473.
 Martens, Johan, 1871, 441.
 Mathisen, A., Røbmand, 1878, 486.
 Mathisen, Charlotte, 1875, 17.
 Mathisen eller Mathiasen, Christian Mathias, 1875, 17.
 Mathisen, Henriette Johanne, 1875, 17.
 Mathisen, Henrik Johan, 1875, 17.
 Mathisen, Jens A., 1875, 17.
 Mathisen & Olsen, 1878, 396.
 Meibell, Enkefru, m. fl., 1873, 433.
 Meibell, G. S., Skibskaptajn, 1876, 316.
 Meier, Adolf, som Reder af Dampskibet „Norden“, 1879, 197.
 Melbye, Anne Henriksen, 1872, 365.
 Melbye, Karen Henriksen, 1872, 365.
 Melhus Kommunebestyrelse, 1874, 589.
 Melnæs, Martin Arnesen, 1872, 153.
 Melsom, Hans, Skibsfører, 1877, 389.
 Meltvedt, P. R., m. fl., 1876, 531.
 Meg, W., Murmester, 1876, 430.
 Meyer, Heinrich & Co., 1871, 510. 1879, 818.
 Meyer, Henriette Charlotte Kristine, 1875, 17.
 Meyer, Otto, Proprietær, 1872, 617.
 Michelsen, N. J., Røbmand, 1873, 529.
 Millberg & Engstrøm, 1874, 593.
 Minne og Dorr, deres Giere, 1872, 489.
 Mo, Claus Rumohr Pedersen, 1878, 585.
 Moe, Jens Janson, 1871, 639.
 Moe, Joakim, 1879, 264.
 Moe, N. J., Proprietær, 1873, 451.
 Moen, Birgit Milsbatter, 1873, 747. 1874, 479.
 Moen, Ellef Olsen, 1873, 747. 1874, 479.
 Moen eller Eng, Ole Mathiesen, 1871, 65.
 Moen, Ole Andersen, 1871, 809.
 Mogenssen, A., Agent, 1879, 855.

Mohr, Aug. C. & Son, 1876, 493.
 Molafset, Lensmand, 1877, 426.
 Molafset, Ole S., 1877, 426.
 Monsen, Iver og Gustav Fællesbo, 1871, 806.
 Morgenstjerne, Oberstløjtnant, 1872, 745.
 Morholt, Knut Olsen, hans Enke, 1877, 231.
 Mortensen, Ole, 1876, 369.
 Moseshødens Interessentskab, ved dets Disponent Chr. Voss, 1878, 204.
 Moses, John, Sognepræst til Hvideleid Præstegjeld, 1874, 796.
 Mowinkel, C. B., Overretssagfører, 1872, 511.
 Munthe, C. F., Landhandler, 1874, 796.
 Mustgødslets Eiendomme, 1874, 793.
 Myhre, Anders Dals, 1878, 407.
 Myhre, Peder Andersen, 1873, 496.
 Myrens Børstefæds Eiendomme, 1873, 463.
 Næslund, Erik Kristiansen, 1876, 552.
 Næll, Tobias Lorkildsen, 1872, 777.
 Næller, H. Thies, 1873, 215.
 Nærd, J. P., 1872, 284.
 N.
 „N. B. Palmer“, Skib, dets Reberi, 1880, 620.
 Nandrup, Lensmand, 1879, 470.
 Neptunus, Søforsikrings-Aktiebolaget, dets Kontursbo, 1880, 81, 96.
 Neraas, S., 1873, 572, 1875, 823, 1877, 369.
 Nerland, Erik Timandsen, 1878, 356.
 Nerland, Thomas Timandsen, 1878, 356.
 Nidelsen, J. G., 1875, 209.
 Nielsen, C., Frue, 1880, 519.
 Nielsen, N., Fuldmægtig, 1878, 412.
 Nielsen, N. A., Metaniker, 1878, 243.
 Nielsen, Premierløjtnant, hans Kontursbo, 1880, 519.
 Nilsen, Jens, 1876, 753.

Nilsen, Jens, Handelsborger, 1877, 729.
 Nilsen, N. J., Handelsmand, 1878, 407.
 Nilsen, Nils B., ved Mandatar Lensmand Aarvig, 1877, 497.
 Nilsen, Simen, 1879, 222.
 Nilsen, A. N., Kjøbmand, 1872, 637.
 Nilsen, Wm., 1871, 553.
 Nitroglycerin-Kompagniet, 1875, 330.
 Njust, Erik Olsen, 1877, 600.
 Noer, Martin, Gaardbruger, 1873, 429.
 „Norden“, Dampskibet, dets Fører og Reberi, 1879, 197.
 Norderbøvs Nittelsværs Interessentskab, 1877, 657.
 Nordnæs, Elias Olsen, 1871, 820.
 Nordraach, G. M., Malermester, 1880, 365.
 Nordre-Norviken, Olaf Johanson, 1873, 773.
 Norem, Ole Evensen, 1878, 477.
 Norst-amerikanske Dampskibsselskab, 1876, 268.
 Nustad, Anders, 1876, 504.
 Nystuen, Anders Knudsen, 1877, 486.
 Nærebs eller Lunden, Etine Kristensdatter, 1880, 385.
 Næs, Austen Jonsen, som Børge for Halvor Thelleffen, 1875, 549.
 Næs, Erik Galgrimsen, 1873, 747, 1874, 479.
 Næs Fattigkommission, 1878, 392.
 Næs, Lollef Olsen, 1873, 747, 1874, 479.
 Næs, J. D., Handelsmand, 1872, 451.
 Næs, Rudolf J. C., 1878, 182.

O.

Oddernes Kommunebestyrelse, 1874, 249.
 „Oders“ Reberi, 1872, 590.
 Oftebahl, Jonas og Nikolay, 1875, 834.
 Ogdalsbrugets Eiendomme, 1873, 129.
 Olsen, A., Kjøbmand, 1880, 828.
 Olsen, Andreas, Trælafthandler, 1876, 565.

- Olsen, Anton, 1880, 385.
 Olsen, C. W., Lysefløber, som
 Børge for sin Hustru Hermannas
 født Hansen, 1875, 536.
 Olsen, Edd., hans Konkursbo, 1875,
 181.
 Olsen, G., Bygmester, 1877, 505.
 Olsen, Georg D., hans Konkursbo,
 1878, 204.
 Olsen, Gjert, 1877, 505.
 Olsen, Gunder, 1880, 385.
 Olsen, Hans, Ballasthandler, 1876,
 769.
 Olsen, Heinrich, Bagersvend, 1876,
 519.
 Olsen, Henrik, Leds, 1872, 621.
 Olsen, Joachim, 1878, 655.
 Olsen, Joh. P., Grosserer, 1879,
 845.
 Olsen, Johan, 1880, 43.
 Olsen, Johan, 1872, 812.
 Olsen, Johs Skipper, 1871, 236.
 Olsen, Jørgen, Seilmager, 1871,
 236.
 Olsen, Kristen, 1872, 777.
 Olsen, Laurik & Grøneberg, 1876,
 584.
 Olsen, M., Smeder, 1878, 732.
 Olsen, D., Bundtmager, og før af-
 døde Husfirs Fællesbo, 1877, 157.
 Olsen, D. C., Skibsfører, 1877,
 265.
 Olsen, Peder, Slagterborger, paa
 egne og umyndige Børns Begne,
 1871, 321.
 Olsen, Tharald, 1878, 618.
 Ombalds Arbejdsværks Fattigbestyr-
 relse, 1877, 420.
 Omholt, Th., Skibsfører, 1877,
 585.
 Omsted, Examinatus juris, hans
 Konkursbo, 1876, 422.
 Omsted, J. C., hans Konkursbo,
 1872, 9.
 Onsum, Oluf, Stadthauptmand,
 1877, 429.
 Opdal, Halvor Halvorsen, 1874,
 515.
 Opheim, Ejur Ejursen, 1875, 236.
 Oplagstomternes Interessentklub,
 1878, 387.
 Oplysningsvæsenets Fond (Sogne-
 præsten i Sande), 1871, 90.
 Oppen, Andreas, 1877, 55.
 Orre, Gaarden, dens Opfyddere,
 1874, 832.
 Orrestad, Jonas Thorsen, 1877,
 756.
 „Oslo“, Dampskibet, dets Rederi,
 1876, 632.
 Oslo Hospital, 1875, 232.
 Otterodden, Peder Andreas Han-
 sen, 1876, 753.
 Ouehand, Skibsfører, 1880, 696.
 Ouenæs, Rasmus, 1874, 349.
 Overhaldens Skolekommission og
 Formandskab, 1871, 294. 1873,
 134.
 Oxaas, Lensmand, 1876, 753.

P.

 Parelius & Rosflus, 1873, 202. 1875,
 795. 1877, 137.
 Parelius, M., H., Kjøbmand, 1875,
 795.
 Parnemann, Jakob C. C., 1878,
 618.
 Parr, Søren A., Grosserer og
 Skibsfører, 1871 123. 1879, 271.
 Paulsen, F. A., Kjøbmand, 1878,
 124.
 Paulsen, H. A. S., 1876, 391.
 Paulsen, Restauratør, 1879, 360.
 Pedersdatter, Kristine, Enke, 1871,
 313.
 Pedersdatter, Pernille, 1873, 505.
 Pedersdatter, Magnhild, Enke, 1873,
 249.
 Pedersen, Guttorm, 1873, 505.
 Pedersen, Halon, Skibsfører, hans
 Enke, 1875, 232.
 Pedersen, Mathias, m. fl., 1880,
 385.
 Pedersen, Ole P., 1878, 229.
 Pedersen, Peder, 1872, 465, 608.
 „Peter Jøhsen“, Dampskibet, dets
 Rederi, 1877, 305.
 Peters, Smed, hans Konkursbo,
 1871, 645.
 Petersen, C., Bytjener, 1874, 432.
 Petersen, F. J., 1878, 124.
 Petersen, Former, m. fl., 1880,
 453.
 Petersen, Hans B., 1877, 481. 1878,
 655.
 Petersen, Hans B., hans Kon-
 kursbo, 1878, 655.

- Petersen, Jakob, Leds, 1877, 641.
 Petersen, Peter, Generalkonsul, 1878, 412.
 Petersen, Peter J., hantv. Konkursbo, 1872, 291.
 Pettersen, Albert M., 1876, 721.
 Pettersen, Thorvald, 1874, 604.
 Pharo, Sognepræst, 1875, 1. 1877, 204.
 Pieters, Daniel, 1876, 493.
 Pihl, D., Ingeniør, 1878, 387.
 Platou, Chr., Kjøbmand, 1877, 281.
 Plesner, Stattefoged i Bergen, 1874, 609.
 Porsgrunds Fattigkommission, 1879, 183.
 Porsgrunds Kommune, 1874, 484.
 „Poseidon“, Søforsikringselskabet, 1873, 293, 569.
 Paulsen, Entemadame, 1871, 253.
 Paulsen, Skibskaptein, som Fører af Dampskibet „Arendal“, 1872, 140.
 Prehr, Kaptein, Fører af Dampskibet „Bravo“, 1880, 506.
 Pripp, Kammeraadinde, 1879, 317.
 „Prudentia“, Glasforsikringselskabet, 1877, 828.
 Pybourne, John, 1877, 246.
Q.
 Qvam, Advokat, 1873, 594.
 Qverneland, J., Skipper, 1872, 719.
R.
 Raae, Kristine Hansdatter, hendes Bo, 1880, 708.
 Raae, Simen Sværtisen, 1880, 708.
 Raaen, Nils Olsen, 1880, 633.
 Raaestad, Anders, Gaardbruger, 1880, 129.
 Rahr & Raundrup, Handelshus i Manchester, 1877, 609.
 Rallestad Sparebanks Direktion, 1871, 65.
 Ramsaasen, Ole Hansen, 1871, 425.
 Rasabo, Thomas Frangén, 1874, 349.
 Rasch, G., Entefrue, 1871, 628.
 Rasch, L., Stiftsøverrettsprokurator, hans Dødsbo, 1871, 628.
 Rasmussen, Kaptein, 1874, 653.
 Reiersen, Ole, Skipper, 1872, 590.
 Reinert, S. A., Grofskerer, 1873, 670. 1875, 69. 1878, 544.
 Reinertsen, Lorkild, 1872, 465, 608.
 Rensberg, Lorenz, Blittenslager, 1872, 446.
 Renden, R., Brændevinshandler, 1879, 837.
 Repshus, Ole Sivertsen, 1872, 365.
 Rhode, Chr., Agent, 1875, 519.
 Ridder, Anton, Kjøbmand, 1880, 161.
 Riddervold, J., Pastor, 1876, 257.
 Rigstad, Størker Johansen, hans Børn, 1880, 289.
 Rimi, Tollef Halstensen, 1874, 479.
 Rinde, Eilert Olsen, 1876, 694.
 Ring, Korpsslage, 1875, 513.
 Ringeriges Riffelværts Ciere, 1877, 657.
 Ringeriges Sparebank, 1873, 708.
 Ringnæs, Martin Hansen, 1877, 634.
 Ringvold, Bogtrykker, 1876, 801.
 Robarth, Carl, Landhandler, 1879, 470.
 Rogneby, Martinus Eriksen, 1872, 361.
 Rognerud, Hans Ellingen, 1874, 787.
 Rogstad, Inger Eriksdatter, 1871, 62.
 Rolfsen, A., Overretssagfører, 1871, 334.
 Romedals Fattigkommission, 1871, 668.
 Rondestveit, Ole Magnusen, 1875, 236.
 Roscher, Bærkseier, hans Enke, 1877, 657.
 Rosenvinge, Isak, 1873, 594.
 Rue, Thorsten, 1877, 157.
 Rustad, Anton Andersen, hans Enke og Arvinger, 1876, 819.
 Rustad, Gunnerius, 1880, 149, 737.
 Ruud, Chr., 1878, 718.
 Ruud, Truls G., 1879, 477.
 Rygh, Postaadner, 1871, 460.
 Rynning, Pastor, 1875, 161. 1880, 519.
 Rynning, P., Proprietær, 1878, 539.
 Rytterager, Ivar, Igl. Fuldmægtig, 1878, 2.
 Røiland, Toriel Olsen, 1873, 645.

Rosens Kommunebestyrelse, 1873, 769.
 Rønneberg, Konrad, 1872, 851.
 Rønneberg, N., 1877, 505.
 Rønneberg, Rasmus, Landhandler, 1878, 851.
 Røra & Co., 1878, 508.
 Rørviken, Børje Olaffen, 1873, 773.
 Rørviken, Evend Jakobsen, 1873, 773.
 Røsholm, H., Student, 1875, 799.
 Røsner, C. W., hans Enke, 1871, 687.
 Røstad, Ole, 1878, 452, S.
 „Sagas“ Rederi, 1876, 805.
 Sagen, Ulrik Kristiansen, 1873, 429.
 Sallstath, Oskar, Kjøbmand, 1874, 481.
 Saltero, John Anonsen, 1877, 585.
 Salvesen, J. L. & Co., Grangemonth, 1876, 475.
 „Samson“, Dampskibet, dets Interesseselskab, 1878, 552.
 Samuelsen, Nils, 1872, 465, 608.
 Sandal, Ragnvald, Gaardbruger, 1875, 834.
 Sandal, Rikard m. Fl., 1880, 404.
 Sandbo, Ole Andersen, 1880, 382.
 Sandborg, H. N., Kjøbmand, 1872, 43.
 „Sandessjord“, Dampskibet, dets Rederi, 1880, 427.
 Sander, H. J., Grosserer, 1880, 57.
 Sandnæs, Ole Stiansen, 1873, 796.
 Sando, Elias Kristensen, 1878, 561.
 Sandobro, Kristian og Per Andreassønner, 1878, 561.
 Sandseie, Jakob Olsen, 1874, 211.
 Sanne, Julius, Handelsborger, 1875, 555.
 Sarpsborgs Dampskibsfelskab, Direktionen for, 1876, 526.
 Sarpsborgs Fattigkommission, 1875, 33.
 Sarpsborgs Kommune, 1875, 282.
 Sagum, Ole Johannesen, 1879, 200.
 Schaumann, F., Ingeniør, hans Konkursbo, 1879, 317.

Schend, Byfoged, 1879, 393.
 Schle, A., Kontorfuldmægtig, 1878, 53.
 Schilling, F., Bygmester, 1880, 365.
 Schirmer, Kandidat, 1877, 55.
 Schjelderup, Melchior, Kjøbmand, 1875, 17.
 Schjoldborg, Parfumerihandler, 1872, 331.
 Schjølberg, B., Handelsborger, 1872, 17.
 Smidt, A. L., Garver, 1878, 63.
 Schmidt, P. E., 1877, 265.
 Schou, Thales, 1872, 65.
 Schreiner, P. & Co., 1878, 591.
 Schrøder, G. W., Stiksfører, 1872, 425.
 Schulerud, D., Overretssagfører, hans Bo, 1871, 526.
 Schuman, Sognepræst, 1873, 688.
 Schwabe, Sognepræst, 1880, 436.
 Schwarz & Væder, 1875, 161.
 Schweizerischer Lloyd, 1875, 819, 1877, 298, 1880, 81.
 Schwensen, J. H., Grosserer, 1871, 708.
 Schüren, Wilhelm, Konsul, 1872, 59.
 Schønning, Arent, hans Sønner, 1879, 268.
 Schønning, Edvard, 1878, 556.
 Seglem, Johan P., 1873, 425.
 Seielstad, Thor Pedersen, 1873, 713.
 Sellæg, Helmer, 1873, 839.
 Sellæg, Helmer, hans Dødsbo, 1878, 805.
 Senjen Nittelvært, 1878, 580.
 Sibbern, Amtmand, 1877, 558.
 Simonsen, A. & Co., St. Petersburg, 1873, 529.
 Staaden, Anders, 1874, 698, 1876, 471.
 Stuar, John Kristoffersen, 1876, 632.
 Stadsfem, Anfind Hansen, 1879, 685.
 Stadsfem, Gabriel Gabrielsen, 1879, 685.
 Stadsfem, Gabriel Thrane Gabrielsen, 1879, 685.
 Stadsfem, Martin Rasmussen, 1879, 685.

- Stasse Annefogns Fattigbestyrelse, 1877, 420.
 Stagsfæt, Knud, 1871, 460.
 Starften, Anders Antonisfen, 1877, 705.
 Stei eller Hildrum, Birgitte, 1879, 264.
 Stjagers Almenningsbestyrelse, 1875, 108.
 Stiens Bantafdeling, dens Admi-
 nistration, 1871, 729.
 Stienke Vasdrag, Direktionen for
 Lømmerriften, 1874, 145.
 Skjelbred, Skipper, 1872, 601.
 Skjenalden, Ole, 1879, 674.
 Skjerdingsstad, Iver J., 1877, 529.
 Skriesshoel, A. J., Student, 1877, 828.
 Stræfflad, A., 1878, 757.
 Startman, Anders, 1877, 237.
 1879, 45.
 Stemmestad, Johan og Andreas
 Nilsønner, 1879, 231.
 Stemmestad, Paul, Ludvig, Johan
 og Andreas Nilsønner, 1879, 231.
 Stibre, østre, dets Kommunebesty-
 relse, 1876, 321.
 Smaalenenes Amt, paa Beivæsenets
 Begne, 1873, 286.
 Smaalenenes Amtskommune, 1875,
 620. 1876, 785.
 Smith, August, Kjøbmand, 1875,
 545.
 Smith, Ginar, 1879, 178.
 Smith, Hermand, Stiksfører, 1876,
 391.
 Smith, Kommandør, m. Fl., 1879,
 149.
 Smith & Thommesen, 1878, 257.
 Smedshøl, Løsten Arnesen, 1879, 45.
 Smedshølmoen, Engebret Eriksen,
 1880, 52.
 Solberg, A., Grosserer, 1873, 659.
 Solberg, S. A. Grosserer, 1872,
 325.
 Sogn, A. B., Student, hans Do,
 1871, 321.
 Sogndalens Forbryningskommissi-
 on, 1872, 403.
 Sogndals Kommunebestyrelse, 1876,
 789.
 Solberg, David og Birthe, deres
 Do, 1871, 768.
 Solberg, Kaptein, som Brig „Dis-
 viers“ Fører, 1878, 552.
 Solberg, Knud Olsen, 1877, 465.
 Solberg, Ole og Gunder Nilsøn-
 ner, 1880, 442.
 Solheimsnæs, Johannes Andersen,
 1877, 737.
 Soli, N., Bager, 1873, 708.
 Soli og Sanne Brugs Giere, 1873,
 286.
 Sollien eller Sollibo, Ole Jonsen,
 Husmand, 1877, 742.
 Solums Sparebank, 1872, 177.
 Stai, Dorthé, 1874, 563.
 Stampen, Johannes, 1876, 504.
 Stange Fattigkommission, 1871,
 668.
 Statens Jernbaneanlæg, Bestyrel-
 sen for, 1879, 882.
 „Statsraad Stang“, Dampffibet,
 dets Direktion, 1874, 145.
 Stavangers Kreditbank, 1875, 81.
 Steen, Bertrand Marius, 1877,
 451.
 Steen, Fredrik Larsen, 1878, 376.
 Steffens, Infassator, 1874, 177.
 Steig, Ole Nilsen og senere af-
 døde Hustru Marie Nilsdatter,
 deres Do, 1877, 582.
 Stenberg, Landhandler, hans Kon-
 kursbo, 1871, 398.
 Stenfjær Kommunebestyrelse, 1876,
 730.
 Stensjen, Chr., hans Konkursbo,
 1878, 593.
 Stensland, John Larsen, 1876, 161.
 Stensrud, D., Smedemester, 1878,
 591.
 Stephansen, Frue, 1879, 713.
 Stovner, Glen Nilsdatter, 1880, 317.
 Stiven, Greger Oleffen, 1874, 508.
 Stockholms Sjöforsäkrings-Aktiebo-
 lag, 1874, 826. 1878, 789.
 Stodts Fattigkommission, 1876, 730.
 Stofte, Iver Pedersen, 1873, 166.
 Stofte, Peder Paulsen, 1873, 166.
 Stofte, Løfse M. J., 1871, 90.
 Stolk, S., Doktor, 1874, 511.
 Skarebo, Kristoffer Nilsen, 1877,
 321.
 Stray, M. F., som Reder for Skon-
 nert „Ferm“, 1877, 708.
 Strand, Hans, 1871, 479.

- Strand, Ole Olsen, 1873, 747.
1874, 479.
- Strøm, Jørgen A., af Kalesund,
1875, 555.
- Stubberudmørens Løvsfabriks In-
teressentskab, 1877, 625.
- Stubstad, Nils A., 1874, 641.
- Stubstad, Ole Andersen, 1874, 641.
- Størdalen, øvre, dens Fattigkom-
mission, 1871, 624.
- Støren—Kamots Jernbaneanlæg,
dets Bestyrelse, 1874, 563.
- Sullesstad, Klaus Kristian Mølsen,
1877, 611.
- Sullesstad, Raadstutjener, hans Bo
eller Arvinger, 1877, 611.
- Sund, Even og Johannes, 1872,
265, 435.
- Sundby, Kristoffer Olsen, Stræd-
dersvend, 1871, 308.
- Sundbye, A., 1880, 822.
- Sunde, Peter Lycho, 1877, 619.
- Sunde, L. B., 1878, 777.
- Sundt, Fredrik, 1880, 376.
- Sundt, Fredrik, Grosserer, 1874,
559.
- „Svalens“ Reberi, 1873, 293.
- Svendsen, Sv., Kjøbmand, 1875,
339.
- Sverdrup, J., Hypothekbankdirektør,
1875, 170.
- Syvtesen, Salomon, Løds, 1874,
601.
- Sæbo, Anders Olsen, 1871, 345.
- Sædal, Olai Larsen, 1877, 321.
- Sætre, Peder Hansen og Søn Gut-
torm Pedersen, 1873, 505.
- Sættem, Landhandler, 1871, 460.
- Selbst, D. J., Handelsmand, hans
Konkursbo, 1880, 404.
- Somme, Jakob, Konsul, 1872, 732.
- Somoe, G. B., 1874, 484.
- Søndmør-romsdalske Dampskibs-
selskab, det nye, 1873, 569. 1874,
826. 1878, 449.
- Sønsteby, Amund, 1871, 361.
- Sønsteby, Knud, 1873, 550.
- Sorby eller Baalen, Ole Jensen,
1876, 330.
- Sorby, Hans, Andersen, 1878, 376.
- Sørensen, A., Skibsreder, 1875,
683.
- Sørensen, Frank, Skipper, 1874,
337.
- Sørensen & Jøhellen, 1880, 782.
- Sorum, Anders og Erit Døssønner,
eller nuværende Giere af Lødderne
No. 7 og 8 paa Bestaaen i
den Hadelandske Almennings, 1875,
289.
- Sorum, Hans Simensen, 1879,
788.

T.

- Tafford, Oline Pedersbatter, 1877,
576.
- Tagsæt, Ingeborg Anna Erits-
batter, 1873, 422.
- Tandberg, Edo., Grosserer, 1876,
475.
- Tandberg, Edo., Grosserer, hans
Konkursbo, 1880, 198.
- Tandberg, Edo., Kjøbmand, 1872,
403.
- Tandberg, Joh. D., hans Bo, 1880,
412.
- Tandberg, Johan, Proprietær, 1879,
337.
- Tandberg, Schmidt & Co., 1877,
634. 1878, 387.
- Tetge, Iver, 1872, 737.
- Tetge, Iver, (for sin umyndige
Søn, Ole Iversen, 1871, 137.
- Thams & Co, 1879, 674. 1880, 737.
- Thaulow, Distriktslæge, 1877, 657.
- Thøiste, Lødsasserer, 1871, 33.
- Thøleffen, Halvor, 1875, 549.
- Thingvolds Kommunebestyrelse,
1873, 580.
- Thomsen, Gottlieb, Kjøbmand, 1876,
369.
- Thorsdal, Lars Gunvaldsen, 1876,
697.
- Thorsen, Halvor Richard, 1880,
133.
- Thorsen, Martin, 1880, 133.
- Thorsen, Wilhelm, 1880, 133.
- Thoresen, Henning L., 1874, 466.
- Thoresen, J., Gaardeier, 1878, 412.
1880, 502.
- Thormann, Robert, 1877, 273.
- Thorne, Chr., Stadthauptmand,
1878, 536.
- Thorpe, Rd., Swarley of Newcastle,
1873, 165, 764.
- Thorsvoldsen, Brødrene, 1878, 529.

Thostrup & Mathisen, 1875, 289.
 Thrane, G., 1871, 687.
 Thrane, D. G., Rjøbmand, 1880, 47.
 Throndbjems Assuranceforening,
 1877, 353.
 Throndbjems borgerlige Realkole,
 dens Bestyrelse, 1871, 342.
 Throndbjems Gaandværkerforenings
 Sparekasse, 1879, 804.
 Throndbjems Kommune, 1875, 145.
 Throndbjems Søforsikringselskab,
 1875, 533.
 Thronsen, D., Landhandler, 1876,
 273.
 Thue & Dahl, 1879, 55.
 Thidemand, Chr., Rjøbmand, 1878,
 193.
 Tillisch, Sørenskriver, 1878, 768.
 Timme, Stiftsoverretssassessor, 1875,
 193.
 Tindelven, Direktionen for Fælles-
 skøningen i, 1874, 145.
 Tjodlings Kommunebestyrelse, 1874,
 705.
 Tjøme, Andreas, Stiksbymester,
 hans Enke, 1872, 243.
 Tjøme Kommune, 1875, 560.
 1878, 71.
 Tobiesen, D., Ingeniør, 1875, 330.
 Toft, Nils Kristensen, 1871, 175.
 Tofte, A., Stiksbreder, hans Bo,
 1879, 142.
 Tonning, Stiksbører, 1875, 69.
 Tonning, N. D., Sagsfører, hans
 Konkursbo, 1873, 704.
 Torgersen, Baard, Handelsmand,
 1874, 556.
 Torgersen, Chr., 1880, 198.
 Torgersen, L., forhenværende Kam-
 mer, 1874, 466.
 Torgersen, L. J., 1871, 308.
 Torserud, Ralle Hansson, 1873,
 773.
 Toten, Bardal og Birib, den fun-
 gerende Stiftesforvalter i, m. fl.,
 1878, 241.
 Tau Interessentskab, 1878, 681.
 1880, 445.
 Traaen, Jens, 1880, 198.
 Tranaas, Johan Larsen, 1879, 309.
 Tranaas, Thore Peder Larsen,
 1879, 309.

Treschow, M., Sernbærtsleier, 1873,
 477, 1877, 328.
 „Triton“, Dampstiksbelskabet, i Gø-
 theborg, 1875, 533.
 Tromsø Bankkontor, 1880, 295.
 Tromsø Handelsforening, 1872,
 196.
 Tromsø Kommune, 1878, 580.
 1880, 295.
 Tromsø Stiftsdirktion, 1875, 97.
 Tufte, Karen Nilsdatter, 1871, 425.
 Tune Kommunebestyrelse, 1878,
 385.
 Tvedt, Tarje Kittelsen, 1875, 549.
 Tvedten, Karl Nilsen, 1877, 442.
 Tvedten, Ewenning Nilsen, 1877,
 442.
 Tyssdal, John, 1875, 138.
 Torum, Lars Knudsen, 1877, 249.
 Tømmervig, Iver Olsen, 1879, 309.
 Tømmervig, Jakob Olsen, 1879,
 309.
 Tønnesen, Doktor, 1877, 505.
 Tønnesen, Michael, Handelsborger,
 1874, 527.
 Tønsbergs Søforsikringselskab,
 1873, 202.

U.

Ullensaker's Kommune, 1876, 100.
 Ullens's Gattigtommisjon, 1878,
 392.
 Ullern, Bertha, Entemadame, 1871,
 449.
 Ullern, Magnus Paulsen, 1877,
 437.
 Ullern, Paul Paulsen, 1877, 437.
 Ulnæs, D., Handelsborger, 1871,
 596.
 Ullman, & Bronn, 1877, 481.
 Ulven eller Løsen, Hans, 1872, 737.
 Unger, Murmester, 1871, 645.
 Universitetet, 1873, 652.
 Ustad, John og Peder Larssønner,
 1871, 738.

V.

Baage, Karsten Thorkildsen, Løds,
 m. fl., 1874, 653.
 Baattenæsset, Peder Olsen, 1875,
 108.
 Balsfjords Sogns Kommunebesty-
 relse, 1871, 71.
 Baændrud, Stener Olsen, hans
 Dødsbo, 1872, 585.

Basvig eller Brigtelaa, Ole Tor-
 jusen, 1878, 229.
 Bessens Kommune, 1874, 252.
 Beggestrud, Anders Thommassen
 af Sigdal, 1873, 496.
 Beng, Martin, 1872, 812.
 „Benzlæbs“ Reberi, 1872, 633.
 Bestbye, Lars, 1874, 394.
 Bestbo, Ole Lallagjen, 1871, 441.
 Bestenden eller Konnerudeie, Karl
 Hansen, 1875, 702.
 Bestfoldste Skibssassurancesforening,
 1876, 113. 1879, 648. 1880, 433.
 Bestreim, Hans Olsen, 1875, 236.
 Beum, Ejur Kjeldsen, 1879, 249.
 Bigsnæs Bælt ved dets Direktion,
 1876, 568.
 Bivian, J. G., 1877, 576.
 Bold, Peder Pedersen, 1878, 229.
 Bøteren, Even Halvorsen, 1871,
 361.
 Bøteren, Lollef, 1871, 361.

W.

 Wadel, Chr., 1874, 604.
 Walle, Haagine, Madame, 1879,
 405.
 Walnum, J. G., Sognepræst, 1876,
 194.
 Waltzer, Dottor, 1877, 505.
 Warmuth, C. Rustfhandler, 1878,
 669.
 Wedel-Jarlsberg, Chr. Aug., Au-
 ditor, hans Dødsbo, 1872, 761.
 Wedel-Jarlsberg, G., Baron, 1872,
 844. 1875, 289. 1878, 353. 1879,
 405.
 Weidemann, Kaptein, 1875, 261.
 Weidemann, Sørenskriver, 1871, 342.
 Weng, Otto, af Enebat, 1876, 565.
 Wenstrøm, W., 1871, 553.
 Werner, J. C., 1872, 243.
 Wesenberg, Lorenz & Søn, 1873,
 572. 1875, 823. 1878, 556.
 Wesman, B., Kjøbmand, 1871,
 405.
 Westby, L., Landhandler, hans Kon-
 tursbo, 1878, 396.
 Westergaard, Joh's, Skibsreder,
 1871, 521. 1873, 548.
 Westphalen, Joh., 1877, 625.
 Wetterqvist, S., Brugspatron, 1874,
 278.

Wetterstrøm, G., Kaptein, som Sø-
 rer af Dampskibet „Norden“,
 1879, 197.
 White, John, hans Arvinger, 1880,
 237.
 Wiel, A. M., Grosserer, 1876, 526.
 Wigg, Jørgen Erlandsen, Skibs-
 bygmeister, 1872, 123.
 Winge & Co. som Expeditorer for
 Dampskibet „Danmark“, 1876,
 825.
 Winther, D. C., Skibsreder, 1874,
 337.
 Wleugel, Karl, Skibsfører, 1872,
 183.
 Worsøe, Christian, Konsul, 1873,
 441. 1877, 529.
 Wøgen, Jakob, Grosserer, 1871,
 469.
 Wærnæs, J. P., Smedemeister, 1876,
 611.
 Wølner, J., Grosserer, 1879, 369.

Y.

 Yttersens Mining Compagny, 1873,
 55. 1874, 473.
 Ytter, Solfred, 1871, 406.
 Ytter, Johan C., 1871, 290.

Z.

 Zachariassen, G. P., Skipper, 1872,
 621.
 Zähl, R., 1872, 511.

B.

 Øbegaarden, Jens Thorsten, 1878,
 213.
 Øbegaarden, Simon Arnoldsøn,
 1880, 794.
 „Øger“, Søforsikringselskabet,
 1872, 640. 1880, 49.
 Øjseth, H. C., 1879, 493.
 Ørstedals Mining Kompagni, 1879,
 197.
 Ørnberg, B. A., 1876, 430.
 Ørnberg, B. A., hans Enkes Kon-
 tursbo, 1874, 278.
 Øslehøe, Thore Gundersen, 1875,
 339.
 Østlandste Skibssassurancesforening,
 1872, 425. 1875, 795.
 Østmarken, Jens Andreas Jensen,
 1875, 193.
 Øvrebørg, Knut Olaf Rasmussen,
 1873, 422.

Nabob.

- 22 Marts 1878. Antaget, at en fratrædende Sognepræst i Finmar-
ten ikke kan kræve Godtgjørelse af sin Eftermand for Jordsforbedringer.
S. 433.

Nager.

- 1 Mai 1873. Frisindelse for Nagertiltale paa Grund af Præscription
i Henhold til Artl. 7—13. S. 494.

Afstedssbehandling.

- 16 Febr. 1876. Sp. om Afstedssbehandlings Nødvendighed. S. 321.
5 Septbr. 1876. Situationskarts Nødvendighed i Appellinstanserne
bortfalder, naar vedkommende Domstol finder, at den uden saadant
kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.
1 Novbr. 1876. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om, hvorvidt en
Grændsetvist mellem to faste Eiendomme kunde behandles uden Afstedss-
befaring og Situationskart, besvaret bejaende, idet Parterne antoges
at have vedtaget ved Dommen alene at faa afgjort, hvilket af to
Dokumenter indeholdende Grændsebestemmelser, der skulde være det
gjældende, uden at der var Tvist om, hvor den i det gjældende Do-
kument fastsatte Grænse gik i Marken. Forsaavidt Afstedssbefaring
og Kart skulde kunne give noget Bidrag ved Valget mellem Dok-
umenterne, antoges enhver ved Mangelen forvoldt Tvivl at maatte gaa
ud over Eitanterne, hvem Mangelen var at tilregne. S. 753.
26 Juni 1877. Utydelighed i Afstedssbeskrivelse i Christiania afhjul-
pen ved, at Forstvoterende i Høstesteret personlig besigtigede Stedet.
S. 573.

Nasædesret.

- 13 Marts 1875. Antaget, at det den Nasædesberettigede ved L. 9 Mai
1863 tilstaaede Beneficium, ogsaa tilkommer yngre Børn, til hvem
Gaarde paa Stifte blive at udlægge. S. 236.
9 Mai 1877. Spørgsmaal om to Matr.-Nr. efter Omstændighederne
skulde regnes for at være et Nasædesgods eller to Nasædesgodsfer.
S. 442.
6 Marts 1880. Udtalelser, der dog neppe danne Præjudikat, om
Udstrækningen af en Faders Ret til før Loven af 9 Marts 1863 at
overlade enkelt Søn fast Eiendom for ringere end gangbar Pris. S. 407.

Afsætning.

- 21 Septbr. 1872. R. L. 1—22—24 forstaaet saaledes, at det er
nøt, at vedkommende Domhaver, hvis Doms Eksekutionskraft er sus-
penderet ved Appel, forkynder Dommen for Fogden med Retvisition
om i Tilfælde at erholde Afsætning, forat det skal blive dennes Pligt
uden videre Foranstaltning eller Møde fra Retvirentens Side at give
Afsætning, naar Eksekution fremmes efter Begjær af en anden Dom-

eller Forligshaver. Antaget at Affætningsretvirenten ikke behøver at knytte sin Retvisition til nogen bestemt forudsat Egefulutionsretvisition, men kan begjære den eventuelt for Tilfælde af hvilken som helst Egefulutionsretvisition. S. 763.

Afvisning og Ufsterrettelighed.

- 10 Decbr. 1870. Spørgsmaal om der efter Forligssagens Affætning var Anledning til, foruden den principale — der udviklede — Søgmaalsgrund, ogsaa at støtte Søgmaalet til en subsidær, i Klagen ikke berørt. Spørgsmaal om Sagen under den første Forudsætning delvis skulde afvises fra Høiesteret, som forsaavidt ikke paaahendt i Byretten, der var gaaet ud fra den sidste Forudsætning, eller forsaavidt hjemvises til ny Paaahendelse i Byretten eller om den nævnte Søgmaalsgrund kun skulde lades ud af Betragtning ved Sagens Paa-dømmelse. 1871, S. 52.
- 20 Decbr. 1870. Spørgsmaal om Inhabilitet hos de opnævnte Skjønsmænd bevirker, at Sagen maa afvises. 1871, S. 137.
- 17 Januar 1871. Spørgsmaal om at hende en Justitssags Behandling ufterrettelig, fordi den var fremmet mod Tiltalte, uagtet hun udeblev fra første Sessjon efter lovligt Forsald, medens det Passerede ikke af Alten kunde sees fuldstændig at være foreholdt hende i Sagens næste Sessjon, da hun mødte. S. 132.
- 24 Marts 1871. Sp. om Afvisning af en Høiesteretsstevning, hvorved et Thingvidne var paaantet i Genhold til N. L. 1—6—17, dels fordi Kumulation med den paa ordinær Maade paaantele Hovedsag skulde være utilstedelig, dels fordi Hovedsagen havde været behandlet ved Overretten, uden at Thingvidnet samtidigt var paaantet, og endelig fordi Beneficiet i 1—6—17, som tilsigtende Sagens Paa-skyndelse, ikke skulde være anvendeligt, naar det ikke anvendtes i nævnte Diemed. S. 268.
- 30 Marts 1871. Justitssag mod tvende Løbser for uagtet Paa-sejling af ikke løbspligtigt Fartoi, indtruffen, medens Løbsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Løbslov af 1869, efter hvis Straftræden Tiltale var bekræftet, i saadant Tilfælde foreskriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.
- 12 August 1871. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Forelæggelse og om Sagens Appellabilitet til Høiesteret. S. 621.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om summarisk Behandling er anvendelig, naar nogen under Kumulation efter 6—12 dømmes for flere Forbrydelser, hvoraf hver gaar ind under et Lovsted, der har Alternativet Strafarbejde i 5te Grad, saaat der in abstracto er Mulighed for, at den samlede Straf kan blive Strafarbejde i 4de Grad. S. 675.
- 10 Novbr. 1871. Sagsbehandlingen i en alene efter Tiltaltens Begjær til Overret og Høiesteret indantet Sag kjendt ufterrettelig at være som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltalte ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade, og Sagsomkostningerne paalagte det Offentlige. 1872, S. 1.
- 16 Januar 1872. En Fristindelsesdom i en kriminel Sag ved hvilken Amtet havde afvisseret, anset endelig og Sagen afvist fra Appellinstansterne, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.
- 20 Januar 1872. Paastand om Afvisning fra Søren af en Sag angaaende Berettigelse til at sætte et Skib til Auktion i Kraft af

- Retentionsret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, forkastet ved Høiesteret. S. 123.
- 23 Marts 1872. Sp. om Soretsbehandling rettelig var anvendt. S. 334.
- 27 April 1872. Sp. om Tilstedeligheden af at samle flere Fordringer for forskellige Personer under en Sag for at opnaa summa appellabilis. S. 465.
- 8 Juni 1872. Sp. om tvende Fordringer, hvoraf ingen særskilt løb op til summa appellabilis, kunde sammenlægges for at gjøre Sagen appellabel. S. 511.
- 13 Juni 1872. Antaget at summarisk Behandling ikke var anvendelig i en Sag, i hvilken Tiltalte havde tilstaaet et Faktum, hvis Strafbarhed beroede paa svigagtig Hensigt, og erklæret sig villig til at modtage Straf med Tillæg: „saasandt Loven sætter Straf for saadant“. S. 729.
- 15 Juni 1872. Sp. om Anvendeligheden af summarisk Behandling i et Tilfælde, hvor der forelaa Tilstaaelse af en Forbrydelses faktiske Bestanddele, til hvilken imidlertid var knyttet Tillæg, der efterlod Tvivl, om det paaberaabtes i den Tanke at ophæve Gjerningens Strafbarhed eller alene at virke til Straffens Formildelse. S. 692.
- 19 Juli 1872. En Expropriationstagt kjend ufterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.
- 2 Septbr. 1872. Behandling efter Loven af 6 Septbr. 1845 kjend ufterrettelig paa Grund af Tiltaltes senere Tilbagetalelse af den oprindelige Tilstaaelse. S. 730.
- 25 Septbr. 1872. Et Søgmaal afvist paa Grund af Uregelmæssigheder ved Lagrettets Dpnævnelse. S. 737.
- 2 Novbr. 1872. Afvisning fordi Tiltalte ikke var stævnet efter 1—4—30. 1873, S. 49.
- 21 Novbr. 1872. Antaget, at man ikke i Medhold Ls 1—6—17 kan paaante en Realitetsdom direkte til Høiesteret med Forbigaaelse af Kancellisinstansen. 1873, S. 165.
- 20 Decbr. 1872. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde bevirke Ufterrettelighed af en summarisk Sagsbehandling, at det var forsomt at tilkjendegive Tiltalte, der alene var indfaldt til Forhør, at Sagen med det Samme gik under Dom. Spørgsmaal om saadan Tilstaaelse var afgiven, at den hjemlede Anvendelse af summarisk Behandling. 1873, S. 273.
- 14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Somands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes efter norske Love eller af norske Domstole. S. 243.
- 23 Januar 1873. Antaget, at Reberiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning Søjls Rømning eller Vagring ved at gjøre Tjeneste. En Sag hjemvist til Paakjendelse i Realiteten ved Soreten, fra hvilken den urettelig var afvist, uagtet tgl. Bevilling til dens Paakjendelse i Realiteten ved Høiesteret forelaa, idet Høiesteret ønskede til Veiledning ved Paakjendelsen at have Sorettens Udtalelse om forskellige Punkter og opfattede Bevillingen som en Tillabelse, ikke som en for det enkelte Tilfælde bindende Undtagelse fra den almindelige Regel. S. 601.
- 19 April 1873. Antaget at en Sag kunde fremmes mod en Tiltalt, der, uagtet lovlig varslet, ikke mødte under Angivelse af „Alderdoms-

- svaghed". Den ergangne Dom ikke desto mindre kjendt ufetterrettelig, fordi et, naar Tiltalte udeblev, fornødent Bidne ikke var afbørt. S. 485.
- 20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartøiet havde gjort Bendereise til Hjemstedet, nægtede at følge det paa en fornøyet Reise, anseende at have gjort sig skyldige i Rønning, og den ved Søretten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de Tiltalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kjendt ufetterrettelig at være. S. 693.
- 16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsstevning afvist, fordi Varfel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til blåsies Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilfaldte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.
- 21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justits-sag bliver at afvise fra Appellinstanterne, naar det oplyses, at Angl. er død efter Afviselsen af den paaante Dom og for Appelsens Fortyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.
- 28 Novbr. 1873. Paastand om, at et Erstatningspørgsmaal i Anledning Lommerflaaders Anstød mod Elvebredden burde været anlagt mod Flodningsrenteprenøren og ikke imod Flodningsdirektionen, for hvis Regning Flodningen foregik, ikke tagen tilfølge. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta, idet en Dampflødsdirektion og en Lommerdirektion under en Sag vare søgte til Erstatning for den Skade, Elvebredden led ved de af Dampflødet forarsagede Vølgeslag og Anstød af Lommerflaader, ikke tagen tilfølge. 1874, S. 145.
- 28 Febr. 1874. Urettelig anvendt summarist Sagsbehandling, antaget ikke at lede til Ufetterrettelighedskjendelse, fordi Sagen ved Overretten seilagtigen var bleven paadømt under faktisk Forudsætning, der vilde tilladt summarist Sagsbehandling, medens Overretts. alene efter Tiltaltes Begjær var indanfet for Høiesteret. Hermed formentlig forudsat en Forskæelse af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appellinstanterne alene paafjende Processualia i Sager, der ere paaante efter Tiltaltes Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaante Dele af Sagen. S. 333.
- 7 Marts 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som uretteligen anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, istedenfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paa-talte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.
- 21 Marts 1874. En Tvangsauktion paaftaaet kjendt ufetterrettelig, at være, fordi Auktionsrevidenten i Konditionerne havde opgivet sit Tilgodehavende væsentlig for stort. Denne Paastand imidlertid efter de foreliggende Omstændigheder forkastet. S. 394.
- 29 Aug. 1874. En Person, der ulovlig havde brevet Brændevinsalg og Mubdsalg i en andens Navn, sælges ved Byretten i begge Poster til Mulfter, der for Brændevinsalget bestemmes til 100 Spd. og for Mubdsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen slaes sammen til een Sum. I Høiesteret afvises Sagen, forsaavidt angik det ulovlige Mubdsalg, som ikke angaaende summa appellabilis, uagtet Kon-nexiteten mellem de to Sakka. S. 667.
- 4 Febr. 1875. En Sag afvist fra Underretten, paa Grund af at Klage ikke ansaaes fremsat. S. 148.

- 13 Febr. 1875. Høiesteret kjendte de ergangne Domme uefterrettelige, fordi Tiltalte, der var sat under Tiltale for „ulovligt at have bemægtiget sig en Stof, der henlæa paa Stranden“, hvilket af Pluraliteten fortolledes som Tyvssaktion, udenfor Anklagedekretet var dømt efter 21—14. S. 228.
- 12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Spørgsmaalet om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbejde, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politiretssag mod Kommissionen for dertil at kjendes berettiget. Politiretssdommen paaanledes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 39.
- 7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovskiftet Fortyhndelse af Underretsd. ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domsældte ikke derom var fremkommen med Indsigelse ved Overretten og til Høiesteret var lovlig varslet. 1876, S. 229.
- 8 Marts 1876. Politiretssdommen i en Sag angaaende ulovlig Handel, kjendt uefterrettelig og Sagen afvist fra Politiretten paa Grund af Feil ved Forelægget. S. 333.
- 28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vedkommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tiltalshendegibendet om, at Appellen i Tilfælde vilde finde Sted uden at han gaves yderligere Varsel, var bevidnet alene af Lensmanden uden Tilfaldelse af det andet Stevnevidne. S. 652.
- 7 Oktbr. 1876. Sp. om en Justitsfoged skulde afvises fra Underretten paa Grund af at Tiltalebeslutningen skulde være ulovskiftet som ikke opfyldende de Fordringer til Bestemthed som § 2 i Lov af 17 Marts 1866 gjør, efter Omstændighederne besvaret benægtende. Det Passerede dog af Høiesteret misbilliget. S. 673.
- 2 Novbr. 1876. Sp. om Afvisning af Indstevnentes Kontrastevning, fordi Underdommeren ikke i samme — som i Hovedstevningen — var stævnet til at stande til Rette. S. 776.
- 21 Novbr. 1876. Delvis Afvisning af en Justitsfoged, fordi tgl. Ref. ikke var erhvervet overensstemmende med Grundl. Kap. 1 § 2. 1877, S. 66.
- 29 Novbr. 1876. Krigsretsdom til Bestillings Fortabelse for en Underofficer ikke anseet som Gjenstand for nødvendig Appel, og en af Generalauditoren paa egen Haand uden Høifkommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. 1877, S. 88.
- 27 Januar 1877. Paastand om Afvisning paa Grund af cumlatio inepta forfattet i et Tilfælde, hvor flere Grundeiere under samme Sag havde sagsøgt en anden Grundeier til at ophøre med en for samtlige Eitanter paa ensartet Maade skadegjørende Bedrift og til Erstatning for den hver enkelt derved forvoldte Skade. S. 237.
- 17 Marts 1877. En Sag mod en Hoveddebitor og hans Kautionsist afvist fra de underordnede Instantser, paa Grund af at Varslet til Hoveddebitor ei fandtes lovligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionsistens Vedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaanført var, paa Grund af at Afgang efter den tidligere Procedure manglede til at nedlægge Hovedpaastand i Høiesteret mod Kautionsisten. S. 321.
- 17 Juli 1877. Paastand om Uefterrettelighedskjendelse af et Særets-

- fløn og en efter samme afholdt Exekution som afholdte i Retsferierne, forkastet. S. 641.
- 2 Oktbr. 1877. Delvis Afvisning paa Grund af, at Sagen tilbels var afgjort ved inappellabel Dom. S. 748.
- 1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaante af en Decission, assagt i et sluttet og udløddet Bo, maa rettes mod dem til hvem Midlerne ere udløddede, og at Stiftesforvalteren et kan stævnes paa et sluttet Bo's Begne. 1878, S. 241.
- 15 Decbr. 1877. Sp. om Afvisning af en Sag angaaende Flødningsafgift, paa Grund af at den var anlagt som Aastedsfag. 1878, S. 257.
- 16 Decbr. 1877. Delvis Afvisning af en Grændsetvist, fordi ikke samtlige i Linien's Fastsættelse Interesserede vare indkaldte til Forligelseskommissionen og stævnte. S. 817.
- 20 Decbr. 1877. Høiesteret kendte en Søretsd., der domfældte en fremmed Sømand paa fremmed Fartoi for i norsk Havn begaaet Ulydighed mod Kapteinen, uefterrettelig og afviste Sagen fra Søretten som angaaende et ikke under norsk Straffelov hørende Forhold. 1878, S. 246.
- 30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaantes, afvist, fordi Forligelseskommissionerne ikke vare varslede. S. 566.
- 16 Novbr. 1878. En Sag afvist, fordi Opreisningsbevillingen var ansøgt mere end 3 Aar efter den paaante Doms Afgivelse. 1879, S. 53.
- 6 Marts 1879. I et Tilfælde, hvor der spurgtes om den korresponderende Meders Afgang til at vedtage Varsel for Medrederne, afviste Høiesteret Sagen fra Underretten paa Grund af manglende Varsel. S. 261.
- 3 Mai 1879. En Paaante, foretagen af vedkommende Overøvrighed i den Hensigt at faa Tiltalte straffet, med Hensyn til Bedømmelsen af Sagens Appellabilitet sat i Klasse med Appel efter Tiltaltes Begjær, og Sagen afvist fra Høiesteret, fordi den idømte Multt ikke dannede objectum appellabile. S. 649.
- 20 Mai 1879. Den Omstændighed at Udførelsesformanden og Udførelsesmændene ikke vare varslede til Høiesteret under Paaante af en Udførelsesfag, ikke antaget at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.
- 11 Juni 1879. Sp. om det efter Omstændighederne paa fyldestgjørende Maade var godtgjort, at en Begjæring om Overudførelse var fremkommen til Udførelsesformanden inden Udløbet af de foreskrevne fatalia appellationis. S. 708.
- 5 Juli 1879. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Sagtagelse af Budet i Straffeprocesslovens § 39 a. 1880, S. 113.
- 11 Septbr. 1879. En Politiretsfag, der var indanket paa det Offentliges Begne, afvist paa Grund af tidligere Afvisnings fra Overøvrighedens Side. S. 843.
- 22 Novbr. 1879. En Sag, der efter Amtmandens Ordre behandledes efter Lov af 6 Septbr. 1845, afvist fra Underretten, fordi Tilt. ikke paa lovlig Maade var varslet til nogen bestemt berammet Tid for at overvære Sagsbehandlingen. 1880, S. 125.
- 24 Januar 1880. Mangel paa Tilfjendegivende til Tiltalte om, at Sagen i Appellinstansen vil blive foretaget uden nærmere Varsel til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.

10 April 1880. En Straffsag, der var paaanket til Overretten og Høiesteret alene forsaavidt angik den i Dommen indtagne Bestemmelse om, at Domsældte i Medhold Pl. 19 April 1805 skulde efter udstaaet Straf føres ud af Landet, — afvist fra Appellinstansterne. S. 587.

21 April 1880. En Høiesteretsstevning forfulgt for en Del Appellanters Vedkommende, men frasalbt for de Øvriges. For de sidste Vedkommende afvises Stevningen under Indmælse af Rost og Læring. Om det sidste dog Dissents. S. 385.

5 Novbr. 1880. En Fogedkjendelse, hvorved en Forstudsretsvirent sættes i Besiddelse af selve den Gjenstand, hvortil Forbudet knyttede sig, kjendt uefterrettelig. S. 737.

Ob. 12 Aug. 1872. Antaget, at en Trebdiemand, der har mødt som Protesterende under en Eksekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appellinstansterne alene ved at paaante den senere i Henhold til Eksekutionsforretningen afholdte Auktion, men at han maa paaante ogsaa Eksekutionen. Antaget at det i denne Henseende er ligegyldigt enten Administrator under Eksekutionsforretningen fortafter Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 708.

Ob. 21 Juli 1873. Antaget, at Sp. om uberettiget Løbsning hører under Særet. S. 596.

Ob. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmavn ikke oplyste, at det drev Handelsforretninger, stævnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke for Retten legitimeredes, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under samme S. S. 621.

Notits. Sp. om Afvisning paa Grund af Feil ved Stevnemaalet. 1874, S. 663.

Alders Tids Brug.

12 Marts 1875. Et Eiendomsforholds Forandring bevisst ved Alderstidskædd. S. 232.

14 Marts 1877. Fortolkning af Ordene „Alders Tid“ i 2—15—7. S. 372.

1 Oktbr. 1880. En Veiret bevisst ved Alders Tids Hævd. Antaget, at ved Bevisets Burdering maatte Brugen af en ny, af Eieren til Brug istedetfor den gamle anvist, Vei sammenlægges med Brugen af den ældre Vei som Udøvelse af en og samme Rettighed. S. 633.

Ob. 31 Decbr. 1872. Sp. om 30—40 Aars Brug var tilstrækkeligt Fundament til at opretholde en Fordeling af Gierdeholdspigten mellem to Eiendomme, der stred mod Lovgivningens Anvisning. 1873, S. 594.

Ob. 2 Decbr. 1873. Sp. om en Dam, der opdammer Vand over andres Grund i Kraft af Alders Tids Hævd, med Bevarelse af Servituten kan flyttes, naar derved ikke Skade forvoldes den Servitutbetyngede. 1873, S. 773.

Almenning.

5 Juni 1873. Antaget, at en Almenningsbestyrelse med det Offentliges Approbation kan opstille hvilken som helst Regel for Udøvelsen af fælles Brugsrettigheder uden heri at hindres ved § 49 i Lov om Skovvæsenet af 22 Juni 1863. S. 641.

- 30 April 1874. Sp. om et Par Gaver i Bergen vare Almenning, overladt til en begræbset privat Benyttelse, eller privat fuld Eiendom. S. 492.
- 16 Oktbr. 1874. Sp. om en til de Brugsberettigede solgt Almenning var gaaet over til at danne en integrerende Del af Gaardene, saaledes at den de respektive Gaarde tilliggende Anpart uden særskilt at nævnes, skulde antages at medfølge ved Skjødning og Pansættelse, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 753.
- 23 Januar 1875. Antaget, at 3—12—2 er anvendelig paa Høvd ogsaa fra Almenning, der ikke længer er i Kongens Eie. S. 108.
- 15 April 1875. Antaget, at ved Udskiftning i Meibhold Skovloven af 1863, følger Eiendomsretten til Skovgrunden med den Skov, som tillægges de Brugsberettigede. Antaget, at Gaarde, der have Hjemskov, uden Hensyn bertill ere berettigede til at tage sit hele Behov af Trævirke i Almenning, hvori Gaardene, om de ei havde Skov, vilde være brugsberettigede. Antaget, at § 45 jfr. § 8 i Skovloven af 22 Juni 1863 medfører, at de Brugsberettigede faa tilbødt Skov, beregnet paa at kunne yde alt det Trævirke, de forbruge til Gaardsforødenhed, og ikke blot det Trævirke, de hidtil faktisk have taget i Almenningen eller med Forbehold kunne tage derfra. Antaget, at Husmændene have Brugsret i Habelands Almenning. Under Bøteringen falder flere Udtalelser om, hvad der, forsaavidt Husmænd angaar, er Lovens Forudsætninger, og navnlig om hvorvidt de have en selvstændig, eller alene en fra Gaardbrugernes Ret ublebet Brugsret i Almenning, uden at dog bindende Præjudikat synes at være faldt i større Udstrækning, end ovenfor antydet. S. 289.
- 6 Oktbr. 1875. Rætt. 12 Aug. 1778 anseet anvendelig ogsaa paa de til Almenningen udlagte Strækninger i Bergen, der efter Ordningen efter Byens Brand i 1702 tillodes benyttede som private Gaver uden at kunne bebygges. Sp. om Retsforholdet med Hensyn til endel af den saakaldte Bitterlevsalmenning i Bergen. S. 754.
- 16 Febr. 1876. Sp. om en Strækning var Almenning eller privat Sameie. S. 321.
- 19 Febr. 1879. Ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om en Sæter tilhørte Almenning eller var fuld privat Eiendom, lagdes væsentlig Vægt paa, at Sæteren laa paa Hjelvet omringet af Almenning, saaledes at Præsumptionen for, at den ogsaa selv var Almenning, ansaaes stærkt nok til at vælte Bevisbyrden over paa Eieren, der ikke var istand til at godtgjøre nogen sær Eiendomsadkomst. I Henhold til tidligere Domme antaget at fremmede Kreaturer ikke maa indtages i Almenning. Førstbøterende udtaler, at de enkelte Sæterlag ikke havde nogen særlig Havneret fremfor Bygden forøvrigt. S. 200.
- Afh. Hvorvidt er Bygdelagets Hugsret i Almenning efter N. L. 3—12—6 indskrænket til de Gaarde, der ikke have tilstrækkelig Hjemskov. 1875, S. 321.
- Notits. Om Almuen's Hugsret i Almenning. 1875, S. 574.

Analogi.

- 14 Oktbr. 1871. Sp. om et udbøst uterligt Forhold skulde ansees som Forsøg paa Forbrydelse mod 18—19 eller alene være Gjenstand for Straf efter Analogi af L's 6—22—3. S. 753.
- 3 Novbr. 1875. Uberettiget Indbring i Havn straffet efter Analogi af Havnelovens § 16. 1876, S. 97.

- 9 Januar 1877. L af 17 Mai 1848 eller dens Analogi anseet anvendelig paa faste Bergværksarbejdere. S. 201.
 13 Januar 1880. Uterligt Forhold mod et Barn anseet med Hængsel efter Analogien af L.'s 6—22—3. S. 551.

Appel.

- 26 Novbr. 1870. Sp. om Nødvendigheden af Bevilling til at fremlægge nye Dokumenter i Høiesteret. 1871, S. 65.
 2 Marts 1871. Sp. om Forpligtelse til at vedligeholde et Veistykke, uden Hensyn til Beføstningerne derved, er objectum appellabile. S. 285.
 24 Marts 1871. Sp. om Afvisning af en Høiesteretsstevning, hvorved et Thingsvidne var paaanfet i Henhold til N. L. 1—6—17, dels fordi Kumulation med den paa ordinær Maade paaantebe Hovedsag skulde være utilstedelig, dels fordi Hovedsagen havde været behandlet ved Overretten, uden at Thingsvidnet samtidig var paaanfet, og endelig fordi Beneficiet i 1—6—17, som tilfugtenbe Sagens Paaafyndelse, ikke skulde være anvendeligt, naar det ikke anvendtes i nævnte Viemed. S. 268.
 15 April 1871. Sp. om Høiesteret i en Sag, der alene var paaanfet efter Tiltales Begjær, og hvor han ved Overretten var anseet efter 19—2, kunde anvende 19—3. S. 339.
 18 April 1871. Uregelmæssig Forthyndelse af en af den permanente Overtrigscommission i Stockholm affagt Dom efter Omstændighederne antagen at kunne passere, og Kompagnichefs Attestation om, at Dommen er Angj. forthyndt i hans og en subaltern Officers Paaahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Forthyndelsen. S. 383.
 17 Juni 1871. Sp. om Forstaaelsen af N. L. 1—6—15. S. 526.
 12 Aug. 1871. Sp. om objectum appellabile. S. 621.
 7 Septbr. 1871. Sp. om en Eksekutus, der ei havde været tilstede ved Eksekutionen, hvor det var forsømt at afholde Effetter for 12 Spd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effetter til dette Beløb uden Paaante af Eksekutionen. S. 825.
 28 Oktbr. 1871. Sp. om Appellinstantserne, efterat Loven af 17 Marts 1866 er emaneret, kunne dømme den, der ved Dom paaanfet alene efter Tiltales Begjær, er anseet for efterfølgende Delagtighed, for Anstiftelse. S. 814.
 14 Novbr. 1871. Sp. om Begrænsningen af Appellinstantsernes Kompetence, naar Appel er stæet alene efter Tiltales Begjær, med Hensyn til Fakta for hvilke Tiltales er frifunden i første Instants. 1872, S. 7.
 16 Januar 1872. En Frifindelsesdom i en kriminel Sag, ved hvilken Amtet havde afvisceret, anseet endelig og Sagen afvist fra Appellinstantserne, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.
 3 Febr. 1872. Sp. om Afdgangen til i Høiesteret uden Bevilling og uden Varfel til Modparten, der udeblev, at fremlægge et Thingsvidne, hvortil Modparten havde været varslet, men fra hvilket han var udeblevet. S. 177.
 3 Febr. 1872. Sp. om Forthyndelse af Dpreisningsbevilling er fornøden, naar Indstevnte udebliver, i Tilfælde, hvor det i Stevningen heber, at den er udtagen „i Paavente af Dpreisning“. Spørgsmaal om Ansvar for Overrettens Medlemmer, der vare stævne til at stande til Rette. S. 196.

- 2 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile. S. 270.
- 9 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile til Høiesteret. S. 296.
- 9 Marts 1872. En Dom paaanlet til Høiesteret af en deri Interesseret, uagtet han i de underordnede Instantier ikke var gjort til Sæbmodpart, men alene varslat „for Navns Nævneelse og af Hensyn til Interesse i Sagen“. S. 299.
- 20 April 1872. Sp. om et Skøn for Dom bliver inappellabelt til Overfion efter 6 Maaneders Forløb, eller om det er appellabelt til Overfion, saalænge Hovedsagen ikke er endeligen paadømt. S. 489.
- 27 April 1872. Antaget, at en Part ved at appellere delvis til Stabfæstelse, delvis til Forandring, kan opnaa Forandring i Poster, der ikke angaa objectum appellabile. S. 370.
- 27 April 1872. Sp. om Tilstedeligheden af at samle flere Forbringere for forskellige Personer under en Sag for at opnaa summa appellabilis. S. 465.
- 31 Mai 1872. Efter Omstændighederne intet Hensyn taget til en af Indstævnte, der ikke havde kontrapaaanlet, i Høiesteret neblagt forandret Paaastand. S. 435.
- 8 Juni 1872. Sp. om tvende Forbringere, hvoraf ingen særskilt løb op til summa appellabilis, kunde lægges sammen for at gøre Sagen appellabel til Høiesteret. S. 511.
- 12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stævnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Koste og Løring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstevningens Forhørdelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paaastand i Appelinstansen vil blive neblagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstævnte Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paaastand i Høiesteret efter Tilstevning som Klage over Rettens Spilde m. M. S. 637.
- 2 Septbr. 1872. Sp. om i et Radesed den som Politimester fungerende Sørenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Multiforelæggelser og Aktionsbekrefter i Politisager. Sp. om dette Spørgsmaal kunde indbringes for Overinstanterne ved Paaante af en Rensdelse affagt underet for flere forskellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. S. 674.
- 2 Septbr. 1872. Appel efter Tiltaltes Begjær og med det Offentlige Samtykke, men uden Bevilling, uagtet der fra begge Sider var afvisesceret ved Dommen. S. 730.
- 21 Septbr. 1872. Sp. om Sagen angik summa appellabilis. N. L. 1—22—24 forslaaet saaledes, at det er not, at vedkommende Domhaver, hvis Doms Eksekutionskraft er suspenderet ved Appel, forholder Dommen for Fogden med Revision om i Tilfælde at erholde Affætning, forat det skal blive dennes Pligt uden videre Foranstaltning eller Møde fra Retvirentens Side og at give Affætning, naar Eksekution fremmes efter Begjær af en anden Dom eller Forligshaver. S. 763.
- 21 Novbr. 1872. Antaget at man ikke i Medhold L. 1—6—17 kan paaante en Realitetsdom direkte til Høiesteret med Forbigaaelse af Melleminstansen. 1873, S. 165.
- 1 Mai 1873. En Appelpaategning i Genhold til Lov af 17 Marts 1866 § 46 forslaaet strengt efter Ordene og et Faktum som følge deraf anseet ubeløst fra Høiesterets Paaastand. S. 494.
- 3 Mai 1873. Antaget at det er tilstrækkeligt, at en efter Sagens

- Paastevning erhverbet Opretningsbevilling forlyndes Høvedindsicnte, uden at lignende Fortyndelse udfordres forsaavidt angaar de for Processens Styld Indstevnte. S. 422.
- 9 Oktbr. 1873. Antaget, at den i L. af 10 Mai 1860 § 4 foreskrevne Appel af Expropriationssager som Extraordenssager alene indeholder et Beneficium for Parterne, som disse kunne frasælbe ved at paaante Sagen som Ordenssag til Session. S. 699.
- 16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsstevning afvis, fordi Varsel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til disses Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilladte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.
- 21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Andendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justits-sag bliver at afvise fra Appellinstanterne, naar det oplyses, at Angl. er død efter Afgielsen af den paaanførte Dom og for Appellens Fortyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.
- 6 Decbr. 1873. Antaget at Bøbedomme, ialfald naar de ere idømte under civilt Søgmaal, efter Domsældtes Død kunne appelleres af hans Arvinger. 1874, S. 177.
- 29 Januar 1874. Antaget, at Overtrædelse af Budet i Fr. 7 Juni 1760 om, at Appellationspaategningen skal indeholde, at Tiltalte ikke kan vente yderligere Varsel, ikke medfører Stevnemaalets Ugylldighed. S. 262.
- 21 Febr. 1874. Sp. ved Appel alene efter Tiltaltes Begjær om hvad der efter L. 17 Marts 1866 § 47 skal tages under Paadømmelse i Appellinstanterne. S. 190.
- 28 Febr. 1874. Urettelig anvendt summarisk Sagsbehandling, antaget ikke at lede til Ufetterrettelighedskjendelse, fordi Sagen ved Overretten feilagtigen var bleven paadømt under faktisk Forudsætning, der vilde tilladt summarisk Sagsbehandling, medens Overretsd. alene efter Tiltaltes Begjær var indanført for Høiesteret. Herved formentlig forudsat den Forskæelse af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appellinstanterne alene paaakende Processualia i Sager, der ere paaanførte efter Tiltaltes Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaanførte Dele af Sagen. S. 333.
- 13 Marts 1874. En i Overretten indløben Bilsfarelse, hvorved en Tvist om Kravets Størrelse forveksles med en Paastand om Litvigation, lede i denne Ret — uden at Afvisningsformen benyttes — til at dette Tvistpunkt ikke afsløres, fordi Kontrastevning mangede. Herved vækkes i Høiesteret Tvivl om, hvorvidt denne Ret kunde tage det i Overretten forbigaaende Spørgsmaal under Paaakjendelse, hvilket efter Omstændighederne antoges. S. 349.
- 9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Paa-beraabelse af § 10 i de nye Fattiglove meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Vegne og hvor Voet nægtede at anerkende Fattigvæsenet som dertil berettiget, anses ikke Voet, men de tvende Understøttede, uagtet de ikke havde afgivet Møde og fremsat nogen Indsigelse mod Fattigvæsenets Paastand, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varslas som saadanne til Appellinstanterne. Den efter denne Opsætning indløbne Feil, at Fattigvæsenets Appellstevninger baade til Overretten og Høiesteret var rettede mod Voet ikke mod de Understøttede, antagen herigtiget derved,

at Høiesteretsstevningen gaves en Paategning, som forkyndtes de Understøttede, og hvorved de varskledes som Døvedsmobporter. Den Omstændighed at ikke særskilt Kontinuationsstevning udsærdigedes anseet efter Omstændighederne (Sagen var beneficeret) uden Bøgt. Da Stevneaalet saaledes for Høiesterets Vedkommende ansaaes bragt i Orden, fandtes det ei nødvendigt ex officio at afvise Sagen fra Overretten, hvilket efter Omstændighederne maatte anses at ville være uden reel Betydning og at stride mod Arvingernes Interesser. S. 519.

27 Mai 1874. Antaget, at Generalkrigskommisjarens Ejn om Længden af den Aftorning i Tjenestetid, der skulde tilstaaes en Person, der tidligere havde været Officer, men som paa Grund af Omstændighederne tilpligtedes at udtjene sin Børnepligt som Menig, kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.

29 Aug. 1874. En Person, der ulovlig havde brevet Brændevins- salg og Kludsalg i en andens Navn, sælges ved Byretten i begge Poster til Møller, der for Brændevinssalget bestemmes til 100 Spd. og for Ølsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen laaes sammen til een Sum. I Høiesteret afvises Sagen, forsaavidt angik det ulovlige Ølsalg, som ikke angaaende summa appellabilis, uagtet Konnexiteten mellem de to Fakta. S. 667.

1 Septbr. 1874. Antaget, at Anke over Mislighed begaaet ved en efter Tilslaget og Forretningens Slutning meddelt Approbation paa et Bud, gjort under en Tvangsauktion, maa gøres gjældende ved Søgemaal a prima instantia og ikke kan gøres gjældende gennem Paaanke af Auktionen. S. 641.

22 Septbr. 1874. Antaget, at Paabudet i Frdn. af 7 Juni 1760 er fyldbestgjort, naar det i Appelpaategningen heber, at Appellen sker i „Genhold til Lovgivningens Bestemmelser“. S. 702.

9 Oktbr. 1874. En urettelig uden Dom afholdt Udstafelsesforretning paaantes forgiæves til Underkjendelse, fordi den Udstafede, inden Spørgsmaalet om Udstafelsesforretningens Lovlighed var afgjort i Høiesteret, ved endelig Dom i Realiteten var tilpligtet at fravige Eiendommen, saaledes at ingen materiel Retstrænkelse i Virkeligheden havde fundet Sted. S. 793.

23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af Citantens Ed, forsømmer denne da Sagen af Indstevnte indbringes for Overretten, at udtage Kontrastevning. I Høiesteret antoges Edsthemaet urigtigt valgt, saaat Retten ikke fandt at kunne stadfæste Underretsdommen og da Sagens, ved manglende Kontrapaaante etablerede, procesfuelle Stilling udelukkede Retten fra at give noget Resultat mere i Citantens FAVOR end Underretsdommen, frifandtes Indstevnte helt for Citantens Tiltale. S. 796.

21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. 1875, S. 50.

28 Novbr. 1874. Begjæring om Appel anseet bevist ved Lensmandens Attestation om Egtheden af Angj.s Underskrift paa et med paa- holden Ben underskrevet Brev. Forkyndelsen af Dommen var paa sædvanlig Maade attesteret af Stevnevidnerne, og Tiltalte havde ved denne Leilighed erklæret, at han vilde betænke sig med Hensyn til Appelen. 1875, S. 13.

28 Novbr. 1874. I Genhold til tidligere Præjudikater antaget, at en som privat Politifag anlagt Sag angaaende Overtrædelse af

- Haandværkslovgivningen kan paaantes som offentlig Sag. Det antages dog, at Sagen er begrændset ved den i første Instants brugte Procedure. 1875, S. 19.
- 30 Januar 1875. En Doms paabegyndte Eksekution standset og Dommen paaantet til Skjerpelse, fordi det opdagedes, at Tiltalte tidligere havde været straffet, hvorom hun ikke tidligere var egzamineret. S. 273.
- 30 Januar 1875. Antaget, at Bevilling til Appel uden Hinder af Reglerne om Summa appellabilis ikke behøver at forlyndes, naar det i Stevningen er nævnt, at Paaanten stier i Paavente af saadan Bevilling. S. 129.
- 12 Marts 1875. Antaget, at der kan dispenseres fra forfortede Appelfrister, indførte ved Stortingslove. S. 232.
- 3 April 1875. Sp. om Forstaelsen af Ordene „de Dele af Sagen, hvori Dommen er gaaen Domsældte imod“, i § 47 af L. af 17 Marts 1866. S. 348.
- 12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Sp. om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbejde, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politirets-sag mod Kommissionen for dertil at kjendes berettiget. Politiretsdommen paaantes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.
- 6 Septbr. 1875. Tvende Domme, efter hvilke Straffen dels var udstaaet, dels var paabegyndt exekveret, paaantede til Høiesteret, da det oplystes, at Tiltalte, ved at fordølge tidligere ham overgaaede Domme, var sluppen for den forskyldte stigende Straf. Det ansaaes usornødent at kjende en af de ældre Domme, ved hvilken han var dømt efter summarisk Behandling, uetterrettelig, fordi den Straf, han nu oplystes at have forskyldt, oversteg, hvad der efter summarisk Behandling kunde have været ham idømt. S. 609.
- 12 Oktbr. 1875. Et Skøn assagt underet mellem Bjergerne og 3 Assurance-selskaber paaantes kun af det ene af disse, hvorfor Høiesterets Overfjøn indskrænkes til at gjælde kun de i dette Selskab forfittede Varer. S. 619.
- 13 Oktbr. 1875. Delvis Afvisescents og delvis Paaante anseet tilstedelig, naar den paaantede Del af Sagen angaar en selvstændig Forseelse. S. 804.
- 19 Oktbr. 1875. Antaget, at Ante over at der under et Overfjøn ikke var gjort Rede for, hvorledes Mændene forstode Dommen, kunde indbringes for Høiesteret i Genhold til 1—6—17. Den Omstændighed, at Appellanten havde afvisceret ved Underfjønnet, der led af samme Mangel som den, der paaalagedes ved Overfjønnet, ikke antaget at hindre dette særskilte Paaante. S. 823.
- 27 Novbr. 1875. Sp. om en Sømand, som rømte med Forskud paa Gyre, efter Appelmaaden kunde dømmes efter Art. 21—1 eller alene efter Søfartslovens § 112. 1876, S. 227.
- 7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovffikket Forlyndelse af Underretsdommen ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domsældte ikke derom var kommen med Indsigelse ved Overretten, og til Høiesteret var lovlig varslet. 1876, S. 229.
- 26 Januar 1876. Den Ante, at man under en Søforklaring — uden Barsel til Modparten — havde afhørt andre Personer end

- Mandflabet, ikke tillagt nogen Bøgt, navnlig fordi Esforklaringen ei var paaantet. S. 273.
- 2 Febr. 1876. Paaante til Høiesteret af en Strafarbeidsdom, hvis Ekzution allerede var paabegyndt, for en Tiltalts Vedkommende til Hjælpelse og for en Andens til Formildelse. S. 283.
- 18 Marts 1876. Spørgsmaal om en Person, der i Underretten var dømt efter 21—13 kfr. 5—9, og for hvis Vedkommende Appel alene havde fundet Sted efter hans eget Begjær, efter Paaanfningsmaaden kunde dømmes efter 19—1 under Disfents besvaret benægtende. S. 497.
- 2 Mai 1876. En Indsigelse, bygget paa et Faktum, der var indtruffet efter Høiesteretsstevningens Udagelse, sat ud af Betragtning som ny for Høiesteret og i Strid med den tidligere Procedure, hvor det indtrufne Faktum kunde været forudsæet som en Mulighed. S. 493.
- 4 Mai 1876. Antaget, at Justitsdepartementets Circ. af 11 Marts 1876, forsaavidt det bestemmer, at meddeelt beneficium pauper-tatis eller processus gratuiti ikke giver Ret til at udtage Kontrasstevning, selv i Appellinstanfterne, er lovmedholdigt og medfø-rer, at Kontraappellanten i saadant Fald selv maa bære Kontrasføgs-maalets Omkostninger. S. 449.
- 6 Mai 1876. Antaget, at en Politiretsdom, hvorved en Person un-der Ewangsmluft var paalagt at ryddiggjøre et Hus og udbedre en Del deraf, var appellabel til Høiesteret, og at en for Overtrædelsen idømt, i sig selv inappellabel Mlft, fulgte den øvrige Dom til Høie-steret propter continentiam causarum. S. 509.
- 27 Juni 1876. Sp. om Appellens Omfang. S. 574.
- 5 Septbr. 1876. Antaget, at Nødvendigheden af Situationskort i Appellinstants bortfalder, naar Domstolen finder, at den uden saa-dant kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.
- 15 Septbr. 1876. Antaget, at Paaante fra det Offentliges Side efter Omstændighederne var frafaldt i et Tilfælde, hvor vedkommende Amtmand uden Forbehold havde ladet en frifindende Overrettsdom i en Straffsag upaaantet i paa det nærmeste tre Aar, og ladet Ud-gifterne ved Sagen passere til endelig Udgift for Delinkventfondet. S. 357.
- 28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vedkommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tiltændegivendet om, at Appellen i Til-fælde vilde finde Sted uden at han gaves yderligere Varsel, var be-vidnet alene af Lensmanden uden Tilkaldelse af det andet Stevne-vidne. S. 652.
- 21 Oktbr. 1876. En Person, der opgav at have fundet en stjaalen Fraa, anfaaes i første Instants efter 21—14. Denne Dom appelle-redes alene efter Tiltalts Begjær og antoges Appellmaaden af Høie-steret at udelukke Domsfælde efter 19—6. S. 715.
- 2 Novbr. 1876. Efterat to Eragtninger angaaende Nægtelse af Vidneførsel ere indante til Høiesteret og Underdommeren stevnet til at stande tilrette for Rettens Fornægtelse og voldsomme Ewag, udtø-ges Kontraappellstevning af den anden Part, hvorved han indanter 2 andre under samme Sag assagte Eragtninger, men uden at han stev-ner Underdommeren til at stande tilrette. Paastanden om, at Kontraappellstevningen af denne Grund skulde afvises, ikke tagen til-følge, idet der anfaaes at være tilstrækkelig nex us mellem Hoved-og Kontraappellsagen. S. 776.
- 17 Novbr. 1876. Summa appellabilis udbragt ved at capita-

- lisere de kalkulerede aarlige Skatter af en fast Eiendom og lægge dette Beløb til de forfaldne Skatters Beløb. S. 819.
- 29 Novbr. 1876. Retsrettsdom til Bestillings Fortællelse for en Underofficer ikke anset som Gjenstand for nødvendig Appel, og en af Generalauditoren paa egen Haand uden Høiesteretskommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. 1877, S. 88.
- 3 Febr. 1877. Bevilling til uden Hensyn til Reglerne om Summa appellabilis at paaante en Dom til overordnet Ret antaget eo ipso at medføre Afgang tilsammen med Dommen at paaante en i Genhold til denne afholdt Eksekution. S. 265.
- 17 Marts 1877. Sp. om Appellens Omfang. S. 385.
- 13 April 1877. En Appellationsordre, der ikke efterkom Budet i § 46 i L. af 17 Marts 1866 om Strafferetspleien, fortollet indskrænkende og Sagen ved forløbig Kjendelse af Høiesteret bestemt i Høiesteret alene at skulle foredrages og dokumenteres i den Udstrækning denne Fortolkning medførte. S. 414.
- 12 Mai 1877. Antaget, at en Person, der i Under- og Overret var frifunden for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—3, men dømt for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—9, uden Hensyn til at Appellen alene var stæet efter Tiltaltes Begjær, i Høiesteret kunde anses efter den strengere Mening. S. 518.
- 12 Juni 1877. En Amtmand paaanter en i kriminel Sag assagt fældende Dom, ved hvilken Tiltalte havde afviesceret, til Overretten til Prøvelse alene forsaavidt angik et Sp. om den civile retlige Følge af Straffedommen i et Punkt. Overretten antager sig berettiget til, uanset Afviescentens, selvstændig at tage Skyldspørgsmaalet under Paaafvendelse, men Høiesteret antager Skyldspørgsmaalet ved den upaaante Underretsdom løst med bindende Virkning for Appelretterne. S. 654.
- 23 Juni 1877. Sp. om Appellens Omfang. S. 596.
- 17 Juli 1877. Tvende Høiesteretsstevninger, den ene paa et exigibelt Særetskjøn, den anden paa den efter Skjønnets afholdte Eksekution, uden Bevilling behandlede under Et. S. 641.
- 17 Juli 1877. Appel alene efter Tiltaltes Begjær affjærer ikke Appellinstanjerne Ret til at anse en efter 19—6 domsfældt Person efter 19—3 a. S. 680.
- 20 Septbr. 1877. Sp. om Forstaaelsen af § 47 i L. 17 Marts 1866 og om Virkningen af at Appel af en Overretsdom, hvorved en Del af Sagen var antagen ikke at foreligge til Paadømmelse, alene var stæet efter Tiltaltes Begjær. S. 715.
- 16 Oktbr. 1877. Domfældelse for Forbrydelse mod 19—6 udelukker ikke Appellinstanjerne fra at anvende 19—1. S. 825.
- 23 Oktbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt Tiltalte kunde sælbes for Samraad, da han derfor ikke var fældet ved Særetsens Dom, medens denne alene var appelleret efter Tiltaltes Begjær. 1878, S. 101.
- 27 Oktbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt de Tiltalte kunde sælbes for Samraad, da dette hverken var nævnt i Affikationsdekretet, eller de ved underordnede Retters Domme, der vare appellerede efter Tiltaltes Begjær, vare anseede overførte saadant. 1878, S. 41.
- 6 Novbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt Appelpaategningen fyldestgjorde Budet i § 46 af L. 17 Marts 1866. 1878, S. 17.
- 10 Novbr. 1877. Antaget at kunne passere, at en Overret efter Paaastand af Appellanten, der forsaavidt ei mødte Indsigelse, fra Ind-

- stevntes Side, forandrede en Skiftedecision ikke blot i Appellantens FAVOR, men ogsaa i to Personers FAVOR, der ikke vare Parter for Overretten. Da alle vare varslede til Høiesteret, gaves der Dom angaaende Forholdet mellem samtlige de Personer, som berørtes af Overretsdommen. 1878, S. 63.
- 1 Decbr. 1877. Antaget at Paaante af en Decision affagt i et sluttet og udloddet Do maa rettes mod dem til hvem Vildlerne ere udloddede og at Skifteforvalteren ikke kan stævnes paa et sluttet Boes Begne. 1878, S. 241.
- 26 Febr. 1878. En Domsældt, der forkyndes sin Dom i Retten, erklærer at hun ansøgte Kongen om Formildelse i Straffen, men begjærer senere paa givne Anledning Appel, der af Amtet effektueres. Høiesteret antog Appellen tilstedeilig. S. 576.
- 19 Marts 1878. Høiesteret afviser ikke en Justitsfog fra Overretten, naar Varslet til Høiesteret er i Orden. Tvivl om hvorvidt det, naar Varsel gives efter L. 1—4—12 (1—4—10) sammenholdt med Frdn. 31 Mai 1805 er nok, at Underretsdommen og Appelpaategningen læses ved Overretten samme Dag, Sagen intimeres, og førend dette sker. S. 511.
- 30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaanledes, afvist, fordi Forligelseskommisførerne ikke vare varslede. S. 566.
- 5 April 1878. Antaget, at Overøvrigheden kan paaante en kriminel Dom ved hvilken den har afviseret, naar nye Oplysninger bringe Sagen i en ny Stilling. S. 467.
- 22 Juni 1878. Antaget, at Thingsvidner ikke, naar Indstevnte ubebliver, kunne fremlægges i Høiesteret uden Bevilling, fordi han har været stævnt til Thingsvidnet, men alene, naar han der har mødt uden at gjøre Indsigelse. S. 593.
- 25 Oktbr. 1878. Antaget, at flere Personers, hver for sig inappellable Fordringer for forskjellige Arter Byggematerialier til samme Bygværk kunde glennem Transport til en Person til et samlet Beløb af over 400 Kroner gjøres appellable uanset Høiesteretslovens § 6 S. 821.
- 16 Novbr. 1878. En Sag afvist, fordi Opreisningsbevillingen var ansøgt mere end 3 Aar efter den paaantede Doms Afgivelse. 1879, S. 53.
- 11 Febr. 1879. En Sag, hvorunder Gierne af en Strand paaatode Godtgjørelse med et inappellabelt Beløb for en anden fast Eiendoms Benyttelse af Stranden til Løseplads, ex officio afvist fra Høiesteret som angaaende en ikke appellabel Gjenstand, idet det ikke fandtes at kunne komme i Betragtning, at Brugerne paaatode sig frifundne paa Fundament af, at en saadan Brugsret som Servitut skulde tilhøre deres Eiendom, og Sagen saaledes indirekte angik en Servitut over en fast Eiendom. S. 231.
- 21 Febr. 1879. Appel, der er steet efter Domsældtes Begjær, ikke antaget at berøve Appellinstanterne Afgang til at subsume under et strengere Lovsted. S. 205.
- 1 April 1879. En ved Overretten idømt Mult af 40 Kroner for utilbørlig Skrivemaade blev af Høiesteret ikke taget under Paatjendelse i Forbindelse med vedkommende Sag, da den ikke udgjorde Summa appellabilis. S. 435.
- 3 April 1879. Sp. om Indst. i Appellinstanz kan gjøre enkelte Sogs-

- maalsfundamenter, der i første Instantis ere forfaldne, gjældende uden Kontrafævnning eller om saadan udtræves for at faa Sagen paa-
dømt i det fulde fattigste Omfang, den havde i første Instantis. S. 437.
- 5 April 1879. En Sættepolitimester tilkjender sig Salar som Sæt-
tedommer for Forhørs Dytagelse. Dette paaanles paa det Offent-
liges Begne i friminnelle Former til Overretten og efter Sættedom-
merens Begjær i lignende Former til Høiestret. Da Beløbet ikke
udgjorde summa appellabilis, ansaaes Sagen ikke fra Sættedom-
merens Side appellabel, hvorfor Sagen afvises fra Høiestret. Al-
tors Salarium paalægges det Offentlige. S. 423.
- 5 April 1879. Sp. om Forstaaelsen af L. 17 Marts 1866 § 47
S. 446.
- 15 April 1879. Dypreisning udsærdiget efter Udløbet af fatalia
restitutionis sat ud af Betragtning. Paaante, fæet over 6 Maa-
neder efter en Afvisningsdom, antagen ikke at kunne opretholdes ved
den ældre Dypreisning i Genhold til hvilken den første Appel havde
fundet Sted. Forskjellige Sp. vedkommende Dypreisningsinstituttet
berøres. S. 454.
- 15 April 1879. Den Omstændighed, at Varslet til Overretten ikke
var i Orden, ikke tillagt nogen Betydning, da Tiltalte havde faaet
fuldt Varsel til Høiestret. S. 457.
- 3 Mai 1879. En Paaante, foretagen af vedkommende Overøvrighed
i den Hensigt at faa Tiltalte frifunden, med Hensyn til Bedømmel-
sen af Sagens Appellabilitet sat i Klasse med Appel efter Tiltaltes
Begjær og Sagen afvist fra Høiestret, fordi den idømte Mulkt ikke
dannede objectum appellabile. S. 649.
- 20 Mai 1879. Den Omstændighed, at Udskiftningsformanden og
Udskiftningsmændene ikke vare varslede til Høiestret under Paaante
af en Udskiftnings sag, ikke antaget at afgive Grund til ex officio
at afvise Sagen. S. 685.
- 11 Juni 1879. Sp. om det var godtgjort, at en Begjæring om Over-
udskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden inden Udløbet
af fatalia appellationis. S. 708.
- 16 Juli 1879. En Sag angaaende Fortolkning af Auktionskon-
ditioner anhängiggjort a prima instantia uden Paaante af Auk-
tionen. S. 818.
- 11 Septbr. 1879. En Politirets sag, der var indanet paa det Of-
fentliges Begne, afvist paa Grund af tidligere Alviecents fra Over-
øvrighedens Side. 843.
- 27 Septbr. 1879. En Erstatningsfordring, der ikke løb op til summa
appellabilis, efter Omstændighederne antaget appellabel propter
continentiam causarum. S. 889.
- 22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjem-
let Besiddelse“ af en Ring, dømmes i Overretten og Høiestret for
Tyveri. 1880, S. 190.
- 15 Januar 1878. Antaget, at Paaante efter Tiltaltes Begjær af
en Dom, der fældte ham for simpelt Tyveri, ikke ubeløste Appel-
instantisen for at anse ham efter 19-3 a. S. 300.
- 15 Januar 1878. Sp. om en Person, der i Underretten var fri-
funden for Indbrud, men dømt for Forbrydelse mod 22-14, i Over-
retten, hvortil Sagen alene var indbragt efter Tiltaltes Begjær, efter
Appelmaaden der kunde været dømt for Indbrud. S. 321.
- 24 Januar 1880. Mangel paa Tilfjendbegivende til Tiltalte om, at

- Sagen i Appellinstantsen vil blive foretaget uden nærmere Varsel til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.
- 30 Marts 1880. En i privat Strassag affagt Dom paaantes af Amtet efter Tiltaltes Begjær „for Straffens Vedkommende.“ Antaget, at denne Paaante kunde ske uden Hensyn til at *fatalia appellatio- nis & restitutionis* for civile Sager var overskiddet. Fortyn- delse for den private Sagsøger anset fornøden. Besalet Sagsfører opnævnt for Tiltalte og den til Høiesteret indstevnte private Sag- søger, der ikke selv sørgede for Møde, behandlet som udebleven. S. 596.
- 10 April 1880. En Strassag, der var paaantet til Overretten og Høiesteret alene, forsaavidt angik den i Dommen indtagne Bestem- melse om, at Domsældte i Medhold Pl. 19 April 1805 skulde efter udstaaet Straf føres ud af Landet, — afvist fra Appellinstantserne. S. 587.
- 6 Septbr. 1880. Summa appellabilis udbragt ved at sammen- lægge et Afgiftsbeløb og en ved samme Virksomhed, hvorf Afgiften skulde svares, paadragen Mulk. S. 705.
- 11 Septbr. 1880. I et Tilfælde, hvori en Fader var dømt efter 15—18 for umenneskelig Kevselse af sin Søn, antoges ikke den Om- stændighed, at Sagen alene var appelleret efter Tiltaltes Forlangende, at være til Hindrer for at Sp. om Sønnens Død var forboldt ved Kevselsen, toges under Paatjendelse. S. 715.

DD. 12 August 1872. Antaget, at en Trediemand, der har mødt som Protesterende under en Eksekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appel- instantserne alene ved at paaante den senere i Henshold til Eksekutions- forretningen afholdt Auktion, men at han maa paaante ogsaa Ekse- cutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt enten Ad- ministratør under Eksekutionsforretningen forlaster Indsigelsen ved en særskilt Eragning eller alene implicite ved at fremme Forretningen 1873, S. 708.

Notits. Sp. om § 47 i Lov af 17 Marts 1866 medfører, at de overordnede Retter, naar en Justitsfogt paaantes alene efter Tiltaltes Begjær, ere udelukkede fra at ilægge ham Erstatningsansvar, hvorfor han ved den underordnede Rets Dom er fritundet. 1871, S. 520.

Notits. Sp. om en, en Sagsfører i offentlig Sag ilagt Mulk for usømmelig Stribemaade for Retten er undertastet Paatjendelse af høiere Instants uden Hensyn til om Appel er institueret specielt for dette Punkts Vedkommende eller begjæret af den Mulkterede. 1873, S. 358.

Notits. Om Varsel til og Bevis for Varsel til Underdommere i Tilfælde af Appel. 1874, S. 42.

Høiesterets Indstilling i Sag L.Nr. 51 1875. Sp. om hvilke Dele af en Sag, som falder i flere saadanne, der er indbefattet un- der Appellinstantsernes Paatjendelse, naar Sagen appelleres som Gjenstand for nødvendig Appel. 1875, S. 657.

Notits. L. 17 Marts 1866 § 47. 1877, S. 255.

Notits. Udeblivelsesdom affagt af Høiesteret efter Forlangende af Indstevnte i Soretsfogt, hvor Appellanten udeblev, og som var opført paa Ugetartet efter Indstevntes Begjær. 1877, S. 255, jfr. S. 271.

Notits. Høiesteret unblader i et Tilfælde hvor ingen Paaastand derom neblagdes fra Tiltaltes Side, at afvise en Justitsfogt fra Over-

retten, uagtet Varsel til denne Ret var mangelfuldt, da Varslet til Høiesteret var i Orden. 1879, S. 527.

Notits. Forstaaelsen af § 47 i Lov af 17 Marts 1866. 1880, S. 223.

Notits. Appels Omfang. 1880, S. 541.

Arrest og Forbud.

- 20 Marts 1872. Sp. om en Arrest i Lømmen, hvorved det arresterede Lømmen ikke hændeliggjordes ved Mærkning eller paa anden Maade, ab initio var ugyldig. Sp. om en Trebdiemands Mærkning af det arresterede Lømmen eo ipso var at anse som en Krænkelse af Arresten. Sp. om Arresten var bortfalden ved manglende Tvinglæsning og manglende Forsølgelse. S. 365.
- 5 Novbr. 1880. En Fogedhændelse, hvorved en Forbudsretsvirent sættes i Besiddelse af selve den Gjenstand, hvortil Forbudet knyttede sig, hændt uefterrettelig. S. 737.

Arv og Skifte.

- 24 Marts 1871. Sp. om Arvelovens Bestemmelse om Afgang for Høgtfæller til at oprette reciprokke Testamente analogisk kan udbides til andre, der leve i Formueskæleskab. Sp. om det reciproke Testamente ved af den først Afdøde at ratihaberes, efterat det var bleven overveienende sandsynligt, at alene den Anden kunde komme til at nyde godt deraf, kunde betragtes som et ensidigt Testament. S. 268.
- 12 Septbr. 1871. Sp. om 10—23 alene er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, der efter Loven maa behandles af Skifteret, eller om denne Artikel ogsaa er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, han selv frivillig har overleveret til Skifterettens Behandling. S. 665.
- 11 Oktbr. 1871. En Mands Løfte til sin Hustru, med hvem han havde oprettet reciprokke Testamente, om ikke at blive siddende med hele Boet, men udbetale 1000 Spd. til to naangivne Personer, antaget som et kontraktmæssig givet Tilfagn til Hustruen paa de to nævnte Personers Begne. S. 738.
- 12 Oktbr. 1871. Sp. om en Person efter Omstændighederne skulde anses som juridisk Besidder af en Del Effeter. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af, at Effeter vare forrykkede i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde anses som summus tutor. S. 745.
- 17 Oktbr. 1871. Sp. om en Disposition var at betragte som en gjensidelig testamentarisk Disposition eller som en kontraktmæssig Disposition. Sp. om Udlæg kan tages i Arv til hvilken Vedkommende har uigjensidelig Ret, besvares benægtende. S. 768.
- 17 Febr. 1872. Sp. om en Anmeldelse i et Dødsbo var Fyldestgjørende. S. 183.
- 1 Juni 1872. Sp. om Testator havde været ved fuld Sands og Samling. Sp. om en testamentarisk Bestemmelse var i Strid med Grundl. § 108 og om i hvilken Udstrækning den kunde gennemføres uden at komme i Strid med denne Bestemmelse. Sp. om Forstaaelsen af Ordet Fideikommis. Sp. om Virkningen for det hele Testaments Gyldighed af, at en enkelt Post maatte sættes ud af Betragtning som stridende mod Grundloven. Sp. om hvorvidt Testa-

- tor var bunden ved et tidligere til Fordel for ham af en anden Arvelader oprettet Testament. S. 412.
- 10 Septbr. 1872. Antaget at naturlige Børn ogsaa ligeoverfor Fader, der ved Testament indsetter dem til Arving, nyder Fritagelse for Arveafgift. S. 761.
- 17 Oktbr. 1872. Odelstvist, hvorunder spørges, dels om en paa Stifte foregaaet Deling af Odelsgods mellem Fader og Søn skulde ansees som sket i Genhold til Bestemmelserne i Frdn. af 14 April 1769 eller Odelsl. § 14, dels om Gyldigheden af en senere af Faderen angaaende den halve Del af Godset, som han beholdt, i formentlig Medhold af Odelsl. § 14 udstedt Deklaration om denne Parts Deling mellem to af hans Børn. Specielt berøres Spørgsmaalet, om en saadan Erklæring, der utvivlsomt var ugyldig, forsaavibt den tillagde en senere Odelsherrettiget den ene Part af Godset, delvis kunde opretholdes, saaledes at Delingen blev staaende, men Delene fordeltes blandt de Berettigede efter Loven. S. 777.
- 5 Febr. 1873. Sp. om en Stifteret kunde afgjøre Tvist om Eiendomsret til Effelter, der var registrerede som Boet tilhørende og saaledes ialfald formelt vare i Stifterettens Besiddelse, besvaret bekræftende. S. 313.
- 4 Marts 1873. En Person, der ved Testamente var tillagt Renter af en Kapital, men med Tillæg at Personen ikke herpaa skulde have „juridisk Arv,” ikke anset som Arving. Sp. om Forstaaelsen af § 1 i Frdn. om Arveafgift af 12 Septbr. 1792. S. 338.
- 13 Mars 1873. Sp. om en Eiendomsoverdragelse efter Omstændighederne var at betragte som en dispositio mortis causa og om Forstaaelsen af N. L. 5—3—43. S. 384.
- 10 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af en Agtepagt og et sig dertil sluttende reciprokt Testament. 1875, S. 17.
- 13 Marts 1875. Antaget, at det den Afædesberettigede ved L. 9 Mai 1863 tilstaaede Beneficium, ogsaa tilkommer yngre Børn, til hvem Gaarde paa Stifte blive at udlægge. S. 236.
- 19 Mai 1875. Antaget, at Bestemmelserne om „Dødsboer” i L. 28 August 1851 § 6 og L. af 6 Juni 1863 § 52 ere anvendelige, ikke alene paa de Boer, hvor Gieren eller samtlige Giere ere døde, men ogsaa paa de Boer, hvor der stiftes mellem en gjenlevende Agtefælle og den Forstafvodes Børn. S. 513.
- 5 Juni 1875. Et Testament fortolket efter Testatrix's sandsynlige Mening imod, hvad der ved en Bogstavfortolkning af selve Testamentet fremgik. S. 536.
- 1 April 1876. Sp. om et Skjøde, der tidligere var underkjennt som saadant, kunde opretholdes, som om det var en testamentarisk Disposition. S. 407.
- 2 Decbr. 1876. Et Testament, ved hvilket de lovbefalede Former ikke fuldt vare tagttagne, efter Omstændighederne tillagt Gyldighed. 1877, S. 58.
- 24 Januar 1877. Antaget, at Proklama i solvent Dødsbo ikke alene er rettet mod egentlige Kreditorer, men virker mod enhver, der har et obligatorisk Krav mod Boet, selv om dette ei er et egentligt Gjældskrav. Med 5 mod 2 Stemmer antaget, at en længstlevende, i Ustifte stibende, Agtefælles Fordelen af en Del af den faldne, men ei stiftede Arv mellem fælles Livsarvinger forruerer, naar Boet, før Fordelingen er gennemført, kommer til Konkursbehandling 3 af Ma-

foritetens Medlemmer bygge dette paa Konkursl. § 42, de to andre af dens Medlemmer bygge Resultatet paa det almindelige Forhold mellem Kreditorer og Arvinger. S. 231.

5 Juli 1877. Sp. om Forstaaelsen af tvende Dokumenter udstedte af en Arving for hvad han havde opbebaaret paa sin Arv. S. 611

8 Septbr. 1877. Et tilbagetalbt Testamente opretholdt som indeholdende en for Testator uigjensidelig og for ham bindende Disposition. S. 705.

10 Novbr. 1877. Antaget, at alle testamentariske Dispositioner, uden Hensyn til om de ere gjensidelige eller kontraktmæssige, indgaa under Forfristerne i Arvelovens §§ 50 og 51. En testamentarisk Disposition sat ud af Betragtning, fordi disse Forfrister ikke vare iagttagne. 1878, S. 63.

1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaante af en Decission, assagt i et sluttet og udloddet Bo, maa rettes mod dem, til hvem Midlerne ere udloddede, og at Stiftesforvalteren ikke kan stævnes paa et sluttet Bo's Begne. 1878, S. 241.

5 Decbr. 1877. Et Testamente, udstedt før den nye Arvelov, konfirmeret, medens Sagen stod for Høiesteret og denne Konfirmation tillagt fuld Virkning som om den var meddelt strax efter Testamentets Drettelse. Sp. om et Salg af en Gaard ved Skjode, hvor det hed, at Gaarden „efter Sælgerens dødelige Afgang skulde tilhøre Kjøberen,” hvilket Skjode derhos efter Overenskomsten først maatte thinglæses efter Sælgerens Død, skulde regnes for en dispositio mortis causa, besvaret benægtende, idet Gaarden strax tiltraadtes og Føderaad svarede. 1878, S. 229.

25 Januar 1879. Sp. om Forstaaelsen af en kontraktmæssig Aftale om Arv. S. 165.

1 Febr. 1879. En Mand, der hensad i Ustifte, fordi ingen Arving, efterat være bleven myndig, forlangte Stifte, anseet at sidde med Boet ganske med samme Myndighed, som om han sad med det med Hjemmel af L. 30 Juli 1851. Et Skjode, hvori bestemtes, at Kjøbesummen 1 Aar efter Sælgerens Død skulde betales hans Arvinger, ikke antaget at give disse en selvstændig Ret ligeoverfor Kjøberen, hvorimod denne, der havde faaet Sælgerens Kvittering i hans levende Live for en Del af Kjøbesummen, antoges hermed at kunne væge sig mod Arvingernes Krav. S. 222.

21 Juni 1879. Sp. om et Salg af Eiendom fra Fader til Søn skulde omstyrkes i Genhold til L. 5—3—43 efter Omstændighederne besvaret benægtende. 1880, S. 133.

12 Febr. 1880. Sp. om en Overdragelse af tvende Pantobligationer skulde ansees som en dispositio inter vivos eller som en donatio mortis causa besvaret til Gunst for den første Mening. Under Tvivl antaget, at Dispositionen ved Bedkommendes Død var fuldbyrdet. S. 289.

6 Marts 1880. Et Samfrændestifte opretholdt, uagtet en af Sønerne antoges at have faaet en af Voets Eiendomme for Underpris, idet Sagreiseren, der havde deltaget i Samfrændestiftet, uagtet han paaastod paa den Tid at have været sindssvag, ikke for Retterne godtgjorde dette. Udtalelser, der dog neppe danne Præjudikat, om Udstrækningen af en Faders Ret til jor Loven af 9 Marts 1863 at overlade enkelt Søn fast Eiendom for ringere end gangbar Pris. S. 407.

21 April 1880. Et mundtlig Testamente, hvorved en Mand bestemte, at en Pleiesøn skulde have Gaarden for en bestemt Pris, men Testators Hustru sidde med den, saalænge hun levede, forstaaet som et Testamente til Fordel for begge de nævnte Personer og Hustruen anseet som berettiget til ved Testamente frit at raade over Boet, da den Person, der efter hendes Død skulde have Gaarden, døde før hende. S. 385.

Skiftedecision. 9 Novbr. 1871. Sp. om en myndig Arvings Samtykke til at Enke forbliver siddende i Ulfiste ubetinget er uigien- taldeligt og specielt om Dispositioner fra Enkens Side sigtende til at forrykke Forholdet mellem Arvingerne, berettiger en Arving til at kræve Skifte. S. 806.

Aff. Om Retsforholdet mellem Kreditorer og Arvinger. 1871, S. 761.

Aff. Kan præklusivt Proklama udstedes af Enke, der hensesidder i uskiftet Bo? 1878, S. 1, 49, 209 og 256.

Aff. Om Dødsbo med uovertaget Gjældsansvar. 1878, S. 273 og 306.

Auktion.

17 Novbr. 1871. Sp. om Betydningen af en afholdt Evangsauktion som Værdimaaler for en solgt Eiendom. 1872, S. 43.

24 Novbr. 1871. Stadeserstatningsøgsmaal med vedkommende Panthaver, fordi Approbation paa et Evangsauktionsbud var meddelt før Approbationsfristens Udløb. 1872, S. 17.

9 Marts 1872. Sp. om en Person, der ved Evangsauktion købte en fast Eiendom, havde overtaget et paa Eiendommen hvilende Kaar. S. 299.

12 Oktbr. 1872. Sp. om Retsvidners Pligt til at bistaa Admistratør af en Auktionsforretning med Ordenens Opretholdelse under Retsmødet. S. 817.

4 Juni 1873. Antaget, at hvorvel der Intet er til Ginder for, at Eieren af den Eiendom, der bortsælges ved Evangsauktion selv erholder Tilslag, naar herimod ingen Indsigelse sker, saa kan dog saadant Tilslag ikke medføre de sædvanlige Virkninger af en Evangsauktion, nemlig at udslutte de Budet overstigende Hestelser, hvorimod Forholdet maa opfattes som alene medførende en ny Overenskomst om Gjælden. Denne Opfatning anvendt paa det Tilfælde, at Eieren, der ved Evangsauktion købte sin egen Gaard, overdrog Auktionsbudet til en Trediemand med det Resultat, at den nye Kjøber betragtedes som den, der havde købt i frit Salg og saaledes maatte overtage en Eiendom paa Auktionsdagen paabestemt Eksekution for den oprindelige Eiers Gjæld. S. 550.

6 Decbr. 1873. Efterat Eieren af en Gaard havde ved Høiesteretsdom faaet en efter Rekvifition af hans Forpagter over endel Løsøre afholdt Auktion underkjendt og sig tilkjendt Erstatning efter uvillige Mænds Skøn for det ham ved Auktionen tilfældede Tab, eftersøger han senere — uden at optage dette Skøn eller overhovedet at benytte denne Dom mod Rekvirenten, der var udvandret til Amerika, — Intasfator ved Auktionen paa Fundamentet af at denne, ved at udbetale Rekvirenten Auktionsbeløbet før dette var forfaldent eller ved urigtigen at angive, at have gjort dette, ved bebrageret Forhold havde hindret Eieren i ved lovligt Forbud at sige sig mod, at Auktionsbeløbet ud-

betaltes Refvirenden. Uden at afgjøre det mellem Parterne ventilerede Sp., om Forbud under de givne Omstændigheder kunde være gjort for omtvistet Gjæld og i Strid med Auktionsforvalterens Er-
 agtning om Auktionens Fremme, giver Høiesterets Majoritet Eieren Medhold paa Fundament af, at en Inkassator ved en Auktion, der udbetaler Refvirenten Auktionsbeløbet, før det er gaaet ind eller forfalder, er at betragte som den, der kjober de Auktionsubhdy-
 ren tilhørende Fordringer paa Auktionskjoberne, idet det som Folge deraf antoges, at de Indsigelser, der ved Auktionen forgiaves af Eieren gjordes mod Auktionsrefvirentens Adkomst til de solgte Effekter, kunde gøres gjældende mod Inkassator, der var „fuldt vidende om, at der var Tvist om Sælgerens Ret til Fordringen og om ikke denne For-
 dring rettelig tilkom en Anden“ (Lingenes Eier). 1874, S. 177.

21 Marts 1874. En Evangsauktion paastaat kjendt uefterrettelig at være, fordi Auktionsrefvirenten i Konditionerne havde opgivet sit Tilgodehavende væsentlig for stort. Denne Paastand imidlertid efter de foreliggende Omstændigheder forkastet. S. 394.

1 Septbr. 1874. Antaget, at Anke over Mislighed begaaet ved en efter Tilslaget og Forretningens Slutning meddelt Approbation paa et Bud, gjort under en Evangsauktion, maa gøres gjældende ved Søgemaal a prima instantia og ikke kan gøres gjældende gennem Paaante af Auktionen. Sp. om Approbation af et Auktionsbud kan ansees som en Del af selve Auktionsforretningen. S. 641.

1 Septbr. 1874. En Eksekutionsforretning i en fast Eiendom indfries af Debitor, der lader sig give Transport istedetfor Kvittering. Efterat Gaarden er Debitor frafulgt ved Evangsauktion, transporterer han Eksekutionsforretningen til en Tredeemand, der hender Forholdet, og denne sælger nu med Hjælp af Eksekutionen Gaarden ved ny Evangsauktion. Denne ny Auktion underkendes derpaa i Appellinstanser. S. 649.

15 Mai 1877. Sp., om en Pantobligation, der ved afholdt Evangsauktion ikke fuldt var dækket, kunde opretholdes i Gyldighed for dens fulde Beløb ved at dens Eier, der ved Evangsauktionen ogsaa var bleven Pantet's Eier, disponerede over den ved Transport for dens fulde Beløb, besvaret benægtende. Sp. om Virkningen af Konfusion løses ikke. S. 429.

25 Oktbr. 1877. Sp. om Frdn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Eksekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjober ved Evangsauktion af saadan og c) af saadan Kjober, naar han selv er Auktionsrefvirent. 1878, S. 2.

16 Juli 1879. Under en Evangsauktion havde Refvirenten i Konditionerne bestemt, at „enhver Byder er pligtig at vedstaa sit Bud, saaat hvilket som helst Bud kan blive approberet, om et eller flere maatte blive forkastet“, og benyttede sig heraf til at nægte Approbation paa sit eget høieste Bud og approbere et lavere. Denne Betingelse og den gjorde Benyttelse deraf ansaa Høiesteret lovmedholdig. Da Sagen antoges at angaa Fortolkningen af den nævnte Passus i Konditionerne, antoges den at kunne anhängiggøres a prima instantia og ikke at nødvendiggjøre Auktionens Paaante. S. 818.

18 Juli 1879. Sp. om det Ansvar, der påhviler en Evangsauktionsrefvirent ifølge Eksekution ligeoverfor Kjoberen, naar Auktionen senere underkendes. S. 837.

Ob. 12 August 1872. Antaget, at en Tredeemand, der har

mødt som Protesterende under en Egeutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan saa sin Indsigelse prøvet i Appellinstansterne alene ved at paaante den senere i Genhold til Egeutionsforretningen afholdt Auktion, men at han maa paaante ogsaa Egeutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt enten Administrator under Egeutionsforretningen forfaster Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 908.

Ob. 23 Febr. 1880. En af en Panthaver over en Gaard rekvireret Auktion nægtet Fremme, fordi den forudgaaende Indvarsling til Forligelseskomm. var rettet mod den, som efter Kjøbekontrakt havde Gaarden i Besiddelse, ikke mod den, som endnu i Skjædeprotokollen stod som Eier. (Schweigaards Proces II (sidste Udgave) S. 431). S. 828.

Barnefødsel i Dølgemaal.

- 18 Marts 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Barnefødsel i Dølgemaal. S. 606.
- 15 Marts 1873. Sp. om Rkl.s 14—19 første eller anden Pasus paa Tilfældet var anvendelig. S. 617.
- 21 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om Anvendelsen af 14—16 andet Led, eller 14—18 første Led, afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 244.
- 19 Oktbr. 1876. En Pige, der var nedkommen med et usuldbaaret Foster, som hendes Moder brændte, tilligemed Moderen sat under Tiltale for deres ubviste Forhold, men i Appellinstansterne efter de oplyste Omstændigheder frifundne. S. 713.
- 9 Januar 1877. Tvivlsomt Sp. om et i Dølgemaal født og senere tilfribeholdt uægte Barn skulde ansees usuldbaaret og dødsfødt. S. 225.
- 21 Febr. 1878. 14—20 anvendt i de underordnede Instanser, 14—19 i Høiesteret. S. 205.
- 18 Oktbr. 1879. Mærkeligt Tilfælde, hvor en Kvinde, der selv mente at have været hængt og i den 26—29 Uge af Svangerskabet, i to Instanser dømt for Forbrydelse mod 14—19 men i Høiesteret frifandtes. Det medicinske Fakultets Erklæring om forskellige Svangerskab og Abort vedkommende Sp. refereres. 1880, S. 117.
- 20 Marts 1880. En Pige, der havde født sit uægte Barn i Dølgemaal og derpaa henlagt det i en Kiste i et Bedstue, hvor det fandtes levende, frifunden, idet hun efter Omstændighederne troedes med det Anbringende, at hun havde anseet Barnet dødsfødt. Sp. om at anvende 14—18 første Led, jfr. 3—1, og om Forstaaelsen af tidligere Præjudikater i denne Materie. S. 331.

Bedrageri, Falsk og anden Svig.

- 9 Decbr. 1870. En Person, som uden Bemyndigelse havde undertegnet en Andens Navn under en Kvittering, frifunden for Tiltale, som den, der havde handlet i Ubetænksomhed uden ond Tro. 1871, S. 117.
- 20 Decbr. 1870. En Person, der havde ladet et falsk Dokument skrive af en fuldkommen godtroende Person, dømt som Gjerningsmand efter Rkl.s 21—27 og 29, uden at der blev taget særskilt Hensyn til,

- at Tilslætte ved at paasøre Dokumentet et falsk Navn som Bitterligheds-
vidne ogsaa havde forbrudt sig mod Krl.s 21—28. 1871, S. 174.
- 17 Januar 1871. Sp. om Assurancebvg. S. 94.
- 17 Januar 1871. Under en Sag mod en Sergeant, der var tiltalt for
Bedrageri, Sp. om Forstaaelsen af den militære Straffelovs §§ 32
og 50. S. 191, cfr. den S. 246 indtagne Dplysning.
- 21 Januar 1871. Renter under en Justitsfog for Falsk tilstaaet
Bedragne hos Falskneren med 6 pCt. S. 265.
- 8 Febr. 1871. Sp. om Strafsansvar for at have mærket og bortført
Læst, der som formentligt Appendix til en pantsat fast Eiendom var
overleveret Pantbaveren til brugeligt Pant, besvaret under Hensyn til
det tvivlsomme i det civile retlige Spørgsmaal om Afgangen til at tage
det nævnte Løse til brugeligt Pant for en Fordring med Under-
pant i den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.
- 28 Febr. 1871. Sp. om Krl.s 19—1 eller 21—14 paa Tilfældet
var anvendelig. S. 297.
- 9 Marts. 1871. Sp. om en Handelsbetjent, der efterat Principalen
var ramt, ved Ratur og Tilfældigheder havde forandret sin Konto i
Hovedbogen fra en tidligere anført mindre Sum til en større, der
maatte antages at være den rette, for heri at have Støtte for sin An-
meldelse i Boet, kunde ansees for Falsk. Sp. om Gjeringen i Til-
fælde indgik under Krl.s 21—27 og 29 eller ikke. S. 296.
- 16 Marts 1871. Sp. om Anvendelsen af Krl.s 21—24. S. 564.
- 12 April 1871. Sp. om Strafsansvar for to Personer, der til Told-
væsenet havde opgivet, at et Kvantum Varer vare overførte fra den
Ene til den andens Kreditoplag uden at dette i Virkeligheden var
steet. Sp. om 21—25 eller 21—1 paa Tilfældet var anvendeligt.
Spørgsmaal om mala eller bona fides efter Omstændighederne
maatte præsumeres. S. 377.
- 10 Juni 1871. Sp. om hvad der er Høiesterets sædvanlige Straf-
udmåaling ved Forbrydelse mod Krl.s 21—27 og 29. S. 429.
- 10 Juni 1871. Sp. om Grændsen mellem fuldbragt og forsøgt For-
brydelse ved Falsknerier. S. 431.
- 29 Juli 1871. Sp. om Krl.s 21—24 var anvendelig paa en Per-
son, der havde underskrevet Effekter i sit af ham selv til Konkursbe-
handling overleverede Bo, som efter hans eget oprindelige Opgjør viste
Solvens og ved indtrædende Omstændigheder virkelig udbragte Dæk-
kelse for alle Kreditorer. S. 610.
- 7 Septbr. 1871. Nedskydning og Bemægtigelse af en syg Simle efter
Omstændighederne anseet efter 21—14. S. 827.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om 21—6, 21—1 eller 19—1 paa Tilfældet
var anvendelig. S. 675.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om 21—14 eller 19—1 paa Tilfældet var
anvendelig. S. 694.
- 4 Oktbr. 1871. Sp. om Krl.s 21—14 eller 19—1. S. 755.
- 7 Oktbr 1871. En sygelig og aandsvækket Person i forvilsede For-
muesomstændigheder anseet efter 21—25 b for, uagtet insolvent, at
have givet en Kreditor Sikkerhed for usorvalden Gjæld, idet Forbrin-
gen til Bevis for, at Sikkerhedsstillelsen var steet „svigagtigen“, an-
saaes skyldstgjort ved den Betragtning, at det havde været Tilslætets
Pligt nærmere at undersøge sine Formuesomstændigheder, førend han
indlød sig i saadanne Transaktioner. S. 787.
- 16 Decbr. 1871. En Kvinde, der havde havt legemlig Omgang
med to Mandspersoner til saadan Tid, at de kunde være hendes uægte

- fødte Barns Fader, anseet ikke at kunne straffes for at have opgivet til Præsten som BARNEFADER den af disse Personer som hun personlig ikke troede var den, ved hvem hun var bleven svanger. 1872, S. 91.
- 28 Jan uar 1872. En Person, der uden Bemyndigelse, men som det antoges i god Tro, havde underskrevet Endossenters og Bitterlighedsvidners Navne paa en Begelobligation samt Kautionist og Bitterlighedsvidners Navne paa en Kautionsseedel, frifunden for Straf. S. 193.
- 27 Febr. 1872. Sp. om Betingelserne for Anvendelse af 21—8. S. 262.
- 11 Mai 1872. Sp. om Udfærdigelsen af tvende falske Kontrakter og deres Afbenyttelse skulde ansees som en fortsat Forbrydelse eller bestemmes efter Regelen i 6—12. S. 508.
- 12 Juni 1872. Tvivlsomt Sp. om en urigtig Afstrift af et Dokument var udfærdiget mala fide. Sp. om den ved Udfærdigelsen var beregnet paa at gjælde som Original eller som Afstrift, og om det i sidste Tilfælde kunde ansees som „Falsk“, at Tilstalte i bebragerst Hensigt benytte det urigtige Dokument. S. 540.
- 7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde bestemmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Sp. om et med Symaskinen begaaet bebragerst Forhold skulde ansees efter 21—6 eller 21—1. S. 748.
- 12 Oktbr. 1872. Sp. om 21—6 eller 21—1 var anvendelig paa et Tilfælde, hvor Tilstalte havde forvendt en til Klageren solgt Ko, der ikke var Klageren overleveret, men var forblevet i Tilstaltes Besiddelse, saaat den ikke i Forhold til Tredlemmand var at anse som Klagerens Eiendom. S. 831.
- 19 Oktbr. 1872. Antaget at en Egtemand, hvis Hustru avler Barn i Høer, er pligtig at opgive den virkelige BARNEFADERS Navn til Daa-ben og strafbar, naar han opgiver sit eget Navn uagtet bekendt med Sammenhængen. S. 834.
- 3 Decbr. 1872 En Person, der havde tilvendt sig Kredit paa Varer, ved at stille i Udfigt at betale med Fisk, men som isteden solgte sin Fisk til Tredlemmand, anseet efter 21—1 i de underordnede Retter, men frifunden i Høiestret. 1873, S. 228.
- 21 Januar 1873. Ved Tyveri af Bankobrev i Forbindelse med Brevbrud for at komme i Besiddelse af de indesluttede Penge ansees Tyveriet som Hovedforbrydelsen. Brevbrudet dog nævnt i Konklusionen. S. 283.
- 24 Januar 1873. En Person, der ved Tilfætninger havde forandret et af en Anden udstedt Dokument, frifunden, fordi Forfalskningen ikke var skeet i bebragerst Hensigt ligeoverfor nogen anden Person, men alene for at skjule en Politiforseelse. S. 637.
- 12 Febr. 1873. Tilstalte, der blev anseet efter Søfartsl. § 112, ikke tillige dømt efter Artl. 8 21—1, uagtet han havde modtaget Forstud paa Pyren, fordi hans Motiv til ikke at følge med Fartøiet ikke havde været Hensynet til at gjøre sig nogen Fordeel men derimod snarere Trods og Rethaveri. S. 306.
- 26 Juli 1873. Sp. om en Person er pligtig til under et Forhør at afgive Forklaring om egen ikke strafbar Usædelighed og om urigtig Forklaring afgiven i dette Punkt skal ansees som afgiven i Sag, „der

umiddelbart angaar" Deponenten, uagtet der søgtes Straf alene over en anden Person. S. 643.

13 Septbr. 1873. Sp. om 21—1 eller 21—6 paa Tilfældet var anvendelig. S. 687.

4 Novbr. 1873. En falsk udenlandsk Mynt udgivet under loiet Angivende af dens Værdi i norske Penge. Sp. om Udgifterne, der havde vidst, at Mynten var værdiløs eller næsten værdiløs, men ikke vidst, at den var falsk, skulde straffes efter 11—12 eller om Gjærningen alene indgik under 21—1. S. 811.

4 Decbr. 1873. To Personer, der efter en andens Død i Genhold til en af ham i sin Tid meddelt Fuldmagt havde undertegnet hans Navn paa en Obligation og senere benyttet denne, som om den var udstedt i Mandens levende Live, frifundne paa Grund af antagelig bona fides. 1874, S. 129.

13 Januar 1874. En Person, der var fæstet som Maanedskarl under Fikket for maanedlig Løn, straffet for bedragerisk Forhold, forbi han, efter at have oppebaaret Løn for Maanedene, forlod Tjenesten for Maanedens Forløb. S. 77.

21 Febr. 1874. Det antoges at være uden Indskyldelse paa Spørgsmaalet, om en Person med Hensyn til Straf for Underslæb var at anse som Bestillingsmand, at han tilbølgelig havde gaaet udenfor det Felt, som ved hans Instrux var ham anvist. S. 190.

29 August 1874. Efterkriven af en andens Navn paa et Gjeldebrev straffet som Falsk, uagtet den, hos hvem Papiret anbragtes, ikke holdtes i Uvidenhed om, at Papiret var vægte. S. 665.

17 Septbr. 1874. En Nota, paa hvilken en Afbetaling var anført, men som et var forsynet med Kreditors Underskrift, med Hensyn til Anvendelsen af 21—27, sat i Klasse med en Kvittering. S. 687.

22 Septbr. 1874. En Person, der efter Gierens Anmodning ledte efter en tabt Gjenstand og som, efter at have fundet den, underslog den, anseet efter 21—14, ikke efter 19—1. S. 702.

12 Decbr. 1874. En Smand, der forlod Fartøiet med uoplyst Forskud paa Hyre, frifunden for Forbrydelse mod 21—1, idet han efter Omstændighederne ikke antoges at have handlet i bedragerisk Hensigt. 1875, S. 41.

17 Decbr. 1874. En Person, der havde mundtlig Fuldmagt til at inkassere et Beløb, hvilken ikke toges for god, tilvender sig Beløbet ved at benytte en falsk skriftlig Fuldmagt, som han formaar en Medtalt til at skrive for sig. Tiltalte for Falsk frifindes begge paa Grund af antagelig bona fides. 1875, S. 121.

16 Januar 1875. Lovligsomt Tilfælde, hvorunder den ene af to for i Fællig udført Bedrageri Tiltalte tilstaar, medens den anden nægter, afgjort uden afgjørende Hensyn til disse Tiltaltes forskellige processuelle Stilling efter Hensynet til Sagens samtlige Oplysninger. S. 88.

27 Febr. 1875. En Underofficer, der havde indgivet urigtige Rapporter og falskelig udfærdiget en Multiresolution i en Overordneds Navn, anseet efter Artl. 11—2, 24—13 ifr. 32 samt den militære Straffelovs § 13, uden at det kom i Betragtning, at den Overordnede, hvis Navn var misbrugt, ikke var rette Bedkommende til at udfærdige Multiresolution. S. 274.

10 Marts 1875. Sp., om det var Bedrageri eller Tyveri, under falsk Foregivende af at være Gier, at tilvende sig Faar, der fra de

- fælles Hjelbgræsgange var komne paa Bilspor og ned til fremmede Gaarde i Dalen. S. 214.
- 6 Septbr. 1875. Antaget, at 21—27 var anvendelig paa en Rone, der havde udtaget Blade af en Lodtrækningsliste, der efter Omstændighederne hente de Lodtagende til Bevis for deres Ret. Da den bortfloodede Gjenstands Værdi var 7 à 8 Spd. og Loddernes Pris 8 Skill. Stykket, ansaaes sidste Passus af den reviderede Kriminallov 21—27 anvendelig. S. 612.
- 16 Novbr. 1875. Sp. om Forholdet mellem 22—14 i Lov af 3 Juni 1874 og Bedragerikapittlet ventileres uden at løses. 1876, S. 138.
- 27 Novbr. 1875. En Sømand, der efterat have oppebaaret Forstrib paa Syre, rømte, anseet alene efter Søfartsl. § 112 og ei tillige for Forbrydelse mod 21—1. 1876, S. 227.
- 20 Decbr. 1875. Besynderligt Tilfælde af enten Tyveri eller Bedrageri begaaet mod en Hæler eller Delagtighed med denne i Tyvsforbrydelse mod den sande Eier af den stjaalne Gjenstand. 1876, S. 230.
- 10 Febr. 1876. Sp. om 5 Ren efter Omstændighederne skulde ansees for Efterstandere eller ikke. Sp. om de Fastsboendes Ret ligeoverfor Efterstandere. Sp. om 19—3 eller 21—14 paa Tilfældet var anvendelig. S. 310.
- 3 Marts 1876. Tvivlsomt Sp. om en Handel mellem Fader og Søn var Proformaværk eller ikke og om Tiltales gode Tro. S. 401.
- 15 Marts 1876. En Person, der havde anbragt Begjær, hvor Acceptanternes Navne vare erhvervede paategnede, uden at Tiltalte kjendte Vedkommende eller vidste mindste Bested om hvem de vare og hvor de vare at finde, anseet efter 21—1 for ikke at have gjort Vedkommende Laaneindretning opmærksom paa Forholdet. S. 388.
- 18 Marts 1876. Sp. om en Person, der i Underretten var dømt efter 21—13 str. 5—9, og for hvis Vedkommende Appæl alene havde fundet Sted efter hans eget Begjær, efter Paaankningsmaaden kunde dømmes efter 19—1 under Dissents bevareret benægtende. S. 497.
- 6 April 1876. Tvende Lømtespekulanter, der havde vedtaget at udlægge en Strækning til Gade, dømt for Bedrageri for isteden at have solgt Strækningen til Bebyggelse. S. 411.
- 26 Septbr. 1876. Efterat en Person havde endosseret en Begelobligation in blanco, udfylder Debitor Summen efter Aftale, men forandrer den siden, før han anbringer den, til et større Beløb end aftalt. Sp. om dette er Bedrageri eller Falsk berøres uden efter Omstændighederne at behøve at løses. S. 710.
- 28 Septbr. 1876. Sp., om en Række af Besvigelser, foretagne af et Møllerpersonale mod Mølleteren, efter de Ang. s Stilling i Møllen var at anse efter 19—1 eller efter det 21de Kapitel, bevareret til Gunst for den første Mening. S. 652.
- 21 Oktbr. 1876. En Person, der opgav at have fundet en stjaalen Frak, ansaaes i første Instantis efter 21—14. Denne Dom appelleredes alene efter Tiltales Begjær og antoges Appælmaaden af Høieret at udelukke Domsældelse efter 19—6. S. 715.
- 21 Novbr. 1876. En Person, der ved Ubleveringen af Poteter, der vare solgte ved Auktion, ved falsk Foregivende havde tilbendt sig to Lønder Poteter paa Kredit, medens han alene havde Anvisningsbehold paa en Lønde, anseet for Bedrageri uden Hensyn til, om det maatte have været hans Hensigt i sin Tid at betale begge Lønder. 1877, S. 13.

- 25 Novbr. 1876. Sp. om det var Bedrageri eller Tyveri under kalk Forgivende at tilvende sig et Faar, der fra de sælles Græsgange var udkommet til en fremmed Gaard, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1877, S. 97.
- 9 Januar 1877. Kalk 21—20 anvendt paa Varnesfabriken, ikke blot efter Lovstedets Ord paa Varnemoderen. S. 209.
- 10 Januar 1877. Et Handelshus, der med en lidet tvivelsalvende Forandring havde eftergjort et udenlandsk Firms Vignetter til Brug ved Emballeringen af en Vare, der selv var umærket, anseet efter 21—12. S. 133.
- 19 Januar 1877. En Person dømt for ved Ægteklabsløfte at have narret Penge fra tvende Piger og for at have indgaaet et simuleret Ægtekab med den ene af disse. S. 116.
- 10 Marts 1877. Sp. om en Person, der efterat have oppebaaret Forskud paa Arbejds løn udeblev fra Arbejdet, skulde dømmes som Bedrager, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 340.
- 15 Marts 1877. En Handelsmand, der var sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, frifunden paa Grund af manglende Bevis for mala fides. S. 343.
- 17 Marts 1877. En solvent Person, der efter at have underslaaet forskellige Effekter og indfriet uforfaldne Vexler for at favorisere en Slægtning, hvorved Voet vilde blevet insolvent, opgav dette til Skifterettens Behandling som Konkursbo, anseet efter 21—24 a og c og 25 a og b. S. 375.
- 5 April 1877. En Budsængjelsfange anseet efter 21—1 cfr. 2 for bedragerisk Udfærd mod det offentlige Delinkventfond. S. 404.
- 14 April 1877. En Person der havde oppebaaret Forskud paa Løn uden at tiltræde Tjenesten, anseet efter 21—1. S. 417.
- 24 April 1877. En Pige, der med Husbondens Tilladelse var reist hjem paa Besøg, men som ei vendte tilbage i Tjenesten, anseet med Bøder „for Forsømmelse af Tjeneste, hvortil hun var lovlig fæstet“, men frifunden i alle Retter for Forbrydelse mod 21—1, hvori Aktionsmyndigheden ansaar hende at have gjort sig skyldig ved under de nævnte Forhold ei at have tilbagebetalt modtaget Forskud paa Løn og ei tilbageleveret laante Effekter. S. 422.
- 28 April 1877. Sp., om en Person, ved at udgive sig for Brændevinskontrollør og i denne Egenkab ved Trudsel om at angibe en Person for ulovligt Brændevinsalg at tiltvinge sig Stikpenge, kunde siges at have udøvet en Brændevinskontrollørs Bestilling, betøres uden at løses. S. 433.
- 12 Mai 1877. Sp. om 19—1 eller 21—14 besvaret til Gunst for det første Lovsted S. 515.
- 16 Mai 1877. Udfærdigelse og Benyttelse af en „Affrist“ af et ikke eksisterende Dokument, anseet efter 21—1. Bedrageri, begaaet af en Underordnet mod Principæl, efter Omstændighederne anseet efter 21—8. S. 397.
- 26 Mai 1877. En Person dømt for Forbrydelse mod 21—16, men, uagtet stærke Indvici talte mod ham, frifunden for Forbrydelse mod 23—1. S. 458.
- 26 Mai 1877. En Pige, der havde haft legemlig Omgang med tvende Mandspersoner til saadan Løb, at der var Mulighed for at de efter Naturens Orden kunde være hendes Barns Fæder, dømt for

- Iøgnagtig Udlæggelse af Børnesaber, fordi hun havde opgivet den af dem som sandsynligvis ikke var Børnesaber. S. 525.
- 3 Septbr. 1877. Sp. om 21—1 eller 21—14 var anvendelig afgjort til Gunst for det første Lovsted. S. 698.
- 3 Septbr. 1877. En Bruskfører, der under Krangel mellem ham og hans Principal om Døgjet tilbageholdt og forbrugte intasserede Penge, anseet efter 21—6. S. 701.
- 3 Oktbr. 1877. En Person, der af Akceptanten havde tilforhandlet sig en Vexel, paa hvilken Trassentens Navn var erhvervet ved bedragerisk Adfærd fra Akceptantens Side, dømt i to Instantier, men frifunden i Høiesteret for Delagtighed i Bedrageri, idet det ikke ansaaes bevist, at han havde skønnet at noget strafbart var begaaet for at erhverve Trassentens Underkrift. S. 752.
- 6 Oktbr. 1877. Forstanderen for en Baptistsmenighed, der ikke var organiseret og anerkendt overensstemmende med Disenterloven, anseet efter Krl.s 21—18, for at have døbt og meddelt Alterens Sakramente til Personer, der erklærede at ville udtræde af Statskirken, uden endnu at have spildt det 19de Aar. S. 795.
- 23 Oktbr. 1877. 21—1 anvendt paa en Person, der havde benyttet en Andens Verufelse til at faa ham til at paategne et Gjældsdocument. En Person der havde forfalsket et Gjældsdocument og benyttet det mod den med Udsæderen truffne Aftale, anseet kumulativt efter 21—27, 29 og 1. 1878, S. 177.
- 7 Novbr. 1877. En Person, der toende Gange havde stjålet Skelsten og gjentagende staaet ind paa Naboens Mart, anseet efter 21—11 og 19—1, jfr. 6—11. 1878, S. 107.
- 17 Novbr. 1877. En Person, der efter Aftord med Forstbænenet skulde hugge, fremdrive og opsætte en Del Ved i Statens Stove i Alten, benyttede en Del af den hugne og delvis fremdrevne Ved, efterat denne var paavist vedkommende Forstassistent som huggen for Statens Regning, og hug isteden ny Ved, dog ikke det fulde Quantum. Derfor anses han efter 21—6, idet det ved Aktionsordrens Udsædelse forudsattes, at han var berettiget til at hugge til eget Brug i Statens Stove i Alten. 1878, S. 68.
- 24 Novbr. 1877. En Sømand, der forlod Fartøiet med uopgjent Hyre, anseet efter Søfartsl.s § 112 første Led og Krl.s 21—1. 1878, S. 202.
- 1 Decbr. 1877. En Person dømt for Falsk i et Tilfælde, hvor der var adskillig Grund til at antage bona fides. Sp. om Forbruddet var fuldbragt eller blot forsøgt. 1878, S. 225.
- 15 Januar 1878. En Person, der havde overskrevet enkelte Steder i en Paategning, dog saaledes, at det hele var læseligt og det meste med største Lethed læseligt, anseet for Falsk efter 21—27 og 29. S. 268.
- 15 Januar 1878. En Handelsmands Unblivelse af at føre Kassabog, medens han — skønt paa utilfredsstillende Maade — havde ført Kladdebog og Hovedbog, anseet efter 21—26 sidste Passus. S. 298.
- 16 Febr. 1878. En Person, der ved urigtige Foregivender tilvandt sig en andens Endossement paa to Vexler, anseet efter 21—1. Samme Lovsted anvendt paa Tilfælde, der havde anbragt en Fornødselsvexel som selvstændig, uden at sørge for Indfrielsen af den ældre. S. 480.
- 6 Marts 1878. Antaget, at 30 Syd. er et saa stort Beløb, at det udelukker Anvendelsen af Krl.s 21—27, sidste Passus. S. 524.

- 7 Marts 1878. En Person, der efter først i Samraad med en anden at have fabrikeret og udgivet falske Entronestykker, umiddelbart efter i Samraad med en tredje Person fabrikere og udgav falske Entronestykker, efter Omstændighederne anseet efter 11—8, sfr. 6—11, ikke sfr. 6—12. S. 469.
- 7 Mai 1878. En Person der var idømt en Dødsstraf, for hvilken det Offentlige havde gjort Selvfester i et Beløb, der af Trediemand var indbetalt til Lensmandens Kone for at udbetales Tiltalte, formaar ved urigtige Foregiver den Trediemand til at betale sig Beløbet direkte. For det saaledes ubviste Forhold frasælber den nævnte Trediemand Klage, hvorimod det Offentlige paataaler Sagen, hvorunder Tiltalte ansees efter 21—1. S. 490.
- 10 Mai 1878. En Værksarbejder, der ved Værket havde taget Varer paa Kredit med Forpligtelse at betale dem med Desfort i optjente Arbeidspenge, straffet for Bedrageri forat have forladt Værket uden at betale. S. 589.
- 21 Juni 1878. En Ordfører i et Formandskab, der havde forandret et af Lensmanden paa Bestillings Begne indgivet Forslag om Bestilling af Brandtaxationsmænd, anseet efter 11—2. S. 501.
- 2 Oktbr. 1878. En Person, dømt for Forbrydelse mod Krll.s 21—26, andet Led, til 10 Dages Fængsel paa Band og Brød. Det antages ikke at kunne befri Tiltalte, i hvis Navn, paa hvis Borgerkab og under hvis Kontrol Handelen førtes, at den førtes for en umyndig Broders Regning og forestodes af ham, der ogsaa væsentlig førte Kassabogen. S. 729.
- 15 Novbr. 1878. Nogle Bogtolportører, der som Præmie leverede forgyldte Urklæder istedetfor betingede Guldburklæder anseede efter 21—1. S. 793.
- 23 Novbr. 1878. En Agent anseet efter 21—8 for at have forbrugt Penge intasserede for Principalen, idet det ved Besvarelsen af Spørgsmaalet, om Tiltalte havde handlet i svigagtig Hensigt, lagdes væsentlig Bøgt paa Tiltaltes flette økonomiske Stilling. Paa samme Maade ansees Tiltalte for Pantfættelse af Principalens ham betroede Varer. 1879, S. 63.
- 6 Decbr. 1878. En Person, der efter Aftale med Stempletpapirforvalteren besørge dennes Udsalg af stemplet Papir i Kristiania, efter Omstændighederne antaget at være Stempletpapirforvalterens Betjent, ikke selvstændig Forhandler. Greben i Kassemangel tiltaltes han efter Klage fra det Offentlige og ansees efter 21—8. Udtalelser om selvstændige Forhandlere af stemplet Papir, deres Stilling og nærmere Fortolkning af en ældre Højesteretsdom i Materien. 1879, S. 23.
- 7 Decbr. 1878. En Person, der fra en Boglade fik et Par Bøger udlaaante til Gjennemsyn, hvilke han samme Dag solgte til en Antikvitetsboghandler, anseet efter 21—6. 1879, S. 75.
- 14 Decbr. 1878. Dom efter 21—8 til 4 Dages Band og Brød, med Indstilling til fuld Venaadning. 1879, S. 90.
- 18 Decbr. 1878. Sp. om en Kreditor i et Konkursbo havde modtaget en ham af Opbyderen tiltransporteret Pantobligation for at staffe sig utilbørlig Dækkelse eller for at staffe Bevis paa Opbyderen for Falsk, besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1879, S. 103.
- 18 Januar 1879. Sp., om en „Tilbagekaldelse“ af en ældre urigtig Forklaring forelaa, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 127.

- 18 Januar 1879. To Personer, der havde studeet i 21—14. Det antoges, at de efter de oplyste Omstændigheder havde været berettigede til at drøbe Dyrene, men at Dyrene senere skulde været oplyste som andet Gittogods. I de underordnede Instanser paalagdes de Domsældte Erstatning til det Offentlige, men i Høiesteret bortfaldt denne, da Betingelserne for det Offentliges Afgang til Andel i Udbyttet af deslige Gjenstande ikke her var tilstede. S. 181.
- 24 Januar 1879. Tvivlsomt Sp. om, hvorvidt en Fallent skulde antages at have underskrevet et Pengebeløb, bekræftet benægtende. En Fallent, der havde betalt forfalden og paatrævet Gjæld ved at transportere et Gjældsbevis, sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, men frifunden. S. 139.
- 13 Febr. 1879. Frifindelse for Straf i et Tilfælde, hvor de objektive Betingelser for Anvendelsen af Art. 21—27, jfr. 29 var tilstede, fordi Tiltalte ansaaes at have handlet bona fide. Under Voteringen falder Udtalelser om Berettigelsen til at forandre Datum paa ellers ægte Regler. S. 173.
- 26 Febr. 1879. Sp. om 19—1 eller 21—14. S. 373.
- 29 Marts 1879. Sædvanlig tvivlsomt Sp. om en Overdragelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, efter Omstændighederne skulde anses for Simulation eller ikke. S. 286.
- 5 April 1879. En Person, der forlod sin Tjeneste uden at have opgjort Forskud modtaget paa Løn, anseet efter 21—1, idet den betragtede Hensigt ansaaes at maatte forudsættes, naar Tilt. ikke havde haft en bestemt Hensigt om at erstatte det formeligt oppebarne. S. 446.
- 20 Mai 1879. En Person, der stjal en Kontrabog med en Bant, udtog endel af Beløbet, udvidskede Ansørgen herom og lagde Kontrabogen tilbage paa dens Plads, anseet alene for Tyveri, idet Udvidskningen efter Omstændighederne ikke betragtedes som nogen særskilt Forbrydelse. S. 669.
- 24 Mai 1879. 21—1 anvendt paa en Handelsmand, der havde kjøbt og modtaget en Vare under Aftale om kontant Betaling, men som ikke opfyldte Aftalen. S. 813.
- 28 Mai 1879. En Dphyder anseet med 6 Maaneders Strafarbejde, men indstillet til Benaadning med 15 Dages Bånd og Brød for at have under Registreringsforretningen understøttet 1055 Kr. i Kontanter. Det var efter Omstændighederne uklart om Beløbet tilhørte Boet eller en Kreditor, men dette ansaaes indifferet, da det var paa det Rens, at Tilt. ikke havde haft den Hensigt at remittere nævnte Kreditor Beløbet. S. 694.
- 7 Juni 1879. En Person, der antages overført, at en i en Andens Navn dreven Handelsforretning i Virkeligheden var hans, anses efter 21—24 a for i Konkursboet at have anmeldt „tilgodehavende Løn“. Den Indsigelse, at Tiltalte, hvis Bo ikke i Formen var under Stiftelsebehandling, ikke var „Fallent“ forkastedes. Tiltalte yderligere anseet efter 21—24 a og b for at have søgt at undrage endel Midler, der henhodt i en Separatforretning, fra at komme ind under Boets Midler og forøvrigt at have disponeret over Boets Midler til Forsang for Kreditorerne. En Person, der havde bistaaet Handelsmanden, dømt efter de samme Lovsteder, jfr. 5—3. S. 701.
- 28 Juni 1879. Tvivlsomt Sp. om Bevis var ført for, at en Person havde forledet en Pige til Dyrkelse af falsk Barnefader. S. 781.

- 19 Juli 1879. En Person, der drev en merkantil Forretning sammen med en Anden, der tilskjød Kapitalen, anseet efter 21—8, da han forbrugte de ham til Forretningen betroede Penge. S. 823.
- 30 August 1879. Sp. om 21—14 første eller andet Led efter Omstændighederne var anvendeligt. S. 879.
- 20 Septbr. 1879. En Sagsfører, der havde forbrugt inkasserede Penge, efter Omstændighederne anseet efter 21—8 med Bestillings Forbrudelse. S. 863.
- 1 Oktbr. 1879. En Inkassator, der efter Overenskomst med en Sagsfører proceberede i dennes Navn og delte Udbyttet med ham, anseet for ulovlig Sagsførsel. Ligesaa tvende Inkassatorer, der havde ladet sig Forbringere tiltransportere og indtalt dem i eget Navn. Arbitrær Straf anvendt under nogen Tvivl om, hvorvidt 21—18 paa Tilfældet var anvendelig. 1880, S. 22.
- 15 Oktbr. 1879. En Handelsmand anseet efter 21—25 for Gjældsstiftelse paa en Tid, da han var fallit. Sp. om Forstaaelsen af Begrebet „svigagtigen“ i denne Anvendelse. 1880, S. 39.
- 18 Oktbr. 1879. Konkurslov, hvori flere af en Bygds bedste Mænd vare indvilgede. Sp. om Ansvar efter 5—9 for en Person, der paa Stod ikke at have havt nogen Hensigt at gaa Forbrøderen tilhaande. 1880, S. 102.
- 22 Novbr. 1879. En Handelsvirksomhed med Hensyn til Bogførsel anseet „ubetydelig“ (L. 3 Juni 1874 § 5 i. f.). Straffel. Kap. 21 § 26 andet Led anvendt. Baatalen antaget at være i Orden, uagtet der ikke var ført Bevis for, at nogen enkelt Kreditor havde lidt Tab ved den mislige Bogførsel. 1880, S. 218.
- 29 Novbr. 1879. Frifindelse for Tilt. efter Arll. Kap. 21 § 25 Littr. b, fordi det ikke antoges bevist, at Gjælden var usforsalden. Undersøgelse om svigagtigt Forhold (Arll. Kap. 21 § 1) forøvrigt var tilfede. 1880, S. 220.
- 6 Decbr. 1879. En Person efter offentlig Baatale i Medhold Arll. 27—3 andet Passus, assat fra Sagsførerbestilling for et Forhold, der, om Klage havde foreligget, vilde være anseet efter 21—1 og 24—27. 1880, S. 182.
- 13 April 1880. En Person, der havde forfiktet Løsøre væsentlig over Værdien, som det antoges i den Hensigt at benytte sig deraf i Tilfælde af Fjdsbaade, anseet efter Arll. 21—16 første Passus med 1 Mars Strafarbejde. S. 818.
- 30 April 1880. En Person, der havde optaget en Grændsesten, under Dissents frifunden, fordi han efter Omstændighederne maatte antages at have handlet i god Tro. S. 417.
- 1 Mai 1880. Et Frientimmer, der ved falskt Foregivende til vedkommende Politifunktionær forklædte Tilbælle til i sit Navn at bortlodde et Teppe, anseet efter 21—34. S. 573.
- 4 Mai 1880. En Kone, der uden Mandens Vidende udtog Penge paa hans Kontrabog med en Sparebank og for at skjule sit Forhold for Manden, men efter hvad der antoges uden bedragerisk Hensigt mod Banken, forfalskede Bogen, anseet for Falsk med 6 Mdr. Strafarbejde, men indstillet til ved Venaadning at slippe med 25 Dages Fængsel paa Band og Brød. S. 420.
- 11 Mai 1880. Sp., om en urigtig Forklaring efter Omstændighederne var tilbagesaldt betimelig nok til at bringe Angj. ind under sidste Passus af 21—33, under Dissents besvaret benegtede. S. 585.

- 16 Juni 1880. En Person, dømt efter 21—25 b for at have skaffet en Kreditor større Udgang til Fyldestgjørelse. De i Transaktionen delagtige ikke tiltalte. Ligeledes dømsældt efter 21—26 for mislig Bogføring, men frifunden for uberettiget Statten og Batten i Bo som efter Omstændighederne antageligen i god Tro. S. 481.
- 19 Juni 1880. En Person frifunden for Tiltale for Forbrydelse mod Art. 21—24 a, idet en stedsfunden Handel ikke ansaaes pro forma. S. 467.
- 19 Juni 1880. En Person i Underret og Overret frifunden for Tiltale for Forbrydelse mod 21—25 og 21—1, men under Dissents sældet i Høiesteret. S. 758.
- 26 Juni 1880. En Person, der i to Instanser var dømt efter 21—7, i Høiesteret frifunden, idet mala fides ikke ansaaes godtgjort. S. 813.
- 2 August 1880. Bevis for Falsk anseet ført ved en tidligere typsdømt Persons edelige Fragaen af sin Underkrift. Sp. om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 21—29. S. 811.
- 6 Septbr. 1880. En Dissenter for at have foretaget Daabshandling paa tvende Personer under 18 Aar, hvis Forældre havde forladt Statskirken, anseet efter 21—18, idet han ikke antoges efter de inden vedkommende Dissentersamfund gjældende Regler retteligen talbet til at foretage saadan Handling og saaledes ikke ved Dissenterl.s Bestemmelser skjærmet mod den almindelige Straf for uhjemlet at forrette kirkelige Handlinger. S. 609.
- 11 Septbr. 1880. En Person, der ved Forfalskning af en Jernbanebillet havde tilvendt sig længere Reise end den, han havde betalt for, anseet efter 21—1, idet Billetten ikke ansaaes som et „Dokument“, hvis Forfalskning bragte ham ind under de strengere Bestemmelser. S. 711.
- 11 Septbr. 1880. Sp. om en Person havde været „udsat for Tab“ ved en Andens dobbelte Salg af et Nøst og om han saaledes var klageberettiget, besvaret bekræftende, idet det i saa Henseende ikke sandtes afgjørende, at Salget til Klageren civilretlig maatte antages at blive det bestaaende, hvormod Hensyn ogsaa toges til, at han indirekte udsattes for Tab derigennem, at hans Ret udsattes for at blive omtvistet. S. 729.
- 21 Septbr. 1880. En Person, der havde efterskrevet en Andens Navn under et Gjældsbevis, frifunden, da han ansaaes at have handlet i god Tro. Tilt. derimod sældet for at have skrevet et Bitterlighedsvidnes Navn falskt. S. 645.
- 25 Septbr. 1880. En Person, der havde solgt en Symaffine, der var ham betroet til Leie under Aftale om, at den efter en vis Tids Erløggelse af Lelen skulde blive hans Eiendom, anseet efter 21—6. S. 732.
- 7 Oktbr. 1880. En Person under Dissents anseet overført ved Opgjøret for en af ham solgt Gaard at have fortiet en Pantbestelse og derved at have tilvendt sig en større kontant Udbetaling, end der tilkom ham. Tilt. herfor anseet efter 21—1 med 8 Dages Fængsel paa Vand og Brød. S. 668.
- 28 Oktbr. 1880. I en Pantobligation, der af en Tomteier var udstedt til en Person, der intet havde tilgode efter den, i den Hensigt at tilvejebringe et salgbart Gjældsdocument, bliver, efterat den er ihjængelst, af Tomteieren eller nogen med hans Samtykke det i Oblig-

gationen anførte Matr.-Nr. forandret i den Hensigt at bibringe mulig Kjøber den Mening, at Obligationen gav Pant i en værdifuldere Eiendom. Dette betragtet som Falsk og Tilt. efter Dphsningernes Stilling anseet efter 21—27 og 29. S. 721.

2 Novbr. 1880. En Cone for Redrivning af Bygninger paa hendes for Gjæld pantsatte Gaard, over hvilken Tvangsauktion var afholdt, udenat Budet endnu var approberet, anseet efter 21—1. S. 767.

2 Novbr. 1880. Et Falskneri anseet med Fængsel i Medhold af Slutningsbestemmelsen i 21—27. S. 801.

2 Novbr. 1880. Sp. om Bedrageri eller ikke, beroende paa Sp. om mala fides. S. 806.

Od. 13 Marts 1871. En Person, der først opgav at have avlet sit uægte Barn med sin Broder, men senere frasalbt denne Forklaring, sat under Tiltale for Forbrydelse mod Art. 21—20, men frifunden, fordi hendes første Forklaring antoges at maatte staa til Troende fremfor den sidste. S. 416.

Od. 20 Marts 1871. En Budeie, der havde blandet Vand i sin Husbondes Mælk, der væsentlig leveredes til et Interessentfabriksmeieri, for at tilfredsstille sin Modmoder ved at levere et godt Resultat af Højet, a. seet for Bedrageri efter 21—3 c. S. 421.

Aff. Om Omstøbelse af svigagtige Retshandler efter norsk Ret. 1878, S. 629.

Notits. To Høiesteretsdomme vedkommende Art. 10—19. Execution og ældre obligatorisk Ret. 1879, S. 808.

Notits. 21—16 anvendt ved Siden af 23—2. 1880, S. 30.

Bergværk.

24 Mai 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 28 Aug. 1851. S. 494.

21 Marts 1872. Sp. om en Person, hvis Forsørgelse i Tilfælde paahvilede et Bergværks Fattigvæsen, var skattepligtig til den Kommune, hvor Bergværket er beliggende. S. 388.

30 Oktbr. 1872. Antaget at Eier af et Værk med eget Fattigvæsen, naar han bor paa Værket, ikke er pligtig til den Fattigkommune, hvor han bor, at svare personlig Fattigskat af Formue og Indtægt, der ikke hidrører fra Eiendomme, der henhøre til eget Fattigdistrikt. S. 844.

22 Marts 1873. Antaget, at en Person ved sin Optræden maatte ansees stiltiende at have opgivet sin Medieiendomsret i et Skjerp. S. 425.

29 April 1874. Sp. om Forstaaelsen af Bergværkslovens § 39. S. 511.

24 Juni 1876. Antaget, at en Arbejder ved et Værk ikke behøver særskilt at antages som „fast Arbejder“ forat nyde det Beneficium Bergværkl. § 60 tillægger disse. Antaget, at en Arbejder efter Omstændighederne var at betragte som fast Arbejder og saaledes tilkomme 3 Maaneders Dpfigelse. Antaget, at han ikke ved sin Dpførsel havde forbrudt Retten til Dpfigelse. S. 568.

9 Januar 1877. L. af 17de Mai 1848 eller dens Analogi anseet anvendelig paa faste Bergværksarbejdere. S. 201.

20 April 1877. Sp. om et Værks Drift efter Omstændighederne skulde siges gjenoptaget. Sp., om det efter Omstændighederne maatte antages at have haft eget Fattigvæsen. Sp., om en midlertidig Afstedigelse af en Værksarbejder afbrød dennes Hjemstavnretsberhvelse ved Værket. S. 420.

- 12 Mai 1877. Tvivlsomt Sp. om Fortolkning af en Kontrakt angaaende Kjøb af en Grube. S. 529.
- 23 Juli 1877. Sp., om lovligt Samtykke til Grubedrift overensstemmende med Bergværkslovens § 3 var givet. Antaget, at Grubeeierens Samtykke efter Bergværksl.s § 3 ikke indeholder nogen Indrømmelse af Eiendomsret, men blot en Indrømmelse af, at Bergværkslovgivningens almindelige Bestemmelser til Gunst for den, der modtager Indrømmelsen, ogsaa skulle kunne gøres anvendelige i Indmarken. Som Følge heraf antaget, at Kollisioner mellem forstjellige, der have Grundeierens gyldige Tilladelse efter Bergværksl.s § 3, maa løses efter Bergværkslovgivningens almindelige Forrifter, saaledes at den, der først har tagttaget Bergværkslovens Forrifter, i Kollisionen vil have Fortrinet. Kollision mellem en Grubeeier og en Panthaver i den Eiendom, paa hvilken Gruberne vare beliggende, løst til Fordel for Grubeeieren, idet denne havde indgivet Anmeldelse for Pantobligationens Udstedelse og senere i rette Tid begjæret Muthing og Fristbevillinger. Sp., om en Strækning efter Omstændighederne skulde ansees som Indmark eller Udmark, ventileres uden at løses. S. 657.

Besiddelse.

- 8 Febr. 1871. Sp. om Strafsansvar for at have mærket og bortført Last, der som formentlig Appendix til en pantsat fast Eiendom var overleveret Panthaveren til brugeligt Pant, besvaret under Hensyn til det tvivlsomme i det civilretlige Sp. om Afgangen til at tage det nævnte Løøre til brugeligt Pant for en Fordring med Underpanti den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.
- 7 Septbr. 1871. Sp. om det saakaldte constitutum possessionis ved Kjøb og Salg af Løøre. S. 825.
- 12 Oktbr. 1871. Sp. om en Person efter Omstændighederne skulde ansees som juridisk Besidder af en Del Effekter. S. 745.
- 23 Febr 1872. Sp. om den bestyrende Næder af et Fartøj er at anse som Enebesidder paa egne og Medrederes Begne, eller om de forskellige Medrederes ere compossessores. S. 242.
- 13 Marts 1873. Sp. om Forstaaelsen af N. L. 5—3—43. S. 384.
- 20 April 1876. Antaget, at en Hugst i Andenmands Skov, foretagen af godtroende Besidder, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aabjortet, selv naar Hugsten har overskredet Eiendommens Grænser efter L.s 5—5—6 og maa ansees at have angrebet selve Eiendommens Substant. S. 422.
- 21 Juni 1876. Sp. om, naar Eiendomsretten til et Parti Træløst var gaaet over fra Sælger til Kjøber og Udtalelse om „Mærknings“ Betydning. S. 565.
- 17 Juli 1877. Mærkning af Faar i fælles Havnegang anseet som fuldbragt Bemægtigelse. S. 668.
- 8 Decbr. 1877. En Kontrakt om Salg af Løøre efter Omstændighederne omskrevet, fordi behørig Overleverelse ikke havde fundet Sted. 1878, S. 412.
- 20 Decbr. 1877. Tømmer, der henlaa opstillet paa Andenmands Grund, anseet at være i Tømmerets Eiers, ikke i Gaardens Eiers Besiddelse. 1878, S. 264.

Bestadigelse af Eiendom og Gods samt Ildspaa sættelse.

- 3 Decbr. 1870. En Person for at have røgt Tobak paa ildsfarligt

Sted dømt til 4 Dages Fængsel paa Band og Brød, men tilbels paa Grund af den nyere Lovgivnings mildere Anskulde af Uagtsomhedsforseelser indstillet til Benaadning med en Bød af 5 Spd. 1871, S. 13.

11 Marts 1871. Sp. om forsættelig Paasættelse af Andenmands Baad under Omstændigheder, hvor det maatte være ganske uberegneligt om Gjerningen vilde medføre Fare for Mennekeliv, skulde ansees efter Rtl.s 23—17 eller 18. S. 303.

2 Septbr. 1871. En Person, der ved at glemme en saakaldet Sitterhedslygte med brændende Lys igjen paa en Paskod havde forvoldt Jidsvaade, anseet efter Rtl.s 23—20. Sp. om Staden skulde ansees „særdeles stor“. S. 633.

30 Januar 1872. Et ubetydeligt Lortskur ikke anseet som „Bygning“ i den Forstand Ordet tages i Rtl.s 23—2. Sp., om der efter Omstændighederne var Fare for Jidens Udbredelse. S. 221.

23 Oktbr. 1872. Antaget at Brug af bart Lys og Kyrtister i Kjælder, hvor der henlaa brændbare Sager ikke i og for sig var strafbar, om end dermed forvoldtes Jidsvaade. S. 836.

18 Septbr. 1873. En ved Byretten frifundne Person ved Høiesteret sælbt paa Indicier for Jidspaasættelse. S. 654.

30 Septbr. 1873. Sp. om Rtl.s 23—1 eller 23—4 efter Omstændighederne var anvendelig. S. 844.

20 Januar 1874. Nogle Grundeiere, der havde opdæmmet Vandet i en Bæk saaledes, at det stod over Hovedveien og gjorde denne noget nær usarbar, frifundne for Tiltale, fordi det ikke var bragt paa det Rene, om de ikke civilretlig vare besviede til saadan Opdæmning. S. 217.

22 April 1876. En Person, der havde stjaalet Stene af Kælværket paa en offentlig Bro, i Høiesteret anseet efter 19—1 medens han i de underordnede Instanser havde været anseet baade efter dette Lovsted og efter 23—11. S. 462.

10 Mai 1876. En Person, der havde ladet et brændende Talglys henstaa i længere Tid i et Gangvindue uden Tilsyn, og som antoges derved at have forvoldt Jidsvaade, anseet efter Rtl.s 23—20 jfr. 4—2 b. S. 542.

11 August. 1876. Mordbrand uden klart oplyst Motiv. Tvivlsomt Sp. om Anvendeligheden af 23—10 sidste Passus. S. 602.

21 Oktbr. 1876. En Pige, der havde gaaet paa Høloftet med Lys i en Lygte, hvori det ene Glas var slaaet itu, antoges derved at have forvoldt en ellers uforklarlig Jidsvaade, og ansaaes med Straf efter 23—20. S. 718.

25 Oktbr. 1876. Jidspaasættelse under Omstændigheder, der vakte Tvivl baade om Tiltaltes Motiv og hans Tilregnelighed. Sp. om 23—4 eller 23—1 jfr. 3—1 besvaret til Fordel for den sidste Subsumtion. S. 739.

14 April 1877. En Person, der havde forvoldt Jidsvaade ved usorgsagtig Smeltning af Asfalt, anseet med Fængsel paa Band og Brød. S. 364.

26 Mai 1877. Frifindelse for Forbrydelse mod 23—1 uagtet stærke Indicier. S. 458.

21 Septbr. 1878. En Person, der af Hevn gjorde sig skyldig i Mordbrand og anden Jidspaasættelse, men strax efter af Anger selv

indstillede sig hos Øvrigheden med Bøtfældelse, idømt 1 Aars Straf-
arbejde. S. 688.

15 Febr. 1879. Tvende unge Mennesker, der ved Uforsigtighed havde
sat Ild paa et usædvanlig gammelt Egetræ, anseede efter 23—20, ifr.
4—1. S. 245.

29 Marts 1879. Sp. om Ildsvaade var forvolbt ved Uforsigtighed,
og om denne Uforsigtighed i Tilfælde havde været grov. S. 383.

19 April 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om Bevisets Tilstræffelig-
hed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng sigtedes for ved Uagtsomhed at
have forarsaget Ildbrand i Møllen. Høiesteret antog Ilden at være
opstaaet ved Selvantændelse og fandt det ikke bevist, at Tiltalte ved
uagtsomt Forhold havde forvolbt denne. Derimod antoges det tvivls-
omt, om ikke enhver Udbredelse af Ilden kunde have været hindret, hvis
Tiltalte havde udvist tilbørlig Agtsomhed. Høiesteret synes enstem-
mig at forudsætte, at Forbr. mod 23—20 kan begaaes ikke alene ved
at forvolde Ildens første Opstaaen, men ogsaa ved at forsømme at
kvæle Ilden i dens Opkomst og saaledes hindre dens Udbredelse til
hvad Lovstedet kalder „Ildsvaade“, men udtaler sig ikke nærmere
om Begrænsningen af denne Lære, idet Pluraliteten ikke fandt Tiltaltes
Skyld i saa Henseende godtgjort. S. 461.

Notits. 21—16 anvendt ved Siden af 23—2. 1880, S. 30.

Bevillinger og Dispensationer.

12 Marts 1875. Antaget, at der kan dispenseres fra forlorte Ap-
pellfrister, indførte ved Storthingslove. S. 232.

17 Juli 1877. Indstilling til fuld Venaadning grundet paa Uvil-
ligheden af den overtraadte administrative Forsøining. S. 673.

3 Marts 1878. Antaget, at Kongen kan give Bevilling til at frem-
sætte nye Indsigelser i Appellinstanterne. S. 407.

16 Novbr. 1878. En Sag afvist, fordi Dpreisningsbevillingen var
ansøgt mere end 3 Aar efter den paaankede Doms Afgjelse. 1879,
S. 53.

15 April 1879. Dpreisning, udsærdiget efter Udløbet af fatalia
restitutionis, sat ud af Betragtning. Paaanke, stiet over 6 Maa-
neder efter en Afvisningsdom, antagen ikke at kunne opretholdes ved
den ældre Dpreisning, i Henhold til hvilken den første Appel havde
fundet Sted. Forfællige Sp. vedkommende Dpreisningsinstituttet be-
røres. S. 454.

23 Oktbr. 1880. Sp. om Særeie for Hustru kan stiftes uden tgl.
Konfirmation berøres uden at løses. S. 684.

Bevis.

26 Novbr. 1870. Sp. om Nødvendigheden af Bevilling til at frem-
lægge nye Dokumenter i Høiesteret. Sp. om Vidners Inhabilitet.
Sp. om Tilstræffeligheden af et Bevis for at en Mand havde givet
Fuldmagt til at undertegne hans Navn som Endosfent. Sp. om
Bevisbyrdens Stilling. 1871, S. 65.

2 Decbr. 1870. Sp. om et Vidnes Habilitet. 1871, S. 71.

8 Decbr. 1870. En Drabsmands Paastand om, at et Drab, som
blev anmeldt af ham selv og hvor Beviset beroede paa hans Tilstaa-
else, var forøvet til Nødværge, forkastet, og Tiltalte, der i alle Fald
antoges at være skyldig i Overskriden af Nødværge, anseet efter
Art. 14—3; Straffen dog, under Henvisning til den Synsmaade,

- som ligger til Grund for Bestemmelsen i R.L.s Kap. 7 § 9, alene bestemt til 10 Aars Strafsarbejde. 1871, S. 81.
- 20 Decbr. 1870. Sp. om Bevisbyrden for, at en solgt Vare er af mislig Kvalitet, paahviler Kjøberen, eller om Sælgeren har at bevise, at den er af kontraktmæssig Kvalitet. Sp. om hvad Indskydelse det har, at Varen er modtagen af Kjøberen. 1871, S. 127.
- 1 Febr. 1871. Tvivlsomt Bevissp. angaaende Brevbrud. S. 206.
- 1 Marts 1871. Sp. om Fortsættelsen af en Føderaadskontrakt og om det var bevist at denne var misligholdt fra Yderens Side. S. 281.
- 3 Marts 1871. Sp. om Bevis for, at et gammelt Skifteudlæg var betalt. S. 290.
- 18 Marts 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Barnefødsel i Dølgemaal. S. 606.
- 10 Mai 1871. Uklart Bevissp. S. 479.
- 20 Mai 1871. Tvivlsomt Bevissp. S. 489.
- 6 Juni 1871. Tvivlsomt Bevissp. Tiltalte frifunden i alle Instanser. S. 501.
- 10 Juni 1871. Væsentligt Indicium mod Indstævnte fundet i hans Unblivelse af at besvare en fremsat Provocation og i den Omstændighed, at hans Broder under Paaberaadelse af Ls 1—13—17 og 18 vægrede sig for at afgive Vidneprov i Sagen. S. 425.
- 27 Juni 1871. Modtagelsen af en Vare tillagt den Virkning, at Bevisbyrden for Varens Kontraktsskridighed vælted over paa Kjøberen. Væsentlig Vægt imod den ene af Parterne lagt paa hans Mangel paa Villighed til at lette den anden Part Prøvelse af vedt. Gjenstand. S. 553.
- 6 Juli 1871. Sp. om Bevisbyrden for at en Tomt medfulgte i Salget af en større Eiendom. S. 509.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om Sagesløshed og Bevis derfor. S. 659.
- 4 Oktbr. 1871. Sp. om Bevis for Samraad. S. 755.
- 14 Oktbr. 1871. Sp. om Beviset for en mundtlig indgaaet Løbkontrakt. S. 777.
- 22 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Eiendomsret til Løb, der gik i Pasdraget under anden Mand's Mærke. 1872, S. 9.
- 18 Januar 1872. Misbilliget i Høiesteret, at Vidner mod Tiltalte var edsfæstede i en Session, hvor han paa Grund af Militærtjeneste ikke mødte. S. 193.
- 30 Januar 1872. Bevis for Ildspaaføttelse ført ved en uedfæstet, ikke 15aarig Drengs Prov, støttet ved Omstændighederne forøvrigt. S. 221.
- 10 Oktbr. 1872. Antaget, at det ved Fortyndelse af Stevning for en Tiltalt, der ikke forstaaer Norsk, ikke udfordres Legitimation for, at den af Stevnevidnerne tilkaldte Tolk er befuldmægtiget som saadan eller det fremmede Sprog mægtig. En Vidneførsel mod ustevnt Tiltalt anseet bevisende mod ham, fordi Vidneførselen rettelig var fremmet mod Medtiltalte, og Forklaringerne ikke kunde udfordres, eftersom hvorvidt de angik den stævnte eller den ustevnte Tiltalte og fordi han senere stævnt var udebleven, saaat det var bleven umuligt at foreholde ham Vidneprovet og konfrontere ham med Vidnet, der paaant var indstævnt til samme Session, hvortil Tiltalte fik lovligt Varsel. S. 780.
- 26 Oktbr. 1872. Antaget at et engelsk Afstandsbrev ikke kunde tillægges et Vidnebyrds Troværdighed ved norsk Ret. S. 841.
- 3 Decbr. 1872. Klagerens og hans Søns Vidnebyrd i en Bedra-

- gerisag ikke antaget som fuldbædtigt Bevis paa Grund af deres Mangel paa Uinteressethed. 1873, S. 228.
- 11 Febr. 1873. Sp. om Kausalforbindelsen mellem et ubetydeligt Knipskif og den Saaredes flere Dage efter paafulgte Død. S. 361.
- 1 Marts 1873. Sp. om Principet i Frdn. 9 Febr. 1798 kunde lede til, at Rigtigheden af et til Tredeemand transporteret Gjældsbevis ikke kunde opretholdes ved Bevis for Tilværelsen af den oprindelige — som saadan ei transporterende — obligatoriske Forpligtelse. Sp. om Anvendelse ligeoverfor et Bo af *juramentum ignorantiae*. S. 413.
- 20 Marts 1873. Frisindelse for Tyvs- og Bedrageritiltale paa Grund af manglende Bevis for mala fides. Under Sagen berøres forskellige Sp. af Pantoretten uden dog at løses, idet deres blotte Tvivlsomhed antages at betyde til at præsumere bona fides. S. 447.
- 5 April 1873. Sp. om Bevisbyrden for til hvilket Beløb en Vare, der er sendt i Konfignation, er udbragt, paaahviler Afkaderen eller Konfignatoren, besvaret til Gunst for den sidste. S. 365.
- 19 April 1873. En Dom kjendt uetterrettelig, fordi et, naar Tiltalte udeblev, fornødent Bidne ikke var afhørt. S. 485.
- 3 Mai 1873. Sp. om Afgangen til efter Omstændighederne at aflægge Paternitetsed. S. 422.
- 3 Mai 1873. En Mandes Underskrift med paaholden Pen godtgjort ved det ene Bitterlighedsvidnes Prov, idet det andet ei kunde opspørges, da det var emigreret. S. 496.
- 7 Juni 1873. Sp. om Formerne for Underskrift med paaholden Pen. S. 623.
- 5 Juli 1873. Sp. om Bevisbyrdens Stilling under en Sag i Anledning usfuldstændig Aftale ved Ordination af en Modeartikel. S. 589.
- 18 Septbr. 1873. En ved Byretten frifundne Person ved Høiesteret sælbt paa Indicier for Jidspaasættelse. S. 654.
- 25 Septbr. 1873. Bevis ved Santevidner i Forbindelse med andre Omstændigheder for at Afbetalinger, der ikke vare afkrebnede, vare gjorte paa en Pantobligation. Domsfælde efter 10—19 antaget ikke i nogen væsentlig Grad at formindste et Vidnes Troværdighed. Søn af den personlige Debitor efter en Pantobligation anseet som habilt Bidne, fordi Faderens Interesse i Sagen ansaaes særdeles ringe, da han dels var aldeles insolvent, dels Pantet maatte ansees betryggende. S. 665.
- 29 Oktbr. 1873. Sp. om Bevis for en angivelig truffen Aftale. Antaget, at selv om Bevis var ført for at en Riges Fader havde tilfagt hendes Forlovedes Fader at bistaa ved Bebyggelsen af en Gaard for sin vorbende Svigersøn, maatte denne Aftale bortfalde ved Forlovelsens Ophævelse. S. 760.
- 15 Novbr. 1873. Sp. om en Del Vidner, der selv ikke vægrede sig for at afgive Vidnesbyrd, efter en af Parternes Protest skulde negtes afhøre som interesserede i Sagens Udfald, besvaret benegtende, idet Vidnernes Interesse efter de givne specielle Omstændigheder ikke ansaaes stærkt nok til at begrunde det modsatte Resultat. Ligeledes antaget, at Protest mod Afhørelse af Vidner, der ere inhabile paa Grund af Slægtskab, er unyttig, naar Vidnerne selv ere villige til at afgive Vidnesbyrd. S. 839.
- 19 Decbr. 1873. Sp. om Tilstræffeligheden af et Indiciebevis i en Kalfsnærisag. Frisindelse under Dissens i Høiesteret. 1874, S. 7.

- 24 Januar 1874. Antaget, at Ed efter 5—1—6 var uanvendelig i et Tilfælde, hvor Dokumentet ikke var egenhændig underskrevet af Bedkommende og hvor Underskriften med ført Pen ikke var bekræftet overensstemmende med 5—1—7 samt hvor ikke det originale Dokument, men alene en Kopi var bragt tilstede under Omstændigheder, hvor denne Mangel antoges at maatte gaa ud, ikke over den, der paastodes at have underskrevet Dokumentet, men over den, der paastod Ed. Ed efter 1—14—6 efter de foreliggende Dplysninger af Høiesterets Majoritet heller ikke anseet anvendelig. S. 228.
- 28 Januar 1874. Sp. om Bevis for Samleie til saadan Tid, at Bedkommende efter Naturens Orden kunde være Barnets Fader, med Hensyn til Anvendelse af Straf efter 18—25 kunde sættes i Klasse med Bevis for Besvangrelse i et Tilfælde, hvor ogsaa en anden til lignende Tid havde haft Omgang med Barnemoderen, saaat fuldt Bevis for, hvem der var Faderen, efter Tingenes Natur umulig kunde staaes. S. 273.
- 26 Mai 1874. Tvivlsom Stilling af Beviset paa Grund af Mistanke om Upaalidelighed hos Vidner. Sagen gjort afhængig af Appellantens Ed. S. 432.
- 27 Juni 1874. Sp. om, hvem der havde Bevisbyrden for, hvilken Dato Anmeldelsen i vedkommendes Bo af et Arav efter Søfartslovens § 106 var fæst, naar det var paa det Næne, at Anmeldelse var gjort. S. 593.
- 19 Septbr. 1874. En Sælger, der negtede at opfylde Salgskontrakten, frifunden for Afsværserstatning, blandt andet fordi intet specielt Bevis var ført for, at Skade var lidt. S. 698.
- 2 Oktbr. 1874. Sp. om Bevis for vedtagen Forandring i et etableret Husmandsforhold. S. 787.
- 4 Novbr. 1874. Bevisbyrden for, at Staden er forvoldt ved den Eiendom ved paabegyndt men frasalbt Expropriation paalagte Vaand, paahviler Grundbeieren, og Skade kan ei i Tvivlstilsælde forudsættes herved at forvoldes. 1875, S. 1.
- 20 Novbr. 1874. Under uhjælpelig Uklarhed om, hvilken af to Grændselinier mellem to Gaarde, der var den rette, frifindes Sagvolderne for Sagsøgerens Tilale, uden at Retten udtaler nogen Mening om, hvor Grændsen gaar. 1875, S. 65.
- 16 Januar 1875. Tvivlsomt Tilfælde, hvorunder den ene af to for et i fællig udført Bedrageri Tiltalt tilstaa, medens den anden negter, afgjort uden afgjørende Hensyn til disse Tiltaltes forskellige processuelle Stilling efter Hensynet til Sagens samtlige Dplysninger. S. 88.
- 23 Januar 1875. Tvivlsomt Sp. om Fordringerne til bona fides hos en Hæbder. 108.
- 12 Marts 1875. Et Eiendomsforholds Forandring bevist ved Alderstidsbævd. S. 232.
- 22 Oktbr. 1875. Forskjellige Udtalelser om Bevisbyrdens Stilling. S. 834.
- 17 Decbr. 1875. Antaget, at det, naar Bitterlighedsvidner have, ei kommer an paa, om Formerne i 1—5—7 ere overholdte. 1876, S. 198.
- 2 Febr. 1876. Tvivlsomt Bevis for en Persons Delagtighed i Tyveri befundet fyldestgørende i alle Instanser. S. 283.

- 8 Marts 1876. Misbilliget at et interesseret Bidne blev edsfæstet. S. 401.
- 10 Marts 1876. Sp. om Køber eller Sælger havde Bevisbyrden for Vilkaarene i en Købekontrakt. S. 360.
- 16 Marts 1876. Den Omstændighed, at N. L. 1—13—13 ikke var iagttaget, antaget at svække et Kontravindnes Prov, uagtet Paaanke af den passerende Bidnesforfel ei havde fundet Sted. Strid mellem Bidner løst ved at antage, at de neutralisere hinanden. Sp. om Bevis for at de i et Certeparti betingede Overliggedagspenge vare fraskaldte ved mundtlig Aftale. S. 391.
- 30 Marts 1876. En Person, der i to Instantser var tilfunden Straf-arbejde i 3 Aar 1 Maaned for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, blandt andet fordi Kausalforholdet mellem Legemsfor-nærmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Rene. S. 397.
- 22 April 1876. Sp. om Bevisbyrden for, at et Strift, da et nyt Dplag udtom, var aldeles „bortfulgt“, og om Bevisbyrdens Fordeling i saa Henseende. S. 433.
- 28 April 1876. Tvivlsomt Sp. om en Sag skulde afgjøres ved Partsed efter L. 5—1—6 eller ikke. S. 439.
- 17 Juni 1876. Sp. om en Bidnekvæstion som „intvisitorisk“ skulde negtes forelagt. S. 552.
- 1 Juli 1876. Billiget, at et villigt Bidne blev ført mod Modpartens Protest under Forbehold senere at bedømme dets Troværdighed. S. 556.
- 4 Septbr. 1876. Høiesteret misbilligede, at man i Underretten ved gjentagne Falskmaalsbøder havde søgt at tvinge en Person, der maatte var Gjerningsmanden, til at forklare sig i Sagen under Ed. S. 609.
- 5 Septbr. 1876. Antaget, at Nødvendigheden af Situationskort i Appellinstants bortfalder, naar Domstolen finder, at den uden saadant kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.
- 1 Novbr. 1876. Manglende Afsædsbefaring og Kort ikke i Tilfældet antaget at lede til Sagens Afvisning, medens enhver ved Mangelen forvoldt Tvivl antoges at maatte gaa ud over den Part, hvem Mangelen var at tilregne. S. 753.
- 1 Novbr. 1876. Ivende Eragtninger, hvorved det negtedes en Part at føre Bidner, fordi der, siden han indlod Sagen til doms, ikke var fremkommet andet end en kort Imødegaaelse til Protokollen fra Modpartens Side, tilsidefatte. En Sameier i en Sameiestrækning anseet inhabilt Bidne i en Strid mellem en anden Sameier og en Trediemand, der paastod at være habneberettiget. En habneberettiget Husmand hos en anden af Sameierne derimod anseet efter Omstændighederne at burde føres som Bidne under Forbehold af senere at bedømme Bidnets Troværdighed. S. 776.
- 19 Januar 1877. Tvivlsomt Bevissp. Reassumption til Dplysning om et Forhold, der alene vilde kunne faa mindre væsentlig Indflydelse paa Straffen for en Samling af Forbrydelser, anseet usornøden. S. 116.
- 20 Januar 1877. Tvivlsomt Bevissp. i en Sag angaaende urigtig Udlæggelse af Barnefader. S. 129.
- 21 Febr. 1877. Tvivlsomt Sp. om en Person havde været delagtig i et Tyveri. Den Omstændighed, at han oprindelig havde vedtaget en fældende Underretsdom, anseet som et Indicium mod ham. S. 332.

- 1 Marts 1877. Bevisbyrden for at Beløb, der i en Kommuneregnskabsførers Regnskaber var opførte som Restancer, ikke rettelig var at betragte som saadanne, anseet at paahvile Kommunen. S. 465.
- 2 Juni 1877. Sp. om hvilket Kvantum Lømmen, der en bestemt Dag havde passeret Minne, i Mangel af klare Oplysninger afgjort efter et rimeligt Skøn af Høiesteret. S. 545.
- 20 Septbr. 1877. Sp. om Skippers og Kartøls Bevisbyrde og Ansvarsplicht med Hensyn til Udlætning af flydende Varer. S. 729.
- 20 Oktbr. 1877. Sp. om en Person skulde ansees efter 14—1 eller 14—3 afgjort til Gavn for sidsnævnte Lovsted paa Grund af nogen Uklarhed om det eneste Vidnes fulde Troværdighed. S. 807.
- 6 Novbr. 1877. Sædeles tvivlsomt Sp. om 13 Typerier af Bankobreve var overført en Postbetjent. 1878, S. 17.
- 30 Novbr. 1877. Enden i Sagens Udfald meget interesserede Vidners Troværdighed prøvet; det ene tillagt ikke liden Bægt ved Siden af andre Oplysninger, det andet anseet saagodt som aldeles inhabilt. Parts Ed paalagt en Hæveder til Benægtelse af en Hævederhvervelse udelukkende Omstændighed. 1878, S. 213.
- 26 Januar 1878. Sp. om et Vidnes Habilitet paa Grund af dets Forhold til Sagen. S. 369.
- 1 Marts 1878. Et ensligt Vidne, støttet af en uedfæstet Deponent, mod Tilstaates Benægtelse sat ud af Betragtning, tildels paa Grund af, at Vidnet og Mand vare optraadte som Angivere og sandsynligvis havde handlet af Hevnlyst. S. 523.
- 4 Juni 1878. Antaget at man kan faa Kjønsmaessige Udtalelser, der findes i en Sættels, prøvede ved Overskøn, uden at dette faar et almindeligt Overskøns bindende Karakter, hvorefter det bliver at betragte som et Bevismiddel, hvis Bægt Høiesteret paakfender. S. 526.
- 14 Septbr. 1878. En Person, der havde kjøbt en Violin som „en ægte Nikolaus Amati Kremoneserviolin“ og betalt en Del af Kjøbesummen, negtede paa Grund af opstaaet Tvivl om Violinens Ægthed at betale Resten. Bevisbyrden (for Violinens Ægthed) efter Omstændighederne antaget at paahvile Kjøberen, der havde modtaget og i nogen Tid beholdt den. S. 669.
- 19 Decbr. 1878. Sp. om en Betjents Vidnehabilitet i et Tilfælde, hvor der eventuelt kunde være Tale om Ansvar for ham selv. 1879, S. 109.
- 14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Konkubinats. S. 113.
- 14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Tyveri. S. 121.
- 19 Febr. 1879. Antaget at Præsumptionen for at en Sæter, som laa i Almennings og saa selv var Almennings, var stærk nok til at vælte Bevisbyrden for det Modsatte over paa Eieren. S. 200.
- 1 Marts 1879. Tvivlsomt Bevis for Overskud paa sagesløs Mand ført ved Klagerens edelige — Kjønt noget usædvanlig — Vidnebyrde sammen med et fuldgjældigt Vidne og en 12½ Aar gammel Drengs Forklaring. S. 429.
- 5 April 1879. Et offentlig Fruentimmers Udlæggen af en bestemt Barnefader i Forbindelse med denne Persons Erkjendelse af at have haft Samleie med Fruentimmeret til saadan Tid, at han efter Naturens Orden kunde være Barnets Fader, anseet tilstrækkeligt Bevis til at kunne belægge Mandspersonen, der tidligere havde haft to Børn med to andre Kvindepersoner med Straf efter 18—25. S. 445.
- 19 April 1879. Sædeles tvivlsomt Sp. om Bevisets Tilstrækkelighed.

- hed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng sigtedes for ved Uagtsomhed at have forarsaget Ildbrand i Møllen. Høiesteret antog Ilden at være opstaaet ved Selvantændelse og fandt det ikke bevisst, at Tiltalte ved uagtsomt Forhold havde forvolbt denne. S. 461.
- 28 Juni 1879. Tvivlsomt Sp. om Bevis var ført for, at en Person havde forledet en Pige til Dypgivelse af falsk Barnefader. S. 781.
- 25 Septbr. 1879. Antaget, at der ikke udtræves strengt juridisk Bevis for, at den der har udgivet Mynt, der ham bitterlig var falsk, ikke selv har forfærdiget den, men at et saakaldet Defensionalbevis maa være nok for at lade Vedkommende nyde godt af Straffemodifikation i 11—12 sidste Led. Sp. om saadant Bevis in casu var ført, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 875.
- 16 Oktbr. 1879. Sp. om Omfanget af en Kautionsforpligtelse afgjort under Hensyn til, at Bevisbyrden for det mere paahvilede den, der vilde gjøre Ansvaret gjældende. 1880, S. 43.
- 26 Novbr. 1879. Benægtelsesled under Dissents anvendt i et Tilfælde, hvor den, der havde Bevisbyrden, alene havde et Vidne for sig, mod hvis fulde Habilitet der kunde gjøres Indvendinger. Et Kontofurantkrav i Anledning af Tømmerskibning anseet tilstræffelig bevisst ved vedkommende Flødningsbetjentes detaljerede Optegnelser. 1880, S. 149.
- 24 Januar 1880. Tingsvidne i Særetssag kan optages ved ordinar Ret. S. 593.
- 25 Febr. 1880. En Person paa Indicier dømt for Indbrudstyveri. S. 311.
- 10 Marts 1880. En Person dømt for Indbrudstyveri paa Indicier og uden Dissents. S. 321.
- 18 Marts 1880. Kontraktbrud efter Omstændighederne anseet bevisst. S. 365.
- 17 April 1880. Spørgsmaalet om en Dpbyder var godt Vidne i en hans Do vedrørende Sag, der rimeligvis vilde afgjøre, om dette var solvent eller ikke, berøres uden at løses. S. 412.
- 8 Mai 1880. Sp. om Skippers og Fartøis Bevisbyrde og Ansvarspligt ved Udlæsning af flydende Varer. S. 506.
- 20 Mai 1880. En Person, der eiede en Aktie i et Dampskibsselskab, efter Omstændighederne anseet som gyldigt Vidne i en af dette anlagt Sag. S. 423.
- 22 Mai 1880. En Person under Dissents dømt for Rentyveri paa Vidnessbyrd af en straffældt Person og en uedfæstet Deponent, idet væsentligt Hensyn toges til Samstemmigheden i Detaillerne i disse Personers Prov. S. 815.
- 2 Juni 1880. Tvivlsomt Tyvsbevis. Fældelse i Under- og Overret, Fristielse i Høiesteret. S. 577.
- 10 Juni 1880. En Person under Dissents dømt paa Indicier for Tyveri. S. 660.
- 26 Juni 1880. Høiesteret misbilligede efter Omstændighederne, at Klageren i en Sag angaaende Legemsfor nærmelse var edfæstet. S. 470.
- 2 August 1880. Bevis for Falsk anseet ført ved en tidligere tyvsdømt Persons edelige Fragaalen af sin Underkrift. S. 811.
- 12 Oktbr. 1880. Sp. om Skipperens Bevisbyrde med Hensyn til Løstagne af flydende Varer, berøres uden at løses, idet de i Tilfældet foreliggende Bevisligheder i ethvert Fald talte mod Skipperen. S. 696.
- 6 Novbr. 1880. En Kvittering for oppebaarne Renter efter Om-

Bevis, Brandvæsen og Brandassurance.

stændighederne sat ud af Betragtning og Spørgsmaalet afgjort
Pårtseb. S. 708.

Ed. 5 Mai 1870. Praktisk vigtigt Sp. om Følgen ligeov-
en Varemødtager, hvis Vare har lidt Søfskade, af at en Skipper i
lader ved Besigtigelse efter Ankomst i Havn at fritte sig Bevis for
Stuvningens Forsvarlighed. 1871, S. 164.

Bd. 1 Marts 1871. Eksempel paa, at en Person, mod hvem der
havdes saa stærke Indiciir paa, at hun havde begaaet et Tyveri, at hun
rimeligvis var bleven dømt, har ført et fuldstændigt alibi Bevis
og er bleven frifunden paa dette. S. 454.

Bd. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Bevisbyrden for, at en Ser-
vitut, gaaende ud paa ved en Dam at opdamme Vand over Andres
Grund, ikke er udvidet ved Dammens Flytning, paahviler den, der
har flyttet samme. Antaget, at Mangelen i det tilveiebragte Bevis
kan afhjælpes ved efterfølgende Skøn, optaget paa den Stadsjøren-
des Bekostning. 1873, S. 773.

Bd. 8 Febr. 1876. Antaget, at en Jernbane, der uden Bemærk-
ning mødtager en Vare i Emballage har Formodningen mod sig,
naar den senere benægter, at Varen ved Mødtagelsen var ubeskadiget.
Jernbanen antaget ikke at kunne betinge sig, at Bevisbyrden væltes
fra den og over paa Mødtageren. S. 185.

Ed. 31 August 1876. Antaget, at Skipperen efter Søfarts-
loven har Bevisbyrden for, at Løstagne af flydende Varer er forvolbt
ved Søndelse, men at Bevisbyrden vendes om, naar Konnossementet
indeholder Klausulen: „Fri for Løstagne.“ S. 825.

Notits. Sp. om villige Bidner, naar de ikke selv undslaa sig, ube-
tinget skulle føres under Forbehold af ved Domsaffigelsen at bedømme,
hvad Hensyn der skal tages til dem. 1871, S. 567.

Notits. Sp. om Virkningen af at Defensor i en kriminel Sag
var udebleven fra en Sæssion og Bidner ikke destomindre førte mod
Tiltalte. 1872, S. 190.

Notits. Om Bevis for Varsel til Underdommere i Tilfælde af
Appel. 1874, S. 42.

Notits. Angaaende Bevis for, naar Tyvss Straf er udstaaet efter
Lov af 9 Juni 1866 § 2. 1874, S. 255.

Notits. Pårtseb aflagt under Sagen. 1874, S. 629.

Notits. Pårtseb brugt til at udfylde Bevisbyrden. 1874, S. 630.

Afh. Falske Bevisligheder, erhvervede i Udlandet, producere af
en Udlænding i en Høiesterets Sag. 1877, S. 257.

Afh. Om Bevismidlernes Forskerelse og Forbedring. 1879, S.
765. Afr. 1880, S. 31.

Notits. Et Bidnes Edfæstelse misbilliget af Høiesteret. 1879,
S. 794.

Afh. Om vore Procesloves Forbedring. 1879, S. 829.

Afh. Bemærkninger om Bevisbyrden i de af Søfartslovens § 65
omhandlede Tilfælde. 1880, S. 673.

Brandvæsen og Brandassurance.

17 Januar 1871. Sp. om det civilretlige Forhold mellem en
Brandlød og den almindelige Brandforsikringsindretning. S. 97.

10 Oktbr. 1871. Sp. om en Person, der paaberaabende det Offent-
liges Eksempel, havde anbragt Gaslygter udenpaa sin Søbod, var
skyldig i Overtrædelse af Brandanordningen. Sp. om Frifindelse for

Straf paa Grund af god Tro, uagtet Foretagendet fandtes utilsladt. S. 722.

10 Septbr. 1875. Kopalsernis antaget at henhøre under de i Lov af 3 Mai 1871 § 14 nævnte „lignende let antændelige Bædsker“. Antaget, at ved de i §'en udtrykkelig nævnte Olier ligesaa vel er sigtet til raffinere som til uraffinere saadanne. S. 615.

2 Decbr. 1876. En Officer ved Brandkorpset i Kristiania ilagt Mulkt efter Brandanordning af 24 Febr. 1714 Post 5 § 3 for at have fremmaadt til Tjeneste uden at være i Uniform. 1877, S. 65.

2 Juni 1880. Sp. om, hvorvidt Afsumancesummen uden videre træder i en pantstet Gjenstands Sted, berøres, uden at dog bindende Præjudikat afgives. S. 483.

Brændevins-, Vin- og Møllegivning.

10 Decbr. 1870. Sp. om Bestemmelsen i Lov af 26 Mai 1866 § 6 alene er anvendelig paa „Udsjæntning“ af Brændevin eller ogsaa paa „Udsalg“. Sp. om ulovligt Udsalg af Brændevin i mindre Partier, der fortæres i Husets Gaardsrum, Portrum o. s. v., i denne Anvendelse er at bedømme som „Udsalg“ eller „Udsjæntning“. 1871, S. 87.

1 April 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 6 i Lov af 26 Aug. 1854 om Brændevins Salg og Udsjæntning. S. 350.

9 Marts 1872. Udsjæntning foretaget Nat til Søndag anseet som Helligbrøde efter Frdn. 12 Marts 1735 § 3. Sp. om Delingen af Mulfter for Helligbrøde i Bergen. S. 296.

2 Septbr. 1872. Udsjæntning af Øl en Helligdag straffet som Helligbrøde, men taget i Betragtning som ulovlig Udsjæntning af Øl ved Spørgsmaalet, om Udsjæntningsretten skulde anses forbrudt. S. 681.

2 Novbr. 1872. En Person straffet for ulovligt Brændevinsalg. 1873, S. 93.

23 Novbr. 1872. En Handelsmand, der ikke havde Brændevinsret, anseet for ulovligt Brændevinsalg, for at have skaffet sine Kunder Brændevin i Parti under 40 Potter ved at lade det købe mod Kontant hos en Brændevinshandler og derpaa uden Avance, dels mod Kontant, dels paa Kredit, at have leveret det til sine Kunder, som han i Regelen gjorde opmærksom paa Forholdet, men undertiden ikke gav nogen nærmere Forklaring. 1873, S. 59.

6 Decbr. 1873. Sp. om Mand og Hustru efter § 16 i Lov af 6 Septbr. 1845 svare begge, eller kun en, og da hvilken, for ulovligt Brændevinsalg, foretaget af Hustruen for hendes og Mandes fælles Regning. 1874, S. 134.

26 Mai 1874. En Kjøbmand uden Brændevinsret, der som Mellemmand og uden derpaa at beregne sig nogen Avance skaffede sine Kunder Brændevin, dømt for ulovligt Brændevinsalg. S. 553.

29 August 1874. En Person, der ulovlig havde drevet Brændevinsalg og Udsalg i en andens Navn, sælges ved Byretten i begge Poster til Mulfter, der for Brændevinsalget bestemmes til 100 Spd. og for Udsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen lægges sammen til een Sum. I Høiesteret afvises Sagen forsaavidt angaar det ulovlige Udsalg, som ikke angaaende summa appellabilis, uagtet Rønegitteten mellem de to Fatta. S. 667.

19 Decbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Begrebet: et Udsalgssked i L. af 6 Septbr. 1845 § 2. 1875, S. 76.

- 8 Febr. 1876. En Person, der havde kjøbt Brændevin i Parti over 40 Potter og fordelt det i mindre Partier til Personer, der paa Forhaand havde anmodet ham om at kasse dem Fulebrændevin, anseet for ulovligt Brændevinsalg, uagtet Rettens Majoritet antog, at han ikke havde gjort sig nogen Fordel af Transaktionen. S. 297.
- 17 Mai 1876. En Person, der havde kjøbt Brændevin i Parti over 40 Potter og fordelt det i mindre Partier til Personer, der paa Forhaand havde slaaet sig sammen i saadan Hensigt, efter Omstændighederne ikke anseet skyldig i ulovligt Brændevinsalg. S. 455.
- 21 Juli 1876. Fortolkning af Ordet "levere" i § 4 i Lov af 19 Aug. 1848. Antaget, at ulovligt Brændevinsalg, foretaget af et Medlem af et navngivet Handelsfirma, alene medfører Straf for den af Kompagnonerne, der i Tilfældet havde handlet. S. 598.
- 26 Septbr. 1876. Sp. om Virkningen af, at en i Medhold L. 12 Juni 1869 § 9 fattet Repræsentantbeslutning om Indskrænkning i Liden for Udskjænkning af Brændevin ikke var bekendtgjort med de fulde befalede to Maaneders Bærelse for det Aarsfifte, da Beslutningen efter sin Lydelse skulde træde i Kraft. Sp. om Forholdet mellem Frdn. af 12 Marts 1735 § 3 og L. 12 Juni 1869 §§ 9 og 11. S. 689.
- 4 Novbr. 1876. Antaget, at extraordinær Ol- og Vinat paalagt i Medhold Lovene af 18 Mai 1860 og 12 Juni 1869, kan lignedes for det Aar, for hvilket den skal svares, og ikke behøver, som Loven nærmest anviser, at lignedes efter det Aar, for hvilket den svares. S. 789.
- 9 Januar 1877. Fortolkning af § 2 i Lov om Brændevinshandel af 6 Septbr. 1845. S. 360.
- 23 Juni 1877. En Person, der havde paataget sig mod Betaling at udstyre nogle Andre til Fiske og derunder forsynede dem med Brændevin, for hvilket Betalingen indbefattedes i det samlede Beløb, han oppebar, anseet for ulovligt Brændevinsalg. S. 596.
- 23 Novbr. 1877. En Person, dømt i Bøder og frastjæbt sin Udskjænkingsret for „at have udskjæntet Vin i forvuden Tid“, uden at det herimod kom i væsentlig Betragtning, at Angi. ikke selv udøveve Retten. - 1878, S. 196.
- 9 Febr. 1878. Sp. om L. af 6 Septbr. 1845 § 14 var anvendelig paa et sædvanemæssigt Forhold, hvorefter en Handelsmand gav Fiskere, af hvem han havde kjøbt Fisk, Brændevin til Foræring ved Fiskens Afleverelse. S. 379.
- 6 Mai 1879. Sp., om en Person, der udbød Brændevin tilsalgs for Regning af et udenbys Hus, efter Forholdets Bestaaffenhed skulde ansees som dets Betjent, som Kommissionshandlende eller som selvstændig Handlende, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 665.
- 5 Juli 1879. Sp. om, paa hvilket Punkt en Handel om en Vare skulde ansees afsluttet og Salget fuldbjærdet, og derpaa beroende Sp. om Straf for ulovlig Brændevinshandel. 1880, S. 113.
- 12 Juli 1879. Sp., om Virkningen af, at en approberet Repræsentantklabsbeslutning om Indskrænkning i Afdgangen til at sælge Ol m. m. var inkorrekt affattet og for sent bekendtgjort, berøres uden at løses. S. 815.
- 24 Januar 1880. Antaget, at Magistraten kunde gjøre en i Medhold Lov af 9 Juni 1866 meddelt Brændevinsret betinget af, at den udøvedes fra bestemt Lokale. S. 561.
- Bd. 1 Juli 1871. En til Brændevinsudskjænkning Berettiget,

der havde tilladt en Uberettiget at udsfænte Brændevin til Fortæring paa Stedet for Gæstgæster, anseet efter Handelslovens § 37. S. 535.

Db. 7 Febr. 1876. En Apotheker, der havde solgt Spiritus tilsat med bitre Ingredienser under Angivelse af, at det var tinctura aromatica, efter Omstændighederne anseet for ulovligt Brændevinsalg. S. 427.

Db. 25 Mai 1878. Fortolkning af en „indskrænket“ Klubskænkningssret for en Spiseværtinde. S. 399.

Bygnings- og Reguleringsvæsen.

- 4 Oktbr. 1871. Antaget at ved Bedømmelsen af, hvorvidt et Togs Sæde over Grunden overskrider det i Bygningsreglerne tilladte, Hensyn alene kan tages til Tagets konstruktive Dele ikke til det til Forsæring anbragte Spærreværk. S. 672.
- 7 Novbr. 1871. Sp. om Beregningen af et Hjørnehus's Middelhøide over Grunden. Forøvrigt samme Sp. som i nærmest ovenforstaaende Sag. S. 834.
- 20 Januar 1872. Sp. om nogle lige ud til offentlig Plads opførte Hoder skulde henføres under Bygningslovens Begreb „Stue“. S. 109.
- 2 Marts 1872. Sp. om Forstaaelsen af Ordet „Værk“ i Bygningsloven for Bergen af 12 Aug. 1848 § 13. S. 270.
- 15 Juni 1872. Fortolkning af Begrebet Etage og Sp. om Afgang til i Bergen at indrede Koster til Behoefsværelser. S. 627.
- 10 August 1872. Sp. om, hvad Indflydelse det har paa Gjennemførelsen af Budet i § 9 Pasfus 4 af Lov om Bygningsvæsenet i Bergen af 12 Aug. 1848, at den i samme Lovs §§ 7 og 9 omhandlede Reguleringsplan ikke er kommet istand. S. 645.
- 4 Septbr. 1872. Sp. om Anvendeligheden af nye og strengere Bygningsregler paa Forandringer foretagne med et under ældre Bygningsregler opført Hus. Specielt spørges om Forstaaelsen af § 4 i de under 2 Jan. 1864 approberede Tillægsbestemmelser til Stavadgers Bygningslovgivning. S. 713.
- 6 Marts 1873. Antaget, at en Brandlidt, hvis Tomt er Gjensstand for Regulering, er berettiget til at bygge uden at oppebie Reguleringens endelige Udfald, naar han vil staa den Hazard i Tilfælde af forandret Regulering at blive nødsaget til at borttage det Opførte. Antaget, at Bygningsregler, der emanerede, medens Bygningen stod under Opførelse, efter Omstændighederne i det foreliggende Tilfælde ikke kunde binde Bygherren. Fortolkning af Begrebet „Etage“ specielt efter Bygningsreglerne for Drammen af 14 Jan. 1867. S. 379.
- 25 Oktbr. 1873. Sp. om Forstaaelsen af Bygningsloven for Thronbjem af 12 Juni 1869 § 19. S. 804.
- 15 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om en foretagen Behandling af Gjødningsstoffer skulde ansees som Fabrikation af saadanne. I saa Henseende sat ud af Betragtning, at Anlægget benævnedes Fabrik. Sp. om Sagen efter Forelæggets Beskaffenhed alene gjaaldt Overtrædelse af Bygningslovgivningen, eller om Tiltalte i Tilfælde kunde ansees for at have gjort sig skyldig i sanitære Misligheder. Sp. om ikke Tiltalte ligeoverfor Bygningskommissionen kontraktmæssig havde vedtaget videregaende Forpligtelser, end de Lovgivningen medfører, og om dette i Tilfælde kunde være bindende, og om deres Krænkelse kunde medføre samme kriminelle Følger som en Lovovertrædelse og paatales i politiretslige Former. S. 202.

- 26 Febr. 1874. Sp., om Forstaaelsen af Bygningsloven for Bergen af 12 Aug. 1848 § 23, sammenholdt med Tillægsbestemmelserne af 17 Decbr. 1870 § 1 tredje Passus. S. 314.
- 26 Mai 1874. At Reguleringskommissionen har givet sit Samtykke til et Anlæg fritager ikke dette's Eier for Erstatningspligt i Anledning Ulemper, der opstaa ved samme. S. 409.
- 1 August 1874. En Person, der havde indrettet Ildværelse i en Bindingsværks Bygning i Throndhjem, paastaar at have rettet paa det Lovstridige ved at borttage Ovnen og gjenmure Aabningerne til Røgen, men tilplygtes at nedrive selve Røgen. S. 628.
- 16 Oktbr. 1874. Antaget, at § 16 i Lov af 12 Aug. 1848 medfører Forpligtelse til, naar et Hus i Bergen paabygges en Etage, da at belæde det hele Hus med ildfaste Materialier og ei blot den paabyggede Del. S. 825.
- 12 Novbr. 1874. Sp. om hvilket Steds „Formænd og Repræsentanter“ der efter § 5 i Lov af 19 Mai 1860 have at fatte Bestemmelse om Stjærpelse i Bygningsreglerne i Distrikter, der høre under en By's Bygningslov, men under et Landdistrikts Kommunebestyrelse. 1875, S. 7.
- 22 April 1875. Kristiania Kommune frifunden for et Søgsmmaal, gaaende ud paa, at den skulde tilplygtes at borttage en ligesiden for 1847 eksisterende og i 1858 ombygget Afløbsrende, idet Lov af 19 Mai 1860 § 3 antoges at hjemle Kommunen Udgang til ved Expropriation at bane sig Udgang til at beholde Renden ligesaavelsom til fra først af at anlægge den. S. 308.
- 12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Sp. om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbejde, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlagger Politiretssag mod Kommissionen for dertil at hendes berettiget. Politiretsdommen paaanføres til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.
- 17 Juni 1876. Sp. om Forstaaelsen af forskellige Bestemmelser i Bygningslovgivningen for Bergen, opstaaet ved en Persons Paastand paa at være berettiget til at indstjære Altanen i Gæstetaget. S. 546.
- 27 Juni 1876. En Gasmaskine anbragt i en Pæstebod til Opbevaring af Varer, anseet usforenelig med Bygningsreglerne for Bergen. S. 554.
- 10 Febr. 1877. Sp. om Forstaaelsen af § 11 i L. om Bygningsvæsenet i Bergen af 28 Septbr. 1857. S. 310.
- 17 Marts 1877. Sp. om, hvad der i Bygningslovgivningen forstaaes ved en Etage. Sp. om en Sidebygning skulde ansees at ligge under samme Tag med et Baaningshus. S. 385.
- 26 Mai 1877. Antaget at en Bro eller Vei ikke kunde kaldes en Bygning. Fortolkning af § 8 Lit. e i L. af 12 Aug. 1848 om Bygningsvæsenet i Bergen. S. 539.
- 26 Juni 1877. Sp. om et udført Bygningsarbejde var at anse som Reparation af gammelt eller maatte sættes i Klasse med Opførelse af nyt, besvaret efter Hensyn til Lagrettets Skjøn. S. 573.
- 6 Oktbr. 1877. En Fabrikpibe, der var opført i 1862 eller 1863, dog betragtet som opført efter 14 Jan. 1867, idet det hele Anlæg, hvortil Fabrikpiben benyttedes, var at anse som yngre end denne Dato. Spørgsmaalet om hvorvidt et lovligt tilkommet Paabud om at „an-

lægge" Fabrikpiben i en vis Høide kan anvendes paa allerede færdige Anlæg, berøres uden at løses. S. 760.

- 1 6 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt to forlangt frem-
springende Kjælvernedgange, tilpligtet at berigtige disse, idet det ikke
ansaaes godtgjort ved det derom førte ene Vidne, at Bygningsinspek-
tøren havde godkendt dem. Spørgsmaalet, om hvad Virkning saa-
dan Godkendelse vilde have, derfor ikke besvaret. Straffemulkens
Præskription medfører ikke, at Forpligtelsen til at forandre et ulovligt
Byggearbejde bortfalder. S. 789.
- 8 Novbr. 1877. Begrebet "Etage" fortolket overensstemmende med
tidligere Præjudikater. Antaget, at den almindelige Bygningslov ikke
indeholder Forbud mod at bygge med Gavlens mod Gaden. 1878,
S. 59.
- 13 April 1878. Sp. om Budet i Bygningslov for Thronbjæm af 12
Juni 1869 § 28, at Baaningsbygning "skal hvile paa" Grundmur,
der overalt mindst er 1 Alen høj "over Jorden", er fyldestgjort, naar
dette ved Bygningens Opførelse var Tilfældet, afgjort bekræftende,
forsaavidt senere indtraadte Forandringer ikke ere Eieren at tilregne.
S. 577.
- 15 April 1879. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket "Kjælberetage" i
den almindelige Bygningslovs § 8. S. 449.
- 15 Januar 1880. Sp. om, naar en Kommune efter den almindelige
Bygningslov af 1845 er forpligtet til at expropriere Grund, der ved
approberet Regulering er bestemt til Gade og saaledes ikke af Eieren
kan bebygges. S. 257.
- 7 Febr. 1880. Antaget, at § 8 i Lov om Bygningsvæsenet i Kristi-
ania af 5 Juni 1875 er saaledes at forstaa, at Erstatning for Afstaa-
else af Grund til Gade uagtet Lovens Udtryksmaade, efter Princip-
pet i Grundl. § 105, bliver at erlægge, naar det ved Etion godt-
gjøres at Grundafstaaelsen medfører Tab for Eieren. S. 278.
Afss. Om Erstatning for tvungen Grundafstaaelse til Gader og
offentlige Pladse samt for den ved Reguleringen fremkomne Ind-
skrænkning i Eierenes Ret til at be bygge sin Grund. 1879, S. 717.

Bøder.

- 18 Febr. 1871. Sp. om Lensmanden, der havde anmeldt Tiltalte for
ulovligt Brændevinsalg, skulde tilkjendes Halvparten af den ilagte
Mulk, uagtet Tiltalte blev dømt blot for Fatta, der vare yngre end
Anmeldelsen. S. 266.
- 31 Marts 1871. Tvangsmulk ikke anvendt paa Grund af bitterlig
Insolvents, men Vedkommende givet Afgang til selv rydbiggjøre en
pantfæst Grund for Bygninger, der urettelig vare opførte paa samme.
S. 321.
- 9 Marts 1872. Sp. om Delingen af Mulkt for Helligbrøde i
Bergen. S. 296.
- 3 Mar 1873. Sp. om Anvendeligheden af Sportellovens § 225 og
226, jfr. § 108. S. 422.
- 25 Oktbr. 1873. En Person, der engang var mulkteret for at have
overskiddet et Paalæg af Sundhedskommissionen, paanytt mulkteret for
fortsat Overskiddet af samme Paalæg, der saaledes antoges at kunne
lede til et ubestemmeligt Antal Straffemulktter. S. 786.
- 6 Decbr. 1873. Antaget at Bødekomme — ialfald naar de ere idømte

under civilt Søgemaal — efter Domsældtes Død kunne appelleres af hans Arvinger. 1874, S. 177.

26 Mai 1874. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket „Stedets Fattigkasse“ i § 23 i Lov af 28 Juli 1824. S. 533.

26 Febr. 1876. Sp. om Anvendelse af Mulk efter Høiesteretslovens § 13 for utilbørlige Ytringer i Stranken om ustevnt Mand. S. 337.

9 Oktbr. 1877. Af et tiltalt Firma ibømtes kun det ene Medlem personlig Mulk. S. 763.

3 Juli 1878. En Fallent, der paaanteede en i Realiteten Klarlig begrundet Eragtning, hvorved hans Bo toges under Stiftsbehandling, som Rettens Fornægtelse, ibømt Mulk for unødigt Trætte. S. 655.

9 Oktbr. 1878. Mulk for unødigt Trætte ilagt. S. 735.

Conductio sine causa, conductio indebiti.

10 Decbr. 1870. Sp. om Virkningen af at en for høj Beregning ved Feiltagelse af Revisor var bleven godtkendt og af Finansdepartementet anviset til Udbetaling. Læren om conductio indebiti drøftes i dens Almindelighed under Gjennemgaaelse af den videnskabelige Literatur og de ergangne — trykte og utrykte — Høiesteretspræjudikater. 1871, S. 33.

15 April 1874. Sp. om conductio indebiti ved urettelig oppebaarne Sportler. S. 466.

20 April 1876. Antaget, at Hugst i Andenmands Skov, foretagen af godtroende Besidder, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aavirket, selv naar Hugsten har gaaet videre end til Eiendommens Frugter efter L. 5—5—6 og maa ansees at have angrebet selve Eiendommens Substant. S. 422.

5 Mai 1877. Conductio indebiti anseet efter Omstændighederne utilsladelig. S. 481.

7 Novbr. 1877. Forkastelse af en Kommunes Efterkrav paa for lidet oppebaaret Grundstat, der ikke krævedes efter en fast Maalestof, men reparteredes paa samtlige Forpligtede. 1878, S. 53.

Afh. Om Virkningen af Bidsfarelse i Kontraktforhold, om conductio sine causa o. s. v. 1879, S. 636.

Delagtighed.

20 Decbr. 1870. En Person, der havde ladet et falsk Dokument skrive af en fuldkommen godtroende Person, dømt som Gjerningsmand efter Krl.s 21—27 og 29, uden at der blev taget særskilt Hensyn til, at Tiltalte ved at paaføre Dokumentet et falsk Navn som Bitterlighedsvidne ogsaa havde forbrudt sig mod Krl.s 21—28. 1871, S. 174.

25 Marts 1871. Sp. om en Persons udviste Forhold var strafbart efter Krl.s 5—4. S. 410.

20 April 1871. Sp. om en stedfunden Overlægning mellem Mandsskab skulde ansees som „Samraad“ i kriminel Forstand. S. 369.

7 Juni 1871. Sp. om Bevis for Samraad. S. 505.

7 Septbr. 1871. En Fader anseet strafbar efter 5—4 Lit. c, jfr. 19—5 og 5—3 for til Sønnens Sp., om han turde efterkomme en Forbeters Opfordring om at flyde en Ren, der med flere andre nærmede sig Eierens Jord, der oftere angaves at være beskadiget af for-

- bisærende Kener, svarede at dette ikke kunde være farligt, da Grundeieren selv vilde være Ansvar. S. 827.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om en Person, der mod Godtgjørelse havde hjulpet Tyvene ved Transport af Tyveløfter uden dog at have „modtaget, gjemt, købt eller afhændet noget af det Stjaalne“, kunde ansees efter 19—6 eller alene efter 5—9, jfr. 19—1. S. 677.
- 4 Oktbr. 1871. Sp. om Bevis for Samraad. S. 755.
- 28 Oktbr. 1871. Sp. om en Person, der forgjæves havde anmodet en anden Person om at tale til et Vidne for at faa dette til svigagtigen at afgive Forklaring i en Tiltalts Gæver, kunde ansees efter 5—9 for efterfølgende Delagtighed i Tiltaltes Forbrydelse. S. 817.
- 2 Decbr. 1871. En Person, der havde benyttet en 8 Aar gammel Dreng til Bemagtiggelse af Gulerødder i en Have, dømt som Hovedgjerningsmand. 1872, S. 126.
- 29 Juni 1872. Sp. om en Person, der efter Samraad skulde deltage i et Tyveri, hvis nærmere Detailler ikke vare aftalte, men som sigtede, før Gjerningen kom til Udførelse, skulde ansees som delagtig i det Indbrud, som fandt Sted, eller alene i simpelt Tyveri. Sp. om han efter Omstændighederne kunde ansees at have „bidraget til Forbrydelsen“. S. 653.
- 22 Oktbr. 1873. Sp. om mala fides hos en Person, der havde købt Stjaalne Koster, afgjort mod hende, uagtet hun selv havde anmeldt Forholdet for Politiet. S. 801.
- 6 Decbr. 1873. Sp. om Anvendeligheden af Reglerne om Delagtighed paa Politiforfeelser, navnlig Overtrædelser af Brændevinslovgivningen, omhandlet under Voteringen. 1874, S. 134.
- 5 Mai 1875. En civil Mand ikke anset strafbar for at have forment en i hans Tjeneste staaende Soldat at vende tilbage til sit Distrikt, som denne havde forladt efter at have søgt Tilladelse dertil, men for saadan endnu var udfærdiget. S. 312.
- 13 Oktbr. 1875. En Person, der for at hjælpe sin Broder, havde gjort sig skyldig i efterfølgende Delagtighed, anset efter 5—9 første Passus, uanset at han havde modtaget en ringe Godtgjørelse for sin Uleilighed. S. 804.
- 20 Decbr. 1875. Besynderligt Tilfælde af enten Tyveri eller Bedrageri begaaet mod en Hæler eller Delagtighed med denne i Tyvsforbrydelse mod den sande Eier af den Stjaalne Gjenstand. 1876, S. 230.
- 12 Mai 1877. Sp. om Anvendelsen af 5—3 eller 5—9. S. 518.
- 7 Juni 1879. En Person for at have bistaaet en Handelsmand i Fallitsvig anset efter 21—24 a og b, jfr. 5—3. S. 701.
- 28 Juni 1879. Tvivlsomt Sp. om Bevis var ført for, at en Person havde forlebet en Pige til Opgivelse af falsk Barnefader. S. 781.
- 18 Oktbr. 1879. Sp. om Ansvar for efterfølgende Delagtighed i Konkursvig for en Person, der paastod ikke at have havt nogen Pensigt at gaa Forbryderen tilhaande. 1880, S. 102.
- 18 Septbr. 1880. Tvivl tydet om, hvorvidt 5—1 og 2 er anvendelig paa den, der kun har forlebet en Anden til Delagtighed i en Forbrydelse, ikke til at paatage sig dennes Udførelse. S. 641.
- Aff. Om den saakaldte Delagtighed i Forbrydelser. 1876, S. 1.

Dyrplageri.

- 22 April 1871. Mærkeligt Tilfælde af Dyrplageri. Sp. om Tilfældet var strafbart efter Rtt.s Kategorier. S. 385.
 30 Januar 1872. En Person antaget at have lagt „særtøles Grusomhed“ for Dagen ved Mishandlingen af en Andens Ko. S. 234.

Eiendom, Eiendomsret og Eiendomsbyrder.

- 14 Decbr. 1870. Sp. om en ikke udfikstet Anpart af en Gaard var Bygselfogds og beneficeret vedkommende Sogns Kirke eller Eiendomsfogds for Ejerne af den Gaard, i Forbindelse med hvilken Anparten i lang Tid havde været brugt. 1871, S. 90.
 20 Januar 1871. Tvivlsomt Sp. om Eiendomsret til et Stovstykke, beroende paa Forstaaelse af en Udfikstningsforretning og dermed i Forbindelse staaende Forhold. S. 147.
 28 Januar 1871. Lidet oplyst Sp. om Eiendomsret til en Hustomt, hvoraf betales Afgift til en større Eiendom, under hvilken den oprindelig havde ligget. S. 175, lfr. Rettelse S. 200.
 4 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til et Strandstykke, der ved Udfikstning i 1810—11 var tillagt Indstebnte, medens Appellanterne udelede sin Ret fra et Overdragelsesdokument af 1839 fra Eieren af en Naboeiendom. S. 236.
 18 Febr. 1871. Tvivlsomt Grændsetvist mellem Sæterbrug paa Fjeldet mellem Flaa i Hallingdal og Krødsherred. S. 361.
 23 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Tangstrande. S. 233.
 12 August 1871. Sp. om Eiendomsret til en Østersbante. S. 617.
 16 Septbr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Søgrund. S. 681.
 25 Oktbr. 1871. Sp. om en Kommunebestyrelses Kompetence med Hensyn til Dispositionen over en alle Præstegjeldets Indbaanere tilkommende Servitutret berøres under Voteringen. S. 809.
 22 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Eiendomsret til Lømmen, der gik i Vasdraget under anden Mands Mærke. 1872, S. 9.
 20 April 1872. Sp. om et Damanlæg til Rettelse af Dampbaadefart paa Elv var at sætte i Klasse med en Udøvelse af en med Hæstretten ligesillet Ret til Elvens Benyttelse, eller om den maatte betragtes paa samme Maade som Vandets Leiden af dets rette Løb. S. 489.
 7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde betragtes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Sp. om et med Symaskinen begaaet bedragerisk Forhold skulde anses efter 21—6 eller efter 21—1. S. 748.
 18 Septbr. 1872. Tvivlsomt for ulovlig Hugst under adskillig Tvivl om Eiendomsforholdet og om bona eller mala fides. S. 751.
 1 Novbr. 1872. Sp. om Eiendomsret til ivende ubebyggede og ubyrkede Stjær. S. 851.
 19 Novbr. 1872. En Person, der havde taget Østers paa Grund, der efter Omstændighederne ansaas privat Eiendomsret undergivet, dømt efter 22—14, da det ikke var oplyst, at Værdien af de optagne Østers oversteg 12 Skill. 1873, S. 246.
 22 Marts 1873. Antaget, at en Person ved sin Optræden maatte anses stiltiende at have opgivet sin Mebeieendomsret i et Stjærp. S. 425.

- X 8 April 1873. Antaget, at den, der af Forsømmelse undlader at undersøge sin Afdømt, ikke kan paaberaabe bona fides til Hævd, naar en Undersøgelse vilde vist, at han ikke var Eier. S. 463.
- 1 Juli 1873. Hævd paa Sugstret antaget afbrudt derved, at den ikke havde været udsøgt fra 14 April det ene Aar til 14 April næste Aar. Som Grund mod Hævdserhvervelse paaberaabes manglende bona fides, og de Fordringer, som i saa Henseende maa opstilles, bestemmes. Ligeledes paaberaabes mod Hævd, at Servitutens Omfang var ubestemt. S. 557.
- 30 Septbr. 1873. Sp. om en Mands Ret til ved Dæmninger at holde Oversvømmelse borte fra sine Jorder, naar han derved leder Vandet i større Mængde end efter Naturens Anvisning ind i Bækkenes naturlige sædvanlige Løb, berøres. S. 713.
- 30 April 1874. Sp. om et Par Haver i Bergen vare Almenning, overladt til en begrænset privat Benyttelse, eller privat fuld Eiendom. S. 492.
- 24 Juni 1874. Sp. om for hvilken Andel de forskellige Sogne i et Præstegjæld vare lodtagne i Præstegjældets tre Kirkers Gods, forsaavidt det ei var delt mellem dem. Sp. om Sognene havde Eiendomsret til Kirkegodsets Stove eller kun Brugret. S. 589.
- 31 Oktbr. 1874. Antaget, at opskullet Tang tilhører Grundens Eier, hvor intet andet Retsforhold ved usus er etableret. S. 832.
- 20 Novbr. 1874. Under uhjælpelig Uklarhed om hvilken af to Grændseline mellem to Gaarde, der var den rette, frifindes Sagvolderne for Sagsegernes Tiltale, uden at Retten udtaler nogen Mening om, hvor Grændsen gaar. 1875, S. 65.
- 10 Decbr. 1874. Antaget, at en privat Kirkeeier, der undlader tilbørligen at vedligeholde Kirken, først da forbyrder sin Ret, naar han overskider en ham af Stiftsdirektionen givet Frist til at have Kirken bragt i forsvarlig Stand. 1875, S. 97.
- 27 Januar 1875. Sp. om en Veiservituts Tilværelse og Begrænsning. Herunder ventileres, uden dog at afgjøres, Spørgsmaalet om en Veiservitut betinget for en Eiendom, og saa gjælder alle de Parceller, hvori den herskende Eiendom maatte blive udstyktet. S. 193.
- 6 Marts 1875. Antaget, at en Mand, der led Skade af Vand, paaført ham af Gjenbo, ikke kunde kræve Stabeserstatning, fordi han selv havde undladt at benytte simple og billige Forebyggelsesmidler. Antaget at af forskellige Eiere af samme Vandfald i Elv, benyttet til Fabrikdrift den ene efter Omstændighederne maatte finde sig i de Ulemper, som var en Følge af de Andres Benyttelse af Vandet i industrielle Diemed. S. 209.
- 29 Juni 1875. En Kommune tilkendt fornøden Tomt til Færgested paa Vass, at Ret dertil var erhvervet ved Hævd. Tvivl om den tidligere Brug var stekt ex opinione juris eller havde været betragtet som uskyldig Nyttetsret. Sp. om Rettens Omfang. Erstatning for Hindring i Brugen af Færgestedet negtet fordi Kommuneskassen derved ikke var paaført noget Tab. S. 560.
- 6 Oktbr. 1875. Sp. om Retsforholdet med Hensyn til en Del af den saakaldte Bitterlebsalmenning i Bergen. S. 754.
- 18 Febr. 1876. En Bandlekning nedlagt over to Gaardes Grund af begge Eiere i Forening og til fælles Brug, uden at skriftlig Kontrakt oprettedes og uden at nærmere Betingelser aftaltes, antaget at

stifte reel Ret og ikke at bortfalde ved de eller den ene af de kontraherende Personers Død. S. 330.

20 April 1876. Antaget, at en Hugst i Andenmands Skov, foretaget af godtroende Besidder, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aavirket, selv naar Hugsten har overfærdet Glendommens Frugter efter Ls 5—5—6 og maa ansees at have angrebet selve Glendommens Substant. S. 422.

22 April 1876. Antaget, at det, naar et Skrift er solgt til en Forlægger uden at det er oplyst, hvorvidt det er den fulde Forlagsret, der er afstaaet eller alene Retten til et enkelt Dylag, maa antages, at alene det sidste er ment. Navnlig findes dette klart, naar et literært Produkt sælges til et Blad. Tvivlsomt Sp. om hvorvidt det var godtgjort, at et Skrift, da et nyt Dylag udkom, havde været: „aldeles bortsolgt“ og om Bevissbyrdens Fordeling desangaaende. S. 433.

5 Juli 1876. En Person, der for mere end 20 Aar tilbage havde kjøbt en fast Glendom, paa hvilken der efter thinglæst Dokument hvilede en Kornafgift, som Kjøberen ikke kjendte til, søgte efter 20 Aars Forløb til at erlægge Afgiften, men dømtes i Overret og Højesteret til at betale den, uden at høres med sin Paastand om at have frihævdet Glendommen. S. 577.

5 Septbr. 1876. Sp., om hvilken af to Naboer eiede et mellem deres Glendomme opført Planteværk. Efter Omstændighederne antaget, at det for en Halvpart tilhørte hver af Eierne, og at den der eiede det, var berettiget til at bebygge den Grund, hans Halvdel indtog. Hvert antoges det ikke at medføre nogen Forandring at Planteværket dannede den ene Væg i Naboens Udhus. S. 611.

9 Septbr. 1876. Sp. om Retten til Benyttelse af en af en privat Mønt oparbejdet Kaafl, ventileres. S. 632.

21 Septbr. 1876. Antaget, at Proprieteten til en Gaard, hvor Bygningen tilhørte Bispestolen, ikke som sædvanlig fulgte Bygningen, men tilhørte Dyrskæderne. Som Følge deraf negtedes Dyrskæderens Fond Afgang til at sælge Gaarden i Medhold af Bestemmelsen i § 30 i L. af 20 Aug. 1821. S. 659.

28 Oktbr. 1876. Antaget at en en fast Glendom tilhørende Lænsaafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Herlighed“ ved Glendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelsen af Skulden. S. 785.

20 Januar 1877. Sp. om en Plads tilkom Husbbehovsret til fremmed Skov, efter Omstændighederne besvaret benegtede. Sp. om en en Gaard tilhørende Husbbehovsret kan overføres paa en fraskilt Parcel, berøres, uden at dog Dømmen bygges derpaa. S. 314.

16 Febr. 1877. Sædeles tvivlsomt Sp., om Eierne af en Grund, der tidligere havde Afgang til at føre Afløbsvand over en andens Grund til en aaben Rendehesten i offentlig Gade, og som efter denne Gades Sløfen og Bebyggelse i længere Arrække uden speciel paa-viselig Hjemmel havde ført Afløbsvandet gennem en privat Kloak, der syntes at være traadt i Steden for den sløfede Rendehesten, skulde antages hertil at have nogen Ret, efter Omstændighederne besvaret benegtede. Spørgsmaalet om en Kommunes Ret til uden Hensyn til, at Private have indrettet sig efter de bestaaende Forhold at sløife offentlige Gader, Rendehestene o. dsl., berøres uden at løses. S. 289.

8 Marts 1877. En tvivlsom Glendomsadkomst til en Strimmel Jord, afhjulpen ved Hævd. Antaget, at den Servitut over en Grund,

- at en Nabo over den kan bortlede sit Skuldebånd, ikke forhindrer den tjenende Eiendoms Eier fra at bebygge den, selv om han derved noget forandrer og besværliggjør Uøvelsen af Servituten, naar han et umuliggjør den eller væsentlig besværliggjør den. S. 369.
- 26 April 1877. Sp. om en Transport paa en Udhugskontrakt efter Omstændighederne skulde ansees som en *datio in solutum* eller som en Pantsættelse, besvaret til Gunst for den første Mening og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Eksekutionshaver. S. 426.
- 4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der var til Hindrer for Lagens Dypgang i Elven. S. 437.
- 12 Juni 1877. Antaget, at en Parcel af en Eiendom, der havde Sæterret, ved Salget kunde forbeholdes Afgang til at deltage i Hovedeiendommens Sæterret, men Spørgsmaalet i det foreliggende Tilfælde ei løst, fordi Hovedeiendommens Eier ei var inddragen under Sagen, der alene førtes mellem en anden Brugsberechtiget og Parcellens Eier. Parcellens Eier dog anset uberettiget til selvstændigt Sæterbrug og derfor tilpligtet at ryddiggjøre Sætervoldden for sine særskilte Sæterhuse. S. 486.
- 6 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt en Møllebam tværs over en Fiskeelv, sagsøges af Fisterieierne til at nedrive Dammen, men frifindes i Høiestret, fordi det ei var oplyst, at Dammen var til Hindring for Fisteriet. Væsentlig Bægt lagdes i Høiestret paa den Omstændighed, at Elven ogsaa tidligere benyttedes til industrielle Niemed, der kom i Strid med Fisteriinteressen. S. 756.
- 11 Decbr. 1877. En Person, der eiede to Nabolotter, bebyggede den ene med en treetages Gaard, hvori en Kvistbevvemmelighed paa 3 Værelser, der sit Lys fra Vinduer, der vendte ud til Nabolottem. Nabolottem bebygger han med en toetages Bygning, der ikke hindrer de nævnte Vinduer fra at faa Lys. En ny Eier af Nabolottem forholder imidlertid Bygningen til 3-Etages og borttager derved delvis Lyset for Kvistetagen. Dette antaget ikke at kunne formenes ham. 1878, S. 243.
- 23 Marts 1878. Uklart Sp. om en Hugstret, der antoges hævdet, alene strakte sig til tørre Træer eller ogsaa til friske. S. 561.
- 27 April 1878. Sp. om Udstrækningen af en Servituthavers Ret over Stranden. Eiendomsret til Søgrunden in confesso. S. 472.
- 4 Mai 1878. Sædeles uklart Sp. om Eiendomsret eller Hugstret — reel eller personlig — i en Del af en Gaards Stov afgjort under Mangel paa klart Bevis efter Bevisbyrdens Stilling. S. 539.
- 31 Mai 1878. En Klausul i et Skøde, hvorefter en Damret skulde fortabes til Fordel for Sælgerens Eiendom, i Tilfælde at Dammen ikke holdtes i forsvarlig Stand, anvendt efter dens Strenghed. Erstatning for Skade ved Dammens Utæthed antaget ikke at blive at tilfjende ved Siden af, at selve Retten kjendtes at gaa over paa de Etabelidte. S. 544.
- 2 Novbr. 1878. Antaget, at Søgrund er at stifte mellem Strand-eiere saaledes, at ethvert Punkt af Grunden tilhører den Strand, som det maatte ligge nærmest. Strandlinien bestemmes efter almindeligt Høibånd. Et Par aldeles ubetydelige Holmer efter de specielle oplyste Omstændigheder ikke antagen at have nogen særskilt Søgrundsret. S. 782.
- 13 Decbr. 1878. Sp., om der tilkom en Parcel af en Gaard Hav-

neret og Hvgstret i dennes Skov, ef'er de ophj'e Omstændigheder beboaret bekræftende. Den tidligere fastlaaede Sætning, at en servitutverettiget Giendoms Deling ikke maa lede til Servitutbyrdens Forøgelse, anvendt. 1879, S. 85.

19 Febr. 1879. Ved Afgjørelsen af Sp., om en Søter tilhørte Almenning eller var fuld privat Giendom, lagdes væsentlig Vægt paa, at Søteren laa paa Kjeldet omringet af Almenning, saaledes at Præsumptionen for, at den ogsaa selv var Almenning, ansaaes stærkt nok til at vælte Bevisbyrden over paa Eieren, der ikke var istand til at godtgjøre nogen sær Giendomsabtomst. I Henhold til tidligere Domme antaget at fremmede Kreaturer ikke maa indtages i Almenning. Førstvoterende udtaler, at de enkelte Søterlag ikke have nogen særlig Hæbneret fremfor Bygden forøvrigt. S. 200.

19 Marts 1879. Sp. om en Dpbyders Effetter, der vare kjøbt af Boet for en Andens Penge i den Hensigt at hjælpe Dpbyderen og Familie, der skulde beholde dem til Brug, vare ham eller senere hans nye Kontursbo tilhørende, eller om de tilhørte den, der havde udlagt Pengene og til hvem de i Formen vare solgte af det første Dpbudsbo. S. 317.

26 Marts 1879. Fortolkning af en Overenskomst, hvorved der forbeholdes „Børums Jernværks Eier Besiddelse og Brug“ af visse tidligere benyttede Tomter. S. 405.

20 Mai 1879. Efter Omstændighederne antaget, at Lommereiere havde Ret til at fløde gennem en Dam bygget i nogle Brugs Interesse. S. 386.

17 Juli 1879. Sp., om en Blads par Fæste paa 2 Generationers Tid eller Arvefæste, afgjort til Fordel for den første Mening, idet Ordene „Efterkommere“ i et Skjøde af 1798 ansaaes at betegne Hustru og Børn, ikke den hele Descendents. Sp. om hvad der i nævnte Skjøde skulde forståes ved Ordet „Rydningssretten“. S. 832.

10 Oktbr. 1879. Sp. om en delvis beneficeret Gaard havde været vedkommenne Præstebord beneficeret med eller uden Bygsel, beboaret til Gunst for den første Mening. Antaget, at den beneficerede Del havde udgjort en særskilt Del af Giendommen og ikke blot bestaaet i en ideel Anpart af samme beregnet efter Skylden. Den Afvisningspaaastand, som grundedes paa, at det Offentlige, som indtalte den beneficerede Del af Gaarden, ikke kunde paavise sin Giendom, ikke afgjort, da Spørgsmaalet løstes paa andet Fundament. De Indst., uagtet de til dels havde erlagt Landkyld og Trebleaarstage, antagne at have frihæbdet Giendommen for Bygsejen. 1880, S. 33.

4 Febr. 1880. En paa Kontrakt grundet Servitut udbidt ved Hæbd. Spørgsmaal om Forstaaelsen af Sætningen, at Ingen kan hævde mod sin Abtomst, berøres uden at løses. S. 237.

10 Juni 1880. Antaget, at Tiendefrihed kun tilkommer de Præstegaarde, der fra Alders Tid have nydt saadan Frihed, ikke derimod tiendeplygtige Gaarde, der udlægges til Præstegaarde. S. 436.

1 Oktbr. 1880. En Beiret bevist ved Alders Tids Hæbd. Antaget, at ved Bevisets Burbering maatte Brugen af en ny, af Eieren til Brug istedetfor den gamle anvist Bei, sammenlægges med Brugen af den ældre Bei som Udøvelse af en og samme Rettighed. S. 633.

Vd. 7 Januar 1868. Sp. om den oprindelige Eiers Afgang til fra godtroende Treblemand at vindicere en Løssoregjenstand, som den nævnte Treblemands Hjemmelsmand ved en saataldet Reielontrakt

havde erhølst Overdragelse paa, paa saadanne Billaar, at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati domini. 1871, S. 308.

Db. 2 Decbr. 1872. **Sp.** om en Dam, der opdæmmer Vand over Andres Grund i Kraft af Alderstids Hævd med Bevarelse af Servituten kan flyttes, naar derved ikke Skade forvoldes den Servitutbetingede, eller om Servituten skal ansees strengt bunden til den ældre Dam. Antaget, at Bevisbyrden for, at Servituten ikke er udvidet ved Dammens Flytning, paahviler den, der har flyttet den. 1873, S. 773.

Db. 30 Januar 1880. Antaget, at den Omstændighed, at Hestelser paa Hovebetændommen eller Dele deraf paaføres Hjemmelsdokument, udstedt paa en Parcel, ikke ubetinget medfører Ret for Kjøberen til at fordrø, at Sælgeren skal kasse Hestelserne afslæste paa Parcelen eller have Hændelen, men at dette maa bero paa, hvorvidt Hestelserne efter Omstændighederne kunne antages at være den solgte Parcel vedkommende. Efter denne Betragtning sættes en Kasse Hestelser uden videre ud af Betragtning som Parcelen uvedkommende, medens en enkelt Hestelse, der antoges i Tilfælde at ville bebyrde Parcelen, prøves og fortolkes. Dette sidste efter Rettens Udtalelse alene med Virkning for Kjøber og Sælger og med Reservation af den ustevnte Servituthavers Ret. Den Omstændighed, at Kjøberen havde havt Afgang til at blive bekendt med denne Hestelses Tilværelse, antaget at medføre, at han i ethvert Fald fik taale den indtil det viste sig, om den have Realitet ham til Stade. S. 794.

Affh. Om den saakaldte literære og kunstneriske Eiendomsret. 1871, S. 185, 201, 585. — 1872, S. 377, 393, 553, 793, 809. — 1873, S. 217, 233, 265, 817. — 1874, S. 537, 729, 745. — 1875, S. 673, 689, 745, 809.

Notits. Om Hovedtienden, 1875, S. 525 og 573.

Affh. Om Delinger og Sammensøininger af Forbøtendomme. 1875, S. 529.

Affh. Om Erstatningen for tvungen Grundafstaaelse til Gader og offentlige Pladse, samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænkning i Eierens Ret til at bebygge sin Grund. 1879, S. 717.

Embeds-, Ombuds- og Bestillingsmænd.

10 Decbr. 1870. **Sp.** om den rette Beregning af en Soldatserers Procenter. **Sp.** om Virkningen af, at en for høj Beregning ved Felttagelse af Revisor var bleven godkendt og af Finansdepartementet anvist til Udbetaling. **Sp.** om Forstaaelsen af Kammerretsordningens Kap. 2 § 18, Frd. af 31 Decbr. 1742 § 11 og Lovens 3—1—7. 1871, S. 33.

10 Decbr. 1870. **Sp.** om Erstatningsansvar for en Pantebogsfører for at have paaført en Pantobligation formentlig mangelfuld Attest om Hestelser, eller in subsidium for at have unbladt at bemærke, at den i Pantobligationen for Pantet anførte Skyld var urigtig. 1871, S. 52.

10 Decbr. 1870. En Person, der havde overfaldt en Stationsmester ved en offentlig Jernbane, medens han var ifærd med Uøvelsen af sin Stillsings Pligter, og hindret ham deri, anset efter Art. 10—1. 1871, S. 121.

20 Decbr. 1870. **Sp.** om Inhabilitet hos en Skjønsmænd ved en Odelstagt, fordi han havde behandlet Sagen som Forligelsestommis-

sær, og derhos var Medeleier i en ubetydelig Appertinents til den tag-
erendes Eiendom. Underdommeren, der af nævnte Grund havde af-
vist Tagten, ilagt Processomkostninger. Strafsansvar efter Krl.s 24
— 9 ikke antaget anvendelig uden efter udtrykkelig Paastand. 1871,
S. 137.

18 Febr. 1871. Sp. om Lensmanden, der havde anmeldt Tiltalte
for ulovligt Brændevinsalg, skulde tilfjendes Halvparten af den ilagte
Rulst, uagtet Tiltalte blev dømt for Faltta, der var yngre end Anmel-
delsen. S. 266.

15 Marts 1871. Sp. om Forstaelsen af § 19 sidste Passus i Lov
om Lagrettesmænd af 28 August 1854. S. 345.

22 Marts 1871. Sp. om en Sagsfører efter Omstændighederne havde
havt fornøden Fuldmagt til at anlægge et Søgmaal. S. 334.

11 Mai 1871. En Person, der var antagen som Kommunkassierer
for Aaret 1867 og senere for Aaret 1868, og som fortsatte at fungere
ogsaa i 1869 uden særskilt Bestikkelse for dette Aar, antagen for Un-
derskab i det sidstnævnte Aar underkastet det sædvanlige Strafsansvar
for Regnskabsbetjente. S. 389.

12 Oktbr. 1871. Sp. om Amtmanden kunde ansees som summus
tutor for umyndige Arvinger med Hensyn til Paatalen af Forryk-
telse af Effekter i et Bo. S. 745.

27 Oktbr. 1871. Sagsførere anseebe som Bestillingsmænd ogsaa
udenfor de Anvendelser, hvor dette ved Lov udtrykkelig er fastsat. En
Sagsfører, der har Kontor i en Kjøbstad, men bor udenfor denne, med
Hensyn til Stattepligt henregnet til Kjøbstadens Indvaanere efter Lov
28 Aug. 1851 § 1 Ltr. c. S. 812.

10 Novbr. 1871. Misbilligelse af, at Aktor for Hølesteret i det for-
melle Sp. ensidig havde stillet sig paa den Side, som nærmest tilkom
Dejensfor. 1872, S. 1.

17 Novbr. 1871. Ivisomt Sp. om Størrelsen af det en Pante-
bogsfører ved en indløben Feil i en Pantatteft paadragne Ansvar.
1872, S. 43.

13 Januar 1872. Sp. om en Præst var forpligtet til, naar det af
et Menighedsblem begjæredes, nølægtig at benytte den ved Frdng. af
7 Mai 1783 foreskrevne Daabsformular, eller om det var ham tilladt
i Strid med Vedkommendes Begjær at læse de i Daabsformularen
indtagne Troesartikler efter en anden — ogsaa som rigtig erkjendt
— Oversættelse. — En Præst der uagtet givet Paalæg fra den geist-
lige Oversøvrighed erklærede sig uvillig til at benytte Alterbogsformu-
laren, anset for Overhørigheid efter Krl.s 24—30. S. 49.

30 Januar 1872. En Underdommer ilagt Ansvar for utilbørligt
Opbold med en Sags Paadømmelse. S. 221.

3 Febr. 1872. Sp. om Ansvar for Overrettens Medlemmer, der
vare stebnede til at stande tilrette. S. 196.

8 Juni 1872. En Underdommer mulktet for utilbørligt Opbold
med ForhørsOpdagelse og dets Indsendelse til Oversøvrigheden. S. 515.

22 Juni 1872. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent
eller Forsvarer, fordi der er Sp. om som „Ansvar“ for begangne Feil
at nedsatte hans Salarium. S. 649.

25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab
ere habile Skjønsmænd ved en Expropriationsstakt over en Eiendom, der
for Kommunens Regning exproprieredes til offentlig Brug efter Be-
slutning fattet af Repræsentantskabet. S. 617.

- 4 Juli 1872. En Officer dømt fra Embedet for Overtrædelse af den militære Straffelovs §§ 150, 127 og 162. S. 572.
- 12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stævnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Koft og Tæring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstævningens Forlyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appellantsen vil blive nedlagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstævnte Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paaftændelse i Høiesteret efter Tilstævning som Klage over Rettens Spilbe m. m. S. 637.
- 2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sørenskriver eller Distriktets Foged skulde udsærdige Multtforslæggelser og Aktionsbefreter i Politisager. Sp. om dette Sp. kunde indbringes for Overinstantserne ved Paaante af en Kiendelse affagt underet for flere forskellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. Antaget at L. S. 1—5—8 ikke er anvendelige medmindre Sagen ved Beslutning er optaget til Kiendelse eller Dom. S. 674.
- 24 Septbr. 1872. En Skifteforvalter ikke anseet inhabil til som Underdommer at behandle Justitsfog mod en under hans Skifteretsbehandling staaende Opbyder for Forbrydelse mod 21—24 og 25. S. 758.
- 12 Oktbr. 1872. Sp. om Retsvidners Pligt til at bistaa Administrator af en Auktionsforretning med Ordens Opretholdelse under Retsmødet. S. 817.
- 7 Novbr. 1872. Antaget at en Egningskommission, efter at dens Forretninger engang er sluttede, ikke paanyt kan træde sammen for at rette paa Feil, som maatte være begaaede ved den første Egning. 1873, S. 55.
- 13 Novbr. 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 20 August 1842 om Mudter- og Havnepenge med Hensyn til de vedkommende Tolddasferer tillagte Procenter. 1873, S. 122.
- 15 Mai 1873. Den Omstændighed, at en Person eier et Par Aktier i et anonymt Interessentskab, ikke antaget at gjøre ham inhabil til som Dommer at administrere et Skøn, hvorunder der for Interessentskabet spurgtes om et mindre betydeligt Pengebeløb. S. 569.
- 21 Febr. 1874. Det antages at være uden Indflydelse paa Spørgsmaalet, om en Person med Hensyn til Straf for Underlæs var at anse som Bestillingsmand, at han tilbels havde gaaet udenfor det Felt, som ved hans Instrux var ham anvist. S. 190.
- 10 April 1874. Sp. om Bestillingsmænd i Kjøbstæderne ere affætlige uden Lovmaal og Dom med flere dermed i Forbindelse staaende Sp. S. 425.
- 15 April 1874. Sp. om en Ræmner er berettiget til, naar han indbringer Statter ved Auktion, at beregne Inkassationsfaler. Sp. om Ræmneren skulde henføres under Kategorien Embeds- og Bestillingsmænd eller betragtes blot som Ombudsmand. S. 466.
- 27 Mai 1874. Antaget at Generaltrigskommisjærens Skøn om Længden af den Afstortning i Tjenestetid, der skulde tilstaaes en Person, der tidligere havde været Officer, men som paa Grund af Omstændighederne tilpligtedes at udtjene sin Værnepligt som Menig, kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.
- 11 Septbr. 1874. En Embedsmand anseet forpligtet til at overtage en Del nye Forretninger, som ved lgl. Resolution henlagdes til hans Embede, og som efter deres Natur eller Omfang ikke kunde siges at

- være uforenelige med hans oprindelige Embede. Derimod antoges han berettiget til herfor at erholde Erstatning efter Stjon. S. 609.
- 29 Septbr. 1874. En kommunal Beslutning bliver ikke ugyldig, fordi Kommunerepresentationens Medlemmer have Interesse i Sagen. Antaget, at en Kommunebestyrelse kan bevilge Midler af Kommuneklasse til Overtagelse af Føgehold, der tidligere efter vedtagen Ordning betoges af visse Gaarde. S. 705.
- 29 Oktbr. 1874. En Sørenskriver mulktet for i et Tilfælde, hvor han havde beregnet forholdet Betaling for tættere Beskrivelse end lovbefaleet, at have undladt at attestere, at den tættere Beskrivelse var skeet efter Vedkommendes Begjær. S. 826.
- 28 Novbr. 1874. En Person, der godtgjordes at være ufrivillig og ei at kunne læse Skrift, under Politisag dømt til at forrette som Overformynder, hvortil han var valgt. 1875, S. 13.
- 6 Febr. 1875. En Rigningskommissions Pluralitet dømt i Mulkt efter Art. 24—28 str. 32 for sit udviste Forhold, hvorved enkelt Samfundsklasse utilbørlig var begunstiget paa andre Klassefs Belønning. S. 152.
- 27 Febr. 1875. En Underofficer, der havde indgivet urigtige Rapporter og falskelig udfærdiget en Mulktresolution i en Overordneds Navn, anseet efter Art. 11—2, 24—13, str. 32 samt den militære Straffelovs § 13, uden at det kom i Betragtning, at den Overordnede, hvis Navn var misbrugt, ikke var rette Vedkommende til at udfærdige Mulktresolutionen. S. 274.
- 9 Marts 1875. En Hypothekbankdirektør og Statsrevisor, der er bosat i Åker, antaget efter § 2 i Bystatloven af 28 Aug. 1851 stattepligtig til Kristiania af sin faste Lønning i disse to Stillinger. Samme Lovs § 1 Lit. c antoges derimod ikke efter Omstændighederne anvendelig paa Tilfældet. S. 170.
- 6 Septbr. 1875. Antaget, at en Magistratsperson i et Ladested kunde opnævne Soretsmedlemmer. S. 596.
- 6 Septbr. 1875. En Sergeant, der havde oppebaaret og forvendt Mulktbeløb, som af hans Bataljonschef vare Mandstaber ditterede og som han efter Ordre havde forelagt dem, anseet bemyndiget til i Stillings Medfør at oppebære dem og saaledes dømt for Forvoldelse efter 24—20, str. 32 og den militære Straffelovs § 56. S. 599.
- 13 Novbr. 1875. En Slutten i et Distriktsfængsel anseet efter 24—20, str. 21 og 32, for at have bemægtiget sig Penge, som han ved Visitationen fratog Fanger, idet han antoges at have handlet paa Bagmesterens Begne efter en stillende og i Forholdets Natur liggende Fuldmagt. 1876, S. 104.
- 8 Marts 1876. Misbilliget af Høiesteret, at Aktor i Anledning Sp., om en Politiretsbehandling paa Grund af Mangel ved Forelægget skulde hendes uetterrettelig, ikke udtalte sig for Politiretsdommens Stadfæstelse, uagtet Forskriverende uden Modsigelse af Retens øvrige Medlemmer karakteriserede Politiretten Fortolkning af Loven som værende i den mest aabenbare Strid med dennes Ord. S. 333.
- 4 Mai 1876. Statskassen idømt Erstatning til kommunal Bestillingsmand, der efter Omstændighederne ansæes ansat paa Livstid, men som mistede sin Post ved en Statsforanstaltning. Sp. om Bestillingsmand som Regel, naar ingen særlige Omstændigheder komme til, ere affættelige, berøres under Disfents uden at løses. Erstatningen

- efter Omstændighederne alene tilkendt for faste Indtægter, men ei for Emolumenterne. S. 449.
- 9 Septbr. 1876. Antaget, at en Distriktslæges Forpligtelse til uden særskilt Godtgjørelse at tilse fattige Syge, ikke kan indskrænkes til de fattige Syge, der have Hjemstavnret inden den Kommune, hvor de bleve syge, men gjælder enhver Fattig uden Hensyn til Hjemstavnret. S. 616.
- 4 Oktbr. 1876. En Toldkasserer dømt efter 24—22 til Minimum af Straf 3 Aar og 1 Maanedes Strafsarbejde og indstillet til ved Benaadning at slippe med 6 Maaneder. S. 693.
- 29 Novbr. 1876. Tvivlsomt Sp. om nogle forvendte Penge var at anse som offentlige eller ikke og deraf følgende Uklarhed om vedkommende Straffebud. 1877, S. 88.
- 2 Decbr. 1876. En Officer ved Brandkorpsen i Kristiania ilagt Mulkt efter Brandanordning af 24 Febr. 1714 Post 5 § 3 for at have fremmødt til Tjeneste uden at være i Uniform. 1877, S. 65.
- 27 Januar 1877. En Bestyrer i et Konkursbo, der af Dphyderen, efter at denne havde faaet Aktord, sagsøgte til Regnskabsaflæg, frifunden, fordi Dphyderen havde modtaget Voets Bøger og dels negtede at udlevere dem til Kurator, dels ødelagde dem. S. 241.
- 3 Marts 1877. En Konduktor ved en Statsjernbane anset som Bestillingsmand. S. 318.
- 7 April 1877. Antaget, at ikke Politibetjente og Konstabler, men vel en Politimester (Vejfoged) indgaar under Begrebet „Dorighed“ i 10—9. S. 408.
- 28 Juli 1877. En Sagsfører, der havde bestyldt et Bidne, hvis Prov streb mod 3 andre Bidners Prov, for at have afgivet falsk Bidnebyrd, anset med 40 Kroners Mulkt for utilbørlig Stridemaade for Retten. S. 651.
- 14 Septbr. 1877. En Lensmand dømt fra Bestillingen for i ugrundet Frygt for Overskud paa sig selv at have belagt en Person med Arrest. S. 721.
- 18 Oktbr. 1877. En Ordre til som Aktor at udføre en Justits sag i Høiesteret udføres efter vedkommenne Advokats Død uden ny Ordre paa hans Begne af en Kollega, og Salarium tilkendes den Afdøde eller hans Vo. S. 801.
- 8 Novbr. 1877. Underdommeren, der havde undladt at bevidne Forsvarligheden af Politiaktors Procedure, anset med Mulkt efter § 35 i Frdn. af 3 Juni 1796. 1878, S. 59.
- 22 Novbr. 1877. Ekspertmænd erklærede inhabile, fordi de vare opnævnte fra et Distrikt, der ansaaes interesseret i Afgjørelsen. Fortolkning af Lagretteslovens § 24. 1878, S. 71.
- 1 Marts 1878. Det antoges efter Omstændighederne at kunne påse, at en Politimester, der havde bekreteret Aktion og som Aktor paa begyndt Sagens Udførelse, gik over til som Dommer at behandle den og som saadan påstændte den. S. 521.
- 9 Marts 1878. En Handelsmand sender et Telegram i Konvolut til et Postaabneri, uden at det klart oplyses, om Konvoluten var adresseret til Postaabneren eller til Telegrafstationen. Samtidig sender han et Brev, adresseret til en Mand i Bergen. Telegrammet og Brevet indeholder Anmodning til Manden i Bergen om at besørge en Skotte assureret. Brevet og Telegrammet bliver ved Forsømmelse af Postaabneren overliggende paa Postaabneriet, hvorefter følger, at Skotten forliser, før Assurans er tegnet. Eieren sagsøger nu Post-

aabneren til Erstatning af Skøttens Vardi. I Klagen nævnes alene hans Forsømmelse med Telegrammet og Dissents opstaaer om Hensyn efter dette kan tages til Forsømmelsen med Brevet. Uden at dette Sp. løses, antages dog Postaabneren ansvarstfri for den nævnte indirekte Følge af hans Feil. S. 407.

5 Juni 1878. Overretsreferenten, der havde fremmet Sagen en Retsdag forsilde, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestomkostninger. Ved en Feiltagelse var Appellen, da Sagen indbragtes for Høiesteret, ikke forlyndt Overretsreferenten; da Aktor ikke sørger for at berigtige denne Feil, opstaaer Sp. om at lade ham betale disse Arrestomkostninger, hvilket dog ikke bifaldes, da Ophold ikke ansees forvoldt derved. Derimod nedlægges Aktors Salarium, fordi han ikke proprio motu havde sørget for at berigtige den begaaede Feil. S. 624.

10 Septbr. 1878. En Sags Dokumenter fra Høiesteret tilstillede Justitsdepartementet i Anledning af, at vedkommende Politikonstabels Rapport til Politijournalen efter senere erhvervede Dplysninger viste sig at være tilbørlig endog „aldeles usandsfærdig.“ S. 693.

9 Oktbr. 1878. Antaget, at en Politibetjent, der paa Inspektionstur i sit Distrikt passerer et Nabo-distrikt, ogsaa paa dette nyder godt af den Beskyttelse, 10—4 giver saadanne Officiarer. S. 751.

18 Oktbr. 1878. Sp. om Udstedelse af Auktionsstjeder skulde henregnes til „Forfattelse af Dokumenter“ efter § 3 i Lov af 11 Mai 1872, besvaret benægtende. S. 768.

6 Decbr. 1878. En Person, der efter Aftale med Stempletpapirforvalteren besørge den Udsalg af stemplet Papir i Kristiania efter Omstændighederne antaget at være Stempletpapirforvalterens Betjent, ikke selvstændig Forhandler. Udtalelser om selvstændige Forhandlere af stemplet Papir, deres Stilling og nærmere Fortolkning af en ældre Høiesteretsdom i Materien. 1879, S. 23.

20 Juni 1879. Sp. om en Postaabner for Brevbrud efter Omstændighederne skulde ansees efter 24—26 jfr. 32 eller efter 19—3. Accumulation anvendt efter 6—12. S. 768.

10 Septbr. 1879. Sp., om der forelaa et Tyveri af Bankobreve eller alene grov Skjødsløshed fra en Postbetjents Side, besvaret til Gunst for den mildere Mening i Underret og Overret, men i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 til Gunst for den strengere Mening. S. 653.

1 Oktbr. 1879. En Inkassator, der efter Overenskomst med en Sagsfører procederede i dennes Ravn og delte Udbyttet med ham, anseet for ulovlig Sagsførelse. Det samme antaget om tvende Inkassatorer, der havde ladet Fordringer sig tiltransportere og derpaa indtalt dem i eget Ravn. Arbitrær Straf anvendt under nogen Tvivl om, hvorvidt 21—18 paa Tilfældet var anvendelig. 1880, S. 22.

11 Oktbr. 1879. En af en Dissenterforsamling foretagen saafaldet Brødsbrydelse ikke antaget at kunne sættes i Klasse med Naderens Forvalten. 1880, S. 75.

6 Decbr. 1879. En Person efter offentlig Baatale i Medhold Art. 8 27—3 andet Passus afsat fra Sagsførerbestilling for et Forhold, der, om Klage havde foreligget, vilde været anseet efter 21—1 og 24—27. Antaget, at det Offentliges Klageret efter 27—3 andet Passus ikke præskriberes efter 7—13. Faktum frembyder et eksempelvis Tilfælde af Udpresning ved Trudsel, der ikke gik ind under 16—13. 1880, S. 182.

10 Marts 1880. En Underdommer, der havde optaget et Things-

vidne i en Justits sag uden Referent og Forsvarer og uden Varsel til Tilfælde, anseet med Milt. S. 321.

- 9 Septbr. 1880. En Postbetjent, der havde aabnet Bengebreve bestemt til Avisexpeditioner og angaaende Avis sag, efter de oplyste Omstændigheder alene anseet efter 24—28. S. 625.

Ob. 9 Januar 1871. Sp. om Omfanget af det Bevis, en Sagsfører pligter at føre for at have været engageret til at udføre en Proces. S. 405.

Ob. 13 Marts 1871. I et Tilfælde hvor en Stolekommission kontraktmæssig havde vedtaget at paahæfte Kirkesanger-Indtægterne en aarlig Pension til en aftrædende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtig at svare Vedkommende til Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Stolekommissionen var besat uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Stolekommissionens Undblivelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at fæste Beslutningen fuld Gyldighed antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Stude. S. 294.

Ob. 27 Marts 1871. Sp. om en Sagsfører, der som Kurator i et Kontursbo anlægger en Sag, er forpligtet til paa Provokation at dokumentere, at Sagsanlægget er besluttet af Tilsynsmændene. S. 432.

Notits. Sp. om en Sagsfører ved tidligere Besatning med en Sag var bleven inhabil til at være offentlig bestiltet Defensor i den. 1871, S. 215.

Notits. Sp. om konstituerede Embedsmænd med Hensyn til mod dem begaaede Forbrydelser mod Art. 8 10de Kap. skulle sættes i Klasse med Embedsmænd eller med Ombuds- og Bestillingsmænd, 1873, S. 96.

Notits. Sp. om Dyrslæger med Hensyn til Fritagelse for Lagrettespligt staa i Klasse med „Læger“. 1874, S. 174.

Notits. Om Forsvarerens Stilling og Ansvar i Justitsager. 1875, S. 589.

Notits. En Sagsfører multeret for Forhaling af en Sag. 1879, S. 180.

Emigrationsbøsen.

- 27 Marts 1874. En Emigrantagent dømt for Overtrædelse af § 6 i Lov af 22 Mai 1869. S. 386.

Ezekution.

27 Juni 1871. Sp. om Gyldigheden af en Ezekution, der efter Overenskomst med Debitor er afholdt for uanset Bestemmelsen i § 1 af Lov af 12 Oktbr. 1857 at fæste Pantestikkerhed i Løsøre for en ikke forfalden og saaledes ikke af Rettens sædvanlige Vel inddrivelig Fordring. S. 460.

7 Septbr. 1871. Sp. om en Ezekutus, der ei havde været tilstede ved Ezekutionen, hvor det var forsømt at afholde Effelter for 12 Spd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effelter til dette Beløb uden Paaante af Ezekutionen. S. 825.

17 Oktbr. 1871. Sp. om Udlæg kan tages i Arv, til hvilken Vedkommende har en uigjenkaldelig Ret, besvaret benegtende. S. 768.

22 Novbr. 1871. Erstatning for Stude forvoldt ved en underkønt Ezekution negtet, fordi Feilen tilbøls var forvoldt ved den Stude- lidenes egen usorgfagte Afværd. 1872, S. 9.

- 20 Decbr. 1871. En Ezekutionsforretning i en fast Eiendom, paa hvilken Debitor manglede thinglæst Hjemmel, som heller ikke han, men Andre senere erholdt, anseet ikke at medføre nogen reel Ret uaagt behørig Thinglæsning. En Renunciation paa Udlæg af den nævnte Bestaaffenhed efter Omstændighederne anseet ikke som en Eftergivelse, men som en Erkjendelse af, at Ezekutionen forsaavidt ingen Ret gav. En Kreditor, der havde faaet Transport paa den Forbring, hvorfor der var gjort Ezekution til Dækkelse i Tilfælde Indgang, anseet berettiget til at disponere over den efter eget bedste Skjøn uden Pligt til i hvert enkelt Tilfælde at indhente Eidentens Bestemmelse. 1872, S. 65.
- 6 Marts 1872. Sp. om ved Bestemmelsen af Prioritetsordenen mellem en Pantobligation og en Ezekution, der begge vare thinglæste, før den Person, der havde udstedt Pantobligationen og hos hvem der var gjort Ezekution, havde faaet thinglæst Hjemmel paa vedkommende Eiendom, begge Hæfters Retskraft skulde regnes fra Skødet Thinglæsning eller fra vedkommende Hæftelsesdokumenters Thinglæsning. S. 284.
- 31 Mai 1872. Sp. om hos Brugerens af en Gaard gjort Indførsel i Avling paa Marken kunde gøres gjældende mod Gaardens Eier, der senere end Ezekutionen, men før Indhøstningen, lovlig omstyrkede Brugerens Besiddelse og selv tiltraadte Gaarden. S. 435.
- 10 Juli 1872. Sp. om et Særets Skjøn om Bjergelsen efter Retvirentens Paastand, mod hvilken forsaavidt ingen Indvending gjordes, kunde forsynes med Ezekutionsklausul som i en Domsag. S. 621.
- 12 Juli 1872. Sp. hvorvidt Tvist om en Mand's Ret til som Arvesøster at have Huse staaende paa Andenmands Grund kunde forøres afgjort af Fogden under en af Eieren retvireret Ublæstelsesforretning, eller om Fogden med Føie begærede dette Sp. løst ved sædvanlig Rettergang. S. 637.
- 21 Septbr. 1872. N. L. 1—22—24 forstaaes saaledes, at det er nok, at vedkommende Domhaver, hvis Doms Ezekutionskraft er suspenderet ved Appel, forbynder Dommen for Fogden med Retvisitation om i Tilfælde at erholde Affætning, for at det skal blive dennes Pligt uden videre Foranstaltning eller Møde fra Retvirentens Side at give Affætning, naar Ezekution fremmes efter Begjær af en anden Doms eller Forligshaver. Antaget, at Affætningsretvirenten ikke behøver at knytte sin Retvisitation til nogen bestemt forudsat Ezekutionsretvisitation, men kan begjære den eventuelt for Tilfælde af hvilkensomhelst Ezekutionsretvisitation. S. 763.
- 3 Mai 1873. Antaget, at det som Følge af Panterettens afcessoriske Karakter er ugyldigt at transportere den ved en Ezekutionsforretning erhvervede Pantret til en Tredeemand for at tjene til Sikkerhed for en anden Forbring. Antaget, at det er ugyldigt, naar Nogen for uforfaldne eller eventuelle Forpligtelser under Ezekutions Form søger at skaffe sin eventuelle Kreditor Sikkerhed i Løsøre, som ikke leveres ihænde. Sp. om Gyldigheden af det saakaldte almindelige Udlæg i kollektivt betegne Gjenstande berøres under Voteringen. S. 451.
- 7 Juni 1873. Sp. om, hvorvidt 6—14—6 kommer til Anvendelse ogsaa ved Fordeielomme paa Landet, berøres. S. 623.
- 1 Septbr 1874. En Ezekutionsforretning i en fast Eiendom indfries af Debitor, der lader sig give Transport istædt for Kvittering. Efter at Gaarden er Debitor frasolgt ved Tvangsauktion, transporterer han Ezekutionsforretningen til en Tredeemand, der hender For-

holdet og denne sælger nu med Hjemmel af Ezekutionen Gaarden ved ny Tvangsauktion. Denne nye Auktion underkendes derpaa i Appellinstanserne. 649.

- 9 Oktbr. 1874. En urettelig uden Dom afholdt Udstaelsessforretning paaantes forgjæves til Underkendelse, fordi den Udstaede, inden Spørgsmaalet om Udstaelsessforretningens Lovlighed var afgjort i Høiesteret, ved endelig Dom i Realiteten var tilpligtet at fravige Eiendommen, saaledes at ingen materiel Retstrænkelse i Virkeligheden havde fundet Sted. S. 793.
 - 30 Januar 1875. En Doms paabegyndte Ezekution standset og Dommen paaantet til Skjærpelse, fordi det opbagedes, at Tilt. tidligere havde været straffet, hvorom hun ikke tidligere var examineret. S. 273.
 - 6 Septbr. 1875. At en Dom i kriminel Sag er egeberet, antaget ikke at være til Hinder for dens Paaante i et Tilfælde, hvor Tilt. ved Fødsel af tidligere begaaede Tyverier var sluppet for den forfaldte stigende Straf. S. 609.
 - 9 Oktbr. 1875. Udstaelse i Genhold til 6—14—16 admitteret i et Tilfælde, hvor Leierens Ret efter Kontrakten var forspildt ved manglende forskudsvis Betaling. Til Støtte herfor ogsaa paaberaabt nævnte Lovsteds Bestemmelse om Leieboer, der „bliver i det Hus besiddendis, som han ingen Ret haver til“. S. 799.
 - 2 Febr. 1876. En Strafsarbeidsdom for Tyveri, hvis Ezekution allerede var paabegyndt, paaantet til Høiesteret, fordi det opbagedes, at Domsældte tidligere flere Gange havde været tyvdomt, uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skærper Straffen. En anden Tiltalt, der ved de underordnede Retter var ilagt 1 Aars Strafsarbejde, opbages, efterat have udstaaet de 8 Aaaneber, at have været under 15 Aar, da Tyverierne blev begaaede og frifindes nu for yderligere Straf. S. 283.
 - 22 April 1876. Høiesteret billigede, at en Foged havde negtet at egebere en Høiesteretsdom, hvorved en Person under en løbende Dagmulkst var tilpligtet at udstæde Skøde paa en Gaard og tilpligtet at fravige den til Farebag, idet der oplystes, at Gaarden allerede før Høiesteretsdommen ved upaaantet Tvangsauktion var frasolgt den Dømte og overgaaet i en Andens Besiddelse. S. 471.
 - 25 Oktbr. 1877. Sp. om Forordn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes af Ezekutionshaver i en Pantobligation. 1878, S. 2.
 - 9 April 1879. Indsigelse mod den ved en Udpantning fremlagte Beregning antaget at komme tidsnot i Overretten. S. 435.
- Ob. 12 August 1872. Antaget, at en Tredeemand, der har mødt som Protesherende under en Ezekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appellinstanserne alene ved at paaante den senere i Genhold til Ezekutionsforretninger afholdt Auktion, men at han maa paaante ogsaa Ezekutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt, enten Administrator under Ezekutionsforretningen forlaster Indsigelsen ved en særskilt Eragting eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 708.

Notits. Om Virkningen af Ezekution afholdt inden 8 Uger før Konkursens Udbrud i Genhold til Forlig, ældre end 8 Uger. 1878, S. 191.

Ezpropriation.

- 25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab

er hablle Skjønsmænd ved en Expropriationstaxt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.

19 Juli 1872. En Expropriationstaxt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Kettigbedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.

9 Oktbr. 1873. Antaget, at den i L. 10 Mai 1860 § 4 forefrevne Appel af Expropriationstaxter som Extraordenssager alene indeholder et Beneficium for Parterne, som disse kunne frasælde ved at paasætte Sagen som Ordenssag til Session. Prøvelse af en Række Erstatninger om Sladeserstatningsfundamentets Omfang ved en Expropriationstaxt. S. 699.

20 Juni 1874. Antaget, at den særskilte Forbel som tilskyder en Eiendom ved en Jernbanestations Anlæg paa dens Grund, ved Expropriationstaxten skal komme til Afdrag i den saakaldte „Ulempeersatning“, hvorimod den i Bøteringen forudsættes ikke at kunne komme til Afdrag i Erstatningen for den egentlige Grundafsaalelse. S. 563.

4 Novbr. 1874. Antaget, at en Expropriationsberettiget ikke ligeoverfor vedkommende Grundeiere bindes til at expropriere ved at tilføje Expropriationstaxt og erhverve Fravigelseskjendelse, men at det staar ham frit, efterat have gjort disse Skridt, senere at træde tilbage. Vedkommende Grundeiere henviste til gennem Beskikkelse at erhverve Bæstet om den Expropriationsberettigedes Bestemmelse, om denne ei proprio motu tilkjendegives, idet det udtales, at den Expropriationsberettigede ikke kan gives nogen særdeles lang Betænkningstid. Ved Siden af denne Lære opretholdes den Sætning, at Grundeierne, fra Expropriationsstilblivelse er erhvervet eller Taxtstevning udsærliget, bindes i sin Benyttelse af Terrænet og henvises Grundeieren i saa Henseende, hvis Expropriation ei finder Sted, om han lider Slade, til særskilt Sladeserstatning efter Skjøn. Bevisbyrden for, at Slade er forvoldt ved den Eiendommen ved paabegyndt men frasaldt Expropriation paalagte Daand, paahviler Grundeieren, og Slade kan ei i Tvivlsstilfælde forudsættes herved at forvoldes. 1875, S. 1.

22 April 1875. Kristiania Kommune frifunden for et Søgemaal, gaaende ud paa, at den skulde tilpligtes at borttage en ligesiden før 1847 eksisterende og i 1858 ombygget Afsløbsrende, idet Lov af 19 Mai 1860 § 3 antages at hjemle Kommunen Afgang til ved Expropriation at bane sig Afgang til at beholde Renden ligesaavel som til fra først af at anlægge den. Erstatningsspørgsmaalet var efter Paastanden ikke inddraget under Sagen. S. 308.

16 Januar 1877. Efter at en Kommunebestyrelse har undladt at benytte en ved lgl. Resol. tilstaaet Expropriationsret, fordi den erhvervede Taxt fandtes for høi, erholder den ved ny lgl. Res. en noget indskrænket Expropriationsret i samme Diemed og faar nu Erstatningen fastsat ved et nyt Skjøn, uafhængigt af den tidligere Expropriationstaxt. S. 204.

14 Juni 1877. Antaget, at under Betegnelsen „Grund-Erstatning“ ved Expropriation til et Jernbaneanlæg indgaar ogsaa den saakaldte „Ulempeersatning“, der i Regelen tilkjendes særskilt. S. 558.

13 Septbr. 1879. Ved en Jernbanexpropriationstaxt lod det Offentlige bemærke, at det ved Erstatningens Ansættelse onskede Spørgsmaalet om Erstatning for Resten for Ildbrand holdt udenfor Skjønnet, og forbeholdt dette afgjort i Tilfælde Ildsvaade opstod. Det

Offentlige benegtede, at Jidsvaade forvoldt ved en Jernbanes for-
 svarlige Drift gav Krav paa Erstatning. En Grundeier begjærer
 imidlertid — under Forbehold af fuld Stadeserstatning i Tilfælde
 Jib opstod — særlig Erstatning for det Tab, han udsattes for, ved
 enten ikke at kunne faa sin Stov asfureret eller at maatte betale en
 højere Præmie. Heri nyder han Medhold ved Administrators Eragt-
 ning, men Stjønsmændene erklærede efter de foreliggende Dplysnin-
 ger og Data for Eiden intet Skjøn i denne Post at kunne afgive.
 Fravigelseshjendelse gaves ikke bestomindre. Det Offentlige indankede
 den første Eragtning til Høiesteret til Underhændelse, men Retten stad-
 fæstede. Fra enkelte Voterendes Side Udtalelse om Afdgangen til at
 indbringe Retspørgsmaalet for Høiesteret, da det var uklart, om dets
 Løsning efter Omstændighederne havde reel Interesse. S. 882.

- 15 Januar 1880. Sp. om, naar en Kommune efter den alminde-
 lige Bygningslov af 1845 er forpligtet til at expropriere Grund, der
 ved approberet Regulering er bestemt til Gade, og saaledes ikke af
 Eieren kan bebygges. S. 257.

Ob. 27 Juni 1871. Sp. om en Grundeier, der benytter Sag-
 førerhjælp til Udtagelse af Stevning til og Møde ved en Expro-
 priations-Overtagt, er berettiget til at erholde Omkostningerne herved
 dækket af det Offentlige, naar Taxten falder ud i hans Fævor. Sp.
 om Paastand herom maa fremsættes under Forretningen eller kan
 gøres til Gjenstand for særskilt Sag. S. 596.

Aff. Om Erstatning for tvungen Grundafstaaelse til Gader og
 offentlige Pladse samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænk-
 ning i Eierenes Ret til at bebygge sin Grund. 1879, S. 717.

Fabrikker og industrielle Anlæg.

- 25 Januar 1873. Antaget, at et Bogtrykkeri, uagtet drevet i stor
 Stil og ved Hjælp af fast anbragt Dampmaskine, ikke kunde sættes i
 Klasse med de i § 48 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6
 Juni 1863 nævnte „industrielle Anlæg“. Det samme antaget at være
 Tilfældet med vedkommende Stattebyders Virksomhed som Udgifter af
 tvende fra Officinet udgaaende Afviser. S. 275.
- 15 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om en foretagen Behandling af
 Gjødningsstoffer skulde ansees som Fabrikation af saadanne. I saa Hæn-
 seende sat ud af Betragtning, at Anlægget benævnedes Fabrik. S. 202.
- 7 Decbr. 1875. Antaget, at L. af 3 Mai 1871 § 22 maa forstaaes
 saaledes, at det kun er den Fabrik, der bestod ved Lovens Emanation,
 der ved denne § har faaet Ret til fremdeles at bestaa, men at deri-
 mod ikke ny Fabrik kan opføres til Erstatning for den ældre, naar
 denne er tilintetgjort ved Jildebrand, Explosion eller paa anden Maade.
 Antaget, at en ved Explosion faktisk delvis ødelagt Nitroglycerinfabrik
 maatte ansees i Lovens Forstand „tilintetgjort.“ Sp. om en kombi-
 neret Nitroglycerin- og Dynamitfabrik efter Omstændighederne
 skulde ansees som et Anlæg eller som to. Antaget, at Tilvirkningen
 af Dynamit, der søgte sin Hjemmel i den nævnte § 22 i Loven af
 1871, ikke kunde flyttes til en anden Bygning paa samme Eiendom.
 Antaget, at Bestyrelsen og ikke Fabrikbestyreren var ansvarlig for disse
 Lovovertrædelser, uagtet den sidste oprindelig var stillet Bestyrelsen
 uadspurgt. 1876, S. 209.
- 4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der
 var til Hindrer for Lagenes Opgang i Elven. S. 437.

- 11 Marts 1878. Antaget, at den Virksomhed at Høre JS i Blotte og indlægge den i JSbus for senere at udstibe den ikke er Fabrikdrift. S. 508.
- 12 Juni 1880. En Bestyrer af og Aktionær i et Fabrik anlæg ikke anset som Fabrikfører i Konkurslovens Forstand. S. 519.

Falskmyntneri.

- 4 Novbr. 1873. En falsk udenlandsk Mynt udgiven under løjet Angivende af dens Værdi i norske Penge. Sp. om Udgifterne, der havde viderst at Mynten var værdiløs eller næsten værdiløs, men ikke viderst, at den var falsk, skulde straffes efter 11—12 eller om Gjæringen alene indgik under 21—1. S. 811.
- 7 Marts 1878. En Person, der efter først i Samraad med en Anden, at have fabrikeret og udgivet falske Enkronestykker, umiddelbart efter i Samraad med en tredje Person fabrikerede og udgav falske Tokronestykker efter Omstændighederne anset efter 11—8, tfr. 6—11, ikke tfr. 6—12. S. 469.
- 25 Septbr. 1879. Antaget, at der ikke udtræves strengt juridisk Bevis for, at den, der har udgivet Mynt, der ham vitterlig var falsk, ikke selv har forfærdiget den, men at et saakaldet Defensionalbevis maa være nok for at lade Bedkommende nyde godt af Straffemodifikationen i 11—12 sidste Led. Sp., om saadant Bevis in casu var ført, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 875.
- 16 Oktbr. 1880. Falskmyntneri forøvet i en Strafanstalt af en Strafsange. Sp. om 11—8 første eller anden Passus efter Omstændighederne var anvendelig, besvaret til Gunst for den strengere Mening. S. 663.

Fattigvæsen.

- 17 Decbr. 1870. Sp. om Statskassens Forpligtelser ligeoverfor norske Undersaatter, der blive trængende i Udlandet, specielt ligeoverfor Udvandrere paa Vejen til deres nye Hjemsted. 1871, S. 123.
- 14 Septbr. 1871. Sp. om Hjemstavnret. S. 668.
- 5 Oktbr. 1871. Sp. om en ydet Fattigunderstøttelse var stiftet til at afbryde Hjemstavnsrets Erhvervelse eller om den skulde anses ydet til en ikke „trængende“ og derfor sættes ud af Betragtning. Antaget, at det er Fattigvæsenet i Hjemstavnsdistriktet, der har at søge Betaling hos den Trængende eller hans forsørgelsespligtige Slægtning eller Husbond, og at Fattigvæsenet paa den Trængendes Opholdssted har bevaret sin Ret hos Hjemstavnskommissionen ved at forholde sig efter Fattigl. § 26 (25). S. 714.
- 5 Decbr. 1871. Et Apothek ikke henregnet til de i Fattigl. § 52 nævnte Anlæg. 1872, S. 33.
- 1 Marts 1872. Sp. om en Person, hvis Forsørgelse i Tilfælde paahvilede et Bergværks Fattigvæsen, var skattepligtig til den Kommune, hvor Bergværket er beliggende. S. 388.
- 30 Oktbr. 1872. Antaget, at Eier af et Vært med eget Fattigvæsen, naar han bor paa Værket, ikke er pligtig til den Fattigkommune, hvor han bor, at svare personlig Fattigskat af Formue og Indtægt, der ikke hiderører fra Eiendomme, der henhøre til eget Fattigdistrikt. S. 844.
- 25 Januar 1873. Antaget, at et Bogtrykkeri, uagtet drevet i stor Stil og ved Hjælp af fast anbragt Dampmaskine, ikke kunde sættes i Klasse med de i § 48 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6 Juni 1863 nævnte „industrielle Anlæg.“ Det samme antaget at være

- Tilfældet med vedkommende Stattenbers Virksomhed som Udgiver af tvende fra Officinet udgaaende Aviser. S. 275.
- 5 April 1873. Antaget, at det ikke er tilladt ved et Brug paa Landet at ligne Fattigkat baade efter Fattiglovens § 52 og paa Matrikalkylden. S. 477.
- 19 Febr. 1874. Antaget, at § 51 andet Versus i Fattigloven for Landet af 6 Juni 1863 er anvendelig ogsaa paa en Skoveter, der ikke havde bortsat Stoven til Brug af Andre, men som det enkelte Aar ikke drev i Skoven, idet han ikke bestomindre maatte ansees som Bruger. S. 252.
- 9 Mai 1874. Sp. om Udstrækningen af Fattigvæsenets Ret efter § 10 i de nye Fattiglove. S. 519.
- 26 Mai 1874. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket „Stedets Fattigvæsen“ i § 23 i Lov af 28 Juli 1824. S. 533.
- 17 Novbr. 1874. Tvivlsomt Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst af 1764 mellem 3 større Eiendomme i Lune og dette Præstegjelds Fattigvæsen. Sp. om denne Overenskomst blev staaende ved Magt ligeoverfor Carpsborgs Fattigvæsen, efter at en Del af Lune og derunder en Del af Borregaard var gjort til Kjøbstad under Navn af Carpsborg. 1875, S. 33.
- 10 Novbr. 1875. Tvist om Forstaaelsen af § 26 i Lov om Fattigvæsenet for Landet, forsaavidt angaar Bestemmelsen om nedsat Refusionspligt for Hjemstavnskommunen, naar den Fattige bliver trængende efter at have opholdt sig et Aar eller mere i den fremmede Kommune. 1876, S. 100.
- 27 Novbr. 1875. Sp. om Forstaaelsen af Ordet „vanvittig“ i Fattigloven for Landet dens § 22. 1876, S. 178.
- 1 Juli 1876. Siette Gangs Betleri anseet med tolv Maaneders Strafarbejde. S. 583.
- 9 Septbr. 1876. Antaget, at en Distriktslæges Forpligtelse til uden særskilt Godtgjørelse at tilse fattige Syge, ikke kan indskrænkes til de fattige Syge, der have Hjemstavnret inden den Kommune, hvor de bleve syge, men gælder enhver Fattig uden Hensyn til Hjemstavnret. S. 616.
- 28 Oktbr. 1876. Ved Valget mellem Fængsel paa Band og Brød eller Tvangsarbejde for Betleri, taget Hensyn til en uidentlig erhvervet Dplysning om, at Tiltalte var indgaaet i Egteskab. S. 809.
- 14 Febr. 1877. Antaget, at Sagbrug og Møllebrug henhøre til de i Fattigloven for Byerne dens § 48 nævnte Værker og Brug. S. 328.
- 20 April 1877. Sp. om et Værks Drift efter Omstændighederne skulde siges gjenoptaget. Sp., om det efter Omstændighederne maatte antages at have haft eget Fattigvæsen. Sp., om en midlertidig Afstædigelse af en Værksarbejder afbrød dennes Hjemstavnrets erhvervelse ved Værket. S. 420.
- 22 Febr. 1878. Sp. om Hjemstavnrets Erhvervelse væsentlig beroende paa, om det kunde antages, at animus commorandi havde været tilstede. S. 392.
- 1 Febr. 1879. Antaget, at en Kvinde, der nyder Fattigunderstøttelse, uden Hensyn til Fattigl. § 24 (23) vinder ny Hjemstavn ved at indgaa Egteskab med en Mand, der har Hjemstavnret i et andet Distrikt, end det, hvori hun har Understøttelse. Antaget, at den Omstændighed, at Fattigvæsenet i det Distrikt, hvor Kvinden hørte hjemme, var uvidende om hendes indgaaede Egteskab og at det saa-

ledes i flere Aar, efter at dette var indgaaet, hvede hende Understøttelse uden at forudsætte, at det i Fattigl. § 25 (26) omhandlede Tilfælde var forhaanden, og saaledes uden at iagttage den der forestrevne Omgangsmaade, ikke afflar det Udgang til at søge Refusion, efter at det sande Forhold var kommen for Dagen. Antaget, at Kvin- dens Hjemstavnssdistrikt ikke havde tabt sin Ret mod hendes Mand's Hjemstavnssdistrikt ved ikke at holde sig bekendt med hendes forandrede Forhold. Under stærk Uklarhed om, hvorvidt nogen Trang til Un- derstøttelse havde eksisteret efter hendes Giftermaal, og om altsaa over- hovedet Fattigunderstøttelse, efter at dette var indgaaet, burde have været ydet, antoges Bewisbyrden i saa Henseende efter Omstændighe- derne at paahvile Mandens Hjemstavnssdistrikt, der, da denne ikke an- saaes fyldestgjort, ikke hørtes med sin derfra hentede Indsigelse. An- taget, at Bestemmelsen i samme § om Hjerbedelsafdraget ikke i Til- fælde var anvendeligt, idet den Understøttedes Ophold i det under- støttende Distrikt ikke havde været af den Vessaffenhed, at det kunde begrunde Hjemstavnssrets Erhvervelse. S. 183.

19 April 1879. En gammel Kone dømt for Betleri for at have anholdt om Understøttelse i en Familie, hvor hun var vant til at erholde saadan, uagtet Tvivl vakte om ikke hendes Forhold efter § 67 i L. 6 Juni 1863 efter Omstændighederne var straffrit. S. 505.

20 Mai 1879. En Person, der i Form af Laan tilvendte sig Un- derstøttelse, anseet for Liggeri med Vand og Brød. S. 678.

1 Novbr. 1879. En Betler dømt til Evangsarbejde for Betleri, me- dens han i Genhold til Fattigl. § 61 hensab i Evangsarbejde for et Forhold, der syntes paa det nøieste at hænge sammen med det For- hold, for hvilket han var under Tiltale. 1880, S. 61.

Dd. 17 April 1871. Sp. om gift Kones Betleri efter Fattigl. § 20 afbryder Mandens Hjemstavnserhvervelse for hende. Sp. om hvad der skal henregnes til de „Udgifter“ som Fattiglovens § 26 til- siger Refusion for. S. 624.

Dd. 11 Novbr. 1876. Antaget, at en Betler, der havde ud- givet sig for Bogbinderhænd istedenfor Smedhænd, ikke kunde ansees skyldig i kvalificeret Betleri som den, der havde brugt „falsk Foregi- vende.“ Antaget, at en Person, der betler paa Veien fra en By til en anden, hvor han vil søge Arbejde, ikke derfor kan ansees som „om- vankende Betler.“ En Person, der først af Feiltagelse to Gange var dømt for „første Gangs Betleri“ og derpaa feilagtigen for 4de Gangs Betleri, ansees under ny Betlerisag for 4de Gangs Betleri. S. 798.

Forelæggelse.

18 Febr. 1871. En Forelæggelse anseet tilstræffelig, uagtet den refere- rede sig til et Faktum, for hvilket intet Bevis havde, medens Tiltalte dømt for yngre Fakta. S. 266.

12 August 1871. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Forelæggelse. S. 621.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester funge- rende Sørenskriver eller Distrikts Foged skulle udfærdige Multifore- læggelser og Aktionsdekreter i Politisager. S. 674.

13 Septbr. 1873. Antaget, at en for ulovligt Brændevinsalg til- talt Person kunde idømmes Erstatning til Delinkventfondet efter § 2 i Lov af 8 Mai 1869, uagtet Forelægget led ikke blot paa Straf, der af Høiesteret skjærpedes, men ogsaa paa Konfiskation, der frasaltes ved

- den af Fogden inden Retten neblagte Paastand og heller ikke idømtes af Høiesteret. S. 686.
- 15 Januar 1874. Sp. om en Politisag efter Forelæggets Besta-
fenhed alene gjaldt Overtrædelse af Bygningslovgivningen, eller om
Tilfælde i Tilfælde kunde sælges som den, der havde gjort sig skyldig
i sanitære Misligheder. S. 202.
- 8 Marts 1876. Politiretsdommen i en Sag angaaende ulovlig
Handel, kjendt uesterrettelig at være og Sagen afvist fra Politiretten,
fordi Forelægget ikke, overensstemmende med L. af 17 Marts 1866 §
38 og L. af 8 August 1842 § 39 var stæet af Overskrigheden. S. 333.
- 5 Juli 1879. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Sagta-
gelse af Budet i Straffeprocesslovens § 39 a. 1880, S. 113.
- 30 August 1879. Sp. om Sagens Omfang efter Forelægget berø-
res uden at løses. S. 853.
- Bd. 2 Oktbr. 1875. Mulkt ei antaget anvendelig, fordi Fo-
relæg var givet og Sagen anlagt, før den satte Frist var udløben,
uagtet Tilfælde havde erklæret ei at ville efterkomme Paalægget.
S. 669.

Forligsbøsen.

- 10 Decbr. 1870. Sp. om der efter Forligsklagens Affatning var
Anledning til foruden den principale — der udviklede — Søgsmåls-
grund, ogsaa at støtte Søgsmålet til en subsidær, i Klagen ikke be-
rørt. 1871, S. 52.
- 20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Med-
domsmand at have fungeret som Forligelseskommissær i Sagen.
1871, S. 137.
- 15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odel-
sløsningsag rettelig var anstillet med den, som efter Kjøbetkontrakt var
Eier og Besiddet, eller om en Person, der senere fik thinglæst Gjem-
mel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa
de nævnte Lider, trods Kjøbetkontraktens Hjælp, var den sande Eier
og Besiddet. Sp. om Odelsløsningsøgsmåal uden ny Forligsmæg-
ling og Udsigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier der udløber
sin Ret fra den mod hvem Søgsmålet er paabegyndt. S. 361.
- 28 Novbr. 1873. Et Stadeserstatningshoffen erklæret at skulle med-
tage Stade lige til dets Afholdelse, ikke blot til Forligsklagen. 1874,
S. 145.
- 4 Septbr. 1874. Antaget, at passeret Forligsmægling inden den al-
mindelige Forligelseskommission gjør det overflødigt paantyt at mægle
Forlig under Sørensen. S. 683.
- 16 Febr. 1876. Sp., om Ordføreren i en Kommunebestyrelse var in-
habil som Forligskommissær i en Sag, hvori Kommunen var Part,
besvaret benægtende. S. 321.
- 17 Juni 1876. Forligsmægling anseet overflødig i en som civil Sag
til Høiesteret indanført Politisag angaaende Bygningslovgivningen.
S. 546.
- 30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaanbedes, afvist,
fordi Forligelseskommissærerne ikke vare varslede. S. 566.
- 20 Novbr. 1878. Sp. om der var Afgang til ved Kontinuations-
klage at give den oprindelige Klage et uddvidet Omfang. 1879, S. 45.
- Bd. 11 Novbr. 1880. Udeblivelse fra Forligelseskommissionen
ogfsaa tillagt Virkning i en for Retten indbragt Sag til Prøvelse af

en efter Lov 8 Mai 1869 affagt ForligelseskommissionsHendelse. S. 822.

Notits. Rentefoden for forældede Forlig. 1876, S. 815.

Forsbundne og fraværende Personer.

29 April 1871. Sp. om en til Amerika udvandret Rone, om hvem ingen nærmere Oplysning kunde erholdes, og som, hvis hun levede, vilde være 68 Aar gammel, skulde ansees at leve eller forudsættes at være død. S. 388.

Skifted. 22 Mai 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 23 i L. af 12 Oktbr. 1857. S. 599.

Forsøg.

10 Juni 1871. Sp. om Grændsen mellem fuldbragt og forsøgt Forbrydelse ved Falsknerier. S. 431.

14 Novbr. 1871. Sp. om et Tyveri var forsøgt eller fuldbragt. 1872, S. 7.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af Art. 3—4. 1872, S. 91.

4 Mai 1872. Sp. om Art. 3—4 var anvendelig i et Tilfælde, hvor Angi. havde tilstaaet at have hugget over sin Eiendoms Grændser, men hvor Eiendomsforholdet var uklart. S. 441.

14 Novbr. 1873. Sp. om en Person havde styrket en af ham besvangret Kvinde i en Høs af Banvare under Mærtegn eller med Forsæt i den Hensigt at dræbe hende. S. 790.

6 Septbr. 1875. Sp. om fuldbrydet eller forsøgt Tyveri. S. 625.

25 Oktbr. 1876. Sp. om 23—4 eller 23—1 ifr. 3—1 besvaret til Fordel for den sidste Subsumtion. S. 739.

25 Juli 1877. Forsøg paa Mord i beboet Hus i Kristiania ved helligs Dag, Røveri og Mened anseet med 15 Aars Strafsarbejde. S. 693.

24 Novbr. 1877. En unaturlig Tilfredsstillelse af en Mands Kjærlighed ved Omgang med en Kvinde uden res in re, af Forstøvterende betegnet som en Art Onani, betragtet som Forsøg paa Samleie og efter de Angi.'s Familieforhold anseet efter 18—11, ifr. 3—1. 1878, S. 197.

1 Decbr. 1877. Sp. om et Falskneri skulde ansees som fuldbragt eller forsøgt. 1878, S. 225.

16 Oktbr. 1878. En Person, der uden Overlæg stak en Anden med en 3½ Tomme lang Kniv, efter Omstændighederne antaget at have havt til Hensigt at dræbe. S. 759.

25 Febr. 1879. Sp., om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 14—22 forelaa, besvaret til Gavn for den sidste Mening. S. 220.

20 Marts 1880. Sp. om at anvende 14—18 første Led, ifr. 3—1, og om Forstaaelsen af tidligere Præjudikater i denne Materie. S. 331.

10 April 1880. En Person, der blev antruffen „netop som han var ifærd med at sælde et Træ“ i Andenmands Stov, efter Oplysningerne forøvrigt fældet for fuldbragt Forbrydelse mod 22—14. S. 820.

2 Aug. 1880. Sp. om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 21—29. S. 811.

18 Septbr. 1880. En forberedende Handling, der vidnede om et beslægtet forbryderisk Forsæt, ikke anseet strafbar, da Sagen ikke var saavidt fremskreden, at det kunde siges at være kommet til „Forsøg“. S. 641.

Notits. Forsøg og forberedende Handlinger. 1880, S. 652.

Fortsat Forbrydelse.

- 19 Novbr. 1870. Sp. om en Række Mestninger af Fremmedes Kreaturer til Fortæring paa Stedet skulde ansees som flere eller en fortsat Forbrydelse. 1871, S. 46.
- 17 Febr. 1872. En Person, der i en lang Aarrække ulovlig havde taget Trævirke i en Almennings, som det syntes hver Gang for under 12 Skil. 8 Bærbi, anseet efter 19—1, ibet Gjerningerne ansaaes som en sammenhængende Forbrydelse. S. 249.
- 11 Mai 1872. Sp. om Udfærdigelsen af tvende falske Kontrakter og deres Afbenyttelse skulde ansees som en fortsat Forbrydelse eller be-
dommes efter Regelen i 6—12. S. 508.
- 5 Novbr. 1872. Sp. om de Tilstalles Forhold skulde betragtes som en fortsat Forbrydelse efter Krl. 6—11 eller to selvstændige Forbryd-
delse, hvorpaa Krl. 6—12 var anvendelig. 1873, S. 160.
- 21 Novbr. 1872. Krl. 10—1 og 3 i de underordnede Instantser anvendt kumulativt, men i Høiesteret alene 10—1. 1873, S. 125.
- 13 Oktbr. 1875. 6—11 anvendt i et Tilfælde af Brevbrud og efter-
følgende Forskaffning af Brevet. S. 804.
- 7 Marts 1878. En Person, der, efter først i Samraad med en Anden at have fabrikeret og udgivet falske Enkroneskifter, umiddelbart efter i Samraad med en tredje Person fabrikerede og udgav falske Tokroneskifter, efter Omstændighederne anseet efter 11—8, kfr. 6—11, ifte kfr. 6—12. S. 469.
- 16 Juni 1880. 6—11 anvendt paa en Pige, der efter at have med Hensyn til samme Foster forset sig mod 14—22, kfr. 3—1 og 4 for-
saa sig mod 14—16. S. 650.
- 16 Oktbr. 1880. Tvivlsomt Sp. om en Række Legemsfornærmelser skulde betragtes som et eller to Overskud, efter Omstændighederne be-
svaret til Gunst for den mildere Mening. S. 719.

Forbaring.

- 15 Mai 1878. En Person, der mod sædvanlig Betaling havde en Hest i sin Havnegang, og som for at redde den, da den var kommet ud paa en Ø i Elven, drev den med en Hoppelse paa Benene ud i Ban-
det, hvor den druknede, efter Omstændighederne anseet angerløs. S. 577.

Fremmed Ret.

- 10 Febr. 1871. Sp. om norsk Konkursbehandling kan kræves paa Grund af Istebetaling af en af et Handelskhus i Udlandet akcepteret og i Udlandet betalbar Vexel. Sp. om et Medlem af et udenlandsk Interessentskab som norsk Borger havde fast Bopæl eller Værnething i Norge saa at hans Forum med Hensyn til Konkursbehandlingen var der. S. 156.
- 14 Juni 1871. Sp. om en Tvist skulde løses efter den paa Lad-
nings- og Betalingsstedet eller efter den paa Afleveringsstedet gjæl-
dende Ret eller endelig efter den gjældende Ret paa Skibets Hjem-
sted, hvor Sagen paadømmes. S. 521.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om en svensk Person af Arbeidsklassen efter noget over et Aars Ophold her skulde ansees som Indlænding. Sp. om en svensk født Kvinde, der i sit Hjemland, hvor man ifte kender Straf for kvalificeret Voldemål, havde avlet to Børn med 2 for-

Hjællige Mandspersoner og senere efter sin Ankomst her til Riget aflede et tredie Barn med en tredie Mandsperson, for dette Forhold var strafbar efter Krl. 8 18—25. S. 789.

14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Smands Uhygighed om-bord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes efter norske Love eller af norske Domstole. S. 243.

16 Januar 1875. Antaget, at Begelretten efter en Begel, truffen fra Norge paa Rouen, betalbar i Paris, der formedelsk det under den fransk-tydske Krig i Frankrige udsærdigede generelle Moratorium ikke blev protesteret i betimelig Tid, ikke bestomindre efter norsk Ret var bevaret mod Endossenterne. S. 81.

5 Mai 1877. Antaget, at en Indsigelse, der stottebe sig til udenlandsk Ret, ikke kunde nyde Medhold, fordi den paaberaabte fremmede Ret ikke var dokumenteret. S. 481.

Ud. 17 April 1872. Sp. om det franske Moratoriums Virkning paa norske Begelforpligtedes Stilling. S. 335.

Aff. Det franske Moratorium 1871. S. 329.

Notits. Det nye schweizeriske Grundlovsudkast. 1872, S. 471.

Aff. Brudstykker af svensk Ret. 1873 S. 729, 1874 S. 193.

Notits. Dansk Dom, hvorved antaget, at offentlig Forlovelse med Hensyn til Forpligtelse til i Besvangræstilsæde at ægte Pigen staar i Klasse med det i Frdn. 5te Marts 1734 omhandlede Løfte. 1873, S. 799. Afr. 1874, S. 502.

Notits. Det franske Moratorium for det svenske Høiesteret. 1874, S. 392.

Notits. Indstævning af Underdommerens Arvinger for høiere Ret. 1874, S. 502.

Notits. Frdn. af 19 Mai 1754. 1874, S. 503.

Aff. Lidt om de Konfliktter, Begellovgivningerne fremkalde i den internationale Begelhandel. 1875, S. 241.

Notits. Mand og Hustru. 1875, S. 711.

Notits. Om Domstoles Anvendelse af fremmed Ret. 1878, S. 109.

Notits. Engelske Høiesteretsd. angaaende Certepartier. 1878, S. 189.

Frifindelse.

9 Decbr. 1870. En Person, som uden Bemyndigelse havde undertegnet en Andens Navn under en Kvittering, frifunden for Tiltale, som den, der havde handlet i Ubetænsksomhed uden ond Tro. 1871, S. 117.

27 Januar 1871. En Person, der var tiltalt for falsk Bidnessbyrd, frifunden, fordi han efter Omstændighederne antoges at have afgivet sit Bidnessbyrd i god Tro. S. 229.

28 Januar 1871. En Person, der tiltaltes for ulovlig Bemægtigelse af Bed, frifunden som antagelig værende i god Tro og berettiget til at forudsætte Cierens Samtykke til at tage Beden. S. 250.

4 Febr. 1871. Sp. om Krl. 8 Kap. 7 § 5 kunde lede til Frifindelse for en Del Tiltalte, der, drevne af en yderligtgaaende Nød, havde hugget tilsalgs i Andenmands Stov for at reise Penge til Fødemidler. S. 193.

8 Febr. 1871. Nogle Personer, der havde mærket og bortført Last, der som formentligt Appendix til en pantsat fast Eiendom var overleveret Pantnavereren til brugeligt Pant, frifundne for Tiltale, idet Hensyn toges til det tvivlsomme i det civilretlige Sp. om Afgangen

- til at tage det nævnte Løøre til brugeligt Pant for en Forbring med Underpant i den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.
- 23 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Tangstrande. Frifindelse for Lybstillale paa Grund af antagelig bona fides begrundet i det civilrettlige Forholds Uklarhed. S. 233.
- 9 Marts 1871. En Handelsbetjent, der, efterat hans Principal var rømt, ved Rafur og Tilfætning havde forandret sin Konto i Hovedbogen fra en mindre Sum til en større, der maatte antages at være den rette, frifunden, da han ikke antoges at have handlet i bedragerisk Hensigt. S. 298.
- 12 April 1871. Sp. om Strafsvar for to Personer, der til Lovbølenet havde opgivet at et Kvantum Varer vare overførte fra den Enes til den Andens Kreditoplag, uden at dette i Virkeligheden var skeet. Sp. om 21—25 eller 21—1 paa Tilfældet var anvendeligt. Sp. om mala eller bona fides efter Omstændighederne maatte præsumeres. S. 377.
- 6 Juni 1871. Tvivlsomt Bevissp. Tiltalte frifunden i alle Instanser. S. 501.
- 12 Aug. 1871. En Person som havde taget Østers paa en Bante i Kristianiafjorden frifunden paa Grund af det Uklare i Eiendomsforholdet, samt antagelig bona fides. S. 617.
- 21 Oktbr. 1871. En svensk født Kvinde, der i sit Hjemland, hvor man ikke kender Straf for kvalificeret Leiermaal, havde avlet to Børn med to forskjellige Mandspersoner og senere efter sin Ankomst her til Riget avlede et tredje Barn, med en tredje Mandsperson, tiltalt for Forbrydelse mod Krl.s 18—25, men frifunden. S. 789.
- 16 Decbr. 1871. En Kvinde, der havde haft legemlig Omgang med to Mandspersoner til saadan Tid, at de kunde være hendes uagtsødte Barns Fader, anset ikke at kunne straffes for at have opgivet til Præsten som Barnefader den af disse Personer, som hun personlig ikke troede at være den, ved hvem hun var bleven svanger. 1872, S. 91.
- 18 Januar 1872. En Person, der uden Bemyndigelse, men som det antoges i god Tro, havde understrevet Endossenters og Bitterlighedsvidners Navne paa en Kautionssejdel, frifunden for Straf. S. 193.
- 17 Febr. 1872. En Person, der havde bemægtiget sig en Andens Ogeren, frifunden paa Grund af antagelig bona fides. S. 251.
- 25 April 1872. En Tiltalt frifunden paa Grund af Oplysningernes Mangelfuldhed, idet der „efter Omstændighederne“ ikke fandtes tilstrækkelig Opfordring til ved Reassumtion at søge Manglerne afhjælpne. S. 588.
- 4 Mai 1872. En Person, uagtet egen Tilstaaelse om at have hugget over sin Eiendoms Grændser, frifunden for Tyveri paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdet. S. 441.
- 10 Oktbr. 1872. En Forhørsforklaring sat ud af Betragtning med den Virkning, at Tiltalte frifandtes, i et Tilfælde, hvor Tiltalte paa Stod at være misforstaaet, og hvor der var benyttet Tolk, som herved var edsfæstet eller godtgjort at være befuldmægtiget af Øvrigheden eller at være det fremmede Sprog mægtig. S. 780.
- 23 Oktbr. 1872. Antaget, at Brug af bart Lys og Fyrstikker i Kjel-

der, hvor der henlaa brændbare Sager, ifte i og for sig var strafbar, om end dermed forvoldtes Ildsvaade. S. 836.

- 1 Novbr. 1872. Et Par Fruentimmer, der drevne af haard Nød, havde taget Ved af et Stigjærde i Haab om at kunne ordne Affæren med Gieren, dømte for Tyveri, men indstillede til fuldstændig Benaadning. Krll.s 7—5 forglæves paaberaabt. 1873, S. 45.
- 3 Decbr. 1872. En Person, der havde tilvendt sig Kredit paa Bærer, ved at stille i Udfigt at betale med Gist, men som ifteden solgte sin Gist til Treblemand, anseet efter 21—1 i de underordnede Netter, men frifunden i Høiesteret. 1873, S. 228.
- 24 Januar 1873. En Person, der ved Tilfætninger havde forandret et af en Anden udstedt Dokument frifunden, fordi Forsættningen ifte var steet i bedragerisk Hensigt ligeoverfor nogen anden Person, men alene for at skule en Politiforfeelse. S. 637.
- 20 Marts 1873. Frifindelse for Tyv- og Bedragerittilale paa Grund af manglende Bevis for mala fides. Under Sagen berøres forskjellige Sp. af Panteretten uden dog at løses, idet deres blotte Tvivlsomhed antoges at beslede til at præsumere bona fides. S. 447.
- 29 Marts 1873. Frifindelse i Høiesteret for Tyvstiltale paa Grund af antagelig bona fides. S. 489.
- 16 April 1873. Frifindelse i Høiesteret for Tyvstiltale paa Grund af antagelig bona fides. S. 491.
- 9 Juli 1873. En Person dømt som Tyv i to Instantser for ulovlig Tangfur paa Andenmands Grund, men forsaavidt frifunden i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 paa Grund af Uklarhed om det sædvansmæssige Forhold. S. 649.
- 30 April 1873. Antaget, at man er berettiget til at bruge Nødværge, selv om man ved Flugt kunde undbringe sig Faren. Sp. om Overstridelse af Nødværge. S. 521.
- 4 Novbr. 1873. I et Tilfælde, hvor der var Spørgsmaal om 11—12 eller alene 21—1 skulde anvendes bleve de Tiltalte, da det sidste antoges, frifundne, fordi den Fornærmede havde frasalbt Paataale. S. 811.
- 4 Decbr. 1873. To Personer, der efter en andens Død i Genhold til en af ham i sin Tid meddeelt Fuldmagt havde undertegnet hans Navn paa en Obligation og senere benyttet denne, som om den var udstedt i Mandens levende Live, frifundne paa Grund af antagelig bona fides. 1874, S. 129.
- 19 Decbr. 1873. Sp. om Tilstræffeligheden af et Indiciebevis i en Galsknerisag. Frifindelse under Dissents i Høiesteret. 1874, S. 7.
- 13 Januar 1874. En Pige, der havde ligget sit uægte Barn ihjel, med 4 Stemmer mod 3, der stemte for Straf efter 14—26, frifunden for Justitiens Tiltale. S. 209.
- 20 Januar 1874. Nogle Grundeiere, der havde opdæmmet Vandet i en Bøl saaledes, at det stod over Hovedveien og gjorde denne noget nær usarbar, frifundne for Tiltale, fordi det ifte var bragt paa det Rene, om de ifte civilretlig vare beslede til saadan Opdæmning. S. 217.
- 24 Januar 1874. En for Tyveri Tiltalt frifunden, uagtet meget stærke Indicier mod ham, fordi Bestjaalnes Tilhjemlingsed eller tilsvarende Eiendomsbevis manglede. S. 289.
- 27 Febr. 1874. En Sømand, der havde forladt Fartøiet, frifunden, fordi dette ansaaes at være i en særdeles mislig Forsætning. S. 377.

- 20 Marts 1874. Frifindelse for Tiltale for Manddrab paa Grund af manglende Tilregnelighed. S. 353.
- 7 April 1874. En Uhrmager, der tiltaltes for at have kastet en Dreng, der saa ind ad hans Butikvindue, hvor Uhre vare udstillede, omkuld, saa han kom til nogen Stade, frifunden, fordi Drengen antoges at have tabt sin Sagesløshed ved ikke helt at have staaet paa Fortouget, men med den ene Fod at være flegen op paa Vindueskarmen, for desbedre at se. S. 453.
- 31 Oktbr. 1874. Antaget, at det ikke kan regnes en Dampstibsfører tillast som grov Stjoberløshed, at han bruger Kjentmand isædenfor examineret Løbs, at han ikke kender den hele Rute saa nøie, at han overalt selv kan kontrollere Kjentmanden, og at han, hvor han ei er kjendt, undlader at gribe ind i Kjentmandens Kommando, hvor ikke aabenbart Feilgreb begaaes. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde tilregnes Stibsføreren som nogen strafbar Uagtsomhed at have antaget en Kjentmand, ved hvis Feil Fartøiets Forlis forvoldtes. S. 838.
- 12 Decbr. 1874. En Sømand, der forlod Fartøiet med uoplyst Forskud paa Gyre, frifunden for Forbrydelse mod 21—1, idet han efter Omstændighederne ikke antoges at have handlet i bedragerisk Hensigt. 1875, S. 41.
- 17 Decbr. 1874. En Person, der havde mundtlig Fuldmagt til at indsaare et Beløb, hvilken ikke toges for god, tilvender sig Beløbet ved at benytte en falsk skriftlig Fuldmagt, som han formaar en Medtiltalt til at skrive for sig. Tiltalte for Falsk frifindes begge paa Grund af antagelig bona fides. 1875, S. 121.
- 5 Mai 1875. En civil Mand ikke anseet strafbar for at have forment en i hans Tjeneste staaende Soldat at vende tilbage til sit Distrikt, som denne havde forladt efter at have søgt Tilladelse dertil, men for saadan endnu var udfærdiget. S. 312.
- 17 Decbr. 1875. Det mildere Alternativ i 22—14 anseet anvendeligt paa en Del Dreng, der havde bemægtiget sig Gæbler i en Have, og som følge deraf 3 af dem, der vare under 15 Aars Alderen i Genhold til 6—8 frifundne. 1876, S. 203.
- 15 Januar 1876. En Strafanstaltsbestyrer og en Strafanstaltlæge tiltalte for ved en i 42 Minuter fortsat Oversproitning med kaldt Vand at have forvoldt en Fanges Død, men begge frifundne, fordi det ikke antoges, at nogen tilregnelig Uforsigtighed kunde lægges nogen af dem tillast. S. 243.
- 29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjerning og Tale af en drukkne Person, anseet at være i Nødværgestilfælde, da han med lette Slag og et let Stød søgte at holde ham fra sig og blev saaledes ikke anseet ansvarlig for den Druknes rimeligvis derved forvoldte Død. S. 278.
- 8 Febr. 1876. En Person, der havde Betingelserne for at erholde Skipperscertifikat, overtager, uden at erhverve saadant, et Fartøis Førelse i den faste Skipperes Sygdomsforfald. Derfor sættes han under Tiltale, men frifindes i alle Retter. S. 305.
- 7 Marts 1876. Særdeles tvivlsom Tyvsfag endt med Frifindelse i alle Instanser. S. 353.
- 30 Marts 1876. En Person, der i to Instanser var dømt for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, dels fordi Tiltalte antoges ikke at have overskredet Grændserne for berettiget Anvendelse af

Magt til Dyretsholdelse af sin Ret, dels fordi Kausalforholdet mellem Legemsforførmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Rene. S. 397.

16 Juni 1876. En Løbs, der havde sat et Fartoi paa Grund, efter Omstændighederne frifunden, idet der forelaa Mulighed for at en forretagen — Løbsen ubekendt — Forandring med et Fyr, havde fonfunderet ham. S. 535.

16 Septbr. 1876. En Del Stoltefinner, der paa russisk Grund havde sældet norsk Ren, ikke hørte med den Paaastand, at de havde handlet af Nød, idet de havde andre Kener, og Høiesteret ikke fandt, at den Omstændighed, at dette var deres Kjørerener, kunde komme i Betragtning som afgjørende Grund mod først at slagte disse. S. 746.

19 Oktbr. 1876. En Pige, der var nedkommen med et ufuldbaaret Foster, som hendes Moder brændte, tilligemed Moderen sat under Tiltale for deres uvidste Forhold, men i Appellinstanserne efter de oplyste Omstændigheder frifundne. S. 713.

10 Marts 1877. Sp., om en Person, der, efter at have oppebaaret Forstus paa Arbejdsloen, udeblev fra Arbejdet, skulde dømmes som Bedrager, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 340.

15 Marts 1877. En Handelsmand, der var sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, frifunden paa Grund af manglende Bevis for mala fides. S. 343.

24 April 1877. En Pige, der med Husbondens Tilladelse var reist hjem paa Besøg, men som ei vendte tilbage i Tjenesten, anseet med Vøder for Forsømmelse af Tjeneste, hvortil hun var lovlig fæstet, men frifunden i alle Retter for Forbrydelse mod 21—1, hvori Aktionsmyndigheden ansaa hende at have gjort sig skyldig ved under de nævnte Forhold ei at have tilbagebetalt modtaget Forstus paa Løn og ei tilbageleveret laante Effetter. S. 422.

26 Mai 1877. Frifindelse for Tiltale for Forbrydelse mod 23—1 uagtet stærke Indicier. S. 458.

3 Oktbr. 1877. En Person, der af Akceptanten havde tilforhandlet sig en Vexel, paa hvilken Trassentens Navn var erhvervet ved bedragerisk Afjærd fra Akceptantens Side, dømt i to Instanser, men frifunden i Høiesteret for Delagtighed i Bedrageri, idet det ikke ansaaes bevist, at han havde skønnet at noget strafbart var begaaet for at erhverve Trassentens Underkrift. S. 752.

16 Oktbr. 1877. En Person, der mod Kapteinens Billie havde ført en russisk Stikstok, som han troede mishandlet og trængende til Pleie, iland, ansaaes i de underordnede Instanser efter 16—13, men frifundet i Høiesteret. S. 785.

6 Novbr. 1877. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal, om 13 Typerier af Bankobreve vare overførte en Postbetjent, med 4 Stemmer mod 4 af Høiesteret afgjort i frifindende Retning. 1878, S. 17.

15 Januar 1878. Tiltalte frifunden for Justitiens Tiltale under nogen Tvivl om, hvorvidt Sagen ikke egentlig burde afvises fra Underretten. S. 321.

16 Marts 1878. Sp. om en Person skulde anses som Handlende for egen Regning eller som Agent for Fabrikanten. S. 417.

20 Marts 1878. En Husmand, der havde solgt Foder fra Pladsen, tiltalt til Fæstets Forbrydelse, dømt i to Instanser, men frifunden i Høiesteret, fordi Husbonden ved sin Afjærd maatte antages at

- have bibragt Husmanden den Tro, at han intet havde imod, at der solgtes Foder fra Pladsen. S. 421.
- 29 Marts 1878. Frifindelse for Forbrydelse mod 15—10 og 11 paa Grund af manglende Bevis for hvad hver enkelt af de Tiltalte havde gjort. S. 455.
- 14 Juni 1878. En Gaardbruger, hvis Ro var kommen ind paa Jernbanelinien og derved forvoldte at et Træn gik ud af Sporet, sat under Tiltale, men frifunden, for at have forsømt at laase en Overgangegrind, som han blot havde lukket, og som en Uvedkommende maatte antages senere at have aabnet. S. 482.
- 5 Septbr. 1878. Særdeles tvivlsom Tyvssag afgjort i frifindende Retning med 4 Stemmer mod 3. S. 664.
- 14 Septbr. 1878. En Tjenestepige tiltalt for Tyveri af en Madmoderen tilhørende Kogebog samt for Bemægtigelse af Parafinolie, som hun dog havde benyttet i Huset, derfor dømt som Tyv i to Instanser, men enstemmig frifunden i Høiesteret. S. 683.
- 20 Septbr. 1878. En Moder, der sættes under Tiltale for med Ragt og mod Forpleierens og Fattigtilsynsmandens Villie at have sat sig i Besiddelse af sit sindsyge Barn, der efter Fattigvæsenets Foranstaltning var udsat for Fattigvæsenets og Amtskommunens Regning, frifunden. S. 703.
- 17 Oktbr. 1878. Sp. om en Lods, der havde sat et Fartøi paa Grund, efter Omstændighederne var ansvarfri, besvaret bekræftende. S. 762.
- 23 Novbr. 1878. Tvivlsomt Sp. om tyvagtig Hensigt besvaret til Gavn for den mildere Mening. 1879, S. 21.
- 24 Januar 1879. Tvivlsomt Sp. om, hvorvidt en Fællent skulde antages at have underlaaet et Pengebeløb, besvaret benægtende. En Fællent der havde betalt forsalben og paakrævet Gjæld ved at transportere et Gjældsbevis sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, men frifunden. S. 139.
- 13 Febr. 1879. Frifindelse for Straf i et Tilfælde, hvor de objektive Betingelser for Anvendelsen af Art. 8 21—27, jfr. 29 vare tilstede, fordi Tilt. ansaaes at have handlet bona fide. S. 173.
- 1 Marts 1879. Error juris, bestaaende i Feiltagelse i Forstaaelsen af et Politiløvsforbud, ikke antaget med Hensyn til befriende Virkning for Tiltalte at kunne sættes i Klasse med error facti. S. 381.
- 29 Marts 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Overdragelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, skulde anses for Simulation. S. 286.
- 15 April 1879. En for Skovtyveri tiltalt Person frifunden, fordi han efter Omstændighederne ikke antoges at have indseet Gjerningens forbryderiske Bessaffenhed. S. 457.
- 19 April 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om Bevisets Tilstrækelighed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng sigtedes for ved Uagtsomhed at have forarsaget Ildbrand i Møllen. Høiesteret antog, at Ilden var opstaaet ved Selvandtændelse og fandt det ikke bevist, at Tiltalte ved uagtsomt Forhold havde forvoldt denne, eller at han ved Uagtsomhed kunde have hindret dens Udbredelse. S. 461.
- 30 April 1879. En for Mened tiltalt Person frifunden med 4 Stemmer mod 3. S. 482.

- 6 Mai 1879. Frifindelse for Tiltale for ulovligt Brændevinssalg, idet Vedkommende anfaaes som Betjent for et udenbys Hus. S. 665.
- 30 Aug. 1879. Ivende Personer, der havde ublaant ujusterede Dagteredskaber til Brug ved en Fordeling mellem Sameiere, der ikke kunde kaldes Rjeb og Salg frifundne for Tiltale for Overtrædelse af Frdn. af 12 Septbr. 1753, IV § 14. S. 853.
- 18 Oktbr. 1879. Mærkeligt Tilfælde, hvor en Kvinde, der selv mente at have været svanger og i den 26—29 Uge af Svangerskabet, i to Instantser dømtes for Forbrydelse mod 14—19, men i Høiesteret frifandtes. 1880, S. 117.
- 29 Novbr. 1879. Frifindelse for Tiltale efter Krll.s Kap. 21 § 25 Littr. b, fordi det ikke antoges bevist, at Gjælden var uforfalden. Undersøgelse om svigagtigt Forhold (Krll.s Kap. 21 § 1) forøvrigt var tilstede. 1880, S. 220.
- 13 Decbr. 1879. To Personer, der vare tiltalte for Skottpveri, frifundne paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdene. 1880, S. 225.
- 24 Januar 1880. Frifindelse for Tiltale for Rønning fra Fartoi. S. 593.
- 30 April 1880. En Person, der havde optaget en Grændsesten, under Disfents frifunden, fordi han efter Omstændighederne maatte antages at have handlet i god Tro. S. 417.
- 12 Mai 1880. En Person paa Grund af antagelig bona fides frifunden for Tyvstiltale for forøvet Skovhugt til Husbehov, idet Eiendoms spørgsmaalet lodes uløst. S. 440.
- 2 Juni 1880. Fældelse for Tyveri i Under- og Overret, Frifindelse i Høiesteret. S. 577.
- 16 Juni 1880. En Person, der dømtes for Forbrydelse mod 21—25 b og 21—26, frifunden for uberettiget Stalten og Valten i Vo, som antagelig forsaavidt værende i god Tro. S. 481.
- 26 Juni 1880. En Direktionsformand, der under en i et Direktionsmøde opstaaet Uenighed vil have Mødet, og fjerne sig med Protokollen, bliver af et tilstedeværende Direktionsmedlem standset med Forsøg paa at bemægtige sig Protokollen for at fortsætte Mødet. Direktionsformanden havde nu med Næveslag sin Besiddelse af Protokollen. Sat under Tiltale for Overfald paa sagesløs Mand frifandtes han i begge Retter, i første Instant forbi Klageren ikke anfaaes sagesløs, i Høiesteret, fordi Nødværgeretten ikke anfaaes overfreden. S. 470.
- 26 Juni 1880. En Person, der i to Instantser var dømt efter 21—7, i Høiesteret frifunden, idet mala fides ikke anfaaes godtgjort. S. 813.
- 16 Septbr. 1880. En Person, der uden Føie havde indgivet Klage over en Lensmand for Forbrydelse i hans Bestilling, i Underretten anseet efter 17—1, men i Overretten og Høiesteret frifunden, fordi han ikke antoges at have handlet „mod bedre Vidende“. S. 774.
- 21 Septbr. 1880. En Person, der havde efterskrevet en Andens Navn under et Gjældsbevis, frifunden, da han anfaaes at have handlet i god Tro. S. 645.
- 23 Septbr. 1880. En Person, der uberettiget havde taget Tang fra anden Mands Tangstrand, frifunden for Straf paa Grund af antagelig god Tro. S. 615.
- Od. 13 Marts 1871. Sp. om Tilregnelighed. En Person,

der først opgav at have avlet sit uægte Barn med sin Broder, men senere fraskaldt denne Forklaring, sat under Tiltale for Forbrydelse mod Art. 21—20, men frifunden, fordi hendes første Forklaring antoges at maatte staa til Troende fremfor den sidste. S. 416.

Vd. 20 Novbr. 1880. En for formentlig ulovligt Salg af Hummer Tiltalt anseet straffri i Genhold til Finansdep.rets Cirkulære af 12 Aug. 1879 om, at de ved Igl. Resol. gjorde Indskrænkninger i Forbudet efter Lov om Fredning af Hummer af 29 Juni 1848 fremdeles gjælde efter Emanationen af den tilbels ligelydende Lov af 17 Juni 1879, uden at det ansaaes fornødent at prøve Rigtigheden af Cirkulærets Lovfortolkning. S. 701.

Fuldmagt.

- 26 Marts 1870. Sp. om Tilstrækeligheden af et Bevis for, at en Mand havde givet Fuldmagt til at undertegne hans Navn som Endossent. 1871, S. 65.
- 14 Febr. 1871. Sp. om Ansvar for en Medinteressent og Bestyrer af en Forretning for manglende Kontrol med en Betjent. Sp. om Ansvar for Bestyreren for en formentlig paa egen Haand foretagen mindre Forandring ved Bygningen. Sp. om Ansvar for Bestyreren paa Grund af Forsømmelighed med at tegne Assurance. S. 253.
- 22 Marts 1871. Sp. om en Sagsfører efter Omstændighederne havde havt fornøden Fuldmagt til at anlægge et Søgemaal. S. 334.
- 23 Septbr. 1871. En Vareordre opgivet til et udenlandsk Huses hervedende Kommissiønær paa Betingelse af, at Kommissiønæren personlig garanterer Ordrens rigtige Effektueren, kontramenderes paa Grund af Differencer mellem Ordinatoren og Kommissiønæren om den betingede Garanti. Sp. opstaar nu om dette gyldigen kunde se ligeoverfor det udenlandske Hus, der fra først af ikke var underrettet om den som Betingelse fordrerede Garanti. S. 649.
- 30 Juni 1871. Tvivlsomt Sp. om Kjøberen kunde refusere en kjøbt Sildefabrikning, som ikke stemmende med Afstalen, herved væsentligst paa Opsætningen af Omfanget af den en Gesel hos en bergensk Sildehandler tilliggende Fuldmagt. S. 537.
- 6 Juli 1871. Sp. om en Kommissiønær ved en Eiendomsandel, der medens Underhandlingerne vare løbende, tilforhandlede sig Eiendommen af Eieren og nogle Dage senere afhændede den med 12,000 Spd. Advance, skulde tilpligtes at lægge denne fra sig til Eieren, som den, der havde erholdt Eiendommen kjøbt gennem Forbølgelse af Omstændigheder, han som Kommissiønær pligtede at underrette sin Principal om. S. 509.
- 5 Decbr. 1871. Antaget, at en i Høiesteret udebleven Part er bunden ved et af hans i nærmeste Underinstants benyttede Advokat afgivet Samtykke til nye Dokumenters Fremlæggelse i Høiesteret uden Bevilling og Barfel. 1872, S. 33.
- 18 Januar 1872. En Person, der uden Bemyndigelse, men som det antoges i god Tro, havde underskrevet Endossenters og Bitterlighedsvidners Navne paa en Begelobligation samt Kautiønist og Bitterlighedsvidners Navne paa en Kautiønssejdel frifunden for Straf. S. 193.
- 17 Febr. 1872. Sp. om en Handel var foregaaet, og om en Person i Tilfælde havde været behørig befuldmægtiget til at binde en Anden. S. 183.

- 27 Febr. 1872. Sp. om Betingelserne for Anvendelsen af 21—8. S. 262.
- 27 April 1872. En Advokat anseet bemyndiget til at vedtage Børsel i en Sag, hvor han ikke afgiver Møde. S. 370.
- 8 Juni 1872. Sp. om en Sagsfører rettelig var varslet som Mandatarius for sine Parter. S. 511.
- 9 Novbr. 1872. Sp. om en Salgskommissionærs Ansvarspiligt for ved Uheld tabt Vare og hans Regnskabspligt for modtagen Vare. 1873, S. 129.
- 5 April 1873. Sp. om Bevisbyrden for, til hvilket Beløb en Vare, der er sendt i Konfignation, er udbragt, paahviler Afskæderen eller Konfignatoren, besvaret til Gunst for den sidste. S. 365.
- 13 Juni 1873. Sp. om Erstatning i Anledning uforsvarligt Forhold fra en Konfignatars Side. S. 529.
- 4 Oktbr. 1873. Antaget, at en Handelsreisende ikke med bindende Virkning for sin Principal kan ombytte de ham til Salg overdragne Varer mod andre Varer. S. 670.
- 7 Novbr. 1873. En Person, der var antagen til som Kommissionær at søge en Grube solgt og som, hvis han inden en vis bestemt Tid opnaaede en vis Minimumspris, var tilfagt en betydelig Godtgørelse af Eieren, antoges ved egennyttigt Forhold at have fortabt sin Ret. Sp. om en saadan Kommissionærs Forhold berøres i flere Retninger. S. 764.
- 6 Decbr. 1873. Antaget, at en Inkassator ved en frivillig Auktion, der udbetaler Retvirenten Auktionsbeløbet, for det er gaaet ind eller er forfaldent, er at betragte som den, der kober de Auktionsudbydere tilhørende Forbringere paa Auktionsbyderne, og at som Følge heraf de Indsigelser, der ved Auktionen forgjæves af Eieren gjordes mod Retvirentens Adkomst til de solgte Effekter, kunde gøres gjældende mod Inkassator, der var vidende om, at der var Tvist om Retvirentens Ret til Forbringerne. 1874, S. 177.
- 20 Mai 1874. En Person, der ved Kontrakt havde overtaget Bestyrelsen af en Entes Affærer, idømt et betydeligt Ansvar, fordi han ikke kunde gjøre Rede for Beholdninger, som efter Registreringen i Boet havde været tilstede 6 à 7 Uger, før han overtog Bestyrelsen og som der ikke forelaa nogen Grund til at antage at være forandrede i Mellemtiden udenfor hvad Bøgerne udviste. Omkostningerne ved den fuldstændige Revision af Bøgerne, hvorved Feilen opdagedes, paalagte Bestyreren, fordi den antoges nødvendiggjort ved den Raade, hvorpaa han havde ført Bøgerne. S. 527.
- 24 Febr. 1875. En Kurator i et Bo tilpligtet at erstatte registrerede Læseoreffekter, for hvilke han et kunde gjøre Rede, uagtet der ikke forelaa nogen Grund til at tro, at nogen Art af Mislighed af ham med Hensyn til dem var begaaet og uagtet det delvis endog var let forklarligt, at de uden Feil fra hans Side vare komne tilfide. S. 181.
- 27 Febr. 1875. Speditøren efter Omstændighederne antagen at være Kjøberens Fuldmægtig. S. 186.
- 29 Mai 1875. En Kommissionær, der stod delcredere antaget efter Omstændighederne at være fremkommet forsent med Reklamationer angaaende Feil ved Varen. S. 519.
- 27 Oktbr. 1875. Sp. om en Person ved Indledningen af et Kontraktforhold var optraadt paa egne eller det Offentliges Begne. 1876, S. 75.

- 13 Novbr. 1875. Sp. om et Salgstilbud, som af en Agent var gjort en Person, var gjort denne selv eller som Agent, besvaret til Gunst for den sidste Mening. Under Voteringen omhandles Indholdet og Betskaffenheden af et saadant Tilbud. 1876, S. 130.
- 20 Decbr. 1875. Sp. om Tilbagefaldeligheden af en Fuldmagt til at sælge en Gaard. 1876, S. 233.
- 14 Oktbr. 1876. En Kommissionsnær for et udenlandsk Dampstibsrederi antaget efter sin Optræden i Sagen pligtig at taale Dom paa Rederiets Vegne. Almindelige Udtalelser om saadanne Kommissionsnærers Stilling falder fra Forstuvoterende. S. 769.
- 27 Januar 1877. En Bestyrer i et Kontursbo, der af Dphbyderen, efter at denne havde faaet Afford, søgtes til Regnskabsaflæg frifunden, fordi Dphbyderen havde modtaget Boets Bøger og dels negtede at ulevere dem til Kurator, dels ødelagde dem. S. 241.
- 31 Januar 1877. En Fragtasurace, tegnet i England for Rederiet, men i den dertil benyttede Mægler's Navn, betragtet som tegnet af Rederiet, og Assuranceselskabet negtet at likvidere Erstatningssummen i dets tilgodehavende hos Mægleren. S. 246.
- 7 Juli 1877. En Person, der i eget Navn havde bestilt en Machine, frifunden, fordi Omstændighederne godtgjorde, at han, Medkontrahenten vittetlig, alene var optraadt som Kommissionsnær for et Interesseselskab. S. 625.
- 16 Marts 1878. Sp. om en Person skulde anses som handlende for egen Regning eller som Agent for Fabrikanten. S. 417.
- 6 April 1878. Sædeles tvivlsomt Spørgsmaal, om hvorvidt et kompliceret Bedrageri, hvorved en Person tilvendte sig et Bantobrev med indlagte Expd. 100 skulde gaa ud over Breve's Affender eller over Postvæsenet, efter Omstændighederne besvaret imod Affenderen. S. 529.
- 13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt“ havde undertegnet et Certeparti paa Skipperens Vegne, søgtes af Befragteren paa Grund af manglende Dpfylde af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagvolder. S. 618.
- 25 Oktbr. 1878. En Person, der forestod et Byggearbejde, efter Omstændighederne antaget at være „Bestyrer“ paa Bygherrens Vegne, ikke „Entreprenør“. Antaget, at en „Bestyrer“ af et saadant Arbejde ikke som Regel er berettiget til at stifte Gjæld i Bygherrens Navn, men særlige Omstændigheder i det foreliggende Tilfælde antaget at medføre dette. S. 821.
- 23 Novbr. 1878. Under en kriminel Sag berøres Spørgsmaalet om en Salgsagent eo ipso har Fuldmagt til at inkasere Salgssummerne, uden at dog dette Spørgsmaal i dets Almindelighed løses. 1879, S. 63.
- 6 Decbr. 1878. En Person, der efter Aftale med Stempletpapirforvalteren besørge dennes Udsalg af stemplet Papir i Kristiania, efter Omstændighederne antaget at være Stempletpapirforvalterens Betjent, ikke selvstændig Forhandler. Greben i Kassemangel tiltales han efter Klage fra det Offentlige og anses efter 21-8. Udtalelser om selvstændige Forhandlere af stemplet Papir, deres Stilling og nærmere Fortolkning af en ældre Højesteretsdom i Materien. 1879, S. 23.
- 19 Decbr. 1878. Sp. om en Person var Kjøber eller alene Profurist for Kjøberen. 1879, S. 109.

19 April 1879. Urigtig Opgiven af Betalingsvillaaarene paa Fæstelserne i en solgt Gaard antaget efter Omstændighederne at medføre Handelsens Ophævelse og Erstatning. Mandanten antaget ligesoverfor Medkontrahenten ansvarlig for Fuldmægtigens Handling uden at Forholdet mellem disse to indbyrdes toges i Betragtning. S. 470.

3 Juli 1879. Sp. om Røtume ved Tømmerrøtummelse og om de til at annamme udsendte Betjentes Fuldmagt til at binde Principalen. S. 797.

6 Septbr. 1879. Tvist om, hvorvidt en Procurist skulde tilsvare et hans Firma paadraget Tab paa Grund af, at han havde handlet fuldpøst, i Byretten besvaret bekræftende, i Høiesteret benægtende. S. 855.

31 Oktbr. 1879. Sp. om en Handel gennem Mægler var bindende eller bortfalden, fordi Kjøberen forsilde havde faaet Meddelelse om, at Sælgeren accepterede Tilbudet. Almindelige Udtalelser om den Stilling en Mægler indtager i Forhold til Kjøber og Sælger. 1880, S. 57.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have solgt paa andre Villaaar end foreskrevet og opgivet Kommittenten andre Villaaar, end de havde meddelt Kjøberne, dømte til at betale Kommittenten Erstatning. S. 376.

Db. 9 Januar 1871. Sp. om Omslaget af det Bevis, en Sagsfører pligter at føre for at have været engageret til at udføre en Proces. S. 405.

Db. 27 Marts 1871. Sp. om en Sagsfører, der som Kurator i et Konkursbo anlægger en Sag, er forpligtet til paa Provocation at dokumentere, at Sagsanlægget er besluttet af Tilsynsmændene. S. 432.

Db. 15 Septbr. 1873. I et Tilfælde, hvor en Banks Sagsfører, foruden Bankens Fordring havde modtaget et Beløb, der paa Grund af Usikkerhed om Retsforholdet maatte indstaa, indtil det ved Dom var afgjort, hvem der havde Ret til samme, blev Banken tilpligtet at betale Folioenter 1½ pCt. af Beløbet, da Sagsføreren ansaaes pligtig til at indsatte Beløbet paa Folio og Banken i denne Henseende at maatte svare for Sagsføreren. S. 659.

Db. 11 Febr. 1879. En Handelsagent anseet uberettiget til uden særskilt Bemyndigelse at indlæse og tvitere for Betalingen for Varer, hvorpaa han havde optaget Ordre, men som af det udenlandske Hus vare sendte direkte til Kjøberen. S. 130.

Notits. Societet, Kommission. 1877, S. 511.

Føderaad.

1 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Føderaadskontrakt og om det var bevist, at denne var misligholdt fra Yderens Side. S. 281.

9 Marts 1872. Sp., om en Person, der ved Tvangsauktion købte en fast Eiendom, havde overtaget et paa Eiendommen hvilende Raar. S. 299.

25 April 1874. I et Tilfælde, hvor Odelssløsning finder Sted overensstemmende med Odelsl. § 25, antages den Omstændighed, at det var vedtaget, at Løsningsmanden skulde overtage et Føderaad, der var værdsat til 150 Spb., først fra Færedag, idet det indtil da skulde udrædes af Besidderen, der forblev paa Gaarden, ikke at kunne opfattes

som en Udsættelse af endeligt Opgjør mellem Parterne, men Besidderen antoges at maatte lade sig nøie med den paa Thinge erlagte Løsningssum, hvori Føderaadets Værdi var fratrullet, uagtet Føderaadsmanden døde, før Løsningsmanden til Færedag tiltraadte Gaarden, saaledes at denne aldrig kom til at udrede Føderaadet. Bemærkninger under Voteringen om Besidderens Forpligtelse til, naar Odelsløsning sker efter § 25, at udrede Føderaad, Betarbejde, Lægdsbold o. s. v. indtil Færedag. S. 508.

24 Mai 1876. Naar en Gaard, hvorpaa der hviler Føderaad, løses paa Odel paa den i Odelslovens § 25 nævnte Maade, opstaar Sp. om Løsningsmanden har at overtage Føderaadets Udredelse ligesaa Skjødets Udledelse eller først fra næste Mars Færedag, da Tiltrædelse efter Loven sker. Spørgsmaalet in casu løst efter foreliggende specielle Omstændigheder uden i dets Henhed at besvares. S. 504.

5 Decbr. 1877. Sp. om en Transaktion skulde sættes i Klasse med en Føderaad- eller Fledsøringskontrakt besvaret til Gavn for den første Mening. Antaget, at efter den nye Arvelov alene Livsarvinger have Krav paa Lovhjælp efter 5—1—9. 1878, S. 229.

7 Marts 1879. Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt om et Føderaad. S. 264.

Od. 29 Januar 1872. Praktisk vigtigt Sp. om Aar, betinget af fratrædende Leilænding, men alene thingløst gjennem den nye Leilændings Bygselfreb, hvorved denne vedtager, at udrede Aaret, er forpligtende for en ny Eier af Godset. S. 203.

Gave.

20 Septbr. 1873. Antaget, at en gift Mand ikke ved en blot paa- tegnet Transport til Husfruen paa Værdipapirer kan stifte et Særeie for denne og en Livsassurancepolice forsaavidt sat i Klasse med et Gjældsreb. S. 690.

29 Oktbr. 1873. Antaget, at selv om Døds var ført for at en Piges Fader havde tilsagt hendes Forlovedes Fader at bistaa ved Bebyggelsen af en Gaard for sin vordende Sviger søn, maatte denne Aftale bortfalde ved Forlovelsens Ophævelse. S. 760.

17 Decbr. 1875. En Gave opretholdt, skønt beskribt fra Giverens Side. 1876, S. 198.

5 Mai 1877. Sædeles tvivlsomt Spørgsmaal, om en ved Foranstaltning af en Person, der var Bedstefader, Fosterfader og Børge for et 5aarigt Pige barn, til hende udstedt Pantobligation, skulde ansees som en Gave eller som en Sikkerhedsstillelse for nogle Rentebeløb. S. 497.

13 Januar 1880. En Pantnaver, der maatte købe Pantet, lover af Guds Døds, at han, hvis noget tjenes ved Pantets senere Salg, vil forære ham dette. Pantnaveren meddeler senere Debitor et Opgjør, der intet som helst Spor bærer af i nogen Maade at være urigtigt, og tilbyder Salgdoen. Debitor kræver imidlertid „detailleret Legitimation“ og sagfører, da Pantnaveren vægrer sig for yderligere at indlade sig med hende, denne til Betaling af et kalkuleret Beløb, der evident er for stort. Sagførte frifindes i begge Instanser, idet hans Gave ansees knyttet til Forudsætningen om, at han selv opgjorde, forsaavidt ingen Urigtighed kunde paavises i hans Opgjør. S. 314.

12 Febr. 1880. Sp. om en Overdragelse af tvende Pantobligationer skulde ansees som en dispositio inter vivos eller som en donatio

mortis causa, besvaret til Gunst for den første Mening. Under Tvivl antaget, at Dispositionen ved Vedkommendes Død var fuldbyrdet. S. 289.

Geistligheden og det beneficerede Gods.

- 14 Decbr. 1870. Sp. om en Gaardpart var Bygselgods og beneficeret vedkommende Sogns Kirke eller Eiendoms gods for Gierne af den Gaard, i Forbindelse med hvilken Anparten i lang Tid havde været brugt. 1871, S. 90.
- 13 Januar 1872. Sp. om en Præst var forpligtet til, naar det af et Menighedslem begjæredes, nøiagtig at benytte den ved Frdn. af 7 Mai 1783 foretagne Daabsformular, eller om det var ham tilladt i Strid med Vedkommendes Begjær at læse de i Daabsformularen indtagne Troesartikler efter en anden, — ogsaa som rigtig erkjendt — Overfættelse. En Præst, der uagtet givet Paalæg fra den geistlige Overøvrighed erklærede sig uvillig til at benytte Alterbogsformularen, anseet for Overhørighed efter Artl. 24—30. S. 49.
- 21 Septbr. 1876. Antaget, at Proprieteten til en Gaard, hvor Bygselen tilhørte Bispestolen, ikke som sædvanlig fulgte Bygselen, men tillaa Dpfidderne. Som Følge deraf negtedes Dpfykningsvæsenets Fond Afgang til at sælge Gaarden i Medhold af Bestemmelsen i § 30 i Lov af 20 Aug. 1821. S. 659.
- 14 Marts 1877. Fortolkning af Ordene „Alters Tid“ i 2—15—7. En ufuldstaaet Plads efter Omstændighederne anseet at være Degnebolig, fri for Afgifter til Præstegaarden, som paastod at eie Pladsen. S. 372.
- 21 Septbr. 1877. Antaget, at Kosterholdsgodtgjørelse efter Skolel. § 20 ogsaa tilkommer Kirkesangere, der have Kloftergaard. Antaget, at den Omstændighed, at Kirkesangerbestillingen var bleven bekendtgjort ledig paa ringere Billaar, end i Loven forefærdet, ikke medførte at de, der skulde udrede Lønnen, havde erhvervet kontraktmæssig Ret mod den ansatte Kirkesanger til at slippe med at udrede det i Bekendtgjørelsen nævnte. S. 737.
- 22 Marts 1878. Antaget, at en fratrædende Sognepræst i Finmarken ikke kan kræve Godtgjørelse af sin Eftermand for Forbedringer. S. 433.
- 10 Oktbr. 1879. Sp. om en delvis beneficeret Gaard havde været vedkommende Præstebord beneficeret med eller uden Bygsel, besvaret til Gunst for den første Mening. Antaget, at den beneficerede Del havde udgjort en særskilt Del af Eiendommen og ikke blot bestaaet i en ideel Anpart af samme beregnet efter Stylden. Den Afvisningspaastand, som grundedes paa, at det Offentlige, som indtalte den beneficerede Del af Gaarden, ikke kunde paavise sin Eiendom, ikke afgjort, da Spørgsmaalet løstes paa andet Fundament. De Indst., uagtet de til dels havde erlagt Landskyld og Tredeaarstage, antagne at have frihævdet Eiendommen for Bygselen. 1880, S. 33.
- 10 Juni 1880. Antaget, at Tiendefrihed kun tilkommer de Præstegaarde, der fra Alters Tid have nydt saadan Frihed, ikke derimod tiendepflichtige Gaarde, der udlægges til Præstegaarde. S. 436.

Gjentagen Forbrydelse.

- 17 Febr. 1872. En Person, der i en lang Arrække ulovlig havde taget Trævirke i en Almenning, som det synes hver Gang for under

- 12 Skil. 3 Værdi, anseet efter 19—1, idet Gjæningerne ansaaes som en sammenhængende Forbrydelse, ikke efter 22—14. Med Hensyn til Anvendelsen af § 2 i Lov af 9 Juni 1866 ansaaes den første Værdigtigelse, uagtet den ikke i og for sig, men alene ved Fortættelsen gik ind under 19—1 og saaledes blev Gjenstand for stigende Straf i Gjentagelsestilfælde, som den afgjørende. S. 249.
- 6 Septbr. 1875. En Tiltalt dømt, for 5 Gangs Gjentagelse af Tyveri, uagtet han ved næstforegaaende Dom (4de Gangs Gjentagelse) som Følge af Fortættelse af ældre Dom feilagtig var dømt for første Gangs Tyveri. S. 609.
- 19 Oktbr. 1875. En Tyvssdom, affagt efter L. af 20 August 1842 sat ud af Betragtning ved Bedømmelsen af et Tyveri, begaaet under L. af 3 Juni 1874, dens Herredømme, fordi den ældre Forbrydelse efter den nye Lov ikke vilde være anse som Tyveri. S. 831.
- 2 Febr. 1876. En Straf arbejdsdom for Tyveri, hvis Eksekution allerede var paabegyndt, paaanført til Høiesteret, fordi det opdagedes, at Domsælbtet tidligere flere Gange havde været tyvssdømt, uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa mellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret stærker Straffen. S. 283.
- Vb. 11 Novbr. 1876. En Person, der først af Feiltagelse to Gange var dømt for „første Gangs Væleri“ og derpaa feilagtigen for 4 Gangs Væleri, ansæes under ny Vælerisag for 4 Gangs Væleri. S. 798.

Gæld.

- 1 Juni 1871. Sp. om hvem der var Debitor for et Veløb. En Vægel, der var leveret Kreditor, for at Veløbet skulde komme til Afdrag i Regningen, efter Omstændighederne ikke antaget som modtagen i Betaling, men Debitor anseet at have en usorandret Forpligtelse, da Vægelen — paa hvilken hans Navn ikke stod — senere fandtes ikke at gaa i Orden. S. 497.
- 1 Decbr. 1871. Sp. om Forstrækninger, givne i Mellemregnskab, skulde ansæes som selvstændige nye Gældsposter, for hvilke Pant erhvervedes i et tidligere givet Stadesløsbrev. 1872, S. 21.
- 3 Febr. 1872. Sp. om Virkningen ligeoverfor en Diskonteringsindretning af, at en Vægelobligation modtages til Diskontering som nyt Dokument, uagtet den var paategnet „Til Fornælse“. S. 177.
- 17 Febr. 1872. Sp. om flere, der staa som forpligtede for en Gæld eller i andre Maader, skulle, naar ikke anderledes udtrykkelig er overenskommet, ansæes ansvarlige in solidum eller kun pro quota. S. 183.
- 21 Septbr. 1872. Antaget, at Betaling af eventuel Gæld ved Transport paa et langsigtig Krav efter en Købelkontrakt om et Fartøj maatte ansæes som usædvanligt Betalingsmiddel, da Intet var oplyst om, at Skyldner eller Fordringshaver i Regelen besatte sig med saadanne Transaktioner. S. 732.
- 19 Febr. 1873. Antaget, at Kreditor er berettiget til af et indkommet Veløb først at dække den ikke rentebærende Del af sin Fordring. S. 409.
- 1 Marts 1873. Sp. om Virkningen af at 5—1—7 ikke besølges. Sp. om Principet i Frdn. 9 Febr. 1798 kunde lede til, at Rigtigheden af et til Trebiemand transporteret Gældsbevis ikke kunde opret-

- holdes ved Bevis for Tilværelsen af den oprindelige — som saadan ei transporterede — obligatoriske Forpligtelser. S. 413.
- 8 Marts 1873. En skriftlig Kjøbekontrakt er ikke at sætte i Klasse med et Gjældsbevis efter Frdn. 9 Febr. 1798. S. 441.
- 3 Mai 1873. Et i sig selv uklart Dokument efter Omstændighederne antaget at være et Kautionsdokument, hvorved Udstederne stillede sig solidarisk ansvarlige for Gjælden. S. 496.
- 15 Mai 1874. Sp. om et Forstud paa 1700 Spd. var givet et Handelsfirma eller alene den ene Interessent personlig. S. 497.
- 11 Juli 1877. Indsigelse mod en Gjældsfordring, opstaaet af Varehøj, støttet til at Varerne vare for dyrt anførte, forlastet som ikke fremfat strag ved Varernes Modtagelse. Et Løfte om at betale ved Afford eftergivet Gjæld, naar Resurserne tillod det, efter Omstændighederne ikke antaget at medføre Forpligtelse for Vedkommende, der endog oplystes senere paany at være gaaet faldit. S. 619.
- 25 Oktbr. 1877. 1) Sp. om Frdn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Eksekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjøber ved Ewangsauktion af saadan og c) af saadan Kjøber, naar han selv er Auktionsrefkrent, 2) Sp. om Frdn. af 1798 alene kan paaberaabes mod bevislige Mangler, der efter Frdn. 8 Paabud skulde kunne sees af Papiret eller ogsaa mod Infirmiteter, der ikke efter Frdn. eller Sagens Natur skulde kunne sees af Papiret. Sp. om Trebemand's Ret influeres af nogle et Dokument paaførte Produktionspaategninger berøres under Voteringen. 1878, S. 2.
- 26 Juni 1878. Et Handelshus hændt uberettiget til at beholde Begler, der vare endosserede til det, for ved dets Hjælp at faa dem diskonterede, som Udtag paa eget Tilgodehavende hos Oversenderen. S. 613.
- 26 Septbr. 1878. En Person, der kjøber en Gaard, udsteder Pantobligation for 3000 Spd. til Sælgeren. Ved Ewangsauktion over Gaarden bliver Sælgeren, da denne ved Skadesløs Transport har overdraget Obligationen til Andre, Kjøber for et Bud, der af Obligationens Rest-Paaløbende, 2,300 Spd., alene dækker 32 Spd., men mod at afgive særskilt Forskrivelse for at Obligationen fremdeles blev hestende som Pant paa Glendommen. Obligationens Giere paategne den Erklæring om, at de have frasalbt enhver Ret mod Obligationens Udsteder. Gaardens oprindelige Sælger og Obligationens skadesløse Transportant indtaler nu Restbeløbet hos Udstederen som en løs Gjæld uden at præstere Haandskriftet tvitteret. S. 718.
- 13 Septbr. 1879. Sp. om en Undvisning efter de foreliggende Omstændigheder var at anse som et Gjældsbevis eller ikke. S. 858, 862.
- 17 Septbr. 1879. En Person antaget ved Overenskomst at have overtaget en Gjæld, der oprindelig paahvilede ham og en anden i Fællesskab. S. 845.
- 18 Febr. 1880. Sp. om 5—13—1 skal anvendes ved Salg af Varer mod kontant Betaling. S. 298.
- 2 Juni 1880. Sp. om en Person havde forbundet sig til at indestaa for en anden Person's Gjæld til en Sparebank. S. 483.
- Ud. 17 April 1872. Sp. om det franske Moratoriums Virkning paa norske Begelsforpligtedes Stilling. S. 335.
- Ud. 23 Mai 1876. Dom negtet for en Begel, fordi Begeleieren ikke havde givet Valuta for den til den Saglagte fra hvem Begelen var ham direkte tilendosseret. S. 584.

Ad. 20 Marts 1879. Sp. om en Person, der efter Kontrakt var forpligtet til som Kommanditist at indskyde i en Handelsforretning Kr. 20,000, men som af Forretningen havde tilgode mellem 37 og 38,000 Kr. var at betragte som Laangiver eller som Kommanditist for, hvad der overskred Kr. 20,000. S. 679.

Aff. Det franske Moratorium 1871. S. 329.

Aff. Om Rettsforholdet mellem Kreditorer og Arvinger. 1871, S. 761.

Notits. Omslagsterminer og Løbedage. 1874, S. 631.

Notits. Sp. om Debitor havde Løbedage efter et Gjælds-brev lyden-
den paa Betaling paa Anfordring. 1876, S. 831.

Grundloven.

24 Febr. 1871. Sp. om Husintivisions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Standpunkt. S. 221.

1 Juni 1872. Sp. om en testamentarisk Bestemmelse var i Strid med Grundl. § 108 og om i hvilken Udstrækning den kunde gennemføres uden at komme i Strid med denne Bestemmelse. Sp. om Forstaaelsen af Ordet Fideikommiss. Sp. om Virkningen for det hele Testaments Gyldighed af, at en enkelt Post maatte sættes ud af Betragting som stridende mod Grundloven. S. 412.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Genhold til Politianordningen af 22 Oktbr. 1701, Post II. Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Afgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Husintivision“. 1873, S. 125.

21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. 1875, S. 50.

17 Juli 1877. Antaget, at Grundlovens § 105 ikke medfører Krav paa Erstatning for Uleilighed forvoldt ved Bygningsforanstaltninger, som de i Lovens § 19 indeholdte. S. 673.

6 Oktbr. 1877. Sp. om, hvorvidt et Paabud om at „anlægge“ Fabrikpiber i en vis Højde kan anvendes paa allerede færdige Anlæg, kræves uden at løses. S. 760.

7 Febr. 1880. Antaget, at § 8 i Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5 Juni 1875 er saaledes at forstaa, at Erstatning for Afstaaelse af Grund til Gade uagtet Lovens Udtryksmaade, efter Principet i Grundl. § 105, bliver at erlægge, naar det ved Sten godtgøres, at Grundafstaaelsen medfører Tab for Eieren. S. 278.

Aff. Om Grundlovens § 25. 1875, S. 225.

Aff. Historiske Oplysninger om Brugen af det kongelige Veto til Storthingets Lovbeslutninger. 1876, S. 145.

Handel og Haandværk.

12 Novbr. 1870. Sp. om en i et Landdistrikt bosiddende Mand, der under midlertidigt Ophold i en Kjøbstad — sidste Gang i et Tidrum af omtrent 14 Dage — havde havt Udsalg af Smør paa et med Dist og Bænte forsynet Rum i nogle af en Privatmand indrettede og efter Omstændighederne paa kortere eller længere Tid udleiede saatalde Smørhøder, skulde antages at have overtraadt Lov om Handelen af 8de Aug. 1842 § 15 b, jfr. 14 a. 1871, S. 4.

2 Decbr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket: „fast Udsalgsted“ i Handelsl. § 15. 1872, S. 28.

- 13 April 1872. Sp. om Krænkelse af en Patentret løst ved en meget indskrænkende Fortolkning af Patentet. S. 331.
- 14 Decbr. 1872. Antaget, at det er forbeholdt Eierne af de privilegerede Bagergaarde i Bergen at bage Brød af finfigtet Mel, og at det alene er Brød af sammalet og stærfigtet Mel, de saakaldte Fribagere have Ret til at bage. 1873, S. 106.
- 17 Januar 1874. Antaget, at en Person, der haade har Handels- og Haandværksborgerkab, ikke er berettiget til at have mere end et Udsalgssted. S. 241.
- 7 Mars 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som uretteligen anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, istedetfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paatalte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.
- 6 Juni 1874. Sp. om Grændsen for den tilladte Grovbrødsbagning i Bergen. S. 585.
- 28 Novbr. 1874. Antaget, at man efter senere indtraadt Forandring i saakaldet „stærfigtet“ Mels Kvalitet, ikke længere kan bygge Forskellen mellem fint og grovt Brød og saaledes Distinktionen mellem det Brød, som i Bergen er forbeholdt de privilegerede Bagere og det som er Gjenstand for Fribagning, paa Forskellen mellem om det benyttede Mel har været „stærfigtet“ eller finfigtet. 1875, S. 19.
- 19 Decbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Begrebet: et Udsalgssted i L. af 6 Septbr. 1845 § 2. 1875, S. 76.
- 12 Juni 1875. En Handelsmand anseet for Overtrædelse af L. 3 Mai 1871 § 16—B for under Transport fra det egentlige Oplag til Affendelsesskederne midlertidig at have haft 9 Lønder Parafinolie henliggende i et aabent Gaardsrum i Kristiania. S. 585.
- 8 Septbr. 1876. Formanden i Bestyrelsen for en Handelsforening, der havde et Detailudsalg i eget Navn og et saakaldet Kommissionsudsalg ved en Handelsberettiget, dømt for ulovlig Handel, idet det saakaldte Kommissionsforhold ansaaes for Simulation og den angivelige Kommissionsnær alene at være Foreningens Betjent. Under Sagen vækkes Spørgsmaal om, hvorvidt det overhovedet er forenligt med Handelsloven, at en Handelsberettiget har flere Udsalgssteder, selv om virkelig, ikke blot pro forma, handelsberettiget Kommissionsnær benyttes. Dette Sp. løses dog ikke ved Dommen. S. 641.
- 9 Oktbr. 1877. Tvivlsomt Sp. om et Præparat henhørte til «medicamina» og saaledes var Gjenstand for Apothekeres Enehandel, besvaret bekræftende. S. 763.
- 16 Mars 1878. Sp. om en Person efter Omstændighederne skulde ansees som handlende for egen Regning eller som Agent for Fabrikanten. S. 417.
- 11 Mai 1878. Sp. om Nødvendigheden af Handelsborgerkab til den Virksomhed at skjære Is i Blokke og indlægge den i Ishus for senere at udsælge den, berørt. S. 508.
- 6 Mai 1879. Sp. om en Person, der udbød Brændevin tilsalgs for Regning af et udenbys Hus, efter Forholdets Besskaffenhed skulde ansees som dets Betjent, som Kommissionshandlende eller som selvstændig Handlende, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 665.
- 30 Aug. 1879. Tvende Personer, der havde udlånt ujusterede Bægtredskaber til Brug ved en Fordeling mellem Sameiere, der ikke kunde kaldes Kjøb og Salg, frifundne for Tiltale for Overtrædelse af Frdn. af 12 Septbr. 1753, IV. § 14. S. 853.

- 20 Novbr. 1879. Sp. om Grændsen for Domstolenes Omraade med Hensyn til Vedkommelsen af Patenters Retsgylldighed i Genhold til tidligere Præjudikat bekværet derhen, at Domstolene afgjøre, om den Forudsætning ved Patentets Meddelelse, at Opfindelsen ikke tidligere har været offentliggjort eller bragt i Udøvelse, medfører faktisk Rigtighed. Antaget, at Terminen, indtil hvilken denne Forudsætning maa holde Prove, er Patentansøgningens Indgivelse, ikke Patentets Indvilgelse. Antaget, at en løs Avismeddelelse om, at en Opfindelse var gjort, ikke var nok til at bringe Opfindelsen i Klasse med „offentliggjorte“. 1880, S. 161.
- 22 Novbr. 1879. En Handelsvirksomhed med Hensyn til Bogførsel anseet „ubetydelig“ (L. 3 Juni 1874 § 5 i. f.). 1880, S. 218.
- 13 Marts 1880. En ikke til Haandværksdrift berettiget Enke, der besørge Bugning af Militæretatens Korn mod Betaling pr. Tønde opbaat Korn, under Disfents anseet for ulovlig Haandværksdrift. S. 601.
- Bd. 1 Juli 1871. En til Brændevinsubstjænkning Berettiget, der havde tilladt en Uberettiget at udstjænke Brændevin til Fortæring paa Stedet for Husgjæster, anseet efter Handelslovens § 37. S. 535.
- Bd. 21 Juli 1877. Lørbhandel med Husflidsarbejder i Kristiania antaget at være svenske Undersaatter tilladt. S. 478.
- Bd. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmaavn ikke ophyste, at det drev Handelsforretninger, stævnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke for Retten legitimeredes, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under nævnte §. S. 621.
- Bd. 21 Septbr. 1878. En Mester antaget berettiget til uden Opfigelse at afstebige en Svend, der gjentagende indsendt sig forsent og beruset til Arbejdet. S. 818.
- Afh. Om Betingelserne for solidarisk Ansvarlighed i Handelsseksler. 1873, S. 65, 81 og 97.
- Afh. Nogle Bemærkninger vedkommende Lovforslaget om Handelsregistre og Firmaers Anmeldelse. 1873, S. 177.
- Notits. Dyrettelse af en Handelsdomstol i Kristiania. 1874, S. 616.
- Notits. Forbud mod visse Lændstikker. 1874, S. 631.
- Afh. Om det navngivne Handelssekslers Retsforhold ligeoverfor Treblemand. 1875, S. 369.
- Notits. Et eller to Udsalgssieder. 1875, S. 588.
- Notits. Daglonner eller Haandværkssvend. 1875, S. 604.
- Notits. Fortolkning af Handelslovens § 15 a, ifr. § 9. 1875, S. 604.
- Notits. Renter efter Handelssekslvane. 1875, S. 638.
- Notits. En teknisk Fabriks Bestyrer, som ikke havde Borgerkab, dømt for ulovlig Haandværksdrift. 1876, S. 271.
- Disputats. Om det navngivne Handelssekslers Retsforhold ligeoverfor Treblemand. 1877, S. 33.
- Afh. Om Kontoforantforholdet. 1877, S. 145 og 161.

Havnevesen.

- 16 Septbr. 1871. Sp. om den saakaldte Vesterelv ved Fredrikstad i juridisk Henseende skulde betragtes som Sø eller Elv. Sp. om Eiendomsret til Søgrund. Sp. om Forholdet mellem Havnevesenet og de private Strandiere. Sp. om Forstaaelsen af Havnelovens § 18. S. 681.
- 13 Novbr. 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 20 Aug.

- 1842 om Mudder- og Havnepenge med Hensyn til de vedkommende Toldklasser tillagte Procenter. 1873, S. 122.
- 3 Novbr. 1875. Antaget, at Mudring i Havn ikke kan foretages af vedkommende Strandeier uden Havnekommissionens Samtykke. Overtrædelse heraf straffet efter Analogi af Havnelovens § 16. 1876, S. 97.
- 17 Marts 1877. Antaget, at Havnelovens § 16 medfører, at alt hvad der i samme er fastsat med Hensyn til den egentlige Havn, skal gjælde „de i Forbindelse med Havnen staaende Elveløb“. Antaget, at Havnekommissionen kan forbyde ikke blot saadanne Arbeider ved Havnen, der medføre øjeblikkelig Ulempe, men ogsaa saadanne, der i Fremtiden kunne antages at kunne komme til at medføre Ulempe. S. 401.
- 28 Juli 1877. En Person, der i Medhold af Havnefogdens Tilladelse, der ikke fastsættedes af Havnekommissionen, havde bygget et Bolværk til Vadsdrag, der hørte under Havnebæsenet, mulktet og tilpligtet under Dagmulkt at fjerne Bolværket. S. 651.
- 22 Novbr. 1879. En Strandeier til Elv, der dannede Byhavn og var undergivet Havnekommission, søger Erstatning for Ulempe forvoldt ved, at Havnefogden har lagt et fremmed Fartøj i Dplag udenfor hans Tomt paa hans Side af Midtstrømslinien, men høres ikke hermed. Fartøjet var forstøjet for Antere og Landtoug fastgjort i Treblemands Tomt i Land og synes efter Voteringen hverken med Fartøjet eller Landtouget at have været i Berørelse med Sagsøgerens Landgrund. 1880, S. 202.
- 20 Febr. 1880. En Havnekommission sagsøger Armeedepartementet for at faa Militæretaten forbudt at foretage Stydesvelfer over Havnen. Paaastaet Afvisning negtes, og Armeedepartementet frifindes efter Omstændighederne. S. 305.
- Afh. Om Havnelovens § 18. 1871, S. 713.
- Afh. Angaaende Havnefogedpenges Erlæggelse. 1874, S. 257.

Hjemmel.

- 4 Juli 1874. En Sælger, der ikke kunde hjemle det solgte i dets hele Udstrækning tilpligtet Stadeserstatning, fordi han antoges at være in culpa, hvortil en Majoritet af Høiesteret reserverede sig imod at ville have afgjort Noget om, hvorvidt det vilde kommet til samme Resultat, hvis ingen culpa havde været at lægge Sælgeren tillast. Antaget, at den, der sælger en Eiendom uden nærmere Forbehold, i Almindelighed maa forudsættes at sælge den med de Grænser, som Byggelsen eller Indgjærdningen antyder, uden at det er Kjøberens Sag ved Undersøgelse af Hjemmelsdokumenterne at forvisse sig om Retsforholdet. Den almindelige Grundsætning, at Unbladelse af at abdicere den mod hvem man i Tilfælde af et uheldigt Udfald af Processen vil gjøre Regres gjældende, alene stader, naar det godtgjøres, at Sagens uheldige Udfald er forvoldt ved Proceduren, anvendt. Fra den almindelige Regel om fuld Erstatning for Vanhjemmel dog gjort en Undtagelse, forsaavidt angaar Procesomkostningerne i Sagen mellem Treblemand og Kjøberen, idet Sælgeren fritoges for at svare disse, fordi han ei var bleven abdiceret. S. 604.
- 9 Januar 1877. Sp. om Sælgeren ved en Handel havde taget fornødent Forbehold mod Hjemmelsansvar for en Del af det Solgte. S. 213.

14 Novbr. 1877. Sp. om Udstrækningen af Hjemmelspligten med Hensyn til en solgt Byeiendom, der delvis var opført i Strid med Bygningslovgivningen. 1878, S. 124.

18 Juli 1879. Sp. om det Ansvar, der paahviler en Tvangsauktionsrekvirent ifølge Eksekution ligeoverfor Kjøberen, naar Auktionen senere underkendes. S. 837.

Bd. 30 Januar 1879. Antaget, at den Omstændighed, at Hestelser paa Hovedelendommen eller Dele deraf paaføres Hjemmelsdokument, udsædt paa en Parcel, ikke ubetinget medfører Ret for Kjøberen til at fordræ, at Sælgeren skal Række Hestelserne aflæste paa Parcellen eller have Handelen, men at dette maa bero paa, hvorvidt Hestelserne efter Omstændighederne kunne antages at være den solgte Parcel vedkommende. Efter denne Betragtning sættes en Række Hestelser uden videre ud af Betragtning som Parcellen uebtkommende, medens en enkelt Hestelse, der antoges i Tilfælde at ville bebyrde Parcellen, prøves og fortolkes. Dette sidste efter Rettens Udtalelse alene med Virkning for Kjøber og Sælger og med Reservation af den ustevnte Servituthavers Ret. Den Omstændighed, at Kjøberen havde haft Adgang til at blive bekendt med denne Hestelses Tilbærelse, antaget at medføre, at han i ethvert Fald fik taale den, indtil det viste sig, om den havde Realitet ham til Glæde. S. 794.

Husinkvisition.

24 Febr. 1871. Sp. om Husinkvisitions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Synspunkt. S. 221.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Genhold til Politianordningen af 22 Oktbr. 1701 Post II. Kap. 3 § 2 er berettiget til paa alle Løber af Døgnat at kræve Adgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Husinkvisition“. 1873, S. 125.

12 Septbr. 1878. En Politibetjent anseet berettiget til at fordræ Adgang til et Hus, hvor han efter de af ham udenfra anstillede Jagttagelser havde al Grund til at antage, at der ved Leiligheden foregik ulovlig og Støi foranledigende Muddfjæntning, en Antagelse, som ogsaa senere viste sig at være rigtig. S. 691.

Bd. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Adgang til at forlange sig indladt i et offentligt Stjænksted for at paase Politilovgivningens Bestemmelser om Nattesøde overholdte. 1871, S. 31.

Husmænd og Leilændinge.

5 Decbr. 1872. Antaget, at Præsumptionen for Livsfæste, naar Husbonnen har forømt at oprette skriftlig Kontrakt, ligesaa vel kommer Kvinde, der sidder paa Pladsen, som Mand tilgode. En Del mindre Forfeelser i Husmandsforholdet ikke antaget at begrunde Fæstes Forbuds. 1873, S. 249.

26 Marts 1873. Sp. om Forbrydelse af Husmandsfæste. S. 429.

7 Mai 1873. Antaget, at Husmandskontrakter, oprettede paa Billaar, der ikke ere usædvanlig byrdefulde for Gaardmanden, ikke kunne omstyrtes af Panthavere, hvis Ret er ældre, men at derimod en yngre Husmandskontrakt maa vige for en ældre Panthaver, naar Billaarene ere usædvanlig byrdefulde. Under Voteringen antydes, at Spørgsmaalet om en saadan usædvanlig byrdefuld Husmandskontraktis Rørueren ikke skulde være beroende paa, om der ved et effektueret Tvangs-

salg faktisk opnaaet et Bud, tilstrækkeligt til, naar Kontrakten opretholdes, at dække de tidligere Gæstelser, men derimod afhængig af Spørgsmaalet om, hvorvidt Eiendommen paa den Tid, Husmandskontrakten blev indgaaet, kunde ansees at være tilstrækkelig til, med Paahæfte af Kontrakten, at fyldestgjøre ældre Gæstelser. Ligeledes udtales den Mening, at Opretholdelsen af en saadan usædvanlig byrdefuld Kontrakt i Forhold til senere Panthavere, maatte være paa, at den var thinglæst. Om intet af de to sidstnævnte Sp. formenes dog efter Voteringen bindende Præjudikat at være afgivet. Sp. om Erstatning for Afkavn. S. 505.

- 18 Febr. 1874. Sp., om Anvendeligheden af den Leilændinge ved Frdn. af 18 Juni 1723 tillagte Fortjohsret i Tilfælde, hvor Eieren sælger flere, til forskjellige horthygslede Brug, under en Handel. S. 297.
- 9 Mai 1874. Antaget, at en Fæstebæddel, hvorved Gaardeieren fæstede en Person, hans Hustru og Børn et Stykke Rydningsland „for deres og Arvingers Livstid“ mod aarlig Afgift og Forpligtelser forøvrigt som de Loven paalægger „en Husmand eller Rydningsmand“, alene hjemlede den oprindelige Kontrahent med Hustru og Børn Ret til Pladsen, men derimod ikke Børnenes Børn. Besidderen, som dømtes til Fravigelse, frifunden for Afkavns-erstatning. S. 515.
- 2 Oktbr. 1874. Sp. om Bevis for vedtagen Forandring i et etableret Husmandsforhold. S. 787.
- 26 Oktbr. 1875. En Husmand, der havde indtaget fremmede Kreaturer paa Pladsen mod Bestemmelsen i hans Kontrakt, søgte til Fæstets Forbrydelse, men frifunden, idet han ikke antoges at have faaet den i Husmandslovens § 10 foreskrevne Advarsel fra Husbondens Stue. S. 702.
- 23 Mai 1877. Sp., om et Jordleiesforhold efter Omstændighederne var at anse som et Arvesætte eller et Husmandsfætte, berørt uden at løses, idet Høiesteret efter Proceduren maatte gaa ud fra den sidste Forudsætning. Antaget, at Fætte efter Omstændighederne ei kunde ansees forbrudt ved Husmandens Hugst uden Advarsel, da dette saalænge var passeret uden Paatale, at et stiltiende Samtykke indtil videre maatte ansees givet. Forskjellige uberettigede Hugster antagne ikke at kunne medføre Fæstets Forbrydelse, dels paa Grund af deres Ubetydelighed, dels paa Grund af at Husmanden maatte høres med, at han forstod Kontrakten saaledes at han var berettiget til saadan Hugst. Almindelige Udtalelser om Anvendelsen af Husmandslovens § 10 faldt under Voteringen. S. 473.
- 6 Juni 1877. En Forpagtningsret antagen forbrudt ved Ubeblivelse med Afgiften, uagtet Omstændighederne antydede, at Afgiften efter Forholdenes Udsving var indgaaet som en Del af et større og længere Mellemværende. S. 520.
- 26 Septbr. 1877. En Husmand dømt fra Fæstet for Legemsfor nærmelser mod sin Husbond. Den Omstændighed, at Husmanden ved upaaanført Underretssd. var frifunden for Straf for en af de omhandlede Legemsfor nærmelser, ikke antaget at binde Domstolene ved Paahendelsen af Spørgsmaalet om Fæstets Forbrydelse. S. 742.
- 26 Januar 1878. Sp., om det kunde ansees oplyst, at 3 Mai efter Vedtægt var at anse som Færedag for Jord i Fane Thinglag, bekræftet benægtende. 14 April, uanset Bestemmelsen i L.s 3—14—41, anseet som Færedag for Jord. S. 369.
- 20 Marts 1878. En Husmand, der havde solgt Foder fra Pladsen,

- tiltalt til Fæstets Forbrydelse, dømt i to Instantser, men frifunden i Øiesteret, fordi Husbonden ved sin Adfærd maatte antages at have bibragt Husmanden den Tro, at han intet havde imod, at der folgtes Foder fra Pladsen. S. 421.
- 15 Marts 1879. Sp. om en Fæster, der i Kontrakten var kaldet Husmand, efter Vilsaarene skulde sættes i Klasse med en Leilending eller Forpagter. S. 309.
- 3 April 1879. Sp. om Husbondens Pligt efter Husmandslovens § 10 b til at give Husmanden Advarsel. Sp. om Fæstets Fortabelse ved Bankstøt af Pladsen. S. 437.
- 17 Juli 1879. Sp., om en Plads var Fæste paa 2 Generationers Tid eller Arvesætte, afgjort til Fordeel for den første Mening, idet Ordene „Efterkommere“ i et Skøde af 1798 ansaaes at betegne Husfru og Børn, ikke den hele Descendents. Sp. om hvad der i nævnte Skøde skulde forståes ved Ordet „Rydningensretten“. S. 832.
- 20 Decbr. 1879. Bortførelse af Gjødsel fra en Husmandsplads ikke antaget at medføre Fæstets Forbrydelse, da det var oplyst, at Husmanden ved tilført Foder havde tilveiebragt det tilsvarende Kvantum Gjødsel. Husmandens Baarbejtning paa Husbondens Jorder anseet som Grund til Fæstets Forbrydelse. 1880, S. 241.
- Db. 27 Febr. 1871. Sp. om uforsvarlig Røsthold til Husmænd. I Hæftighed brugte Udtalelser ikke betragtede som forbindende efter deres Ordlyd. Sp. om Fortsættelsen af Husmandslovens § 10 b. Erstatning tilkjennt Husbonden, fordi Husmanden havde ført Gjødsel bort fra Pladsen, med Gjødselens Salgsverdi. S. 449.
- Db. 29 Januar 1872. Praktisk vigtigt Spørgsmaal om Aaret, betinget af fratrædende Leilending, men alene ihinglæst gennem den nye Leilendingss Bygselfreb, hvorved denne vedtager at udrede Aaret, er forpligtende for en ny Eier af Godset. S. 203.

Hævd.

- 14 Decbr. 1870. Sp. om Hævd paa en ikke udskiftet Anpart af en Gaard, der var beneficeret vedkommende Sogns Kirke. 1871, S. 90.
- 4 Febr. 1871. Sp. om Besiddelse og Hævd. S. 236.
- 3 April 1873. Antaget, at den, der af Forsømmelse unblader at undersøge sin Adkomst, ikke kan paaberaabe bona fides til Hævd, naar en Undersøgelse vilde vise, at han ikke var Eier. S. 463.
- 1 Juli 1873. Hævd paa Hugstret antaget afbrudt derved, at den ikke havde været udsøgt fra 14 April det ene Aar til 14 April næste Aar. Som Grund mod Hævdserhvervelse paaberaabes manglende bona fides, og de Fordringer, som i saa Henseende maa opstilles, bestemmes. Ligeledes paaberaabes mod Hævd, at Servitutens Omfang var ubestemt. S. 557.
- 3 Febr. 1874. Sp. om Fortolkning af en Lagtingsdom fra Aaret 1704 angaaende Ret til Slaat og om Hævd kunde vindes og var bunden mod dennes Afgjørelse. Sp. om Hævd var bunden paa Veitesret, besvaret bekræftende. S. 268.
- 23 Januar 1875. Antaget, at 3—12—2 er anvendelig paa Hævd ogsaa fra Almennings, der ikke længer er i Kongens Eie. Tvivlsomt Sp. om Fordringerne til Beviset for bona fides hos en Hævder. S. 108.
- 29 Juni 1875. En Kommune tilkjennt fornøden Lømt til Færgesked paa Bælt, at Ret dertil var erhvervet ved Hævd. Tvivl om den

tidligere Brug var stæet *ex opinione juris* eller havde været betragtet som ustyldig Nyttestret. Sp. om Retteens Omfang. Erstatning for Hindring i Brugen af Færgestedet negtet fordi Kommuneskatten derved ikke var paaført noget Tab. S. 560.

5 Juli 1876. En Person, der for mere end 20 Aar tilbage havde kjøbt en fast Eiendom, paa hvilken der efter thinglæst Dokument hvilede en Kornafgift, som Skøberen ikke kjendte til, søgte efter 20 Aars Forløb til at erlægge Afgiften, men dømtes i Overret og Højesteret til at betale den, uden at høres med sin Paastand om at have frihævdet Eiendommen. S. 577.

8 Marts 1877. En tvivlsom Eiendomsadkomst til en Strimmel Jord afhjulpen ved Hævd. S. 369.

30 Novbr. 1877. Hævd paa Brug tilstædt mod ældre Dom, overgaaet en Formand i Besiddelsen. Dommen var dog et thinglæst. Sagen gjort afhængig af Parts Ed, paalagt Hævderen, idet Edsthemaet var Benægtelse af en Hævdserhvervelse ubelukkende Omstændighed. 1878, S. 213.

23 Marts 1878. Uklart Sp. om en Fugstret, der antoges hævdet, alene straffte sig til tørre Træer eller ogsaa til friske. S. 561.

10 Oktbr. 1879. En Eiendom, der antoges at have været vedkommende Præstebord beneficieret med Byggesel, anseet at være frihævdet for Bygselen, uagtet Landstyd og Tredivaarsstige tildels var erlagt. 1880, S. 33.

4 Febr. 1880. En paa Kontrakt grundet Servitut udvidet ved Hævd. Sp. om Forstaaelsen af Sætningen, at Ingen kan hævde mod sin Adkomst, berøres uden at løses. S. 237.

1 Oktbr. 1880. En Veiret bevist ved Alders Tids Hævd. Antaget, at ved Bevisets Burdering maatte Brugen af en ny, af Gieren til Brug isædenfor den gamle anvist Vej, sammenlægges med Brugen af den ældre Vej som Udøvelse af en og samme Rettighed. S. 633.

Interessentkab.

10 Febr. 1871. Sp. om man for et Krav paa et navngivent Handels-Interessentkab ligesrem og umiddelbart kan holde sig til den enkelte solidarisk ansvarlige Interessent, naar Firmaet ikke betaler, eller om denne kan kræve, at Firmaet først søges. Spørgsmaal om den vedkommende Interessent som norsk Borger havde fast Bopæl eller Børnething i Norge, saa at hans Forum med Hensyn til Konkursbehandling var der. S. 156.

14 Febr. 1871. Sp. om Ansvar for en Medinteressent og Bestyrer af en Forretning for manglende Kontrol med en Betjent, for en formentlig paa egen Haand foretagen mindre Forandring med Bygninger samt for Forsømmelighed med at tegne Assurance. Sp. om der skulde svares 5 eller 6 pCt. Rente i Mellemregning mellem Bestyreren og Interessentkabet. S. 253.

27 Septbr. 1871. Sp. om Sameiere i et Stib efter Omstændighederne skulde ansees at danne et eget Interessentkab med særskilt Børnething som saadant. S. 697.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forrentningspligt i et Regnskabsforhold, der havde sin Oprindelse fra et mellem Sagens Parter for fælles Regning drevet Skovbrug, der bestyredes af den Ene, medens den Anden tilstød de forbrødre Kontanter. 1872, S. 36.

7 Febr. 1874. Sp. mellem to Boer om Indfrielsen ved det ene Bo

af endel Begler, hvorpaa begge Boer skode som Endossenter, skulde betragtes som Tilskud til et sælles Bolag, der havde accepteret Beglerne, eller som sket efter Beglerforpligtelsen med Regres til det efter samme foran forpligtede andet Bo og Medinteressent i det sælles Bolag. Sp., om efter hvilket Procentforhold Parterne vare interesserede i et sælles Bolag. S. 278.

15 Mai 1874. Sp. om et Forskud paa 1700 Spd. var givet et Handelsfirma som saabant eller alene personlig den ene Interessent. S. 497.

4 Juni 1874. Antaget, at ved Dypgjøret af et Handelsinteressentskab, hvori den ene af to ligestillede Interessenter eier en overveiende Andel af eller maaſte den hele Formue, kan denne Interessent som Eier udtage sin Del af Massen, efterat Gjælden er betalt, saaledes at den anden Interessents Kontursko ansees som Eier alene for hvad der efter rigtigt Dypgjør af Interessentskabet bliver Dypbyberens Formue veri, medens det var paastaet, at Interessentskabsformuen skulde deles lige og den formuende Interessent for sit Krav over det Halve koncurrere i Medinteressents Bo. S. 559.

18 Novbr. 1876. Sp. om Ihændebyggeren af en ikke fuldt indbetalt Aktie i et Jernbaneanlæg, der udsøttes af Staten med den hos os forøvrigt sædvanlige Deltagelse fra Kommunens og Privates Side, kunde kræve Udbytte af sine Aktier, før disse vare helt indbetalte, efter Omstændighederne bekvæmt bekræftende. 1877, S. 17.

30 Mai 1877. Lo af syv Medbreder i et Skib forlange Interessentskabet hævet i Medhold af Søfartslovens § 8 uden at sætte dette igjennem. S. 505.

30 Januar 1879. Antaget, at Bestemmelsen i Lov af 3 Juni 1874 § 6 Lit. a er anvendelig paa et Firma, hvis ene Medlems Bo tidligere har været under Fallitbehandling. S. 149.

12 Juni 1880. Sp. om det Ansvar, der ligeoverfor Foreningens Kreditorer paahvilede „Indskyderne“ i en Forbrugsforening, afgjort efter Fortolkning af Lovene og Foreningens Firmaanmeldelse efter Omstændighederne sat ud af Betragtning. S. 453.

18 Septbr. 1880. Aktionærerne i et som anonymt betegnet Aktieselskab i Medhold af speciel Bestemmelse i Statutterne anseede forpligtede til at yde Tilskud udenfor Aktiebeløbet efter Pluralitetens Bestemmelse. S. 742.

Bd. 13 Marts 1879. Antaget, at en Mand har Ret til at fordræ, at hans Navn ikke uden hans Samtykke bruges i et Firma, hvoraf han ikke er eller ikke længere er Medlem. S. 178.

Bd. 20 Mai 1879. Sp. om en Person, der efter Kontrakt var forpligtet til som Kommanditist at indskyde i en Handelsforretning Kr. 20,000, men som af Forretningen havde tilgode mellem 37 og 38,000 Kr., var at betragte som Kaangiver eller som Kommanditist for, hvad der overstred Kr. 20,000. S. 679.

Afh. Om Betingelserne for solidarisk Ansvarlighed i Handelselskaber. 1873, S. 65, 81 og 97.

Afh. Om det navngivne Handelselskabs Retsforhold ligeoverfor Trediemænd. 1875, S. 369.

Disputats. Om det navngivne Handelselskabs Retsforhold ligeoverfor Trediemænd. 1877, S. 33.

Notits. Societet, Kommission. 1877, S. 511.

Jagt og Fiskeri.

19 Mai 1871. Sp. om Omfanget af den Forlastret, der tilkommer det Motelag, som først har „udgivet sit Læg“. S. 441.

- 20 April 1872. Tvivlsomt fattigt Sp. om Virkningen af et Dam-
anlæg for Fiskeri højere op i Elven. Sp. om de Krav, som efter Om-
stændighederne kunne stilles til Bevisets Styrke. Sp. om et Dam-
anlæg til Rettelse af Dampbaadsfart paa Elv var at sætte i Klasse
med en Udøvelse af en med Fiskeretten ligestillet Ret til Elvens Be-
nyttelse, eller om den maatte betragtes paa samme Maade som Ban-
dets Ledet af dets rette Løb. Sp. om hvad der kunde ansees som
direkte, hvad som indirekte Følge af Damanlægget. S. 489.
- 13 Marts 1874. Sp. om Forstaaelsen af § 15 i Lov om Sildefiske-
rierne af 25 April 1863. S. 349.
- 27 Oktbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af § 2 i L. af 23 Mai 1863
angaaende Fredning af Læg og Sørrer, samt tgl. Ref. af 7 Febr.
1873. S. 817.
- 17 Novbr. 1874. Sp. om et Fiskeredskab var at anse som „Rilenot
eller andet selvfangende Redskab“. 1875, S. 49.
- 3 April 1875. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i L. af 23 Mai 1863.
S. 265.
- 28 April 1876. Antaget, at Landslod, hvor intet andet er stipuleret,
tilfalder Brugeren og ikke Eieren af Stranden. S. 439.
- 21 Oktbr. 1876. Sp., om et Dampskib havde forvoldt Fiskespilde ved
af Uagtsomhed af den grovere Slags at bestabige Røter, der stængte
for Silde, af Høiesteret bekræftende. Dampskibets Fører som
Følge deraf tilpligtet at betale Erstatning efter uvilige Mænds Skøn,
idet Banfeligheden ved efter de mangelfulde Dplysninger at afgive
et paalideligt Skøn, ikke antoges at kunne komme i Betragtning.
Det antoges derhos af Høiesteret enstemmig, at Dampskibet maatte
bæste for den af dets Fører som saadan udviste Uagtsomhed, hvormod
Rederiet ikke antoges oprindelig at have noget Ansvar udenfor Far-
toiet. S. 721.
- 4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der
var til Hindrer for Lægens Dypgang i Elven. S. 437.
- 6 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt en Møllebam tværs
over en Fiskeelv, søgtes af Fiskerieierne til at nedrive Dammen,
men frifindes i Høiesteret, fordi det ei var opløst, at Dammen var
til Hindrer for Fiskeriet. Væsentlig Vægt lagdes i Høiesteret paa den
Omstændighed, at Elven ogsaa tidligere benyttedes til industrielle
Diemed, der kom i Strid med Fiskeriinteressen. S. 756.
- 22 Febr. 1879. Sp. om, hvorvidt en Elg kunde siges at være
„reist“ paa en Mands Grund. Almindelige Udtalelser om Beskaf-
senheden af Forsøgningsretten og Bevisbyrden. S. 232.
- 1 Marts 1879. Antaget, at det efter Lov af 22 Juni 1863 ikke er
løbligt i Strækning, der ligger i Ufiste mellem flere Matrikulnumere,
at styde mere end et Elgsdyr om Aaret, ikke et for hvert Matrikul-
nummer, der har Del i Strækningen. S. 381.
- 15 Marts 1879. En Række særdeles tvivlsomme Sp. om de for
1863 og efter dette Aar gjældende Regler for Landslods Erlæggelse
og for Forholdet mellem Eier og Brugere med Hensyn til dens Op-
pebærelse. S. 309.
- 3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til
Lægefisket i Alten Elv. En sædvansmæssig udviklet Ordning af Høie-
steret opretholdt ligeoverfor Øvrighedens Indskriven. Antaget, at Ud-
øvelsen af en Almue som saadan tilstaaet Brugsret nærmere kan ord-
nes ved Lov. S. 337.

Ob. 20 Novbr. 1880. En for formentlig ulovlig Salg af Hummer Eiltalt anseet straffri i Genhold til Finanzdepartets Cirkulære af 12 Aug. 1879 om, at de ved Igl. Resol. gjorte Indskrænkninger i Forbudet efter Lov om Fredning af Hummer af 29 Juni 1848 fremdeles gjælde efter Emanationen af den tilbids ligelydende Lov af 17 Juni 1879, uden at det ansaaes fornødent at prøve Rigtigheden af Cirkulærets Lovfortolkning. S. 701.

Afh. Bemærkninger til Fredningsloven af 22 Juli 1863. 1871, S. 217.

Notits. Forholdet mellem Parthavere i Notlag. 1874, S. 630.

Jords Fredning.

Ob. 31 Decbr. 1872. Sp. om 30—40 Aars Brug var tilstrækkeligt Fundament til at opretholde en Fordeling af Gjerdeholdspligten mellem to Eiendomme, der streb mod Lovgivningens Anvisning. 1873, S. 594.

Kaution.

- 9 Novbr. 1871. Sp. om en Kaution var bortfalden ved Debitor meddelt kontraktmæssig Genstand. Sp. om flere Selskylbnerkautionister indbyrdes have beneficium divisionis. S. 837.
- 1 Decbr. 1871. Eksempel paa Anvendelse af de i L.S. 1—21—1 nævnte Dvangsmidler. 1872, S. 26.
- 19 Januar 1872. En af Debitor Kreditor given Sifferhed efter Omstændighederne ikke anseet at komme Debtors Endossenter tilgode. S. 106.
- 1 Febr. 1872. Sp. om ved et Bezelobligationslaan i en Sparebank saadan Novation havde fundet Sted, eller saadan kontraktmæssig Genstand var given, at en Kautionist derved kunde antages fritagen for sit Ansvar. S. 157.
- 3 Decbr. 1872. En uklar Kautionsforpligtelse fortolket indskrænkende. 1873, S. 205.
- 3 Mai 1873. Et i sig selv uklart Dokument, efter Omstændighederne antaget at være et Kautionsdokument, hvorved Udstederne stillede sig solidarisk ansvarlige for Gjælden. S. 496.
- 20 Januar 1877. En Kreditor, der havde Selskylbnerkaution for, hvad han efter opgjort Regning maatte faa tilgode indtil et Beløb af 1000 Spd., melde fordringen, der i sin Helhed udgjorde 1389 Spd. i Debtors Bo og erholder Udlæg af 20 pCt. eller 277 Spd., 96 f. Han sagsøger nu Kautionisten til at betale de 1000 Spd., hvormod denne paastår, at Dividenden i Boet, 20 pCt., skal reparteres paa den Del af fordringen, hvorfør Kautionen var given, og paa den overskydende Del, og at han derfor kun har at betale 800 Spd. Kautionistens Paastand blev tagen tilfølge af Underretten, men efter Omstændighederne forfattet af Overretten og Høiesteret. S. 137.
- 1 Marts 1877. Antaget, at en Kaution, stillet en „Kommune“ for en „Regnskabsfører“, omfatter dennes Ansvar ikke blot for den egentlige Kommuneskasse, men ogsaa for andre kommunale Kasser, Fattigheds-, Skolekassen, Kirkekassen o. s. v. Antaget, at vedkommende Kautionist ogsaa maatte tilsvare Omkostninger, anvendte paa at inddrive Regnskabsførers Ansvar hos denne selv. Antaget, at Kautionisten ikke havde beneficium ordinis. Antaget, at en fratrædende Kautionist ikke kunde høres med, at Regnskabsførers Ansvar for det Aar, Kautionen gjaldt, var afgjort derved, at Beløbet var ført til Indtægt i næste Aars Regnskab. S. 465.

17 Marts 1877. En Sag mod en Hoveddebitor og hans Kautionist, afvist fra de underordnede Instanser, paa Grund af at Varslet til Hoveddebitor ei fandtes lovligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionistens Vedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaantet var, paa Grund af at Afgang efter den tidligere Procedure manglede til at neblægge Hovedpaastand i Høiesteret mod Kautionisten. S. 321.

26 Septbr. 1878. Udtalelser angaaende Kautionists (Kadeløs Transportants) Afgang til at indtale den Fordring, hvorfor han har kautioneret, hos Debitor. S. 718.

11 Oktbr. 1878. Sp. om den Omstændighed, at det syntes at have været Forudsætningen hos alle Endossenter paa en Begelobligation ved Indgaaelse af Endossementsforpligtelsen, at Ansvarer i Tilfælde vilde blive at dese liget uden Hensyn til Ordenen, kunde paaberaabes af den ene som juridisk forpligtende for de andre, besvaret benegtende. S. 757.

16 Oktbr. 1879. Sp. om Omfanget af en Kautionsforpligtelse afgjort under Hensyn til, at Bevisbyrden for det mere paahvilede den, der vilde gøre Ansvarer gjældende. 1880, S. 43.

17 April 1880. En Person, der som Endossent havde paategnet en Begelobligation, der ved Udstederens Navn var mærket „Til Fornælsse“ og som oprindeligt havde været udfyldt som anbragt i en offentlig Laaneindretning, frifunden for at betale en Privatmand, hos hvem Begelobligationen var anbragt med Rettelste i det sidste Endossement. S. 412.

Ob. 27 Marts 1871. Sp. om en Medforpligtets Ret til ved Indfrielse at optræde i vedkommende Forbrings Rettigheder og specielt om Retten til at kræve Transport af Kreditor paa en for Forbringen gjort Exekution. S. 432.

Notits. Kan Bestemmelsen i N. L. 5—13—27 f. B. anvendes i Konturstilsfælde. 1871, S. 134.

Notits. Kautionistens Regres. 1876, S. 96.

Kirker, Kirlegods og Kirlegaarde.

2 Decbr. 1870. Sp. om Forstaaelsen af et Dypgjør mellem tvende Sogne angaaende Opløsning af et Fællesleie i en Kirke. 1871, S. 71.

14 Decbr. 1870. Sp. om en ikke udflyttet Anpart af en Gaard var Bygsegods og beneficeret vedkommende Sogns Kirke eller Eiendoms-gods for Gierne af den Gaard, i Forbindelsen med hvilken Anparten i lang Tid havde været brugt. 1871, S. 90.

24 Juni 1874. Sp. om for hvilken Andel de forskjellige Sogne i et Præstegjeld vare lodtagne i Præstegjeldets tre Kirkers Gods, forsaavidt det ei var delt mellem dem. Sp. om Sognene havde Eiendomsret til Kirlegodsets Stove, eller kun Brugsret. S. 589.

10 Decbr. 1874. Antaget, at en privat Kirkeier, der unblader tilbørligen at vedligeholde Kirken, først da forbrøder sin Ret, naar han overskider en ham af Stiftsdirectionen givet Frist til at have Kirken bragt i forsvarlig Stand. 1875, S. 97.

28 Mai 1875. Tvist mellem 3 Sogne oprindeligt af samme Præstegjeld, om det ved fælles Kjøb af deres Kirker med tiliggende Gods i Aaret 1723 stiftede Retsforhold, løst væsentlig efter Hensyn til den i den sidste Del af de mellem Salget og Processens Begyndelse påsærede ca. 140 Aar befulgte Praxis. S. 362.

Kjøb og Salg.

- 20 Decbr. 1870. Sp. om Bevissbyrden for at en solgt Vare er af mislig Kvalitet paahviler Kjøberen eller om Sælgeren har at bevise, at den er af kontraktsmæssig Kvalitet. Sp. om hvad Indskyldelse det har, at Varen er modtagen af Kjøberen. Sp. om Kjøberens Ret til ved Varens Modtagelse at forbeholde sig, senere at udtale sig om Kvaliteten, samt om hans Afgang til ved en almindelig Handelsvare at oppebie en Remitters Erklæring om Varens Kvalitet, førend han selv bindende udtaler sig. 1871, S. 127.
- 27 Juni 1871. Sp. om en Vare efter Kontraktens Indhold og det senere passerede maatte anses for modtagen af Kjøberen besvaret bekræftende. Modtagelsen dog ikke tillagt den Virkning, at Indsigelser mod Varens Kontraktmæssighed skulde være Kjøberen affaarne, men kun den, at han ansaas for at have faaet Bevissbyrden for Varens Kontraktstridighed. S. 553.
- 30 Juni 1871. Tvivlsomt Sp. om Kjøberen kunde refusere en kjøbt Silkeladning, som ikke stemmende med Aftalen, beroende væsentligt paa Opfatningen af Omfanget af den en Gesel hos en bergensk Sildehandler tilliggende Fuldmagt. Sp. om Ladningen var solgt som første Sort stor Vaarsild eller efter en udtagen Probe. S. 537.
- 6 Juli 1871. Sp. om en Kommissionsnær ved en Eiendomsandel, der, medens Underhandlingerne vare løbende, tilforhandlede sig Eiendommen af Eieren og nogle Dage senere afhændede den med 12,000 Spd. Avance, skulde tilpligtes at lægge denne fra sig til Eieren, som den, der havde erholdt Eiendommen kjøbt gennem Fordøjelse af Omstændigheder, han som Kommissionsnær pligtede at underrette sin Principal om. Sp. om den hele Eiendom var indbesattet under Salgssummen eller om en Malmomt skulde betales særskilt. S. 509.
- 23 Septbr. 1871. En Vareordre opgiven til et udenlandsk Hus's herbærende Kommissionsnær paa Betingelse af, at Kommissionsnæren personlig garanterer Ordrens rigtige Effektueren, kontramenderes paa Grund af Differencer mellem Ordinatoren og Kommissionsnæren om den betingede Garanti. Sp. opstaar nu om dette gyldigen kunde se ligeoverfor det udenlandske Hus, der fra først af ikke var underrettet om den som Betingelse fordrerede Garanti. S. 649.
- 1 Marts 1872. En Eiendomsandel omstøbt paa Grund af grov Misligholdelse fra Sælgerens Side. S. 265.
- 15 Mai 1872. Sp. om en Handel om fast Eiendom var misligholdt fra Sælgerens Side, saa at Kjøberen kunde gaa fra Handelen. S. 446.
- 7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde bedømmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Spørgsmaal om et med Symaskinen begaaet bebragerst Forhold skulde anses efter 21—6 eller efter 21—1. S. 748.
- 8 Marts 1873. Tvivlsomt Sp. om Forstaelsen af en Kjøbekontrakt. S. 441.
- 13 Marts 1873. Sp. om en Eiendomsoverdragelse efter Omstændighederne var at betragte som en dispositio mortis causa og om Forstaelsen af N. L. 5—3—43. S. 384.
- 4 Oktbr. 1873. Antaget, at en Handelsreisende ikke med bindende Virkning for sin Principal kan ombytte de ham til Salg overdragne Varer mod andre Varer. S. 670.

- 6 Decbr. 1873. Antaget, at en Inkassator ved en frivillig Auktion, der udbetaler Retvrenten Auktionsbeløbet før Forsald, uagtet vidende om, at der var Tvist om hans Ret til samme er at betragte som Kjøber af Auktionsfordringerne og maa finde sig i, at Tingenes rette Eiers Indsigelser, som forglæbes fremsættes under Auktionen, gøres gjældende mod ham. 1874. S. 177.
- 18 Febr. 1874. Sp. om Anvendeligheden af den Leilendinge ved Frdn. af 18 Juni 1723 tillagte Forfølsret i Tilfælde, hvor Eieren sælger flere, til forskellige bortbyggede Brug, under en Handel. S. 297.
- 28 Febr. 1874. Erstatning efter Ekhn negtet Kjøberen af et Hus, der befandtes at aflaste mindre i Husleie, end Sælgerens Kommissionær efter dennes ældre Meddelelse havde opgivet, og mindre end Leieboerne efter Sælgerens Anmodning opgave. S. 321.
- 21 April 1874. Antaget, at Sælgeren af et Parti Varer kom tidsnot med sin Indsigelse mod Betingelserne i Sluttedelen, som han modtog uden Bemærkning, ved samme Dag at tilskrive Kjøberen. S. 481.
- 4 Juli 1874. En Sælger, der ikke kunde hjemle det solgte i dets hele Udstrækning, tilpligtet Stadeserstatning, fordi han antoges at være in culpa, hvormod en Majoritet af Høiesteret reserverede sig mod at ville have afgjort Noget om, hvorvidt de vilde kommet til samme Resultat, hvis ingen culpa havde været at lægge Sælgeren tilfaldt. Antaget, at den, der sælger en Eiendom uden nærmere Forbehold, i Almindelighed maa forudsættes at sælge den med de Grændser, som Bebyggelsen eller Indgjerdningen antyder, uden at det er Kjøberens Sag ved Undersøgelse af Hjemmelsdokumenterne at forvise sig om Retsforholdet. S. 604.
- 19 Septbr. 1874. Antaget, at det ved en Gaardhandel maatte antages at have været Parternes Mening, at den Del af Kjøbesummen, som ikke betaltes kontant, skulde være rentebærende. Sælgeren, der urettelig negtede at opfylde Salgskontrakten, dog frifunden for Afsværserstatning, dels fordi Kjøberens Tilbud ikke havde været fyldestgjørende, dels fordi intet specielt Bevis var ført for at Stade var lidet. S. 698.
- 16 Oktbr. 1874. Sp. om en til de Brugsberettigede solgt Almenning var gaaet over til at danne en integrerende Del af Gaardene, saaledes at den de respektive Gaarde tilhørende Anpart uden særskilt at nævnes, skulde antages at medfølge ved Skjødning og Pantfættelse efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 753.
- 28 Mai 1875. Tvist mellem tre Sogne oprindelig af samme Præstegjæld om det ved sælles Kjøb af deres Kirker med tilliggende Gods i Aaret 1723 tilfæle Retsforhold, løst væsentlig efter Hensyn til den i den sidste Del af de mellem Salget og Processens Begyndelse passerede ca. 140 Aar besulgte Praxis. S. 362.
- 29 Mai 1875. En Kommissionær, der stod delcredere, antaget efter Omstændighederne at være fremkommet forsent med Reklamationer angaaende Feil ved Varen. S. 519.
- 13 Novbr. 1875. Sp., om et Salgstilbud, som af en Agent var gjort en Person, var gjort denne selv eller som Agent, besvaret til Gunst for den sidste Mening. Det gjorde Salgstilbud, hvortil Agenten svarede med at opgive en nævnt Kjøber, dog under Tilføiende af et Par Klausuler, forlastes af Sælgerens Agent under Paaberaabelse

af, at Sælgeren ikke vilde acceptere den ene af disse, og Tilbudet ansees af Retten efter Omstændighederne uforbindende for Sælgeren. Under Botingen omhandles Sp. om, hvorvidt ethvert Tilbud til en Agent indeholder Forbehold om efter at være bleven opgivet den endelige Kjøbers Navn at fatte endelig Bestemmelse om han antages eller ikke. 1876, S. 130.

10 Marts 1876. Tvivlsomt Sp., om en Person ved at modtage en omkontraheret Vare havde erkendt en Kjøbekontrakt's rigtige Dpfylbelse, efter Omstændighederne besvaret benegtende, og Modtageren betragtet som Kommissjonær med Hensyn til Varen. Sp. om Kjøber eller Sælger havde Bevisbyrden for Salgsvillaaarene. Sp. om Kenter skulde svares af et af Kommissjonæren oppebaaret Beløb. S. 360.

27 April 1876. I et Tilfælde, hvor det ved upaaanet Dom var fastsat, at der skulde svares Erstatning for en misligholdt Leverance af Trælafst, opstaaer Spørgsmaal om Erstatningen skal bestemmes efter Priserne paa Leveringsstiden eller efter Priserne paa et senere Tidspunkt, da den Skadelidende maatte indkøbe det manglende Kvantum Trælafst. Den almindelige Retsgrundsætning ikke løst, men Spørgsmaalet besvaret efter Undersøgelse af de upaaante Dommers Mening. S. 475.

8 Juni 1876. En Bagersvend i Bergen paaflager i Genhold til Priv. af 23 April 1744 § 2 et i Laugsamling skeet Salg til en ældre Bagersvend med Paastrand, at dette Salg alene er simuleret, idet Salget i Realiteten er skeet til en yngre Bagersvend. 3 af Høiesterets Medlemmer antage, at ingen Simulation foreligger, og 2 Medlemmer antage, at Sagsøgeren har forspildt sin Ret ved ikke alt i selve Laugsamlingen at fremsætte Indsigelsen. Ved at sammenlægge disse Vota fremkommer en Majoritet af 5 Stemmer for Handelsens Dyretholdelse mod 2, der votere for dens Omskyrtelse. Samtlige 7 Medlemmer ere i Genhold til Høiesteretsd. af 6 Mai 1843 af den Formening, at en Bagermester i Bergen, der udbyder sin Bagergaard til Salg i Laugsamling, ikke er pligtig til at sælge til ældste Bagersvend, der vil tage Eiendommen til de opgivne Villaaar, men at han kan gjøre Salget afhængig af Byherens Person. S. 519.

21 Juni 1876. Sp. om, naar Eiendomsretten til et Parti Trælafst var gaaet over fra Sælger til Kjøber og Udtalelse om „Mærknings“ Betydning. S. 565.

6 Decbr. 1876. En Tapetfabrikant fritaget for at betale et modtaget Papir, fordi dette ei fandtes klippet til Tapeter, hvortil det var bestilt. At Reklamation først fremkom 1½ Maaned efter Varens Modtagelse, og Ejendomsforretning først optoges et Par Aar senere, efter Omstændighederne antaget uden Betydning. 1877, S. 60.

9 Januar 1877. Sp. om Sælgeren ved en Handel havde taget forudseent Forbehold mod Hjemmelansvar for en Del af det Solgte. S. 213.

20 Januar 1877. Sp. om en en Gaard tilhørende Husbebovret kan overføres paa en fraffilt Parcel herovers. S. 314.

24 Januar 1877. Uklart Sp., om der forelaa en Overdragelse af Skib eller alene en Kjøbekontrakt om samme, afgjort til Gunst for den sidste Mening. S. 231.

3 Febr. 1877. Sp. om, hvor stor en Reel Cofes efter Sædvane er. S. 265.

10 Febr. 1877. Sp. om det er Routume i Propshandelen med Eng-

- land, at Modtageren accepterer mod Konnossement eller om han er berettiget til at forlange at se Ladningen, inden han accepterer for den. S. 273.
- 2 Juni 1877. Fortolkning af en Kontrakt angaaende Lømmereverance, navnlig angaaende Stedet og Tiden for dens Opfyldelse. S. 545.
- 12 Juni 1877. Antaget, at en Parcel af en Eiendom, der havde Sæterret, ved Salget kunde forbeholdes Afgang til at deltage i Hovedeieendommens Sæterret, men Spørgsmaalet i det foreliggende Tilfælde ei løst, fordi Hovedeieendommens Eier ei var indbragen under Sagen, der alene førtes mellem en anden Brugsberettiget og Parcelleens Eier. S. 486.
- 29 Juni 1877. Under en forøvrigt lidet opklaret Tvist om Lybelsen af en Ordre paa Varer lagdes afgjørende Vægt paa den indre Urimelighed af den Ordre, den ene Part paastod givet. S. 609.
- 7 Juli 1877. En Række tvivlsomme Spørgsmaal om hvorvidt en Raffine skulde antages modtagen af Kjøberen eller om Indsigelser mod dens Godhed fremdeles stode ham aabne. S. 625.
- 11 Juli 1877. Indsigelse mod en Gjældsfordring, opstaaet af Vareindkjøb, støttet til at Varerne vare for dyrt anførte forlastet som ikke fremsat strax ved Varens Modtagelse. Et Løfte om at betale ved Affordis Tilstaaelse eftergivet Gjæld, naar Refurserne tillob det, efter Omstændighederne ikke antaget at medføre Forpligtelse for Bedkommende, der endog oplystes senere paantyt at være gaaet fallit. S. 619.
- 14 Juli 1877. En Person, der antoges overført under en Stovhandel paa tvende Punkter at have paavist Kjøberen urigtige Grændser, sagsøges til Stadeserstatning, men frifindes fordi noget Minimum af Stadens Størrelse efter Omstændighederne ei kunde paavises. Om Dyrhævelse af Handelen var under Sagen ikke Spørgsmaal. S. 634.
- 14 Novbr. 1877. Sp. om Udstrækningen af Hjemmelspligten ved en solgt Byelendom, der delvis var opført i Strid med Bygningslovgivningen. 1878, S. 124.
- 5 Decbr. 1877. Sp. om et Salg af en Gaard ved Skøde, hvor det hed, at Gaarden „efter Salgerens dødelige Afgang skulde tilhøre Kjøberen“, hvilket Skøde derhos efter Overenskomsten først maatte thinglases efter Salgerens Død, skulde regnes for en dispositio mortis causa, bekræftet benægtende, idet Gaarden strax tiltraadtes, og Føderaad svarede. 1878, S. 229.
- 7 Decbr. 1877. En Kontrakt om Leverance fra Hamburg af ca. „60,000 Litres Kornsprit ca. 80 pCt.“ antaget, under afgjørende Hensyn til, at der i Overenskomsten var tilføjet „iøvrigt gjælder Hamburgher Rountume“, at betegne 60,000 Litres 100 pCt. Kornsprit. Væsentlig Vægt ved Spørgsmaalets Afgjørelse derhos lagt paa, at Salgeren ved sin Afsejls betimelig havde lagt for Dagen, hvorledes han forstod Overenskomsten, hvorimod Kjøberen oprindelig ingen Indvending gjorde. 1878, S. 232.
- 8 Decbr. 1877. En Kontrakt om Salg af Løsøre efter Omstændighederne omstøttet, fordi behørig Overleverelse ikke havde fundet Sted. 1878, S. 412.
- 12 April 1878. Et Hæstebytte efter Omstændighederne anseet afsluttet under Betingelse af, at enhver af Parterne inden en vis Tids Forløb kunde have Handelen, hvis han ikke fandt sig tjent med Byttet. S. 452.
- 1 Mai 1878. Sp. om, hvorvidt en Handel var endelig afsluttet. Den

- ene af Parterne ikke antaget bunden ved mindre klare Udtalelser, der af Modparten og Vidnerne opfattedes som et Samtykke. S. 486.
- 14 Septbr. 1878. Sp., om en solgt Violin var „en ægte Nikolaus Amati Kremoneserviolin“, oplyst ved celebre Violinisters Vidnesbyrd. Appellanten, der havde kjøbt Violinen under Sælgerens Garanti for dens Ægthed, modtager den og betaler noget paa den, men nægter at betale Resten, strax han bliver opmærksom paa, at Violinens Ægthed var tvivlsom. Sagsøgt til at betale Restbeløbet frifindes han. Det antages efter Omstændighederne — dog under Disfents — at Bevissbyrden for Violinens Ægthed paahvilede Kjøberen. Kjøberens Afgang til at kræve Handelen hævet, efter Omstændighederne ikke antaget forspildt ved, at han modtog Violinen og i nogen Tid beholdt den. S. 669.
- 12 Oktbr. 1878. En Person, der opdagede at være bleven bedraget med Hensyn til en Del af et omkontraheret Parti Silb, antaget efter Omstændighederne berettiget til at hæve den hele Handel. S. 832.
- 1 Novbr. 1878. Erstatningspørgsmaat i Anledning af mislig Leverage. S. 777.
- 19 Decbr. 1878. Sp. om en Person var Kjøber eller alene Profurist for Kjøberen. 1879, S. 109.
- 1 Febr. 1879. Sp. om en Sælger af JS havde forpligtet sig til at levere den mindst 10 Sommer tyk. Leverandørens Negtelse af sin Forpligtelse i saa Henseende antaget at berettigge Kjøberen til at hæve Kontrakten, uanset at Leverandøren ikke ligefrem havde negtet at levere JS af denne Dimension. S. 153.
- 5 Febr. 1879. Antaget, at Sælger af fast Eiendom, naar intet andet udtrykkelig er stipuleret, er pligtig at levere befestelsesfrit Skjode; men efter Omstændighederne i det foreliggende Tilfælde antaget, at en Handel ikke ensidigen kunde hæves, fordi der ikke strax ved Tiltrædelsen kunde staves rent Skjode paa en ubetydelig Parcel af Eiendommen. Sæller ikke antaget, at Handelen ensidigen kunde hæves, fordi Sælgeren var fraværende den Dag, Skjodet egentlig skulde være udstedt. S. 156.
- 15 Febr. 1879. Antaget, at den i Konkurslovens § 44 a omhandlede „Afhændelse“ (af usædvanligt Betalingsmiddel) ikke kunde ansees istandbragt, sørend vedkommende Vareparti var udveiet og uleveret. S. 192.
- 12 Marts 1879. Paastand om, at en Handel var sluttet ved et afsendt Telegram, efter Omstændighederne forkastet. S. 268.
- 19 April 1879. Urigtig Dyrken af Betalingsvillikaarerne paa Hestelserne i en solgt Gaard antaget efter Omstændighederne at medføre Handelens Ophævelse og Stadeserstatning. Mandanten antaget ligesoverfor Medkontrahenten ansvarlig for Fuldmægtigens Handling uden at Forholdet mellem disse to indbyrdes toges i Betragtning. Forskjellige Sp. om Omfanget af Stadeserstatningspligten, om Tidspunktet der skulde lægges til Grund for sammes Ansættelse og om Grænsen mellem hvad der afgjøres ved Dommen og hvad der henvises til det efter Dommen følgende Skøn. S. 470.
- 21 Juni 1879. Sp. om et Salg af Eiendom fra Fader til Søn skulde omstyrtes i Genhold til L. 5—3—43, efter Omstændighederne bevareret benegtede. 1880, S. 133.
- 3 Juli 1879. Sp. om Routume ved Tømmerrannammelse og om de til at annamme udsendte Betjentes Fuldmagt til at binde Principalen.

Sp. om, hvilke Dimensioner der indgaar under Betegnelsen „Vælder“, vakt, men ikke i dets Almindelighed løst. Kjøberen, der ikke i rette Tid havde annammet Lasten, antaget at maatte svare for ca. 10 Tylster, der vare blevne borte i Tiden mellem det Tidspunkt, da han burde annammet, og det Tidspunkt, da han virkelig annammede Lasten. S. 797.

5 Juli 1879. Sp. om, paa hvilket Punkt en Handel om en Vare skulde ansees afsluttet og Salget fuldbåret, og derpaa beroende Spørgsmaal om Straf for ulovlig Brændevinshandel. 1880, S. 113.

31 Oktbr. 1879. Sp. om en Handel gennem Mægler var bindende eller bortfalden, fordi Kjøberen forfælde havde faaet Meddelelse om, at Sælgeren accepterede Tilbudet. Almindelige Udtalelser om den Stilling en Mægler indtager i Forhold til Kjøber og Sælger. 1880, S. 57.

27 Januar 1880. En forøvrigt begrundet Klage over en fra et udenlandsk Handelshus leveret Vare antaget forspildt ved ikke uophødelig efter Bærens Modtagelse at være gjort gjældende, idet Feilen var af den Væstassenhed, at den ved en almindelig Undersøgelse kunde opdaages. S. 283.

5 Febr. 1880. Uklart Sp. om en Ladning Minetømmer og Proops efter Kontrakten med bindende Virkning skulde maales i Norge eller ikke. S. 273.

18 Febr. 1880. Sp. om den, der ordinerer Varer mod kontant Betaling, kan kræve at Varerne overleveres ham, før han betaler, eller om Sælgeren kan kræve, at Betalings Erlæggelse sker samtidigt med Konnossementets Overleverelse. Sp. om 5—13—1 har Anvendelse i dette Tilfælde. Den Omstændighed, at Kjøberen gjentagende havde vist Ufærdighed, antaget at overskødiggjøre Løsningen af de to nævnte Spørgsmaal og in casu at begrunde Sælgerens Vægring for at levere Varer uden mod Kontant. S. 298.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have solgt paa andre Billaar end foreskrevet og opgivet Kommittenten andre Billaar, end de havde meddelt Kjøberne, dømt til at betale Kommittenten Erstatning. Sp. om Sælgeren skulde levere Varen paa Modtagelsesstedet eller alene som Kjøberens Kommissionær sørge for Stoksum og i sidste Tilfælde om Udstrækningen af hans Forpligtelser. Erklæring fra Kristiania Handelsforenings Bestyrelse og Femtmandsudvalg om Kontraktsforholdets kontumæssige Opfatning. S. 376.

9 April 1880. En Person, der havde solgt et Stokstykke, efter Omstændighederne dømt til at give Skøde, uagtet hun godtgjorde, at Hænderetten paa Stykket laa i Sameie med Andre. S. 317.

8 Juni 1880. Sp. om Fortolkning af et Skøde i Henseende til Udstrækningen af, hvad der var afhændet. S. 445.

Db. 7 Januar 1868. Spørgsmaal om den oprindelige Eiers Afgang til fra godtroende Trediemand at vindicere en Løseregiensstand, som den nævnte Trediemands Hjemmelsmand ved en saakaldet Leiekontrakt havde erholdt Overdragelse paa, paa saadanne Billaar at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati domini. 1871, S. 308.

Db. 28 Septbr. 1868. Sp. om Eieren af en Stov, hvori han havde solgt alle Træer over en vis Dimension til Udhugst i Løbet af 10 Aar, mod fastsat Kjøbesum, betalbar i 3 Terminer i Løbet af de første halvandet Aar, var berettiget til ligeoverfor Kjøberens Konkursbo

at gjøre dets fortsatte Udbøvelse af Udhugstretten afhængig af, at Eieren nød forløbs Udlæg for den resterende Del af Kjøbesummen i den tilbagestående Udhugstrets Værdi og kun for den derved ei dækkede Del af Fordringen henvises til uprioriteret Udlæg i Boets Masse. 1871, S. 62.

Ad. 30 Januar 1880. Antaget, at den Omstændighed, at Hæftelser paa Hovedbetændommen eller Dele deraf paaføres Hjemmelsdokument, udstedt paa en Parcel, ikke ubetinget medfører Ret for Kjøberen til at fordrø, at Sælgeren skal staae Hæftelserne afløste paa Parcelen eller have Hæftelsen, men at dette maa bero paa, hvorvidt Hæftelserne efter Omstændighederne kunne antages at være den solgte Parcel vedkommende. Efter denne Betragtning sættes en Række Hæftelser uden videre ud af Betragtning som Parcelen udestående, medens en enkelt Hæftelse, der antoges i Tilfælde at ville behøve Parcelen, prøves og forfalder. Dette sidste efter Rettens Udtalelse alene med Virkning for Kjøber og Sælger og med Reservation af den ustevnte Servitutshavers Ret. Den Omstændighed, at Kjøberen havde havt Afgang til at blive bekendt med denne Hæftelses Tilværelse antaget at medføre, at han i ethvert Fald fik taale den, indtil det viste sig, om den havde Realitet ham til Gode. S. 794.

Aff. Om Erstatningsansvaret i Tilfælde af Misligholdelse af en Kjøbecontrakt. 1872, S. 521.

Aff. Om Skrivning af Skjeder. 1874, S. 225.

Kommunevæsen.

25 Oktbr. 1871. Sp. om Gyldigheden af en Kommunerepræsentations Beslutning. Sp. om Vedtagelse under en anden Proces. Sp. om en Kommunebestyrelses Kompetence med Hensyn til Dispositionen over en alle Præstegjeldets Indvaanere tilkomme Servitutret, berøres under Voteringen. S. 809.

25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab ere habile Skønsmænd ved en Expropriationstagt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.

15 Novbr. 1872. Antaget, at en af en Skolekommission som saadan indgaaet Overenskomst, for hvis Approbation af rette Vedkommende og Gjennemførelse forøvrigt der ikke var sørget, ikke paa nogen Maade kunde binde Kommunen, uagtet Medkontrahenten havde opfyldt sin Forpligtelse. 1873, S. 134.

17 Marts 1874. Sp. om en Kommune har Ret til af Delinkventfondet at beregne Godtgjørelse for Retsloale, naar Ret i kriminel Sag, verserende i anden Jurisdiktion, sættes i Kommunens Retsloale. S. 342.

29 Septbr. 1874. Antaget, at der ikke fra § 36 i Formandskabsloven kan hentes noget Forbud mod at en Sag forelægges Repræsentantskabet direkte til Beslutning, uden at der iforveien er fattet en særskilt Beslutning derom i Formandskabet, saasnart det nemlig er vedtaget en gang for alle, at visse Slags Sager skulle forelægges Repræsentantskabet direkte. Den Indsigelse mod en Repræsentantskabsbeslutnings Gyldighed, at den Sag, hvori den fattedes, ikke var specielt nævnt i Indkaldelsen til Mødet, forkastet, idet den antoges at indgaa under en generelt betegnet Sag, der var nævnt. Antaget, at Formseil ved

Sagerne Behandling ikke kunne berøve en Repræsentantskabsbeslutning Gyldighed. En kommunal Beslutning bliver ikke ugyldig, fordi Kommunerepresentationens Medlemmer have Interesse i Sagen. Antaget, at en Kommunebestyrelse kan bevilge Midler af Kommunekassen til Overtagelse af Færgehold, der tidligere efter vedtagen Ordning bestodes af visse Gaarde. S. 705.

12 Novbr. 1874. Sp. om hvilket Steds „Formænd og Repræsentanter“ der efter § 5 i L. af 19 Mai 1860 have at fatte Bestemmelse om Skjærpelse i Bygningsreglerne i Distrikter, der høre under en By's Bygningslov, men under et Landdistrikts Kommunebestyrelse. 1875, S. 7.

22 Aprtl 1875. Kristiania Kommune frifunden for et Søgemaal, gaaende ud paa, at den skulde tilpligtes at botttage en ligesiden for 1847 eksisterende og i 1858 ombygget Afløbsrende, idet Lov af 19 Mai 1860 § 3 antoges at hjemle Kommunen Afgang til ved Expropriation at bane sig Afgang til at beholde Renden ligesaadelsom til fra først af at anlægge den. Erstatningspørgsmaalet var efter Paastanden ikke indbraget under Sagen. S. 308.

26 Septbr. 1876. Sp. om Virkningen af, at en i Medhold L. 12 Juni 1869 § 9 fattet Repræsentantsbeslutning om Indskrænkning i Liden for Udskænkning af Brændevin ikke var bekendtgjort med de fulde befalede to Maanedes Varjel for det Aarsliste, da Beslutningen efter sin Lydelse skulde træde i Kraft. S. 689.

18 Oktbr. 1876. Sp. om tvende Kommuner kontraktmæssig kunde vedtage at dele den Skat, som en bestemt Skatyder maatte komme til efter gjældende Lovregler at svare til den ene eller anden af de kontraherende Kommuner, besvaret bekræftende. Antaget, at den Omstændighed, at det oprindelig var forsømt at erhverve den efter Formandskabslovene nødvendige tgl. Approbation, saaledes at denne først erhvervedes 9 Aar senere og efter at den ene af de kontraherende Kommuner havde erklæret ikke længere at ville vedstaa Overenskomsten — ikke i og for sig gjorde de fattede Beslutninger ugyldige. S. 730.

16 Febr. 1877. Sp. om en Kommunes Ret til uden Hensyn til at Private have indrettet sig efter de bestaaende Forhold at løse offentlige Gader, Kendepladene o. desl., berøres uden at løses. S. 289.

1 Marts 1877. Antaget, at en Kaution, stillet en „Kommune“ for en „Regnskabsfører“, omfatter dennes Ansvar ikke blot for den egentlige Kommunekasse, men ogsaa for andre kommunale Kasser, Fattigkassen, Skolekassen, Kirkekassen o. s. v. Antaget, at en nyanstalt Regnskabsfører, naar intet Andet er bestemt, har at inddrive Restancer fra Liden for hans Ansættelse. Bevisbyrden for at Beløb, der i Regnskaberne vare opførte som Restancer, ikke rettelig vare opførte som saadanne, anseet at paahvile Kommunen. S. 465.

12 Juli 1879. Sp. om Virkningen af, at en approberet Repræsentantsbeslutning om Indskrænkning i Agangen til at sælge M. m. m. var interrest affattet og for sent bekendtgjort, berøres uden at løses. S. 815.

Ad. 16 Marts 1869. Sp. om Bykommunernes Forpligtelse til at holde Retslokale for Skifteretterne. 1871, S. 548.

Ad. 13 Marts 1871. I et Tilfælde hvor en Skoletommisssion kontraktmæssig havde vedtaget at paahefte Kirkesanger-Indtægterne en aarlig Pension til en aftarvende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtigt at svare Vedkomende til Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Sto-

lekommissionen var besat, uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Skolekommissionens Undblivelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at fæste Beslutningen fuld Gyldighed antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Stude. S. 294.

Kompetens af Part.

- 13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Dygtigende alene havde Transport til Indlæssation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning af Forrykkelse af Guds udebetet for samme. S. 457.
- 12 Oktbr. 1871. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af Effekters Forrykkelse i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger, og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde anses som summus tutor. Sp. om Nødvendigheden af Klage, naar Faktum tillige indgaar under et Lovsteb, hvis Overtrædelse det Offentlige ubetinget paataaler. S. 745.
- 9 Marts 1872. En Dom paaantet til Høiesteret af en deri interesset, uagtet han i de underordnede Instanser ikke var gjort til Sogvebmodpart men alene varslet „for Navns Nævnelse og af Hensyn til Interesse i Sagen“. S. 299.
- 13 Marts 1872. Sp. om en Person var rette Sagvolder. S. 403.
- 8 Juni 1872. Sp. om en Sagsfører rettelig var varslet som Mandatarus for sine Parter. S. 511.
- 19 Juli 1872. En Expropriationstaxt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnamaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.
- 20 Juli 1872. Sp. om det i et Tilfælde, hvor der spurgtes om den ene eller anden af to Personer var den Forpligtede, var fornødent at inddrage begge under Sagen eller om den formentlig Berettigede kunde faa Dom over den han ansaa forpligtet. S. 640.
- 23 Januar 1873. Antaget, at Reberiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning af Søfollis Rønning eller Bægring for at gjøre Tjeneste. S. 601.
- 15 Marts 1873. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelssøgnings sag rettelig var anstillet mod den, som efter Købelkontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Gjæmmel paa Eiendommen kunde høres med det Anbringende at han paa de nævnte Lide, trods Købelkontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelssøgningsmaal uden ny Mægling m. m. kan fortsættes mod ny Eier, der udeleder sin Ret fra den oprindelig Sagsøgte. S. 361.
- 6 Septbr. 1873. Antaget, at Reberiet er berettiget til at paataale Forbrudelser mod Søfartsl. §§ 114 og 115. S. 673.
- 28 Novbr. 1873. Paastand om, at et Erstatningspørgsmaal i Anledning Tømmerflaaders Anstød mod Elvebredden burde været anlagt mod Flødningsentreprenøren og ikke imod Flødningsdirektionen, for hvis Regning Flødningen foregik, ikke tagen tilfølge. 1874, S. 145.
- 7 Marts 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som urettelig anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, isædnenfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paatalte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.
- 7 April 1874. En Sag, anlagt af Sognepræsten mod Kommunen som formentlig ansvarlig for Afgift af Jord, afgivet til en Skolelærers Brug, appelleret af Stiftsdirektionen som den, der har at paase, at

Kommunens Forpligtelser med Hensyn til Skolevæsenet opfyldes. S. 389.

- 10 April 1874. Sp. om vedkommende Kommune eller Staten var rette Sagbolder. S. 425.
- 9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Paa-beraabelse af § 10 i de nye Fattiglove meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Begne, og hvor Boet negtede at anerkende Fattigvæsenet som dertil berettiget, ansees ikke Boet, men de tvende Understøttede, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varsles som saadanne til Appellinstanterne. S. 519.
- 26 Mai 1874. Overtrædelse fra en Nabo's Side af Sundhedsforskrifterne i Tilfældet antaget ikke at kunne gøres gjældende af privat Sagsøger, men kun af vedkommende Autoritet. S. 409.
- 22 Juni 1875. Antaget, at en Odelsprætendent kan fortsætte et Odels-løsningsføgsmaal, der er anlagt angaaende to Matrifulnummere over hvilke der er sælles Tagt, forsaavidt angaar det ene, over hvilket saaledes ingen særskilt Tagt havees, mod en oprindelig Sagen uvedkommende Trediemand, der i Mellemtid ved Retsforlig under særskilt Odelsføgsmaal var kommen i Besiddelse af dette Matrifulnummer. S. 549.
- 16 Febr. 1876. Sp. om Kommunebestyrelsen var kompetent Sagsøger angaaende et privatretligt Forhold, der angik en stor Del af Indvaanernes civile Interesser, berørt. S. 321.
- 22 April 1876. Høiesteret billigede, at en Foged havde negtet at erlægge en Høiesteretsdom, hvorved en Person under en løbende Dagmølle var tilpligtet at udstede Skøde paa en Gaard og tilpligtet at fravige den til Foredag, idet der oplystes, at Gaarden allerede før Høiesteretsdommen ved upaaantet Tvangsauktion var frasolgt den Dømte og overgaaet i en Andens Besiddelse. S. 471.
- 14 Oktbr. 1876. En Kommissionær for et udenlandsk Dampskibsrederi antagen efter sin Optræden i Sagen pligtig at taale Dom paa Rederiets Begne. S. 769.
- 7 Febr. 1877. Et Rederi frifundet for Liden under en Erstatnings-sag anlagt for Beskadigelse af Varer, fordi det alene hestede subskliart, og Skipperen ikke var stævnet. S. 305.
- 17 Juli 1877. Uagtet et Skøn var fremmet mod Skipperen, antoges en Person, der uden Legitimation angav sig som Reder, i Høiesteret som Appellant. S. 641.
- 1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaante af en Decision, assagt i et sluttet og udloddet Bo, maa rettes mod dem, til hvem Midlerne ere udloddede, og at Skifteforvalteren ikke kan stævnes paa et sluttet Bos Begne. 1878, S. 241.
- 7 Mai 1878. En Person, der var idømt en Mølle, for hvilken det Offentlige havde gjort Selvester i et Veløb, der af Trediemand var indbetalt til Lensmandens Kone for at udbetales Tilskalte, formaar ved urigtige Foregiverder denne Trediemand til at betale sig Veløbet direkte. For det saaledes udviste Forhold frasalder den nævnte Trediemand Klage, hvortilmod det Offentlige paataaler Sagen og ansees kompetent hertil. S. 490.
- 13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt“ havde undertegnet et Certeparti paa Skipperens Begne, sagsøges af Befragteren, paa Grund af manglende Opfyldelse af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagbolder. S. 618.

- 20 Febr. 1880. En Havnekommission antaget at have Kompetents som Sagsøger for at faa Militæretaten forbudt at foretage Skibsvælfser over Havnen. S. 305.

Kompetents af Ret eller offentlig Betjent.

- 10 Febr. 1871. Sp. om Anvendelighed af norsk Konkursbehandling paa Grund af Risikoholdelse af en af et Handelskhus i Udlandet accepteret og i Udlandet betalbar Begel. S. 156.
- 24 Febr. 1871. Sp. om Insinuations Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Synspunkt. S. 221.
- 15 Marts 1871. Sp. om Forstaelsen af § 19 sidste Passus i Lov om Sagrettesmænd af 28 Aug. 1854. S. 345.
- 30 Marts 1871. Justitsfog mod tvende Løbser for uagtet Paafeiling af ikke løbspligtigt Fartoi indtruffen medens Løbsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fordi den nye Løbslov efter hvis Ikrafttræden Tiltale var befreteret i saadant Tilfælde foretkriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.
- 21 Oktbr. 1871. En Dommeren af Fogden meddelt almindelig Bemyndigelse til at opnævne Soretsmedlemmer anseet betydningsløs. S. 787.
- 10 Novbr. 1871. En Sagsbehandling kjendt uefterrettelig som angaaende et Faktum for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foretkrevne Maade. 1872, S. 1.
- 14 Novbr. 1871. Sp. om Begrænsningen af Appellinstantsernes Kompetents med Hensyn til Fakta, for hvilke Tiltalte er frifunden i 1ste Instants, naar Appel er steet alene efter hans Begjær. 1872, S. 7.
- 18 Decbr. 1871. Antaget, at Thingsvidne i Politisag foranlediget ved Reassumtionskjendelse af en Appellinstants skal behandles ved Politiret, forsaavidt Thingsvidnet optages inden den Jurisdiktion, hvor Hovedsagen har været behandlet. 1872, S. 24.
- 20 Januar 1872. Sp. om Afvisning fra Soret, fordi Indst. B stod under Konkursbehandling, og Sagen paaftodes at maatte anhangiggjøres for Konkursretten. S. 123.
- 23 Marts 1872. Sp. om Soretsbehandling rettelig var anvendt. S. 334.
- 12 Juli 1872. Sp. hvorved Tvist om en Mands Ret til at have Huse staaende paa Andenmands Grund kunde foredres afgjort af Fogden under en Udstælfesforretning eller om Fogden kunde henvide dette Spørgsmaal til Afgjørelse ved Rettergang. S. 637.
- 2 Marts 1872. Sp. om Anvendeligheden af offentlig Politiretsbehandling, uagtet Paaftand om Straf ei var nedlagt. S. 270.
- 16 Januar 1872. En Frifindelsesdom i en kriminel Sag ved hvilken Amtet havde afvisceret, anseet endelig og Sagen afvist fra Appellinstantserne, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.
- 2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenstriver eller Distrikts Foged skulde udfærdige Maltfo-relæggelser og Aktionsbefreter i Politisager. S. 674.
- 2 Septbr. 1872. Appel efter Tiltaltes Begjær og med det Offentliges Samtykke, men uden Bevilling, uagtet der fra begge Sider var afvisceret ved Dommen. S. 730.
- 7 Novbr. 1872. Antaget, at en Ligningskommission efter at dens

Forretninger engang ere sluttede, ikke paant kan træde sammen for at rette paa begaaede Feil. 1873, S. 55.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Genhold til Politianordningen af 22 Oktbr. 1701 Post II. Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Afgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget ulovligt foregaar. 1873, S. 125.

23 Novbr. 1872. Sp. om Børge for en Umyndig paa dennes Vegne kan frasælbe Løsningsret til Jordegods. 1873, S. 166.

14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Smands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes af norske Domsstole. S. 243.

15 Januar 1873. Den Omstændighed, at Aktionsordren kun lyder paa „voldsom Modstand mod Politiet“ udelukker ikke Retterne fra at anvende 10—1, naar Oplysningerne dertil give Anledning. S. 281.

5 Febr. 1873. Sp. om en Skifteret kunde afgjøre Tvist om Egenomsret til Effekter, der vare registrerede som Boet tilhørende og saaledes ialfald formelt var i Skifterettens Besiddelse, besvaret bekræftende. S. 313.

1 Mai 1873. En Appelpaategning i Genhold til Lov af 17 Marts 1866 § 46 forslaaet strengt efter Ordene og et Faktum som følge deraf anseet udelukket fra Høiesterets Paastændelse. S. 494.

3 Juni 1873. Antaget, at Politiet i Kristiania, naar Sundhedskommissionen er hørt, under Multis Tvang kan forbyde Indvaanere at lade stinkende Skjælvand gaa ud i aaben Rende. S. 585.

21 Juni 1873. Omfattende Undersøgelse af Sundhedskommissioners Myndighed ligeoverfor Private og specielt Agangen til uden særlig Lovhjemmel at give almindelige i den Privates Ret indgribende Regler til Fremme af Hygien. S. 605.

21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justitsfog bliver at afvise fra Appellinstanterne, naar det oplyses, at Angældende er død efter Afgielsen af den paaantebe Dom og før Appelenes Forlyndelse, berøres uden at løses. S. 753.

21 Febr. 1874. Sp. ved Appel alene efter Tilstaates Begjær om hvad der efter L. 17 Marts 1866 § 47 skal tages under Paadømmelse i Appellinstanterne. S. 190.

13 Marts 1874. En i Overretten indløben Bidsfarelse, hvorved en Tvist om Kravets Størrelse forveglede med en Paastand om Lividation, levede i denne Ret — uden at Afvisningsformen benyttedes — til at dette Tvistpunkt ikke afgjordes, fordi den Part, der paastod det mindre Beløb, ikke havde udtaget Kontrafævnning til Lividation. Herved vækkes i Høiesteret Tvivl om hvorvidt denne Ret kunde tage det i Overretten forbigaaede Spørgsmaal under Paastændelse, hvilket efter Omstændighederne antoges. S. 349.

27 Mai 1874. Antaget, at Generalkrigskommissærens Stjøn om Længden af den Aftorning, en af Kullerne udsættet Officer, som tilpligtes at udtjene sin Barnepligt som Menig, kan erholde, kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.

12 Novbr. 1874. Sp. om hvilket Steds „Formænd og Repræsentanter“ der efter § 5 i Lov af 19 Mai 1860 have at fatte Bestemmelse om Skjærpelse i Bygningsreglerne i Distrikter, der høre under en Byg Bygningslov, men under et Landdistrikts Kommunebestyrelse. 1875, S. 7.

4 Febr. 1875. Sp. om Amtmanden som et Slags Overbørge skulde

- funne optræde som Klager paa en Umyndig's Begne, berøres under Voteringen. S. 148.
- 12 Mai 1875. En til Afgjørelse af et civilretligt Sp. anlagt Politiretssag mod en Bygningskommission paaanfes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade men afvises ex officio. S. 349.
- 13 Oktbr. 1875. Amtmanden efter Omstændighederne antaget at være rette Bedømmende til at paatale Brud af Brev fra Referenten i en Justits sag og denne Sag bedømmende. S. 804.
- 14 Oktbr. 1876. Sag angaaende Forstaaelsen af et Forlig angaaende en med et Fartsøis Savari i Forbindelse staaende Tvist antaget at kunne anlægges ved almindelig Ret. S. 769.
- 28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udsærdiget, før han fremmødte til Tilføjning, Mennt Sagsbehandlingen fandt Sted under samme. S. 774.
- 28 Oktbr. 1876. Antaget, at Klage over urigtig Matrifulering kan anhängiggjøres for Domstolene, forsaavidt det paastaas, at den indløbne Feil er forvoldt ved urigtig Bedømmelse af Retsp. S. 785.
- 21 Novbr. 1876. Sp. om Domstolenes Kompetents til at bedømme Gyldigheden af Sundhedskommissionens Dekreter. 1877, S. 81.
- 15 Januar 1877. Sp. om Grændsen mellem de dømmende og de administrative Autoriteter med Hensyn til Bedømmelsen af et af en Sundhedskommission en Privat givet Raalæg. S. 177.
- 17 Marts 1877. Antaget, at Havnekommissionen kan forbyde ikke blot saadanne Arbejder ved Havnen, der medføre siebliftelig Ulempe, men ogsaa saadanne, der i Fremtiden kunne antages at kunne komme til at medføre Ulempe. S. 401.
- 12 Juni 1877. En Aktionsordre, hvorved en Person sættes under Tiltale for at have stjaalet „en Pung med Penge“, antaget at ubelufte Domstolene fra ved Erstatningens Tiltjendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. S. 556.
- 22 Juni 1877. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedsøgsmaal kunde været indbragt for Soret, heller ikke contracitando kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.
- 16 Oktbr. 1877. Sp. om Virkningen af en Bygningsinspektørs Godkendelse af et lovstridigt Byggearbejde berøres under Voteringen. S. 789.
- 20 Decbr. 1877. En fremmed Sømand paa fremmed Fartsøi i norsk Udhavn negter sin Kaptein Lydighed og sættes herfor under Tiltale ved norsk Soret. Høiesteret afviste Sagen fra Soretten, men antog at intet Ansvar kunde følge af, at Tiltalte var holdt arresteret for Forbrydelsen. 1878, S. 246.
- 8 Febr. 1878. Sp., om en Glendom bestod af en sammenhængende Strætning eller af 2 Leige eller Stykker og saaledes eventuelt var undergivet tvungen Udskiftning efter Udskiftningslovens § 1 b, antaget at henhøre under Domstolenes, ikke under Højesterets Afgjørelse. Derimod antaget, at Spørgsmaalet om disse Leiges indbyrdes Betingethed betingede Anvendelsen af det nævnte Lovsted, henhørte under Udskiftningsretten. S. 376.
- 1 Marts 1878. En Sagbrugseier, der for at faa Lommeret indtaget til sin Sag slog Dom over en Elv, hvori Fællesskibning fandt Sted, og derved opholdt denne, anseet med Rulst efter L. af 26 Aug. 1854 § 3. Under Voteringen udtaltes af Førstvoterende uden Modsigelse af de senere Voterende, at Forholdet mellem Sagbrugseieren og Fæl-

- lesklodningen kunde ordnes af Kongen i Medhold af den nævnte Lov § 5. S. 401.
- 10 Mai 1878. Sp. om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Ligning tilfidesat, besvaret benegtende i et Tilfælde, hvor Fellen var skønsmæssig og ikke beroede, hvorten paa mala fides eller culpa fra Ligningskommissionens Side. S. 580.
- 16 Novbr. 1878. Sp. om en Arbejdspligtig kunde sætte sig udover en foretagen Fordeling af Beistytterne i Roden, paa Grund af at Lovgivningens Forkrifter paastodes ikke nøiagtig befulgt ved Fordelingens Fastsættelse, besvaret benegtende, idet Fravigelsen ikke antoges at gaa videre, end at den laa indenfor det administrative Omraade. S. 785.
- 19 April 1879. Forskjellige Udtalelser om Grændsen mellem, hvad der skulde afgjøres ved Dom, og hvad der skulde henvises til efterfølgende Støn. S. 470.
- 9 Juli 1879. Besynderligt Tilfælde, hvor den ved Overretten vindende Part frasalbt al Ret efter Dommen, medens den Tabende ikke hermed var tilfreds, med mindre Erkendelse ogsaa afgaves om hans juridiske Ret. Høiesteret negtede at løse et Sp., der efter Sagens Stilling var uden direkte Interesse, og hævede efter Appellantsens subsidære Paastand Sagen. S. 788.
- 20 Novbr. 1879. Sp. om Grændsen for Domstolenes Omraade med Hensyn til Bedømmelsen af Patenters Retsskyldighed i Henhold til tidligere Præjudikat besvaret derhen, at Domstolene afgjøre, om den Forudsætning ved Patentets Meddelelse, at Opfindelsen ikke tidligere har været offentliggjort eller bragt i Udøvelse, medfører faktisk Rigtighed. 1880, S. 161.
- 18 Decbr. 1879. Sp. om Jurisdiktionen ved Thronbhjemse ridende Jagerkorps. 1880, S. 78.
- 3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til Lægefisket i Alten-Elv. En sædvansmæssig udviklet Ordning af Høiesteret opretholdt lige overfor Øvrighedens Indskriden. Antaget, at Udøvelsen af en Almue som saadan tilstaaet Brugsret nærmere kan ordnes ved Lov. S. 337.
- 29 April 1880. Antaget, at det kan underkastes Domstolenes Afgjørelse, hvorvidt noget efter dets Art principmæssig er at henregne til „Formue“ og at stattelægge som saadan. S. 390.
- Ød. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Adgang til at forlange sig indladt i et offentligt Stjænksted for at paase Politilovens Bestemmelser om Rattesæde overholdte. 1871, S. 31.
- Ød. 21 Juli 1873. Antaget, at Spørgsmaal om uberettiget Lodsnik hører under Soret. S. 596.
- Ød. 6 Septbr. 1875. Antaget, at Klager over urigtig Matrifulering, selv om de gaa ud paa, at Loven er urigtig anvendt, endeligen afgjøres af Fogderikommisssionerne og ikke kunne undergives de almindelige Domstoles Prøvelse. S. 620. Afr. 1876, S. 785.
- Notits. Salarer for et Justitsthingsvoldne tilkendte af Høiesteret som første Instants, da Sættedommeren havde studd Spørgsmaalet fra sig. 1872, S. 744.
- Notits. Sp. om i hvilken Udstrækning Domstolene ere bundne ved Aktionsordren. 1872, S. 821.
- Notits. Sp. om Muilt ilagt en Sagfører i offentlig Sag for usømmelig Skrivemaade er underkastet Paastændelse af høiere Instants

uden Hensyn til om Appel er institueret specielt for dette Punkts Vedkommende eller begjæret af den Mulkterede. 1873, S. 358.

Konkurs.

- 10 Febr. 1871. Sp. om norsk Konkursbehandling kan kræves paa Grund af Iffebetaling af en af et Handelshus i Ublandet accepteret og i Ublandet betalbar Vexel. Sp. om et Medlem af et udenlandsk Interessentskab som norsk Borger havde fast Bopæl eller Børnething i Norge, saa at hans Forum med Hensyn til Konkursbehandling var der. S. 156.
- 16 Marts 1871. Sp. om Anvendelsen af Krl.s 21—24. S. 564.
- 2 Juni 1871. Sp. om Forslaaelsen af Konkurslovens Ser 45 og 46. S. 403.
- 14 Juni 1871. Sp. om en Stipper, der havde vedtaget for Fragten at modtage Afskaderens 3 Md. Accept, betalbar paa Ladningsstedet 3 Maaneder, efterat Lastens rigtige Udløsning var godtgjort for Afskaderen, var berettiget til ligeoverfor Kreditemand, der havde faaet Enbøssement paa Konnossementet, at negte Lastens Udleverelse uden mod Fragtens Erlæggelse, fordi Afskaderen i Mellemtiden mellem Afsejlingen og Ankomsten til Bestemmelsesstedet havde gjort Konkurs. S. 521.
- 29 Juli 1871. Sp. om Krl.s 21—24 var anvendelig paa en Person, der havde underslaaet Effetter i sit af ham selv til Konkursbehandling overlevere de Bo, som efter hans eget oprindelige Dypgjør viste Solvents og ved indtrædende Omstændigheder virkelig udbragte Dækkelse for alle Kreditorer. S. 610.
- 3 Oktbr. 1871. Sp. om Betingelserne for en afgiven Renunciation paa Panteret var indtraadt eller om ikke Renunciation maatte ansees bortfalden, ved at den, i hvis Interesse Renunciation gaves, gif Konkurs, inden den Transaktion, som ved Renunciationen skulde lattes, kom istand, saaledes at han ikke længere havde Interesse i, at Transaktionen istandbragtes. S. 729.
- 7 Oktbr. 1871. Panteret i et Skib efter Obligation, der var thinglæst ved Debtors personlige Børnething, anseet bortfalden ved hans Flytning til en anden Jurisdiktion, uagtet dette oprindelig var Kreditor uafvidende, og han strax, han derom blev vidende, traf Foranstaltning til ny Thinglæsning ved hans nye Børnething. Sp. om Debtors Konkursbo herpaa kunde bygge nogen Frisindelsespaastand. Konkurs anseet indtraadt ved Begjæringens Indleveren til Skifteretten og Forholdet til samme Dag sket Thinglæsning af Pantebrevet bedømt efter Kloffeslettet. S. 708.
- 7 Oktbr. 1871. En sygelig og aandsvækket Person i forvirkede Formuesomstændigheder anseet efter 21—25 b for, uagtet insolvent, at have givet en Kreditor Sikkerhed for uforfalden Gjæld, idet Fordringen til Bevis for, at Sikkerhedsstillelsen var sket „svigagtigen“, ansaes fyldestgjort ved den Betragtning, at det havde været Tillægtes Pligt nærmere at undersøge sine Formuesomstændigheder, førend han indløb sig i saadanne Transaktioner. S. 787.
- 15 Novbr. 1871. Sp. om Omgjøren af en Handel ved Tilbageleveren af et solgt og overleveret Vareparti skulde ansees som „Betaaling“ i den Forstand, Konkursl.s § 44 tager Ordet, og om Betalingsmedlet i Tilfælde skulde ansees „usædvanligt“. 1872, S. 59.
- 1 Decbr. 1871. Sp. om Anvendelsen af Konkursl.s § 45 i et Til-

- fælde, hvor der før og efter et Stadesløsbrevs Udstedelse eksisterede et Mellemregnskab mellem Kreditor og Debitor, og hvor der opstod Sp. om de efter Stadesløsbrevets Udstedelse gjorde Forstrækninger — uden Hensyn til at de indirekte have virket til det ældre Mellemværendes Nedsættelse — skulde ansees som selvstændige nye Gjældsposter, for hvilke saaledes Pant kunde stiftes. 1872, S. 21.
- 19 Januar 1872. Sp. om en Haandpantskreditors Stilling ligeoverfor et Konkursbo ventileret. S. 106.
- 20 Januar 1872. Paastand om Afvisning fra Soret af en Sag angaaende Berettigelse til at sætte et Skib til Auktion i Kraft af Retentionsret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, forfattet af Høiesteret. S. 123.
- 23 Febr. 1872. Sp. om Likvidationsret ligeoverfor et Bo. S. 242.
- 2 Marts 1872. Sp. om Gjældigheden ligeoverfor et Konkursbo af en Transaktion, hvorved en Person, som under Form af Leie drev Handel med Symaskiner, havde deponeret en Del, med forskellige Kjøbere oprettede saakaldte Leiekontrakter i en Pant under Erkjendelse af at have — som det hed i Depostdokumentet — „overdraget Banken sin Ret som Eier og Udleier af disse Maskiner, indtil et sammesteds bevilget Laan var tilbagebetalt.“ S. 291.
- 30 Mai 1872. Sp. om en Fordring paa Fangstubbytte af en Hvalfanger var overdraget en Tredeemand til Egenom, eller om Eieren alene obligatorisk havde vedtaget at disponere Beløbet paa en bestemt Maade. Sp. om Overenskomsten i sidste Tilfælde var bindende for Vedkommandes Konkursbo. S. 532.
- 21 Septbr. 1872. Antaget, at Betaling af eventuel Gjæld ved Transport paa et langsigtigt Arav efter en Kjøbelkontrakt om et Fartøj maatte ansees som usædvanligt Betalingsmiddel, da Intet var ophørt om, at Skyldner eller Forbringshaver i Regelen besatte sig med saadanne Transaktioner. S. 732.
- 24 Septbr. 1872. En Stiftesforvalter ikke anset inhabil til som Underdommer at behandle Justitsfog mod en under hans Stiftsretsbehandling staaende Døpbyder for Forbrydelse mod 21-24 og 25. S. 758.
- 7 Febr. 1874. Sp. mellem to Boer om Indfrielsen ved det ene Bo af endel Bøxler, hvorpaa begge Boer stode som Endossenter, skulde betragtes som Tilfud til et fælles Bolag, der havde accepteret Bøxlerne, eller som stiet efter Bøxelforpligtelsen med Regres til det efter samme foran forpligtede andet Bo og Medinteressent i det fælles Bolag. Antaget, at ved Døpgjør mellem to Boer kommer det ved Spørgsmaalet om Likvidation efter Konkurslovs § 119 ikke an paa, i hvilket Bo Døpgjøret finder Sted, idet de begge uden Hensyn hertil ansees med samme Høie at kunne begjære Principet i denne § bragt til Anvendelse. S. 278.
- 4 Juni 1874. Antaget, at ved Døpgjøret af et Handelsinteressentsskab, hvori den ene af to ligestillede Interessenter eier en overveiende Andel af eller maafto den hele Formue, kan denne Interessent som Eier udtage sin Del af Massen, efterat Gjælden er betalt, saaledes at den anden Interessents Konkursbo ansees som Eier alene for hvad der efter rigtigt Døpgjør af Interessentsskabet bliver Døpbyderens Formue deri, medens det var paastaet, at Interessentsskabsformuen skulde deles lige og den formuende Interessent for sit Arav over det Halve konkursrere i Medinteressentens Bo. S. 559.

- 30 Septbr. 1874. En Kreditor i et Bo, hvilken havde Gaandpant til Sikkerhed for sin Fordring, paastaar at ville konkurrere i Boet for sin Fordrings hele Beløb, men gives alene Udlæg for den Del af Fordringen, som ikke dæktes ved Gaandpantets Realisation. Kreditor paastaar ved Døjjøret af Udbringendet for Gaandpantet at have Ret til af dette Beløb at tage sig betalt for 12 pCt. Regelrente, men tilkendes alene Ret til at belaste Boet med 5 pCt. Efter Omstændighederne antages Intet afgjort om, hvorvidt det samme vil gjælde, naar Kreditor alene holder sig til sit Pant og ikke for nogen udkøbt Del af Fordringen melder sig i Boet. S. 713.
- 19 Decbr. 1874. Streng Anvendelse af Konkursl. § 45 mod Sælger, der sit Pant for sin Fordring i de af ham selv mod kontant solgte Varer. 1875, S. 138.
- 30 Januar 1875. Ep., om ved en foreløbig Udløbning i et Konkursbo en Delegation finder Sted, saaledes at Boets Forpligtelse ligegodt for den enkelte Kreditor forsaavidt bortfalder og gaar over paa Kurator, besvaret benegtede. Ep. om en Kreditor, der havde udladt at have den foreløbig udløbte Dividende hos Kurator paa Grund af Forsømmelse forsaavidt skulde negtes dens Udbetaling af Boet. S. 129.
- 24 Febr. 1875. En Kurator i et Bo tilpligtet at erstatte registrerede Røstereffekter for hvilke han ei kunde gøre Rede, uagtet der ikke forelaa nogen Grund til at tro, at nogen Art af Mislighed af ham med Hensyn til dem var begaaet og uagtet det delvis endog var let forklarligt, at de uden Feil fra hans Side vare komne tilside. S. 181.
- 10 Januar 1877. Antaget, at en „Anvisning“ paa et bestemt individualiseret Beløb efter Omstændighederne ikke kunde opretholdes mod et Konkursbo, men blev at sætte i Klasse med en almindelig Anvisning. S. 281.
- 24 Januar 1877. Antaget (med 5 mod 2 Stemmer), at en længstlevende, i Ulfste fiddende, Ægtefælles Fordelen af en Del af den faldne, men ei fiftede Arv mellem sælles Udsavninger forruerer, naar Boet, før Fordelingen er gennemført, kommer til Konkursbehandling. 3 af Majoritetens Medlemmer bygge dette paa Konkursl. § 42, de to andre af dens Medlemmer paa det almindelige Forhold mellem Kreditorer og Arvinger. S. 231.
- 27 Januar 1877. En Bestyrer i et Konkursbo, der af Dypbyderen, efter at denne havde faaet Afford, søgtes til Regnskabsaflæg, frifunden, fordi Dypbyderen havde modtaget Boets Bøger og dels negtede at udlevere dem til Kurator, dels ødelagde dem. S. 241.
- 23 Novbr. 1877. Fortolkning af Konkursl. § 45. 1878, S. 193.
- 23 Febr. 1878. Ep., om Debtors Deposition af kontante Penge hos en Endossent for af denne at anvendes til Indfrielse af en Regel, der var anbragt i en offentlig Indretning, kunde opfattes som en Sikkerhedsstillelse, besvaret benegtede. Ep. om en saadan Sikkerhedsstillelse i Tilfælde vilde rammes af Konkursl. § 45 berørt uden at løses. Konkursl. § 44 ikke anset paa Tilfældet anvendeligt. Fortolkningen af denne §'s sidste Passus berøres, uden ved bindende Præjudikat at løses. Den faktiske Omstændighed, at Regelens Indfrielse først var sket 8 Dage efter Debtors Konkurs og 2 Dage efter Konkursens Offentliggjørelse i Rigsstidenden anbringes først i Høiesteret og sættes derfor ud af Betragtning som nyt. Førstvoterende udtaler dog, at der i intet Tilfælde paa dette Faktum vilde kunne bygges nogen Ansvarsplicht for

- den af Dphbyderen som Kommissionær benyttede Endossent, der benegtede at have kjendt Konkursen, om hvilken han først senere fik den i Konkursl. befalede skriftlige Meddelelse fra Boets Bestyrer. S. 396.
- 16 Marts 1878. En Livsassurance, som efter Policens Indhold ved den Forsikredes Død, hvis hans Enke overlevede ham, skulde udbetales hende, anseet som Enkens Særeie, uagtet de aarlige Præmier vare betalte af Manden af Fællesboets Midler og ingen tgl. Konfirmation var erhvervet til Stiftelse af det delvise Særeie. S. 497.
- 22 Juni 1878. Sp. om Forstaelsen af Lov af 3 Juni 1874 § 6, andet Punktum Lit. a. S. 593.
- 3 Juli 1878. Antaget, at en Mand, der unblader at indfri en Række større Forpligtelser, maa ansees at have „indstillet sine Betalinger“, selv om han betaler andre. Senere tilbeholdte Dphbyderen om en Person's Insolvents, tagne i Betragtning til Dyreholdelse af en Erqatning, hvorved hans Bo efter en Kreditors Begjær mod Debtors Protekt toges under Skiftebehandling. S. 655.
- 30 Januar 1879. Antaget, at Ordene „under Konkurs“ i Lov af 3 Juni 1874 § 6 Lit. a ere at forstaa om enhver tidligere Fællitbehandling, uanset om den har fundet Sted før Konkursloven af 1863 med dens System om tvungen Afford var traadt i Kraft. Antaget, at Bestemmelsen i den nævnte Passus af Loven af 1874 er anvendelig paa et Firma, hvis ene Medlems Bo tidligere har været under Fællitbehandling. S. 149.
- 15 Febr. 1879. Antaget, at den i Konkurslovens § 44 a omhandlede „Afhændelse“ (af usædvanligt Betalingsmiddel) ikke kunde ansees istandbragt, førend vedkommende Vareparti var udveiet og udbetalt. S. 192.
- 19 Marts 1879. Sp. om en Dphbyders Effekter, der vare kjøbt af Boet for en Andens Penge i den Hensigt at hjælpe Dphbyderen og Familie, der skulde beholde dem til Brug, vare ham eller senere hans nye Konkursbo tilhørende, eller om de tilhørte den, der havde udlagt Pengene og til hvem de i Formen vare solgte af det første Dphbydsbo. S. 317.
- 11 Juli 1879. En Person, hvis Bo var taget under Skifterettens Behandling efter en Kreditors Begjær, paaanfer den Kjendelse, hvorved dette var fæst, paaftaaende at være solvent, idet han som Aktiva opfører en bestridt og tvivlsom Ret til nogle Gruber af tvivlsom eller for Mællket antagelig ingen Værdi. Skifteret forkastede hans Paastand og lagde ham Sagens Omkostninger. S. 804.
- 8 Novbr. 1879. Sp. om en Reassurandør pligtede at betale den oprindelige Assurancegever fuldt ud, naar denne paa Grund af Konkurs ikke selv betalte den Assurerede fuldt ud, under Disfents besvaret bekræftende. 1880, S. 81.
- 12 Novbr. 1879. Sp. om et Assurancefælskab, der var indgaaet i fast Reassuranceforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forsikringer Overførsel til effektive under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Spørgsmaalet besvaret benægtende, fordi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Likvidation. 1880, S. 96.
- 13 Novbr. 1879. En Person, der havde tegnet sig for 10 Aktier i en Jernbane, gjør Dphby efter at have betalt 20 pCt. af Aktiebeløbet. Staten, der forestod Anlægget paa den her i Norge sædvanlige Maade, begjærer Udlæg i Boet for Restbeløbet, men vægrer sig for at give

Boet nogen Aktie, hvis ikke det hele Aktiebeløb indbetales. Boet paastår, at et fuldstændigt Dyggjør maa finde Sted mellem det og Staten, og at Dividende kun bliver at give, hvis Staten opfylder sin Del af den indgaaene tosidige Kontrakt. Under størl Dissens afgjøres Sagen mod Boet. Forskjellige Udtalelser fremkomme om et Konkursbøs retlige Stilling i lignende Tilfælde, uden at nogen Retsætning, saavidt Kjønnens, fastslaaes som Præjudikat. 1880, S. 65.

- 3 Decbr. 1879. En Person, der mindre end 6 Uger før Konkursen, havde faaet kontant Betaling af sin Debitor, der senere gjorde Konkurs, tilpligtet at tilbagebetale Boet det oppebaarne Beløb, fordi den kontante Betaling alene antoges at være en Form, medens Transaktionen efter Omstændighederne i Realiteten opløste sig i en Sitterhedsstillelse. Paastanden om yderligere Erstatning forlasket paa Grund af, at Konkursl. §§ 44 og 48 antages ved sin Udtryksmaade at begrænse Erstatningspligten til Restitution af det Oppebaarne eller Erlaggelse af dets Værdi. 1880, S. 198.

- 13 Januar 1880. En Stiftedecision, hvorved en Aktord var negtet Stadsfæstelse, fordi Dybhyderens Bøger havde været misligt førte, underkendt, fordi den i Lov af 3 Juni 1874 § 6, ifr. 6 Juni 1863 § 73, nævnte Betingelse, at Dybhyderen var „domfældt“ for saadan Forbrydelse, ikke var tilfælde. S. 404.

- 12 Juni 1880. En Bestyrer af og Aktionær i et Fabrik anlæg ikke anset som Fabrikfører i Konkurslovens Forstand. S. 519.

- 23 Oktbr. 1880. En Hustru, for hvem der var stipuleret Særeie, optræder i Mandens og hendes Fællesbo, der staar under Konkursbehandling, som Kreditor paa sit Særeies Vegne, men faar ikke sin Fordring anerkendt, fordi de under Sagen omtvistede Særeie-Gjenstande ikke havde været saaledes individualiserede og separerede fra Fællesboet, som nødvendigt for at opretholde en Særret, selv om Særeiet forøvrigt er guldig stiftet. Spørgsmaalet om Særeie kan stiftes uden lgl. Konfirmation berøres uden at løses. S. 684.

Stifted. 20 Juli 1868. Sp. om Eier af protesteret Bezel kan fordrø Udlæg i Trassentens Konkursbo for Omkostninger paadragne ved forsøgt Indtale af Beløbet hos Acceptanten senere end Trassentens Bo overgaves til Skifteretten. 1871, S. 214.

Ob. 28 Septbr. 1868. Sp. om Eieren af en Skov, hvori han havde solgt alle Træer over en vis Dimension til Udhugst i Løbet af 10 Aar, mod fastsat Kjøbesum, betalbar i 3 Terminer i Løbet af de første halvandet Aar, var berettiget til ligeoverfor Kjøberens Konkursbo at gjøre dets fortsatte Udøvelse af Udhugstretten afhængig af, at Eieren nød forløbs Udlæg for den resterende Del af Kjøbesummen i den tilbagestaaende Udhugstrets Værdi og kun for den derved ei dækkede Del af Fordringen henvistes til uprioriteret Udlæg i Boets Masse. 1871, S. 62.

Ob. 2 Febr. 1869. Sp. om Overdragelse til en Pantekreditor af Ret til, indtil hans Pantefordring er dækket, at oppebære den af Pantet faldende Husleie er bindende for Debtors Konkursbo. 1871, S. 645.

Stifted. 12 Marts 1870. Sp. om Prioritet for Husleie i et Konkursbo og om et Konkursbøs Ret til til første Flyttedag, hvortil lovlig Opsigelse kan gives, at ophæve en af Dybhyderen for længere Tid indgaaet Leiekontrakt. 1871, S. 469.

Ob. 27 Marts 1871. Sp. om en Sagsfører, der som Kurator

i et Kontursbo anlægger en Sag, er forpligtet til paa Provocation at dokumentere, at Sagsanlægget er besluttet af Tilsynsmændene. S. 432.

Ekstet. 2 Decbr. 1871. Sp. om Sifferhed for Gjæld var given i en Forbring paa saadan Maade, at den kunde gøres gjældende i et Bo. Sp. om fallit Masse under privat Administration med Hensyn til Kreditors Ret til for Forbringens fulde Beløb at konkurere hos flere solidarisk forpligtede er at sætte i Klasse med Bo under offentlig Ekstetadministration. S. 628.

Aff. Om Kontursbehandlingsens Enhed. 1871, S. 1.

Notits. Kan Bestemmelsen i N. L. 5—13—27 s. P. anvendes i Konturstilsælde? 1871, S. 134.

Notits. Om Virkningen af Eksekution afholdt inden 8 Uger før Kontursens Udbrud i Henhold til Forlig, ældre end 8 Uger. 1878, S. 191.

Notits. Om Dvgjør mellem to Kontursboer efter Kontursl. S. 121. 1878, S. 249, (sfr. Retsl. S. 272).

Aff. Om Dødsbo med uovertaget Gjældsansvar. 1878, S. 273 og 306.

Kontrakt.

17 Decbr. 1870. Sp. om Forstaaelsen af et mellem det Offentlige og en Ekstet i Anledning Kofthold til Passagerer, der selv skulde holde sig med Kost, men som paa Grund af dem utilregnelige Omstændigheder ikke slap ud med sine anskaffede Forraad, opstaaet kontraktmæssigt Forhold. 1871, S. 123.

10 Januar 1871. Sp. om en Kontrakt om Husleie kunde kræves hævet før Tiden, paa Grund af 1) at Leieren dels ved sin egen Veddrift, dels ved en i en Del af Bestemmelseheden indtagen Leier havde forvoldt en utilbørlig Uro og Spektakel i Huset, og 2) negtet Husleieren Afgang til at foretage de fornødne Reparationer. S. 141.

28 Januar 1871. Sp. om en Person der „efter Anmodning af Tilfælde“ har tilbageladt sin Klage over en Forbrydelse, der er privat-publik Tilfælde undergivet, med Virkning kan fornyes Klagen. S. 250.

1 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Føderaadskontrakt og om det var bevist, at denne var misligholdt fra Yderens Side. S. 281.

2 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst mellem det Offentlige og Kongsbergs Kommune om Vedligeholdelsen af en Del Veie. Sp. om Virkningen i det nævnte Kontraktforhold af, at en det Offentlige paahvilende Hovedvei ved Omlægning gik over til Bygget og alene blev at vedligeholde i 4 Alens Bredde. S. 285.

11 Marts 1871. Sp. om Betydningen af forskellige Transaktioner over fast Eiendom. S. 313.

20 Mai 1871. Sp. om ikke Klage var frasalbt ved Modtagelsen af Dvgjør. S. 398.

22 Juni 1871. Sp. om et udenlandsk Bankierhus havde vedtaget at acceptere for Værdien af en omstreden Ruglæbning og om Ansvar for at have udbladt dette. S. 529.

27 Juni 1871. Sp., om en Vare efter Kontraktens Indhold og det senere Passerede maatte anses for modtagen af Kjøberen, besvaret bekræftende. Modtagelsen dog efter Omstændighederne ikke tillagt den Virkning, at Indsigelser mod Varens Kontraktmæssighed skulde være Kjøberen afslaaene, men kun den, at han ansaes for at have

- faaet Bevisbyrden for Varens Kontraktstribighed. Sp. om den, der havde paataget sig at levere en ny Maskine, pligtede at levere en nyt forarbejdet eller kun en ubrugt Maskine. S. 553.
- 30 Juni 1871. Sp. om en Ladning Silb var solgt som første Sort for Aarsild eller efter en udtagen Prøve. S. 537.
- 6 Juli 1871. Sp. om den ene Part ved at gjøre et Forligstilbud ubetinget havde vedtaget mindst at betale dette, eller om han, naar Tilbudet ikke antoges, kunde gjenoptage sin oprindelige Aarsand. S. 509.
- 23 Septbr. 1871. En Vareordre opgiven til et udenlandsk Hus's herbørende Kommissionsær paa Betingelse af, at Kommissionsæren personlig garanterer Ordrens rigtige Effektueren, kontramanderes paa Grund af Differencer mellem Ordinatoren og Kommissionsæren om den betingede Garanti. Sp. opstaar nu om dette guldigen kunde seligeoverfor det udenlandske Hus, der fra først af ikke var underrettet om den som Betingelse fordrerede Garanti. Under Beteringen berøres Spørgsmaalet om det, for at erholde Dom for Stabeserstatning efter Skjon for Kontraktbrud, er fornødent at godtgjøre at Stade er flet eller om saadan Dom skal gives, naar der ikke fra den anden Side fremskaffes Bevis for, at Stade ei er indtraadt, berørt under Beteringen. S. 649.
- 3 Oktbr. 1871. Sp. om Betingelserne for en afgiven Renunciation paa Panteret var indtraadt eller om ikke Renunciationen maatte ansees bortfalden ved at den, i hvis Interesse Renunciationen gaves, gik Konkurs, inden den Transaktion, som ved Renunciationen skulde lattes, kom istand, saaledes at han ikke længere havde Interesse i, at Transaktionen istandbragtes. S. 729.
- 11 Oktbr. 1871. En Mands Løfte til sin Hustru, med hvem han havde oprettet reciprok Testamente, om ikke at blive siddende med hele Boet, men udbetale 1000 Spd. til to nævngivne Personer, antaget som et kontraktmæssigt givet Tilfagn til Hustruen paa de to nævnte Personers Begne. S. 738.
- 14 Oktbr. 1871. Sp. om Beviset for en mundtlig indgaaet Lømmertkontrakt. S. 777.
- 17 Oktbr. 1871. Sp. om en Disposition var at betragte som en gjentagelig testamentarisk Disposition eller som en kontraktmæssig Disposition. S. 768.
- 25 Oktbr. 1871. Sp. om Vedtagelse under en anden Proces. S. 809.
- 1 Novbr. 1871. Sp. om en Oversalben, der uden at vide, at han vilde faa kontante Udlæg i Anledning Oversalbet, havde frasalbt Erstatning, herved havde frasalbt Afdgangen til at faa disse Udlæg dækkede hos Angjældende. S. 830.
- 9 Novbr. 1871. Sp. om en Kaution var bortfalden ved Debitor meddelte kontraktmæssig Genstand. S. 837.
- 24 Novbr. 1871. Sp. om en Udtalelse i en Skrivelse indeholdt et bindende Tilfagn. 1872, S. 17.
- 20 Decbr. 1871. En Renunciation paa Udlæg efter en Eksekutionsforretning i en fast Eiendom, paa hvilken Debitor manglede thinglæst Hjemmel, efter Omstændighederne anseet ikke som en Eftergivelse, men som en Erkjendelse af, at Eksekutionen forsaavidt ingen Ret gav. 1872, S. 65.
- 1 Febr. 1872. Sp. om ved et Regelobligationslaan i en Sparebank saadan Novation havde fundet Sted eller saadan kontraktmæssig Gen-

- stand var givet, at en Kauttionist derved kunde antages fritaget for sit Ansvar. S. 157.
- 17 Febr. 1872. Sp. om en Handel var foregaaet, og om en Person i Tilfælde havde været behørig befuldmægtiget til at binde en Anden. Sp. om Flere, der staa som forpligtede for en Gjæld eller i andre Maader, skulle, naar ikke anderledes udtrykkelig er overenskommet, ansees ansvarlige in solidum eller kun pro quota. S. 183.
- 1 Marts 1872. En Eiendomsandel omstødt paa Grund af grov Misligholdelse fra Sælgerens Side. S. 265.
- 24 April 1872. Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst samt om Dpgjør af Mellemværende. S. 585.
- 7 Mai 1872. Sp. om Opfatningen af et Kontraktsforhold og om en Skippers Afgang til i Mangel af Aftale at faa sin Hyre fastsat ved Skøn. S. 569.
- 15 Mai 1872. Sp. om en Handel om fast Eiendom var misligholdt fra Sælgerens Side, saa at Kjøberen kunde gaa fra Handelen. S. 446.
- 30 Mai 1872. Sp. om en Fordring paa Fangstubbytte af en Hvalfanger var overdraget en Trediemand til Eiendom eller om Eieren alene obligatorisk havde vedtaget at disponere Beløbet paa en bestemt Maade. Sp. om Overenskomsten i sidste Tilfælde var bindende for Bedkommendes Konkursbo. S. 532.
- 1 Juni 1872. Sp. om hvorvidt en Testator var bunden ved et tidligere til Fordel for ham af en anden Arvelader oprettet Testament. S. 412.
- 6 Juli 1872. Overenskomst om Bjergeløn sat ud af Betragtning og denne fastsat ved Skøn. S. 633.
- 3 Septbr. 1872. Sp. om en Aftale skulde ansees bortfaldt ved forandrede Forhold efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 719.
- 7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symassine skulde bestemmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Spørgsmaal om et med Symassinen begaaet bebragerst Forhold skulde ansees efter 21—6 eller efter 21—1. S. 748.
- 27 Septbr. 1872. Indviklet Regnskabsopgjør mellem tvende Delta-gere i et Byggeforetagende. S. 812.
- 9 Novbr. 1872. Sp. om en Salgskommissionærs Ansvarspligt for ved Uheld tabt Vare og hans Regnskabspligt for modtagne Vare. 1873, S. 129.
- 15 Novbr. 1872. Antaget, at en af en Skolekommission som saadan indgaaet Overenskomst, for hvis Approbation af rette Bedkommende og Gjennemførelse forøvrigt der ikke var sørget, ikke paa nogen Maade kunde binde Kommunen, uagtet Medkontrahenten havde opfyldt sin Forpligtelse. 1873, S. 134.
- 23 Novbr. 1872. Sp. om Børge for en Umyndig paa dennes Begne kan frasælde Løsningsbret til Jordegods. Antaget, at Børgens Handlemaade i ethvert Fald var ratihabert af Myndlingen ved dennes næsten 20aarige Lausheb. 1873, S. 166.
- 27 Novbr. 1872. En Assurancekontrakt anseet at maatte forruere paa Grund af Vildfarelse angaaende Kontraktsgjensstanden. 1873, S. 202.
- 3 Decbr. 1872. Ansørler i Regnskab antaget vedtagne som ikke i betimelig Tid modfagte. En uklar Kautionsforpligtelse fortollet indskrænkende. 1873, S. 205.

- 5 Decbr. 1872. Antaget, at Præsumption for Livsfæste, naar Husbonden har forømt at oprette frivillig Kontrakt, ligesaa vel kommer Kvinden, der sidder paa Pladsen, som Mand tilgode. En Del mindre Forsælses i Husmandsforholdet ikke antaget at begrunde Fæstes Fortæbelse. 1873, S. 249.
- 5 Febr. 1873. Sp. om Afgang til at fragaa en i Bilddarelse givne Erklærelse berøres uden at afgjøres. Ved Fortolkningen af et Skøde særlig Bøgt lagt paa, at Overdragelsen væsentlig var gratuit. S. 313.
- 1 Marts 1873. Sp. om Virkningen af at 5-1-7 ikke besvæges. Sp. om Principet i Frdn. 9 Febr. 1798 kunde lede til, at Rigtigheden af et til Trediemand transporteret Gældsbevis ikke kunde opretholdes ved Bevis for Tilværelsen af den oprindelige — som saadan ei transporterede — obligatoriske Forpligtelse. S. 413.
- 8 Marts 1873. Tvivlsomt. Spørgsmaal om Fortæaelsen af en Kjøbekontrakt. S. 441.
- 13 Marts 1873. Sp. om et Skodes Ugjældighed paa Grund af Udsæderens Mangel paa fuld Sans og Samling. S. 384.
- 22 Marts 1873. Antaget, at en Person ved sin Optræden maatte anses stiltiende at have opgivet sin Medbestemelsesret i et Skjærp. S. 425.
- 3 Mai 1873. Et i sig selv uklart Dokument efter Omstændighederne antaget at være et Kautionsdokument, hvorved Udsæderne stillede sig solidarisk ansvarlige for Gælden. S. 496.
- 4 Juni 1873. Antaget, at hvorvel der Intet er til Hinder for, at Eieren af den Eiendom, der bortsalges ved Tvangsauktion, selv erholder Tilslag, naar herimod ingen Indsigelse sker, saa kan dog saadant Tilslag ikke medføre de sædvanlige Virkninger af en Tvangsauktion, nemlig at udslutte de Budet overstigende Gæstelser, hvorimod Forholdet maa opfattes som alene medførende en ny Overenskomst om Gælden. S. 550.
- 7 Juni 1873. Sp. om Formerne for Underskrift med paaholden Ben. Den Omstændighed, at et Samtykkes Afgivelse maatte antages bevirket ved en seilagtig Opfatning af Vedkommendes Ret, ikke antaget at svække Samtykkets Virkning. S. 623.
- 13 Juni 1873. Sp. om Erstatning i Anledning usforsvarligt Forhold fra en Konfigurations Side. Renter i et Handelsmellemværende tilkjendt fra Kontofurantens Afslutning. S. 529.
- 5 Juli 1873. Tvivlsomt Sp. om hvorledes en usfuldstændig Aftale ved Ordination af en Modeartikel var at forstå. Herunder berørt Spørgsmaalet om Bevisbyrden i saadanne Tilfælde. S. 589.
- 30 Septbr. 1873. Uklart Sp. om det obligatoriske Forhold som maatte være opstaaet mellem to Naboeiendomme ved et i gammel Tid, uden at Bevis kunde staves om nogen truffet Aftale, anlagt Komplex af Afstænder. Under den herskende Uklarhed Stod Retten Løsningen fra sig og frisaad Indstævnte. S. 713.
- 29 Oktbr. 1873. Sp. om Bevis for en angivelig truffet Aftale. Antaget, at selv om Bevis var ført for at en Piges Fader havde tilsagt hendes Forlovedes Fader at bistaa ved Bebyggelsen af en Gaard for sin vordende Svigersøn, maatte denne Aftale bortfalde ved Forlovens Ophævelse. S. 760.
- 7 Novbr. 1873. En Person, der var antaget til som Kommissionær at søge en Grube solgt og som, hvis han inden en vis bestemt Tid opnaaede en vis Minimumspris, var tilsagt en betydelig Godtgørelse af Eieren, antaget ved egennyttigt Forhold at have fortabt sin Ret. Sp. om en saadan Kommissionærs Forhold berøres i flere Retninger. S. 764.

- 12 Novbr. 1873. En Trælshandler antagen bunden til for Benyttelsen af en i Vasdraget værende Dam at betale den Afgift, som i sin Tid med Størsteparten af de i Flodningen Interesserede var overenskommet. S. 796.
- 15 Januar 1874. Sp. om ikke Tilt. ligeoverfor Bygningskommisjonen kontraktmæssig havde vedtaget videregaaende Forpligtelser, end de Lovgivningen medfører, og om dette i Tilfælde kunde være bindende, og om deres Krænkelse kunde medføre samme kriminelle Følger som en Lovovertrædelse og paatales i politiretslige Former. S. 202.
- 19 Septbr. 1874. Antaget, at det ved en Gaardhandel maatte antages at have været Parternes Mening, at den Del af Kjøbsummen, som ikke betaltes kontant, skulde være rentebærende. S. 698.
- 15 Oktbr. 1874. Tvist angaaende Indholdet og Forstaaelsen af en Overenskomst. S. 715.
- 31 Oktbr. 1874. Antaget, at en paa Retsvilfbarelse begrundet Overenskomst om, at Iffeberettigede skulde deltage i Dræberibedelse af Bei til en Tangstrand ikke kunde ansees som nogen Opgivelse af sine Rettigheder fra den Berettigedes Side. S. 832.
- 24 April 1874. En Person, der for at undgaa Paatale af et ubetydeligt Bortbyveri havde vedtaget at betale 300 Spd. til et velbædiget Niemed, dømt til at betale og hans Indsigelser, hentedes fra at han havde handlet under Indskydelse af Frygt og Vildfarelse og at Kontrakten skulde være et pactum turpe, forfældede. S. 484.
- 9 Mai 1874. Antaget, at en Fæstesejdel, hvorved Gaardeieren fæstede en Person, hans Hustru og Børn et Stykke Rydningsland „for deres og Arvingers Livstid“ mod aarlig Afgift og Forpligtelser forøvrigt som de Loven paalægger „en Husmand eller Rydningsmand“, alene hjemlede den oprindelige Kontrahent med Hustru og Børn Ret til Pladsen, men derimod ikke Børnenes Børn. S. 515.
- 20 Mai 1874. En Person, der ved Kontrakt havde overtaget Bestyrelsen af en Entes Affærer, idømt et betydeligt Ansvar, fordi han ikke kunde gjøre Rede for Beholdninger, som efter Registreringen i Boet havde været tilfæde 6 à 7 Uger før han overtog Bestyrelsen; og som det ikke forelaa nogen Grund til at antage at være forandrede i Mellemtiden udenfor hvad Bøgerne udviste. Dmtoftningerne ved den fuldstændige Revision af Bøgerne, hvorved Feilen opdagedes, paalagte Bestyreren, fordi den antoges nødvendiggjort ved den Maade, hvorpaa han havde ført Bøgerne. S. 527.
- 28 Mai 1874. Antaget, at en kontraktmæssig vedtagen Forpligtelse til ikke i Stillelinien mellem to Eiendomme at opføre Plankeværk høiere end 3 Alen, ogsaa udelukkede Bebyggelsen med Hus i en Afstand af 1 Alen fra Stillelinien. S. 556.
- 10 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af en Afgtepagt og et fig dertil sluttende reciprokt Testamente. 1875, S. 17.
- 17 Novbr. 1874. Tvivlsomt Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst af 1764 mellem 3 Større Eiendomme i Lune og dette Præstegjelds Fattigvæsen. Sp. om denne Overenskomst blev staaende ved Magt ligeoverfor Særpsborgs Fattigvæsen, efterat en Del af Lune og derunder en Del af Borregaard var gjort til Kjøbstad under Navn af Særpsborg. 1875, S. 33.
- 27 Novbr. 1874. Sp. om en Person, der besandt sig i en abnorm Sindstilstand, skulde ansees incapax contrahendi og saaledes en af hende afsluttet Overenskomst forruere. 1875, S. 113.
- 4 Decbr. 1874. Antaget, at en Afslader ikke kan høres med den Paa-

- stand ikke at have kjennt det af den udenlandske Bæremødtager sluttede Certeparti, i Genhold til hvilket han begyndte at lasse et Fartsøi. Sp. om Certepartiets Forstaaelse. 1875, S. 69.
- 27 Januar 1875. Sp. om en overtagen Veiservituts Begrændsning. Herunder ventileres, uden dog at afgjøres, Spørgsmaalet om en Veiservitut betinget for en Eiendom, ogsaa gjælder alle de Parceller, hvori den hertende Eiendom maatte blive udstyktet. S. 193.
- 12 Febr. 1875. Uklart Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt om Befrugtning af et Dampskib til en Ishavsekspedition. S. 165.
- 19 Febr. 1875. Forskjellige Sp. under Regnskabsopgjør mellem Parterne. S. 177.
- 27 Febr. 1875. Antaget, at en Lithograf, der havde faaet Farversager fra et udenlandsk Hus, ikke var forpligtet til at acceptere for Beløbet, fordi dette ei udtryksfuld var betinget ved denne Leilighed, Skjønt det tidligere havde været praktiseret saaledes mellem Kontrahenterne. Antaget, at det udenlandske Hus, der havde solgt en Maskine til Lithografen paa Viskaa, at den skulde leveres i Hamburg til en stipuleret Tid og betales med et bestemt Beløb forud og Resten om 3 og 6 Maaneder mod Accept, var berettiget til at gjøre Acceptens Meddelelse til Betingelse for Maskinens Udleverelse og den Mening, at Ordinatoren havde Ret til at afvente Trattaens Præsentation til Accept, forkastet. Speditøren efter Omstændighederne antagen at være Kjøberens Fuldmægtig. S. 186.
- 30 Marts 1875. Fortolkning af et særdeles tvivlsomt Kontrakt-Genhold. S. 339.
- 9 Juni 1875. Fortolkning af et Certeparti. Ordene „i Begyndelsen af Marts“ antaget at omfatte de 10 første Dage af Marts Maaned, ikke de 15 første. S. 541.
- 8 Oktbr. 1875. En Stikassurancesforening antaget efter Omstændighederne at have vedtaget at holde sig til den korresponderende Medlem af et flere tilhørende Fartsøi, saaledes at de øvrige Medlemmer ingen Forpligtelse havde ligeoverfor Foreningen. S. 795.
- 9 Oktbr. 1875. Paastand, at en skriftlig Kontrakt var forandret ved mundtlig Aftale, forkastet. Udtalelse efter 6—14—6 admitteret i et Tilfælde, hvor Leierens Ret efter Kontrakten var forspildt ved manglende forstudsvis Betaling. En Leiekontrakt, anset stiltiende at omfatte et Par tilkomne Bærelser, der oprindeligt laa udenfor Kontraktforholdet. S. 799.
- 27 Oktbr. 1875. Sp., om en Person ved Indledningen af et Kontraktforhold var optraadt paa egne eller det Offentliges Begne. 1876, S. 75.
- 18 Novbr. 1875. Forskjellige Udtalelser angaaende det Ansvar, der paahviler den, der har paataget sig at fløde en Lommerfop over et Vand, naar Soppen sprænges og Lommeret spredes. Herom dog intet Præjudikat. Fløderen, der havde paataget sig at føre det fremmede Lommer sammen med sit eget for en ganske liden Godtgjørelse, dog in casu frisunden for Erstatning, fordi den tilfødte Skade var bevirket ved en senere indtraadt Begivenhed, for hvilken han ikke var ansvarlig. 1876, S. 161.
- 17 Decbr. 1875. Antaget, at det, naar Bitterlighedsvidner høves, ei kommer an paa, om Formerne i 1—5—7 ere opretholdt. En Gave opretholdt, Skjønt bestridt fra Giverens Side. 1876, S. 198.
- 20 Decbr. 1875. En Overenskomst, hvorved en Mand havde givet

- en Sagsfører en Gaard tilsalgs mod 2 pCt. Provisions i Tilfælde Handel kom istand, anseet efter sin Natur tilbagesaldelig, da den ei var begrændset i Tid og vedkommende Sagsfører negtet de 2 pCt., da vedt. Eier efter en rum Tids Forløb selv solgte Gaarden. Spørgsmaalet om Sagsføreren efter Omstændighederne havde Ret til Erstatning efter Skøn for sit havte Arbejde, laa udenfor Proceduren. 1876, S. 233.
- 8 Febr. 1876. Antaget, at en Person ved afgivne velvillige Btringer i en Sag ikke havde tænkt at indgaa nogen juridisk bindende Forpligtelse og Vedkommende derfor frifunden for det mod ham rettede Søgemaal til Dpfylbelse af det prætenderede bindende Tilfagn. S. 293.
- 12 Febr. 1876. Sp. om Forstaaelsen af en Fragtkontrakt. S. 316.
- 18 Febr. 1876. En Vandlebning nedlagt over to Gaardes Grund af begge Eiere i Forening og til fælles Brug, uden at skriftlig Kontrakt oprettedes og uden at nærmere Betingelser aftaltes, antaget at sidste en reel Ret og ikke at bortfalde ved de eller den ene af de kontraherende Personers Død. S. 330.
- 3 Marts 1876. Tvivlsomt Sp. om en Handel mellem Fader og Søn var Proformaværl eller ikke og om Tilkaltes gode Tro. S. 401.
- 10 Marts 1876. Tvivlsomt Sp., om en Person ved at modtage en omkontraheret Vare havde erkjendt en Kjøbelkontraktis rigtige Dpfylbelse, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 360.
- 16 Marts 1876. Sp. om Bevis for, at de i et Certeparti betingede Overliggedagspenge vare fraskaldte ved mundtlig Aftale. S. 391.
- 22 April 1876. Antaget, at det, naar et Strift er solgt til en Forlægger uden at det er oplyst, hvorvidt det er den fulde Forlagsret, der er afstaaet eller alene Retten til et enkelt Dplag, maa antages, at alene det sidste er ment. Navnlige findes dette klart, naar et literært Produkt sælges til et Blad. S. 433.
- 11 Oktbr. 1876. Sp., om en Grundeler havde afgivet Samtykke til, at et til hans Eiendom stødende Vand sænkedes uden at Igl. Ref. i Niebhold L. af 31 Mai 1848 erhvervedes, besvaret benegtende. Som Følge deraf tilpligtedes den, der havde sænket Vandet, at betale den Anden Erstatning efter Skøn for den derved forvoldte Skade. S. 697.
- 14 Oktbr. 1876. Et Forlig om at lade en Tvist om hvad der pligtedes for et udført Arbejde, afgjøre ved „Skøn af uvillige Mænd opnævnte af Fogden“, antaget at forudsætte at Skønnet fremmedes i lovlige Former. S. 769.
- 18 Oktbr. 1876. Sp., om tvende Kommuner, kontraktmæssig kunde vedtage at dele den Stat, som en, bestemt Skatteyder maatte komme til efter gjældende Lovregler at svare til den ene eller anden af de kontraherende Kommuner, besvaret bekræftende. Antaget, at den Omstændighed, at det oprindelig var forsaemt at erhverve den efter Formandskabslovene nødvendige Igl. Approbation, saaledes at denne først erhvervedes 9 Aar efter og efter at den ene af de kontraherende Kommuner havde erklæret ikke længere at ville vedstaa Overenskomsten — ikke i og for sig gjorde de satte Beslutninger ugyldige. S. 730.
- 9 Novbr. 1876. Sp., om en Bogtrykker, der havde gjort Kontrakt om Trykningen af et Albertsfementsblad, efter dennes Affattning havde Ret til Dpfylgelse, naar Bladet af Eierne nedlagdes. En Bogtrykkeren forbeholdt Ret til i saadant Tilfælde at fortsætte Bladet for egen Regning, ikke antaget at medføre Ret for ham til at forlange ubleveret af Eierne de Bøger og Papirer, navnlig Abonnementslister, som vare

- fornødne til at udsøge denne Ret, hvorimod vel til af dem at tage de fornødne Afkrifter. Da Bogtrykkeren alene havde begjæret det Første, tilkjendtes han ingen Stadeserstatning hos Udgiiverne, som havde negtet ham dette. S. 801.
- 16 Novbr. 1876. Et Dampskibsrederi, der bortfragter sit Fartoi for et Aar til fjortendaglig Fart, nødsages til at underkaste Fartøiet Reparation, hvilken efter Kontrakt med vedl. Værksted skulde være færdig til en bestemt Dag. Befragteren erkjender at have vedtaget dette, men paastår Stadesløsholdelse for Forsintelse efter den nævnte Dag, forvoldt ved Værksteds Misligholdelse af Kontrakten. Rederiet dog frifundet i begge Instanser. S. 805.
- 17 Novbr. 1876. Den Betingelse i Skjødet paa en frasolgt Parcel, at dennes Eier skulde betale Hovedeiendommen 6 Rdlr. mod at være fri for alle paa Parcelen falvende Statter og Udgifter, antaget ikke at være af tinglig Natur og bortfalden ved gennem et langt Tidsrum ikke at være bleven praktiseret. S. 819.
- 18 Novbr. 1876. Sp., om Ihændebyggeren af en ikke fuldt indbetalt Aktie i et Jernbaneanlæg, der udførtes af Staten med den hos os forøvrigt sædvanlige Deltagelse fra Kommunens og Privates Side, kunde kræve Udbytte af sine Aktier, for disse vare helt indbetalte, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. 1877, S. 17.
- 6 Decbr. 1876. En Tapetsfabrikant fritaget for at betale et modtaget Parti Papir, fordi dette ei fandtes tilfiet til Tapeter, hvortil det var bestilt. 1877, S. 60.
- 9 Decbr. 1876. Sp., om hvorvidt en Vareassender er bunden ved Bestemmelser om Erstatningspligtens Begrænsning, indtagne i en privat ved offentlig Koncession anlagt Jernbanes Driftsreglement, besvaret bekræftende. Fortolkning af Driftsreglementet for den norske Hovedjernbane. 1877, S. 107.
- 9 Januar 1877. Sp. om Sælgeren ved en Handel havde taget fornødent Forbehold mod Hjemmelsansvar for en Del af det Solgte. S. 213.
- 24 Januar 1877. Uklart Sp., om der forelaa en Overdragelse af Skib eller alene en Købelkontrakt om samme, afgjort til Gunst for den sidste Mening. S. 231.
- 26 April 1877. Sp., om en Transport paa en Udbugstkontrakt efter Omstændighederne skulde ansees som en *datio in solutum* eller som en Pantfættelse, besvaret til Gunst for den første Mening og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Erektionshaver. S. 426.
- 5 Mai 1877. Sædeles tvivlsomt Sp. om en ved Foranstaltning af en Person, der var Bedstefader, Fosterfader og Børge for et 5aarigt Pigebarn, til hende udstedt Pantobligation skulde ansees som en Gave eller som en Sikkerhedsstillelse for nogle Rentebeløb. S. 497.
- 12 Mai 1877. Tvivlsomt Sp. om Fortolkning af en Kontrakt angaaende Kjøb af en Grube. S. 529.
- 23 Mai 1877. Antaget, at Fæste efter Omstændighederne ei kunde ansees forbrudt ved Husmandens Hugst uden Udvisning, da dette saalænge var passeret uden Paatale, at et sluttende Samtykke indtil videre maatte ansees givet. Forskjellige uberettigede Hugster antagne ikke at kunne medføre Fæstens Forbrydelse, dels paa Grund af deres Ubetydelighed, dels paa Grund af at Husmanden maatte høres med, at han forstod Kontrakten saaledes, at han var berettiget til saadan Hugst. S. 473.

- 26 Mai 1877. Sp. om der skulde gives Parterne noget Bærfel til en Tægtforretning, som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 577.
- 2 Juni 1877. Fortolkning af en Kontrakt med Hensyn til Stedet og Tiden for dens Opfyldelse. S. 545.
- 6 Juni 1877. En Forpagtningsret antagen forbrudt ved Udeblivelse med Afgiften, uagtet Omstændighederne antydede, at Afgiften efter Forholdenes Udvikling var indgaaet som en Del af et større og længere Mellemværende. S. 520.
- 19 Juni 1877. Sp. om Fortolkningen af en Overenskomst. S. 582.
- 29 Juni 1877. Under en forøvrigt lidet opklaret Tvist om en Ordre paa Varer lagdes afgjørende Bægt paa den indre Urimelighed af den Ordre, den ene Part paastod giben. S. 609.
- 5 Juli 1877. En Person, der benægtede sin Underkrift under nogle Dokumenter, hvis Bitterlighedsvidner vare døde, begjærer at aflægge den i 5—1—6 nævnte Ed, men negtes dette, da Underkriftens Afgt-
hed ansaaes godtgjort paa anden Maade. Sp. om Forstaaelsen af tvende Dokumenter udfærdigede af en Arving for hvad han havde oppe-
baaret paa sin Arv. S. 611.
- 7 Juli 1877. En Person, der i eget Navn havde bestilt en Maskine, frifunden, fordi Omstændighederne godtgjorde, at han, Medkontrahten bitterlig, alene var optraadt som Kommissjonær for et Interessent-
selskab. En Række tvivlsomme Spørgsmaal om hvorvidt en Maskine skulde antages modtagen af Kjøberen eller om Indsigelser mod dens Godhed fremdeles skode ham aabne. S. 625.
- 11 Juli 1877. Indsigelse mod en Gjældsfordring, opstaaet af Vare-
indhjæb, støttet til at Varerne vare for dyrt anførte, forkastet som ikke fremsat strax ved Varens Modtagelse. Et Løfte om at betale ved Afføds Tilstaaelse eftergiven Gjæld, naar Refurserne tillof det, efter Omstændighederne ikke antaget at medføre Forpligtelse for Vedkom-
mende, der endog oplystes senere paantyt at være gaaet fallit. S. 619.
- 8 Septbr. 1877. Et tilbagetalbt Testament opretholdt som indehol-
dende en for Testator uigjentaldelig og for ham bindende Disposition. S. 705.
- 21 Septbr. 1877. Antaget, at Bekkendtgjørelse af en Kirkesanger-
bestilling paa ringere Villkaar end i Loven foreskrevet, ikke medførte nogen kontraktmæssig Ret for dem, der skulde udrede Lønnen, til at slippe med det i Bekkendtgjørelsen nævnte. S. 737.
- 28 Septbr. 1877. Antaget, at en Livsassurance, der var tegnet i det norske Livsforstringselskab „Fidun“, udfærdiget og understrevet, men ikke endnu betalt eller afhentet, da den forfikkede afgit ved Dø-
den, ikke forpligtede Selskabet. S. 778.
- 23 Oktbr. 1877. Sp., om en Aktieeier i et Sporvejselskab, der op-
gav at have tegnet Aktier i den Tanke derved at faa Sporvet til sit Hus, hvilket var antydet i Aktietegningsindbydelsen at ville se —
kunne annullere sin Tegning, fordi Selskabet udsatte Anlægget af den Linie, som interesserede vedt. Aktieeier, besvaret benægtende. S. 832.
- 25 Oktbr. 1877. En Række tvivlsomme juridiske Spørgsmaal ven-
tileres, uden, saavidt forstaaes, at løses ved bindende Præjudikat:
1) Sp. om den civilretlige Følge af at bistaa en anden i en Handling, der tilfigter paa en ubillig Maade at benytte strictum jus til en

- Trediemands Skade. 2) Spørgsmaal om Frdn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Eksekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjøber ved Tvangsauktion af saadan og c) af saadan Kjøber, naar han selv er Auktionsretvirent. 3) Sp. om Frdn. af 1798 alene kan paaberaabes mod bevislige Mangler, der efter Frdn.s Paabud skulde kunne sees af Papiret eller ogsaa mod Infirmiteter, der ikke efter Frdn. eller Sagens Natur skulde kunne sees af Papiret. Sp. om Trediemands Ket influeres af nogle et Dokument paaførte Produktionspaategninger berøres under Voteringen. 1878, S. 2.
- 10 Novbr. 1877. Antaget, at alle testamentariske Dispositioner uden Hensyn til om de ere gjensidelige eller kontraktsmæssige, indgaa under Forfristerne i Arvelovens §§ 50 og 51. En testamentarisk Disposition sat ud af Betragtning, fordi disse Forfrister ikke vare iagttagne. 1878, S. 63.
- 14 Novbr. 1877. Sp. om Udstrækningen af Gjættelsespligten ved en solgt Byeiendom, der delvis var opført i Strid med Bygningslovgivningen, 1878, S. 124.
- 16 Novbr. 1877. En Underkrift med paaholden Pen kendt gylbig, Mønt Forfristerne i 5—1—7 ikke fuldt ud vare iagttagne. 1878, S. 182.
- 29 Novbr. 1877. Særdeles uklart Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt under den herskende Uklarhed løst efter Bogstavfortolkning. 1878, S. 204.
- 7 Decbr. 1877. En Kontrakt om Leverance fra Hamburg af ca. „60,000 Litres Kornsprit ca. 80 pCt.“ antaget, under afgjørende Hensyn til, at der i Overenskomsten var tilføjet „iøvrigt gjælder Hamburger Routume“, at betegne 60,000 Litres 100 pCt. Kornsprit. Væsentlig Vægt ved Spørgsmaalets Afgjørelse derhos lagt paa, at Sælgeren ved sin Udferd betimelig havde lagt for Dagen, hvorledes han forstod Overenskomsten, hvortil Kjøberen oprindelig ingen Indbending gjorde. 1878, S. 232.
- 23 Januar 1878. Antaget, at naar Varer sendes med Dampskib til en Mellemhavn med Forpligtelse efter Certepartiet for Kapteinen til paa egen Betænkning at expedere Varerne videre uden at noget bestemmes om Maaden, staar det til Kapteinen selv at vælge, om han dertil vil benytte Seilskib eller Dampskib. S. 326.
- 15 Febr. 1878. Erstatning for forsinket Dpfylde af en Kontrakt ikke anseet paadragen, fordi de Berettigede efter deres hele Forhold maatte antages at have samtykket i, at det henstod med Forpligtelsens Dpfylde. S. 387.
- 12 April 1878. Et Hæstebytte efter Omstændighederne anseet afsluttet under Betingelse af, at enhver af Parterne inden en vis Tids Forløb atter kunde have Handelen, hvis han ikke fandt sig tjent med Byttet. S. 452.
- 27 April 1878. Vedkommende Advokaters Overenskomst i Stranden sat ud af Betragtning som mindre klar. S. 472.
- 1 Mai 1878. Sp., om hvorvidt en Handel var endelig afsluttet. Den ene af Parterne ikke antaget bunden ved mindre klare Udtalelser, der af Modparten og Vidnerne opfattedes som et Samtykke. S. 486.
- 18 Mai 1878. Et Evar, afgivet af en Pige, der troede sig umyndig, ved hendes Børge, anseet bindende for hende, uagtet det senere bragtes paa det Rene, at hun havde taget Feil med Hensyn til sin Alder og i Virkeligheden var mindreaarig. S. 585.

- 31 Mai 1878. En Klausul i et Skjøde, hvorefter en Damret skulde fortages til Fordel for Sælgerens Eiendom, i Tilfælde at Dammen ikke holdtes i forsvarlig Stand anvendt efter dens Strengheid. S. 544.
- 19 Juni 1878. En Trediemand, antaget efter Omstændighederne ikke at have erhvervet nogen Ret ved et en anden givet Tilfagn, uagtet dette var af Interesse ogsaa for ham. S. 556.
- 26 Juni 1878. Et Handelshus kjend uberettiget til at beholde Begler, der vare endosserede til det, for ved dets Hjælp at faa dem diskonterede, — som Afdrag paa eget Tilgodehavende hos Oversenderen. Denne Indsigelse antaget at kunne benyttes som Frisindelsesgrund af en Endossent paa Begelen. S. 613.
- 11 Oktbr. 1878. Sp. om den Omstændighed, at det syntes at have været Forudsætningen hos alle Endossenter paa en Begelobligation ved Indgaaelse af Endossentens forpligtelsen, at Ansvarer i Tilfælde vilde blive at dele ligt uden Hensyn til Ordenen, kunde paaberaabes af den ene som juridisk forpligtende for de andre, besvaret benægtende. S. 757.
- 12 Oktbr. 1878. En Person, der opbagede at være bleven bedragen med Hensyn til en Del af et omkontraheret Parti Sild, antaget efter Omstændighederne berettiget til at have den hele Handel. S. 832.
- 24 Oktbr. 1878. Sp. om Bevis for en Aftales Indgaaelse. Spørgsmaalet, om en Aftale stred mod Ærbarhed, berøres. S. 773.
- 25 Oktbr. 1878. En Person, der forestod et Byggearbejde, efter Omstændighederne antaget at være „Bestyrer“ paa Byggherrens Begne, ikke „Entrepenør“. Antaget, at en „Bestyrer“ af et saadant Arbejde ikke som Regel er berettiget til at stifte Gjæld i Byggherrens Navn, men særlige Omstændigheder i det foreliggende Tilfælde antaget at medføre dette. S. 821.
- 13 Novbr. 1878. Indviklet og uflart Spørgsmaal om Meningen med en truffen Overenskomst. S. 805.
- 22 Novbr. 1878. Sædeles tvivlsomt Spørgsmaal om, hvorvidt et Mellemværende mellem to Parter helt var afgjort ved et afsluttet Kommissionsforlig eller om et i Klagen ikke berørt Punkt laa udenfor Forliget, besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1879, S. 55.
- 19 Decbr. 1878. Sp. om en Person var Kjøber eller alene Proturist for Kjøberen. 1879, S. 109.
- 25 Januar 1879. Sp. om Forstaaelsen af en kontraktmæssig Aftale om Arv. S. 165.
- 1 Febr. 1879. Sp., om en Sælger af Jø havde forpligtet sig til at levere den mindst 10" tyk, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. Leverandørens Negtelse af at være forpligtet til at levere Jø af denne Dimension anset at berettigede Kjøberen til at have Kontrakten, uanset at Leverandøren ikke ligesom havde negtet at levere Jø af denne Dimension. S. 153.
- 1 Febr. 1879. Et Skjøde, hvori bestemtes, at Kjøbesummen 1 Aar efter Sælgerens Død skulde betales hans Arvinger, ikke antaget at give disse en selvstændig Ret ligeoverfor Kjøberen, hvorimod denne, der havde faaet Sælgerens Kvittering i hans levende Live for en Del af Kjøbesummen, antoges hermed at kunne værge sig mod Arvingernes Krav. S. 222.
- 5 Febr. 1879. Antaget, at Sælger af fast Eiendom, naar intet andet udtrykkelig er stipuleret, er pligtig at levere bethelsesfrit Skjøde; men efter Omstændighederne i det foreliggende Tilfælde antaget, at en

- Handel ikke ensidigen kunde hæves, fordi der ikke strag ved Tiltrædel-
sen kunde staffles rent Skøde paa en ubetydelig Parcel af Eiendoms-
men. Heller ikke antaget, at Handelen ensidigen kunde hæves, fordi
Sælgeren var fraværende den Dag, Skødet egentlig skulde være ud-
stedt. S. 156.
- 7 Marts 1879. Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt om et Føde-
raad. S. 264.
- 12 Marts 1879. Paastand om, at en Handel var sluttet ved et af-
sendt Telegram, efter Omstændighederne forlasket. S. 268.
- 22 Marts 1879. Yderst uklar Kontraktsforhold. Sp., om den, der
ensstemmig ansaaes at have gjort sig skyldig i Brud paa den uklare
Kontrakt, ubetinget skulde ilægges Sagens Omkostninger, besvaret be-
negtende. S. 277.
- 26 Marts 1879. Fortolkning af en Overenskomst, hvorved der forbe-
holdes „Værums Jernværks Eier Besiddelse og Brug“ af visse tid-
ligere benyttede Lomter. S. 405.
- 29 Marts 1879. Sædeles tvivlsomt Spørgsmaal om en Overdra-
gelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, efter Omstændighe-
derne skulde anses for Simulation eller ikke. S. 286.
- 25 April 1879. Uklar Spørgsmaal om, hvorvidt en Grundeier i
Kristiania ved at vedtage en foreslaet Ordning af Gader og Kater
havde vedtaget den i Forbindelse med denne Ordning satte Fordeling
af en fra Søen indbunden Grund, efter Omstændighederne besvaret
bekræftende. S. 477.
- 8 Mai 1879. En Huselier antaget ligeoverfor Leieren at maatte bære
Ansvar for den Stade, som forvoldtes denne, ved at Sundhedskom.
forbød Benyttelsen af visse Dele af de bortleiede Lokaler uden Hen-
syn til om Sundhedskom.s Forbud ansaaes besøiet. En Leier efter
Omstændighederne antaget berettiget til at have Kontrakten og paa
Grund af den naturlige Præsumtion om, at Stade var forvoldt ved
Eierens Kontraktsbrud tilkjendt Erstatning efter Skøn hos denne,
uagtet et under Sagens Henstaaen for Høiesteret optaget Skøn væ-
sentlig svækkede denne Præsumtion. S. 493.
- 3 Juli 1879. Sp. om Routume ved Sommerannummelse og om de
til at annamme udsendte Betjentes Fuldmagt til at binde Principa-
len. Sp. om, hvilke Dimensioner der indgaar under Betegnelsen
„Vjælder“, valt, men ikke i dets Almindelighed løst. Røberen, der
ikke i rette Tid havde annammet Lasten, antaget at maatte svare for
ca. 10 Tylvter, der vare blevne borte i Tiden mellem det Tidspunkt,
da han burde annammet, og det Tidspunkt, da han virkelig annam-
mede Lasten. S. 797.
- 16 Juli 1879. Under en Tvangsauktion havde Refvirenten i Konbi-
tionerne bestemt, at „enhver Byder er pligtig at vedstaa sit Bud, saa at
hvilket som helst Bud kan blive approberet, om et eller flere maatte
blive forlasket“, og benyttede sig heraf til at negte Approbation paa
sit eget høieste Bud og approbere et lavere. Denne Betingelse og den
gjorte Benyttelse deraf ansaa Høiesteret lovmedholdig. S. 818.
- 17 Juli 1879. Sp., om en Plads var fæstet paa 2 Generationers
Tid eller Arvesfæste afgjort til Fordel for den første Mening, idet Or-
dene „Efterkommere“ i et Skøde af 1798 ansaaes at betegne Hustru
og Børn, ikke den hele Descendents. Sp. om hvad der i nævnte
Skøde skulde forståes ved Ordet „Rydning retten.“ S. 832.
- 17 Septbr. 1879. En Person antaget ved Overenskomst at have

overtaget en Gjaldb, der oprindelig paahvilede ham og en anden i Fællesskab. S. 845.

31 Oktbr. 1879. Sp. om en Handel gennem Mægler var bindende eller bortfalden, fordi Kjøberen forsilde havde faaet Meddelelse om, at Sælgeren accepterede Tilbudet. 1880, S. 57.

8 Novbr. 1879. Sp. om en Reassurandør pligtede at betale den oprindelige Assuranciegiver fuldt ud, naar denne paa Grnd af Konkurs ikke selv betalte den Assurerebe fuldt ud, under Dissents besvaret bekræftende. 1880, S. 81.

12 Novbr. 1879. Sp. om et Assuranceselskab, der var indgaaet i fast Reassurancesforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forstringer Overtagelse til effektive, under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Sp. besvaret benægtende, fordi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Udbidation. 1880, S. 96.

13 Novbr. 1879. En Person, der havde tegnet sig for 10 Aktier i en Jernbane, gjorde Opbud efter at have betalt 20 pCt. af Aktiebeløbet. Staten, der forestod Anlægget paa den her i Norge sædvanlige Maade, begjærer Udlæg i Boet for Restbeløbet, men vægrer sig for at give Boet nogen Aktie, hvis ikke det hele Aktiebeløb indbetales. Boet paa-
staar, at et fuldstændigt Opgjør maa finde Sted mellem det og Staten og at Dividende kun bliver at give, hvis Staten opfylder sin Del af den indgangne tosidige Kontrakt. Under stærk Dissents afgjøres Sagen mod Boet. Forskellige Udtalelser fremkomme om et Konkursbos retlige Stilling i lignende Tilfælde, uden at nogen Retsætning, saavidt kjendes, fastslaaes som Præjudikat. 1880, S. 65.

13 Januar 1880. En Pantnaver, der maatte købe Pantet, lover af Godehede Debitor, at han, hvis noget tjenes ved Pantets senere Salg, vil forære ham dette. Pantnaveren meddeler senere Debitor et Opgjør, der intetfombestemt Spor bærer af i nogen Maade at være urigtigt, og tilhæder Saldden. Debitor kræver imidlertid „detailleret Legitimation“ og sagsøger, da Pantnaveren vægrer sig for yderligere at indlade sig med hende, denne til Betaling af et kalkuleret Beløb, der evident er for stort. Sagsøgte frifindes i begge Instanser, idet hans Gave ansees knyttet til Forudsætningen om, at han selv opgjorde, forsaavidt ingen Urigtighed kunde paavises i hans Opgjør. S. 314.

27 Januar 1880. En forøvrigt begrundet Klage over en fra et udenlandsk Handelshus leveret Vare antaget forspildt ved ikke uopholdelig efter Varens Modtagelse at være gjort gjældende, idet Fellen var af den Bessaffenhed, at den ved en almindelig Undersøgelse kunde opdages. S. 283.

5 Febr. 1880. Uklart Sp. om en Ladning Minetømmer og Proys efter Kontrakten med bindende Virkning skulde maales i Norge eller ikke. S. 273.

12 Febr. 1880. Sp. om en Overdragelse af tvende Pantobligationer skulde ansees som en dispositio inter vivos eller som en donatio mortis causa, besvaret til Gunst for den første Mening. Under Tvivl antaget, at Dispositionen ved Vedkommendes Død var fuldbyrdet. S. 289.

18 Marts 1880. Kontraktbrud efter Omstændighederne anseet bevist. S. 365.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have

- solgt paa andre Billaar end foreskrevet og opgivet Kommittenten andre Billaar, end de havde meddelt Kjøberne, bødte til at betale Kommittenten Erstatning. Sp. om Sælgeren skulde levere Varen paa Modtagelsesstedet eller alene som Kjøberens Kommissionær sørge for Skibsrum og i sidste Tilfælde om Udstrækningen af hans Forpligtelser. Erklæring fra Kristiania Handelsforenings Bestyrelse og Femtimandsudvalg om Kontraktforholdets kontumemæssige Opfatning. S. 376.
- 15 April 1880. Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt, hvorefter en Grundeler tilstod Militæretaten Ret til at anstille Skydesvælsker med Kanoner over hans Grund. S. 369.
- 2 Juni 1880. Sp. om en Person havde forbundet sig til at indstaa for en anden Persons Gjæld til en Sparebank. S. 483.
- 8 Juni 1880. Sp. om Fortolkning af et Skøde i Henseende til Udstrækningen af, hvad der var afhændet. S. 445.
- Db. 28 Septbr. 1868. Sp. om Udhugstkontraktens retslige Natur. 1871, S. 62.
- Db. 27 Febr. 1871. I Hestighed brugte Udtalelser ikke betragtede som forbindende efter deres Ordlyd. S. 449.
- Db. 13 Marts 1871. I et Tilfælde, hvor en Stolekommission kontraktmæssig havde vedtaget at paahæfte Kirkesanger-Indtægterne en aarlig Pension til en aftrædende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtigt til at svare Bedkommende til Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Stolekommissionen var besat uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Stolekommissionens Undblivelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at fæste Beslutningen fuld Gyldighed antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Stæde. S. 294.
- Stiftet. 9 Novbr. 1871. Sp. om en myndig Arvings Samtykke til, at Enke forbliver fiddende i Ulfste, ubetinget er uigjensideligt og specielt om Dispositioner fra Enkens Side sigtende til at forrykke Forholdet mellem Arvingerne, berettiger en Arving til at træde Skifte. S. 806.
- Db. 8 Febr. 1876. Sp. om en Jernbane ved sit Driftsreglement kan betinge sig Frihed for Lovens almindelige Erstatningsansvar naar Varer komme til Stæde under Transporten eller, at Bevisbyrden væltes fra Jernbanen og over paa Affenderen. S. 185. Afr. 1877 S. 107.
- Db. 29 Febr. 1876. Antaget, at den Bestemmelse i en Leiekontrakt, at Eieren i Tilfælde af mislig Betaling strax skal have „fri Raadighed over Bekvemmeligheden med 2 Mænds Ryddiggjørelse uden Øvrighedens Mellemkomst“ er ugyldig. S. 591.
- Db. 22 Decbr. 1877. Sp. om en Kontrakt stred mod Lov og Erbarhed og om Virkningen deraf. Sp. om en mellem Parterne indgaaet simuleret Kontrakt af den ene Part kunde fordres afløst af den underliggende reelle Kontrakt. 1878, S. 814.
- Db. 20 Mai 1879. Sp. om en Person, der efter Kontrakt var forpligtet til som Kommanditist at indskyde i en Handelsforretning Kr. 20,000, men som af Forretningen havde tilgode mellem 37 og 38,000 Kr., var at betragte som Laangiver eller som Kommanditist for, hvad der overstred Kr. 20,000. S. 679.
- Afh. Om Retshandler, der skriver mod Lov eller Erbarhed. 1872, S. 305.
- Notits. Societet, Kommission. 1877, S. 511.
- Afh. Om Omstøvelse af svigagtige Retshandler efter norsk Ret. 1878, S. 629.

Afh. Om Virkningen af Bidsfarelse i Kontraktforhold, om *condictio sine causa* o. s. v. 1879, S. 637.

Kriminal Arrest og Fængselsvæsen.

- 5 Septbr. 1871. Sp. om Befrielse af Straffange fra Korrektionsfængsel i Strafanstalten kan anses efter Rtl.s 10 § 14 eller alene forrigeres paa den i Rtl.s 2—13 anførte Maade. S. 635.
- 15 Januar 1876. Oversprøjtning med Vand antaget lovlig anvendt som Korrektionsstraf. S. 243.
- 18 Marts 1876. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Bestjaalen, der anmeldte Tyveriet for Politiet, ledsaget af i god Tro afgivne Forklaringer om hvem der formentlig var den Skyldige og hans Medskyldige og som — efter Høiesterets Majoritets Opfatning af Faktum — ledsagede disse Forklaringer med en Anmodning til Politiet om at arrestere den formentlige Skyldige og den formentlige Medskyldige, var ansvarlig for den Ulempe og Tort, som ved Arresten forvoldtes den sidste, der fandtes ganske uskyldig. S. 369.
- 14 Septbr. 1877. En Lensmand dømt fra Bestillingen for i ugrubet Frygt for Overskud paa sig selv at have belagt en Person med Arrest. Erstatning for ubesøiet kriminal Arrest alene tilkendt for den forvoldte økonomiske Skade, ei for Tort og Kreditspilde. S. 721.
- 2 Oktbr. 1877. Forvaring efter R. L.s 1—21—1 fundet uanvendelig, uagtet Rtl.s 16—11 var anvendt paa Tilfældet. S. 748.
- 16 Oktbr. 1877. En gift og bosat Person, der for Forbrydelse mod 15—11 idømtes 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød, holdtes, inden Forhøret optoges, 8 Dage i Baretægtsarrest og negtedes løsladt mod Borgen. Dette under stærk Dissens antaget ikke at kunne misbilliges og Tiltalte derfor idømt Arrestomkostningerne. S. 791.
- 20 Decbr. 1877. En fremmed Sømand paa fremmed Fartoi negter sin Kaptein Lydighed og sættes herfor under Tiltale ved norsk Sørret. Høiesteret afviste Sagen fra Sørretten men antog, at intet Ansvar kunde følge af, at Tiltalte var holdt arresteret for Forbrydelsen. 1878, S. 246.
- 5 Juni 1878. Overretsreferenten, der havde fremmet en Sag en Retsdag forfælde, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestomkostninger. S. 624.
- 14 Septbr. 1878. Sp. om Ansvar for Arrest, foretagen uden tilstrækkelig Grund i en yderst ubetydelig Tyvssag. S. 683.
- 18 Januar 1879. Sp. om Tiltalte skulde frifindes for Arrestomkostninger. S. 125.
- 25 Febr. 1879. Arrest, forlænget ved Uheld, der ikke kunde tilregnes Noget, betales af Tiltalte. S. 220.
- 13 Decbr. 1879. En foretagen Arrest i en Tyvssag, der ledede til Frifindelse, misbilliget af Høiesteret. 1880, S. 225.
- 18 Septbr. 1880. Sp. om Besøielsen af, at en for Bemærktiggelse af en Baad tiltalt Pige var holdt arresteret, besvaret bekræftende. S. 769.

Afh. Om Fængselsvæsenet. 1873, S. 81, 97 og 113.

Afh. Om en Reform i Baretægtsarrestvæsenet. 1878, S. 113, 129, 145 og 161.

Krænkelser af Andres Frihed.

- 25 Marts 1871. Sp. om Grændsen mellem Rtl.s 16—11 og 13. S. 410.

- 1 Decbr 1871. Krll.s 16—11 anseet anvendelig, uagtet Trudslerne ikke vare udstødte til den Truede personlig, men ytrede til andre. Eksempel paa Anvendelse af de i L.s 1—21—1 nævnte Tvangsmidler. 1872, S. 26.
- 4 Decbr. 1872. Et Par Personer, der ved Anvendelse af Trudsler satte en af Bestjaalne anholdt Lyb i Frihed, anseede efter 16—13. 1873, S. 197.
- 28 April 1877. En Person anseet efter 16—11. S. 433.
- 2 Oktbr. 1877. Forvaring efter N. L.s 1—21—1 fundet uanvendelig, uagtet Krll.s 16—11 var anvendt paa Tilfældet. S. 748.
- 16 Oktbr. 1877. En Person, der mod Kapteinens Villie havde ført en russisk Skibslot, som han troede mishandlet og trængende til Pleie, iland, ansaas i de underordnede Instanser efter 16—13, men frifandtes i Høiestret. S. 785.
- 29 Marts 1878. En Del Arbeidere ved et Brug anseede efter 16—13 for ved Optøier, Trudsler og Voldsomheder mod Bestyreren at have tvunget denne til at fratræde Bestyrelsen. S. 455.
- 20 Septbr. 1878. En Møder, der sattes under Tilstale for med Magt og mod Forpleierens og Fattigtilsynsmandens Villie, at have sat sig i Besiddelse af sit sindsyge Varn, der efter Fattigvæsenets Foranstaltning var udsat for Fattigvæsenets og Amtskommunens Regning, frifunden. S. 703.
- 20 Decbr. 1878. Et Par Forældre, der havde taget sine tvende Børn tilbage fra den Person, hos hvem de af Fattigvæsenet var udsatte, anseet efter Krll.s 16—4. 1879, S. 111.
- 22 Januar 1879. Sædeles tvivlsomt Spørgsmaal om Bøld var brugt og Krll.s 16—13 anvendelig. Dette Lovsted anvendt ved Steden af 15—10 og 11. S. 133.
- 6 Decbr. 1879. Et eksempelvis Tilfælde af Udpresning ved Trudsler, der ikke gik ind under 16—13. 1880, S. 182.

Kumulation.

- 18 Febr. 1871. Sp. om cumulatio inepta. S. 361.
- 24 Marts 1871. Kumulation af et Hovedspørgsmaal, der er paaanført til Høiestret paa ordinær Maade, og et Kontinuationsspørgsmaal, paaanført i Genhold til N. L. 1—6—17, anseet utilstødelig. S. 268.
- 27 Januar 1877. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta forlæstet i et Tilfælde, hvor flere Grundeiere under samme Sag havde søgt en anden Grundeier til at ophøre med en for samtlige Eitanter paa ensartet Maade skabegjørende Bedrift og til Erstatning for den hver enkelt derved forvoldte Skade. S. 237.
- 30 August 1879. Sp. om cumulatio inepta. S. 853.
- 1 Oktbr. 1879. Cumulatio inepta, mod hvilken ei i første Instants var eksperet, ledebe efter Omstændighederne ikke til Afvisning, men alene til at Sagsomkostningerne deltes isledetfor at idømmes solidarisk. 1880, S. 22.

Notits. Kumulation af Justits- og Politisag. 1871, S. 215.

Laan og Leie.

- 10 Januar 1871. Sp. om en Kontrakt om Husleie kunde kræves hævet før Tiden paa Grund af 1) at Leieren dels ved sin egen Bedrift, dels ved en i en Del af Besvæmmeligheden indtagen Leier havde

- forboldt en utilbørlig Uro og Spektakel i Huset; og 2) negtet Hus-eieren Afgang til at foretage de fornødne Reparationer. S. 141.
- 10 Juni 1871. Sp. om en Fragtemand, der havde forlist sit eiende Fartøi og de indlavede Varer, med Hensyn til Ansvar for Varerne kunde paaberaabe L. 5-8-17. S. 473.
- 7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaffine skulde be-dømmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati domini og deraf afhængende Spørgsmaal, om et med Symaffinen begaaet bebrugerst Forhold skulde ansees efter 21-6 eller efter 21-1. S. 748.
- 7 Juni 1873. Sp. om, hvorvidt 6-14-6 kommer til Anvendelse ogsaa ved Jorbleiendomme paa Landet, berøres. S. 623.
- 9 Oktbr. 1875. Paastand, at en skriftlig Kontrakt var forandret ved mundtlig Aftale, forfæstet. Udfæstelse efter 6-14-6 admitteret i et Tilfælde, hvor Leierens Ret efter Kontrakten var forspildt ved manglende forstudsvis Betaling. En Leiekontrakt anseet tilkiende at omfatte et Par tilkomne Værelser, der oprindeligt laa udenfor Kon-traktsforholdet. S. 799.
- 23 Mai 1877. Sp. om et Jorbleieforhold efter Omstændighederne var at anse som et Arvesætte eller et Husmandssætte, berørt uden at løses, idet Høiesteret efter Proceduren maatte gaa ud fra den sidste Forudsætning. S. 473.
- 6 Juni 1877. En Forpagtningsret antagen forbrudt ved Udeblivelse med Afgiften, uagtet Omstændighederne antydede, at Afgiften efter Forholdenes Udvikling var indgaaet som en Del af et større og læn-gere Mellemværende. S. 520.
- 4 Oktbr. 1878. En Person, der havde leiet Lagerrum, tillagt Er-statning efter et optaget Skøn for den Forringelse i Leilighedens Værdi, som var en Folge af, at Gaardens Eier anbragte Maskineri i Rummet under, hvilket forvoldte Larm og Rystelse samt tilbøls Hebe. S. 732.
- 9 Oktbr. 1878. En Gaardeier, der ved at misligholde en Leiekontrakt paadrog Leieren et Tab, der ved lovligt Skøn ansattes til 800 Kroner, dømt til at betale dette Beløb med Sagens Omkostninger for begge Retter samt ilagt Mulkt for unødigt Trætte. Gaardeierens ubevistte Paastand om, at Leieren ved anden Adfærd kunde have undgaaet eller formindsket Tabet, fandtes nemlig ikke at kunne komme i Betragt-ning, idet den fulde Bevisbyrde i saa Henseende paahviler ham, lige-som Leieren ikke engang kunde antages at have nogen Forpligtelse til særlig Anstrængelse for at afhjælpe Følgerne af Gaardeierens Kon-traktsbrud. S. 735.
- 8 Mai 1879. En Huseier antaget ligeoverfor Leieren at maatte bære Ansvar for den Skade, som forvoldtes denne, ved at Sundhedskom- forbød Benyttelsen af visse Dele af de bortleiede Lokaler, uden Hensyn til om Sundhedskom-8 Forbud ansaaes besøiet. En Leier efter Omstændighederne antaget berettiget til at hæve Kontrakten og paa Grund af den naturlige Præsumption om, at Skade var forvoldt ved Eierens Kontraktsbrud, tilkjendt Erstatning efter Skøn hos denne, uagtet et under Sagens Hensæen for Høiesteret optaget Skøn væ-sentlig svækkede denne Præsumption. S. 493.
- Ad. 7 Januar 1868. Sp. om den oprindelige Eiers Afgang til fra godtroende Trediemand at vindicere en Løssregjensstand, som

den nævnte Krediemands Hjemmelsmand ved en saakaldet Leiekontrakt havde erholdt Overdragelse paa, paa saadanne Billaar, at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati dominii. 1871, S. 308.

Bd. 2 Febr. 1869. Sp. om Overdragelse til en Pantekreditor af Ret til, indtil hans Pantefordring er dækket, at oppebære den af Pantet faldende Husleie, er bindende for Debtors Konkursbo. 1871, S. 645.

Ekstf. 12 Marts 1870. Sp. om Prioritet for Husleie i et Konkursbo og om et Konkursbos Ret til til første Flyttedag, hvortil lovlig Opsigelse kan gives, at ophæve en af Dybhyderen for længere Tid indgaaet Leiekontrakt. 1871, S. 469.

Bd. 29 Febr. 1876. Antaget, at den Bestemmelse i en Leiekontrakt, at Eieren i Tilfælde af mislig Betaling strax skal have „fri Raadighed over Besvemmelligheden med 2 Mands Ryddiggjørelse uden Dyrighedens Mellemkomst“ er ugyldig. Eieren, der i Genhold hertil havde udtastet Leieren, anseet med Mulk efter 10—22. S. 591.

Afh. Lidt om Forordningen af 4 Decbr. 1795. 1871, S. 153.

Regemsfornærmelse.

26 Novbr. 1870. Sp. om en Person, der vilde tiltvinge sig Bei over en Andens Eiendom, fordi han mente, at saadan Beiret var hævdet, kunde straffes for Overfald paa sagesløs Mand, for i det nævnte Viemed at have øvet Vold mod Grundens Eier, der vilde hindre ham fra at benytte Beien. 1871, S. 7.

29 Juli 1871. Oversald med Kniv paa sagesløs Mand anseet med Strafarbejde, idet Høiesterets Majoritet ved Strafudmaalingen lagde væsentlig Vægt paa, at en mildere Strafudmaaling i vedkommende Distrikt havde vist sig utilstrækkelig til at indskrænke Hyppigheden af saadanne Forbrydelser. S. 604.

16 Septbr. 1871. Sp. om Sagesløshed og Bevis derfor S. 659.

4 Oktbr. 1871. Sp. om en Person, der var udstift af et Enhæststed og gjentagende — dog uden Anvendelse af Vold — forsøgte paanøyt at begyde sig derind, kunde ansees „sagesløs“ ligeoverfor Enhæstebarten, der tilfælde ham et Slag i Ansigtet med en haard Gjenstand. S. 741.

1 Novbr. 1871. Sp. om Sagesløshed. S. 830.

25 Novbr. 1871. Sp. om Sagesløshed. 1872, S. 102.

1 Juni 1872. Sp. om Sagesløshed. S. 538.

22 Juni 1872. Sp. om Sagesløshed. S. 649.

2 Novbr. 1872. Sp. om Sagesløshed. 1873, S. 49.

8 Novbr. 1873. Uklart Spørgsmaal om Sagesløshed. Som Folge deraf Tiltalte, der fældtes efter 15—11, anseet med Minimum af Straf. S. 828.

7 April 1874. En Uhrmager, der tiltaltes for at have kastet en Dreng, der saa ind ad hans Butikvindue, hvor Ure vare udstillede, omfuld, saa han kom til nogen Støde, frifunden, fordi Drengen antoges at have tabt sin Sagesløshed ved ikke helt at have staaet paa Fortouget, men med den ene Fod at være stegen op paa Vindueskarmen for desbedre at se. S. 453.

17 Juni 1874. Sp. om hvilket Lovsted der i Konklusionen bør nævnes først, naar Art. 8 Kap. 15 Serne 3 og 5 sammenholdt anvendes. S. 617.

25 Septbr. 1875. Sp. om „ringere Sygdom“ var forvoldt ved en

- Regemåsfornærmelse, med 4 mod 3 Stemmer besvaret benægtende. S. 666.
- 7 Decbr. 1875. Overfald i Raadhed paa sagesløs Mand, hvorved denne mishandlede, saa han var næsten sansesløs og i 14 Dage næsten ikke kunde arbejde, anseet med 10 og 8 Dages Fængsel paa Band og Brød. 1876, S. 229.
- 7 Septbr. 1876. Sp. om Anvendelse af 15—3 eller 15—9. Anvendelse af 15—24. S. 629.
- 28 Oktbr. 1876. Overfald paa sagesløs Mand, anseet med Straf-arbejde. S. 774.
- 7 Novbr. 1876. En Kjøbmand, der ved de underordnede Retter paa Grund af sin borgerlige Stilling var anseet med Fængsel paa sædvanlig Fængselstid for Forbrydelse mod 15—10 jfr. 11, blev ved Høiesteret anseet med Fængsel paa Band og Brød. S. 796.
- 21 Novbr. 1876. En Person, der for Spøg søgte med Vold at tilvende sig et Kys af en Pige, anseet efter 15—11 med 4 Dages Fængsel paa Band og Brød. 1877, S. 25.
- 14 Septbr. 1877. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om Sagesløshed. S. 721.
- 16 Oktbr. 1877. En gift og bosat Person, der for Forbrydelse mod 15—11 idømtes 10 Dages Fængsel paa Band og Brød, holdtes, inden Forhøret optoges, 8 Dage i Varetægtsarrest og negtedes løsladt mod Borgen. Dette under stærk Dissens antaget ikke at kunne misbilliges og Tilfælde derfor idømt Arrestomkostningerne. S. 791.
- 18 Oktbr. 1877. Krl.s 15—3, jfr. 7 og 13, samt 15—10 og 11, jfr. 5—3 anvendt og Gjerningsmændene belagte med 9 Maaneders Straf-arbejde. S. 801.
- 29 Marts 1878. En Del Arbeidere ved et Brug, der for ved Voldsomheder og Optøier mod Bestyreren at have tvunget ham til at fratræde bleve anseede efter 16—13, blev, paa en nær, af Mangel paa Bevis for, hvad hver enkelt havde gjort, frifundne for Forbrydelse mod 15—10 og 11. S. 455.
- 9 Juli 1878. Antaget, at Bestemmelsen i den reviderede Kriminal-lovs Kap. 27 § 3 næstsidste Passus om det Offentliges Indtræden i den paa Regemåsfornærmelses Klageret ogsaa gælder, naar den Fornærmede har slaaet i det i Krl.s Kap. 15 § 20 nævnte Forhold til Fornærmeren. En Hustru, mod hvem Manden havde forseet sig paa den i 15—10 jfr. 11 omhandlede Maade, anseet ved sin 6 Dage efter Gjerningen paa Grund af Lungebetændelse indtrufne Død forhindret fra selv at forlange Paatale, uagtet Sygdommen ikke havde berøvet hende Bevidstheden. S. 661.
- 14 Decbr. 1878. Sp. om en Regemåsfornærmelse, ved hvilken et Par Ribben knækkedes, gif ind under 15—3 kfr. 9 eller under 15—11 kfr. 10 berøres uden at løses. 1879, S. 98.
- 14 Decbr. 1878. Overfald paa sagesløs Person, hvorved denne fik 2 Ribben knækkede, anseet efter 15—9, kfr. §§ 3 og 11. 1879, S. 101.
- 14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knivstik og gjort sig skyldig i Tyveri, anseet med 20 Dages Fængsel paa Band og Brød, idet Skipperens respektmedbrydende Forhold toges i Betragtning. S. 117.
- 14 Januar 1879. Tvende Personer, der havde slaaet et Fruentimmer med en Taughæsse, efter de oplyste Omstændigheder alene anseede med 4 Dages Band og Brød hver. S. 119.

- 22 Januar 1879. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om Bøld var brugt. Rkl.s 16—13 anvendt ved Siden af 15—10 og 11. S. 133.
- 5 Marts 1879. En Person for Mishandling af sin Hustru anseet med 6 Maaneders Strafarbejde. S. 253.
- 29 Novbr. 1879. Sp. om Sagesløshed. 1880, S. 233.
- 19 Juni 1880. Tvivlsomt Sp. om en Legemsformærelse var tilføjet med beraad Hu eller Overlæg, og om Tilfældet gik ind under 15—3 eller kun under 15—10, afgjort til Gunst for den strengere Mening. S. 657.
- 26 Juni 1880. En Direktionsformand, der under en i et Direktionsmøde opstaaet Uenighed vil høre Mødet og sjerne sig med Protokol- len, bliver af et tilstedeværende Direktionsmedlem standset med Forsøg paa at bemægtige sig Protokollen for at fortsætte Mødet. Direktionsformanden hævder nu med Ræveslag sin Besiddelse af Protokollen. Sat under Justitiens Tiltale for Overfald paa sagesløs Mand frifindes han i begge Retter; i første Instans, fordi Klageren ikke ansaes sagesløs, i Højesteret fordi Rødbærgeretten ikke ansaes overfælden. S. 470.
- 10 Septbr. 1880. Sp. om et en Person tilføjet Knivstik havde forvoldt „ringere Sygdom“ og derigjennem om, hvorvidt 15—3 eller 15—10 paa Tilfældet var anvendeligt, bevareret til Gunst for den strengere Mening. S. 556.
- 11 Septbr. 1880. En Fader for umenneskelig Røvelse af sin Søn efter 15—18 anseet med et Aars Strafarbejde. Under Sagen væsentlig Tvivl, om ikke Sønnens nogen Tid efter Mishandlingen indtrufne Død maatte ansees at være en Følge af denne. S. 715.
- 16 Oktbr. 1880. Tvivlsomt Sp. om en Række Legemsformærelser skulde ansees som et eller to Overfald, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den mildere Mening. S. 719.
- Notits. Misbrug af Hustrugtretten straffet efter Rkl.s 15 - 10. 1877, S. 400.

Litvitation.

- 23 Febr. 1872. Sp. om Litvitationsret ligeoverfor et Bo. S. 242.
- 19 Febr. 1873. Sp. om et Stadesersatningsstrav for at bruges til Litvitation mod Hovedfordringen maa gøres gjældende strax ved dens Indtale eller kommer tidsnok under en senere opstaaet Arrest-Stadsfæstelsessag. S. 409.
- 7 Febr. 1874. Antaget, at ved Opgjør mellem to Boer kommer det ved Spørgsmaalet om Litvitation efter Konturslovens § 119 ikke an paa, i hvilket Bo Opgjøret finder Sted, idet de begge uden Hensyn hertil ansees med samme Føie at kunne begjære Principet i denne § bragt til Anvendelse. S. 278.
- 27 Febr. 1875. Antaget, at den Omstændighed, at en Mand havde faaet et Stadesersatningsstrav paa et udenlandsk Hus, berettigede ham til at negte Akcept for ældre Gjæld til Huset, hvorved han opnaaede at kunne litvidere sit Erstatningsstrav i den ældre Gjæld. S. 186.
- 31 Januar 1877. En Assurance paa Fragt, tegnet i England for Reberiet, men i den benyttede Assurancemæglerens Navn, uden Hensyn til den sidstnævnte Omstændighed, betragtet som tegnet af Reberiet, og Assurancefælskabet negtet at litvidere Erstatningssummen i dets Tilgodehavende hos Assurancemægleren. S. 246.
- 22 Juni 1877. Sp. om et af Indstævnte i Modregning bragt Be-

løb tilhørte samme Regnskab eller maatte betragtes som en selvstændig Modfordring, der kun efter Kontrastegnsmaal kunde inddrages under Sagen, besvaret til Gavn for den sidste Mening. S. 585.

26 Juni 1878. Et Handelshus kændt uberettiget til at beholde Bøxer, der var endosserede til det for at blive diskonterede — som Afdrag paa eget Tilkomme. S. 613.

12 Novbr. 1879. Sp. om et Assuranceselskab, der var indgaaet i fast Reassurancesforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forsikringer Overtagelse til effektive under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Spørgsmaalet besvaret benegtede, fordi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Likvidation. 1880, S. 96.

Afh. Om Kompensation efter norsk Ret. 1879, S. 509.

Lodsbaesen.

30 Marts 1871. Justitsfoged mod tvende Lodsere for uagtsom Paa-seiling af ikke lodspligtigt Fartoi, indtruffen, medens Lodsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Lodslov af 1869, efter hvis Strafftræden Tiltale var dekretet, i saadant Tilfælde foreskriver privat-publikt Baataale, medens Klage her manglede. S. 273.

12 August 1871. En Lods mulktet for at have været bestjæntet under Lodsstjeneste, men frifunden for at have foranlediget vedkommende Fartois Forlis. S. 621.

29 Januar 1874. Antaget, at det efter Lodsloven af 17 Juni 1869 ikke er strafbart for en Ikke-Lods at udføre Lodsning, naar han ikke udgiver sig for Lods. Ligeledes antaget, at det ikke i og for sig er strafbart at bruge Seil med Lodsmærke, medmindre dette er forbundet med bestræftelse forsvigt. S. 262.

30 Juli 1874. Sp. om der forelaa et Tilfælde, hvor Bjergeløn skulde betales, eller alene ekstraordinære Lodspenge. S. 601.

5 Septbr. 1874. Sp. om Bjergeløn eller ekstraordinære Lodspenge. S. 653.

17 April 1875. Sp. om en Lods, der under Lodsningen med Kapteinens Bibe var gaaet nedenunder for at spise uden at varsko om en Flu, som Fartoiets senere stødte paa, skulde ansees at have gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, besvaret bekræftende. S. 358.

16 Juni 1876. En Lods, der havde sat et Fartoi paa Grund, efter Omstændighederne frifunden, idet der forelaa Mulighed for, at en foretagen — Lodsens ubekjendt — Forandring med et Fyr, havde konfunderet ham. S. 535.

17 Oktbr. 1878. Sp. om en Lods, der havde sat et Fartoi paa Grund, efter Omstændighederne var ansvarlig, besvaret bekræftende. S. 762.

Lotteri.

1 Aug. 1878. En Person, der indbød til Subskription paa et Hefte-skrift, der skulde forbindes med en Pengepræmieudlodning, straffet efter L. af 14 Juni 1851 § 1, uagtet han, da han ikke erholdt Politiets Tilladelse, indstillede Udlodningen. S. 679.

Loves Virksomhed i Tid.

20 Febr. 1875. Sp. om, hvorvidt den nye Art. 8 7—14 er anvendelig paa Domme, affagte før 1 Jan. 1875, berøres. S. 253.

Røssagtighed.

- 3 Decbr. 1870. En Pige, der led af Nymphomani, men var istand til afgive en ordentlig Forklaring for Retten, anseet som „banvittig“ i den Forstand, dette Ord er taget i Krl.s 18—20. Vedkommende Mandsperson anseet med Minimum af Strafarbejde og indstillet til Benaadning med 25 Dages Fængsel paa Band og Brød. 1871, S. 49.
- 14 Febr. 1871. Sp. om den Omstændighed, at to Personer, der tiltaltes for Forbrydelse mod Krl.s 18—23, vare komne i Ektekab, kunde tages i direkte Betragtning ved Strafsudmaalingen. S. 259.
- 4 Marts 1871. Manden dømt sammen med Konen for Horehushold, som den sidstnævnte egentlig havde forestaaet, men Manden i et længere Tidrum idetmindste taalt. S. 366.
- 14 Oktbr. 1871. Sp. om et udbist uterligt Forhold skulde ansees som Forsøg paa Forbrydelse mod 18—19 eller alene være Gjenstand for Straf efter Analogi af L.s 6—22—3. S. 753.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om en svensk født Kvinde, der i sit Hjemland, hvor man ikke kender Straf for kvalificeret Letermaal, havde avlet to Børn med 2 forskellige Mandspersoner og senere efter sin Ankomst her til Riget avlede et tredje Barn med en tredje Mandsperson, for dette Forhold var strafbar efter Krl.s 18—25. S. 789.
- 28 Januar 1874. Sp. om Bevis for Samleie til saadan Tid, at Vedkommende efter Naturens Orden kunde være Barnets Fader, med Hensyn til Anvendelse af Straf efter 18—25 kunde sættes i Klasse med Bevis for Besvangrelse i et Tilfælde, hvor ogsaa en anden til lignende Tid havde haft Omgang med Barnemoderen, saa at fuldt Bevis for, hvem der var Faderen, efter Tingenes Natur umuligt kunde staffles. S. 273.
- 6 Septbr. 1875. En Person dømt efter 18—23, uagtet der var Grund til at antage, at den medtiltalte Giftes Mand havde været forsvunden i over 7 Aar. S. 595.
- 16 Novbr. 1875. En Logiskvært, der mod Betaling havde overladt Mandspersoner og Fruentimmer Bærelser, hvor de bedreve Utugt, og som antoges at have forstaaet, at Bærelserne skulde benyttes hertil, anseet efter 18—27, uagtet han ikke havde haft Pigerne i Huset eller forøvrigt i egentlig Forstand var Vordelvært. En Pige, der efter Appelmaaden maatte bedømmes som den, der alene havde staaet i Forhold til en enkelt Mandsperson, men som af ham havde faaet Penge til Theaterbilletter, naar han havde haft Samleie med hende, anseet efter 18—26, uden at høres med det Anbringende, at hun ikke havde betragtet dette som Betaling. 1876, S. 141.
- 27 Juni 1876. Sp., om et Pigebarn mellem 12 og 15 Aar var at anse som Tiltaltes Fosterdatter, efter Omstændighederne besvaret benegtede. S. 574.
- 27 Juni 1876. Straffen for flere Forseelser med 18—25 kumuleres efter 6—12 ogsaa efter L. af 3 Juni 1874. S. 581.
- 21 Novbr. 1876. Antaget, at Samliv i Norge af tvende Personer, der udenfor norsk Strafferets Omraade havde indgaaet et bigamist Ektekab, alene kunde belægges med Konkubinatsstraf. 1877, S. 66.
- 25 Novbr. 1876. Sp. om et Forhold mellem en Husbonde og hans Lyende efter Omstændighederne kunde betragtes som Konkubinats, besvaret bekræftende. 1877, S. 26.

- 16 Decbr. 1876. En Kvindeperson, der var straffet efter 18—25, første Passus, faar et nyt Barn udenfor Ægteskab, avlet med en af de tre tidligere Børnesødre, og derpaa et 5te Barn med en fjerde Person, med hvem hun kommer i Ægteskab. Sp. om dette Ægteskab havde Strafbarheden af den 4de Besvangrelse, for hvilken hun først efter den 5te Besvangrelse kom under Tiltale, besvaret bekræftende. 1877, S. 131.
- 28 Juli 1877. Krll.s 18—7 anvendt ved Siden 18—23. S. 667.
- 6 Oktbr. 1877. En Person, der mod hendes Villie havde løstet et Fruentimmer ud af Beien og ind paa Marken, hvor han uden Modstand fra hendes Side havde pleiet Samleie med hende, anseet efter 18—1. Fruentimmerets undslatte Modstand anseet som en formildende Omstændighed. S. 822.
- 24 Novbr. 1877. En unaturlig Tilfredsstillelse af en Mands Kjønslust ved Omgang med en Kvinde uden res in re, af Forstøtende betegnet som en Art Onani, betragtet som Forsøg paa Samleie og efter de Angj.s Familieforhold anseet efter 18—11, jfr. 3—1. 1878, S. 197.
- 9 Marts 1878. Sp. om Strafudmåling for Forbrydelse mod 18—25, 3 Led. S. 573.
- 27 April 1878. Et Par Føll, der udgav sig for Ægteføll, men som benegtede nogenfinde at have søgt Seng sammen, hvilket heller ikke af Retten ansaaes bevist, dømte for Forbrydelse mod 18—22. S. 610.
- 15 Aug. 1878. En Pige, der dømtes for Forbrydelse mod 18—25, indstillet til ved Benaadning at slippe med 8 Kroners Bøder, da hendes Giftermaal med den sidste Børnesøder, for hvis Vedkommende der var udlyst til Ægteskab, hindredes ved hans Død. S. 721.
- 14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Kontubinat. S. 113.
- 18 Januar 1879. Sp., om 18—7 skulde anvendes ved Siden af 18—23, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 123.
- 5 April 1879. Et offentligt Fruentimmers Udlæggen af en bestemt Børnesøder i Forbindelse med denne Personers Erkendelse af at have haft Samleie med Fruentimmeret til saadan Tid, at han efter Naturens Orden kunde være Børnets Fader, anseet tilstrækkeligt Bevis til at kunne belægge Mandspersonen, der tidligere havde haft to Børn med to andre Kvindepersoner, med Straf efter 18—25. S. 445.
- 6 Mai 1879. En Kone, der havde to løbsagtige Piger i Logis, efter Omstændighederne anseet for Forbrydelse mod 18—27. S. 662.
- 13 Januar 1880. Uterligt Forhold mod et Barn anseet med Fængsel efter Analogien af L.s 6—22—3. S. 551.
- 24 Januar 1880. Tvende Personer for Forbrydelse mod 18—23 efter begge tvende Gange før at være domsfældte for samme Forhold anseede med 5 — fem — Dages Fængsel paa Vand og Brød, idet særlig undskyldende Omstændigheder oplystes. S. 595.
- 10 Juni 1880. Kumulation efter 6—12 anvendt paa en Pige, der ansaaes efter 18—12 for at have haft legemlig Omgang med 3 af sine Brødre. S. 762.
- 25 Septbr. 1880. En Kvindeperson paa egen Tilstaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, uagtet der var Tvivl om ikke Tilstaaelsen var afgiven for at skule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedsfader og var besvangret af ham. S. 772.
- 2 Oktbr. 1880. En efter eget Dølgivende 80aarig, efter Lagrettets Skøn mindst 70aarig, Entemand og et gift Fruentimmer dømte for

Kontubinat efter forhen at være straffede for samme Forbrydelse med hinanden. Fængsel anvendt ogsaa i Gjentagelsesskædet. S. 765.
 2 Novbr. 1880. Kontubinat anseet med 15 Dages Fængsel paa Band og Brød. S. 805.

4 Novbr. 1880. En Logiskvært, der havde overladt Mandspersoner og Fruentimmer Bærelse til at bedrive Utugt, anseet efter 18—27, uagtet han ikke havde haft Pigerne i Huset. S. 809.

Ob. 6 Marts 1871. Sp. om tvende Personer, der boede i Stue sammen og oftere delte Leie sammen, men som ikke vare overførte at have pletet legemlig Omgang sammen og som førte hver sin Odom, kunde ansees efter Krl.s 18—23. S. 415.

Ob. 17 Novbr. 1876. Et Fruentimmer, der i 1866 i Amerika bliver gift med en Nordmand, der allerede var gift i Norge, men hvis tidligere Ektekab i 1872 aldeles ophævedes, dog uden Tilladelse for ham til at indgaa i nyt Ektekab, overføres i 1876 at leve i Kontubinat med en ugift Mandsperson. Er her 18—22 eller 23 det anvendelige Straffebud? S. 810.

Maa! og Bøgt.

16 Novbr. 1875. En Kjøbmand i Bergen anseet med Mulkt og tilpligtet at taale Konfiskation af endel af ham indførte men ei brugte ujusterede Bøgtredskaber, idet Bestemmelsen i Frdn. 12 Septbr. 1753 Kap. IV § 14 ansaaes bestaaende, uanseet den senere Lovgivning. Et Bøgtredskab der var benyttet ved Kalkulation af Varer, anseet som ikke brugt ved Salg eller Kjøb. Tiltalte dog efter Omstændighederne indstillet til ved Benaadning at eftergives baade Mulkt og Konfiskation. 1876, S. 124.

30 Aug. 1879. Tvende Personer, der havde udlaant ujusterede Bøgtredskaber til Brug ved en Fordeling mellem Sameiere, der ikke kunde kaldes Kjøb og Salg, frifundne for Tiltale for Overtrædelse af Frdn. af 12 Septbr. 1753, IV § 14. S. 853.

Majestætsforbrydelse.

1 Oktbr. 1878. Domfældelse for Forbrydelse mod Krl.s 9—21. S. 727.

Manddrab.

8 Decbr. 1870. En Drabsmands Paastrand om, at et Drab, som blev anmeldt af ham selv, og hvor Beviset beroede paa hans Tiltalæelse, var forøvet til Rødbærge, forkastet, og Tiltalte, der i alle Fald antoges at være skyldig i Overstriden af Rødbærge, anseet efter Krl.s 14—3; Straffen dog, under Henvisning til den Synsmaade, som ligger til Grund for Bestemmelsen i Krl.s Kap. 7 § 9, alene bestemt til 10 Aars Strafsarbejde. 1871, S. 81.

11 Juli 1871. En Moders overlagte og forsættelige Drab af sit nogle Maaneder gamle Barn under undskyldende Omstændigheder. S. 601.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Krl.s 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overfællen af en Baad havde forvoldt et Menneftes Død. S. 781.

28 Febr. 1872. En Person, der med en spæd Størende gav en Forsølger et ringe Slag, der i sine umiddelbare Følger ikke var af Betydning, men som ved tilfældende Omstændigheder blev dødeligt, anseet efter 14—8 med Minimum af Straf og anbefalet til Benaadning med 25 Dages Band og Brød. S. 199.

- 11 Febr. 1873. Sp. om Kausalsforbindelsen mellem et ubetydeligt Antivstik og den Saaredes flere Dage efter paafølgte Død. S. 361.
- 15 Marts 1873. Sp. om Art. 14—19 første eller anden Passus paa Tilfældet var anvendelig. S. 617.
- 14 Novbr. 1873. Sp. om en Person havde styrtet en af ham besvangret Kvinde i en Fos af Banvare under Kjerategn eller med Forsæt i den Hensigt at dræbe hende. S. 790.
- 3 Decbr. 1873. Mordmord paa to Personer. Tiltalte sælbt paa Livet og indstillet til ikke at benaades. 1874, S. 1.
- 13 Januar 1874. To Personer, der havde undladt at hjælpe en overstadig drukken Kammerat fra Vaaden og hjem, straffede for uagtsomt Manddrab, idet denne Person i sin hjælpeløse Tilstand faldt ud over Bryggen og druknede. S. 121.
- 13 Januar 1874. En Mand, der ved et Slag med skab Haand, der ikke havde efterladt synligt ydre Mærke, havde forvoldt sin Hustru Død, idet Slaget bevirkede et apoplektisk Tilfælde, hvortil hun var særlig disponeret, anseet efter 14—8 med Strafarbejde i 6 Aar og 1 Maaned. S. 125.
- 13 Januar 1874. En Pige, der havde ligget sit uægte Barn ihjel, med 4 Stemmer mod 3, der stemte for Straf efter 14—26, frifunden for Justitiens Tiltale. S. 209.
- 21 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om Anvendelsen af 14—16 andet Led eller 14—18 første Led afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 244.
- 24 Febr. 1874. En Person, der var i Nødbærgestilfælde, for i sit Nødbærg at have gaaet videre end fornødent og derved forvoldt en Andens Død, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 310.
- 20 Marts 1874. Tvivlsomt Sp. om Tilregnelighed i et Tilfælde af Manddrab, forøvet af en i en Tvangsarbejdsanstalt hensiddende Person paa en Opsynsmand ved Anstalten. S. 353.
- 17 Septbr. 1875. En Person dømt efter 14—26 for Overskridelse af Nødbærgeret. S. 629.
- 6 Novbr. 1875. Tre Giftmord, et Forsøg paa Giftmord, Mordbrand og en Række Tyverier, begaaede af samme Person, anseede med Livsstraf. 1876, S. 65.
- 20 Novbr. 1875. Mord og Røveri anseet efter 14—1 og 20—4 med Livsstraf. 1876, S. 86.
- 11 Januar 1876. En Styrmand dømt for uagtsomt Manddrab, for at have forsømt pligtmæssigt Tilsyn med en Surring af to Rættinger, ved hvis Bristen et Mennekses Død forvoldtes. S. 241.
- 15 Januar 1876. En Strafanstaltsbestyrer og en Strafanstaltslæge tiltalte for ved en i 42 Minutter fortsat Overprøvetning med kaldt Band at have forvoldt en Fanges Død, men begge frifundne, fordi det ikke antoges, at nogen tilregnelig Uforsigtighed kunde lægges nogen af dem tillast. S. 243.
- 29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjerning og Tale af en drukken Person, anseet at være i Nødbærgestilbe, da han med lette Slag og et let Stød søgte at holde ham fra sig og saaledes ikke anseet ansvarlig for den Druknes rimeligvis derved forvoldte Død. S. 278.
- 4 Febr. 1876. Forbrydelse mod 14—8, anseet med Minimum af Straf og denne indstillet til ved Benaadning at ned sættes til Straf arbejde i et Aar, der forudsættes at udstaaes paa Budsængslet. S. 289.

- 7 Marts 1876. Tvivlsomt Sp., om en Person ved tilregnelig Uagtsomhed havde forvoldt en Andens Død, besvaret bekræftende. S. 465.
- 30 Marts 1876. En Person, der i to Instanser var tilfunden Strafarbejde i 3 Aar 1 Maaned for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, idet dets Tilfælde antoges ikke at have overtrædet Grænserne for berettiget Anvendelse af Magt for at opretholde sin Ret, dets Kausalforholdet mellem Legemsfornærmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Nene. S. 397.
- 20 Mai 1876. Mord og Røveri. Sp. om Valget mellem Strafarbejde paa Livstid og Livsstraf med 4 Stemmer mod 3 afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 484.
- 27 Mai 1876. En Person dømt for Forbrydelse mod 14—27. Sp. om en Trudsel, brugt af en Medtiltalt, kunde anses efter Omstændighederne at medføre Fare for Liv eller Helbred. S. 545.
- 14 Juni 1876. En Person, der gik med aaben Kniv paa et Fartøj, og derved i Mørke kom til at forvolde en anden et livsfarligt Saar, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 572.
- 7 Septbr. 1876. En Person dømt til Minimum af Straf efter 14—8 medens han i Overretten var anset efter 14—26. S. 621.
- 30 Septbr. 1876. En Person under tvivlsomme Omstændigheder dømt for uagtsomt Manddrab. Sp. om Erstatning til Afvødes Efterladte ikke løst under den kriminelle Sag. S. 666.
- 9 Januar 1877. Tvivlsomt Spørgsmaal om et i Dølgemaal født og senere tilfærdiggjort uægte Barn skulde anses ufølsbaaret og dødsfødt. S. 225.
- 17 Marts 1877. Toende Personer, der af Feighed havde undladt at redde to Personer, der flød paa et Hvalv, uagtet dette kunde skeet uden Fare, ansede efter 14—27. S. 380.
- 24 Mai 1877. Mordforsøg af en 17aarig Spedalsk, indlagt paa offentlig Pleieanstalt, mod en 67aarig Medpatient, uden at noget rimeligt Motiv kunde udfindes, anset med 2 Aars Strafarbejde. S. 493.
- 25 Juli 1877. Forsøg paa Mord i beboet Hus i Kristiania ved helligs Dag, Røveri og Mened anset med 15 Aars Strafarbejde. S. 693.
- 3 Septbr. 1877. En Pige, der af Uagtsomhed gav et 5 Dages Barn Hostepulver, der fra Apotheket var udleveret uden Recept, istedenfor Barnepulver og derved forvoldte dets Død, anset efter 14—26. S. 689.
- 20 Oktbr. 1877. Sp. om en Person skulde anses efter 14—1 eller 14—3, afgjort til Gunst for det sidste Lovsted paa Grund af nogen Uklarhed om det eneste Vidnes fulde Troværdighed. S. 807.
- 19 Septbr. 1878. En Person for Forbrydelse mod 14—7, begaaet under stærk Beruselse, der dog ikke antoges at gjøre ham utilregnelig, anset med Strafarbejde i 9 Aar og 6 Maaneder samt affat fra sit Embed som Kommunerepræsentant. S. 697.
- 16 Oktbr. 1878. En Person, der uden Overlæg sat en Anden med en 3½ Fomme lang Kniv, efter Omstændighederne antaget at have havt til Hensigt at dræbe. S. 759.
- 7 Decbr. 1878. En Moders Giftmord paa et 14 Dage gammelt uægte Barn godtgjort ved hendes egen angersfulde Tilfældelse, strax Barnets Død var indtruffet. Særlig formildende Omstændigheder i Tilfældets tidligere Forhold og Skæbne. Det mildeste Strafalternativ i 14—1 valgt af alle Retter og Domsældtes Benaadning efter 6—8

- Nars Strafsarbejde af Høiesteret antydet i Benaadningsindstillingen. 1879, S. 65.
- 25 Febr. 1879. Sp., om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 14—22 forelaa, bekvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 220.
- 1 Marts 1879. En Person paa egen — senere tilbagekaldte — Tilstaelse samt Indicier dømt til 13 Nars Strafsarbejde for Forbrydelse mod 14—3. Domsældte ilagt Erstatning til den Dræbtes Børn. S. 238.
- 18 Oktbr. 1879. Mærkeligt Tilfælde, hvor en Kvinde, der selv mente at have været svanger og i den 26—29 Uge af Svangerskabet, i to Instanser dømtes for Forbrydelse mod 14—19, men i Høiesteret frifandtes. Det medicinske Fakultets Erklæring om forskellige Svangerskab og Abort vedkommende Sp. refereres. 1880, S. 117.
- 17 Januar 1880. En Person, der havde myrdet en af ham besvangret Pige for at skjule sin Forbindelse med hende, anseet med Strafsarbejde paa Livstid. S. 249.
- 20 Marts 1880. En Pige, der havde født sit uægte Barn i Dølgemaal og derpaa henlagt det i en Kiste i et Bedstjul, hvor det fandtes levende, frifunden, idet hun efter Omstændighederne troedes med det Anbringende, at hun havde anseet Barnet dødsfødt. Sp. om at anvende 14—18 første Led, jfr. 3—1, og om Forstaaelsen af tidligere Præjudikater i denne Materie. S. 331.
- 16 Juni 1880. 6—11 anvendt paa en Pige, der efter at have med Hensyn til samme Foster forseet sig mod 14—22, jfr. 3—1 og 4, forsaat sig mod 14—16. S. 650.

Høiesterets Indstilling angaaende den under 24 Septbr. 1875 paa-dømte Sag mod en Gaardmandskone, der ved Gift havde taget sin Svigermøder, som havde Føderaad paa Gaarden, asdage. Enstemmig Indstilling til Fuldbrydelse af den paa Livsstraf lydende Dom. 1875, S. 641.

Høiesterets Indstilling i Sag L.Nr. 5¹ 1875. En Straffange anseet for Mord og Forsøg paa Mord med Livsstraf og indstillet til at lide Fuldbrydelse af Straffen. 1875, S. 657.

Matrikuleringsvæsen.

- 28 Oktbr. 1876. Antaget, at Klage over urigtig Matrikulering kan anhangiggjøres for Domstolene, forsaavidt det paastaaes, at den indløbne Feil er forvoldt ved urigtig Bedømmelse af Retspørgsmaal. Antaget, at saadan Anke kan indbringes for Domstolene i Form af Paaante af Udpantningsforretning for udlignet Skat paa Matrikullen efter Barsel til de Autoriteter, der repræsenterer de forskellige Statter. Antaget, at en en fast Eiendom tilliggende Landseafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Herlighed“ ved Eiendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelsen af Skylden. S. 785.

Od. 6 Septbr. 1875. Antaget, at Klager over urigtig Matrikulering, selv om de gaa ud paa, at Loven er urigtig anvendt, endeligen afgjøres af Fogderikommisionerne og ikke kunne undergives de almindelige Domstoles Prøvelse. S. 620. Jfr. 1876 S. 785.

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

- 23 Marts 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 23 i Ref. af 14 Jan. 1865 om Sundhedsvæsenet i Bergen. S. 464.

- 3 Juni 1873. Antaget, at Politiet i Kristiania, naar Sundhedskommissionen er hørt, under Muldts Tvang kan forbyde Indvaanere at lade stinkende Styklevand gaa ud i aaben Rende. S. 585.
- 21 Juni 1873. Omfattende Undersøgelser af Sundhedskommissioners Myndighed ligeoverfor Private, og specielt antaget, at Sundhedskommissioner ikke uden Hjælp i Lov eller paa lovlig Maade tilkommen Vedtægt kunne give almindelige i den Privates Ret indgribende Regler til Fremme af Hygienen. S. 605.
- 25 Oktbr. 1873. En Person, der engang var muldteret for at have overskiddet et Paalæg af Sundhedskommissionen, paanytt muldteret for fortsat Overskiddet af samme Paalæg, der saaledes antoges at kunne lede til et ubestemmeligt Antal Straffemuldtter. S. 786.
- 15 Januar 1874. Sp. om en Sag efter Forelæggets Bessaffenhed alene gjaalt Overtrædelse af Bygningslovgivningen eller om Tilstaltes i Tilfælde kunde ansees for at have gjort sig skyldig i sanitære Misligheder. S. 202.
- 16 Mai 1874. Under en Erstatningsag mod et Gasværk i en Kjøbstad i Anledning af forskellige Ulemper, opstaaede ved Driften af samme, paaberaabes af Sagsøgeren, at Kjøbstadens Sundhedsvedtægter er overtraadte. Dette antages imidlertid at maatte paatales af vedkommende Autoritet og ikke at kunne gjøres gjældende af Nabo. S. 409.
- 6 Mai 1876. Sp. om Bergens Sundhedskommissionens Kompetentse til at forbyde et Hus's Benyttelse til Beboelse, besvaret bekræftende. S. 509.
- 21 Novbr. 1876. Sp. om Forstaaelsen af Kristiania By's Sundhedsvedtægts §§ 11, 14 og 21. Sp. om Domstolens Kompetentse til at bedømme Gyldigheden af Sundhedskommissionens Dekreter. 1877, S. 81.
- 9 Oktbr. 1877. Tvivlsomt Sp. om et Præparat henhørte til «medicamina» og saaledes var Gjenstand for Apothekeres Enehandel, besvaret bekræftende. S. 763.
- Vd. 2 Oktbr. 1875. En Fabrik, der undlod at efterkomme Sundhedskommissionens Paalæg om at forholde sin Fabrikpibe, eller at forsyne den med saadanne Indretninger, at Røgen fra samme ikke forulempede Naboerne, anset med Muldt. S. 654.
- Vd. 2 Oktbr. 1875. Et Gasværk i By tilpligtet, overensstemmende med Paalæg af Sundhedskommissionen, at forholde en Pibe og anbringe Træpiber, men frifunden for et videregaaende Paalæg, der antoges at maatte medføre en Bygnings fuldstændige Nedrivelse. S. 669.

Mened.

- 27 Januar 1871. En Person, der var tiltalt for falsk Vidnesbyrd, frifunden, fordi han efter Omstændighederne antoges at have afgivet sit Vidnesbyrd i god Tro. S. 229.
- 30 April 1879. En for Mened tiltalt Person frifunden med 4 mod 3 Stemmer. S. 482.
- 25 Oktbr. 1879. Sp. om 12—1 eller 12—5 paa Tilfældet var anvendeligt, under Disfents afgjort til Gunst for den første Mening. 1880, S. 145.

Militære.

- 17 Januar 1871. Sp. om Forstaaelsen af den militære Straffelovs §§ 32 og 50. S. 191, ifr. den Pag. 246 indtagne Oplysning.

- 11 Marts 1871. Sp. om Anvendelse af den militære Straffelovs §§ 79 ifr. 85, 89 og 132. S. 261.
- 18 April 1871. Uregelmæssig Forhændelse af en af den permanente norske Overkrigskommission i Stockholm affagt Dom efter Omstændighederne antagen at kunne passere, og Kompagnichefens Attestation om, at Dommen er Angi. forhndt i hans og en subaltern Officers Paahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Forhændelsen. S. 383.
- 4 Juli 1872. En Officer dømt fra Embedet for Overtrædelse af den militære Straffelovs §§ 150, 127 og 162. S. 572.
- 27 Marts 1873. Sp. om Reserverofficerers Afgang til at erholde Diæter eller det for fast ansatte Officerer normerede Exercertillæg under de aarlige Paabenøvelser. S. 460.
- 7 Marts 1874. En Vagtmester ved Arsenalet ikke henført under § 145 i den militære Straffelov. S. 383.
- 27 Mai 1874. En norsk Sekondløjtnant uden fast Løn, der forlod Landet og indtraadte som Elev af et udenlandsk Krigsakademi, udslettet af Rullerne som norsk Officer og senere, efter Hjemkomst fra Udlandet, negtet at indtræde i sin tidligere Stilling, men tilpligtet at udtjene sin Værnepligt med en bestemt passende Afkortning som menig Soldat. Antaget, at Generalkrigskommissionens Stjøn om Længden af denne Afkortning kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.
- 21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. Sp. om en Underofficer havde gjort sig skyldig i Overtrædelse af den militære Straffelovs § 113. 1875, S. 50.
- 27 Febr. 1875. En Underofficer, der havde indgivet urigtige Rapporter og falskelig udfærdiget en Mulktesolution i en Overordneds Navn, anseet efter Artl. § 11—2, 24—13 ifr. 32 samt den militære Straffelovs § 13, uden at det kom i Betragtning, at den Overordnede, hvis Navn var misbrugt, ikke var rette Vedkommende til at udfærdige Mulktesolutionen. S. 274.
- 31 Marts 1875. En Divisionschef, der var kommanderet til at befale Kompagni, tilhændt Diatgodtgørelse for denne Tid. S. 261.
- 5 Mai 1875. En værnepligtig Soldat, der forlod Distriktet, efter dertil at have søgt Tilladelse, som han havde Grund til at tro vilde blive meddelt, men før denne endnu var udfærdiget, anseet efter den militære Straffelovs § 91. En civil Mand, i hvis Tjeneste han var, ikke anseet strafbar for at have forment ham i Tide at vende tilbage. S. 312.
- 6 Septbr. 1875. En Sergeant, der havde oppebaaret og forvendt Mulktseløb, som af hans Bataljonschef var Mandstaber dikterede og som han efter Ordre havde forelagt dem, anseet bemyndiget til i Stillingens Medfør at oppebære dem og saaledes dømt for Forvendelse efter 24—20, ifr. 32 og den militære Straffelovs § 56. S. 599.
- 13 Novbr. 1875. En lønnet Korporal ved en national Batalion anseet at henhøre under Krigsret for almindelige Forbrydelser, uden Hensyn til om han var kaldet til nogen militær Tjeneste, da Attionsordren udfærdigedes mod ham. 1876, S. 104.
- 24 Novbr. 1875. 5 Menige dømt efter den militære Straffelovs §§ 108, andet Led, 113 og 162, for indgivne Klage over Overordnet. Villet, at en Underofficer i en Officers Forsald tiltaltes som Medlem af en Overkrigskommission, der efter vedkommende tgl. Res. skulde bestaa alene af Officerer og en civil, juridisk Embedsmand. 1876, S. 167.

- 28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udfærdiget, for han fremmødte til Tjenstgjøring, skønt Sagsbehandlingen sees at have fundet Sted under den militære Tjenstgjøring. S. 774.
- 29 Novbr. 1876. Krigsretsdom til Bestillings Fortabelse for en Underofficer ikke anseet som Gienstand for nødvendig Appel, og en af Generalauditoren paa egen Haand uden Højskommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. Tvivlsomt Sp. om nogle forvendte Penge vare at anse som offentlige eller ikke og deraf følgende Uklarhed om vedkommende Straffebud. Urigtig Optælling af Stemmerne i en Krigsret, karakteriseret ved Underkjendelse af Dommen. 1877, S. 88.
- 28 April 1877. Antaget, at befalet Fremmøde af en Militær for Overordnet forat modtage Meddelelse om negtet Appel og for at indsættes i Straf, er „militær Tjeneste“. Den militære Straffelovs § 108 anvendt paa en Militær, der fremmødte beruset hos sin Chef og mød ham udviste respektstridigt Forhold, der dog ei gif saavidt, at det vilde bragt en Civil ind under Artl. § 10—4, 16—12 eller 17—8. S. 513.
- 12 Mai 1877. Tvivlsomt Sp. om en Kadet, der efter i 4 Aar at have gennemgaaet Krigsskolen entledigedes uden at blive Officer, i Genhold til de ved hans Indtrædelse paa Krigsskolen gjældende, senere ophævede, reglementariske Bestemmelser kunde kræve at ansees som den, der havde udtjent de 3 første Aar af sin militære Tjenestetid, besvaret benegten. S. 451.
- 24 Septbr. 1879. En Række tvivlsomme Sp. om Forstaaelsen af Begrebet „Vold“, om Forstaaelsen af Ordet „Befalingsmand“ og om Forstaaelsen af Ordene „udenfor Tjenesten“, alt i den militære Straffelov. S. 865.
- 18 Decbr. 1879. En Officer, der havde sendt et Andragende vedkommende hans militære Afkønning direkte til Stortinget med Forbigaaelse af militære Overordnede, anseet efter den militære Straffel. § 150. Sp. om Jurisdiktionen ved Thronbhjemse ribende Jægerkorps. 1880, S. 78.
- 13 Marts 1880. En Officer dømt til Embedsforbrydelse efter den militære Straffelovs § 164 for sit Forhold ved om Natten hemmeligen at forlade Officersarrest og begive sig ud i Byen. S. 326.
- Afh. Militær Forbrydelse og Varigheden af Strasarbejde for denne Forbrydelse. 1871, S. 409.
- Afh. Nogle Bemærkninger om den militære Straffelovs Forhold til den ældre Lovgivning og navnlig til Subordinationsforordningen af 27 April 1792. 1872, S. 665.
- Afh. Den militære Straffelovs mest omfattende Straffebud (§§ 150 og fl.). 1873, S. 537.
- Notits. De militære Underklassers Formuesraadighed. 1874, S. 616.
- Afh. Den militære Straffelov og almindelige Forbrydelser begaaede af Militære. 1876, S. 481.

Mortifikation.

- 7 Oktbr. 1871. Sp. om en Mand, der oprindeligt støttede sit Krav til Begler, kunde gjøre dette gjældende uden enten at fremskaffe Beglerne eller lade dem mortificere, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 687.

Bb. 6 Febr. 1879. Varselsfristen i Mortifikationsfager antaget at være 3 Kalendermaaneder, ikke 12 Uger. 1880, S. 751.

Nafferi.

- 19 Novbr. 1870. Sp. om en Række Mefninger af Fremmedes Kreaturer til Fortæring paa Stedet fculde anfees fom flere eller en fortfat Forbrydfe. 1871, S. 46.
- 1 Juli 1871. Sp. om Bemægtigelfe af Ol til Fortæring paa Stedet er Forbrydfe mod 19—1 eller 22—14. S. 547.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om 19—1 eller 22—14 fculde anvendes paa Bemægtigelfe af Dretrær til Brændfel. S. 803.
- 2 Decbr. 1871. En Perfon, der havde benyttet en otte Aar gammel Dreng fom Rædftab til Bemægtigelfe af Gulerødder i en Have dømt fom Hovedgjerningsmand. Den Omftændighed at Angl. fjernede fig 40—50 Alen fra Gjærningsftedet, førend han fortærede fin Part af Rødderne, antaget at bringe Gjærningen fra 22—14 ind under 19—1, uagtet det Hele pafferede in continenti. Sp. om Ophryden af Stængfel fculde antages at have fundet Sted. 1872, S. 126.
- 17 Febr. 1872. En Perfon, der i en lang Arrække ulovlig havde taget Trævrlke i en Almønning, fom det synes hver Gang for under 12 Eftll.s Værdi, anfeet efter 19—1, idet Gjærningerne anfaaes fom en sammenhængende Forbrydfe, ikke efter 22—14. Med Hensyn til Anvendelfen af § 2 i Lov af 9. Juni 1866 anfaaes den første Bemægtigelfe, uagtet den ikke i og for fig, men alene ved Fortfættelfen gif ind under 19—1 og faaledes blev Gjenftand for fligende Straf i Gjentagelfeftilfælde, fom den afgjørende. S. 249.
- 19 Novbr. 1872. En Perfon, der havde taget Øfters paa Grund, der efter Omftændighederne anfaaes privat Eiendomfret undergiben, dømt efter 22—14, da det ikke var oplyft, at Værdien af de optagne Øfters overfteg 12 Eftll. 1873, S. 246.
- 17 Auguft 1874. Sp. om 19—1 eller 22—14 var anvendelig paa en Perfon, der ftar Baandene over paa en Tønde, der henlaa paa en aaben Brygge, og deraf udtog et Par Silb til 2 Eftllings Værdi fom han fortærede paa Stedet, afgjort til Gunft for det første Lovfted. S. 659.
- 16 Novbr. 1875. Sp. om Forholdt mellem 22—14 i Lov af 3 Juni 1874 og Bedragerikapittlet ventileres uden at løfes. 1876, S. 138.
- 17 Decbr. 1875. Det mildere Alternativ i 22—14 anfeet anvendeligt paa en Del Dreng, der havde bemægtiget fig Væbler i en Have, og fom følge deraf 3 af dem, der vare under 15 Aars Alderen i Genhold til 6—8 frifundne. 1876, S. 203.
- 24 Januar 1880. Disfents om Ris eller Adværfel for nogle Dreng, der havde ftaaet Frugt ved at flige over et Gærde. S. 567.
- 10 April 1880. En Perfon, der blev antruffen „netop fom han var ifærd med at fælde et Træ“ i Andenmands Skov, efter Oplyfningerne forøvrigt fældet for fuldbragt Forbrydfe mod 22—14. Underretfdommen underkjendt, fordi Beftemmelfen i Artll.s 6—21 andet Punktum var overfeet. S. 820.

Novation.

- 1 Febr. 1872. Sp. om ved et Begelobligationslaan i en Sparebant faadan Novation havde fundet Sted, eller faadan kontraktmæffig Genftand var giben, at en Rautionift derved kunde antages fritaget for fit Anfvær. S. 157.

Rødbørge.

- 8 Decbr. 1870. En Drabsmands Paastand om, at et Drab, som blev anmeldt af ham selv, og hvor Bevistet beroede paa hans Tilstaaelse, var forøvet til Rødbørge, forlasket, og Tiltalte, der i alle Fald antoges at være skyldig i Overstriden af Rødbørge, anseet efter Krl.s 14—3; Straffen dog, under Henvisning til den Synsmaade, som ligger til Grund for Bestemmelsen i Krl.s Kap. 7 § 9, alene bestemt til 10 Aars Strafarbejde. 1871, S. 81.
- 30 April 1873. Antaget, at man er berettiget til at bruge Rødbørge, selv om man ved Flugt kunde unddrage sig Faren. Sp. om Overstridelse af Rødbørge. S. 521.
- 24 Febr. 1874. En Person, der var i Rødbørgestilfælde, for i sit Rødbørge at have gaaet videre end fornødent og derved forvolbt en Andens Død, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 310.
- 17 Septbr. 1875. En Person dømt efter 14—26 for Overstridelse af Rødbørgeret. S. 629.
- 29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjerning og Tale af en drukken Person, anseet at være i Rødbørgestilfælde, da han med lette Slag og et let Stød søgte at holde ham fra sig, og blev saaledes ikke anseet ansvarlig for den Druknes rimeligvis derved forvolbte Død. S. 278.
- 30 Marts 1876. En Person, der i to Instanser var tilfunden Strafarbejde i 3 Aar 1 Maaned for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, idet dels Tiltalte antoges ikke at have overstrebet Grænserne for berettiget Anvendelse af Magt for at opretholde sin Ret, dels Kausalforholdet mellem Legemsfor nærmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Nene. S. 397.
- 26 Juni 1880. En Direktionsformand, der under en i et Direktionsmøde opstaaet Uenighed vil høre Mødet og sjerne sig med Protokollen, bliver af et tilstedeværende Direktionsmedlem standset med Forsøg paa at bemægtige sig Protokollen for at fortsætte Mødet. Direktionsformanden hæver nu med Ravelslag sin Besiddelse af Protokollen. Sat under Justitiens Tiltale for Overfald paa sagsløs Mand frifindes han i begge Retter; i første Instans fordi Klageren ikke ansaaes sagsløs, i Høiesteret fordi Rødbørgeretten ikke ansaaes overstreden. S. 470.

Odel.

- 20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Skønsmand ved en Odelstagt, at han har fungeret som Forligelseskommissær i Sagen, og endvidere, at han er Medleier for en Andel i et lidet betydeligt Appertinentis til den Eiendom, som skal tageres. 1871, S. 137.
- 15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udfigelse i en Odelssløsnings sag rettelig var anstillet mod den, som efter Købelkontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Gjæmmel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Lixer, trods Købelkontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelssløsnings søgemaal uden ny Forligsmægling og Udfigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier, der udleder sin Ret fra den mod hvem Søgmaalet er paabegyndt. Sp. om en Odelssløsningsmand, der havde tilbudt Løsningssummen efter Udregning foretagen ved Hjælp af en erhvervet Panteattest, skulde

have tabt sin Løsningsret, fordi det ved Eftersyn af en thinglæst og anmærket Pantobligation viste sig, at denne — uden at det kunde sees af Panteattesten — alene hvilede paa en Parcel af Eiendommen og antoges alene for en mindre Del med Rette at kunne afgaa i Løsningssummen. S. 361.

17 Oktbr. 1872. Odelstvist, hvorunder spørges, dels om en paa Skifte foregaaet Deling af Odelsgods mellem Fader og Søn skulde ansees som fæst i Genhold til Bestemmelserne i Frdn. af 14 April 1769 eller Odelsl. § 14, dels om Gyldigheden af en senere af Faderen angaaende den halve Del af Godset, som han beholdt, i formentligt Medhold af Odelsl. § 14 udstedt Deklaration om denne Parts Deling mellem to af hans Børn. Specielt berøres Sp., om en saadan Erklæring, der utvivlsomt var ugyldig, forsaavidt den tilagde en senere Odelsherettiget den ene Part af Godset, delvis kunde opretholdes, saaledes at Delingen blev staaende, men Delene fordeltes blandt de Berettigede efter Loven. S. 777.

25 April 1874. I et Tilfælde, hvor Odelsløsning finder Sted overensstemmende med Odelsl. § 25, antages den Omstændighed, at det var vedtaget, at Løsningsmanden skulde overtage et Føderaad, der var værdsat til 150 Spd., først fra Farebag, idet det indtil da skulde udredes af Besidderen, der forblev paa Gaarden, ifte at kunne opfattes som en Udsættelse af endeligt Opgjør mellem Parterne, men Besidderen antoges at maatte lade sig nøie med den paa Thinge erlagte Løsningssum, hvori Føderaadets Værdi var fratruffet, uagtet Føderaadsmændene bøde, før Løsningsmanden til Farebag tiltraadte Gaarden, saaledes at denne aldrig kom til at udrede Føderaadet. Bemærkninger under Voteringen om Besidderens Forpligtelse til, naar Odelsløsning sker efter § 25, at udrede Føderaad, Betarbejde, Lægdsbold o. s. v. indtil Farebag. S. 508.

16 Juni 1875. Antaget, at det under en Odelssag om en Gaard, der eieedes af et Handelsfirma, var tilstrækkeligt at indkalde, udfige og hævne Firmaets Chef og Disponent under Betegnelse som „Gaardens nuværende Eier“. S. 545.

22 Juni 1875. Antaget, at en Odelssprædendent kan fortsætte et Odelsløsningsføgsmaal, der er anlagt angaaende to Matrikulnumere over hvilke der er sælles Tagt, forsaavidt angaar det ene, over hvilket saaledes ingen særskilt Tagt have, mod en oprindelig Sagen uvedkommende Tredeemand, der i Mellemtid ved Retsforlig under særskilt Odelsføgsmaal var kommen i Besiddelse af dette Matrikulnummer. S. 549.

11 Marts 1876. Den Paastand, at en Kjøbelkontrakt om Odelshjorb er perficeret mellem de Handlende, begrunder ifte at Odelsskræftsktionen løber fra denne Begivenhed, selv om den er den Odelsherettigede fuldt bekendt. Sp., om der var tilstede et efterfølgende Samtykke fra Odelssprædendentens Side, hvorved en Deling af Odelsgodset, der ifte var foretaget i Overensstemmelse med Odelsl. § 14 d, rathaberedes, fortafset. Den Mening, at Odelsl. § 14 er at følge strengt efter Ordene opretholdes. S. 385.

24 Mai 1876. Naar en Gaard, hvorpaa der hviler Føderaad, løses paa Odel paa den i Odelslovens § 25 nævnte Maade, opstaar Sp. om Løsningsmanden har at overtage Føderaadets Udredelse iftegefra Stjødets Udredelse eller først fra næste Mars Farebag, da Til-

trødelse efter Loven Her. Sp. in casu løst efter foreliggende specielle Omstændigheder uden i det Hensyn at besvares. S. 504.

- 1 Decbr. 1876. Sp. om Forstaaelsen af Odelslovens § 5. 1877, S. 55.
7 Decbr. 1876. Sp., om en Moders og hendes andes Mand's Besiddelse efter Stiftelsebøg i Hensyn til Odelsl. § 16 af Sønnens Odelshjord kan begrunde en selvstændig Odelshævd, berøres uden at løses. Det antages, at Præscription af Sønnens Odelshævd i det i nævnte § betegnede Tilfælde begynder at løbe fra hans fyldte 25 Aar. 1877, S. 73.

- 1 Febr. 1877. Antaget, at en odelshævdet Gier af en Gaard ei taber sin Odelshævd ved at sælge Gaarden. S. 249.

- 26 Januar 1878. 14 April antaget at være Lovens Færedag, og Sp. om 3 Mai efter Vedtægt var at anse som Færedag for Jord i Fane Thinglag, besvaret benægtende. S. 369.

- 6 Febr. 1878. Paastand om en Odelssløsningsfags Afvisning anseet implicite at indeholde Paastand om at Løsningsmanden skulde have sin Odelshævd fortabt. Antaget, at ethvert Bevis for at en et Odelsgods paahvillende Hæftelse er afgjort, maa komme den Indstævnte under Odelssløsningsfagen tilgode ved Bestemmelsen af Løsningssummen, uden at det kan komme i Betragtning, at Kvitteringen har fundet Sted paa selve Løsningsdagen og at Afsløsning endnu ei har fundet Sted. Tvist om hvorvidt den fædte Kvittering for et Føderaad var gyldig og reel. S. 356.

- 4 April 1880. Antaget, at Odelspræscription løber fra Skjødet's Udstedelse, og at Overdragelse i Forening med Besiddelse ikke kan erstatte Skjøde. Antaget, at den Omstændighed, at det var Odelssløsningsmandens Skyld, at Besidderen ikke havde Skjøde, i intet Fald kunde relevare med Hensyn til Odelshævd's Præscription. Sp. om Forstaaelsen af Ordene „Jord paa Landet“ berøres. S. 382.

- 11 Decbr. 1880. Sp. om Frisindelse for et Odelssløsningsfagsmaal, fordi dette paa Stedet kun i Navnet at være anlagt af den Odelshævdet, men i Realiteten af en Uvedkommende. Sp. om efter Odelsl. § 28 Besidderen, der hugger i Odelsgodsets Skov under Søgmaalet og tager Sagen, skal betale baade Erstatning for Forringelse efter Skøn og Erstatning for det Avirke, eller om den første Erstatningspost indbefatter den sidste i sig, besvaret til Gunst for denne Mening. 1880, S. 209.

- Ob. 2 Aug. 1871. Antaget, at Præscriptionen af Odelshævd til en ved Testamente af en Odelshævdet til en Fremmed Hævdet Gaard løber fra Testators Død og ikke først fra Testamentets Thinglæsning. 1873, S. 645.

Offentlig Myndighed.

- 10 Decbr. 1870. En Person, der havde overfaldt en Stationsmester ved en offentlig Jernbane, medens han var især med Udøvelsen af sin Stilling's Pligter, og hindret ham deri, anseet efter Krll. § 10—1. 1871, S. 121.

- 24 Febr. 1871. Sp. om Husinspektions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Standpunkt. S. 221.

- 5 Septbr. 1871. Sp. om Befrielse af Straffange fra Korrektionsfængsel i Stranstalten kan ansees efter Krll. § 10 § 14 eller alene forrigeres paa den i Krll. § 2—13 anførte Maade. S. 635.

- 7 Septbr. 1871. Sp. om en Eksekutus, der ei havde været tilstede

- ved Eksekutionen, hvor det var forsømt at afholde Effetter for 12 Eyd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effetter til dette Beløb uden Paaante af Eksekutionen. S. 825.
- 12 Septbr. 1871. Sp. om 10—23 alene er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, der efter Loven maa behandles af Skifteret, eller om denne Artikel ogsaa er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, han selv frivillig har overleveret til Skifterettens Behandling. S. 665.
- 12 Oktbr. 1871. Sp. om 10—23 eller 21—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 745.
- 12 Oktbr. 1872. Sp. om Retsvidners Pligt til at bistaa Administrator med Ordens Opretholdelse under Retsmødet. S. 817.
- 21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politistation i Henshold til Politianordning af 22 Oktbr. 1701, Post II Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Afgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Suspektation“. Rkl.s 10—1 og 3 i de underordnede Instantser anvendt kumulativt, men ved Høiesteret alene 10—1. 1873, S. 125.
- 15 Januar 1873. En Person anseet efter 10—1 og 2 kfr. 26 for voldsom Modstand mod en Konstabel, der efter Tiltales Hustru Anmodning vilde føre ham paa Politistationen, fordi han i sit Hjem stæbe, opførte sig voldsomt, viste sin Hustru ud i Kjøkkenet m. M. Konstabelens Forhold dog misbilliget af Rettens Pluralitet. S. 281.
- 28 Januar 1874. En Kone, der havde sat sig i Besiddelse af en Plads, af hvilken hun var udlastet, straffet efter Rkl.s 10—21, uagtet væsentlig Tvivl baade om den forudgaaende Auktions og den forudgaaende Udlastelses reelle og formelle Besøielse, idet de fremmede Rets handlinger antoges at maatte fordres respekterede, indtil de vare uidentificerede. Sp. om Tilsaaning af Jord, hvoraf Tiltalte var udlastet, henhørte under 10—21 eller under 22—6, besvaret til Gunst for det første Lovsted. S. 140.
- 15 April 1875. 10—4 kfr. 26, ikke anseet anvendelig paa den, der udfjælder en Lensmand, naar han forretter Udpantning eller udøver andre Funktioner, der ei ere Politifunktioner. Ved Siden heraf antaget, at en Lensmand, ved under saadanne Forretninger at tilkendes give, at han tillige optræder som Politist, kan skaffe sig Beskyttelse i 10—4. S. 279.
- 8 Juni 1875. Sp., om en ekstraordinær Konstabel, der optraadte i Uniform, kunde siges at være i Tjeneste, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 507.
- 18 Juni 1875. En Person, der havde øvet Vold mod en militær Gefreider, der førte en Afløsning, anseet efter Rkl.s 10—1 kfr. 26. S. 547.
- 19 Januar 1877. Domsfældelse efter Rkl.s 10—1 og 2 kfr. 26. S. 116.
- 3 Marts 1877. En Konduktor ved en Statsjernbane anseet som Bestillingsmand. En drukken Person, der paa en Jernbanestation forstyrrede Betjentene, uden dog virkelig at hindre dem i at udføre deres Gjerning og uden at have haft dette til Hensigt, frifunden for Tilfælde for Forkrybdelse mod 10—3. S. 318.
- 7 April 1877. Antaget, at ikke Politibetjente og Konstabler, men vel en Politimester (Byfoged) indgaar under Begrebet „Øvrighed“ i 10—9.

- Særdeles tvivlsomt Sp. om en Politimesters Anmodning til en Hob om at gaa „fille“ eller „pent“ hjem efter Omstændighederne fyldestgjorde Fordringerne i 10-9. S. 408.
- 10 Septbr. 1878. En Person, for Forbrydelse mod 10-1 og 2, jfr. 26, ilagt 32 Dages Arrest og indstillet til Benaadning med 100 Kroners Bøder. Sp. om ikke Bøder eller Minimum af Arrest under disse Omstændigheder direkte burde anvendes. S. 693.
- 9 Oktbr. 1878. Antaget, at en Politibetjent, der paa Inspektionstur i sit Distrikt passerer et Nabodistrikt, ogsaa inden dette nyder godt af den Beskyttelse som 10-4 giver saadanne Officierer. S. 751.
- 20 Febr. 1879. Slutningsbestemmelsen i 10-2 anvendt. S. 248.
- 9 Decbr. 1879. Antaget, at en Lensmand, der under en Udpantningsforretning, som han administrerede, havde forevist Polititegn, nød den Beskyttelse mod Forulempning, som Kriminalloven gennem Bestemmelse om offentlig Baatale har tilstaaet disse Funktionærer. 1880, S. 172.
- 20 Oktbr. 1880. En Person, hos hvem der var gjort Eksekution, straffet for Forrykkelse af det ubegejvete Gods i et Tilfælde, hvor han under Eksekutionen havde opgivet, at Godset tilhørte en Trediemand, og under Institsagen vedblev dette. Sagen i Høiesteret afgjort efter foreløbig Besvarelse af Eiendoms spørgsmaalet, og Underrettens Opfatning, at den blotte formelle Krænkelse af Eksekution var nok til at betinge Anvendelse af 10-19, forfattet. Muligheden af, at Tiltalte virkelig havde haft den Opfattelse af Eiendomsforholdet, som vilde befriet ham for Straf, og hvilken Mening i Høiesteret havde tvende Stemmer for sig, af Førstvoterende paaberaabt ikke som Frifindelsesgrund men som formildende Omstændighed, uden at det af Voteringen fremgaar, hvorvidt de følgende Voterende, der alene „i det Væsentlige og Resultatet“ have tiltraadt Førstvoterendes Votum, have tiltraadt denne Bemærkning eller anseet Tiltaltes mala fides godtgjort. S. 777.
- Bd. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Afgang til at forlange sig indladt i et offentligt Skjenkested for at paase Politilovgivningens Bestemmelser om Nattesæde overholdte. 1871, S. 31.
- Bd. 29 Febr. 1876. En Huseier, der i Genhold til en i Leiekontrakten vedtaget Bestemmelse om, at Eieren i Tilfælde af mislig Betaling skal have „fri Raadighed over Bevæmmeligheden med 2 Mænds Ryddiggjørelse uden Øvrighedens Mellemkomst,“ havde udlaset Leieren, anseet med Mulkt efter 10-22. S. 591.
- Notits. Sp. om konstituerede Embedsmænd med Hensyn til mod dem begaaede Forbrydelser mod Krl.s 10de Kap. skulle sættes i Klasse med Embedsmænd eller med Ombuds- og Bestillingsmænd. 1873, S. 96.
- Notits. To Høiesteretsdomme vedkommende Krl.s 10-19. Eksekution og ældre obligatorisk Ret. 1879, S. 808.

Baatale.

- 21 Januar 1871. Sp. om Aktionsdekretets Omfang. S. 265.
- 28 Januar 1871. Sp. om en Person, der „efter Anmodning af Tiltalte“ har tilbageladt sin Klage over en Forbrydelse, der er privat-publikt Tiltale undergivet, med Virkning kan fornøje Klagen. S. 250.
- 11 Marts 1871. Sp. om Erstatning under Straffesagen kunde ilægges Tiltalte for Forvender, der stod i Forbindelse med hans

Forbrydelse forøvrigt, men ikke var indbefattet under Aktionsordren. S. 261.

- 11 Marts 1871. R.U.s 17—1 anseet lige anvendelig, enten Forbrydelsen er ubetinget offentlig Paatale undergivet eller kun paatales efter den Fornærmedes Forlangende. S. 534.
- 30 Marts 1871. Justitsfoged mod tvende Løbser for uagtsom Paa-seiling af ikke løbspligtigt Fartøj indtruffen, medens Løbsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Løbslov af 1869, efter hvis Straftræden Tiltale var dekretet, i saadant Tilfælde forskriver privat-publisk Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.
- 13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Dypgibende alene havde Transport til Inkassation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning Forrykkelse af Gods udegyet for denne Fordring. S. 457.
- 12 Oktbr. 1871. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af, at Effekter vare forrykkede i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger, og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde ansees som summus tutor. Sp. om Lensmandens, Sørenstriverens eller Amtmandens Forhold kunde opfattes som en Klage. Sp. om Klage fra en Fornærmet er nødvendig for at anvende et Løbsted, der forudsætter privat-publisk Paatale, naar Faktum tillige indgaar under et Løbsted, hvis Overtrædelse det Offentlige ubetinget paatales. S. 745.
- 10 Novbr. 1871. Sagsbehandlingen i en alene efter Tiltaltes Begjær til Overret og Høiesteret indanket Sag kjendt uesterrettelig at være som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 forefættede Raade, og Sagsomkostningerne paalagte det Offentlige. 1872, S. 1.
- 13 Januar 1872. Sp. om offentlig eller privat-offentlig Paatale i en Sag mod en Præst, som i Strid med Vedkommendes Begjær ved Daabshandlingen havde benyttet en anden Oversættelse af Troesartiklerne end den i Alterbogen indtagne. S. 49.
- 17 Febr. 1872. Sp. om, hvorvidt § 2 i Lov af 17 Marts 1866 om Tiltalebeslutnings Udfærdigelse er anvendelig ogsaa i Politisager. S. 258.
- 2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sørenstriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulkforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. S. 674.
- 16 Novbr. 1872. Antaget, at en Skipper, som havde anmeldt et Tilfælde af Rømning og derved foranlediget Optagelse af Forbør, hvorunder han afgav Forklaring som Klager, maatte ansees som den, der havde villet begjære Paatale. S. 825.
- 15 Januar 1873. Den Omstændighed, at Aktionsordren kun lyder paa „voldsom Modstand mod Politiet“, udelukker ikke Retterne fra at anvende 10—1, naar Oplysningerne dertil give Anledning. S. 281.
- 23 Januar 1873. Antaget, at Røberiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning af Søfarts Rømning eller Vægning ved at gøre Tjeneste. S. 601.
- 1 Mai 1873. En Appelpaategning i Genhold til L. af 17 Marts 1866 § 46 forstaaet strengt efter Ordene og et Faktum som følge deraf anseet udelukket fra Høiesterets Paakjendelse. S. 494.
- 6 Septbr. 1873. Antaget, at Røberiet er berettiget til at paatale Forbrydelser mod Søfarts L.s §§ 114 og 115. S. 673.

- 12 Decbr. 1874. Sp. om Omfanget af en Tiltalebeslutning og om Domstolenes Afgang at henseende et paatalt Faktum, der indeluttede to Forbrydelser, under begge Lovsteder, uagtet Tiltalebeslutningen alene nævnte det ene af de to. 1875, S. 41.
- 4 Febr. 1875. En Sag afvist fra Underretten, paa Grund af at Klage ikke ansaaes fremsat. Ved Bedømmelsen heraf antages en, senere end Sagens Paadømmelse, af Vedkommende afgiven Forklaring om, hvad der havde været hans Mening, ikke afgjørende. Spørgsmaalet om Amtmanden som et Slags Dverbørge skulde kunne optræde som Klager paa en Umyndigheds Begne, berøres under Voteringen. S. 148.
- 13 Febr. 1875. Høiesteret kjendte de ergangne Domme uetterrettelige, fordi Tiltalte, der var sat under Tiltale for „ulovlig at have bemægtiget sig en Stof, der henlaa paa Stranden“, hvilket af Pluraliteten fortolkedes som Tyvstaktion, udenfor Anklagebefretet var dømt efter 21—14. S. 228.
- 13 Oktbr. 1875. En Person, der tiltaltes for Mened, Forsælsning af et en Justitsfog vedkommende Brev fra Referenten og Brevbrud begaaet med Hensyn til dette Brev, dømmes i Overretten for de to første Forbrydelser og afvisescerede ligesom det Offentlige hermed. For den tredje Forbrydelses Vedkommende blev Sagen derimod afvist fra Overretten paa Grund af manglende Klage fra Referenten, der ansaaes som den Fornærmede. Sagen appelleres af Amtet alene for dette Faktums Vedkommende. Høiesteret antog efter Omstændighederne Amtmanden som rette Vedkommende til at paatale denne Forbrydelse, og forkastede den Paastand, at delvis Affviescents og delvis Paaante skulde være utilslidelig. S. 804.
- 27 Novbr. 1875. Sp. om et Faktum indbefattedes af Aktionsordren, besvaret benegtede. 1876, S. 182.
- 20 Decbr. 1875. Indskrænket Forstaaelse af Aktionsordren. 1876, S. 230.
- 3 Marts 1876. En Aktionsordre i Genhold til § 2 i Lov af 17 Marts 1866 fortolket indskrænkende. S. 401.
- 7 Oktbr. 1876. Sp. om en Justitsfog skulde afvises fra Underretten paa Grund af, at Tiltalebeslutningen skulde være ulovstiftet som ikke opfyldende de Fordringer til Bestemthed, som § 2 i Lov af 17 Marts 1866 gjør, efter Omstændighederne besvaret benegtede. Det Passerede dog af Høiesteret misbilliget. S. 673.
- 28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udsærdiget, før han fremmødte til Tjenstgjøring, skønt Sagsbehandlingen saaes at have fundet Sted under den militære Tjenstgjøring. S. 774.
- 4 Novbr. 1876. Art. 27—3 ikke anseet anvendelig paa en Person der bemægtigede sig et paa Lotum henlagt Uhr, der senere viste sig at være stjalet af hans Broder og af denne henlagt paa nævnte Sted. S. 760.
- 9 Januar 1877. Sp. om Aktionsordrens Omfang berøres uden at besvares. S. 360.
- 12 Juni 1877. En Aktionsordre, hvorved en Person sættes under Tiltale for at have stjalet „en Pung med Penge“, antaget at udelutte Domstolene fra ved Erstatningens Tilskendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. S. 556.
- 6 Oktbr. 1877. Sp. om 27—3 andet Punktum kunde komme en

Person tilgode, der ansaaes efter 19—6, jfr. 19—3, besvaret bekræftende. S. 781.

- 27 Oktbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt de Tilstalte kunde sælbes for Samraad, da dette hverken var nævnt i Aktionsdekretet, eller de ved de underordnede Retters Domme, der vare appelerede efter Tilstaltes Begjær, var anseede overført saadant. 1878, S. 41.
- 15 Januar 1878. Sp., om en privat-publil Paatale undergIVEN Forbrydelse var paalagt af Fornærmede, besvaret benægtende. S. 321.
- 3 April 1878. Spørgsmaalet, om en Tilstalebeslutning opfyldte Fordringerne i L. af 17de Marts 1866 § 2, besvaret bekræftende. S. 440.
- 7 Mai 1878. Det Offentlige anseet som kompetent Klager mod en Person, der ved urigtige Foregivender havde formaaet en Trebiedmand til direkte at udbetale ham et Beløb, som nævnte Trebiedmand tidligere havde indbetalt til Lensmandens Hustru for at betales Tilstalte, og i hvilket det Offentlige derefter havde gjort Selvfstration. Udsærdigelse af Aktionsordre indeholder tilstrækkeligt Tilfjendegivende om, at det Offentlige optræder som Klager. S. 490.
- 9 Juli 1878. Antaget, at Bestemmelsen i den reviderede Kriminallov's Kap. 27 § 3 næstsidste Passus om det Offentliges Indtræden i den paa Legemet Fornærmedes Klageret, naar dennes indtrusne Død har været til Hindrer for, at denne selv kunde forlange Paatale, ogsaa gjælder, naar den Fornærmede har staaet i det i Artl. 8 Kap. 15 § 20 nævnte Forhold til Fornærmeren. En Hustru, mod hvem Manden havde forset sig efter 15—10, jfr. 11, anseet ved hendes sex Dage efter Gjæringen indtrusne Død at have været forhindret fra selv at forlange Paatale, idet hun umiddelbart efter Legemsfornærmelsen blev sengeliggende af Lungebetændelse, der dog ikke berøvede hende Bevidstheden. Sagen, der af Overretten var afvist fra Retterne, fordi Aktionen ikke var stæet efter den Fornærmedes Begjær, hjemvises derfor til Paafjendelse i Realiteten ved Overretten. S. 661.
- 16 Oktbr. 1878. En Strafsarbeidsfanges Vold imod Medfanger antaget ikke at kunne paaales af Strafanstaltens Bestyrelse, men alene af de fornærmede Fanger. S. 759.
- 14 Decbr. 1878. Sp. om en efter Overrettsdommens Afgjælse afgiven Erklæring fra Klageren, at han aldrig havde ønsket den ene Angj. tilstalt, var at betragte som en bindende Fortolkning af Klagen eller en Tilbagekaldelse. 1879, S. 90.
- 24 Januar 1879. En Skrivelse til Stifteretten, hvori en Kreditor begjærer Opbyderens Forhold retslig undersøgt, ikke antaget at være en Klage, der kunde begrunde privat-publil Paatale for Forbrydelse mod 21—1. S. 139.
- 1 Febr. 1879. Sp. om, hvorvidt et Forhør, for at 27—3 sidste Passus kan komme til Anvendelse, hvor summarist Behandling finder Sted, bør indsendes til Amtet, naar Forbrydelsens Gjenstand er saa liden, at Lovstedet er anvendeligt, berøres under Røteringen og besvares benægtende i et Tilfælde, hvor Amtet havde oversendt Sørenstriberen Klagen til Forhørs Optagelse og hvor Forhøret væsentlig bestyrkede det i Klagen anførte. S. 229.
- 20 Febr. 1879. Sp. om Aktionsordrens Omfang. S. 248.
- 5 Marts 1879. En Klage" til Amtmanden efter Omstændighederne antaget at indeholde Begjær om Paatale og saaledes at afbryde Præskription. S. 253.
- 20 Juni 1879. Sp. om Aktionsordren udelukkende Anvendelse af

- 19—3 i et Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl om Balget mellem dette Lovsteb og 24—26, jfr. 32. S. 768.
- 22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjemlet Besiddelse“ af en Ring, dømtes i Overretten og Høiesteret for Tyveri. 1880, S. 190.
- 22 Novbr. 1879. Rkl.s 21—26 andet Led anvendt og Paatalen antaget at være i Orden, uden at der var ført Bevis for, at nogen enkelt Kreditor havde lidt Tab ved den mislige Bogførsel. 1880, S. 218.
- 6 Decbr. 1879. En Person, efter offentlig Paatale i Medhold Rkl.s 27—3 anden Pasfus, afsat fra Sagsførerbestilling for et Forhold, der, om Klage havde foreligget, vilde være anseet efter 21—1 og 24—27. Antaget, at det Offentliges Klageret efter 27—3 anden Pasfus ikke præskriberes efter 7—13. 1880, S. 182.
- 19 Juni 1880. Aktionsbekretets Affattelse dablet. S. 467.
- 11 Septbr. 1880. Sp. om en Person havde været „udsat for Tab“ ved en Andens dobbelte Salg af et Køst og saaledes var klageberettiget, bevarer bekræftende, idet det ikke fandtes afgjørende, at Salget til Klageren civilretlig maatte antages at blive bestaaende, hvormod Hensyn toges til, at Klageren indirekte udsattes for Tab derigjennem, at hans Ret udsattes for at blive omtvistet. S. 729.
- Notits. Sp. om, i hvilken Udstrækning Domstolene ere bundne ved Aktionsordren. 1872, S. 821.

Pant.

- 10 Decbr. 1870. Sp. om Erstatningsansvar for en Pantebogsfører for at have paaført en Pantobligation formentlig mangelfuld Attest om Hestelser, eller in subsidium for at have undladt at bemærke, at den i Pantobligationen for Pantet anførte Skyld var urigtig. 1871, S. 52.
- 8 Febr. 1871. Sp. om Strafansvar for at have mærket og bortført Løst, der som formentligt Appendix til en pantsat fast Eiendom var overleveret Panthaveren til brugeligt Pant, bevarer under Hensyn til det tvivlsomme i det civilretlige Sp. om Afgangen til at tage det nævnte Løst til brugeligt Pant for en Fordring med Underpant i den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.
- 31 Marts 1871. En Panthaver, der har købt Pantet ved Tvangsauktion, sagsøger Nabogrundens Eier til at bortkøbe Bygninger, der er byggede indover Pantets Grændser. Sp. om Panthaverens Ret, naar Eieren har samtykket i den foretagne Paabygning, gaar videre end til Erstatning af den paabyggede Grundes Værdi. Sp. om en Panthaver gennem af ham anlagt Søgemaal kunde faa Dom for, at tidligere til Gade udlagte, af Pantets Eier til Adkomst benyttede, men senere af Pantets Eier bebyggede Strætninger atter skulde ryddiggjøres og udlægges til Gade. Sp. om en saadan Krænkelse af Panthaverens Ret kunde lede videre, end til Stadeserstatning hos Pantets og den bebyggede Nabogrunds fælles Eier. Antaget at i alle Fald dennes erkjendte fuldkomne Insolvents, maatte lede til, at Panthaveren ikke kunde affpises med en intertfigende Erstatningsdom. Videre antaget, at Nedrivningen paa Grund af det samme Forhold ikke alene kunde søges fremtvungen ved Tvangsmulkt, men at Sagsøgeren maatte gives Afgang til selv paa den fremmede Grund at lade Nedrivningen foretage. Under Voteringen berøres Spørgsmaal, om en Panthaver, hvis Pant forringes, som Stadeserstatning kan

kræve hele Fordringen betalt eller kun Fordringens Værdi efter Skøn. S. 321.

27 Juni 1871. Sp. om Gyldigheden af en Eksekution, der efter Overenskomst med Debitor er afholdt for uanset Bestemmelsen i § 1 af Lov af 12 Oktbr. 1857 at skaffe Pantestifterhed i Løsøre for en ikke forfalden og saaledes ikke ad Rettens sædvanlige Vei inddrivelig Fordring. S. 460.

27 Septbr. 1871. Sp. om usærbidigt Skib og specielt et Skibsskrog paa Stabelen eller kun seilfærbidigt Skib efter § 1 i Lov af 12 Oktbr. 1857 kan være Gjenstand for Underpant. Sp. om Pantebrev i Skib paa Stabelen skal thinglæses ved Skibsværftets Jurisdiktion eller ved Udstederens personlige Værnething. Sp. om Sameiere i et Skib efter Omstændighederne skulde ansees at danne et eget Interessentskab med særskilt Værnething som saadant. Sp. om et Pantebrev i Skib paa Stabelen, der var udstedt af Hovebeieren i hans Navn alene og thinglæst ikke ved hans men ved 5 andre af Giernes Værnething, gav Panteret i disses Anparter, om end Panteret ikke ansaaes stiftet for de 3 Parteres Vedkommende, som tilhørte Udstederen. Sp. om ikke Dokumentet i alle Fald medførte en personlig Forpligtelse for disse Parter, der efter senere indgaaede Aftaler var gaaet over paa Udstederens Bo. S. 697.

3 Oktbr. 1871. Sp. om Betingelserne for en afgiven Renunciation paa Panteret var indtraadt eller om ikke Renunciation maatte ansees bortfalden, ved at den, i hvis Interesse Renunciation gaves, gik Konkurs, inden den Transaktion, som ved Renunciationen skulde lettes, kom istand, saaledes at han ikke længere havde Interesse i, at Transaktionen istandbragtes. S. 729.

7 Oktbr. 1871. Panteret i et Skib efter Obligation, der var thinglæst ved Debtors personlige Værnething, anseet bortfalden ved hans Flytning til en anden Jurisdiktion, uagtet dette oprindelig var Kreditor uafvidende, og han strax, han derom blev vidende, traf Foranstaltning til ny Thinglæsning ved hans nye Værnething. S. 708.

17 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Størrelsen af det en Pantebogsfører ved en indløben Feil i en Pantatteft paadragne Ansvar. Sp. om en Panthaver, der efter Obligationens Text har Pant for paa-løbne Omkostninger, i Tilfælde af at han tillige har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til af Hensyn til efterfølgende Panthaver at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Panteklausulen, eller om han kan begjære Prioritet foran senere Panthavere ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelsen af almindelig Dom og Eksekution. 1872, S. 43.

24 Novbr. 1871. Stadeserstatningsfølgemaal mod vedkommende Pant-haver, fordi Approbation paa et Tvangsauktionsbud var meddeelt før Approbationsfristens Udløb. 1872, S. 17.

1 Decbr. 1871. Sp. om Anvendelsen af Konkursl. § 45 i et Tilfælde, hvor der før og efter et Stadesløsbrevs Udstedelse eksisterede et Mellemregnskab mellem Kreditor og Debitor, og hvor der opstod Sp. om de efter Stadesløsbrevets Udstedelse gjorde Forstræninger — uden Hensyn til at de indirekte havde virket til det ældre Mellemværendes Nedsættelse — skulde ansees som selvstændige nye Gjældsposter, for hvilke saaledes Pant kunde stiftes. 1872, S. 21.

20 Decbr. 1871. En Eksekutionsforretning i en fast Eiendom, paa

hvilken Debitor manglede thinglæst Gjæmmel, som heller ikke han, men andre senere erholdt, anseet ikke at medføre nogen reel Ret uagtet behørig Thinglæsning. 1872, S. 65.

19 Januar 1872. Sp. om en Haandpantkreditors Stilling ligeoverfor et Konkursbo ventileret. En af Debitor Kreditor giden Sikkerhed efter Omstændighederne ikke anseet at kunne komme Debitors Endossenter tilgode. S. 106.

24 Januar 1872. Indviklet Sp. angaaende den Ret, som tilkom en Mand i en til ham til Sikkerhed for Gjæld udstedt Pantobligation. Sp. om Forholdet mellem en med tidligere Prioritet thinglæst Pantobligation, som af Pantets Eier var benyttet som Depositum, og Kreditorerne efter de senere Obligationer. S. 153.

2 Marts 1872. Sp. om Gyldigheden ligeoverfor et Konkursbo af en Transaktion, hvorved en Person, som under Form af Leie drev Handel med Symaskiner, havde deponeret en Del med forskellige Kjøbere oprettede saakaldte Leiekontrakter i en Pant under Erkjendelse af at have — som det hed i Depositodokumentet — „overdraget Banken sin Ret som Eier og Udleier af disse Maskiner, indtil et sammesteds bevilget Laan var tilbagebetalt.“ S. 291.

6 Marts 1872 Sp. om ved Bestemmelsen af Prioritetsordenen mellem en Pantobligation og en Eksekution, der begge vare thinglæste, for den Person, der havde udstedt Pantobligationen og hos hvem der var gjort Eksekution, havde faaet thinglæst Gjæmmel paa vedkommende Eiendom, begge Hestefers Retskraft skulde regnes fra Skjødets Thinglæsning eller fra vedkommende Hestefesdokumenters Thinglæsning. S. 284.

20 Marts 1873. Under en Tvistsag berøres forskellige Sp. af Panteretten uden dog at løses, idet deres blotte Tvivlsomhed antages at beføie til at præsumere bona fides. S. 447.

3 Mai 1873. Antaget, at det som Følge af Panterettens alcesforfiske Karakter er ugyldigt at transportere den ved en Eksekutionsforretning erhvervede Pante,et til en Trediemand, for at tjene til Sikkerhed for en anden Fordring. Antaget, at det er ugyldigt, naar Nogen for usor-saldne eller eventuelle Forpligtelser under Eksekutions Form søger at skaffe sin eventuelle Kreditor Sikkerhed i Løsøre, som ikke leveres ihænde. Sp. om Gyldigheden af det saakaldte almindelige Udlæg i kollektivt betegnede Gjenstande berøres under Voteringen. S. 451.

7 Mai 1873. Antaget, at Husmandskontrakter oprettede paa Vilkaar, der ikke ere usædvanlig byrdefulde for Gaardmanden, ikke kunne omstyrkes af Panthavere, hvis Ret er ældre, men at derimod en yngre Husmandskontrakt maa vige for en ældre Panthaver, naar Vilkaarene ere usædvanlig byrdefulde. Under Voteringen antydes, at Spørgsmaalet om en saadan usædvanlig byrdefuld Husmandskontrakt's Rørreren ikke skulde være beroende paa, om der ved et effektueret Tvangs-salg faktisk opnaaes et Bud, tilstrækkeligt til, naar Kontrakten opret-holdes, at dække de tidligere Hestelser, men derimod afhængig af Spørgsmaalet om, hvorvidt Eiendommen paa den Tid, Husmands-kontrakten blev indgaaet, kunde ansees at være tilstrækkelig til, med Paahæfte af Kontrakten at fyldestgjøre ældre Hestelser. Ligeledes udtæles den Mening, at Dyreholdelsen af en saadan usædvanlig byr-defuld Kontrakt i Forhold til senere Panthavere, maatte bero paa, at den var thinglæst. Om intet af de to sidstnævnte Sp. formenes dog efter Voteringen bindende Præjudikat at være afgivet. S. 506.

- 30 Septbr. 1874. En Kreditor i et Bo, hvilken havde Gaandpant til Sitterhed for sin Fordring, paastaar at ville konkurrere i Boet for sin Fordrings hele Beløb, men gives alene Udlæg for den Del af Fordringen, som ikke dækkes ved Gaandpantets Realisation. Kreditor paastaar ved Dypgjøret af Udbringendet for Gaandpantet at have Ret til af dette Beløb at tage iflg betalt for 12 pCt. Bæselrente, men tilkendes alene Ret til at belaste Boet med 5 pCt. Efter Omstændighederne antages Intet afgjort om, hvorvidt det samme vil gjælde, naar Kreditor alene holder sig til sit Pant og ikke for nogen udættet Del af Fordringen melder sig i Boet. S. 713.
- 16 Oktbr. 1874. Sp. om en til de Brugsberechtigede solgt Almeneing var gaaet over til at danne en integrerende Del af Gaardene, saaledes at den de respektive Gaarde tilliggende Anpart uden særskilt at nævnes skulde antages at medfølge ved Skjedning og Pantsættelse, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 753.
- 19 Decbr. 1874. Streng Anvendelse af Konkursl.s § 45 mod Sælger, der sit Pant for sin Fordring i de af ham selv mod kontant solgte Varer. 1875, S. 138.
- 26 Januar 1877. Tvivlsomt Faktum. Antaget, at en paategnet Transport in blanco paa en Pantobligation giver den, der modtager Obligationen af Eieren, Ret til at udfylde Transporten. S. 157.
- 26 April 1877. Sp., om en Transport paa en Udhugstkontrakt efter Omstændighederne skulde anses som en datio in solutum eller som en Pantsættelse, besvaret til Gunst for den første Mening og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Eksekutionshaver. S. 426.
- 15 Mai 1877. Sp., om en Pantobligation, der ved afholdt Tvangsauktion ikke fuldt var dækket, kunde opretholdes i Gjældighed for dens fulde Beløb ved at dens Eier, der ved Tvangsauktionen ogsaa var bleven Pantets Eier, disponerede over den ved Transport for dens fulde Beløb, besvaret benægtende. Spørgsmaalet om Virkningen af Konfusion løses iffe. S. 429.
- 28 Juni 1877. Et Firma, der under Form af brugeligt Pant havde øvertaget og udhugget en Skov, som, Firmaet bitterligt, var pantsat til en bedre Prioritet, tilpligtet at betale denne Panthaver fuld Stadeserstatning, idet det i Medhold tidligere Præjudikater antoges, at pantsat Skov iffe maa hugges i videre Udstrækning, end at den i det Væsentlige vedligeholdes i den Stand, hvori den var ved Pantsættelsen, forudsat at dette er fornødent for at sikre tidligere Panthaver. S. 600.
- 23 Juli 1877. Kollision mellem en Grubeeier og en Panthaver i den Eiendom, paa hvilken Gruberne vare beliggende, løst til Forbæl for Grubeeieren, idet denne havde indgivet Anmeldelse for Pantobligationens Udstedelse og senere i rette Tid begjæret Muthing og Fristbevillinger. S. 657.
- 25 Oktbr. 1877. Sp. om Frdn. 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Eksekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjøber ved Tvangsauktion af saadan og c) af saadan Kjøber, naar han selv er Auktionsekvirent. 1878, S. 2.
- 23 Novbr. 1877. Fortolkning af Konkursl.s § 45. 1878, S. 193.
- 23 Febr. 1878. Sp., om Debtors Deposition af kontante Penge hos en Endossent for af denne at anvendes til Indfrielse af en Bæsel, der var anbragt i en offentlig Indretning, kunde opfattes som en

Sikkerhedsstillelse, besvaret benegtende. Spørgsmaalet, om en saadan Sikkerhedsstillelse i Tilfælde vilde rammes af Konkurslovens § 45, berørt uden at løses. S. 396.

- 26 Septbr. 1878. En Person, der kjøber en Gaard, udsteder Pantobligation for 3000 Spd. til Sælgeren. Ved Tvangsauktion over Gaarden bliver Sælgeren, da denne ved skadesløs Transport har overdraget Obligationen til andre, Kjøber for et Dub, der af Obligationens Rest-Paaløbende, 2,300 Spd. alene dækker 32 Spd. men mod at afgive særskilt For skrivelse for at Obligationen fremdeles blev bestående som Pant paa Eiendommen. Obligationens Eiere paategne den Erklæring om at de have frasalbt enhver Ret mod Obligationens Udsteder. Gaardens oprindelige Sælger og Obligationens skadesløse Transportant indtaler nu Restbeløbet hos Udstederen som en løs Gjæld uden at præstere Haandfristet tvitteret. S. 718.
- 25 Oktbr. 1879. Efterat en pantsat Eiendom er solgt ved Tvangsauktion, paastaar Debitor, at en Del af Stoven ikke følger Pantet, idet den er erhvervet efter Pantsættelsen ved Udstiftning mod en Husbehovsret samt noget kontant. Høiesteret forfattede efter de oplyste Omstændigheder denne Paastand. 1880, S. 52.
- 3 Decbr. 1879. En Person, der mindre end 6 Uger før Konkursen havde faaet kontant Betaling af sin Debitor, der senere gjorde Konkurs, tilpligtet at tilbagebetale Boet det oppebaarne Beløb, fordi den kontante Betaling antoges alene at være en Form, medens Transaktionen i Realiteten opløste sig i en Sikkerhedsstillelse. 1880, S. 198.
- 8 Mai 1880. Sp. om Virkningen ligeoverfor Pantdebitor i Tilfælde af mora af, at Cession har fundet Sted, uden at Debitor derom er underrettet. S. 502.
- 18 Mai 1880. I en Pantobligation stemmer Angivelsen af Eiendommens Styld ikke med Angivelsen af dens Numer. Ved Bestemmelsen af, hvad der var pantsat, lagdes den for Styldneren fordelagtigste Betragtning til Grund, saaledes at kun de Dele af det efter Ordene pantsatte Nr., der indbefattedes under den opgivne Styld, ansaaes pantsat. S. 442.
- 2 Juni 1880. Sp., om Assurancebeløbet for en pantsat fast Eiendom eller et Stik ubenvindende træder i den pantsatte Gjenstands Sted, berøres uden at dog bindende Præjudikat afgives. Antaget, at Panthaveren i ethvert Fald gennem Forbud maatte hindre Assurancesummens Udbetaling til Kredtmand, og at Assurancesummen i intet Fald af Panthaveren kan indtales hos en godtroende Kredtmand, der er kommet i berettiget Besiddelse af den. En Laangiver negtet at sitre sig ved et Skadesløsbrev, der var udstedt til Kautionsisterne, og paa hvilket Laangiveren ingen Overdragelse havde. S. 483.
- 2 Juni 1880. Efter Omstændighederne antaget, at en Blæsebælg og en Boremaskine, der vare nagelskaste, vare indbefattede under Eksekution over vedkommende faste Eiendom. S. 583.
- Bd. 10 Decbr. 1867. Sp., om man kan stille betingede Krav som Sikkerhed ved Anvisning. 1876, S. 430.
- Bd. 2 Febr. 1869. Sp. om Overdragelse til en Pantekreditor af Ret til, indtil hans Pantefordring er dækket, at oppebære den af Pantet faltende Husleie er bindende for Debtors Konkursbo. 1871, S. 645.
- Bd. 15 Septbr. 1873. Antaget, at til Stiftelse af sekundær Haandpantret udfordres ikke Vedtagelse af 1ste Prioritets Haand-

pantshaver, men vel Notifikation til denne. Antaget, at den sekundære Haandpantret i Kollision med lignende, regnes stiftet ved Notifikationen, ikke ved Gjældsbreve's Udstedelse. S. 659.

Afh. Kontraktspantets historiske Udvikling især i dansk og norsk Ret. 1872, S. 81, 113, 145, 161, 209, 225, 273, 341 og 409.

Afh. Om Møjligheden af Sifferbedsstillelse, hvis Gjensstand er en obligatorisk Rettighed. 1872, S. 457, 473.

Afh. Kollision mellem sekundære Panthavere i Løsøre. 1873, S. 297.

Notits. Brugsfant i Bergensstift. 1874, S. 238.

Afh. Om Schemaet for Realpanteregistrene. 1875, S. 577.

Parters Ed.

1 Marts 1873. Sp. om Anvendelse ligeoverfor et Do af juramentum ignorantia. S. 413.

5 April 1873. Sp. om Edsaffæggelsesforum for en Udlænding. S. 365.

3 Mai 1873. Sp. om Afgang til efter Omstændighederne at aflægge Paternitetsed. S. 422.

24 Januar 1874. Antaget, at Ed efter 5—1—6 var uanvendelig i et Tilfælde, hvor Dokumentet ikke var egenhændig underskrevet af Vedkommende og hvor Underskriften med ført Pen ikke var bekræftet overensstemmende med 5—1—7 samt hvor ikke det originale Dokument, men alene en Kopi var bragt tilstede under Omstændigheder, hvor denne Mangel antoges at maatte gaa ud, ikke over den, der påstodes at have underskrevet Dokumentet, men over den, der påstod Ed. Ed efter 1—14—6 efter de foreliggende Oplysninger af Høiestrets Majoritet heller ikke anset anvendelig. S. 228.

26 Mai 1874. Tvivlsom Stilling af Beviset paa Grund af Mistanke om Upaalidelighed hos Vidner. Sagen gjort afhængig af Appellantens Ed. S. 432.

23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af Citantens Ed, forsømmer denne, da Sagen af Indstevnte indbringes for Overretten, at udtage Kontrastevning. I Høiestret antoges Edsthemaet urigtigt valgt, saa at Retten ikke finder at kunne stadfæste Underretsdommen, og da Sagens, ved manglende Kontrapaaanke etablerede, processuelle Stilling udelukkede Retten fra at give noget Resultat mere i Citantens Favour end Underretsdommen, frifindes Indstevnte helt for Citantens Tiltale. S. 796.

28 April 1876. Tvivlsomt Sp. om en Sag skulde afgjøres ved Partsed efter Ls 5—1—6 eller ikke. S. 439.

5 Juli 1877. En Person, der benegtede sin Underskrift under nogle Dokumenter, hvis Bitterlighedsvidner vare døde, begjærer at aflægge den i 5—1—6 nævnte Ed, men negtes dette, da Underskriftens Ægthed ansaaes godtgjort paa anden Maade. S. 611.

25 April 1879. En som Barnefader udlagt Person efter Omstændighederne negtet at aflægge Benegtelsesed. S. 491.

26 Novbr. 1879. Benegtelsesed under Dissents anvendt i et Tilfælde, hvor den, der havde Bevisbyrden, alene havde et Vidne for sig, mod hvis fulde Habilitet der kunde gøres Indvendinger. 1880, S. 149.

5 Febr. 1880. Sp. om Partsed var anvendelig. S. 273.

6 Novbr. 1880. En Kvittering for oppebaarne Renter efter Om-

Stændigheberne sat ud af Betragtning, og Spørgsmaalet afgjort ved Parts Ed. S. 708.

Notits. Partsed aflagt under Sagen. 1874, S. 629.

Notits. Partsed brugt til at udsylde Bevisbyrden. 1874, S. 630.

Notits. Gjæsterets Edsag. 1876, S. 95.

Notits. Regtelse af Ed i Paternitetsdag. 1875, S. 335.

Notits. Indseende paalagt at tilvejebringe sin Hustrus Benegtel-
sesed angaaende Gjæld, stiftet i Tilfælde af hende. 1875, S. 759.

Patent.

13 April 1872. Sp. om Krænkelse af en Patentret løst ved en meget indskrænkende Fortolkning af Patentet. S. 331.

20 Novbr. 1879. Sp. om Grændsen for Domstolenes Omraade med Hensyn til Bedømmelsen af Patenters Retsgylbigheid i Genhold til tidligere Præjudikat besvaret derhen, at Domstolene afgjøre om den Forudsætning ved Patentets Meddelelse, at Opfindelsen ikke tidligere har været offentliggjort eller bragt i Udøvelse, medfører faktisk Rigtighed. Antaget, at Terminen, indtil hvilken denne Forudsætning maa holde Brøde, er Patentansøgningens Indgivelse, ikke Patentets Indvilgelse. Antaget, at en løs Avismeddelelse om, at en Opfindelse var gjort, ikke var nok til at bringe Opfindelsen i Klasse med „offentliggjorte“. 1880, S. 161.

Politi og Politiretsbehandling.

24 Febr. 1871. Sp. om Husintivisions Tilladelighed fra Grundlovens og Processlovgivningens Standpunkt. S. 221.

18 Decbr. 1871. Antaget, at Thingsvidne i Politisag, foranlediget ved Reassumtionskjendelse af en Appellinstans, skal behandles ved Politiret og saaledes uden Referent og Defensor, forsaavidt Thingsvidnet bliver at optage ved den Jurisdiktion, hvorunder Hovedsagen har været behandlet. Omkostningerne ved fællagtigen benyttet kostbare Retsbehandling dog efter Omstændighederne paalagte det Offentlige, idet Fellen ikke var af den Betsaffenhed, at noget Ansvar kunde paalægges Overretsreferenten eller Underdommeren. 1872, S. 24.

17 Febr. 1872. Sp. om hvorvidt § 2 i Lov af 17 Marts 1866 om Tiltalebeslutnings Udfærdigelse er anvendelig ogsaa i Politisager. S. 258.

2 Marts 1872. Sp. om Anvendeligheden af offentlig Politiretsbehandling, uagtet Paastand om Straf ei var neblagt. S. 270.

9 Marts 1872. Udskjæntning foretagen Nat til Søndag anseet som Helligbrøde efter Frdn. 12 Marts 1735 § 3. Sp. om Delingen af Mulkter for Helligbrøde i Bergen. S. 296.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorensskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulkforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. S. 674.

2 Septbr. 1872. Udskjæntning af Ol en Helligdag straffet som Helligbrøde, men taget i Betragtning som ulovlig Udskjænt af Ol ved Spørgsmaalet om Udskjæntningsretten skulde ansees forbrudt. S. 681.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Genhold til Politianordningen af 22 Oktober 1701, Post II Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Afgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Husintivision“. 1873, S. 125.

- 3 Juni 1873. Antaget, at Politiet i Kristiania, naar Sundhedskommissionen er hørt, under Mulkts Tvang kan forbyde Indvaanere at lade sinkende Skylvand gaa ud i aaben Vende. Misbilliget, at Politiautor ikke nærmere havde imødegaaet Tiltaltes Defensionsindlæg, men indladt Sagen i Genhold til Dokumenterne under Benægtelse af Tiltaltes Anbragte og uden Medlæggelse af formelig Paastand. S. 585.
- 21 Juni 1873. Omfattende Undersøgelse af Sundhedskommissioners Myndighed ligeoverfor Private, og specielt antaget at Sundhedskommissioner ikke uden Gjæmmel i Lov eller paa lovlig Maade tilkommen Vedtægt kunne give almindelige i den Privates Ret indgribende Regler til Fremme af Hygienen. S. 605.
- 20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartøiet havde gjort Vandreise til Hjemstedet, negtede at følge det paa en fornøjet Rejse, anseede at have gjort sig skyldige i Rømnings, og den ved Særetten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de Tiltalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kjendt uefterrettelig at være. S. 693.
- 21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justitsfog bliver at afvise fra Appellinstanser, naar det oplyses at Angt. er død efter Afgivelse af den paaanteede Dom og for Appellens Forkyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.
- 21 Oktbr. 1873. Antaget, at en Politisag efter Omstændighederne rettelig var fremmet mod en Tiltalt, uagtet denne udeblev fra Retten. S. 785.
- 15 Januar 1874. Sp. om ikke Tiltalte ligeoverfor Bygningskommissionen kontraktmæssig havde vedtaget videregaende Forpligtelser, end de Lovgivningen medfører, og om dette i Tilfælde kunde være bindende, og om deres Krænkelse kunde medføre samme kriminelle Følger som en Lovovertrædelse og paatales i politiretslige Former. S. 202.
- 30 April 1874. Spørgsmaalet, om et Par Haver i Bergen vare Almennings eller privat Ejendom indbragt for Retten som Politisag for Overtrædelse af Bygningsloven og det civile retlige Sp. løst som et præjudicielt Sp. under Politisagen. S. 492.
- 26 Maj 1874. Høiesterets Pluralitet misbilliger, at et for Sagen afgjørende Tingsvidne i en Politisag er bleven fremmet uden Varsel til Tiltalte, men finder at dette efter Omstændighederne kan passere. S. 533.
- 12 Septbr. 1874. Et Par Personer dømte i Mulk for at have overtraadt Politianordningen af 12 Febr. 1745, Post II Kap. 3 § 4 ved at have stude med Kanon paa Kristiania Bys Grund. S. 697.
- 12 Maj 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Spørgsmaalet om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbejde, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politiretsfog mod Kommissionen for dertil at hendes berettiget. Politiretsdommen paaantes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.
- 8 Juni 1875. Sp., om en ekstraordinær Konstabel, der optraadte i Uniform, kunde siges at være i Tjeneste, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 507.
- 12 Juni 1875. En Handelsmand anseet for Overtrædelse af L. 3

- Mai 1871 § 16—B for under Transport fra det egenlige Dylag til Afsendelsesstederne, midlertidigen at have havt 9 Lønder Parafinolie henliggende i aabent Gaardsrum i Kristiania. S. 585.
- 16 Juli 1875. En Person under Dissents mulktet i Genhold til Kristiania Politivedtægter for at have ført sin Vogn op paa Fortouget, for derved at opnaa en bekvemmere Paalæsning af Varer. S. 593.
- 10 Septbr. 1875. Kopalfernis antaget at henhøre under de i Lov af 3 Mai 1871 § 14 nævnte „lignende let antændelige Bædsker“. Antaget, at ved de i §en udtrykkelig nævnte Olier ligesaavel er sigtet til raffinerede som til uraffinerede saabanne. S. 615.
- 6 Oktbr. 1875. Rætt. af 12 Aug. 1778 anseet anvendelig ogsaa paa de til Almenninger udlagte Strætninger i Bergen, der efter Ordningen efter Byens Brand i 1702 tillades benytte som private Haver uden at kunne bebygges. Sp. om Retsforholdet med Hensyn til en Del af den saakaldte Bitterlebsalmenning i Bergen. S. 754.
- 7 Decbr. 1875. Antaget, at L. af 3 Mai 1871 § 22 maa forståes saaledes, at det kun er den Fabrik, der bestod ved Lovens Emanation, der ved denne § har faaet Ret til fremdeles at bestaa, men at derimod ikke ny Fabrik kan opføres til Erstatning for den ældre, naar denne er tilintetgjort ved Ildbrand, Explosion eller paa anden Maade. Antaget, at en ved Explosion faktisk delvis ødelagt Nitroglycerinfabrik maatte anses i Lovens Forstand „tilintetgjort“. Sp. om en kombineret Nitroglycerin- og Dynamitfabrik efter Omstændighederne skulde anses som et Anlæg eller som to. Antaget, at Tilvirkningen af Dynamit, der søgte sin Hjemmel i den nævnte § 22 i Loven af 1871, ikke kunde flyttes til en anden Bygning paa samme Eiendom. Antaget, at Bestyrelsen og ikke Fabrikbestyreren var ansvarlig for disse Lovovertrædelser, uagtet den sidste oprindeligt var stillet Bestyrelsen uadspurgt. 1876, S. 209.
- 8 Marts 1876. Politiretsdommen i en Sag angaaende ulovlig Handel, kjendt uetterrettelig at være og Sagen afvist fra Politiretten, fordi Forelægget ikke, overensstemmende med L. af 17 Marts 1866 § 38 og L. af 8 August 1842 § 39 var stillet af Overrigheden. S. 333.
- 6 Mai 1876. Antaget, at en Politiretsdom, hvorved en Person under Tvangsmulkt var paalagt at ryddiggjøre et Hus og udbedre en Del deraf, var appellabel til Høiesteret, og at en for Overtrædelsen idømt, i sig selv inappellabel Mulkt, fulgte den øvrige Dom til Høiesteret propter continentiam causarum. S. 509.
- 26 Septbr. 1876. Sp. om Forholdet mellem Frdn. af 12 Marts 1735 og L. 12 Juni 1869 §§ 9 og 11. S. 689.
- 21 Oktbr. 1876. En Person, der under meget undskyldende Omstændigheder havde ladet en Flyttevogn holde 1 Alen ind paa Fortouget i Kristiania, sædets for Overtrædelse af Politivedtægternes § 31 lfr. 14. S. 737.
- 20 Decbr. 1876. En Kvindesperson dømt i Straf efter hendes Forklaring til Politiammerjournalen, uagtet denne hverken var hende foreholdt inden Retten eller hun der overhovedet var examineret eller havde forklaret sig om Sagen. 1877, S. 63.
- 3 Septbr. 1877. Antaget, at Huseierne i Kristiania ere forpligtede til at bortføre Sne, som de fra deres Hustrage flusse ned paa Gaden. S. 683.

- 27 April 1878. Salariet til en som Politiaktor i Fogdens Sted bestemt Sagfører, paalagt det Offentlige. S. 574.
- 14 Juni 1878. En Gaardbruger, hvis Ko var kommen ind paa Jernbanelinien og forvoldte at et Træn gik ud af Sporet, sat under Tiltale, men frifunden, for at have forsømt at laase en Overgangegrind, som han blot havde lukket, og som en Uvedkommende maatte antages senere at have aabnet. S. 482.
- 1 Aug. 1878. En Person, der indbød til Subskription paa et Heftekrift, der skulde forbindes med en Pengepræmieudlodning, straffet efter L. af 14 Juni 1851 § 1, uagtet han, da han ikke erholdt Politiets Tilladelse, indstillede Udlodningen. S. 679.
- 12 Septbr. 1878. En Politibetjent anseet berettiget til at fordrø Afgang til et Hus, hvor han efter de af ham udenfra anstillede Jagtagelser havde al Grund til at antage, at der ved Leiligheden foregik ulovlig og Støi foranledigende Klubskantning, en Antagelse, som ogsaa senere viste sig at være rigtig. S. 691.
- 9 Oktbr. 1878. Antaget, at en Politibetjent, der paa Inspektionstur i sit Distrikt passerer et Rabobidstrækt, ogsaa inden dette nyder godt af den Beskyttelse, som 10—4 giver saadanne Officianter. S. 751.
- 7 Decbr. 1878. Forbrydelse mod 18—26 i et Tilfælde, hvor egen Tilstaaelse forelaa, behandlet politiretsvis. 1879, S. 32.
- 30 Aug. 1879. Sp. om Sagens Omfang efter Forelægget berøres uden at løses. S. 853.
- 9 Decbr. 1879. Antaget, at en Lensmand, der under en Udpantningsforretning, som han administrerede, havde forevist Polititegn, nød den Beskyttelse mod Forulempning, som Kriminalloven gennem Bestemmelse om offentlig Paatale har tilstaaet disse Funktionærer. 1880, S. 172.
- Bd. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Afgang til at forlange sig indladt i et offentlig Skæntested for at paase Politiklovgivningens Bestemmelser om Nattesjæde overholde. 1871, S. 31.
- Bd. 2 Oktbr. 1875. Antaget, at det medfører Mulk, ikke at fjerne sig fra Gaden, naar Politiet lovlig paabyder det. S. 635.
- Bd. 2 Oktbr. 1875. En Fabrik, der undlod at efterkomme Sundhedskommissionens Paalæg om at forhøje sin Fabrikpibe, eller at forsyne den med saadanne Indretninger, at Røgen fra samme ikke forulempede Naboerne, anseet med Mulk. S. 654.
- Bd. 2 Oktbr. 1875. Et Gasværk i By tilpligtet, overensstemmende med Paalæg af Sundhedskommissionen, at forhøje en Pibe og anbringe Træpiber, men frifunden for et videregaende Paalæg, der antoges at maatte medføre en Bygning fuldstændig Nedrivelse. Mulk ei antaget anvendelig, fordi Forelæg var givet og Sagen anlagt før den satte Frist var udløbet, uagtet Tiltalte havde erklæret ei at ville efterkomme Paalægget. S. 669.
- Notits. Sp. om Tingekvidner i Politisager optagne i Genhold til af Høiesteret affagte Reassumptionskendelser skulle behandles ved den Politiret, der har paatjenet Sagen eller ved vedkommende almindelige Underret. 1871, 197.
- Notits. Kumulation af Justits- og Politisag. 1871, S. 215.
- Notits. Et eller to Udsalgssteder. 1875, S. 588.
- Notits. Hvem er i Kristiania ansvarlig for Belemring af Brygge — Værelser eller Dampskibsexpeditøren? 1875, S. 638.
- Notits. Erstatnings Tilfældelse under Politisag. 1876, S. 95.

Notits. Betydningen af Ordet „bidst“ i Kristiania Politivedtægter § 5. 1876, S. 96.

Notits. Sag mellem Arbejder og Fabrikant behandlet som Politisag. 1876, S. 96.

Notits. Injuriesag behandlet som privat Politisag. 1877, S. 400.

Prioritet.

- 17 Novbr. 1871. Sp. om en Panthaber, der efter Obligationens Text har Pant for paaløbne Omkostninger, i Tilfælde af, at han tidligere har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til af Hensyn til efterfølgende Panthavere at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Panteklausulen, eller om han kan fordrø Prioritet foran senere Panthavere ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelse af almindelig Dom og Eksekution. 1872, S. 43.
- 24 Januar 1872. Sp. om Forholdet mellem en med tidligere Prioritet thinglæst Pantobligation, som af Pantets Eier var benyttet som Depositum, og Kreditorerne efter de senere Obligationer. S. 153.
- 6 Marts 1872. Sp. om ved Bestemmelsen af Prioritetsordenen mellem en Panteobligation og en Eksekution, der begge vare thinglæste for den Person, der havde udstedt Pantobligationen og hos hvem der var gjort Eksekution, havde faaet thinglæst Hjemmel paa vedkommende Eiendom, begge Hestellers Retskraft skulde regnes fra Skibets Thinglæsning eller fra vedkommende Hestelsesdokumenters Thinglæsning. S. 284.

- 27 Juni 1874. Den Indsigelse mod et Krav paa Prioritet efter Søfartsl. § 106, at den gjorde Forstrækning ikke var nødvendig for Skibet, forlæstet. Ligesaa efter Omstændighederne den Indsigelse, at Gjælden var afgjort ved Udstedelse af Regel fra en af Skibets Redere. Ligesaa in casu den Indsigelse, at Søfartsl. § 106 alene giver Fortrinnsret for Skipperens egne Udlæg og ei for Udlæg som han formaar Andre til at gjøre, idet Skipperen havde truffet for Beløbet og udtrykkelig transporteret sin Ret til det Hus, der som Kreditor indtalte det. Antaget, at Budet i sidste Passus af Søfartsl. § 106 selvbestigjøres ved Anmeldelse i Vedkommendes Bo. S. 593.

Db. 28 Septbr. 1868. Sp. om Eieren af en Stov, hvori han havde solgt alle Træer over en vis Dimension til Udbugst i Løbet af 10 Aar, mod fastsat Kjøbesum, betalbar i 3 Terminer i Løbet af de første halvandet Aar, var berettiget til ligeoverfor Kjøberens Konkursbo at gjøre dets fortsatte Udøvelse af Udbugstretten afhængig af, at Eieren nød forløbs Udlæg for den resterende Del af Kjøbesummen i den tilbageskaaende Udbugstrets Værdi og kun for den derved ei dækkede Del af Fordringen henvises til uprioriteret Udlæg i Boets Masse. 1871, S. 62.

Skifted. 12 Marts 1870. Sp. om Prioritet for Husleie i et Konkursbo, og om et Konkursbos Ret til til første Flyttebag, hvortil lovlig Opfyldelse kan gives, at ophæve en af Dybhyderen for længere Tid indgaaet Leietraktat. 1871, S. 469.

Skifted. 2 Decbr. 1871. Sp. om Sikkerhed for Gjæld var given i en Fordring paa en saadan Maade, at den kunde gjøres gjældende i Bo. S. 628.

Privilegier.

- 14 Decbr. 1872. Antaget, at det er forbeholdt Eierne af de privilegerede Bagergaarde i Bergen at bage Brød af finkfigtet Mel, og at det

alene er Brød af sammolet og stærktiget Mel, de saakaldte Fribagere have Ret til at bage. 1873, S. 106.

6 Juni 1874. Sp. om Grændsen for den tilladte Grovbrødsbagning i Bergen. S. 585.

28 Novbr. 1874. Antaget, at man efter senere indtraadt Forandring i saakaldet „stærktiget“ Mels Kvalitet, ikke længere kan bygge Forskjellen mellem fint og grovt Brød og saaledes Distinktionen mellem det Brød, som i Bergen er forbeholdt de privilegerede Bagere og det som er Gienstand for Fribagning, paa Forskjellen mellem, om det benyttede Mel har været „stærktiget“ eller finkigtet. 1875, S. 19.

8 Juni 1876. En Bagersvend i Bergen paaflager i Henhold til Priv. af 23 April 1744 § 2 et i Laugsamling fæstet Salg til en ældre Bagersvend med Paastand, at dette Salg alene er simuleret, idet Salget i Realiteten er fæstet til en yngre Bagersvend. Samtlige 7 Medlemmer ere i Henhold til Høiesteretsd. af 6 Mai 1843 af den Formening, at en Bagermester i Bergen, der udbyder sin Bagergaard til Salg i Laugsamling, ikke er pligtig til at sælge til ældste Bagersvend, der vil tage Eiendommen til de opgivne Vilkaar, men at han kan gøre Salget afhængig af Byderens Person. S. 519.

Ob. 13 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af den lgl. Bevilling af 11 Juni 1783 for den borgerlige Realskole i Thronbjelm til at indrette et Adressetontor. S. 342.

Processualia.

26 Novbr. 1870. Sp. om Nødvendigheden af Bevilling til at fremlægge nye Dokumenter i Høiesteret. Sp. om Vidners Inhabilitet. Sp. om Tilstræffeligheden af et Bevis for at en Mand havde givet Fuldmagt til at undertegne hans Navn som Endossent. Sp., om man af den Omstændighed, at en Eksekutionsakt ikke indeholder Noget om en Indsigelses Anbringelse ubetinget kan slutte, at den ei er anbragt, berørt under Roteringen. Ligeledes Sp. om Bevisbyrdens Stilling. 1871, S. 65.

10 Decbr. 1870. Sp. om der efter Forligsslagens Afslutning var Anledning til, foruden den principale — der udviklede — Søgsmålsgrund, ogsaa at støtte Søgsmålet til en subsidær, i Klagen ikke berørt. Sp. om Sagen under den første Forudsætning delvis skulde afvises fra Høiesteret som forsaavidt ikke paaendt i Byretten, der var gaaet ud fra den sidste Forudsætning, eller forsaavidt hjemvises til ny Paafindelse i Byretten eller om den nævnte Søgsmålsgrund kun skulde lades ud af Betragtning ved Sagens Paadømmelse. 1871, S. 52.

14 Decbr. 1870. Sp. om et Anbringende skulde sættes ud af Betragtning, som nyt i Høiesteret. Sp. om et af Indseende gjort, af Appellanten forkastet, Tilbud om at have Sagen, efterat dens Udsal mod Appellanten var bleven noget nær utvivlsomt ved en efter Stevningens Udtagelse, men før Sagens Opførelse paa Rartet, falden Høiesteretsdom, skulde medføre, at Appellanten ilagdes Sagens Omkostninger. 1871, S. 90.

20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Meddomsmand at have fungeret som Forligssekommisær i Sagen. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Ejendomsmand ved en Odelstagt, at han er Meddejer for en Andel i et lidet betydeligt Appertments til den Eiendom, som skal taxeres. Sp. om Virkningen af at den

- Part, der fremsatte Indhabilitetsindsigelsen selv havde begjæret de formentlig inhabile Mænd opnævnte. Sp. om Mændenes Indhabilitet kunde lede til Sagens Afvisning. Underdommerens Eragtning „tilsidesat“ og denne in solidum med Indsevnede tilplygtet at betale Appellanten Sagens Omkostninger. Strafsansvar efter Artl. 24—9 ikke antaget anvendelig paa en Underdommer uden efter af den forurettede Part udtryffeligt nedlagt Paastrand. 1871, S. 137.
- 10 Januar 1871. Sp. om en Søgsmålsgrund, der først anbragtes i Høiesteret, kunde opretholdes ved et i Forligssagen taget Forbehold. S. 141.
- 17 Januar 1871. Sp. om at hende en Justitssags Behandling uefterrettelig, fordi den var fremmet mod Tiltalte, uagtet hun udeblev fra første Sæssion efter lovligt Forsald, medens det Passerede ikke af Acten kunde sees fuldstændig at være foreholdt hende i Sagens næste Sæssion, da hun mødte. S. 132.
- 21 Januar 1871. Sp. om Aktionsdetretets Omfang. S. 265.
- 28 Januar 1871. Sp., om den, der møder og begjærer Udsættelse, men derpaa udebliver uden at udtale sig i Sagen, skal ansees som erkjendende Bederpartens Anbragte eller i Lighed med den udeblivende ansees at henholde sig til irettelagte Breve og Bevisligheder berøres under Roteringsen. S. 175.
- 28 Januar 1871. Sp. om en Person, der „efter Anmodning af Tiltalte“ har tilbagelaldt sin Klage over en Forbrydelse, der er privat-publikt Tiltale undergivet, med Virkning kan fornøje Klagen. S. 250.
- 4 Febr. 1871. Sp. om en Husmand, der havde forladt sit Hjemsted forat søge Arbejde i eller ved en ca. 10 norske Mile bortffjernet By, lovligten kunde varsles som Tiltalt i en Justitssag ved Stevningens Forkyndelse for den hjemmehørende Hustru. S. 193.
- 4 Febr. 1871. Sp. om en Bruger af en Del af en omprocederet fast Eiendom behøvede at stævnes som Part. S. 236.
- 10 Febr. 1871. Sp. om norsk Konkursbehandling kunde kræves paa Grund af Afbetaling af en af et Handelsbuss i Frankrig accepteret og der betalbar Regel, og om et Medlem af Handelsbussset som norsk Borger havde Børnething i Norge, saa at hans Forum med Hensyn til Konkursbehandling var der. S. 156.
- 18 Febr. 1871. En Forelæggelse anseet tilstræffelig, uagtet den refererede sig til en Anmeldelse, der omhandlede et ældre Faktum for hvilket intet Bevis havde, medens Tiltalte dømtes for yngre Fakta. S. 266.
- 18 Febr. 1871. Sp. om Forum i en Grændsetvist mellem to faste Eiendomme, hvor Eiendomsgrændsen og Jurisdiktionsgrændsen faldt sammen. Sp. om cumulatio inopta. S. 361.
- 24 Febr. 1871. Sp. om Husinspektions Tillabelighed fra Grundlovens og Processlovgivningens Standpunkt. S. 221.
- 1 Marts 1871. Sp. om en Søgsmålsgrund var frafalden ved Proceduren i tidligere Instanser. S. 281.
- 2 Marts 1871. Sp. om Forpligtelse til at vedligeholde et Veistykke, uden Hensyn til Befolkningen derved, er objectum appellabile. S. 285.
- 11 Marts 1871. Sp. om Erstatning under Straffesagen kunde ilægges Tiltalte for Forvender, der fode i Forbindelse med hans Forbrydelse forøvrigt, men ikke vare indbefattede under Aktionsordren. S. 261.

- 11 Marts 1871. Besynderlig indviklet Faktum. Sp. om Betydningen af forskellige Transaktioner over en fast Eiendom. Uoverensstemmelse i Proceduren i Underretterne og Høiesteret. S. 313.
- 15 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 19 sidste Passus i Lov om Lagrettesmænd af 28 August 1854, S. 345.
- 24 Marts 1871. Sp. om en Kontinuationsbevning, hvorved et i første Instants optaget Thingsvidne indbragtes for Høiesteret som Ketens Fornegelse med Forbigaaelse af Overretten, skulde afvises, dels fordi Afdgangen til at paaante Thingsvidnet var frasaaldt ved Overretsproceduren, dels fordi Kumulation af en Hovedsag, der var paaantet paa sædvanlig Maade, med et Kontinuationsføgsmaal, der var paaantet efter L.'s 1—6—17, skulde være utilstedeelig, dels fordi Beneficiet i det nævnte Lovsted, som tilsigtende Sagens Paaaflyndelse, overhovedet ikke skulde være anvendeligt, naar det øiensynlig ikke anvendtes i dette Diemed. S. 268.
- 30 Marts 1871. Justitsfogt mod tvende Løbser for uagtksom Paafeiling af ikke løbsppligtigt Fartoi indtruffen, medens Løbsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Løbslov af 1869, efter hvis Ikrafttræden Tiltale var dekretet, i saadant Tilfælde foreskriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.
- 31 Marts 1871. Sp. om en Indsigelse ved Proceduren var frasaaldt. En Pantbaver givet Afgang til selv at foretage Nedrivning af Bygninger, der urettelig vare opførte, idet man paa Grund af Indstevnets fuldsomme Insolvents ikke ansaa Tvangsmulkt hensigtsmæssig. S. 321.
- 1 April 1871. Tiltalte tilpligtet at erstatte den Godtgjørelse, som var udbetalt et Par Vidner for godvillig at møde udenfor sit Hjemthing, idet Optagelsen af et særskilt Thingsvidne, der antoges at ville paaføre Angi. mindst den samme Udgift til Salarier til Referent og Forsvarer, derved spares. S. 350.
- 15 April 1871. Sp. om Høiesteret i en Sag, der alene var paaantet efter Tiltaltes Begjær, og hvor han ved Overretten var anseet efter 19—2, kunde anvende 19—3. S. 339.
- 18 April 1871. Uregelmæssig Fortyndelse af en af den permanente norske Overrigtskommission i Stockholm assagt Dom efter Omstændighederne antagen at kunne passere, og Kompagnichefens Attestation om, at Dommen er Angi. forkyndt i hans og en subaltern Officers Paahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Fortyndelsen. S. 383.
- 29 April 1871. Sp. om summarisk Behandling. Sp. om Følgen af, at almindelig Behandling i et tvivlsomt Tilfælde feliagtigen vælges, ubetinget er, at Tiltalte befries for Udgifterne til Referent og Forsvarer. S. 388.
- 13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Dypgivende alene havde Transport til Intaskation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning Forskytelse af Gods uderetveret for denne Fordring. S. 457.
- 17 Juni 1871. Sp. om Forstaaelsen af N. L. 1—6—15. S. 526.
- 22 Juni 1871. Sp. om Afdgangen til at fremsætte en Indsigelse var affaaaret ved Underretsproceduren. S. 529.
- 27 Juni 1871. Sp. om en Indsigelse var betimelig fremsat under Proceduren. S. 553.
- 6 Juli 1871. Sp. om en Indsigelse mod for høi Renteberegning anbragtes for sent ved først at gjøres gjældende i Høiesteret. S. 509.

- 12 Juli 1871. Sp. om Særetsbehandling. S. 484.
- 12 August 1871. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Forelæggelse og om Sagens Appellabilitet til Høiesteret. Det retsmyndige Medlem af Særetten alene anseet ansvarlig for Undlæbelse af i Dommen at meddele den befalede Attestation om Sagsførelsen. S. 621.
- 7 Septbr. 1871. Sp. om en Eksekution, der ei havde været tilstede ved Eksekutionen, hvor der var forømt at afholde Effekter for 12 Spd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effekter til dette Beløb uden Paaante af Eksekutionen. S. 825.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om summarisk Behandling er anvendelig, naar Noget under Akkumulation efter 6—12 dømmes for flere Forbrydelser, hvoraf hver gaar ind under et Lovstykke, der har Alternativet Strafarbejde i 5te Grad, saa at der in abstracto er Mulighed for, at den samlede Straf kan blive Strafarbejde i 4de Grad. S. 675.
- 7 Oktbr. 1871. Sp. om en Indsigelse var frasalbt ved den tidligere Procedure. S. 687.
- 10 Oktbr. 1871. Anvendelse af Høiesteretsls § 8 jfr. 23, 25 og 26 med den Virkning, at et ved en striflig behandlet Sags Cirkulation afgivet Botum sættes ud af Betragtning, fordi den Voterende paa Grund af Sygdom ikke kunde afgive Røbe den til Doms Afgivelse berammede Dag, og en anden Tilforordnet indtraadte i den Syges Sted. S. 722.
- 12 Oktbr. 1871. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af, at Effekter vare forrykkede i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger, og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde ansees som summus tutor. Sp. om Lensmandens, Sørensskriverens eller Amtmandens Forhold kunde opfattes som en Klage. Sp. om Stemmeopstillingen inden Høiesteret afgjort ved særskilt Stemmegivning. S. 745.
- 14 Oktbr. 1871. En Renteberegning ikke undersøgt af Høiesteret, dels paa Grund af Appellmøden, dels fordi de Procedurende ikke havde forelagt Retten Materialier dertil. S. 777.
- 17 Oktbr. 1871. Sp. om en juridisk Indsigelse kunde tages tilfølgende af Retten, uagtet den ei udtrykkelig var paaberaabt i Proceduren. S. 768.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om Særet til Behandling af et kriminelt Tilfælde hvor Angj. tiltaltes for uagtsomt Manddrab ved et Dampskibs Overtællen af en Baad. En Dommeren af Fogden meddelte almindelig Demyndigelse til at opnævne Særetsmedlemmer anseet betydningsløs. Sp. om Anvendeligheden i Tilfælde af Lagrettesmændsløvens §§ 12 og 13. S. 781.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om Behandling ved Referent rettelig var anvendt. S. 789.
- 28 Oktbr. 1871. Sp. om Appellinstanterne, efterat Loven af 17 Marts 1866 er emaneret, kunne dømme den, der ved Dom paaantet alene efter Tiltaltes Begjær, er anseet for eftersølgende Delagtighed, for Anstiftelse. S. 814.
- 10 Novbr. 1871. Sagsbehandling i en alene efter Tiltaltes Begjær til Overret og Høiesteret indantet Sag kendt udestrekket at være, som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade. Referents og Forsvarers Galerier nebsatte, fordi de herpaa ikke havde været opmærksomme. Misbilligelse af, at Aktor for Høiesteret i det formelle Sp.

- ensidig havde stillet sig paa den Side, som nærmest tilkom Defensor. 1872, S. 1.
- 14 Novbr. 1871. Sp. om Begrænsningen af Appellinstanternes Competence, naar Appel er stæet alene efter Tiltaltes Begjær, med Hensyn til Fakta, for hvilke Tiltalte er frifundne i første Instants. Det antages ikke fornødent af Hensyn til Paafjendelsen af de i første Instants tilkendte Salarier i Høiesteret at dokumentere Sider af Sagen, der ikke foreligge til Paadømmelse i Realiteten. 1872, S. 7.
- 17 Novbr. 1871. Sp. om en Panthaber, der efter Obligationens Text har Pant for paaløbne Omkostninger, i Tilfælde af at han tillige har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til af Hensyn til efterfølgende Panthavere at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Panteklausulen, eller om han kan begjære Prioritet foran senere Panthavere ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelsen af almindelig Dom og Eksekution. 1872, S. 43.
- 5 Decbr. 1871. Antaget at en i Høiesteret udebleven Part er bunden ved et af hans i nærmeste Unerindstant's benyttede Advokat afgivet Samtykke til nye Dokumenters Fremlæggelse i Høiesteret uden Bevilling og Varsel. 1872, S. 33.
- 16 Decbr. 1871. Høiesteret berigtiger uden Foranledning af vedkommende Part en ubetydelig Post i et Regnskabsforhold. 1872, S. 36.
- 18 Decbr. 1871. Antaget at Thingsvidne i Politisag foranlediget ved Reassumtionskjendelse af en Appellinstants skal behandles ved Politiret og saaledes uden Referent og Defensor, forsaavidt Thingsvidnet bliver at optage ved den Jurisdiktion, hvorunder Hovedsagen har været behandlet. Omkostningerne ved seilagtigen benyttet kostbarere Retshandling dog efter Omstændighederne paalagte det Offentlige, idet Feilen ikke var af den Væsentlighed, at noget Ansvar kunde paalægges Overretsreferenten eller Underdommeren. 1872, S. 24.
- 13 Januar 1872. Sp. om offentlig eller privat-offentlig Baatale i en Sag mod en Præst, som i Strid med Vedkommendes Begjær ved Daadshandlingen havde benyttet en anden Oversættelse af Troesartiklerne end den i Alterbogen indtagne. S. 49.
- 16 Januar 1872. En Frifindelsesdom i en kriminel Sag, ved hvilken Amtet havde afviseret, anseet endelig og Sagen afvist fra Appellinstanternes, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.
- 18 Januar 1872. Misbilliget i Høiesteret, at Vidner mod Tiltalte vare ebsæstede i en Session, hvor han paa Grund af Militærtjeneste ikke mødte. S. 193.
- 20 Januar 1872. Paastand om Afvisning fra Særet af en Sag angaaende Berettigelse til at sætte et Stib til Auktion i Kraft af Retentionsret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, forkastet ved Høiesteret. S. 123.
- 3 Febr. 1872. Sp. om Afgangen til i Høiesteret uden Bevilling og uden Varsel til Modparten, der udeblev, at fremlægge et Thingsvidne, hvortil Modparten havde været varslet, men fra hvilket han var udeblevet. S. 177.
- 3 Febr. 1872. Sp. om Fortyndelse af Dpreisningsbevilling er fornøden, naar Indstevnte udebliver, i Tilfælde, hvor det i Stevningen heber, at den er udtagen „i Paavente af Dpreisning“. Sp. om Ansvar for Overrettens Medlemmer, der vare stævneble til at stande til Rette. S. 196.

- 17 Febr. 1872. Sp. om, hvorvidt § 2 i Lov af 17 Marts 1866 om Tiltalebeslutnings Udfærdigelse er anvendelig ogsaa i Politisager. S. 258.
- 2 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile. Sp. om Anvendeligheden af offentlig Politiretsbehandling, uagtet Paastand om Straf ei var nedlagt. S. 270.
- 9 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile til Høiesteret. S. 296.
- 9 Marts 1872. En Dom paaanlet til Høiesteret af en deri Interesseret, uagtet han i de underordnede Instanser ikke var gjort til Hovedmodpart, men alene varstet for Navns Nævnelse og af Hensyn til Interesse i Sagen. S. 299.
- 13 Marts 1872. Sp. om en Person vor rette Sagvolder. S. 403.
- 15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udfigelse i en OdelsløsningsSag rettelig var anstillet med den, som efter Kjøbelkontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere sit thinglæst Hjemmel paa Egendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Lide, trods Kjøbelkontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om OdelsløsningsSøgemaal uden ny Forligsmægling og Udfigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier, der uleider sin Ret fra den, mod hvem Søgemaal et er paabegyndt. S. 361.
- 20 Marts 1872. Sp. om en Arrest af Løkker, hvorved det arresterede Løkker ikke hændeliggjordes ved Rættning eller paa anden Maade, ab initio var ugyldig. Sp. om Arresten var bortfalden ved manglende Thinglæsning og manglende Forfølgelse. S. 365.
- 23 Marts 1872. Sp. om summarisk Behandling efter Lov af 6 Septbr. 1845 er anvendelig, naar der gjennem Sammenlægning af Straffe efter Rrl.s Kap. 6 § 12 er Mulighed for, at en høiere Straf kan fremkomme end Straf arbeide i 5 Grad. S. 287.
- 23 Marts 1872. Sp. om Soretsbehandling rettelig var anvendt. S. 334.
- 31 Mai 1872. Efter Omstændighederne intet Hensyn taget til en af Indstævnte, der ikke havde kontrapaaanlet, i Høiesteret nedlagt forandret Paastand. S. 435.
- 20 April 1872. Sp. om et Skøn for Dom bliver inappellabelt til Overfløn efter 6 Maaneders Forløb, eller om det er appellabelt til Overfløn saalange Hovedsagen ikke er endeligen paadømt. S. 489.
- 27 April 1872. Sp. om en Advokats Afgang til at vedtage Varsel i en Sag, hvor han ikke afgiver Møde. Antaget at en Part ved at appellere delvis til Stadsfæstelse, delvis til Forandring kan opnaa Forandring i Poster, der ikke angaar objectum appellabile. Sp. om Processkostninger og Mult for unødig Trætte. S. 370.
- 27 April 1872. Sp. om Tilstedeligheden af at samle flere Forbringere for forskellige Personer under en Sag for at opnaa summa appellabilis. S. 465.
- 8 Juni 1872. Sp. om en Sagfører rettelig var varstet som Mandatarius for sine Parter. Sp. om tvende Forbringere, hvoraf ingen særskilt løb op til summa appellabilis, kunde lægges sammen for at gjøre Sagen appellabel til Høiesteret. S. 511.
- 8 Juni 1872. Benyttelse af Retsvidner istedetfor Sagrettesmænd i en Session, hvori der førtes Vidner, efter Omstændighederne anseet at kunne passere. S. 515.
- 13 Juni 1872. Antaget, at summarisk Behandling ikke var anvendelig

i en Sag i hvilken Tiltalte havde tilstaaet et Faktum, hvis Strafbarhed beroede paa svigagtig Hensigt og erklæret sig villig til at modtage Straf med Tillsag: „saalandt Loven sætter Straf for saadant“. S. 729.

- 15 Juni 1872. Sp. om Anvendeligheden at summarisk Sagsbehandling i et Tilfælde, hvor der forelaa Tilstaaelse af en Forbrydelses faktiske Bestanddele, til hvilken imidlertid var knyttet Tilsag, der efterlod Tvivl, om det paaberaabtes i den Tanke at ophæve Hverningens Strafbarhed eller alene at virke til Straffens Formildelse. S. 692.
- 22 Juni 1872. Antaget, at Varsel efter 1—4—12 var anvendelig paa to Sømænd, der antoges at have havt fast Bopæl i Riget, men som paa Forbrydelsestiden vare fraværende paa en Fangsttour til Navaja Zembla. Sp. om Stevnemaalet under disse Omstændigheder skulde forkyndes paa Angj. s faste Bopæl eller paa hans sidste Opholdssted. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent eller Forbærer, fordi der er Sp. om som „Ansvar“ for begangne Feil at nedlægge hans Salarium. S. 649.
- 25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab ere habile Skjønsmænd ved en Expropriationstagt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.
- 10 Juli 1872. Sp. om et Særetskjøn om Bjergeløn efter Retvirentens Paastand, mod hvilken forsaavidt ingen Indvending gjordes, kunde forkyndes med Eksekutionsklausul som i en Domsfag. S. 621.
- 12 Juli 1872. Sp. hvorvidt Tvist om en Mands Ret til som Arvesøster at have Huse staaende paa Andenmands Grund kunde forkyndes afgjort af Fogden under en af Eieren retvireret Ubtaffelsessforretning eller om Fogden med Høie begjærede dette Sp. løst ved sædvanlig Rettergang. Naar en underordnet Retsbetjent er stævnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kost og Løring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstevningens Forkyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appellantskaben vil blive neblagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstevnede Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paa kjendelse i Høiesteret efter Tilstevning som Klage over Rettens Spilde m. M. S. 637.
- 19 Juli 1872. En Expropriationstagt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.
- 20 Juli 1872. Sp. om det i et Tilfælde, hvor der spurgtes om den ene eller anden af to Personer var den Forpligtede, var fornødent at inddrage begge under Sagen eller om den formentlig Berettigede kunde faa Dom over den, han ansaa forpligtet, uden at stævne den, han mente ikke at være forpligtet. S. 640.
- 2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sørenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Multisorelæggelser og Aktionsbekrefter i Politisager. Sp. om dette Sp. kunde inddrives for Overinstantserne ved Paaante af en Kjendelse assagt underet for flere forskellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. Antaget, at L.s 1—5—8 ikke er anvendelig, medmindre Sagen ved Beslutning er optaget til Kjendelse eller Dom. S. 674.
- 2 Septbr. 1872. Appel efter Tiltaltes Begjær og med det Offentliges Samtykke, men uden Bevilling, uagtet der fra begge Sider var afviklesceret ved Dommen. Behandling efter Loven af 6 Septbr.

- 1845 Hændt næfterrettelig paa Grund af Tiltaltes senere Tilbagekaldelse af den oprindelige Tilstaelse. S. 730.
- 21 Septbr. 1872. Sp. om Sagen angik summa appellabilis. R. L. 1—22—24 forstaaet saaledes, at det er nok, at vedkommende Domhaber, hvis Doms Eksekutionskraft er suspenderet ved Appel, forkynder Dommen for Fogden med Retvisition om i Tilfælde at erholde Affætning, for at det skal blive dennes Bligt uden videre Foranstaltning eller Røde fra Retvirentens Side at give Affætning, naar Eksekution fremmes efter Begjær af en anden Dom- eller Forligshaver. Antaget, at Affætningsretvirenten ikke behøver at knytte sin Retvisition til nogen bestemt forudsat Eksekutionsretvisition, men kan begjære den eventuelt for Tilfælde af hvilken som helst Eksekutionsretvisition. S. 763.
- 24 Septbr. 1872. En Skifteforvalter ikke anseet inhabil til som Underdommer at behandle Justitsfoged mod en under hans Skifteretsbehandling staaende Dpbyder for Forbrydelse mod 21—24 og 25. S. 758.
- 25 Septbr. 1872. Antaget, at Indstævnte kommer tidnok med Indsigelser mod Rettens Medlemmers Habilitet, naar de fremsættes første Gang, han tager til Gjenmøde i Sagen. Et Søgmaal afvist paa Grund af Uregelmæssigheder ved Lagrettets Dyrknelse. S. 737.
- 28 Septbr. 1872. Antaget, at det var tilstrækkeligt uden formelig Udtalelse i Konklusionen at sætte en med et Retsvidne afholdt Session ud af Betragtning. S. 829.
- 2 Novbr. 1872. Afvisning forbi Tiltalte ikke var stævnet efter 1—4—30. 1873, S. 49.
- 9 Novbr. 1872. Sp. om Høiesteret paa egen Haand skulde berigtige en ubetydelig Regnskabsfeil. 1873, S. 129.
- 16 Novbr. 1872. Realitetsdom i den i Retst. for 1872 S. 730 meddelte Sag, R. Nr. 359 1 S. 72. Sp. om Tiltalte, der domfældtes, kunde tilpligtes at betale Omkostningerne ved den tidligere ergangne, ved hendes urigtige Foregivender bewirkede, Næfterrettelighedsdom. 1873, S. 91.
- 21 Novbr. 1872. Antaget, at man ikke i Medhold Ls 1—6—17 kan paaanke en Realitetsdom direkte til Høiesteret med Forbigaaelse af Melleminstanser. 1873, S. 165.
- 10 Oktbr. 1872. Antaget, at det ved Forhørdelse af Stævning for en Tiltalt, der ikke forstaar Norsk, ikke udfordres Legitimation for, at den af Stævnevidnerne tilkaldte Tolk er befikket som saadan eller det fremmede Sprog mægtig. Strengere Fordringer derimod lagte til Grund med Hensyn til en under Forhør benyttet Tolk og en Forhørsforklaring sat ud af Betragtning med den Virkning, at Tiltalte frifandtes, i et Tilfælde, hvor Tiltalte paaafod at være misforstaaet, og hvor der var benyttet Tolk, som hverken var edfæstet eller godtgjort at være befikket af Øvrigheden eller at være det fremmede Sprog mægtig. En Vidneforsel mod ustevnt Tiltalt anseet bevisende mod ham, fordi Vidneforselen rettelig var fremmet mod Medtiltalte, og Forklaringerne ikke kunde udsøndres, eftersom hvorvidt de angik den stævnte eller den ustevnte Tiltalte, og fordi han senere stævnt var udebleven, saa at det var bleven umuligt at foreholde ham Vidneprovet og konfrontere ham med Vidnet, der paaant var indstævnt til samme Session, hvortil Tiltalte fik lovligt Varsel. S. 780.
- 26 Oktbr. 1872. Antaget, at et engelsk Affidavit ikke kunde tillægges et Vidnesbyrds Troværdighed ved norsk Ret. S. 841.

- 20 Decbr. 1872. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde bevirke Uetterrettelighed af en summarisk Sagsbehandling, at det var forsomt at tilkendegive Tiltalte, der alene var indfaldt til Forhør, at Sagen med det Samme gik under Dom. Sp. om saadan Tilstaelse var afgiven, at den hjemlede Anvendelse af summarisk Behandling. 1873, S. 273.
- 14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Sømands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i nordt Havn ikke kunde paadømmes efter nordt Love af nordt Domstole. S. 243.
- 15 Januar 1873. Den Omstændighed, at Aktionsordren kun lyder paa „voldsom Modstand mod Politiet“, ubeløfter ikke Metterne fra at anvende 10—1, naar Oplysningerne dertil give Anledning. S. 281.
- 23 Januar 1873. Antaget, at Raderiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning Søfolks Rømming eller Vægring ved at gjøre Tjeneste. En Sag hjemvist til Paastendelse i Realiteten ved Søretten, fra hvilken den urettelig var afvist, uagtet tgl. Bevilling til dens Paastendelse i Realiteten ved Høiesteret forelaa, idet Høiesteret ønskede til Veiledning ved Paastendelsen at have Sørettens Udtalelse om forskellige Punkter og opfattede Bevillingen som en Tiltalelse, ikke som en for det enkelte Tilfælde bindende Undtagelse fra den almindelige Regel. S. 601.
- 5 Febr. 1873. Sp. om en Skifteret kunde afgjøre Tvist om Egenomsret til Effekter, der vare registrerede som Boet tilhørende og saaledes ialfald formelt vare i Skifterettens Besiddelse, besvaret bekræftende. S. 313.
- 19 Febr. 1873. Sp. om et Stadeserstatningsstraf for at bruges til Likvidation mod Hovedforbringeren maa gjøres gjældende strax ved dens Indtale eller kommer tidsnok under en senere opstaaet Arrest-Stadsfæstelsessag. S. 409.
- 1 Marts 1873. Sp. om Anvendelse ligeoverfor et Bo af juramentum ignorantiae. S. 413.
- 5 April 1873. Sp. om Eidsafleggelsesforum for en Udlandning. S. 365.
- 19 April 1873. Antaget, at en Sag kunde fremmes mod en Tiltalt, der, uagtet lovlig varslet, ikke mødte under Angivelse af „Uldersdomssvaghed“. Den ergangne Dom ikke desto mindre kjendt uetterrettelig, fordi et, naar Tiltalte udeblev, fornødent Bidne ikke var afhørt. S. 485.
- 1 Mai 1873. En Appelpaategning i Genhold til L. af 17 Marts 1866 § 46 forstaaet strengt efter Ordene og et Faktum som Følge deraf anseet ubeløftet fra Høiesterets Paastendelse. S. 494.
- 3 Mai 1873. Antaget, at det er tilstrækkeligt, at en efter Sagens Paastevning erhvervet Opreisningsbevilling forkyndes Hovedindstevnte uden at lignende Forkyndelse udfordres forsaavidt angaar de for Processens Styld Indstevnte. S. 422.
- 15 Mai 1873. Den Omstændighed, at en Person eier et Par Aktier i et anonymt Interessentskab, ikke antaget at gjøre ham inhabil til som Dommer at administrere et Skøn, hvorunder det for Interessentskabet spurgtes om et mindre betydeligt Pengeløb. S. 569.
- 3 Juni 1873. Misbilliget, at Politiaktor ikke nærmere havde imødegaaet Tiltaltes Defensionsindlæg, men indladt Sagen i Genhold til Dokumenterne under Benægtelse af Tiltaltes Anbragte og uden Nedlæggelse af formelig Paastand. S. 585.

- 7 Juni 1873. Sp. om, hvorvidt 6—14—6 kommer til Anvendelse ogsaa ved Jordelendomme paa Landet, berøres. S. 623.
- 11 Juli 1873. En Indsigelse forlastet som forfælde fremsat. S. 580.
- 26 Juli 1873. Sp. om en Person er pligtig til under et Forhør at afgive Forklaring om egen ikke strafbar Usædelighed. S. 643.
- 2 Septbr. 1873. Antaget, at summarisk Behandling er anvendelig, om end Tiltalte, da han begit Gjerningen, ikke skønnede, at han begit en Forbrydelse, naar han kun erkjender at skønne dette, naar han under Sagen afgiver sin Forklaring. S. 633.
- 6 Septbr. 1873. Antaget, at Reberiet er berettiget til at paatale Forbrydelser mod Søfartsl.s §§'er 114 og 115. S. 673.
- 13 Septbr. 1873. Antaget, at en for ulovligt Brændevinsalg tiltalt Person kunde idømmes Erstatning til Delinkventfondet efter § 2 i Lov af 8 Mai 1869, uagtet Forelægget lød ikke blot paa Straf, der af Høiesteret skjærpedes, men ogsaa paa Konfiskation, der frasagdes ved den af Høgen inden Retten nedlagte Paastand og heller ikke idømmes af Høiesteret. S. 686.
- 20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartøiet havde gjort Bendereise til Hjemlandet, negtede at følge det paa en fornyet Rejse, anseende at have gjort sig skyldige i Rømnings, og den ved Søretten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de Tiltalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kjendt uetterskellig at være. S. 693.
- 25 Septbr. 1873. Bevis væsentlig ved Sanktebidner for at Afbetaling, der ikke vare afkrevede, vare gjorte paa en Pantobligation. Domsfældelse efter 10—19 antaget ikke i nogen væsentlig Grad at formindste et Vidnes Troværdighed. Søn af den personlige Debitor efter en Pantobligation anseet som habilt Vidne, fordi Faderens Interesse i Sagen ansaaes særdeles ringe, da han dels var aldeles insolvent, dels Pantet maatte ansees betryggende. S. 665.
- 9 Oktbr. 1873. Antaget, at den i L. af 10 Mai 1860 § 4 foreskrevne Appel af Expropriationsstæfter som Extraordenssager alene indeholder et Beneficium for Parterne, som disse kunne frasælbe ved at paaante Sagen som Ordenssag til Session. S. 699.
- 16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsbevning afvist, fordi Varsel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til dets Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilladte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.
- 21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Instikssag bliver at afvise fra Appellinstanserne, naar det oplyses, at Angj. er død efter Afgivelsen af den paaante Dom og for Appellens Fortyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.
- 21 Oktbr. 1873. Antaget, at en Politisag rettelig var fremmet mod en Tiltalt, uagtet denne udeblev fra Retten. S. 785.
- 25 Oktbr. 1873. En Person, der engang var mulkteret for at have oversiddet et Paalæg af Sundhedskommissionen, paaant mulkteret for forsat Oversiddet af samme Paalæg, der saaledes antoges at kunne lede til et ubestemt Antal Straffemulkter. S. 786.
- 15 Novbr. 1873. Sp. om en Del Vidner, der selv ikke vægrede sig for at afgive Vidnesbyrd, efter en af Parternes Protest skulde negtes afhøre som interesserede i Sagens Udfald, besvaret benægtende, idet

Bidnerne's Interesse efter de givne specielle Omstændigheder ikke ansaaes stærkt nok til at begrunde det modsatte Resultat. Ligeledes antaget, at Protest mod Afhørelse af Bidner, der ere inhabile paa Grund af Slægtskab, er unyttig, naar Bidnerne selv ere villige til at afgive Bidnesskyrd. S. 839.

28 Novbr. 1873. Paastand om, at et Erstatningsføgemaal i Anledning Lommerflaaders Anstød mod Elvebredden burde været anlagt mod Entreprenørerne og ikke mod Flodningsdirektionen, for hvis Regning Flodningen foregik, ikke tagen tilfølg. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta, idet en Dampskibsdirektion og en Lommerdirektion under en Sag vare søgte til Erstatning for den Skade, Elvebredden led ved de af Dampskibet forarsagede Vølgeslag og Anstød af Lommerflaader, heller ikke tagen tilfølg. 1874, S. 145.

6 Decbr. 1873. Antaget, at Bøbedomme, ialfald naar de ere lagte under civilt Føgemaal, efter Domsældtes Død kunne appelleres af hans Arvinger. 1874, S. 177.

15 Januar 1874. Sp. om en Tiltalt ligeoverfor Bygningskommissionen havde vedtaget videregaaende Forpligtelser end de Lovgivningen medfører, og om deres Krænkelse i Tilfælde kunde paatales i politiretslige Former. S. 202.

24 Januar 1874. Antaget, at Ed efter 5—1—6 var uanvendelig i et Tilfælde, hvor Dokumentet ikke var egenhændig underskrevet af Bedkommende og hvor Underskriften med sort Pen ikke var bekræftet overensstemmende med 5—1—7 samt hvor ikke det originale Dokument, men alene en Kopi var bragt tilføje under Omstændigheder, hvor denne Mangel antoges at maatte gaa ud, ikke over den, der paastodes at have underskrevet Dokumentet, men over den, der paastod Ed. Ed efter 1—14—6 efter de foreliggende Oplysninger af Høsterets Majoritet heller ikke anseet anvendelig. S. 228.

29 Januar 1874. Antaget, at Overtrædelse af Budet i Fr. 7 Juni 1760 om, at Appellationspaategningen skal indeholde, at Tiltalte ikke kan vænte yderligere Bærfel, ikke medfører Stevnamalets Ugyldighed. S. 262.

21 Febr. 1874. Sp. ved Appel alene efter Tiltaltes Begjær om hvad der efter L. 17 Marts 1866 § 47 skal tages under Paabømselse i Appellinstanterne. S. 190.

28 Febr. 1874. Urettelig anvendt summarist Sagsbehandling antaget ikke at lede til Urettertelighedsfhændelse, fordi Sagen ved Overretten fællagtigen var bleven paabømt under faktisk Forudsætning, der vilde tilladt summarist Sagsbehandling, medens Overretsdommen alene efter Tiltaltes Begjær var indantet for Høsteret. Herved formentlig forudsat den Forstaaelse af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appellinstanterne alene paakhende Processualia i Sager, der ere paaantebe efter Tiltaltes Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaantebe Dele af Sagen. S. 333.

7 Marts 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som uretteligen anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, istedetfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paatalte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.

13 Marts 1874. En i Overretten indløben Wildfarelse, hvorved en Tvist om Kravets Størrelse forvegledes med en Paastand om Livvidation, levede i denne Ret — uden at Afvisningsformen benyttedes —

- til at dette Tvistpunkt ikke afgjordes, fordi den Part, der paastrød det mindre Beløb, ikke havde udtaget Kontrastevning til Litigation. Herved vækkes i Høiesteret Tvivl om, hvorvidt denne Ret kunde tage det i Overretten forbigaaende Sp. under Paaastandelse, hvilket efter Omstændighederne antoges. S. 349.
- 21 Marts 1874. En Tvangsauktion paastraaet kjendt uetterrettelig at være, fordi Auktionsretvirenten i Konditionerne havde opgivet sit Tilgodehavende væsentlig for stort. Denne Paaastand imidlertid efter de foreliggende Omstændigheder forfattet. S. 394.
- 7 April 1874. En Sag, anlagt af Sognepræsten mod Kommunen som formentlig ansvarlig for Afgift af Jord, afgivet til en Skolelærers Brug, appelleret af Stiftsdirektionen som den, der har at paase, at Kommunens Forpligtelser med Hensyn til Skolevæsenet opfyldes. S. 389.
- 30 April 1874. Sp., om et Par Haver i Bergen vare Almeneing eller privat Eiendom indbragt for Retten som Politisag og det civilrettlige Sp. løst som et præjudicielt Sp. under Politisagen. S. 492.
- 9 Mai 1874. Antaget, at Paaastand om at frisindes for Fravigelse af Pladsen stiltiende indeholder Paaastand om i Tilfælde at frisindes for Erstatning for Affavn. S. 515.
- 9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Paa-beraabelse af § 10 i de nye Fattigløve meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Begne og hvor Boet negtede at anerkende Fattigvæsenet som dertil berettiget, ansaaes ikke Boet, men de tvende Understøttede, uagtet de ikke havde afgivet Møde og fremsat nogen Indsigelse mod Fattigvæsenets Paaastand, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varsles som saadanne til Appellinstanterne. Den efter denne Opfatning indløbne Feil, at Fattigvæsenets Appellsævninger baade til Overretten og Høiesteret var rettede mod Boet ikke mod de Understøttede, antagen berigtiget derved, at Høiesteretssejningen gaves en Paategning, som forlyndtes de Understøttede, og hvorved de varsledes som Hovedmodparter. Den Omstændighed at ikke særskilt Kontinuationssejning udfærdigedes anseet efter Omstændighederne (Sagen var beneficeret) uden Vægt. Da Stevnemaalet saaledes for Høiesterets Bedkommende ansaaes bragt i Orden, fandtes det ei nødvendigt ex officio at afvise Sagen fra Overretten, hvilket efter Omstændighederne maatte ansees at ville være uden reel Betydning og at stride mod Arvingernes Interesser. S. 519.
- 26 Mai 1874. Høiesterets Pluralitet misbilliger, at et for Sagen afgjørende Thingsvidne i en Politisag er bleven fremmet uden Barsel til Tiltalte, men finder at dette efter Omstændighederne kan passere. S. 533.
- 27 Juni 1874. Misbilliget at en Ret i en beneficeret Sag havde tilstaaet en Part omtrent 5—sem — Nars Udsættelse paa utilstrækkelige Grunde og antaget, at den Omstændighed, at Modparten ikke havde protesteret, ikke i og for sig var afgjørende for at meddele Udsættelse. En Sag, der til Udsættelsestiden var bleven forbigaaet formeddelt Forsald hos flere af Rettens Medlemmer, antaget at kunne foretages til en af Retten bestemt Tid, hvorom Parterne gives fornøden Underrøtning. S. 571.
- 27 Juni 1874. Antaget, at Budet i sidste Passus af Sefartsl. § 106 spidestgjøres ved Anmeldelse i Bedkommendes Bo. Sp. om hvem

- der havde Bevisbyrden for Annælsens Dato, naar det var paa det Rene, at den var fæet. Sp. om Indsigelsen var for ilde fremsat. S. 593.
- 29 August 1874. En Person, der ulovlig havde drevet Brændevins-
salg og Mudsalg i en andens Navn, sælbes ved Byretten i begge
Poster til Møller, der for Brændevinsalget bestemmes til 100 Spb.
og for Mudsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen lægges sammen
til en Sum. I Høiesteret afvises Sagen, forsaavidt angik det ulov-
lige Mudsalg som ikke angaaende summa appellabilis, nægtet
Konnexiteten mellem de to Fakta. S. 667.
- 29 August 1874. Sp. om summarisk Behandling. En Tiltalt, der
havde tilslaaet en Forbrydelse, der egnede sig til summarisk Paatale,
men som sættes under Tiltale tilige for en anden Forbrydelse, der ei
egne sig til summarisk Behandling, blev tiltalt i sædvanlig Justits-
sags Former. Frisunden for Tiltale i den Sag, der havde foranle-
diget almindelig Sagsbehandling, dømmes han dog i de underordnede
Instantier til at betale Sællerer til Referent og Forsvarer in soli-
dum med to Medtiltalte, med frifindes i Høiesteret herfor. S. 681.
- 1 Septbr. 1874. Antaget, at Anke over Mislighed begaaet ved en
efter Tilslaget og Forretningens Slutning meddelt Approbation paa
et Bud, gjort under en Tvangsauktion, maa gøres gjældende ved
Søgemaal a prima instantia og ikke kan gøres gjældende gjen-
nem Paaante af Auktionen. S. 641.
- 4 Septbr. 1874. Antaget, at passeret Forligsmægling inden den
almindelige Forligelseskommission gjør det overflødigst paanyt at mægle
Forlig under Eretten. S. 683.
- 17 Septbr. 1874. Den almindelige Praxis, at Thingsvidner under
Justitsfager optages uden særskilt Varsel til Tiltalte, antaget ogsaa
at kunne besørges ved Thingsvidner, der optages, før Tiltalte er stævnt
i Hovedsagen. S. 687.
- 22 Septbr. 1874. Antaget, at Paabudet i Frdn. af 7 Juni 1760
er fyldestgjort naar det i Appelpaategningen hedder, at Appellen sker i
„Enhold til Lovgivningens Bestemmelser“. S. 702.
- 9 Oktbr. 1874. En urettelig uden Dom afholdt Udbastelsesforretning
paaantes forgjæves til Underkendelse, fordi den Udbastende, inden
Spørgsmaalet om Udbastelsesforretningens Lovlighed var afgjort i
Høiesteret, ved endelig Dom i Realiteten var tilpligtet at fravige Et-
endommen, saaledes at ingen materiel Retstrænkelse i Virkeligheden
havde fundet Sted. S. 793.
- 23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af
Citantens Ed, forsømmer denne, da Sagen af Indstævnte indbringes
for Overretten, at udtage Kontraslevning. I Høiesteret antoges Eds-
themaet urigtigt valgt, saa at Retten ikke finder at kunne stadfæste
Underretsdommen, og da Sagens, ved manglende Kontrapaaante etab-
lerede, processuelle Stilling udelukkede Retten fra at give noget Re-
sultat mere i Citantens Fæve end Underretsdommen, frifindes Ind-
stævnte helt for Citantens Tiltale. S. 796.
- 21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. 1875,
S. 50.
- 28 Novbr. 1874. Begjæring om Appel anseet bevist ved Lensman-
dens Attestation om Egtheden af Angs Underskrift paa et med paa-
bolden Pen underskrevet Brev. Forskyndelsen af Dommen var paa
sædvanlig Maade attesteret af Stevnevidnerne og Tiltalte havde ved

- denne Leilighed erklæret, at han vilde betænke sig med Hensyn til Appellen. 1875, S. 13.
- 28 Novbr. 1874. I Henhold til tidligere Præjudikater antaget, at en som privat Politisag anlagt Sag angaaende Overtrædelse af Gaandværtslovgivningen kan paaantes som offentlig Sag. Det antages dog, at Sagen er begrænset ved den i første Instants brugte Procedure. 1875, S. 19.
- 12 Decbr. 1874. Sp. om Omfanget af en Tiltalebeslutning og om Domsstolens Afgang at hense et paatalt Faktum, der indeslutter to Forbrydelser, under begge Lovsteder, uagtet Tiltalebeslutningen alene nævnte det ene af de to. 1875, S. 41.
- 19 Decbr. 1874. Appellantens Sagsførers Barselsvedtagelse for Overrettens Medlemmer, der dog alene vare stævnte den assagte Dom at til- og forsvare, godtages. 1875, S. 138.
- 30 Januar 1875. Antaget, at Bevilling til Appel uden Hinder af Reglerne om summa appellabilis ikke behøver at fornyedes, naar det i Stevningen er nævnt, at Paaanten ster i Paavente af saadan Bevilling. Under Voteringen falder flere Bemærkninger angaaende det Omfang, hvori Udtalelser af enkelte Rettens Medlemmer, hvis Votum „i det Væsentlige og Resultatet“ tiltrædes af Højesterets Pluralitet, kunne anses i det specielle at være tiltraadt. S. 129.
- 30 Januar 1875. En Doms paaabegyndte Eksekution standst og Dommen paaantet til Eksempel, fordi det opbages, at Tiltalte tidligere havde været straffet, hvorom hun ikke tidligere var examineret. S. 273.
- 1 Febr. 1875. Antaget, at en Person, der vilde have endel ældre Overenskomster om, hvad der skulde betales for Benyttelse af Flodningsindretninger i et Basdrag omstørtet, saaledes at han skulde betale efter Skøn, ikke behøvede at stævne andre end den, der oppebar Afgiften, idet, i Forhold til de øvrige Interesserede, den Sætning opretholdes, at Dommen vilde være dem som ustevnte uvedkommende. Sp., om man under en Sag af ovennævnte Beskaffenhed har Afgang til mod Modpartens Protest ved Skøn under Sagen at faa fastsat den eventuelle Erstatning. Spørgsmaalet besvaret derhen, at saadant Skøn kan fremmes som Bevismiddel under Sagen, men uden den Virkning som vilde tilkomme et Skøn efter Dom. S. 161.
- 4 Febr. 1875. En Sag afvist fra Underretten, paa Grund af at Klage ikke ansaaes fremsat. Ved Bedømmelsen heraf, antages en, senere end Sagens Paadømmelse, af Vedkommende afgiven Forklaring om, hvad der havde været hans Mening, ikke afgjørende. Spørgsmaalet om Amtmanden som et Slags Overbærge skulde kunne optræde som Klager paa en Umyndigs Vegne, berøres under Voteringen. S. 148.
- 13 Febr. 1875. Højesteret kendte de ergangne Domme uetterrettelige, fordi Tiltalte, der var sat under Tiltale for ulovlig at have bemægtiget sig en Stof, der henlaa paa Stranden, hvilket af Pluraliteten fortolledes som Tyvssaktion, udenfor Anklagebelætet var dømt efter 21-14. S. 228.
- 10 Marts 1875. Højesteret misbilliger at en Retsadministrator havde truet en Tiltalt med Arrest, hvis han ikke vilde forklare sig. S. 214.
- 12 Marts 1875. Antaget, at der kan dispenseres fra forfordede Appelfrister, indførte ved Storthingslove. S. 232.
- 20 Marts 1875. Sp., om en Tiltalt, der allerede under Forhøret

- havde afgivet fuld Tilståelse i den Bøst, i hvilken han blev sættet, og for hvis Vedkommende Sagen saaledes kunde været behandlet uden Referent og Forsvarer, skulde tilpligtes at betale disse, der vare nødvendiggjorte derved, at der i første Instants var en negtende og senere frifunden Medtalt. S. 337.
- 3 Apr. 1875. Sp. om Forstaaelsen af Ordene „de Dele af Sagen, hvori Dommen er gaaen Domsældte imod“ i § 47 i L. af 17 Marts 1866. S. 348.
- 12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Spørgsmaal et om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbejde, som Bygningskommissionen ikke bilsigede, afgjort ved Dom, anlagger Politirets sag mod Kommissionen for dertil at hændes berettiget. Politiretsdommen paaantes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.
- 16 Juni 1875. Antaget, at det under en Øbelsag om en Gaard, der eiedes af et Handelsfirma, var tilstrækkeligt at indfalde, udfige og stævne Firmaets Chef og Disponent under Betegnelse som „Gaardens nuværende Eier“. S. 545.
- 22 Juni 1875. Antaget, at en Øbelsprætendent kan fortsætte et Øbelsøgningsfølgemaal, der er anlagt angaaende to Matrifulnumre over hvilke der er fælles Tagt, forsaavidt angaar det ene, over hvilket saaledes ingen særskilt Tagt have, mod en oprindelig Sagen ubedkommenne Tredemand, der i Mellemtid ved Retsforlig under særskilt Øbelsølgemaal var kommen i Besiddelse af dette Matrifulnummer. S. 549.
- 6 Septbr. 1875. Antaget, at en Magistratsperson i et Ladested kunde opnævne Soretsmedlemmer. S. 596.
- 6 Septbr. 1875. Ikenbe Domme, efter hvilke Straffen dels var udsaaet, dels var paabegyndt egehveret, paaante til Høiesteret, da det oplhstes, at Tiltalte, ved at forfølge tidligere ham overgaaede Domme, var sluppen for den forskyldte stigende Straf. Det ansaaes usornødent at hende en af de ældre Domme, ved hvilken han var dømt efter summarisk Behandling, uefterrettelig, fordi den Straf, han nu oplhstes at have forskyldt, oversteg, hvad der efter summarisk Behandling kunde have været ham idømt. S. 609.
- 6 Septbr. 1875. Tiltalte frifunden for at betale Omkostninger til Referent og Forsvarer, fordi Sagen antoges rettelig at skulle have været behandlet summarisk. S. 626.
- 10 Septbr. 1875. Sp., om under Tyvssag Erstatning kan tilfændes nogen anden end selve Bestaalne, berøres under Dissens. S. 628.
- 12 Oktbr. 1875. Et Stjon affagt underet mellem Biergerne og 3 Assuranceelskaber paaantes kun af det ene af disse, hvorfor Høiesterets Oversjon indskræntes til at gjælde kun de i dette Selskab forstredte Varer. S. 819.
- 13 Oktbr. 1875. En Person, der tiltaltes for Mened, Forsalfkning af et en Justitsag vedkommenne Brev fra Referenten og Brevbrud begaaet med Hensyn til dette Brev, dømmes i Overretten for de to første Forbrydelser og afvisescerede ligesom det Offentlige hermed. For den tredje Forbrydelses Vedkommenne blev Sagen derimod afvist fra Overretten paa Grund af manglende Klage fra Referenten, der ansaaes som den Fornærmede. Sagen appelleres af Amtet alene for dette Kallums Vedkommenne. Høiesteret antog efter Omstændighederne Amtmanden som rette Vedkommenne til at paaale denne Forbrydelse,

- og forlæste den Afsand, at delvis Affviescents og delvis Paaante skulde være utilstæbelig. S. 804.
- 19 Oktbr. 1875. Antaget, at Aale over at der under et Overfjøn efter Dom ikke var gjort Rede for hvorledes Mændene forstode Dommen, kunde indbringes for Høiesteret i Genhold til 1—6—17. Udtalelser om det Omfang, hvori Skjønsmænd ere forpligtede til at gjøre Rede for sine Udgangspunkter. Den Omstændighed, at Appellanten havde affviesceret ved Underfjønnen, der led af samme Mangel som den, der paaflagedes ved Overfjønnen, ikke antaget at hindre bettes særskilte Paaante. S. 823.
- 22 Oktbr. 1875. En fællagtig Høideangivelse i en Konduktorforretning, paa hvilken ingen af Parterne havde været opmærksom, betragtes af Høiesteret efter de paa Kartet anførte enkelte Høidemaal, hvorefter Høideangivelsen maatte være ubregnet. Forskjellige Udtalelser om Bevisbyrdens Stilling. S. 834.
- 26 Oktbr. 1875. Særlig tvivlsomt Sp. om en Indsigelse var frasalbt ved først i Overretten udtryffeligt at fremsættes. Sp. om hvilke Hensyn Retterne have at tage ved Ansættelsen af Salaret for en Sagsfører, der ifølge meddeelt beneficium paupertatis befales under Sagens Gang, efter allerede tidligere at have modt for Bedkommende og forsattet Beneficiansøgningen. S. 702.
- 13 Novbr. 1875. En lønnet Korporal ved en national Bataillon anseet at henhøre under Krigsret for almindelige Forbrydelser, uden Hensyn til om han var kaldet til nogen militær Tjeneste, da Aktionsordren udserdigeledes mod ham. 1876, S. 104.
- 13 Novbr. 1875. Syrdt Stemmegivning i Høiesteret angaaende Sp. om, hvorvidt et Salgstilbud skulde ansees uforbindende for Sælgeren, og om hvorvidt en Indsigelse skulde ansees forsent fremsat. Konklusionen fremkommer ved at optælle Stemmerne alene efter deres Konklusion uden Hensyn til Begrundelsen. Sp. om en Indsigelse var forsent fremsat. 1876, S. 130.
- 24 Novbr. 1875. Villiget, at en Underofficer i en Officers Forsald tillaldest som Medlem af en Overkrigskommission, der efter vedt. lgl. Ref. skulde bestaa alene af Officerer og en civil juridisk Embedsmand. 1876, S. 167.
- 27 Novbr. 1875. Sp., om et Fattum indbefattedes af Aktionsordren, besvaret benegtende. Sp. om en efterfølgende Tilstaaelse kunde opretholde en summarisk Behandling, der uden denne maatte falde, besvaret benegtende. 1876, S. 182.
- 27 Novbr. 1875. Sp., om en Smand, som rømte med Forstud paa Syre, efter Appelmaaden kunde dømmes efter Rell. § 21—1 eller alene efter Søfartslovens § 112. 1876, S. 227.
- 7 Decbr. 1875. Sp., om en ublastet Fæster af en Plads kunne faa Dom for, at han inden en vis Tid skulde sættes i Besiddelse af Pladsen, under Sag anlagt alene mod Gaardens Ejer, eller om den nye Fæster af Pladsen maatte varkles. Da den nye Fæster sad paa Opfyldelse, ansees Varsel til ham overskudigt. En i to Instanser tabt Sag vindes i Høiesteret med Omkostninger, efterat Appellanten havde erholdt Bevilling til at fremsætte en ny Indsigelse. 1876, S. 194.
- 7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovstiftet Forkyndelse af Underretsdommen ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domsældte ikke derom var fremkommen med Indsigelse ved Overretten og til Høiesteret var lovlig varklet. 1876, S. 229.

- 17 Decbr. 1875. Sp. om Tilkendelse af Sagsomkostninger. 1876, S. 198.
- 20 Decbr. 1875. Indskrænket Forstaaelse af Aktionsordren. 1876, S. 230.
- 26 Januar 1876. Den Omstændighed, at Søforklaring og Soprotest ikke vare optagne inden den i Søfartsl. § 20 nævnte Tid, efter Omstændighederne anseet irrelevant. Heller ikke den Anke, at man under Søforklaringen — altsaa uden Varsel til Modparten — havde afhørt andre Personer end Mandskabet, tilsaat nogen Bøgt, navnlig fordi Søforklaringen et var paaanført. S. 273.
- 2 Febr. 1876. En Strafarbejdsdom for Tyveri, hvis Eksekution allerede var paabegyndt, paaanført til Høiesteret fordi det opdages, at Domfældte tidligere flere Gange havde været tyvdomt uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skærper Straffen. En anden Tiltalt, der ved de underordnede Retter var ilagt 1 Aars Straarbejde, opdages, efter at have udstaaet de 8 Maanedes, at have været under 15 Aar, da Tyverierne blev begaaede, og frifindes nu for yderligere Straf. S. 283.
- 10 Febr. 1876. En Person under Disfents dømt for Rentyveri. To Personer, der havde deltaget i Gjerningen og bagefter nydt af Køsterne, sættes ikke under Tiltale, men edfæstedes isteden som Vidner. Dette sidste misbilliges af Høiesteret, der forsaabidt ubertjendte Sagsbehandlingen. Et Medlem af Retten udtaler sig mod, at Tingsvidner optages uden Varsel til Tiltalte, før Hovedsagen er inlamneret. Rettens Majoritet foretager dog Intet i denne Anledning. S. 307.
- 16 Febr. 1876. Sp., om Ordføreren i en Kommunebestyrelse var inhabil som Forligelseskommisær i en Sag, hvori Kommunen var Part, besvaret benegtende. Sp. om Aftedsbehandlings Nødvendighed. Sp. om Kommunebestyrelsen var kompetent Sagsøger angaaende et privatretligt Forhold, der angik en stor Del af Indbaanernes civile Interesser, berørt formentlig uden at løses. S. 321.
- 3 Marts 1876. En Aktionsordre i Genhold til § 2 i Lov af 17 Marts 1866, fortollet indskrænkende. Misbilliget, at et interesseret Vidne blev edfæstet. S. 401.
- 8 Marts 1876. Politiretsdommen i en Sag angaaende ulovlig Handel, hændt uetterrettelig at være og Sagen afvist fra Politiretten, fordi Forelægget ikke, overensstemmende med L. af 17 Marts 1866 § 38 og L. af 8 August 1842 § 39 var fæst af Overskrigheden. Aktor, der gjorde opmærksom paa den begaaede Feil og herom ønskede Rettens preliminaire Afgjørelse, dablet af Rettens Majoritet fordi han i Spørgsmaalet havde holdt sig neutral og ikke anført noget til Fordel for Politiretten Fortolkning. S. 333.
- 16 Marts 1876. Den Omstændighed, at N. L. 1—13—13 ikke var iagttaget, antaget at svække et Kontravindnes Prov, uagtet Paaanførte af den passerede Vidneforsel ei havde fundet Sted. Strid mellem Vidner løst ved at antage, at de neutraliserede hinanden. S. 391.
- 18 Marts 1876. Sp. om en Person, der i Underretten var dømt efter 21—13 Ifr. 5—9, og for hvis Vedkommende Appel alene havde fundet Sted efter hans eget Begjær, efter Paaanføringsmaaden kunde dømmes efter 19—1 under Disfents besvaret benegtende. S. 497.
- 25 Marts 1876. Høiesterets Pluralitet udtaler, at det ikke i sin

- Almindelighed kan tilliges, at Thingsvidne optages mod en Person, for han er bleven bekendt med at han er undergiben Aktion og uden Børsel til ham. Da Tiltalte senere foreholdtes det afgivne Bidneprov, uden at have nogen Bemærkning ved dette, lebede den brugte Fremgangsmaade et til nogen Følge. Tiltalte i Høiesteret frifanden for at erstatte det Offentlige et Beløb, udlagt til et Bidne, der mødte udenfor Jurisdiktionen, fordi det ei var ophjst, at Thingsvidnets Optagelse udenfor Jurisdiktionen var steet for at spare Omkostninger. S. 468.
- 1 April 1876. Sp. om en tidligere Høiesteretsdom gjorde den foreliggende Sag til res judicata, besvaret benegtende. S. 407.
- 22 April 1876. Høiesteret tilligede, at en Foged havde negtet at exekvære en Høiesteretsdom, hvorved en Person under en løbende Dagmølt til tilpligtet at udstede Skjøde paa en Gaard og tilpligtet at fravige den til Færedag, idet der ophjstes, at Gaarden allerede før Høiesteretsdommen ved upaaanket Tvangsauktionen var frasolgt den Dømte og overgaaet i en Andens Besiddelse. S. 471.
- 29 April 1876. En Underdommer tilpligtet at erstatte den forøgede Udgift, der var forvoldt ved, at han ved Bestikkelsen af Forsvarer under et Thingsvidne havde undladt at efterkomme Anvisningen i § 33, ff. § 5 i Lov af 17 Marts 1866. S. 518.
- 2 Maj 1876. En Indsigelse, bygget paa et Faktum, der var indtræffet efter Høiesteretsfævnings Udtagelse, sat ud af Betragtning som ny for Høiesteret og i Strid med den tidligere Procedure, hvor det indtrufne Faktum kunde været forudsæet som en Mulighed. S. 493.
- 4 Maj 1876. Antaget, at Justits-Departementets Cirkulare af 11 Marts d. A., forsaavidt det bestemmer, at meddelt beneficium paupertatis eller beneficium processus gratuiti ikke giver Ret til at udtage Kontrafævnning, selv i Appellinstanser, er lovmedholdigt og medfører, at Kontraappellanten selv maa bære Kontrafægsmaalets Omkostninger. S. 449.
- 6 Maj 1876. Antaget, at en Politiretsdom, hvorved en Person under Tvangsmølt var paalagt at ryddiggjøre et Hus og udbedre en Del deraf, var appellabel til Høiesteret, og at en for Overtrædelsen idømt, i sig selv inappellabel Mølt, fulgte den øvrige Dom til Høiesteret propter continentiam causarum. S. 509.
- 17 Juni 1876. Forligsmægling anseet overflødig i en som civil Sag til Høiesteret indanket Politisag angaaende Bygningslovgivningen. S. 546.
- 17 Juni 1876. Sp. om en Bidnevæstion som „intvistorisk“ skulde negtes forelagt. S. 552.
- 27 Juni 1876. Sp. om Appellens Omfang. S. 574.
- 27 Juni 1876. Summarisk Behandling opretholdt i et Tilfælde, der efter Sagens Stilling i Høiesteret vilde udelukket saadan, fordi den var bevirket ved Tiltaltes urigtige Døygiver i første Instans. S. 581.
- 1 Juli 1876. Tilligt, at et villigt Bidne er ført mod Modpartens Protest under Forbehold senere at bedømme dets Troværdighed. S. 556.
- 4 Septbr. 1876. Høiesteret misbilligede, at man i Underretten ved gjentagne Falskmaalsbøder havde søgt at tvinge en Person, der maatte var Gjerningsmanden, til at forklare sig i Sagen under Ed. S. 609.
- 5 Septbr. 1876. Situationskarts Nødvendighed i Appellinstanser bortfalder, naar vedkommende Domstol finder, at den uden saadant kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.

- 15 Septbr. 1876. Antaget, at Paaanke fra det offentlige Side efter Omstændighederne var frasaaldt i et Tilfælde, hvor vedkommende Amtmand uden Forbehold havde ladet en frifindende Overretsdom i en Straffag upaaanket i paa det nærmeste tre Aar, og ladet Udgifterne ved Sagen passere til endelig Udgift for Delinkventfondet. S. 657.
- 28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vedkommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tiltjendegivendet om, at Appellen i Tilfælde vilde finde Sted uden at han gaves yderligere Barsel, var bevidnet alene af Rensmanden uden Tilfaldelse af det andet Stevnebidne. S. 652.
- 7 Oktbr. 1876. Sp. om en Justitsag skulde afvises fra Underretten paa Grund af, at Aftalebeslutningen skulde være ulovffikket som ikke opfyldende de Forbringinger til Bestemtthed, som § 2 i Lov af 17 Marts 1866 gjør, efter Omstændighederne besvaret benegtende. Det Passerede dog af Høiesteret misbilliget. S. 673.
- 14 Oktbr. 1876. Et Forlig om at lade en Tvist om hvad der pligtedes for et udført Arbejde, afgjøre ved „Skjøn af uvillige Mænd, opnævnte af Fogden,” antaget at forudsætte at Skjønnen fremmedes i lovlige Former. Et afgivet Skjøn, ved hvilket der skæbde formelle Feil, der derhos lettelig kunde høvt Indskydelse paa Urfaldet, derfor sat ud af Betragtning og et senere i lovlige Former afgivet Skjøn lagt til Grund for Raadommelsen. Sag angaaende Forsikringsaellen af et Forlig angaaende en med et Fartøis Havari i Forbindelse staende Tvist, antaget at kunne anlægges ved almindelig Ret. En Kommissionsrør for et udenlandsk dampskibsrederi antagen efter sin Optræden i Sagen pligtig at taale Dom paa Nederiets Begne. S. 769.
- 21 Oktbr. 1876. En Person, der opgav at have fundet en Sjaalen Fraal, ansaaes i første Instants efter 21—14. Denne Dom appelleredes, alene efter Tiltaltens Begjær og antoges Appelmaaden af Høiesteret at ubelutte Domsfaldelse efter 19—6. S. 715.
- 21 Oktbr. 1876. Sp. om Anvendeligheden af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 717.
- 28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udsærdiget, for han fremmedte til Tjenstgjøring, skjønt Sagsbehandlingen sees at have fundet Sted under den militære Tjenstgjøring. S. 774.
- 28 Oktbr. 1876. Antaget, at Klage over urigtig Matrikulering kan anhangiggjøres for Domstolene, forsaavidt det paaftaaes, at den indløbne Feil er forvoldt ved urigtig Vedømmelse af Retspørgsmaal. Antaget, at saadan Anke kan indbringes for Domstolene i Form af Paaanke af Udpantningsforretning for udsignet Skat paa Matrikullen efter Barsel til de Autoriteter, der repræsenterer de forskjellige Skatter. S. 785.
- 28 Oktbr. 1876. Ved Balget mellem Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde for Værleri, taget Hensyn til en udenrettelig erhvervet Oplysning om, at Tiltalte var indgaaet i Ektekab. S. 809.
- 1 Novbr. 1876. Serbeles tvilssomt Sp. om, hvorvidt en Grændsetvist mellem to faste Eiendomme kunde behandles uden Aftedsbefaring og Situationskært, besvaret bejaende, idet Parterne antoges at have vedtaget ved Dommen alene at faa afgjort, hvilket af to Dokumenter indeholdende Grændsebestemmelser skulde være det gjældende, uden at der var Tvist om, hvor den i det gjældende Dokument

- fastsatte Grændse gik i Mærken. Forsaavidt Afsædsbefaring og Kart fulde kunne give noget Bidrag ved Balget mellem Dokumenterne, antoges enhver ved Mangelen forboldt Tvivl at maatte gaa ud over Ektanterne, hvem Mangelen var at tilregne. S. 753.
- 2 Novbr. 1876. Tvende Eragninger, hvorved det negtedes en Part at føre Vidner, fordi der, siden han indlød Sagen tilbuds, ikke var fremkommet andet end en kort Smødegaaelse til Protokollen fra Modpartens Side tilsidefatte. En Sameier i en Sameiestrækning anseet inhabilt Vidne i en Strid mellem en anden Sameier og en Trediemand, der paastod at være havneberettiget. En havneberettiget Husmand hos en anden af Sameierne derimod anseet efter Omstændighederne at burde føres som Vidne under Forbehold af senere at bedømme Vidnets Troværdighed. Sp. om Afvisning af Kontrappelesteningen fra Høiesteret, idet ikke Underdommeren ved denne saaledes som ved Hovedstævningen var stævnet til at stande tilrette. S. 776.
- 16 Novbr. 1876. En Indsigelse anseet frafalden ved først at være fremsat i Høiesteret. S. 805.
- 17 Novbr. 1876. Summa appellabilis udbragt ved at kapitalisere de kalkulerede aarlige Statter af en fast Eiendom og lægge dette Beløb til de forfaldne Statters Beløb. S. 819.
- 21 Novbr. 1876. Delvis Afvisning af en Justitsfog paa Grund af at Kgl. Ref. ikke var erhvervet overensstemmende med Kgl. Kap. 1 § 2. 1877, S. 66.
- 21 Novbr. 1876. I en Sag angaaende Forstaaelsen af Kristiania By's Sundhedsvedtægts §§ 11, 14 og 21 blev paa Grund af Splitelse af Stemmerne i Høiesteret intet bindende Præjudikat afgivet. En Voterendes dødelige Afgang under Sagens Paaløbelse leder til Tilfaldelse af en anden Voterende, og den Afvodes Votum sættes ud af Betragtning. Sp. om Domstolens Kompetens til at prøve Gyldigheden af Sundhedskommissionens Dekreter. 1877, S. 81.
- 25 Novbr. 1876. Høiesteret misbilligede efter Omstændighederne, at en Dommer havde negtet under et efter offentlig Foranstaltning optaget Justitsthingsvidne at afhøre Vidner, der vare indstævnte af den privat engagerede Defensor. Antaget, at Varslet til et under en Justitsfog optaget privat Thingsvidne er det for Ekstraretsfager bestemte. Sp. om Sportelberegningen for saadanne Thingsvidner berøres uden at løses. 1877, S. 97.
- 29 Novbr. 1876. Krigsretsdom til Bestillings Fortællelse for en Underofficer ikke anseet som Gjenstand for nødvendig Appel og en af Generalauditøren paa egen Haand uden Høiastkommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. Urigtig Optælling af Stemmerne i en Krigsret karakteriseret ved Underkjenning af Dommen. 1877, S. 88.
- 9 Decbr. 1876. Om Afgangen til at gjøre en i første Instans ikke udtryffeligt paaberaabt juridisk Indsigelse gjældende i Høiesteret. 1877, S. 107.
- 20 Decbr. 1876. En Kvindesperson dømt i Straf efter hendes Forklaring til Politikammerjournalen, uagtet denne hverten var hende foreholdt inden Retten eller hun der overhovedet var examineret eller havde forklaret sig om Sagen. 1877, S. 63.

- 9 Januar 1877. Sp. om Aktionsordrens Omfang berøres uden at besvares. S. 360.
- 15 Januar 1877. Sp. om Grændsen mellem de dømmende og de administrative Autoriteter med Hensyn til Bedømmelsen af et af en Sundhedskommission en Privat givet Paalæg. S. 177.
- 19 Januar 1877. Resumption til Oplysning om et Forhold, der alene vilde kunne faa mindre væsentlig Indflydelse paa Straffen for en Samling af Forbrydelser, anseet usornøden. S. 116.
- 27 Januar 1877. Paastand om Afvisning paa Grund af oumulatio inepta forfattet i et Tilfælde, hvor flere Grundeiere under samme Sag havde søgt en anden Grundeier til at ophøre med en for samtlige Eitanter paa ensartet Maade skabgjørende Bedrift og til Erstatning for den hver enkelt derved forvoldte Skade. S. 237.
- 1 Febr. 1877. Sp. om et anbragt og fuldt oplyst Faktum, der i Underretten ikke var paaberaabt som Begrundelse for en iøvrigt fremfat juridisk Paastand, mod Protest kunde benyttes paa saadan Maade i Appellinstansterne, besvaret bekræftende. S. 249.
- 3 Febr. 1877. Bevilling til uden Hensyn til Reglerne om summa appellabilis at paaanle en Dom til overordnet Ret antaget eo ipso at medføre Afgang til sammen med Dommen at paaanle en i Forhold til denne afholdt Eksekution. S. 265.
- 10 Febr. 1877. Sp. om hvilket Omfang en Sag efter den stedsundne Forligsmægling og den i første Instants nedlagte Paastand kunde gives i Høiesteret. S. 273.
- 1 Marts 1877. Bevisbyrden for at Beløb, der af en Kommunesatserer vare opførte som Restancer, ikke retteligt vare opførte som saadanne, anseet at paahvile Kommu.en. S. 465.
- 7 Marts 1877. Ergibet Dom givet under Hjerelønsag. S. 298.
- 17 Marts 1877. En Sag mod en Hoveddebitor og hans Kautionsist afvist fra de underordnede Instanster, paa Grund af at Varslet til Hoveddebitor ei fandtes løbligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionsists Bedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaanlet var, paa Grund af at Afgang efter den tidligere Procedure manglede til at nedlægge Hovedpaastand i Høiesteret mod Kautionsisten. S. 321.
- 17 Marts 1877. Sp. om Appellens Omfang. S. 385.
- 5 April 1877. En Sag antaget at kunne anlægges ved Kristiania Forum, uagtet forum delicti commissi og Tiltaltes Hjemthing var Hallingdal. S. 404.
- 7 April 1877. Misbilliget, at Politimesteren, uagtet Sagens Udsald ikke uvæsentlig beroede paa hans Forklaring, ikke i de underordnede Instanster var edfæstet, uden at denne Fæll dog, efterat Mangelen for Sagens Rettesførelse i Høiesteret var afhjulpen, antoges at maatte medføre Ansvar. S. 408.
- 13 April 1877. En Appellationsordre, der ikke eftertom Budet i § 46 i L. af 17 Marts 1866 om Strafferetspleien, fortolket indskrænkende og Sagen ved foreløbig Kjendelse af Høiesteret bestemt i Høiesteret alene at skulle foredrages og dokumenteres i den Udstrækning denne Fortolkning medførte. S. 414.
- 5 Mai 1877. Sp., om en Indsigelse var frasaaldt ved Proceduren i første Instants, besvaret benægtende. Antaget, at en Indsigelse, der støttede sig til et skriftligt Dokument og udenlandsk Ret, ikke kunde nyde Medhold, fordi hverken Dokumentet eller den paaberaabte frem-

- mede Ret vare dokumenterede. Ved denne Afgjørelse gik Retten ud fra, at en generel Benægtelse af en Savaridispache maatte antages at involvere Benægtelse af de deri indeholdte faktiske Anbringender. Soretsmedlemmer, opnævnte udenfor Jurisdictionen, ikke ansæde berettigede til Honorar. S. 481.
- 12 Mai 1877. Antaget, at en Person, der i Under- og Overret var frifunden for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—3, men dømt for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—9, uden Hensyn til at Appellen alene var fæstet efter Tiltaltes Begjær, i Høiesteret kunde ansæes efter den strengere Mening. S. 518.
- 26 Mai 1877. Sp., om der skulde gives Parterne noget Bærsel til en Tægtforretning som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 577.
- 2 Juni 1877. Referent og Forsvarer tilkendte Salarium, uagtet de havde forsværget at paastaa sig saadant tilkendt. S. 606.
- 12 Juni 1877. En Aktionsordre, hvorved en Person sættes under Tiltale for at have staalet „en Pung med Penge“ antaget at udelukke Domstolene fra ved Erstatningens Tilkendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. S. 556.
- 12 Juni 1877. En Amtmand paaanter en i kriminel Sag affaagt selskende Dom, ved hvilken Tiltalte havde afvisseret, til Overretten til Prøvelse alene forsaavidt angik et Sp. om den civilretlige Følge af Straffedommen i et Punkt. Overretten antager sig berettiget til, naanfeet Afvisserentien, selvstændig at tage Skildspørgsmaalet under Paaafjendelse, men Høiesteret antager. Skildspørgsmaalet ved den upaaante Underrettsdom løst med bindende Virkning for Appelretterne. S. 654.
- 22 Juni 1877. Sp., om et af Indstævnte i Mødregning bragt Beløb tilhørte samme Regnskab eller maatte betragtes som en selvstændig Mødforbring, der kun efter Kontrasogsmaal kunde indbrages under Sagen, besvaret til Gunst for den sidste Mening. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedsogsmaal kunde været indbragte for Soret, heller ikke kontrasogsmaalsvis kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.
- 23 Juni 1877. Sp. om Appellens Omfang. S. 596.
- 26 Juni 1877. En mindre Tydelighed i Afsedsbeskrivelse i Kristiania afhjulpen ved, at Førstvoterende i Høiesteret personlig besigtigede Stedet. S. 573.
- 5 Juli 1877. En Person, der benægtede sin Underskrift under nogle Dokumenter, hvis Bitterlighedsvidner vare døde, begjærer at aflægge den i 5—1—6 nævnte Ed, men negtes dette, da Underskriftens Regthed ansaaes godtgjort paa anden Maade. S. 611.
- 17 Juli 1877. Evende Stevninger, den ene paa et egzibelt Soretsfjøn, den anden paa den efter Skjønnets afholdte Eksekution, uden Bevilling behandlede under Et. Uagtet Skjønnets var fremmet mod Skipperen, antoges en Person, der uden nærmere Legitimation angav sig som Røder, i Høiesteret som Appellant. Paaastand om Ufetterrettelighedsfjendelse af Soretsfjønnet og Eksekutionen som afholdt i Reiserterne forlastet. S. 641.
- 17 Juli 1877. Misbilliget, at en i Sagens Udfald interesseret Person var edfæstet. En Sag reassummeret til Indhentelse af forskellige Personers edelige Prov. S. 677.
- 17 Juli 1877. Appel alene efter Tiltaltes Begjær affjærer ikke Ap-

- pellinstanserne Ret tit at anse en efter 19—6 dømsfældt Person efter 19—3 a. S. 680.
- 27 Juli 1877. Afholdelse af 2 Retsfessioner i en Justitsag paa Søndage efter Omstændighederne anseet tilstedelig. S. 645.
- 28 Juli 1877. Sp. om en afgiven Tilskaaelse var saa omfattende, at den besøgte til Anvendelse af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 667.
- 20 Septbr. 1877. Sp. om Forslaaelsen af § 47 i L. 17 Marts 1866 og om Virkningen af at Appell af en Overretsdømme, hvorved en Del af Sagen var antagen ikke at foreligge til Paadømmelse, alene var stæet efter Tiltaltes Begjær. S. 715.
- 2 Oktbr. 1877. Delvis Afvisning paa Grund af, at Sagen tildeels var afgjort ved inappellabel Dømme. S. 748.
- 6 Oktbr. 1877. Sp. om 27—3 andet Punktum kunde komme en Person tilgode, der ansaaes efter 19—6, jfr. 19—3, besvaret bekræftende. S. 781.
- 16 Oktbr. 1877. En gift og bosat Person, der for Legemsforværmelse idømtes 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød, hældtes inden Forhørets Optagelse 8 Dage i Baretægtsarrest og negtedes løsladt mod Morgen. Dette under stærk Dissents antaget ikke at kunne misbilliges, og Tiltalte derfor idømt Arrestomkostningerne. S. 791.
- 23 Oktbr. 1877. Meningsforskiel, om hvorvidt Tiltalte kunde sælbes for Samraad, da han derfor ikke var sældet ved Overretens Dømme, medens denne alene var appelleret efter Tiltaltes Begjær. 1878, S. 101.
- 27 Oktbr. 1877. Meningsforskiel, om hvorvidt de Tiltalte kunde sælbes for Samraad, da dette hverken var nævnt i Aktionsdekretet, eller de ved de underordnede Retters Dømme, der vare appellerede efter Tiltaltes Begjær, vare anseede overførte saadant. 1878, S. 41.
- 6 Novbr. 1877. Meningsforskiel, om hvorvidt Appelpaategningen skyldsigjorde Budet i § 46 af L. 17 Marts 1866. 1878, S. 17.
- 8 Novbr. 1877. Underdommeren, der havde undladt at bevidne Forsvarligheden af Politiaktors Procedure, anseet med Milt efter § 35 i Frdn. af 3die Juni 1796. 1878, S. 59.
- 10 Novbr. 1877. Antaget at kunne påføre, at en Overret efter Paastand af Appellanten, der forsaavidt ei modte Indsigelse fra Indstævntes Side, forandrede en Skiftedecision ikke blot i Appellantens Favour, men ogsaa i to Personers Favour, der ikke var Parter for Overretten. Da alle vare barslede til Høiesteret, gaves der Dømme angaaende Forholdet mellem samtlige de Personer, som berørtes af Overretsdømmen. 1878, S. 63.
- 22 Novbr. 1877. Skjensmænd erklærede inhabile, fordi de vare opnævnte fra et Distrikt, der ansaaes interesseret i Afgjorelse. Fortolkning af Lagretteslovens § 24. Toende Voterende udtale sig i forskjellig Retning om den Benyttelse der kan gøres af Udtalelser under Høiesterets Votering om en Sag. 1878, S. 71.
- 23 Novbr. 1877. Den Omstændighed, at Angi. ved Politirettsstevningen seilagtig var saggiven for „ulovlig Ulubstjænkning“ ikke antaget at være til Hindrer for at dømme ham for „ulovlig Vinubstjænkning“. 1878, S. 196.
- 24 Novbr. 1877. En Sag angaaende Forbrydelse mod SøfartsL. § 112 første Led og ArtL. § 21—1 i Medhold SøfartsL. § 124 anlagt

- ved almindelig Underret. Høiesteret lod dette passere, dog under Misbilligelse. 1878, S. 202.
- 30 Novbr. 1877. Endte i Sagens Udsald noget interesserede Vidners Troværdighed prøvet; det ene tilfaldt ikke liden Vægt ved Siden af andre Oplysninger, det andet anseet saagodtsom aldeles inhabilt. Paris Ed paalagt en Hævder til Benægtelse af en Hævdsberhvervelse ubelukkende Omstændighed. En almindelig Benægtelse sat ud af Betragtning. 1878, S. 213.
- 1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaante af en Decission, affagt i et sluttet og udloddet Bo, maa rettes mod dem til hvem Rindlerne ere udloddede, og at Skifteforvalteren ei kan stævnes paa et sluttet Bo's Begne. 1878, S. 241.
- 15 Decbr. 1877. Sp. om Afvisning af en Sag angaaende Flodningsafgift paa Grund af, at den var anlagt som Aastedsag. 1878, S. 257.
- 16 Decbr. 1877. Delvis Afvisning af en Grænsetvist, fordi ikke samtlige i Linien's Afgjørelse Interesserede vare indkaldte til Forligelseskommissionen og stævnte. Varsel, modtaget som Eier af en Eiendom betragtes ikke som ogsaa gjældende en anden Eiendom, som den stævnte senere bliver Eier af. S. 817.
- 20 Decbr. 1877. Høiesteret kjendte en Soretsdom, der dømsfældte en fremmed Sømand paa fremmed Fartoi for i norsk Havn begaaet Ulydighed mod Kapteinen, uefterrettelig og afviste Sagen fra Soretten som angaaende et ikke under norsk Straffelov hørende Forhold. 1878, S. 246.
- 15 Januar 1878. Summarisk Behandling anseet ubeluttet i et Tilfælde, hvor Tiltalte benegtede at have gjort sig skyldig i nogen strafbar Handling ved Undlæbelse af i sin Handelsforretning at føre Kassabog, medens han — Mønt paa utilfredsstillende Maade — havde ført Kladbog og Hovedbog. S. 298.
- 15 Januar 1878. Antaget, at Paaante efter Tiltaltes Begjær af en Dom, der fældte ham for simpelt Tyveri, ikke ubelukkede Appellinstanthen fra at anse ham efter 19—3 a. S. 300.
- 15 Januar 1878. Sp. om en privat-publik Raatale undergIVEN Forbrydelse var paalaget af Fornærmede, besvaret benægtende. Tiltalte frifunden for Justitiens Tiltale under nogen Tvivl om hvorvidt Sagen ikke egentlig burde afvises fra Underretten. Sp. om en Person, der i Underretten var frifunden for Indbrud, men dømt for Forbrydelse mod 22—14, i Overretten, hvortil Sagen alene var indbragt efter Tiltaltes Begjær, efter Appelmaaden de kunde været dømt for Indbrud. S. 321.
- 24 Januar 1878. Sp. om en Indsigelse skulde betragtes som et nyt faktisk Tvistepunkt, der ikke kunde indbrages i Proceduren. S. 353.
- 26 Januar 1878. Sp., om en Sagsførers Habilitet som Vidne paa Grund af hans Forhold til Sagen. S. 369.
- 6 Febr. 1878. Flere Afgjørelser i forskellige Retning af Sp. om, hvorvidt Indsigelser vare betimelig fremsatte. Paastand om en Døds-løsningsags Afvisning anseet implicite at indeholde Paastand om at Lösningssmanden skulde have sin Dødsret fortabt. S. 356.
- 8 Febr. 1878. Sp., om en Eiendom bestod af en sammenhængende Strætning eller af to Tæge eller Stykker og saaledes eventuel var undergivet tvungen Udskifning efter Udskifningslovens §. 1 b, antaget at henhøre under Domstolens, ikke under Eksonnets Afgjørelse.

- Derimod antaget, at Sp., om disse Leiges indbyrdes Belliggenhed betingede Anvendelsen af det nævnte Lovsted henhørte under Udskiftningsretten. S. 376.
- 23 Febr. 1878. Den faktisk Omstændighed at en Begærs-Indfrielse først var skeet 8 Dage efter Debtors Konkurs og 2 Dage efter Konkursens Offentliggørelse i Rigtstidenden anbringes først i Høiesteret og sættes derfor ud af Betragtning som ny Indsigelse. S. 396.
- 26 Febr. 1878. En Domsældt, der forkyndes sin Dom i Retten, erklærer at hun ansøgte Kongen om Formildelse i Straffen, men begjærer senere paa givne Anlehnung Appel, der af Amtet effektueres. Høiesteret antog Appelen tilstedelig. S. 576.
- 1 Marts 1878. Et ensligt Bidne, støttet af en uedfæstet Deponent, mod Tillæstets Benægtelse sat ud af Betragtning, tilbels paa Grund af, at Bidnet og Rand vare optraadte som Angivere og sandsynlig havde handlet af Fejlslyst. Det antages efter Omstændighederne at kunne passere, at en Politimester, der havde bekræftet Aktion og som Aktor paaabegyndt Sagens Udførelse, gik over til som Dommer at behandle den og som saadan paakjendte den. S. 523.
- 9 Marts 1878. Antaget, at Kongen kan give Bevilling til at fremsætte nye Indsigelser i Appellinstantserne. Sp. om Hensyn kunde tages til et i Forligssagen uberørt Punkt. S. 407.
- 19 Marts 1878. Høiesteret afviser ikke en Justitsag fra Overretten, paa Grund af Mangler ved Barslet til denne Ret, naar Barslet til Høiesteret er i Orden. Tvivl om hvorvidt det, naar Barsel gives efter „1—4—12 (1—4—10) sammenholdt med Febr. 1806“ er nok, at Underretsdommen og Appelpaategningen læses ved Overretten samme Dag Sagen indlamineres og førend dette sker. S. 211.
- 30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig, paaanteedes, afvist, fordi Forligelseskommissarerne ikke vare barslede. S. 566.
- 3 April 1878. Spørgsmaalet, om en Tillæsbeslutning opspildte Forbringerne i 2. af 17 Marts 1867 § 2, besvaret bekræftende. S. 440.
- 5 April 1878. Antaget, at Drevøvrigheden kan paaante en kriminel Dom ved hvilken den har afvisesceret, naar nye Oplysninger bringe Sagen i en ny Stilling. S. 467.
- 27 April 1878. Bedkommenne Advokatens Overenskomst i Stranken sat ud af Betragtning som mindre klar. S. 472.
- 27 April 1878. Salariet til en som Politiktator i Fogdens Sted befulgt Sagfører paalagt det Offentlige. S. 574.
- 27 April 1878. Summarisk Behandling anvendt uagtet Tilstaaelsens betingede Bekræftelse. S. 610.
- 10 Mai 1878. Sp., om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Ligning tilfædesat, besvaret benægtende i et Tilfælde, hvor Feilen var Hønsnæssig og ikke berøede hverten paa mala fides eller culpa fra Ligningskommissionens Side. S. 580.
- 4 Juni 1878. Antaget, at man kan faa Hønsnæssige Udtalelser, der findes i en Sætsd., prøvede ved Overfjøn, uden at dog dette faar et almindeligt Overfjøn bindende Karakter, hvorimod det alene bliver at betragte som et Bevismiddel, hvis Vægt Høiesteret paakjender. S. 526.
- 5 Juni 1878. Sp. om summarisk Behandling. En Udledning, uagtet idemt Strafarbejde, ikke dømt til at udføres af Riget, fordi hans Hjemsted ikke kjendtes. Overretsreferenten, der havde fremmet Sagen en Retsdag forfælte, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestom-

loftninger. Ved en Feiltagelse var Appellen, da Sagen indbragtes for Høiesteret, ikke forkyndt Øverretsreferenten; da Attor ikke sørger for at berigtige denne Feil, opstaar Sp. om at lade ham betale disse Arrestomkostninger, hvilket dog ikke bifaldes, da Ophold ikke ansees forboldt derved. Derimod nedsættes Attors Salarium, fordi han ikke proprio motu havde sørget for at berigtige den begaaede Feil. S. 624.

22 Juni 1878. Antaget, af Tingsvidner ikke, naar Indstevnte udebliver, kunne fremlægges i Høiesteret uden Bevilling, fordi han har været stævnt til Tingsvidnet, men alene, naar han der har mødt uden at gjøre Indsigelse. S. 593.

13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt“ havde undertegnet et Certeparti paa Stipperens Begne, sagsøges af Befragteren paa Grund af manglende Opfyldelse af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagvolder. Sp., om Retten processuelt havde Afgang til og om der var faktisk Grundlag for en Dom, støttet paa, at den nævnte Fuldmægtig ved sit Forhold havde forvoldt, at Certepartiet ikke blev opfyldt. S. 618.

2 Septbr. 1878. Høiesteret dablede, at en Sag var behandlet summarisk, uagtet Forhøret indeholdt Oplysning om et ikke tilstaaet Faktum. S. 722.

28 Septbr. 1878. En Person, der havde tilstaaet at have kastet Stene efter en Kjørende i den Hensigt „at fræmme“, men uden „Hensigt at ramme“, sælbes i de underordnede Instanser under summarisk Behandling efter 15—10 og 11, hvorimod Høiesteret hender Sagsbehandlingen som ikke hjemlet ved L. af 6 Septbr. 1845 udestrettelig. S. 828.

16 Oktbr. 1878. En Strarbeidsfanges Bøld imod Medfanger antaget ikke at kunne paatales af Strafsankstens Bestyrelse, men alene af de fornærmede Fanger. S. 759.

25 Oktbr. 1878. Antaget, at flere Personers, hver for sig knappelige, Fordringer for forskellige Arter Byggematerialier til samme Bygwerk kunde gennem Transport til en Person til et samlet Beløb af over 400 Kroner gjøres appellable uanset Høiesteretslovens § 6. S. 821.

16 Novbr. 1878. En Sag afvises, fordi Opreisningsbevillingen var ansøgt mere end 3 Aar efter den paaante Doms Afgivelse. 1879, S. 53.

20 Novbr. 1878. En Person, der ved Overenskomst var tilstaaet Ret til alternativt at overtage den hele eller den halve Gaard, paa- staar i Klagen alene den halve, men i Stevningen den hele Gaard. Inden Retten nedlægger han Paastand „overensstemmende med Klage og Stevning.“ Efterat Kontinuationsklage har afslutvet den formelle Hindring mod at tage den videstgaaende Paastand tilfølge, opstaar Sp. om ikke Klageren med Hensyn til Sagens Omfang er bunden ved sin først udtagne Klage. Dette antages efter Omstændighederne, uden at dog Spørgsmaalet om, hvorvidt Klagen i Almindelighed har denne Birtning løses. Klagen, der var forfattet af vedkommende Forligelseskommissionær, idet Klageren var ufrivillig, førstvrigt forstaaet efter Klagerens antagelige Mening uden strengt at holde sig til Ordene. Dom i Høiesteret givet paa Erstatning i Stedet for Skjodes Udstedelse, fordi Gaarden oplystes at være solgt; saa Skjodes Udstedelse var retlig umulig. 1879, S. 45.

- 22 Novbr. 1878. Særbeles tvivlsomt Sp. om, hvorvidt et Mellemværende mellem to Parter helt var opgjort ved et affuttet Kommissionsforlig eller om et i Klagen ikke berørt Punkt laa udenfor Forliget; besvaret til Gunst for den sidste Mening. Spørgsmaalet om Refultatet af den modsatte Besvarelse skulde være den nye Sags Afvisning eller Indst. s Frifindelse løses saaledes ikke. 1879, S. 55.
- 7 Decbr. 1878. Forbrydelse mod 18—26 i et Tilfælde, hvor egen Tilkaadelse forelaa, behandlet politiretsvis. 1879, S. 32.
- 14 Decbr. 1878. Sp. om en efter Overretsdommens Affigelse afgiven Erklæring fra Klageren, at han aldrig havde ønsket den ene Angl. tilfaldt, var at betragte som en bindende Fortolkning af Klagen eller en Tilbagekaldelse. 1879, S. 90.
- 19 Decbr. 1878. Sp. om en Betjents Bidnehabilitet i et Tilfælde, hvor der eventuelt kunde være Sp. om Ansvar for ham selv. 1879, S. 109.
- 14 Januar 1879. Sp., om Deponenters Forklaringer under Forhøret skulde foreholdes Tilt., ventileres uden at løses. S. 121.
- 1 Febr. 1879. Spørgsmaalet om, hvorvidt et Forhør, for at 27—3 sidste Passus kan komme til Anvendelse, hvor summarisk Behandling findes; Sted, bør indsendes til Amtet, naar Forbrydelsens Gjenstand er saa liden, at Lovstedet er anvendeligt, berøres under Røteringen og besvares benægtende i et Tilfælde, hvor Amtet havde oversendt Sørenskriveren Klagen til Forhørs Optagelse og hvor Forhøret væsentlig bestyrkede det i Klagen anførte. S. 229.
- 11 Febr. 1879. En Sag, hvorunder Gierne af en Strand paastode Godtgjorelse med et inappellabelt Betsb. for en anden fast Eiendoms Benyttelse af Stranden til Løseplads, ex officio afvist fra Høiesteret som angaaende en ikke appellabel Gjenstand, idet det ikke fandtes at kunne komme i Betragtning, at Brugerne paastode sig frifundne paa Fundament af, at en saadan Brugsret som Servitut skulde tilkomme deres Eiendom, og Sagen saaledes indirekte angik en Servitut over en fast Eiendom. S. 231.
- 20 Febr. 1879. Sp. om Aktionsordrens Omfang. S. 248.
- 21 Febr. 1879. Appel, der er fæstet efter Domfældtes Begjær, ikke antaget at berøve Appellinstantserne Afgang til at subsumere under et strengere Lovsted. S. 205.
- 5 Marts 1879. En „Klage“ til Amtmanden efter Omstændighederne antaget at indeholde Begjær om Baatale og saaledes at afbryde Preskription. S. 253.
- 6 Marts 1879. Sp. om, i hvilket Omfang den korresponderende Næder kan vedtage Varsel for Medrederne. S. 261.
- 29 Marts 1879. En Underdommer, der havde frifundet en udebleven Indstævnt paa Indsigelser, der ikke fremgik af de irettelagte Dokumenter, stævnt til at stande til Rette og dømt til at betale Sagens Omkostninger i Appellinstantsen. S. 393.
- 1 April 1879. En ved Overretten idømt Multt af 40 Kr. for utilbørlig Stridemaade, blev af Høiesteret ikke taget under Paastjendelse i Forbindelse med vedkommende Sag, da den ikke udgjorde summa appellabilis. Indsigelse mod den ved en Ubpaantning fremlagte Beregning antaget at komme tidsnok i Overretten. S. 435.
- 3 April 1879. Sp. om Omfanget af de Fakta, der ved ForligsKlagen kunde antages indbragne under Sagen. Sp. om Indst. i Appellinstants kan gjøre enkelte Sagsmaalsfundamenter, der i første

- Instantis ere forlæstede, gjælende uden Kontrastebning eller om saadan udtrædes for at faa Sagen paadømt i det fulde faktiske Omfang, den havde i første Instant. S. 437.
- 5 April 1879. En Sættepolitimester tilkender sig Salar som Sætte-dommer for Forhørs Optagelse. Dette paaantes paa det offentlige Begne i kriminelle Former til Overretten og efter Sættebommerens Begjær i lignende Former til Høiesteret. Da Beløbet ikke udgjorde summa appellabilis, ansaaes Sagen ikke fra Sættebommerens Side appellabel, hvorfor Sagen afvises fra Høiesteret. Aktors Salarium paalægges det Offentlige. S. 423.
- 5 April 1879. Sp. om Forstaaelsen af L. 17 Marts 1866 § 47. S. 446.
- 15 April 1879. Dpreisning, udfærdiget efter Udløbet af fatalia restitutionis, sat ud af Betragtning. Paaante, fæst over 6 Maaneder efter en Afvisningsdom, antagen ikke at kunne opretholdes ved den ældre Dpreisning i Genhold til hvilken den første Appel havde fundet Sted. Forskjellige Sp. vedkommende Dpreisningsinstituttet berøres. S. 454.
- 15 April 1879. Den Omstændighed, at Barslet til Overretten ikke var i Orden, ikke tillagt nogen Betydning, da Vedkommende havde været pletet med fuldt Barsel til Høiesteret. S. 457.
- 3 Mai 1879. En Paaante, foretagen af vedkommende Overøvrighed i den Hensigt at faa Tiltalte frifunden, med Hensyn til Vedommelsen af Sagens Appellabilitet sat i Klasse med Appel efter Tiltaltes Begjær og Sagen afvist fra Høiesteret, fordi den ibømte Mulkt ikke dannede objectum appellabile. S. 649.
- 20 Mai 1879. Den Omstændighed, at Udfistningsformanden og Udfistningsmændene ikke vare varslede til Høiesteret under Paaante af en Udfistnings sag ikke antaget at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.
- 11 Juni 1879. Sp., om det efter Omstændighederne paa fyldestgjørende Maade var godtgjort, at en Beglæring om Overudfistning var fremkommen til Udfistningsformanden inden Udløbet af de foreskrevne fatalia appellationis. S. 708.
- 20 Juni 1879. Sp. om Aktionsordren ubelukkede Anvendelse af 19—3 i et Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl om Valget mellem dette Lovsted og 24—26, ifr. 32. S. 768.
- 21 Juni 1879. Sp. om der skulde gives Ubelibvælsedom i et Tilfælde, hvor en af trende Appellanter, hvis Interesse faldt sammen, ikke afgav Møde i Høiesteret. 1880, S. 133.
- 21 Juni 1879. Udtalelse om i hvilken Udstrækning efterfølgende Voterende i Høiesteret, der „i det Væsentlige og Resultatet“ tiltræde en tidligere Voterendes Botum, skulle anses at have tiltraadt hans Udtalelser. 1880, S. 133.
- 9 Juli 1879. Besynderligt Tilfælde, hvor den ved Overretten vindende Part frasaldd al Ret efter Dommen, medens den Tabende ikke hermed var tilfreds, medmindre Erhøjelse ogsaa afgaves om hans juridiske Ret. Høiesteret negtede at løse et Sp., der efter Sagens Stilling var uden direkte Interesse, og havde efter Appellantens subsidære Paastand Sagen. S. 788.
- 12 Juli 1879. Mangel ved Forhøjelse af Overrettsdommen i en Politisag anset afhjulpen ved, at Tiltalte mødte i Høiesteret ved privat engageret Defensor. S. 815.

- 16 Juli 1879. Under en Tvangsauktion havde Rekvirenten i Konditionerne bestemt, at „enhver Byder er pligtig at vedstaa sit Bud, saa at hvilket som helst Bud kan blive approberet, om et eller flere maatte blive forkastet“, og benyttede sig heraf til at negte Approbation paa sit eget høieste Bud og approbere et lavere. Denne Betingelse og den gjorde Benyttelse deraf ansaa Høiesteret lovmæssig. Da Sagen antoges at angaa Fortolkningen af den nævnte Passus i Konditionerne, antoges den at kunne anhängiggjøres a prima instantia og ikke at nødvendiggjøre Auktionens Paakendelse. S. 818.
- 30 August 1879. Sp. om cumulatio inepta og om Sagens Omfang efter Forelægget berøres uden at løses. S. 853.
- 11 Septbr. 1879. En Politiretsag, der var indanket paa det Offentliges Begne, afvist paa Grund af tidligere Advocatus fra Overadvokaten. S. 843.
- 13 Septbr. 1879. Under en Jernbaneexpropriation havde en Grundeier faaet Erstatning for, at Ejendommen skulde sættes til Erstatning for det Tab, han udsattes for ved enten ikke at kunne faa sin Egen afsluttet eller at maatte betale en højere Præmie. Ejendomsmandene erklærede imidlertid for Egen intet Skøn herom at kunne afgive. Erstatningen paakendtes af Jernbanen til Høiesteret, hvor der fra enkelte Bøtende fulde Udtalelser om Afgangen til at indante Retspørgsmaalet paa Grund af Uklarheden om den reelle Interesse af dets Løsning. S. 882.
- 27 Septbr. 1879. En Erstatningsforbring, der ikke løb op til summa appellabilis, efter Omstændighederne antaget appellabel propter continentiam causarum. S. 889.
- 1 Oktbr. 1879. Cumulatio inepta, mod hvilken et i første Instants var exciperet, levede efter Omstændighederne ikke til Afvisning, men alene til at Sagsomkostningerne deltes istedetfor at indømmes solidarisk. 1880, S. 22.
- 18 Oktbr. 1879. Protollation i oratio recta istedenfor som sædvanlig oratio indirecta anvendt ved Forhør og Sagsbehandling, men af samtlige Bøtende i Høiesteret mere og mindre stærkt misbilliget. 1880, S. 102.
- 22 Novbr. 1879. En Sag, der efter Amtmandens Ordre behandledes efter Lov af 6te Septbr. 1845, afvist fra Underretten, fordi Tilt. ikke paa lovlig Maade var varslet til nogen bestemt berammet Tid for at overvære Sagsbehandlingen. 1880, S. 125.
- 22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjemlet Besiddelse“ af en Ring, dømtes i Overretten og Høiesteret for Tyveri. 1880, S. 190.
- 26 Novbr. 1879. Benægtelsesbed under Dissents anvendt i et Tilfælde, hvor den, der havde Bevisbyrden, alene havde et Vidne for sig, mod hvis fulde Habilitet der kunde gøres Indbendinger. En Indsigelse, der af Pluraliteten fandtes at give Anledning til Tvivl, efter Procedurens Bestæmmelse sat ud af Betragtning. 1880, S. 149.
- 20 Decbr. 1879. Sp. om visse Indsigelser skulde anses fremsatte i første Instants eller betragtes som alene obiter berørte uden at være gjort gjældende. 1880, S. 241.
- 24 Januar 1880. Thingsvidne i Særetsag kan optages ved ordinar Ret. Mangel paa Tilkendegivende til Tiltalte om, at Sagen i Appellinstants vil blive foretaget uden nærmere Varsel til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.

- 6 Marts 1880. Mangel af den i Høiesteretslovens § 7 foretagne Extrakt medfører ikke Afvisning. S. 407.
- 10 Marts 1880. En Underdommer, der havde optaget et Tingsvidne i en Justitsag uden Referent og Forsvarer og uden Bartsel til Tilfælde, anseet med Milt, medens den Omstændighed, at det afborte Vidne var edfæstet og dets Prov foreholdt Tilfælde, der derved intet havde at bemærke, antoges at gøre Tingsvidnets Underkjenbelse overflødig. S. 321.
- 30 Marts 1880. En i privat Strassag affagt Dom paaantes af Amtet efter Tilfaldes Begjær „for Straffens Bedkommende“. Antaget, at denne Paaante kunde ske uden Hensyn til, at fatalia appellationis & restitutionis for civile Sager var overflødig. Forskyndelse for den private Sagsøger anseet fornøden. Besælet Sagsøger opnævnt for Tilfælde og den til Høiesteret indstævnte private Sagsøger, der ikke selv sørgede for Røde, behandlet som ubelevet. S. 596.
- 10 April 1880. En Strassag, der var paaantet til Overretten og Høiesteret alene forsaavidt angik den i Dommen indtagne Bestemmelse om, at Domsældte i Medhold af Pl. 19 April 1805 skulde efter udstaaet Straf føres ud af Landet, — afvist fra Appellinstanser. S. 587.
- 10 April 1880. En Underretsdom underkendt, fordi Bestemmelsen i Rkl. § 6—21 var overseet. S. 820.
- 17 April 1880. Spørgsmaalet, om en Dpbyder var godt Vidne i en hans Do vedrørende Sag, der rimeligvis vilde afgjøre, om dette var solvent eller ikke, berøres uden at løses. S. 412.
- 21 April 1880. En Høiesteretsstevning forfulgt for en Del Appellanters Bedkommende, men fraskaldt for de øvrige. For de sidste Bedkommende afvises Stevningen under Hvømmelse af Kost og Tæring. Om det sidste dog Dissens. S. 385.
- 29 April 1880. Antaget, at det kan underkastes Domstolenes Afgjørelse, hvorvidt noget efter dets Art principmæssig er at henregne til Formue og at Rattelægge som saadan. S. 390.
- 20 Mai 1880. Antaget, at i Soretsfager særskilt Overffjøn kan optages uden dog at tillægges et Overffjøn almindelige Virkning. S. 423.
- 21 Mai 1880. Høiesteret fandt ikke at kunne afgive Skjøn i en Bjergelønsag, uagtet dette af begge Parter paastrødes, idet Skjøn af Soretten ikke i Forveien var afgivet. Høiesterets Dom gik derfor ud paa, at Bjergelønnen skulde fastsættes ved Skjøn overensstemmende med Sefarts. § 91. S. 427.
- 2 Juni 1880. Spørgsmaalet om en Indsigelse var betimelig fremsat, besvaret bekræftende. S. 483.
- 2 Juni 1880. Misbilliget, at Underdommeren tidligere end ved Domsaffigelsen havde ladet sin Opsatning af Skyldspørgsmaalet komme tilsyn. S. 577.
- 12 Juni 1880. Sp. om, i hvilken Udstrækning upaaantede Præmisses danne upaaantet Dom. S. 519.
- 16 Juni 1880. En Sag, der paa Grund af tidligere fordulgte ældre Domme uretteligen var behandlet summarisk, af Høiesteret paaendt i Realiteten uden Hjemvisning. S. 465.
- 26 Juni 1880. Efter Omstændighederne misbilliget at Klageren under en Overfaldsag var edfæstet. S. 470.

6 Septbr. 1880. Summa appellabilis udbragt ved at sammenlægge et Afgiftsbeløb og en ved samme Virksomhed, hvoraf Afgiften skulde svares, paadragen Multt. S. 705.

10 Septbr. 1880. Høiesteret misbilligede, at Bidragsforsel var fæstet i to Sessjoner, hvor Tilt. ikke mødte, og af hvilke han til den ene aldeles ikke var varslet, medens han ved Fortyndelse af Indsættelse til den anden opgaves fengeliggende og syg. Ansvar dog ikke derved antaget foranlediget. S. 699.

11 Septbr. 1880. I et Tilfælde, hvor en Fader var dømt efter 15—18 for umenneskelig Kædselse af sin Søn, antoges ikke den Omstændighed, at Sagen alene var appelleret efter Tiltaltes Forlangende, at være til Hinder for, at Spørgsmaalet, om Sønnens Død var forvolbt ved Kædselsen, toges under Paaskjendelse. S. 715.

25 Septbr. 1880. En Kvindesperson paa egen Tilskaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, nagtet der var Tvivl om ikke Tilskaaelsen var afgiven for at skule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedsfader og var besvangret af ham. S. 772.

2 Novbr. 1880. En mindre Unøagtighed ved Bestemmelsen af Omkostningsansvaret i de underordnede Retter ikke berigtiget i Høiesteret. Dødet at det i en Sag fra Tromsø, hvor Tolt var benyttet, ikke var oplyst, om denne havde nogen Kvalifikation som saadan og var ebsæstet. S. 805.

Ed. 5 Maj 1870. Praktisk vigtigt Sp. om Folgen ligeoverfor en Varemødtager, hvis Vare har lidt Søfsade, af at en Skipper undslader ved Besigtigelse efter Ankomst i Havn at sikre sig Bevis for Stuvningens Forvarlighed. 1871, S. 164.

Db. 27 Marts 1871. Sp. om en af Skifteforvalteren gjort Protokolltilførsel skulde ansees som en Skiftedecision, der gjorde det berørte Sp. til res judicata. S. 423.

Db. 17 April 1871. Sp. om et Anbringende var tilstrækkelig, benegtet. S. 624.

Db. 27 Juni 1871. Sp. om Paastand om Godtgjørelse hos det Offentlige for Omkostningerne ved Sagsførehjælp ved en Overtagt, der falder ud i den Privates Fæve, maa fremsættes under Forretningen eller kan gøres til Gjenstand for særskilt Sag. S. 596.

Db. 12 Aug. 1872. Antaget, at en Tredeemand, der har mødt som Protesterende under en Eksekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appellinstanser alene ved at paaante den senere i Genhold til Eksekutionsforretningen afholdt Auktion, men at han maa paaante ogsaa Eksekutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt, enten Administrator under Eksekutionsforretningen fortæfter Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 708.

Db. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Bevisbyrden for, at en Servitut, bestaaende i Ret til ved en Dam at opdamme Vand over Andres Grund, ikke er uddødet ved Dammens Flytning, paahviler den, der har flyttet samme. 1873, S. 773.

Db. 21 Juli 1873. Antaget, at Sp. om uberettiget Lodssning hører under Særet. S. 596.

Db. 6 Septbr. 1875. Antaget, at Klager over urigtig Matrulering, selv om de gaa ud paa, at Loven er urigtig anvendt, ende-

ligen afgjøres af Fogderikommisssionerne og ikke kunne undergives de almindelige Domstoles Prøvelse. S. 620. (Kfr. 1876, S. 785.)

Bd. 2 Oktbr. 1875. Møst ei antaget anvendelig, fordi Forelæg var givet og Sagen anlagt, før den satte Frist var udløben, uagtet Tilfælde havde erklæret ei at ville efterkomme Paalægget. S. 669.

Kjendelse. 15 Febr. 1876. Sp., om Skjønsmænds Forklaring om, hvad der har været Skjønnets Objekt, mod Protest kan tages under en Kontinuationsforretning eller i saadant Tilfælde maa tages som Bidneprov, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 587.

Bd. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmavn ikke oplyste, at det drev Handelsforretninger, stævnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke før Retten legitimeredes, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under nævnte §. Retten antog ikke selv at kunne søge Oplysning i den officielle Beskjendtgørelse i Rigsstidenden. S. 621.

Bd. 9 April 1878. Sp. om lovligt Forsald og Virkningen deraf. S. 302.

Bd. 7 Mai 1878. Begel-Protest paa den 8de Løbsdag antaget at være optagen fortidlig, og derfor at være ugyldig, og som Følge deraf de en protesteret Begel tilkommende processuelle Begunstigelser anseet tabte. S. 591.

Bd. 10 Oktbr. 1878. Citanten anseet berettiget til at forlange Sagen hævet, efterat Paastand fra begge Sider er nedlagt. Som Følge deraf et Kontrastgemaal, der alene gik ud paa Frisindelse ved Litidation, ligeledes hævet. Hovedcitanten ilagt Sagens Omkostninger. S. 722.

Bd. 6 Febr. 1879. Barselsfristen i Mortifikationsager antaget at være 3 Kalendermaaneder, ikke 12 Uger. 1880, S. 751.

Kjendelse. 11 Febr. 1879. Skjønnsforretningers Forum. S. 162.

Bd. 5 Mai 1879. Indstævntes Udeblivelse efter tagen Udsættelse ikke betragtet som Erkjendelse i videre Omfang, end om han ganske var udebleven. Ints. 8 Udeblivelse ikke antaget at erstatte manglende Akcept paa en paastævnt Anvisning. S. 360.

Bd. 23 Febr. 1880. En af en Panthaver over en Gaard retvireret Auktion negtet Fremme, fordi den forudgaaede Indvarsling til Forligelsestom. var rettet mod den, som efter Kjøbekontrakt havde Gaarden i Besiddelse, ikke mod den, som endnu i Skjødeprotollen stod som Eier. (Schweigaards Process II (sidste Udgave) S. 431). S. 828.

Bd. 11 Novbr. 1880. En Parts Udeblivelse, efterat der var fremlagt en Bidneerklæring, der stod i Strid med hans før dens Fremlæggelse fremsatte Benægtelse af det i Erklæringen omhandlede Faktum, ikke anseet som nogen Erkjendelse, hvormod den Udeblivende ansaaes at henholde sig til sit tidligere Anbragte (Kfr. Rellermanns Process § 46 h). Udeblivelse fra Forligelsekommisssionen ogsaa tilagt Virkning i en før Retten indbragt Sag til Prøvelse af en efter Lov 8 Mai 1869 affagt Forligelsekommisssions-Kjendelse. S. 822.

Notits. Sp. om Thingsvidner i Politisager optagne i Genhold til af Golesteret affagte Reassumtionskjendelser skulle behandles ved den Politiret, der har paastændt Sagen eller ved vedkommende almindelige Underret. 1871, S. 197.

Notits. Kumulation af Justits- og Politisag. Sp. om en Sagfører ved tidligere Besætning med en Sag var bleven inhabil til at være offentlig bestiltet Defensor i den. 1871, S. 215.

Notits. Sp. om § 47 i Lov af 17de Marts 1866 medfører, at de overordnede Retter, naar en Justitsfoged paaantes alene efter Tiltales Begjær, ere udelukkede fra at ilægge ham Erstatningsansvar, hvorfor han ved den underordnede Rets Dom er frifundet. 1871, S. 520.

Notits. Sp. om villige Bidner, naar de ikke selv uindfaa sig, ubetinget skulle føres under Forbehold af ved Domsaffigelsen at bestemme, hvad Hensyn der skal tages til dem. 1871, S. 567.

Notits. Sp. om Virkningen af, at Defensor i en kriminel Sag var udebleven fra en Session og Bidner ikke deslignende førte mod Tiltalte. 1872, S. 190.

Notits. Sættedommer- og Sagførersalærer for et Thingsvidne tilkendte af Høiesteret som første Instant, da Sættedommeren havde stude Spørgsmaalet fra sig. 1872, S. 744.

Notits. Sp. om i hvilken Udstrækning Domstolene ere bundne ved Aktionsordren. 1872, S. 821.

Notits. Sp. om en Sagfører i offentlig Sag ilagt Muilt for usømmelig Skrivemaade for Retten er underkastet Paastændelse af høiere Instant uden Hensyn til, om Appel er institueret specielt for dette Punkts Bestemmelser eller begjæret af den Muilterede. 1873, S. 358.

Notits. Om Barsel til og Bøis for Barsel til Underdommere i Tilfælde af Appel. 1874, S. 42.

Notits. Privat engageret Defensor ved Siden af offentlig bestiltet. 1874, S. 646.

Notits. Sp. om Afvisning paa Grund af Feil ved Stevnemaalet. 1874, S. 663.

Notits. Indsigelser under en Fornælsessag. 1874, S. 790.

Notits. Regtelse af Ed i Paternitetsfog. 1875, S. 335.

Notits. Om Forbærers Stilling og Ansvar i Justitsfog. 1875, S. 589.

Notits. Virkninger af Udeblivelse. 1875, S. 638.

Høiesterets Indstilling i Sag L. N. 3 1875. Sp., om hvilke Dele af en Sag, som falder i flere saadanne, der er indbefattet under Appellinstanternes Paastændelse, naar Sagen appelleres som Gjenstand for nødvendig Appel. 1875, S. 657.

Notits. Erstatnings Tilskendelse under Politisfog. 1876, S. 95.

Notits. Gæsterets Edsfog. 1876, S. 95.

Notits. Sp. om Citanten mod Indstævntes Protest kan faa Sagen hævet. 1876, S. 96.

Notits. Behøves i Straffedom nogen udtrykkelig Bestemmelse om, hvem der skal betale Afstraffelsesomkostninger. 1876, S. 207.

Notits. Injurier, der multeres som utilbørlig Skrivemaade, ikke antagne at kunne mortificeres under Hovedsagen. 1876, S. 670.

Notits. Udeblivelsesdom affagt af Høiesteret efter Forlangende af Indstævnte i Soretsfog, hvori Appellanten udeblev, og som var opført paa Ugeartat efter Indstævntes Begjær. 1877, S. 254. Rfr. S. 271.

Notits. L. 17 Marts 1866 § 47. 1877, S. 255.

Notits. Injuriefog behandlet som privat Politisfog. 1877, S. 400.

Notits. Høiesteret unblader i Tilfælde, hvor ingen Paasand derom nedlagdes fra Tiltaltes Side, at afvise en Justitsag fra Overretten, uagtet Varselet til denne Ret har været mangelfuldt, da Varselet til Høiesteret var i Orden. Antaget, at Udtalelserne under Voteringen i L. Nr. 36 første Sessien 1874 ikke have Anvendelse paa Fortolkningen af § 5 i L. 6 Septbr. 1845. 1877, S. 527.

Notits. Om Reassumption ex officio af private Sager. 1877, S. 622.

Notits. Høiesteret misbilliger, at en Justitsag var behandlet i de to første Sessjoner, uden at Tiltalte var varslet eller givet Anledning til at være tilstede. 1877, S. 622.

Notits. Thingsvidnes Optagelse i Retsretssager, uden at Aktionsdekret er udfærdiget. 1877, S. 814.

Notits. Tilføjede Gjøsteretter. 1879, S. 163, 226, 274 og 347.

Notits. En Sagfører mulktet for Forbudding af en Sag. 1879, S. 180.

Uff. Om Bevismidlernes Forskærelse og Forbedring. 1879, S. 765, fr. 1880, S. 31.

Notits. Et Vidnes Udfæstelse misbilliget af Høiesteret. 1879, S. 794.

Uff. Om vore Processloves Forbedring. 1879, S. 829.

Notits. Forsaaelsen af § 47 i Lov af 17 Marts 1866. 1880, S. 223.

Notits. Appells Omfang. 1880, S. 541.

Proformaværk.

27 Juni 1871. Sp. om Gyldigheden af en Egretution, der efter Overenskomst med Debitor er afholdt for uanset Bestemmelsen i § 1 i Lov af 12 Oktbr. 1867 at skaffe Pantestillærhed i Løsøre for en ikke forfalden og saaledes ikke ad Rettens sædvanlige Veie inddrivellig Forbring. S. 460.

3 Mai 1873. Antaget, at det er ugyldigt, naar Nogen for uforfaldne eller eventuelle Forpligtelser under Egretutions Form søger at skaffe sin eventuelle Kreditor Stillærhed i Løsøre, som ikke leveres ihjende. S. 451.

8 Juni 1876. Sp. om et i Laugslamling i Bergen steet Salg af Bagerigaard var simulert, saaledes at det i Realiteten var steet til en anden Person (en yngre Bagersvend) end Kjøberen (en ældre Bagersvend). S. 519.

8 Septbr. 1876. Formanden i Bestyrelsen for en Handelsforening, der havde et Detailudsalg i eget Navn og et saakaldet Kommissionsudsalg ved en Handelsberettiget, dømt for ulovlig Handel, idet det saakaldte Kommissionsforhold ansaes for Simulation og den angivelige Kommissionsfører alene at være Foreningens Betjent. S. 641.

6 Febr. 1878. Tvist om hvorvidt en i Anledning af et Udsøgsmaal givne Kvittering for et Føderaad var gyldig og reel. S. 356.

29 Marts 1879. Sædeles tvivlsomt Sp. om en Overdragelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, skulde ansees for Simulation. S. 286.

21 Juni 1879. Sp. om et Salg af Eiendom fra Fader til Søn skulde omstyrtes i Genhold til L. 5—3—43 efter Omstændighederne besvaret benægtende. 1880, S. 133.

3 Decbr. 1879. En Person, der mindre end 6 Uger før Konkursen havde faaet kontant Betaling af sin Debitor, der senere gjorde Konkurs, tilpligtet at tilbagebetale Voet det oppebaarne Beløb, fordi den

- kontante Betaling alene antoges at være en Form, medens Transaktioner i Realiteten opløste sig i en Sifferbeholdning. 1880, S. 198.
- 19 Juni 1880. En Person frifunden for Udtale for Forbrydelse mod Art. 21—24 a, idet en stedsfunden Handel ikke ansaas pro forma. S. 467.

Notits. Tilfugne Gæsteretter. 1879, S. 163, 226, 274 og 347.

Proklama.

- 24 Januar 1877. Proklama i solvent Dødsbo antaget at virke mod Enhver, der har et obligatorisk Krav i Boet, selv om dette er et egentligt Gjeldskrav. S. 231.
- Do. 27 Marts 1871. Sp. om en Kreditor i et Faltbo, naar han af en eller anden Grund ikke forlanger Udlæg i Boet ved at anmelde Fordringen, kan beskytte sig imod, at Proklamaet berøver ham hans personlige Ret mod Dybyderen. S. 423.
- Aff. Kan præklusivt Proklama udstedes af Enke, der sidder i uskiftet Bo? 1878, 1, 49, 209 og 256.

Religion.

- 6 Oktbr. 1877. Forstanderen for en Bapstismenighed, der ikke var organiseret og anerkendt overensstemmende med Dissenterloven, anset efter Art. 21—18, for at have døbt og meddelt Alterens Sakramente til Personer, der erklærede at vilde udtræde af Statskirken, uden endnu at have fyldt det 19de Aar. S. 795.
- 11 Oktbr. 1879. En af en Dissenterforsamling foretagen saakaldet "Brødsbrydelse" ikke antaget at kunne sættes i Klasse med Nadverens Forvaltning. 1880, S. 75.
- 4 Novbr. 1879. En Redaktør af en Avis dømt efter §—1. Sp. om Grænsen mellem Udtalelse af ustrafbare Meninger om Guds hellige Ord og bespottelige Udtalelser. Sp. om en Satire paa en enkelt Stand ikkødt Formen af en Travestie paa Trøestartiklerne og Fæderbor var strafbar som Bespottelse af Guds hellige Ord. 1880, S. 155.
- 6 Septbr. 1880. En Dissenter for at have foretaget Daabshandling paa fædne Personer under 18 Aar, hvis Forældre havde forklaret Statskirken, anset efter 21—18, idet han ikke antoges efter de inden vedkommende Dissenterforsamling gjældende Regler retteligen kaldet til at foretage saadan Handling og saaledes ikke ved Dissenterl. 8 Bestemmelser skjæmet mod den almindelige Straf for uhjæmlet at forrette kirkelige Handlinger. S. 609.

Renter.

- 21 Januar 1871. Renter under en Justitsfog for Galt tilfæaet: Bedragne hos Galtneren med 6 pCt. S. 265.
- 14 Febr. 1871. Sp. om der skulde svares 6 eller 5 pCt. Rente i Mellemregning mellem et Interessentskab og Bestyreren af Forretningen. S. 253.
- 6 Juli 1871. Sp. om 5 eller 6 pCt. Rente kan beregnes i Mellemregning, efterat det Forhold, som havde givet Anledning til Mellemregningen, er ophørt. Sp. om en Indsigelse mod for høj Renteberegning anbragtes for sent ved først at gjøres gjældende i Høiestet. S. 599.
- 14 Oktbr. 1871. Sp. om den mellem Handelsmand og Leveanemøstige Renteberegning kunde anvendes af Lommervevarender. S. 777.

- 16 Decbr. 1871. Sp. om Forrentningspligt i et Regnskabsforhold, der havde sin Oprindelse fra et mellem Sagens Parter for fælles Regning drevet Skovbrug, der bestyredes af den Ene, medens den anden tilføjede de fornødne Kontanter. 1872, S. 36.
- 10 Juli 1872. Sp. om Renter skulde tilfjendes af en ved Skjøn bestemt Bjergeløn, efter Omstændighederne besvaret bekræftende, idet ingen Indsigelse herimod var fremkommen, og Skjønssagen var indledet med Forligsmægling ligesom en Domsag. S. 621.
- 20 Juli 1872. Sp. om Rentefoden og terminus a quo for Renteberegningen af en Sæassurancesum. S. 640.
- 23 Marts 1873. Sp. om Beregningen af Renter af en Sæassuranceserstatning. S. 548.
- 13 Juni 1873. Renter i et Handelsmellembærende tilfjendt fra Kontofurantens Afslutning. S. 529.
- 19 Septbr. 1874. Antaget, at det ved en Gaardhandel maatte anses for Parternes Mening, at den Del af Købesummen, som ikke betales kontant, skulde være rentebærende. S. 698.
- 30 Septbr. 1874. En Kreditor, for hvis Fordring der var stillet Gaandpant, paastaar ligeoverfor Debitors Konkursbo at have Ret til af Gaandpantens Udbringende at tage sig betalt for 12 pCt. Bægerrente, men tilfjendes alene Ret til 5 pCt. S. 713.
- 10 Marts 1876. Sp. om Renter skulde svares af et af en Kommissionsær oppebaaret Beløb. S. 360.
- 8 Novbr. 1878. Da Renter under en Sæassurancesag ikke ved Sorettens vare paastaede fra en bestemt Dato, tilfjendtes de alene fra Soretsindkaldelsen, ikke som i Høiesteret paastaet efter Bestemmelsen i 4—6—9. S. 789.
- 23 Oktbr. 1879. 6 pCt. Rente tilfjendt af et Assurancebeløb i Genhold til L. 4—6—9. 1880, S. 49.
- Ob. 2 Decbr. 1872. Renter tilfjendt af Skjønssummen ogsaa for Skade paaløben efter Forligssagen. 1873, S. 773.
- Ob. 15 Septbr. 1873. I et Tilfælde, hvor mora ikke fandt Sted, fordi Vedkommende under Usikkerheden om Retsforholdet antoges berettiget til at tilbageholde Beløbet, tilpligtedes Depositaren at betale Føltorenter med 1½ pCt, fordi saadanne Renter kunde været sikrede Vedkommende ved rimelig Disposition over Beløbet. S. 669.
- Notits. Renter efter Handelsædvane. 1875, S. 638.
- Notits. Rentefoden for forældede Forlig. 1876, S. 815.

Res judicata.

- 23 Febr. 1872. Begrebet „Præjudikat“ fortolket af Førstvoterende derhen, „at det kun er den Besvarelse, de Sp. har faaet, af hvis Afgjættelse Sagen ligesom afhænger, som kan antages som Præjudikat“. S. 242.
- 28 Januar 1874. Under en Justitsag mod en Kone, der havde sat sig i Besiddelse af en Plads, fra hvilken hun var udløst, opstaaer Sp. om, hvorvidt Tvivl om Udløstelsens og den foregaaende Auktions reelle og formelle Besøttelse kunde lede til hendes Frisindelse. Høiesteret antog imidlertid, at de fremmede Rets handlinger maatte respekteres, indtil de vare underkjendte. S. 140.
- 3 Febr. 1874. Sp. om Fortolkning af en Lagtingsdom fra Aaret

- 1704 angaaende Ret til Slaat og om Hævd kunde vindes og var bunden mod denne Afgjørelse. S. 268.
- 1 April 1876. Sp. om en tidligere Høiesteretsdom gjorde den foreliggende Sag til res judicata, besvaret benegtende. S. 407.
- 26 Septbr. 1877. Den Omstændighed, at en Husmand ved upaaanført Underretsd. var frifunden for Straf for en Legemsfornærmelse mod sin Husbond, ikke anseet bindende for Domstolene ved Spørgsmaalet om Høiesterets Forbrydelse. S. 742.
- 9 Oktbr. 1877. Sp., om et Præparat henhørte til «medicamina» og saaledes var Gjenstand for Apothekeres Enehandel, afgjort, idet den Omstændighed, at det samme identiske Spørgsmaal i Forhold til samme Firma før var løst ved upaaanført Dom, ikke ansaaes at gjøre Sagen til res judicata, da der under den nye Sag handlede om Spørgsmaalets Anvendelse paa et andet Faktum. S. 763.
- 22 Novbr. 1877. Tvende Voterende udtale sig i forskjellig Retning angaaende den Benyttelse, der kan gøres af Udtalelser under Høiesterets Votering. 1878, S. 71.
- 15 Decbr. 1877. En Rætte ældre Domme, hvorved Afgift bestemmes for Flodning gennem Rygene Fos i Nidelven, opretholdte. 1878, S. 257.
- 21 Juni 1879. Udtalelse om i hvilken Udstrækning efterfølgende Voterende i Høiesteret, der „i det Væsentlige og Resultatet“ tiltræde en tidligere Voterendes Votum, skulde anses at have tiltraadt hans Udtalelser. 1889, S. 133.
- 12 Juni 1880. Sp., om i hvilken Udstrækning upaaanførte Præmisser danne upaaanført Dom. S. 519.
- Ob. 27 Marts 1871. Sp. om en af Stiftesforvalteren gjort Protokolltilførsel skulde anses som en Stiftedecision, der gjorde det berørte Spørgsmaal til res judicata. S. 423.

Røveri.

- 20 Mai 1871. Sp. om 19—3i eller 20—1. S. 489.
- 20 Novbr. 1875. Mord og Røveri anseet efter 14—1 og 20—4 med Livsstraf. 1876, S. 86.
- 20 Mai 1876. Mord og Røveri. Sp. om Balget mellem Straf-arbejde paa Livstid og Livsstraf med 4 Stemmer mod 3 afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 484.
- 27 Juli 1877. Sp. om simpelt Tyveri eller Røveri af Underret og Overret besvaret til Gunst for den første, af Høiesteret til Gunst for den sidste Mening. S. 645.

Sagsomkostninger.

- 12 Novbr. 1870. Sp. om Slutningsbestemmelsen i L. af 8de Mai 1869 § 2 er saaledes at forstaa, at Angi., naar han idømmes en mindre Straf end den forelagte, skal være fri ogsaa for de Omkostninger, som ifølge Hovedbestemmelsen i bemeldte Lovsted skulde paalægges ham. 1871, S. 4.
- 14 Decbr. 1870. Sp. om et af Indstævnte gjort, af Appellanten forkastet, Tilbud om at høre Sagen, efter at dens Udsald mod Appellanten var bleven nogetnær utvivlsomt ved en efter Stevningens Udtagelse, men før Sagens Opførelse paa Rattet, falden Høiester-

- retsh., fulde medføre, at Appellanten lagdes Sagens Omkostninger. 1871, S. 90.
- 20 Decbr. 1870. En Underdommers Eragning tilfødesat og kan tilpligtet in solidum med Indsejnte at betale Appellanten Sagens Omkostninger. 1871, S. 137.
- 1 April 1871. Tiltalte tilpligtet at erstatte den Godtgørelse, som var udbetalt et Par Vidner for godvillig at møde udenfor sit Hjemsting, idet Optagelsen af et særskilt Tingsvidne, der antoges at ville påføre Afg. mindst den samme Udgift til Salairer til Referent og Forsvarer, derved spares. S. 350.
- 29 April 1871. Sp. om summarisk Behandling. Sp. om Følgen af, at almindelig Behandling i et tvivlsomt Tilfælde seilagtigen vælges, ubetinget er, at Tiltalte befries for Udgifterne til Referent og Forsvarer. S. 388.
- 5 Septbr. 1871. Sp. om Bøet efter en Domsækt, der havde begjært Appel til Høiesteret, men afgit ved Døden, inden Sagen der indlamineredes, fulde lagges solidarisk Ansvar for Aktors Salarium. S. 635.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om Sagsomkostningerne ubetinget skulle fordeles, naar flere, der ei ere socii delicti, tiltales under samme Sag, eller om de solidarisk skulle ansvares; naar det ei er Anledning til at antage, at Kumulationen har forøget Omkostningerne. S. 803.
- 1 Novbr. 1871. En Underretsdefensor, der paa Grund af Sygdom ikke kunde afgive Møde til den berammede Session, og hvis Sygdomsannonce — uden strag at være ledsaget af Lægeattest — paa Grund af utifregnelige Omstændigheder først fremkom efterat Sessionen var hævet, lagdes ved Underrettens Dom Ansaret for alle ved Sessionen forvoldte Omkostninger. Ved Overretten paalagdes disse paa sædvanlig Maade de Tiltalte og ved Høiesteret tilkendtes vedkommende Defensor endog Erstatning af Delinkventfondet for i Anledning sit Forsald havde Expressomkostninger. Sp. om hvem der i en Oversælsesag skal betale Rægen for visum reportum og responsum medicum. S. 830.
- 10 Novbr. 1871. Sagsbehandlingen i en alene efter Tiltalles Begjær til Overret og Høiesteret indantet Sag kjendt uetterrettelig at være som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltalte ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade, og Sagsomkostningerne paalagte det Offentlige. 1872, S. 1.
- 17 Novbr. 1871. Sp. om en Pantbraver, der efter Obligationens Text har Pant for paaløbne Omkostninger, i Tilfælde af at han tillige har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til at Gienby til efterfølgende Pantbravere at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Panteklausulen, eller om han kan begjære Prioritet foran senere Pantbravere, ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelsen af almindelig Dom og Eksekution. 1872, S. 43.
- 18 Decbr. 1871. Omkostningerne ved seilagtig benyttet kostbare Retshandling af et Tingsvidne med Referent og Defensor istedetfor ved Politiet paalagte det Offentlige, idet Retten ikke var af den Beskaffenhed, at noget Ansvar kunde paalægges Overretsreferenten eller Underdommeren. 1872, S. 24.

- 17 Febr. 1872. En for Forbrydelse mod 18—26, begaaet udenfor Hjemstedet, ved forum delicti commissi tiltalt Kvindesperson, der af Forhørsadministrator var betydet ikke at forlade Retsdistriktet uden Tilladelse, begiver sig ikke desto mindre til sit Hjemsted og maa derfor transporteres tilbage til Retsdistriktet. Sp. om de herved forvoldte Transportomkostninger efter Lov af 8 Mai 1869 § 2 Lit. c skulde paalægges Tiltalte. S. 257.
- 27 April 1872. Procesomkostninger for alle Retter tilfjendt Kontraappellanten i Tilfælde, hvor Hovedappellanten udeblev, uagtet Kontraappellanten ikke paastod nogen Forandring i Overretsdommens Realitet, men blot begjærede Forandring i samme, forsaavidt som Sagsomkostningerne ved samme vare ophævede og han ilagt Mulkt for usømmelig Skrivemaade. S. 370.
- 4 Mai 1872. Sp. om Omkostninger til Referent og Forsvarer rettelig kunde paalægges Tiltalte, der alene sældes i en Post, der egnede sig til summarisk Behandling. S. 441.
- 12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stævnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kost og Tæring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstævningens Forlyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appellantsen vil blive nedlagt mod ham. S. 637.
- 2 Novbr. 1872. Sp. om Tiltalte skulde udrede Omkostningerne ved et Tingsvidne, der angik en Del af Sagen, hvortil han blev frifunden. 1873, S. 93.
- 9 Novbr. 1872. Indst. idømt Sagsomkostninger under Paaberaabelse bl. A. af hans Vidtløftiggjøren af Sagen samt den Brangvillighed, hvormed han (en Sagfører) uden Grund havde modsat sig nye Dokumenters Fremlæggelse og Vedtagelse af Barfel. 1873, S. 129.
- 16 Novbr. 1872. Realitetsdom i den i Retst. for 1872 S. 730 meddelte Sag. Sp. om Tiltalte, der domsfældtes, kunde tilpligtes at betale Omkostningerne ved den tidligere ergangne, ved hendes urigtige Foregivender bevirkede, Ufetterrettelighedsdom. 1873, S. 91.
- 26 Januar 1873. Den Omstændighed, at Etantskabet ved tidligere Leilighed havde paaført Indstævnte Sagsanlæg i lignende Anledning, taget i Betragtning ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om det skulde idømmes Procesomkostninger. S. 275.
- 13 Septbr. 1873. Antaget, at en for ulovligt Brændevinsalg tiltalt Person kunde idømmes Erstatning til Delinkventfondet efter § 2 i Lov af 8de Mai 1869, uagtet Forelægget lod ikke blot paa Straf, der af Høiesteret afvises, men ogsaa paa Konfiskation, der frafældtes ved den af Fogden inden Retten nedlagte Paastand og heller ikke idømmes af Høiesteret. S. 686.
- 17 Marts 1874. Sp. om en Kommune har Ret til af Delinkventfondet at beregne Godtgjørelse for Retslokale, naar Ret i kriminel Sag, verserende i anden Jurisdiction, sættes i Kommunens Retslokale. S. 342.
- 29 Aug. 1874. En Tiltalt, der havde tilstaaet en Forbrydelse, der egnede sig til summarisk Paatale, sættes tillige under Tiltale i sædvanlig Justitssags Former for en anden Forbrydelse. Frifunden for denne sidste dømmes han dog i de underordnede Instanser til at betale Sagførernes Salærer in solidum med to Medtiltalte, men frifindes i Høiesteret herfor. S. 681.

- 4 Juli 1874. I et Tilfælde, hvor Erstatning tilkendtes for Vanhjemmel, gjordes Undtagelse fra Regelen om fuld Erstatningspligt forsaavidt angik Procesomkostningerne i Sagen mellem Trediemand og Kjøberen, dem Sælgeren fritoges for at tilsvare, fordi han ikke var blevet admitteret. S. 604.
- 20 Marts 1875. Sp. om en Tiltalt, der allerede under Forhøret havde afgivet fuld Tilståelse i den Post, i hvilken han blev sædlet, og for hvis Vedkommende Sagen saaledes kunde været behandlet uden Referent og Forsvarer, skulde tilpligtes at betale Omkostninger, der vare nødvendiggjorte derved, at der i første Instantis var en negtende og senere frifundne Medtiltalt. S. 337.
- 9 Juni 1875. Omkostningerne for Høiesteret ophævede, medens de idømtes for Sørensen paa Grund af et efter Sørensdømmens Afgørelse gjort Forligstilbud. S. 541.
- 29 Juni 1875. Sp., om Tiltalte skulde bære Omkostningerne ved sin Transport, besvaret under Dissens om, hvorvidt efter Omstændighederne en Rømning eller en Flytning forelaa. S. 586.
- 6 Septbr. 1875. Tiltalte frifunden for at betale Omkostninger til Referent og Forsvarer, fordi Sagen antoges rettelig at skulle have været behandlet summarisk. S. 626.
- 7 Decbr. 1875. En i to Instanser tabt Sag vindes i Høiesteret med Omkostninger, efterat Appellanten havde erholdt Bevilling til at fremsætte en ny Indsigelse. 1876, S. 194.
- 17 Decbr. 1875. Sp. om Omkostningers Tilfærdigelse. 1876, S. 198.
- 25 Marts 1876. Tiltalte i Høiesteret frifunden for at erstatte det Offentlige et Beløb, udlagt til et Vidne, der mødte udenfor Jurisdiktionen, fordi det ei var oplyst at Tingsvidnets Optagelse udenfor Jurisdiktionen var skeet for at spare Omkostninger. S. 468.
- 29 April 1876. En Underdommer tilpligtet at erstatte den forøgede Udgift, der var forvoldt ved, at han ved Bestillingen af Forsvarer under et Tingsvidne havde undladt at efterkomme Anvisningen i § 33, ifr. § 5 i Lov af 17 Marts 1866. S. 518.
- 4 Mai 1876. Antaget, at Justitsdepartementets Cirkulære af 11te Marts 1876 forsaavidt det bestemmer, at medbølt beneficium paupertatis eller beneficium processus gratuiti ikke giver Ret til at udtage Kontrafævning, selv i Appellinstanser, er lovmedholdigt og medfører, at Kontraappellanten i saadant Fald, selv maa bære Kontrasøgsmaalets Omkostninger. S. 449.
- 24 April 1877. En Pige, der tillattes for Tjenesteforsømmelse og Vedrageri og blev frifunden for sidstnævnte Forseelse, fritoges for at betale Omkostninger ved Overretsreferatet, da Sagen, forsaavidt angik Tjenesteforsømmelsen, kunde været behandlet politiretsvis, og Angi. desuden ikke havde begjært eller kunnet begjære Appel til Overretten. S. 422.
- 4 Juni 1878. Da Sp. om, hvorvidt man kan faa skønsmæssige Udtalelser i en Sørensd. prøvede ved Overfion, ansees afgjort ved et tidligere Præjudikat, hvilket hverken Parternes Sagsførere ved Sørensen eller denne Ret havde hendt, blev Indstævnte ved Høiesteret tilpligtet at betale Appellanten Procesomkostninger. S. 526.
- 5 Juni 1878. Sp. om summarisk Sagsbehandling skulde været anvendt, og om Tiltalte som Følge deraf skulde fritages for at udbetale Sagsførernes Salærer. Overretsreferenten, der havde fremmet

Sagen en Retsdag forsilbe, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestomkostninger. Ved en Feiltagelse var Appellen, da Sagen indbragtes for Høiesteret, ikke forlyndt Overretsreferenten; da Altor ikke sørger for at berigtige denne Feil, opstaar Sp. om at lade ham betale disse Arrestomkostninger, hvilket dog ikke bifaldes, da Ophold ikke ansees forvoldt derved. S. 624.

3 Juli 1878. En Fallent, der paaanlede en i Realiteten klarlig begrundet Eragning, hvorefter hans Bo toges under Skiftebehandling, som Rettens Fornektelse, idømt Kost og Læring, Sagsomkostninger og Mølt for usødig Trætte. S. 655.

18 Decbr. 1878. Sp. om Omkostningerne ved et gennem privat Foranstaltning af de Tilfalte optaget Tingsvidne skulde paalægges det Offentlige. 1879, S. 103.

18 Januar 1879. Sp. om Tilfalte skulde frifindes for Arrestomkostninger. S. 125.

25 Febr. 1879. Arrest forlænget ved Uheld, der ikke kunde tilregnes nogen, betales af Tilfalte. S. 220.

1 Marts 1879. En Tilfalt, der i første Instants havde brugt Privatdefensor, fritagen for at betale Salar til den befalede Defensor. S. 429.

6 Marts 1879. Tvivl om, hvorvidt Procesomkostninger skulde tilfendes i et Tilfælde, hvor en Sag af Høiesteret afvises fra Underretten paa Grund af manglende Varsel. S. 261.

22 Marts 1879. Sp., om den, der enstemmig ansaaes at have gjort sig skyldig i Brud paa en uklar Kontrakt, ubetinget skulde ilægges Sagens Omkostninger, besvaret benægtende. S. 277.

29 Marts 1879. En Underdemmer, der havde frifundet en udebleven Indstævnt paa Indsigelser, der ikke fremgik af de trettelagte Dokumenter, stævnt til at staa til Rette og dømt til at betale Sagens Omkostninger i Appellinstansen. S. 393.

1 Oktbr. 1879. Cumulatio inepta, mod hvilken ei i første Instants var exciparet, ledebe efter Omstændighederne ikke til Afvisning, men alene til at Sagsomkostningerne deltes istedetfor at idømmes solidarisk. 1880, S. 22.

21 April 1880. Disfents om Slæggelse af Kost og Læring i et Tilfælde, hvor Høiesteretsstevningen afvises, forsaavidt angik en Del af Appellanterne, der frasalbt Stevningen. S. 385.

2 Novbr. 1880. En mindre Unøagtighed ved Bestemmelsen af Omkostningsansvaret i de underordnede Retter ikke berigtiget i Høiesteret. S. 805.

Skiftedecision 20 Juli 1868. Sp. om Eier af protesteret Begel kan fordrø Udlæg i Traasentens Kontursbo for Omkostninger paa dragne ved forsøgt Indtale af Beløbet hos Acceptanten senere end Traasentens Bo overgaves til Skifteretten. 1871, S. 214.

Vb. 27 Juni 1871. Sp. om en Grundeier, der berufter Sagsførerhjælp til Udtagelse af Stevning til og Møde ved en Expropriations-Overtag, er berettiget til at erholde Omkostningen herved dækket af det Offentlige, naar Taxten falder ud i hans Favn. S. 596.

Notis. Behøves i Straffedom nogen udtrykkelig Bestemmelse om, hvem der skal betale Afstraffelsesomkostningerne? 1876, S. 207.

Salarium og Sportler.

10 Decbr. 1870. Sp. om den rette Beregning af en Soldatserers

- Procenter. Sp. om Virkningen af at en for høi Beregning ved Feiltagelse af Revisor var bleven godkjendt og af Finantsdepartementet anvist til Udbetaling. Sp. om Forslaaelsen af Kammerrettsordningens Kap. 2 § 18, Frd. af 31 Decbr. 1742 § 11 og Lovens 3—1—7. 1871, S. 33.
- 18 Febr. 1871. Sp. om Lensmanden, der havde anmeldt Tiltalte for ulovligt Brændevinsalg, skulde tilkjendes Halvparten af den ilagte Mukt, uagtet Tiltalte blev dømt for Fatta, der var yngre end Anmeldelsen. S. 266.
- 10 Novbr. 1871. Referents og Forsvarers Salarier nedsatte, fordi de ikke havde været opmærksomme paa en Mangel ved Tiltalebeslutningen, der bevirkede Sagsbehandlings Ufetterrettelighed, 1872, S. 1.
- 14 Novbr. 1871. Det antages ikke fornødent af Hensyn til Paahjendelsen af de i første Instants tilkjendte Salarier i Høiestret at dokumentere Sider af Sagen, der ikke foreligger til Paadømmelse i Realiteten. 1872, S. 7.
- 22 Juni 1872. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent eller Forsvarer, fordi der er Sp. om som „Ansvar“ for begangne Feil at nedsætte deres Salarium. S. 649.
- 13 Novbr. 1872. Sp. om Forslaaelsen af § 4 i Lov af 20 August 1842 om Mudders og Havnepenge med Hensyn til de vedkommende Soldatserer tillagte Procenter. 1873, S. 122.
- 27 Marts 1873. Sp. om Reserveofficerers Afgang til at erholde Diæter eller det for fast ansatte Officerer normerede Exercertillæg under de aarlige Paadømmelser. S. 460.
- 3 Mai 1873. Sp. om Anvendeligheden af Sportellovens § 225 og 226, jfr. § 108. S. 422.
- 15 April 1874. Sp. om en Kammerer er berettiget til, naar han inddriver Skatter ved Auktion, at beregne Inkassationsfalær. S. 466.
- 29 Oktbr. 1874. En Sørenskriver mulktet for i et Tilfælde, hvor han havde beregnet forhøjet Betaling for tættere Beskrivelse end lovbefaleet, at have unbladt at attestere, at den tættere Beskrivelse var fleet efter Vedkommendes Begjær. S. 826.
- 31 Marts 1875. En Divisionschef, der var kommanderet til at besale Kompagni, tilkjendt Diætgodtgjørelse for denne Tid. S. 261.
- 30 Juni 1875. Antaget, at vedkommende Retshjælpent, naar Taxter over flere Eiendomme fremmes under een Forretning, er berettiget til ved Sportelberegningen at lægge Antallet af Eiendomme til Grund. S. 555.
- 26 Oktbr. 1875. Sp. om hvilke Hensyn Reisterne have at tage ved Ansættelsen af Salareet for en Sagsfører, der ifølge meddeelt beneficium paupertatis befales under Sagens Gang, efter allerede tidligere at have modt for Vedkommende og forfatter Beneficieansøgningen. S. 702.
- 25 Novbr. 1876. Sp. om Sportelberegningen under private Thingsvidner under offentlig Sag berøres. 1877, S. 97.
- 5 Mai 1877. Soretsmedlemmer, opnævnte udenfor Jurisdiktionen, ikke anseede berettigede til Honorar. S. 481.
- 2 Juni 1877. Referent og Forsvarer tilkjendte Salarium, uagtet de havde forsumt at påståa sig saadant tilkjendt. S. 606.
- 18 Oktbr. 1877. En Ordre til som Attor at udføre en Justitsjag

i Høiesteret udføres efter vedkommende Advokats Død uden ny Ordre paa hans Begne af en Kollega og Salarium tilfjendes den Aføde eller hans Vo. S. 801.

27 April 1878. Salariet til en som Politiaktor i Fogdens Sted bestillet Sagsfører paalagt det Offentlige. S. 574.

5 Juni 1878. Aktors Salarium nedsat, fordi han ikke proprio motu havde sørget for Berigtigelse af den Feil, at Appellen ikke var forlyndt Overretsreferenten. S. 624.

18 Oktbr. 1878. Sp. om Udstebelse af Auktionsstjeder skulde henregnes til „Forfattelse af Dokumenter“ efter § 3 i L. af 14 Mai 1872, bekvaret benægtende. S. 768.

26 Oktbr. 1878. Giendommelige Vanskeligheder ved Fordelingen af Forsvarerens Salar paa forskellige Justitsager. S. 834.

5 April 1879. En Sættepolitimester tilhænder sig Salar som Sættedommer for Forbørs Optagelse. Dette paaantes paa det Offentliges Begne i kriminelle Former til Overretten og efter Sættedommerens Begiar i lignende Former til Høiesteret. Da Beløbet ikke udgjorde summa appellabilis, ansaaes Sagen ikke fra Sættedommerens Side appellabel, hvorfor Sagen afvises fra Høiesteret. Aktors Salarium paalagdes det Offentlige. S. 423.

Notits. Sp. om det regelmæssige Minimum af Salar for en Referent i Justitsager. 1871, S. 215.

Notits. Sættedommer- og Sagsførersalærer for et Tingsvidne tilfjendte af Høiesteret som første Instans, da Sættedommeren havde frudt Spørgsmaalet fra sig. 1872, S. 744.

Afh. Om Nødvendigheden af faste Regler for Beregningen af Sørenskriverportlerne i visse Tilfælde. 1873, S. 377.

Afh. Angaaende Havnefogedpenges Erlæggelse. 1874, S. 257.

Afh. Omkostninger og Salærer. 1874, S. 489.

Notits. Salærer, tilfjendte i offentlige Sager i Høiesteret i Aarene 1866—1875 inklusive. 1876, S. 445.

Notits. Inkassationsalar: I en af Byretten den 23 Mai 1878 paadømt Begjæring havde Citanten foruden Processomkostninger tillige paastaet sig tilhændt 2½ Inkassationsalar, hvilken Paastand af Retten blev forkastet med den Bemærkning, at Inkassationsalar ikke var en for Tiden ved Siden af Citantens Krav paa Søgsmåalsomkostninger paaløben Forbring. 1878, S. 400.

Sameie og Udfikstning.

2 Decbr. 1870. Sp. om Forstaaelsen af et Dypgjør mellem tvende Sogne angaaende Opkløsning af et Fællesie i en Kirke. 1871, S. 71.

20 Januar 1871. Uvilksomt Sp. om Giendomsret til et Skovstykke, beroende paa Forstaaelse af en Udfikstningsforretning, og dermed i Forbindelse staaende Forhold. S. 147.

4 Febr. 1871. Sp. om manglende Thinglæsning infirmerer en Udfikstning. Sp. om Giendomsret til et Strandstykke, der ved Udfikstning i 1810—11 var tillagt Indstevende, medens Appellanterne udelede sin Ret fra et Overdragelsesdokument af 1839 fra Eieren af en Naboeiendom. S. 236.

4 Novbr. 1871. Sp. om et Stykke Grund laa i Fællig eller var udfikstet. S. 820.

19 April 1873. Sp. om en Udmart, der var udfikstet, forsaavidt angik Hugsretten, men laa under fælles Betning, skulde anses at

- ligge i fuldkomment Fællesskab (Lov 12 Oktbr. 1857 § 1 Litr. a) eller i det ufuldstændige Fællesskab der omhandles i Litr. b. Dette beroede paa, om Proprieteten ansaaes at følge Havneretten eller Fugstretten. S. 433.
- 17 April 1874. Sp. om en Tvist under en Udskiftningsforretning, om hvorvidt enkelte Løbelere tidligere vare udskiftede, skulde sættes i Klasse med Tvistigheber i Sameiet eller betragtes som en Tvist med Nabo og om den saaledes gik ind under § 20 eller under § 17 i L. af 12 Oktbr. 1857. S. 479.
- 10 April 1875. Antaget, at ved Udskiftning i Medhold Stovloven af 1863, følger Eiendomsretten til Stovgrunden med den Stov, som tillægges de Brugsberettigede. Antaget, at Gaarde, der have Hjemstov, uden Hensyn hertil ere berettigede til at tage sit hele Behov af Trævirke i Almennings, hvori Gaardene, om de ei havde Stov, vilde være brugsberettigede. Antaget, at § 45 jfr. § 8 i Stovloven af 22 Juni 1863 medfører, at de Brugsberettigede saa tilbørligt Stov, beregnet paa at kunne yde alt det Trævirke, de forbruge til Gaardsforbrødenhed, og ikke blot det Trævirke, de hidtil faktisk have taget i Almenningen eller med Fordel kunne tage derfra. Antaget, at Husmændene have Brugsret i Hadelands Almennings. S. 289.
- 8 Febr. 1878. Spørgsmaalet, om en Eiendom bestod af en sammenhængende Strætning eller af to Leige eller Stykker og saaledes eventuelt var undergivet toungen Udskiftning efter Udskiftningslovens § 1 b, antaget at henhøre under Domstolenes, ikke under Skjønnets Afgjørelse. Derimod antaget, at Spørgsmaalet, om disse Leiges indbyrdes Veligheden betingede Anvendelse af det nævnte Lovsted, henhørte under Udskiftningsretten. En Eiendom, der saldt i to Dele, forbundne med en 7½ Alen bred og 4½ Alen lang Bei, antaget at bestaa af 2 Leige. S. 376.
- 20 Mai 1879. Sp. om en Strætning Søgrund, der tilaa endel oprindelig i Ulfste liggende Gaarde, ved en foretagen Udskiftning var holdt udenfor denne eller ikke. Spørgsmaalet bragt for Retterne i den Form, at en af Eierne begjærede ny og fortsat Udskiftning, der dog af Høiesteret negtedes. Til Høiesteret var Udskiftningsformanden og Udskiftningsmændene ikke varslede, hvilket dog ikke fandtes at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.
- 11 Juni 1879. Sp. om det efter Omstændighederne paa fyldestgørende Maade var godtgjort, at en Begjæring om Overudskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden, inden Udløbet af de foreskrevne fatalia appellationis. S. 708.
- 1 Novbr. 1879. I et Tilfælde, hvor kun en enkelt Leig af et Brug ligger indeni et andet Brug, opstaaer Sp. om saadant Leigebytte finder Sted, at Udskiftningslovgivningens Regler komme til Anvendelse. Dette i Henhold til tidligere Præjudikat antaget. 1880. S. 129.
- 9 April 1880. En Person, der havde solgt et Stovstykke, efter Omstændighederne dømt til at give Skøde, uagtet han godtgjorde, at Havneretten paa Stykket laa i Sameie med Andre. S. 317.

Stadeserstatning.

- 10 Decbr. 1870. Sp. om Erstatningsansvar for en Pantebogsfører for at have paaført en Pantobligation formentlig mangelfuld Attest om Gæstelser, eller in subsidium for at have unbladt at bemærke,

- at den i Pantobligationen for Pantet anførte Skyld var urigtig. Sp. om Stade herved var opstaaet. 1871, S. 52.
- 14 Febr. 1871. Sp. om Ansvar for en Medinteressent og Bestyrer af en Forretning for manglende Kontrol med en Væjant. Sp. om Ansvar for Bestyreren for en formentlig paa egen Haand foretagen mindre Forandring ved Bygningen. Sp. om Ansvar for Bestyreren paa Grund af Forsømmelighed med at tegne Assurance. S. 253.
- 11 Marts 1871. Sp. om Erstatning under Straffesagen kunde ilægges Tiltalte for Forvoldelser, der stode i Forbindelse med hans Forbrydelse forøvrigt, men ikke vare inbefattede under Aktionsordren. S. 261.
- 31 Marts 1871. En Pantnaver, der har kjøbt Pantet ved Tvangsauktion, sagsøger Nabogrundens Eier til at bortstaae Bygninger, der ere byggede indover Pantets Grundser. Sp. om Pantnaverens Ret, naar Eieren har samtykket i den foretagne Paabygning, gaar videre end til Erstatning af den paabyggede Grundes Værdi. Sp. om den Omstændighed, at tidligere til Staden udlagte Strækninger senere af Pantets Eier vare bebyggede, kunde lede videre end til Stadserstatning hos Pantets og Nabogrundens sælles Eier. Antaget, at dennes bevilte Insolvens maatte lede til, at Pantnaveren ikke kunde afspises med en interessende Erstatningsdom. Sp., om en Pantnaver, hvis Pant forringes, som Stadserstatning kan kræve hele Fordringen betalt, eller kun sammes Værdi efter Skøn. S. 321.
- 31 Mai 1871. Sp. om vedkommende Lømmerektion efter Omstændighederne var ansvarlig for den en Bro ved Lømmerslødning og tilstødende Tilfælde paaførte Stade. S. 401.
- 22 Juni 1871. Sp., om et udenlandsk Bankierhus havde vedtaget at acceptere for Værdien af en omkreven Rugladning og om Ansvar for at have undladt dette. S. 529.
- 23 Septbr. 1871. Sp., om det, forat erholde Dom for Stadserstatning efter Skøn for Kontraktbrud, er fornødent at godtgjøre, at Staden er sket, eller om saadan Dom skal gives, naar der ikke fra den anden Side fremstilles Bevis for, at Staden ei er indtraadt, berørt under Røteringen. S. 649.
- 1 Novbr. 1871. Sp. om en Oversalden, der uden at vide, at han vilde faa kontante Udlæg i Anledning Oversalbet, havde frasalgt Erstatning, herved havde frasalgt Afgang til at faa disse Udlæg dækkede hos Angjældende. S. 830.
- 17 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Størrelsen af det en Pantebogsfører ved en indløben Feil i en Pantattest paadragne Ansvar. Sp. om Betydningen af en afholdt Tvangsauktion som Værdimaaler for den solgte Eiendom. 1872, S. 43.
- 22 Novbr. 1871. Erstatning for Stade forvoldt ved en undertkjendt Erektion negtet, fordi Feilen tilbøls var forvoldt ved den Stadelidendes egen usorgfagte Afværd. 1872, S. 9.
- 24 Novbr. 1871. Stadserstatningsfølgemaal mod vedkommende Pantnaver, fordi Approbation paa et Tvangsauktionsbud var meddelt for Approbationsfristens Udløb. Sp. om en indløben Feiltagelse havde bevirket Staden. 1872, S. 17.
- 5 Decbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Omstændighederne kunde gøres gjældende mod Skipper og Rebert i Anledning af, at et Parti Varer havde lidt Stade ved Vand i Rummet. 1872, S. 140.

- 20 April 1872. Sp. om Stadserstatning for den Forringelse, et Fiskeri i en Elv paastrødes at have lidt ved et Dam anlæg høiere oppe i Elven. S. 489.
- 15 Juni 1872. Sp. om Fordelingen af Skade forvoldt ved Sammenstød mellem to Fartøier, der begge havde begaaet Feil, der havde Andel i den indtrufne Ulykke. S. 590.
- 22 Juni 1872. Sp. om et Dampskibsrederis Ansvar for Opbold ved Forsendelsen af et Vareparti i et Tilfælde, hvor efter Fragtkontrakten Varerne undervejs skulde omlades i et andet Rederis's Fartøj, der paa Grund af Overfyldning med saataldet direkte Gods ikke til paaregnet Tid kunde føre Varerne frem. Stadserstatningen for Tab forvoldt ved Varens Forringelse og Konjunkturens Forandring ansat af Retten efter fremkomne Bevisligheder. S. 601.
- 9 Novbr. 1872. Sp. om en Salgskommissionærs Ansvarspligt for ved Uheld tabt Vare. 1873, S. 129.
- 25 Januar 1873. Gierne og Føreren af et Dampskib idømte Stadserstatning til det offentlige Væbhus for Skade, forvoldt ved at en Bro sættes ibrand ved Gnister fra Dampskibet, idet det antoges godtgjort, at man havde ladet det mangle paa rimelig Forsigtighed ved Valget af Brændemateriale til Maskinen m. M. Gierne's Paa-stand om at være ansvarsfrie paa Grund af, at de i generelle Udtryk havde indfærget Forsigtighed uden dog herom at give fornødne nærmere Forfrifter, forlæstet. Føreren og Gierne dømte in solidum. Erstatningsansvaret bestemt ikke alene til hvad en ny Bro vilde koste, men Erstatning ogsaa tilskaaet for Udgifter til offentligt Færgehold, medens Broen laa nede. De Indstøbtes Paa-stand, at Erstatningsbeløbet skulde bestemmes anvendt til ny Bro's Opførelse paa samme Sted eller at de skulde tilstodes at afgjøre sin Erstatningspligt ved selv at opføre ny Bro paa samme Sted, forlæstet i Medhold af den almindelige Stadserstatningslære. S. 285.
- 25 Januar 1873. Sp. om Omfanget af Erstatningspligten for nogle Personer, der dømtes for efterfølgende Livsbelagtighed. S. 301.
- 1 Marts 1873. Staden i et Paafeilingsstilfælde mellem Dampskib, der forsømte at mindste Farten under Forhold, hvor dette havde været pligtmæssigt, og en Seiljagt, der ikke førte de befalede Lanterner, fordelt saaledes, at Dampskibet maatte betale $\frac{1}{4}$ af Staden, medens de $\frac{3}{4}$ bleve Jagtens og de i denne Interesserede. S. 293.
- 13 Marts 1873. Sp. om Erstatning for Affavn og om terminus a quo for saadan Erstatning. S. 384.
- 7 Mai 1873. Sp. om Erstatning for Affavn. S. 505.
- 6 Juni 1873. Antaget, at den almindelige Ret til Flødning alene gjælder Flødningen med Band, der er i sit rette Løb, men at Tilladeligheden af at fløde med opdæmmet Band beror paa, om derved gøres Skade. S. 553.
- 13 Juni 1873. Sp. om Erstatning i Anledning uforsvarligt Forhold fra en Konsignatørs Side. 529.
- 4 Juli 1873. Antaget, at en Skipper havde undladt at efterkomme god Sømandsskik ved ikke behørigen at lufte en Ladning Poteter, og Skipperen idømt Erstatning efter Skøn for den derved forvoldte Skade. Rederiet lagat subsidært Ansvar. Forsaavidt Rederiet tillige var sagsgjort til Erstatning for uberettiget Salg af Ladningen før dennes Ankomst til Bestemmelsesstedet, blev det frifundet, uagtet det havde handlet stik i Strid med Ladningsciere's Ordre, fordi ikke noget Tab derved antoges paadraget. S. 572.

- 9 Oktbr. 1873. Prøvelse af en Række Eragtninger om Stadserstatningsfundamentets Omfang ved en Expropriationstakt. S. 699.
- 28 Novbr. 1873. En Dampskibsdirektion erklæret erstatningspligtig for den Stade Dampskibet under sine Farter paa en Elv ved de af det foraaarlagede Bølgeslag havde tilføiet det til Elven flødende Land; der blev lagt væsentlig Vægt paa, at Dampskibe ere en ny Indretning i vore Elve. — En Lommerdirektion iligemaade ilagt Erstatning for Stade forvolbt ved dens Lommerflaaders Anstød mod Elvebredden, idet det antoges, at saadanne Anstød kunde undgaaes, naar der ved Flødningen laagtoges behørigte Forsigtighedsregler. — Erstatningsansvarets Fordeling henvist til Afgjørelse ved Skøn, uagtet det maatte antages meget vanskeligt at afgive et saadant Skøn, da ogsaa flere andre Faktorer havde medvirket til de fete Udbrændinger; derimod blev Paastand om solidarisk Erstatningspligt, grundet paa Fordelingens Vanskelighed, forkastet. — Skønnet erklæret at skulle medtage Stade fleet ligetil Skønnetts Afholdelse, og ikke blot, som af de Indseende paaastaet, til Forligsslagen. — Erstatningen erklæret ikke at skulle omfatte Beføstninger anvendte til af Gieren foretagne Forbygningsarbejder, men vel den Stade, som ved disse maatte anlages at være forebygget. 1874, S. 145.
- 6 Decbr. 1873. En Inkassator ved en frivillig Auktion, der ubbetalte Krevirenten Auktionsbeløbet, før det var indgaaet eller forfaldent, uagtet vidende om at der var Tvist om hans Ret til samme, betragtet som Kjøber af Auktionsfordringerne og tilpligtet at betale Erstatning til Tingenes rette Eier, der under Auktionen forgjæves havde gjort Indsigelser mod Krevirentens Adkomst til de solgte Gæfetter. 1874, S. 177.
- 28 Febr. 1874. Erstatning efter Skøn negtet Kjøberen af et Hus, der besandttes at afstaa mindre i Husleie, end Sælgerens Kommissionær efter dennes ældre Meddelelse havde opgivet og mindre, end Leieboerne efter Sælgerens Anmodning opgave. S. 321.
- 11 Marts 1874. Ibskømt Sp. om Erstatningspligt for Paafeiling af Skib for Anker. S. 337.
- 9 Mai 1874. Bestidderen af en Fæstetplads, som dømtes til Fravigelse, fritunden for Afkastserstatning. S. 575.
- 20 Mai 1874. En Person, der ved Kontrakt havde overtaget Bestyrelsen af en Enkes Affærer, idømt et betydeligt Ansvar, fordi han ikke kunde gjøre Rede for Beholdninger, som efter Registreringen i Bøet havde været tilstede 6 à 7 Uger, før han overtog Bestyrelsen, og som det ikke forelaa nogen Grund til at antage at være forandrede i Mellemtiden udenfor hvad Bøgerne udviste. Omkostningerne ved den fuldstændige Revision af Bøgerne, hvorved Feilen opdagedes, paalagte Bestyreren, fordi den antoges nødvendiggjort ved den Maade, hvorpaa han havde ført Bøgerne. S. 527.
- 26 Mai 1874. Sp. om Ret for en Huseier i en Kjøbstad til Erstatning for økonomisk Tab forvolbt ham ved Røg, Kulstøv og Stank fra et i umiddelbar Naboskab anlagt Gasværk, afgjort imod Huseieren, fordi Staden hverken efter dens Natur eller dens Omfang ansaaes ekstraordinær. Huseieren paaberaabte forgjæves, at Kjøbstadens Sundhedsforskrifter vare overtraadte, idet det antoges, at dette maatte paatales af vedkommende Autoritet og ikke kunde gøres gjældende af Nabo. Derimod antoges den Omstændighed, at Reguleringskommissionen havde givet Samtykke til Anlægget paa det paaflagede Sted,

- ikke at kunne i og for sig fritage for Erstatningspligt som ellers vilde paahvile Vedkommende. S. 409.
- 20 Juni 1874. Antaget, at den særskilte Fordel som tilflyder en Eiendom ved en Jernbanestations Anlæg paa dens Grund, ved Expropriationstaxten skal komme til Afdrag i den saakaldte „Ulemperstatning“, hvorimod den i Voteringen forudsættes ikke at kunne komme til Afdrag i Erstatningen for den egentlige Grundafstaaelse. S. 563.
- 4 Juli 1874. En Sælger der ikke kunde hjemle det solgte i dets hele Udstrækning, tilpligtet Stadeforstatning, fordi han antoges at være in culpa, hvorimod en Majoritet af Høiesteret reserverede sig mod at ville have afgjort Noget om, hvorvidt de vilde kommet til samme Resultat, hvis ingen culpa havde været at lægge Sælgeren tillast. Fra den almindelige Regel om fuld Erstatning for Vanhjemmel og gjort en Undtagelse, forsaavidt angaar Procesomkostningerne i Sagen mellem Tredeemand og Kjøberen, idet Sælgeren fritoges for at svare disse, fordi han ei var bleven adciteret. S. 604.
- 11 Septbr. 1874. En Embedsmand tilkjendt Erstatning efter Skøn, fordi en Del nye Forretninger ved Igl. Resolution henlagdes til hans Embede. S. 609.
- 19 Septbr. 1874. En Sælger der negtede at opfylde en Salgs-kontrakt, frifunden for Afavnserstatning, dels fordi Kjøberens Tilbud ikke havde været fyldestgørende, dels fordi intet specielt Bevis var ført for, at Stade var lidt. S. 698.
- 4 Novbr. 1874. Naar Expropriationstillæbelse er erhvervet eller Tøgtstævning udsærdiget, bindes Grundeieren i sin Benyttelse af Terrænet og henvises, hvis Expropriation ei finder Sted, om han lider Stade, til særskilt Stadeforstatning efter Skøn. Bevisbyrden for, at Stade er forvoldt ved det en Eiendom ved paabegyndt men frafalt Expropriation paalagte Daand, paahviler Grundeieren, og Stade kan ei i Tvivlstilfælde forudsættes herved at forvoldes. 1875, S. 1.
- 4 Decbr. 1874. Et Fartøj, der ikke sit betinget fuld Ladning, tilstaaet Liggedagspenge for pligtige Overliggedage og Erstatning for Buxering til Gavn, hvor Ladningen kunde kompletteres. 1875, S. 69.
- 24 Febr. 1875. En Kurator i et Bo tilpligtet at erstatte registrerede Røsdoreffekter for hvilke han ei kunde gøre Rede, naaget der ikke forelaa nogen Grund til at tro, at nogen Art af Mislighed af ham med Hensyn til dem var begaaet, og naaget det delvis endog var let forklarligt, at de uden Feil fra hans Side vare tomme tilfide. S. 181.
- 6 Marts 1875. Antaget, at en Mand, der led Stade af Vand, paaført ham af Gjenbo, ikke kunde kræve Stadeforstatning, fordi han selv havde undladt at benytte simple og billige Forebyggelsesmidler. Antaget, at af forskellige Giere af samme Vandfald i Elv, benyttet til Fabriksdrift, den ene efter Omstændighederne maatte finde sig i de Ulemper, som var en Følge af de Andre Benyttelse af Vandet i industrielle Diemed. S. 209.
- 12 Mai 1875. En Nitroglycerinfabrik antaget pligtig at erstatte den Stade, som ved dens Explosion forvoldes Nabo, uden Hensyn til om Explosionen er tafuel eller forvoldt ved culpa. S. 330.
- 29 Juni 1875. En Kommune negtet Erstatning for Hindring i Brugen af et Færgested, fordi Kommuneklassen ikke antoges derved at være paaført noget Tab. S. 560.
- 10 Septbr. 1875. Sp. om under Tyvssag Erstatning kan tilkjendes nogen anden end selve Bestjaalne, berøres under Dissents. S. 628.

- 18 Novbr. 1875. Forskjellige Udtalelser angaaende det Ansvar, der paahviler den, der har paataget sig at fløde en Sommerfop over et Vand naar Soppen sprænges og Sommeret spredes. Herom dog intet Præjudikat. Fløderen som havde paataget sig at føre det fremmede Sommer sammen med sit eget for en ganske liden Godtgjorelse, dog in casu frifunden for Erstatning, fordi den tilføiede Stabe var bevirket ved en senere indtraadt Begivenhed, for hvilken han ikke var ansvarlig. 1876, S. 161.
- 27 Januar 1876. Et Dampskibsselskab, der havde omsendt et for en konfurerende Linie fornærmeligt Cirkulære, efter Omstændighederne frifundet baade for Straf og Erstatning. S. 268.
- 18 Marts 1876. Sædeles tvivlsomt Sp. om en Vestjaalen, der anmeldte Tyveriet for Politiet, ledsaget af i god Tro afgivne Forklaringer om hvem der formentlig var den Skyldige og hans Medskyldige og som — efter Høiesterets Majoritets Opfatning af Faktum — ledsagede disse Forklaringer med en Anmodning til Politiet om at arrestere den formentlige Skyldige og den formentlige Medskyldige, var ansvarlig for den Ulempe og Tort, som derved forvoldtes den Sidste, der fandtes ganske uskyldig. S. 369.
- 20 April 1876. Antaget, at en Hugst i Andenmands Skov, foretaget af godtroende Besiddere, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aavirket, selv naar Hugsten har overskredet Eiendommens Grænser efter L.s 5-5-6 og maa ansees at have angrebet selve Eiendommens Substant. S. 422.
- 27 April 1876. I et Tilfælde, hvor det ved upaaanket Dom var fastsat, at der skulde svares Erstatning for en misligholdt Leverage af Trælafst, opstaa Sp. om Erstatningen skal bestemmes efter Hensyn til Priserne paa et senere Tidspunkt, da den Stabelidende maatte indkøbe Trælafst til Supplering af det ikke leverede Kvantum. Den almindelige Retssgrundsætning ikke løst, men Spørgsmaalet besvaret efter Undersøgelse af de upaaandede Dømmes Mening. S. 475.
- 2 Mai 1876. Et Kartot, der ved Uagtsomhed havde fæilet et mindre isent, idømt fuld Stadeserstatning. S. 493.
- 4 Mai 1876. Statsklassen idømt Erstatning til kommunal Bestillingsmand, der efter Omstændighederne ansaas ansat paa Livstid, men som mistede sin Post ved en Statsforanstaltning. Spørgsmaalet om Bestillingsmænd som Regel, naar ingen særlige Omstændigheder komme til, ere affættelige, berøres under Disfents uden at løses. Erstatningen efter Omstændighederne alene tilskendt for faste Indtægter, men et for Emolumenterne. S. 449.
- 31 Mai 1876. Et Overformynderi udlæaner i Jan. 1862, i Strid med Forfristen i Udtastanordningens § 6, Umyndiges Midler mod Pant i en Eiendom, der i Jan. 1858 var taget for 5600 Spb., hvoraf 3000 Spb. for Skoven. I Juli 1863 overføjttedes Midlerne til et andet Overformynderi, der heller ikke iagttager Reglernes nævnte Anordning i § 6 om fornøjet Taxation, ligesom det synes som om intet Tilsyn med Pantet fra Børgens Side har fundet Sted. I 1868 sælges Pantet ved en bedre Prioritets Evangsanktion, med Paabestemt af et ligeledes bedre prioriteret Føderaad, for 1400 Spb. Da Rekvirentens Obligation viser sig at udgjøre 2500 lidenfor som i Obligationen til de Umyndige anført 1035 Spb., og at være depoteret til Sikkerhed for 1440 Spb., blev saaledes Intet tilovers for de Umyndige. Pantattesten paa de Umyndiges Obligation var an-

- gaaende den bedre prioriterede Obligationens Størrelse, uklar. I Anledning dette Faktum anlagde Myndlingerne Sag mod det Overformynderi, der havde indkøbt Obligationen og mod et senere i dette indtraadt Medlem, der havde udfærdiget Regnskabet for Aaret, men de Indstevnte frisandtes i alle Instanser. S. 531.
- 11 Aug. 1876. Erstatning overensstemmende med 26—5 i Høiesteret tilkendt den Drabtes Efterladte, uagtet intet specielt var oplyst om, at noget „Savn af det Fornødne til Underholdning og Opdragelse“ var forhaanden. S. 602.
- 30 Septbr. 1876. Sp. om Erstatning til de Efterladte i et Tilfælde af uagtsomt Manddrab ikke løst under den kriminelle Sag. S. 666.
- 11 Oktbr. 1876. Sp., om en Grundeier havde afgivet Samtykke til, at et til hans Eiendom stødende Vand sankedes uden at tgl. Res. i Medhold L. af 31 Mai 1848 erhvervedes, bestræbet benegtede. Som Følge deraf tilpligtedes den, der havde sanket Vandet, at betale den Anden Erstatning efter Skøn for den derved forvoldte Skade. Det er formentlig en Følge af Voteringen, at ved Stadserstatningens Fastsættelse den Nytte, den Skadelidende har havt af Sænkningen, kommer i Anslag mod den Skade, han har lidt. S. 697.
- 21 Oktbr. 1876. En Dampskibsfører, der ved en grovere Uagtsomhed havde bestadiget Noter, der stængte for Silb, tilpligtet at betale Erstatning efter uvillige Mænds Skøn, idet Bankeeligheden ved efter de mangelfulde Oplysninger at afgive et paalideligt Skøn, ikke antoges at kunne komme i Betragtning. Det antoges derhos af Høiesteret enstemmig, at Dampskibet maatte beste for den af dets Fører som saadan udviste Uagtsomhed, hvormod Reberiet ikke antoges oprindelig at have noget Ansvar udenfor Fartøiet. Da Reberiet imidlertid ikke havde abandonneret Fartøiet eller tilveiebragt Tagt eller anden Oplysning om dets Værdi paa den Tid Staden gjordes, men isteden havde beholdt Fartøiet i Fart i de 8 Aar, som forløb mellem Stadeltilsøielsen og Høiesteretsdommens Afgivelse, tilpligtedes det helt ud at betale Staden. S. 721.
- 16 Novbr. 1876. Et Dampskibsrederi, der bortfragter sit Fartøi for et Aar til fjorten daglig Fart, nødsages til at underkaste Fartøiet Reparation, hvilken efter Kontrakt med vedl. Bærsted skulde være færdig til en bestemt Dag. Befragteren erkjender at have vedtaget dette, men paaistaar Stadelsskoldelse for Forsinkelse, efter den nævnte Dag, forvoldt ved Bærstedets Misligholdelse af Kontrakten. Reberiet dog frifunden i begge Instanser. S. 805.
- 9 Decbr. 1876. Sp. om, hvorvidt en Vareassender er bunden ved Bestemmelse om Erstatningspligtens Begrænsning indtagne i en privat med offentlig Koncession anlagt Jernbanes Driftsreglement, besvaret bekræftende. 1877, S. 107.
- 7 Febr. 1877. Et Reberi frifundet for Tiden under en Erstatnings-sag anlagt for Bestadigelse af indsladene Varer, fordi det alene bestede subsidiært og Skipperen ei var stævnet. S. 305.
- 10 Marts 1877. En Lokomotivjernbane, der ved Gnister fra Lokomotivet havde sat Ild paa en Mands Skov, glennem hvilken Jernbanen havde exproprieret Grund, idet Erstatning efter uvillige Mænds Skøn, idet behørig Forsigtighed ved Driften ei antoges udvist. S. 337.
- 23 Marts 1877. Tvivlsomt Sp., om et Sammenstød mellem to Fartøier skulde anses forvoldt ved Uheld eller Uagtsomhed. S. 389.

- 12 Juni 1877. Erstatning for uberettiget Sæterbrug ilagt med det ved et under Sagen optaget Skøn fastsatte Beløb, uagtet dette omfattede mere, end Høiesteret ansaa strengt taget rigtigt, idet Beløbet var saa ubetydeligt, at den Tabende var bedre tjent dermed end med en Døm, lybende paa nyt Skøn. S. 486.
- * 12 Juni 1877. En Auktionsordre, hvorved en Person sættes under Tiltale for at have staalet „en Pung med Penge“, antaget at udelukke Domskolene fra ved Erstatningens Tilfjendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. Bestaaene efter Begjæring givne Erstatning efter Tagt for en ikke gangbar Mynt, uagtet der var Afgang til at henvise Bestaaene til Bindikation af Mynten hos godtroende Trediemænd. S. 556.
- 14 Juni 1877. Antaget, at under Betegnelsen „Grund-Erstatning“ ved Expropriation til et Jernbaneanlæg indgaar ogsaa den saakaldte Ulempeersatning, der i Regelen tilfjendes særskilt. S. 558.
- 28 Juni 1877. Et Firma, der under Form af brugeligt Pant havde overtaget og udhugget en Skov, som, Firmaet vitterligt, var pantsat til en bedre Prioriteret, tilpligtet at betale denne Panthaver fuld Stadeserstatning, idet det i Medhold tidligere Præjudikater antoges, at pantsat Skov ikke maa hugges i videre Udstrækning, end at den i det Væsentlige vedligeholdes i den Stand, hvori den var ved Pant-sættelsen, forudsat at dette er fornødent for at sikre tidligere Pant-haver. S. 600.
- 14 Juli 1877. En Person, der antoges overført under en Skovhandel paa tvende Punkter at have paavist Kjøberen urigtige Grændser, sagsøges til Stadeserstatning, men frifindes fordi noget Minimum af Stadens Størrelse efter Omstændigheberne et kunde paavises. Om Ophævelse af Handelen var under Sagen ikke Sp. S. 634.
- 17 Juli 1877. Antaget, at Grundlovens § 105 ikke medfører Krav paa Erstatning for Uleilighed forvoldt ved Bygningsforstørriser, som de i Beløvens § 19 nævnte. S. 673.
- 3 Septbr. 1877. Det Offentlige tillagt Erstatning for bebrageres Tillegnelse af et af en Anden hittet Vofæ uden Hensyn til Gierens og Hitterens Krav. S. 698.
- 14 Septbr. 1877. Erstatning for ubesøiet kriminel Arrest alene tilfjendte for den forvoldte økonomiske Stade, ei for Tort og Kreditfpilde. S. 721.
- 27 Septbr. 1877. En Dampffibsepeditor, der ved sin Spouerformand havde givet Kvittering for Modtagelsen af et Foustage Sukker, der ikke fremtom til Bestemmelsesstedet, tilpligtet at erstatte Foustaget, uagtet Høiesteret efter de oplyste Omstændigheder ansaa det tvivlsomt, om det var kommet ham ihænde. Erstatningen fastsat efter Foustagets erkjendte virkelige Vægt, uagtet der i Adresshebet var anført en mindre Vægt, end Foustaget senere fandtes at have. S. 745.
- 23 Oktbr. 1877. Gieren af en Hund, der under Slagsmaal med en anden Hund slog en Speilglasrude af ca. 40 Spd.s Værdi itu, tilpligtet at erstatte Staden. S. 828.
- 27 Oktbr. 1877. Antaget, at Forbrydelse af Hyre er Straf, hvorfor Erstatning for Ophold, forvoldt Stibet ved Mandflabets Dpætfighed, ikke kan betragtes delvis afgjort ved den forbrudte Hyre. Skipperens paa en anden Retssopfatning grundede Dpgjør med Mandflabet dog anseet afgjørende i det foreliggende Tilfælde. 1878, S. 41.

- 15 Febr. 1878. Erstatning for forskilde opfyldt Kontrakt ikke anseet paadragen, fordi de Berettigede efter deres hele Forhold maatte antages at have samtyktet i, at det henstod med Forpligtelsens Opfyldelse. S. 387.
- 9 Marts 1878. En Handelsmand sender et Telegram i Konvolut til et Postaabneri, uden at det klart oplyses, om Konvoluten var adresseret til Postaabneren eller til Telegrafstationen. Samtidig sender han et Brev, adresseret til en Mand i Bergen. Telegrammet og Brevet indeholder Anmodning til Manden i Bergen om at besørge en Støtte assureret. Brevet og Telegrammet bliver ved Forsømmelse af Postaabneren overliggende paa Postaabneriet, hvorefter følger, at Støtten forliser for Assurance er tegnet. Eieren søgter nu Postaabneren til Erstatning af Støttens Værdi. I Klagen nævnes alene hans Forsømmelse med Telegrammet og Dissens opstaar om Hensyn efter dette kan tages til Forsømmelsen med Brevet. Uden at dette Sp. løses, antages dog Postaabneren ansvarsfri for den nævnte indirekte Følge af hans Feil. S. 407.
- 6 April 1878. Særdeles tvivlsomt Sp., om hvorvidt et kompliceret Bedrageri, hvorved en Person tilvandt sig et Bankobrev med indlagt Spb. 100, skulde gaa ud over Brevets Affender eller over Postvæsenet, efter Omstændighederne besvaret imod Affenderen. S. 529.
- 15 Mai 1878. En Person, der mod sædvanlig Betaling havde en fremmed Hest i sin Havnegang og som for at redde den, der var kommen ud paa en D i Elven, drev den med en Gophelle paa Benene ud i Vandet, hvor den druknede, efter Omstændighederne anseet angerløs. S. 477.
- 31 Mai 1878. Erstatning for Stade ved en Dams Uæthed antaget ikke at blive at tilfælde ved Siden af, at selve Ketten kjendtes at gaa over paa de Stadelidte. S. 544.
- 4 Oktbr. 1878. En Person, der havde leiet Lagerrum, tillagt Erstatning efter et optaget Skøn for den Forringelse i Leilighedens Værdi, som var en Følge af, at Gaardens Eier anbragte Maskiner i Rummet under, hvilket forvoldte Larm og Rystelse samt tilbels Hede. S. 732.
- 9 Oktbr. 1878. En Gaardeier, der ved at misligholde en Leiekontrakt paadrog Leieren et Tab, der ved lovligt Skøn ansattes til 800 Kroner, dømt til at betale dette Beløb. Gaardeierens ubeviste Paastand om, at Leieren ved anden Udsæd kunde have undgaaet eller forminket Tabet, fandtes nemlig ikke at kunne komme i Betragtning, idet den fulde Bevisbyrde i saa Henseende paahvilde ham, ligesom Leieren ikke engang kunde antages at have nogen Forpligtelse til særlig Anstrængelse for at afhjælpe Følgerne af Gaardeierens Kontraktbrud. S. 735.
- 1 Novbr. 1878. Erstatningspørgsmaal i Anledning af mislig Leverage. S. 777.
- 20 Novbr. 1878. En Person, der blev anseet pligtig til at overdrage Halvparten af en Gaard til en Anden, havde for Dommens Afgjælse solgt Gaarden; Dom blev derpaa givet paa Erstatning isædenfor til Udstedelse af Skøde. 1879, S. 45.
- 18 Januar 1879. Nogle Tiltalte i de underordnede Instanser dømt Erstatning til det Offentlige for undersluet Hittegods, hvormod Erstatningen i Høiesteret bortfaldt, da Betingelserne for det Offentliges Afgang til Andel i Udbytten ikke antoges at være tilstede. S. 181.

- 29 Januar 1879. Sp. om Erstatning i Anledning af Forsintelse med Opfyldelse af et Certeparti fra Skibets Side. S. 142.
- 15 Febr. 1879. Tvende unge Mennester, der ved Uforsigtighed havde sat Ild paa et usædvanlig gammelt Egetræ, ansøede efter 23—20, jfr. 4—1. Sp. om Erstatningen til den Stadelidte skulde bestemmes efter hvad Eiendommen forringedes i Værdi „ligeoverfor en Kjønsom Kjøber med Divene aabne for Naturkjoenbed" eller man skulde forudsætte, at almindelige Kjøbere ikke tage Naturkjoenbeden væsentlig i Betragtning. Antaget, at den Stadelidte ikke havde Krav paa ligeoverfor Forbryderne at faa Erstatning efter den for ham gunstigste rimeligste Forudsætning, men efter den gennemsnitlig sandsynligste Forudsætning. S. 245.
- 1 Marts 1879. En Person, der blev dømt for Forbrydelse mod 14—3, ilagt Erstatning til den Dræbtes Børn. S. 238.
- 19 April 1879. Urigtig Opgiven af Betalingsvilkårene paa Hestelserne i en solgt Gaard, antaget efter Omstændighederne at medføre Handelens Ophævelse og Stadserstatning. Mandanten antaget ligeoverfor Medkontrahenten ansvarlig for Fuldmægtigens Handling uden at Forholdet mellem disse to indbyrdes toges i Betragtning. Forskiellige Sp. om Omfanget af Stadserstatningspligten, om Tidspunktet der skulde lægges til Grund for sammes Ansættelse og om Grændsen mellem hvad der afgjøres ved Dommen og hvad der henvises til det efter Dommen følgende Skøn. S. 470.
- 8 Mai 1879. En Leier efter Omstændighederne antaget berettiget til at have Kontrakten og paa Grund af den naturlige Præsumtion om, at Skade var forvoldt ved Eierenes Kontraktbrud, tilfjendt Erstatning efter Skøn hos denne, uagtet et under Sagens Henstaaen for Høiesteret optaget Skøn væsentlig svækkede denne Præsumtion. S. 493.
- 18 Juli 1879. Sp. om det Ansvar, der paahviler en Ewangsauktionsbrekvirent ifølge Eksekution ligeoverfor Kjøberen, naar Auktionen senere underkendes. S. 837.
- 6 Septbr. 1879. Tvist om, hvorvidt, en Proturist skulde tilsvare et hans Firma paadraget Tab paa Grund af, at han havde handlet tulpsøst, i Byretten besvaret bekræftende, i Høiesteret benægtende. S. 855.
- 13 Septbr. 1879. Ved en Jernbaneanneksproprationsagt lod det Offentlige bemærke, at det ved Erstatningens Ansættelse søgte Spørgsmaalet om Erstatning for Resten for Ildbrand holdt udenfor Skønnet, og forbeholdt dette afgjort i Tilfælde Ildsvaade opstod. Det Offentlige benegtede, at Ildsvaade forvoldt ved en Jernbanes forsvarelige Drift gav Krav paa Erstatning. En Grundeier begjærer imidlertid — under Forbehold af fuld Stadserstatning i Tilfælde Ild opstod — særlig Erstatning for det Tab, han udsattes for, ved enten ikke at kunne faa sin Stov assureret eller at maatte betale en høiere Præmie. Heri nyder han Medhold ved Administrators Eragtning, men Skønsmændene erklærede efter de foreliggende Oplysninger og Data for Tiden intet Skøn i denne Høst at kunne afgive. Fravigelsestjendelse gaves ikke bestomindre. Det Offentlige indskænkede den første Eragtning til Høiesteret til Underkjendelse, men Retten stadfæstede. Fra enkelte Voterendes Side Udtalelse om Afdgangen til at indbringe Retsspørgsmaalet for Høiesteret, da det var uklart, om dets Løsning efter Omstændighederne havde reel Interesse. S. 882.
- 30 Oktbr. 1879. En Skipper tilpligtet at betale Befragteren Erstatning for uberettiget Ophold undervejs. 1880, S. 120.

22 Novbr. 1879. En Strandbeier til Elv, der dannede Byhavn og var undergivet Havnekommission, søger Erstatning for Ulempe forvoldt ved at Havnesejeren har lagt et fremmed Fartøj i Dylag udenfor hans Tomt paa hans Side af Vidtstrømslinien, men høres ikke hermed. 1880, S. 202.

3 Decbr. 1879. Antaget, at Konkurslovens §§ 44 og 48 begrænske Erstatningspligten til Restitution af det Oppebaarne eller dets Værdi. 1880, S. 198.

7 Febr. 1880. Antaget, at § 8 i Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5 Juni 1875 er saaledes at forslaa, at Erstatning for Afstaaelse af Grund til Gade naagtet Lovens Udtryksmaade, efter Principet i Grundl. § 105, bliver at erlægge naar det ved Ejendoms godtgjøres, at Grundafstaaelsen medfører Tab for Eieren. S. 278.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have solgt paa andre Billaar end forekrevet og opgivet Kommissareren andre Billaar, end de havde meddelt Køberne, dømte til at betale Kommissareren Erstatning. S. 376.

11 Decbr. 1880. Sp. om efter Odelsl. § 28 Befidderen, der bugger i Odelsgodssets Stov under Søgsmålet og taber Sagen, skal betale baade Erstatning for Forringelse efter Ejendoms og Erstatning for det Havistede, eller om den første Erstatningspost indbefatter den sidste i sig, besvaret til Gunst for denne Mening. 1880, S. 209.

Od. 27 Febr. 1871. Erstatning tilkændt Husbonden, fordi Husmanden havde ført Gjødsel bort fra Pladsen, med Gjødselens Salgs værdi. S. 449.

Od. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Mangelen i det tilveiebragte Bevis for Omfang af Skade forvoldt ved at en Damservitut var udvidet ved Dammens Flytning kunde afhjælpes ved efterfølgende Ejendoms, optaget paa den Stadsejendoms Besøstning. Antaget, at Erstatning efter Ejendoms for gennem længere Tid forvoldt Skade ikke er begrænset til Sagsanlæggets Dato, men ved Dommen kan fastsættes til Ejendoms Dato. Antaget, at Ejendoms Hensyn maatte affattes rumt, idet specielle Ejendoms vilde være umuligt. Renter tilkændt af Ejendoms summen ogsaa for Skade paaløben efter Forligslagen. 1873, S. 773.

Od. 8 Febr. 1876. Antaget, at en Jernbane, der uden Bemærkning modtager en Vare i Emballage, har Formodningen mod sig, naar den senere benægter, at Varen ved Modtagelsen var ubeskadiget. Antaget, at en Jernbane ikke ubetinget ved sit Driftsreglement kan betinge sig Frihed for Lovens almindelige Erstatningsansvar, naar Varen kommer tilskade under Transporten, eller betinge sig, at Bevisbyrden vælttes fra Jernbanen og over paa Afsenderen. S. 185.

Notits. Sp. om § 47 i Lov af 17 Marts 1866 medfører at de overordnede Retter, naar en Justitsfoged paaanføres alene efter Tiltales Begjær, ere udelukkede fra at ilægge ham Erstatningsansvar, hvorfor han ved den underordnede Rets Dom er frikendt. 1871, S. 520.

Notits. Ad Lovbogens 5—6. 1871, S. 647.

Afh. Om Erstatningsansvaret i Tilfælde af Misligholdelse af en Kjøbelkontrakt. 1872, S. 521.

Notits. Erstatnings Tilkendelse under Politisag. 1876, S. 95.

Afh. Bemærkninger om enkelte Punkter i Stadserstatningsloven. 1879, S. 1.

Notits. Stadeserstatning. Egen culpa. 1879, S. 292.

Udb. Om Erstatning for tvungen Grundafstaaelse til Gader og offentlige Pladse samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænkning i Gierens Ret til at bebygge sin Grund. 1879, S. 717.

Notits. Om Jernbaners Erstatningspligt. 1879, S. 896.

Statter, Afgifter og andre Udredøler.

- 24 Mai 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 28 August 1851. S. 494.
- 27 Oktbr. 1871. En Sagfører, der har Kontor i en Kjøbstad, men bor udenfor denne, med Hensyn til Skattepligt henregnet til Kjøbstadens Indvaanere efter Lov 28 Aug. 1851 § 1 Littr. c. S. 812.
- 5 Decbr. 1871. Sp. om et Apothek gaar ind under de i Fattigløvens § 52 opregnede Anlæg. 1872, S. 33.
- 9 Marts 1872. Sp. om Forstaaelsen af Serne 2 og 3 i Lov af 28 Aug. 1851 og Serne 48 og 50 i Lov af 6 Juni 1863 om Fattigvæsenet i Byerne. S. 325.
- 21 Marts 1872. Sp. om en Person, hvis Forsørgelse i Tilfælde paahvilede et Bergværks Fattigvæsen, var skattepligtig til den Kommune, hvor Bergværket er beliggende. S. 388.
- 1 Juni 1872. Sp. om Udskrænkningen af den ved Rætt. 27 Mai 1775 Finmarkens Indvaanere tilstaaede Frihed for Brugen af stemplet Papir berøres. S. 451.
- 7 Septbr. 1872. Sp. om hvor en Mand var skattepligtig beroende paa Spørgsmaalet om, hvilket af hans tvende i Aaret benyttede Opholdssteder skulde ansees som det faste og hvilket som det midlertidige. S. 683.
- 7 Septbr. 1872. Sp. om et Ophold med Hensyn til Skattepligt skulde ansees som midlertidigt eller fast. S. 745.
- 10 Septbr. 1872. Antaget, at naturlige Børn ogsaa ligeoverfor Fader, der ved Testamente indsætter dem til Arving, nyder Fritagelse for Arveafgift. S. 761.
- 2 Oktbr. 1872. Antaget, at § 24 anden Passus i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkesangerjord, der antages som Skolejord skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 784.
- 30 Oktbr. 1872. Antaget, at Gier af et Værk med eget Fattigvæsen, naar han bor paa Værket, ikke er pligtig til den Fattigkommune, hvor han bor, at svare personlig Fattigskat af Formue og Indtægt, der ikke hidrøre fra Eiendomme, der henhøre til eget Fattigdistrikt. S. 844.
- 7 Novbr. 1872. Antaget, at en Ligningskommission, efterat dens Forretninger engang ere sluttede, ikke paanytt kan træde sammen for at rette paa Feil, som maatte være begaaede ved den første Ligning, saaledes at en Skattepligtig, naar han har faaet underkjenbt et Aars Ligning for sit Vedkommende, bliver fri for al Skat i dette Aar, ogsaa for den, han rettelig kunde have været ilignet. 1873, S. 55.
- 25 Januar 1873. Antaget, at et Vogtrykkeri, uagtet drevet i stor Stil og ved Hjælp af fast anbragt Dampmasline, ikke kunde sættes i Klasse med de i § 48 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6 Juni 1863 nævnte „industrielle Anlæg“. Det samme antaget at være Tilfældet med vedkommende Skattehvers Virksomhed som Udgiver af tvende fra Officinet udgaaende Aviser. S. 275.

- 8 Febr. 1873. Fortolkning af § 1 Litt. d i L. af 12 Aug. 1848 om Jernveie til almindelig Afbenyttelse. S. 321.
- 4 Marts 1873. Sp. om Forstaaelsen af § 1 i Frdn. om Arveafgift af 12 Septbr. 1792. S. 338.
- 5 April 1873. Antaget, at det ikke er tilladt ved et Brug paa Landet at iligne Fattigkat baade efter Fattiglovens § 52 og paa Matritulshjælpen. Antaget, at Stiftsdirektionens efterfølgende Approbation af Ligningsregler for Skolekat kan træde istedenfor Approbation forud for Ligningen. Antaget, at Fattiglovens Regel i § 51 ikke kan anvendes ved Ligning af Skolekat. Særskilt Ligning af Skolekat paa Brug kasseret, fordi ikke den i Skolelovens §§ 10 og 17 foreskrevne Fremgangsmaade og de der antydede Principer vare anvendte. S. 477.
- 28 Mai 1873. Antaget, at den Indtægt, et Handelssted i Finmarken har af Fiskeindtjeb, ved Skatteligning maa tages i Betragtning som Indtægt af Handel. Antaget, at progressiv Stat kan benyttes paa Landet ved al anden Stat end Fattigkat. Antaget, at Lov af 18 Mai 1860 om Kommuneskatters Udligning i Finmarken ikke giver Afgang til at iligne Formuesmen kun Næringskat. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 medfører, at den der efter ældre Regler har været skattepligtig til en Skolekommune, vedbliver at være dette ogsaa efter den nye Lov. S. 526.
- 11 Juli 1873. Antaget, at den Omstændighed, at en Skatteligning ikke er bleven særdig inden den lovbefalede Tid, er uden Indflydelse paa dens Gyldighed. En Række Forsyndelser mod Lighedsprincippet antaget at medføre en Skattelignings Ugyldighed. Det samme antaget at maatte blive en Følge af, at Ligningskommissionen uden Beslutning af Kommunerepræsentationen havde bestemt Skattefrihed for $\frac{1}{3}$ Del af visse Indtægter. S. 580.
- 12 Septbr. 1873. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 hjemler Afgang til med Stiftsdirektionens Approbation at iligne Personer, der bo udenfor et Skoledistrikt, men har Eiendomme inden samme, Afgift til Skolekassen af den Formue, der repræsenteres ved disse Eiendomme og af den Indtægt, de aftsætte. S. 652.
- 13 Septbr. 1873. Antaget, at § 24 i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkefangerjord, der antages som Skolejord, skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 688.
- 23 Oktbr. 1873. Antaget, at den Omstændighed, at en her bosiddende Mand var fremmed Undersaat, ikke i og for sig befriede ham for her i Landet at betale Stat af sin hele Formue og Indtægt altsaa ogsaa af den Del som befandt sig paa hans Hjemsted. Evidensomt Spørgsmaal om en Udlændings Dyhold her i Landet skulde ansees som midlertidigt eller fast. S. 769.
- 23 Januar 1874. Sp. om, hvor en Person skulde ansees at have Bopæl og saaledes være pligtig at svare personlige Statter. S. 249.
- 19 Febr. 1874. Antaget, at § 51 andet Pasjus i Fattigloven for Landet af 6 Juni 1863 er anvendelig ogsaa paa en Skoveier, der ikke havde bortsat Skoven til Brug af Andre, men som det enkelte Aar ikke drev i Skoven, idet han ikke desto mindre maatte ansees som Bruger. S. 252.
- 21 Marts 1874. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket „Udsibningsstedet“ i § 3 i Lov af 28 Aug. 1851. S. 473.

- 21 Januar 1875. Sp. om Afgang for Trondhjems Kommune til at paalægge en Del offentlige Bygninger Eiendomsstat. S. 145.
- 6 Febr. 1875. En Egningskommissions Pluralitet dømt i Mulk efter Art. 24—28 Nr. 32 for sit udbiste Forhold, hvorved enkelt Samfundsklasse utilbørlig var begunstiget paa andre Klassers Betofning. S. 152.
- 9 Marts 1875. En Hypothekbankdirektør og Statsrevisor, der er bosat i Aker, antaget efter § 2 i Bystatloven af 28 Aug. 1851 skattepligtig til Kristiania af sin faste Lønning i disse to Stillinger. Samme Lov § 1 Lit. c antages derimod ikke efter Omstændighederne anvendelig paa Tilfældet. S. 170.
- 16 April 1875. Sp. om Borregaards Giere skulde svare Stat til Sarpsborg af et „Gjæsigveri og Høkerhandel“, de i Medhold reelt Privilegium lode drive paa Sarpsborgs Grund. S. 282.
- 19 Mai 1875. Antaget, at Bestemmelserne om „Dødsboer“ i L. 28 Aug. 1851 § 6 og L. af 6 Juni 1863 § 52 ere anvendelige, ikke alene paa de Boer, hvor Eieren eller samtlige Giere ere døde, men ogsaa paa de Boer, hvor der findes mellem en gjenlevende Ægtefælle og den Forstadødes Børn. S. 513.
- 28 Oktbr. 1875. En Egningsforretning, hvorved Indtagten var ansat efter Brutto, ikke efter Netto, forsaavidt undertjendt. 1876, S. 81.
- 13 Mai 1876. Sp. om Udstrækningen af den „Jernveie“ i § 1 Lit. d i L. af 12 Aug. 1848 og § 52 i L. af 6 Juni 1863 tillagte Skattefrihed. S. 499.
- 18 Oktbr. 1876. Sp. om tvende Kommuner kontraktsmæssig kunde vedtage at dele den Stat, som en bestemt Statyder maatte komme til efter gjældende Lovregler at svare til den ene eller anden af de kontraherende Kommuner, besvaret bekræftende. S. 730.
- 28 Oktbr. 1876. Antaget, at en en fast Eiendom tilhørende Landseafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Færlighed“ ved Eiendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelsen af Stylden. S. 785.
- 4 Novbr. 1876. Antaget, at ekstraordinær Ol- og Vinstat paalagt i Medhold Lovene af 18 Mai 1860 og 12 Juni 1869, kan lignedes for det Aar, for hvilket den skal svares, og ikke behøver, som Lovene nærmest anviser, at lignedes efter det Aar, for hvilket den svares. S. 789.
- 14 Febr. 1877. Antaget, at en Kjøbstadskommune ikke var berettiget til at ligne en udenbysboende Mand i Bystat af Stibsbæveri, uanset at Skibene vare indregistrerede ved Byens Toldsted og efter Omstændighederne maatte ansees hjemmehørende der. Antaget, at en udenbys Mand, der i en By drev Fabrikdrift, kunde statlægges, ikke blot af Fortjenesten ved Produktets Forædling, men ogsaa af Fortjenesten ved dets Export. Antaget, at Sagbrug og Møllebrug henhøre til de i Fattigloven for Byerne dens § 48 nævnte Bærter og Brug. S. 328.
- 23 Juni 1877. En Person, der ikke kunde ansees at have fast Bopæl nogetsteds, fritagen for Stat til Kommune. S. 593.
- 7 Novbr. 1877. En Kommunes Eftertrav paa forliden oppebaaret Grundstat, der ikke krævedes efter en fast Maalestok, men repareredes paa samtlige Forpligtede, forlastes, da Kommunen intet Tab havde

libt. Den Omstændighed, at Feilen var forvoldt ved en Lovovertrædelse af Gaardens forrige Eier, ikke anseet at kunne drage til Følge for de nuværende Eiere, der herom havde været uvidende. 1878, S. 53.

- 24 Januar 1878. Sp., om en stor Eiendomsbesidder, der havde bortfæstet endel ham tilhørende, særskilt matrikulerede Gaarde, paa Betingelse at Dybderne skulde præstere personligt Arbejde paa og udenfor de af dem fæstede Gaarde mod almindelig Betaling og at de skulde nyde Brændev og Hjardefang i Eierens Stov efter Udvisning, skulde betragtes som selv delvis Brugere af de bortfæstede Eiendomme. Dette Spørgsmaal efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 353.
- 7 Febr. 1878. En Udpantningsforretning undertjendt som grundet i ulovmæssig Ligning, fordi Ligningskommissionen først havde bestemt, hvilken Skat den ansaa passende af et efter Fattigl. § 52 bestattet Anlæg, og derpaa, efterat Skatteprocenten for samtlige Statydere var udregnet, havde udregnet den Indtægt, som Anlægget maatte ansættes til, for at pligte den villaarlig bestemte Skat. Vedkommende Kommune ilagt Omkostningerne i begge Instanser. Spørgsmaalet om et Anlæg til at samle og stoppe et Brugs Lommer, efter Omstændighederne skulde ansees som en Løndse, der var særskilt statbar efter Fattiglovens § 52. S. 385.
- 23 Febr. 1878. En Handelsborger til en By, der var bosat i en anden By, anseet at pligte Bystat ikke blot af Røring men ogsaa af Formue til den Kommune, hvor han har sit Handelsborgerkab. Fattigskat antages derimod Handelsborger, der bor i en anden By, at pligte paa Bostedet, idet Fattiglovens § 50 antages alene at ramme Handelsborgere, der bo paa Landet. S. 536.
- 21 Marts 1878. Fortolkning af Ordene „fast Løn“ i § 2 i Lov af 28 August 1851 om Bystaten. S. 425.
- 10 Mai 1878. Sp., om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Ligning tilfidesat, besvaret benegtende i et Tilfælde, hvor Feilen var skønsmæssig og ikke beroede hverken paa mala fides eller culpa fra Ligningskommissionens Side. S. 580.
- 11 Mai 1878. Antaget, at den Birsomhed af flere §8 i Blosse og indlægge den i Ishus for senere at udsælbe den ikke er „Fabrikdrift“, og at Bedriften, udøvet af en Ikke-Handelsberettiget i et Landdistrikt ikke i Medhold § 3 sidste Punktum i L. af 28 August 1851 kan beskattes i den By, til hvis Tolldistrikt Udsalningsstedet hører. S. 508.
- 22 Febr. 1879. Sp. om Forstaaelsen af § 18 i Lov af 22 Juni 1863. S. 369.
- 13 Marts 1879. Sp. om hvor en Person, der havde Vinterbolig i en og Sommerbolig i en anden By, var bosat. Hans Opholdssted den 30 Septbr. ikke antaget afgjørende for Besvarelsen af dette Spørgsmaal. S. 271.
- 28 Juni 1879. Sp. om fra hvilket Tidspunkt en Person, der i nogen Tid intet fast Ophold havde haft, skulde ansees for at have bopset sig paa det Sted, der blev hendes endelige Bosted. S. 713.
- 17 April 1880. Antaget, at en Persons Skattepligt til en Kommune i alle Tilfælde bestemmes efter hans Forhold til den den foregaaende 30 Septbr. S. 545.
- 26 April 1880. Antaget, at det kan underkastes Domstolens Af-

gjørelse, hvorvidt noget efter dets Art principmæssig er at henregne til „Formue“ og at stattelægges som saadan. Antaget, at et i en Privatbank til at dække eventuelle Tab afsat saakaldt „Deltrederefond“ rettelig var satlagt som Formue. S. 390.

- 6 Septbr. 1880. Maltning i den Hensigt at benytte Maltet til Edisfebrugning ikke anset skattepligtig efter Lov 12 Oktbr. 1857 og Skattefundgjørelsen af 21 Juni 1878. S. 705.

Skolevæsen.

- 2 Oktbr. 1872. Antaget, at § 24 anden Passus i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkesangerjord, der antages som Skolejord, skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 784.
- 15 Novbr. 1872. Antaget, at en af en Skolekommission som saadan indgaaet Overenskomst, for hvis Approbation af rette Vedkommende og Gjennemførelse forøvrigt der ikke var sørget, ikke paa nogen Maade kunde binde Kommunen, uagtet Medkontraahenten havde opfyldt sin Forpligtelse. 1873, S. 134.
- 5 April 1873. Antaget, at Stiftsdirektionens efterfølgende Approbation af Ligningsregler for Skolestat kan træde istedenfor Approbation forud for Ligningen. Antaget, at Fattiglovens Regel i § 51 ikke kan anvendes ved Ligning af Skolestat. Særskilt Ligning af Skolestat paa Brug tasjeret, fordi ikke den i Skolelovens §§er 10 og 17 foretagne Fremgangsmaade og de der antydede Principer være anvendte. S. 477.
- 28 Mai 1873. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 medfører, at den, der efter ældre Regler har været skattepligtig til en Skolekommune vedbliver at være dette ogsaa efter den nye Lov. S. 526.
- 12 Septbr. 1873. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 hjemler Afgang til med Stiftsdirektionens Approbation at iligne Personer, der bo udenfor et Skoledistrikt men har Eiendomme inden samme, Afgift til Skolekassen af den Formue, der repræsenteres ved disse Eiendomme, og af den Indtægt, de afstaa. S. 652.
- 13 Septbr. 1873. Antaget, at § 24 i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkesangerjord, der antages som Skolejord, skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 688.
- 7 April 1874. Sp. om Jord, afgivet til Brug for Kirkesangeren, opfyldte Betingelserne i Skoleloven, og om den Omstændighed, at den var afgiven fra Præstegaarden, kunde forandre Omfanget af Kommunens Forpligtelser. Sagen, der var anlagt i Sognepræstens Navn som Gældssøgemaal mod Kommunen som formentlig ansvarlig for Afgiften af Jorden, appelleret af Stiftsdirektionen, som den der har at paase, at Kommunens Forpligtelser med Hensyn til Skolevæsenet opfyldes. S. 389.
- 21 Septbr. 1877. Antaget, at Kostholdsogdgjørelse efter Skolel. § 20 ogsaa tilkommer Kirkesangere, der have Klokkergaard. S. 737.
- Ob. 20 Febr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 10 og 17 i Skoleloven af 16 Mai. S. 436.
- Ob. 13 Marts 1871. I et Tilfælde hvor en Skolekommission kontraktmæssig havde vedtaget at paabæfte Kirkesanger-Indtægterne

en aarlig Pension til en fratrædende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtigt at svare Vedkommende Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Stolekommissionen var besat uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Stolekommissionens Undblivelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at fæste Beslutningen fuld Gyldighed, antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Stade. S. 294.

Stovbasen.

10 April 1875. Antaget, at ved Udskiftning i Medhold Stovloven af 1863, følger Eiendomsretten til Stovgrunden med den Stov, som tillægges de Brugsberettigede. Antaget, at Gaarde, der have Hjemstov, uden Hensyn hertil ere berettigede til at tage sit hele Behov af Trævirke i Almenning, hvori Gaardene, om de ei havde Stov, vilde være brugsberettigede. Antaget, at § 45 ifr. § 8 i Stovloven af 22 Juni 1863 medfører, at de Brugsberettigede faa tildelt Stov, beregnet paa at kunne yde alt det Trævirke, de forbruge til Gaardsfornödenhed, og ikke blot det Trævirke, de hidtil faktisk have taget i Almenningen eller med Fordel kunne tage derfra. Antaget, at Husmændene have Brugsret i Hadelands Almenning. Under Voteringen falder flere Udtalelser om, hvad der, forsaavidt Husmand angaar, er Lovens Forudsætninger og navnlig om hvorvidt de have en selvstændig, eller alene en fra Gaardbrugernes Ret ubledet Brugsret i Almenning, uden at dog bindende Præjudikat synes at være faldt i større Udstrækning, end ovenfor antydet. S. 289.

Stemplet Papir.

1 Juni 1872. Sp. om Udstrækningen af den ved Rskr. 27 Mai 1775 Finmartens Indvaanere tilstaaede Frihed for Brugen af Stemplet Papir. S. 451.

Stevning, Varsel og Underretning.

- 4 Febr. 1871. Sp. om en Husmand, der havde forladt sit Hjemsted forat søge Arbejde i eller ved en ca. 10 norske Mile bortffjernet By, lovliggen kunde varsles som tiltalt i en Justitsfoged ved Stevningens Fortyndelse for den hjemmehørende Hustru. S. 193.
- 4 Febr. 1871. Sp. om en Bruger af en Del af en omprocederet saft Eiendom behøvede at stævnes som Part. S. 236.
- 24 Marts 1871. Sp. om en Kontinuationsstevning, hvorved et i første Instants optaget Thingsvidne indbragtes for Høiesteret som Rettens Fornegtelse med Forbigaaelse af Overretten, skulde afvises, dels fordi Afgangens til at paaante Thingsvidnet var frasaaldt ved Overretsproceduren, dels fordi Kumulation af en Hovedsag, der var paaantet paa sædvanlig Maade, med et Kontinuationsfølgemaal, der var paaantet efter L's 1—6—17, skulde være utilsigelig, dels fordi Beneficiet i det nævnte Lovsted, som tilsigtende Sagens Paaafyndelse, overhovedet ikke skulde være anvendeligt, naar det øiensynligt ikke anvendtes i dette Tilfælde. S. 268.
- 18 April 1871. Uregelmæssig Fortyndelse af en af den permanente norske Overtrikscommission i Stockholm affagt Dom efter Omstæn-

- bighederne antagen at kunne passere, og Kompagnichefens Attestation om, at Dommen er Angj. forkyndt i hans og en subaltern Officers Paahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Forkyndelsen. S. 383.
- 8 Juni 1871. Sp. om en Sagsfører rettelig var varslet som Mandatarius for sine Parter. S. 511.
- 3 Febr. 1872. Sp. om Forkyndelse af Dyreisningsbevilgning er fornøden, naar Indstevnte ubebliwer, i Tilfælde, hvor det i Stevningen heber, at den er udtagen „i Paavente af Dyreisning“. S. 196.
- 13 Marts 1872. Sp. om en Person var rette Sagvolder. S. 403.
- 15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelssløsnings sag rettelig var anstillet med den, som efter Kjøbelkontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Gjemmel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Lideb, trods Kjøbelkontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelssløsnings sagsmaal uden ny Forligsmægling om Udsigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier, der ugleber sin Ret fra den mod hvem Søgsmålet er paa-begyndt. S. 361.
- 27 April 1872. En Advokat anseet bemyndiget til at vedtage Varsel i en Sag, hvor han ikke afgiver Møde. S. 370.
- 22 Juni 1872. Antaget, at Varsel efter 1—4—12 var anvendelig paa to Sømænd, der antoges at have havt fast Bopæl i Riget, men som paa Forkyndelsestiden vare fraværende paa en Fængsttur til Novaja Zembla. Sp. om Stevnemalet under disse Omstændigheder skulde forkyndes paa Angj. faste Bopæl eller paa hans sidste Opholdssted. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent eller Forsvarer, fordi der er Spørgsmaal om som „Ansvar“ for begangne Feil at nedsatte hans Salarium. S. 649.
- 12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stævnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kosti og Læring, at Appellanten forinden Høiesteretsstevningens Forkyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appelinstantien vil blive neblagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstevnte Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paastændelse i Høiesteret efter Tilstevning som Klage over Rettens Spilde m. M. S. 637.
- 19 Juli 1872. En Expropriationstagt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedsskaber, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.
- 20 Juli 1872. Sp. om det i et Tilfælde, hvor der spurgtes om den ene eller anden af to Personer var den forpligtede, var fornødent at indbrage begge under Sagen eller om den formentlig Berettigede kunde faa Dom over den han ansaa forpligtet, uden at stævne den, han mente ikke at være forpligtet. S. 640.
- 2 Septbr. 1872. Sp. om i et Lødested den som Politimester fungerende Sørenskriver eller Distriktets Foged skulde udsærdige Mulkforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. Spørgsmaal om dette Spørgsmaal kunde indbringes for Overinstanserne ved Paaante af en Kjendelse affagt underet for flere forskjellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. S. 674.
- 10 Oktbr. 1872. Antaget, at det ved Forkyndelse af Stevning for en Tiltalt, der ikke forstaa Norsk, ikke udfordres Legitimation for, at den af Stevnebidnerne tilkaldte Tolk er beklippet som saadan eller det

- fremmede Sprog magtig. En Bidneforsel mod ustevnt Tiltalt anseet bevisende mod ham, fordi Bidneforselen rettelig var fremmet mod Medtiltalte og Forklaringerne ikke kunde udsøndres, eftersom hvorvidt de angik den stævnte eller den ustevnte Tiltalte, og fordi han senere stævnt var udebleven, saaat det var bleven umuligt at foreholde ham Bidneprovet og konfrontere ham med Bidnet, der paant var indstævnt til samme Session, hvortil Tiltalte fik lovligt Varfel. S. 780.
- 2 Novbr. 1872. Afvisning fordi Tiltalte ikke var stævnet efter 1—4—30. 1873, S. 49.
- 19 April 1873. Antaget, at en Sag kunde fremmes mod en Tiltalt, der, uagtet lovlig varslat, ikke mødte under Angivelse af „Alberdoms-svagthed“. S. 485.
- 16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsstevning afvist, fordi Varfel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til disses Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilfaldte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.
- 29 Januar 1874. Antaget, at Overtrædelse af Budet i Fr. 7 Juni 1760 om, at Appellationspaategningen skal indeholde, at Tiltalte ikke kan vente yderligere Varfel, ikke medfører Stevnemaalets Ugyldighed. S. 262.
- 9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Baa-beraabelse af § 10 i de nye Fattiglove meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Vegne og hvor Boet negtede at anerkende Fattigvæsenet som dertil berettiget, ansees ikke Boet, men de tvende Understøttede, uagtet de ikke havde afgivet Møde og fremsat nogen Indsigelse mod Fattigvæsenets Paastand, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varslæs som saadanne til Appellinstanser. Den efter denne Opfatning indløbne Feil, at Fattigvæsenets Appellstevninger baade til Overretten og Høiesteret vare rettede mod Boet ikke mod de Understøttede, antagen berigtiget derved, at Høiesteretsstevningen gaves en Paategning, som forkyndtes de Understøttede, og hvorved de varslædes som Hovedmodparter. Den Omstændighed at ikke særskilt Kontinuationsstevning udfærdigedes anseet efter Omstændighederne (Sagen var beneficeret) uden Bøgt. Da Stevnemaalet saaledes for Høiesterets Bedkommende ansaaes bragt i Orden, fandtes det ei nødvendigt ex officio at afvise Sagen fra Overretten, hvilket efter Omstændighederne maatte ansees at ville være uden reel Betydning og at stride mod Arvingernes Interesser. S. 519.
- 26 Mai 1874. Høiesterets Pluralitet misbilliger, at et for Sagen afgjørende Thingsvidne i en Politisag er bleven fremmet uden Varfel til Tiltalte, men finder at dette efter Omstændighederne kan passere. S. 533.
- 27 Juni 1874. En Sag, der til Udsættelsestiden var bleven forbigaaet formedelst Forsald hos flere af Rettens Medlemmer, antaget at kunne foretages til en af Retten bestemt Tid, hvorom Parterne gaves fornøden Underretning. S. 571.
- 4 Juli 1874. Den almindelige Grundsætning, at Undladelse af at adicilere den mod hvem man i Tilfælde af et uheldigt Udfald af Processen vil gjøre Regres gjældende, alene slader, naar det godkjendes, at Sagens uheldige Udfald er forvoldt ved Proceduren, anvendes fra den almindelige Regel om fuld Erstatning for Vanhjemmel dog gjort en Undtagelse, forsaavidt angaar Processomkostningerne i Sagen

- mellem Tredtemand og Kjøberen, idet Sælgeren fritages for at svare disse, fordi han ei var bleven adciteret. S. 604.
- 17 Septbr. 1874. Den almindelige Praxis, at Tingsvidner under Justitsfager optages uden særskilt Børsel til Tiltalte, antaget ogsaa at kunne besværes ved Tingsvidner, der optages, før Tiltalte er stævnt i Hovedsagen. S. 687.
- 22 Septbr. 1874. Antaget, at Paabudet i Frdn. af 7 Juni 1760 er fyldestgjort, naar det i Appelpaategningen hedder, at Appellen sker i „Denhold til Lovgivningens Bestemmelser“. S. 702.
- 23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af Eitantens Ed, forsummer denne, da Sagen af Indstævnte indbringes for Overretten, at udtage Kontrastevning. I Høiesteret antoges Edsthemaet urigtigt valgt, saaat Retten ikke finder at kunne stadfæste Underrettsdommen, og da Sagens, ved manglende Kontrapaaante etablere, processuelle Stilling ubelukkede Retten fra at give noget Resultat mere i Eitantens Favour end Underrettsdommen, frifindes Indstævnte helt for Eitantens Tiltale. S. 796.
- 19 Decbr. 1874. Appellantens Sagførers Børselsvedtagelse for Overrettens Medlemmer, der dog alene vare stævnte den afslagne Dom at til- og forsvare, godtagen. 1875, S. 138.
- 30 Januar 1875. Antaget, at Bevilling til Appel uden Hinder af Reglerne om summa appellabilis ikke behøver at forkyndes, naar det i Stevningen er nævnt, at Paaanten sker i Paavente af saadan Bevilling. S. 129.
- 1 Febr. 1875. Antaget, at en Person, der vilde have endel ældre Overenskomster om, hvad der skulde betales for Benyttelse af Flodningsindretninger i et Bæddrag, omstjyrtet, saaledes at han skulde betale efter Stjøn, ikke behøvede at stævne andre end den, der oppebar Afgiften, idet, i Forhold til de øvrige Interesserede, den Sætning opretholdes, at Dommen vilde være dem som ustevnte udekommande. S. 161.
- 16 Juni 1875. Antaget, at det under en Odelsfag om en Gaard, der eiedes af et Handelsfirma, var tilstrækkeligt at indkalde, udfige og stævne Firmaets Chef og Disponent under Betegnelse som „Gaardens nuværende Eier“. S. 545.
- 1 Decbr. 1875. Sp., om en udlåstet Fæster af en Plads kunne faa Dom for, at han inden en vis Tid skulde sættes i Besiddelse af Pladsen, under Sag anlagt alene mod Gaardens Eier, eller om den nye Fæster af Pladsen maatte varsles. Da den nye Fæster sad paa Opfigelse, antoges Børsel til ham overskødig. 1876, S. 194.
- 7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovstiftet Forkyndelse af Underrettsdommen ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domsældte ikke derom var fremkommen med Indsigelse ved Overretten og til Høiesteret var lovlig varslet. 1876, S. 229.
- 26 Januar 1876. Anke over, at man under en Søforklaring — altsaa uden Børsel til Modparten — havde afhørt andre Personer end Mandfæstet, ikke tillagt nogen Vægt, navnlig fordi Søforklaringen ei var paaantet. S. 273.
- 25 Marts 1876. Høiesterets Pluralitet udtaler, at det ikke i sin Almindelighed kan billiges, at Tingsvidne optages mod en Person, før han er bleven bekendt med, at han er undergivet Aktion, og uden Børsel til ham. Da Tiltalte senere foreholdtes det afgivne Vidneprov

- uden at have nogen Bemærkning ved dette, ledede den brugte Fremgangsmåde ei til nogen Følge. S. 468.
- 26 Septbr. 1876. Sp. om Virkningen af, at en i Medhold L. 12 Juni 1869 § 9 fattet Repræsentantbeslutning om Indskrænkning i Tiden for Udskjænkning af Brændevin ikke var bekendtgjort med de fulde befalede to Maaneders Børsel for det Aarsførste, da Beslutningen efter sin Lydelse skulde træde i Kraft. S. 689.
- 28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vedkommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tiltjendegivendet om, at Appellen i Tilfælde vilde finde Steb uden at han gaves yderligere Børsel, var bevidnet alene af Lensmanden uden Tiltædelse af det andet Stebnevndne. S. 652.
- 2 Novbr. 1876. Sp. om Afvisning af Indstævntes Kontrastevning, fordi Underdommeren ikke i samme — som i Hovedstevningen — var stævnet til at stande til Rette. S. 776.
- 25 Novbr. 1876. Antaget, at Børsellet til et under en Justitsfog optaget privat Tingsvidne er det for Extraretsfogers bestemte. 1877, S. 97.
- 17 Marts 1877. En Sag mod en Hoveddebitor og hans Kautionsist afvist fra de underordnede Instantser, paa Grund af Børsellet til Hoveddebitor ei fandtes lovligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionsistens Vedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaanført var, paa Grund af at Afgang efter den tidligere Procedure manglede til at nedlægge Hovedpaaastand i Høiesteret mod Kautionsisten. S. 321.
- 26 Mai 1877. Sp., om der skulde gives Parterne noget Børsel til en Tægtforretning som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benegtede. S. 577.
- 22 Juni 1877. Sp., om et af Indstævnte i Modregning bragt Beløb tilhørte samme Regnskab eller maatte betragtes som en selvstændig Modfordring der kun efter Kontrastøgsmåal kunde indbrages under Sagen, besvaret til Gavn for den sidste Mening. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedsøgsmåal kunde været indbragte for Soret, heller ikke contracitando kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.
- 23 Novbr. 1877. Den Omstændighed, at Angi. ved Politiretsstevningen fælgagtig var saggivet for „ulovlig Klubskjænkning“, ikke antaget at være til Hindrer for at dømme ham for „ulovlig Vinudskjænkning“. 1878, S. 196.
- 1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaante af Decision, affagt i et sluttet og udloddet Bo, maa rettes mod dem, til hvem Midlerne ere udlobbede, og at Skifteforvalteren ei kan stævnes paa et sluttet Bo's Begne. 1878, S. 241.
- 16 Decbr. 1877. Børsel, modtaget som Eier af en Eiendom, betragtes ikke ogsaa gjældende en anden Eiendom, som den Stævnte senere bliver Eier af. S. 817.
- 19 Marts 1878. Høiesteret afviser ikke en Justitsfog fra Overretten, paa Grund af Mangler ved Børsellet til denne Ret, naar Børsellet til Høiesteret er i Orden. Tvivl om hvorvidt det, naar Børsel gives efter „1—4—12 (1—4—10) sammenholdt med Frd. 3^e 1805“ er nok at Underrettsdommen og Appelpaategningen læses ved Overretten samme Dag Sagen infamineres og førend dette sker. S. 511.

- 30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et forlig paaantes, afvist, fordi Forligelseskommisærerne ikke vare varslede. S. 566.
- 6 Marts 1879. Sp., om i hvilket Omfang den korresponderende Næder kan vedtage Varsel for Næderne. S. 261.
- 3 April 1879. Sp., om Indst. i Appellinstants kan gjøre enkelte Sagsmaalsfundamenter, der i første Instants ere forfaldne, gjældende uden Kontrafævnning, eller om saadan udtræbes for at faa Sagen paa-dømt i det fulde faktiske Omfang, den havde i første Instants. Sp. om Husbondens Bligt efter Husmandslovens § 10 b til at give Husmanden Abvarsel. S. 437.
- 15 April 1879. Den Omstændighed, at Varslet til Overretten ikke var i Orden, ikke tillagt nogen Betydning, da vedkommende havde været pleiet med fuldt Varsel til Høiesteret. S. 457.
- 20 Mai 1879. Den Omstændighed, at Udskiftningsformanden og Udskiftningsmændene ikke vare varslede til Høiesteret under Paaante af en Udskiftnings sag, ikke anseet at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.
- 11 Juni 1879. Sp., om det efter Omstændighederne paa fyldestgjørende Maade var godtgjort, at en Begjæring om Overudskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden inden Udløbet af de foreskrevne fatalia appellationis. S. 708.
- 12 Juli 1879. Sp. om Virkningen af, at en approberet Repræsentantskabsbeslutning om Indskrænkning i Afdelingen af sælge Bl. m. m. var inkorrekt affattet og for sent bekendtgjort, berøres uden at løses. Mangel ved Fortyndelse af Overretsdommen i en Politisag anseet afhjulpen ved, at Tiltalte mødte i Høiesteret ved privat engageret Defensor. S. 815.
- 22 Novbr. 1879. En Sag, der efter Amtmandens Ordre behandledes efter Lov af 6 Septbr. 1845, afvist fra Underretten, fordi Tilt ikke paa lovlig Maade var varslet til nogen bestemt berammet Tid for at overvære Sagsbehandlingen. 1880, S. 125.
- 24 Januar 1880. Mangel paa Tilfændebringende til Tiltalte om, at Sagen i Appellinstants vil blive foretaget uden nærmere Varsel. til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.
- 17 Febr. 1880. Antaget, at Tiden, inden hvilken Underretning om Begjærsprotest skal meddeles, ubetinget regnes fra Protestdagen og ikke i det i L. af 20 Aug. 1812 § 5 nævnte Tilfælde fra Forsaldsdagen. S. 295.
- 30 Marts 1880. En i privat Straffesag affagt Dom paaantes af Amtet efter Tiltaltes Begjær „for Straffens Vedkommende“; Fortyndelse for den private Sagsøger anseet fornøden. S. 596.
- 8 Mai 1880. Sp. om Virkningen af ligeoverfor Pantedeblitor i Tilfælde af mora at Sessjon har fundet Steb, udenat Debitor derom er underrettet. S. 502.
- 10 Septbr. 1880. Høiesteret misbilligede, at Bidnesforsel var steet i to Sessjoner, hvor Tilt. ikke mødte, og hvilke han til den ene aldeles ikke var varslet, medens han ved Fortyndelse af Indkaldelse til den anden opgaves fængeliggende og lyg. Ansvar dog ikke anvendt. S. 699.

Vd. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmavn ikke oplyste, at det drev Handelsforretninger, stævnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke for Retten legitimere-des, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under nævnte §. Retten

antog ikke selv at kunne søge Oplysning i den officielle Betjendtgjærelse i Rigsstibenden. S. 621.

Bd. 6 Febr. 1879. Varfelsesfristen i Mortifikationsfager antaget at være 3 Kalendermaaneber, ikke 12 Uger. 1880, S. 751.

Bd. 23 Febr. 1880. En af en Panthaver over en Gaard rekvireret Auktion negtet Fremme, fordi den forudgaaende Indvarsling til Forligelsestom. var rettet mod den, som efter Kjøbelontrakt havde Gaarden i Besiddelse, ikke mod den, som endnu i Stjodeprotokollen stod som Eier. (Schweigaards Proces II, sidste Udgave S. 431). S. 828.

Afh. Kan Bestemmelsen i N. L. 5—13—27 anvendes i Konkurs-tilsælde? 1871, S. 134.

Notits. Om Varfel til og Bevis for Varfel til Underdommere i Tilsælde af Appel. 1874, S. 42.

Notits. Sp. om Afvisning paa Grund af Feil ved Stevnemaal. 1874, S. 663.

Notits. Høiesteret udblader i et Tilsælde, hvor ingen Paastand derom neblagdes fra Tiltales Side, at afvise en Justitslag fra Overretten, uagtet Varfelet til denne Ret har været mangelfuldt, da Varfelet til Høiesteret var i Orden. Antaget, at Udtalelserne under Voteringen i L.-No 36 første Session 1874 ikke have Anvendelse paa Fortolkningen af § 5 i L. 6 Septbr. 1845. 1877, S. 527.

Notits. Høiesteret misbilliger, at en Justitslag var behandlet i de to første Sessioner, udenat Tiltales var varslet eller givet Anledning til at være tilstede. 1877, S. 622.

Straffekumulation.

- 8 Juni 1871. Sp. om Kumulation efter Krl.s 6—12. S. 507.
- 11 Mai 1872. Sp. om Udfærdigelsen af tvende falske Kontrakter og deres Afbenyttelse skulde ansees som en forsat Forbrydelse eller be-
dommes efter Regelen i 6—12. S. 508.
- 21 Januar 1873. Tyveri af Bantobrev i Forbindelse med Brevbrud for at komme i Besiddelse af de indsluttede Penge samt Tyveri af Brev under de i 19—3 c og sidste Passus nævnte Omstændigheder henført under 19—9, Kfr. 6—11, ikke under 6—12, idet under første Post Tyveriet betragtedes som Hovedforbrydelsen. Brevbrudet dog nævnt i Konklusionen som en særskilt Forbrydelse. S. 283.
- 21 Febr. 1874. Straf for flere ensartede særskilte Forfalskninger af samme Protokol kumuleret efter Krl.s 6—12. S. 190.
- 27 Febr. 1875. Sp. om 6—11 eller 6—12 var anvendelig. S. 274.
- 27 Febr. 1875. Sp. om 6—11 eller 12 var anvendelig paa et Par Bedragerier. S. 277.
- 13 Oktbr. 1875. Krl.s 6—11 anseet anvendelig med Hensyn til Brevbrud og Forfalskning af Brevet. S. 804.
- 27 Juni 1876. Straffen for flere Forseelser mod 18—25 kumuleres efter 6—12 ogsaa efter L. af 3 Juni 1874. S. 581.
- 4 Septbr. 1876. Antaget, at Krl.s 6—15 kun er anvendelig, naar de Forbrydelser, hvorom der er Spørgsmaal, paatales under samme Sag. S. 609.
- 14 Septbr. 1877. Forholdet ved Kumulation af Straffe for flere Forbrydelser begaaede af Embeds- eller Bestillingsmænd udenfor de i Krl.s Kap. 24 omhandlede, naar Krl.s 6—23 er anvendelig paa

- den ene, men ei paa den anden eller de øvrige Forbrydelser, omhandlet under Voteringen. S. 721.
- 6 Oktbr. 1877. Kumulation efter 6—12 anvendt paa forskellige Handlinger, administrerede til forskjellig Tid paa forskellige Personer, men 6—11 ved Meddelelse af Daab og Nadverens Sakramente til samme Personer. S. 795.
- 23 Oktbr. 1877. En Person, der havde forfattet et Gjelbssdokument og benyttet det mod den med Udstederen truffene Aftale anseet kumulativt efter 21—27, 29 og 1. 1878, S. 177.
- 7 Novbr. 1877. En Person, der toende Gange havde stjålet Stjælen og gjentagende staaet ind paa Naboen's Mark, anseet efter 21—11 og 19—1, jfr. 6—11. 1878, S. 107.
- 9 Febr. 1878. Sp., om 6—11 eller 6—12 var anvendelig. S. 446.
- 7 Marts 1878. En Person, der efter først i Samraad med en Anden at have fabrikeret og udgivet falske Kontroneskyster, umiddelbart efter i Samraad med en tredje Person fabrikerede og udgav falske Kontroneskyster, efter Omstændighederne anseet efter 11—8, jfr. 6—11, ikke 6—12. S. 469.
- 20 Mai 1879. En Person, der stjal en Kontrabog med en Bant, udtog endel af Beløbet, udbistede Ansørfelen herom og lagde Kontrabogen tilbage paa dens Plads, anseet alene for Tyveri, idet Udbistningen efter Omstændighederne ikke betragtedes som nogen særskilt Forbrydelse. S. 669.
- 20 Juni 1879. Kumulation efter 6—12 anvendt i et Tilfælde, hvor en Postaafter for Brevbrud blev anseet efter 24—26 jfr. 32. S. 768.
- 4 Novbr. 1879. Kumulation efter 6—12 anvendt paa to forskellige Artikelsier, indtagne i en Række Numere af et Blad, men ikke paa de forskellige Numere eller de forskellige bespottelige Ytringer i samme Numer eller samme Artikelserie, hvilkede bedømtes efter 6—11. 1880, S. 155.
- 10 Juni 1880. Kumulation efter 6—12 anvendt paa en Pige, der ansaaes efter 18—12 for at have haft legemlig Omgang med 3 af sine Brødre. S. 762.
- 16 Juni 1880. Sp. om 6—11 eller 6—12 skulde anvendes paa en Pige, der efter at have med Hensyn til samme Foster forset sig mod 14—22 jfr. 3—1 og 4 forsa sig mod 14—16. S. 650.
- 16 Oktbr. 1880. Tvivlsomt Spørgsmaal om en Række Legemsnærmelser skulde ansees som et eller 2 Overfald, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den mildere Mening. S. 719.

Straffepæreskription.

- 26 Novbr. 1870. Sp. om et Tyveri i Tilfælde skulde ansees begaaet, før 5 Aars Pæreskriptionsfristen begyndte at løbe, eller efter det Tidspunkt. 1871, S. 10.
- 16 Novbr. 1872. Antaget, at terminus a quo for Pæreskription efter 7—13 af Straffelag for Forbrydelse mod Sæfarts§ 112 anden Afsnit maa regnes fra den Dag, Angjældende vender tilbage, ikke fra den Dag, han kommer. S. 825.
- 1 Mai 1873. Frisindelse for Agertiltale paa Grund af Pæreskription i Genhold til Rll. § 7—13. S. 494.
- 16 Januar 1875. Sp. om Pæreskription efter Rll. § Kap. 7 § 13. S. 88.

- 20 Febr. 1875. Sp. vatt, men ikke af Høiesteret afgjort, om hvorvidt den nye Art. 8 7—14 er anvendelig paa Domme, affagte før 1ste Januar 1875. S. 253.
- 16 Oktbr. 1877. Straffemulktens Præscription medfører ikke, at Forpligtelsen til at forandre et ulovligt Byggearbejde bortfalder. S. 789.
- 23 Oktbr. 1877. Præscription af Forbrydelse mod SøfartsL. § 112, sidste Passus, anseet afbrudt ved Optagelse af det sædvanlige Legitimationsbrevsvidne efter Hjemtomslen. 1878, S. 101.
- 24 Novbr. 1877. Præscription af Straf for Forbrydelse mod 18—11, Nr. 3—1. 1878, S. 197.
- 3 Mai 1879. Sp., om Straffen in casu var præstriberet, berørt af 3 af de Voterende og af disse i Henhold til tidligere Præjudikater besvaret benegtede. S. 649.
- 28 Juni 1879. Sp., om Præscription af Sønmands Rønningssorfeelse begynder fra den Dag Rønningen sker eller fra den Dag den gennem Tilbagevenden ophører, besvaret til Gunst for den første Rønning. Antaget, at det ikke var nok til at afbryde Præscription, at Dyrettens „Forhørsafdeling“ gennem Korrespondence havde søgt Oplysning i Sagen, da ingen Forhørsret var sat. S. 775.
- 6 Decbr. 1879. Antaget, at det Offentliges Klageret efter 27—3 andet Passus ikke præstriberes efter 7—13. 1880, S. 182.
- 2 Novbr. 1880. I tvivlsomt Spørgsmaal om terminus a quo for Beregningen af Præscriptionsfristen efter 7—13. S. 806.

Strafudmaaling.

- 14 Febr. 1871. Sp. om en efter Forbrydelsens Udøvelse indtruffen Omstændighed, der nærmest var egnet til at komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om Benaadning, af Høiesteret kunde tages i direkte Betragtning ved Strafudmaalingen. S. 259.
- 11 Mai 1871. Sp. om en for Underfløb tiltalt Oppebørselsbetjents utilstrækkelige Løn (14 Spd. aarlig for Oppebørsler paa flere Tusinder) og det oplyste flette Tilfyn fra Foresattes Side, antaget ikke at kunne komme i Betragtning ved Strafudmaalingen, men alene som Benaadningsgrund. S. 389.
- 10 Juni 1871. Sp. om hvad der er Høiesterets sædvanlige Strafudmaaling ved Forbrydelse mod 21—27 og 29. S. 429.
- 29 Juli 1871. Overfald med Kniv paa sagesløs Mand anseet med Strafarbejde, idet Høiesterets Majoritet ved Strafudmaalingen lagde væsentlig Vægt paa, at en mildere Strafudmaaling i vedkommende Distrikt havde vist sig utilstrækkelig til at indskrænke Hyppigheden af saadanne Forbrydelser. S. 604.
- 30 Januar 1872. Sp. om Strafudmaalingen for Overtrædelse af SøfartsL. § 115 i et Tilfælde, hvor Mandskabet ikke uden Høie klage over Koftholdet ombord og brugte Arbeidsstandsning for at fremtvinge et bedre Kofthold. S. 241.
- 8 Novbr. 1873. Uklart Spørgsmaal om Sagesløshed. Som Følge deraf Tiltalte, der fældes efter 15—11, anseet med Minimum af Straf. S. 828.
- 28 Januar 1874. Minimum af Straf, 2 Spd. Mulkt, efter Omstændighederne anvendt, idet Hensyn tages — foruden til Angi. 8 trange Kaar — til, at denne, der havde sat sig i Besiddelse af en

- Plads, hvorfra hun var udlasket, kunde have nogen Undskyldning deri, at der var væsentlig Tvist om Udlastelsens og den foregaaende Aut-
tions reelle og formelle Besøttelse. S. 140.
- 6 Septbr. 1875. Sp. om Strafudmaalingen for et i et Slags halv
Drkke, men dog ikke egentlig i sandsestløs Tilstand begaaet Tyveri.
S. 625.
- 7 Decbr. 1875. Oversald i Raadhed paa sagesløs Mand, hvorved
denne mishandlede, saa han var næsten sandsestløs og i 14 Dage
næsten ikke kunde arbejde, anseet med 10 og 8 Dages Fængsel paa
Band og Brød. 1876, S. 229.
- 17 Decbr. 1875. Det mildere Alternativ i 22—14 anseet anvende-
ligt paa en Del Dreng, der havde bemægtiget sig Væbner i en
Have, og som Folge deraf 3 af dem, der vare under 15 Aars
Alderen, i Genhold til 6—8 frifundne. 1876, S. 203.
- 2 Febr. 1876. En Strafarbejdsdom for Tyveri, hvis Eksekution alle-
rede var paabegyndt, paaanført til Høiesteret, fordi det opdagedes, at
Domsældte tidligere flere Gange havde været tyvdomt, uagtet disse
tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf,
da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret stæ-
per Straffen. En anden Tiltalt, der ved de underordnede Retter
var ilagt 1 Aars Strafarbejde, opdages, efterat have udstaaet de 8
Maanedes, at have været under 15 Aar, da Tyverierne bleve be-
gaaede og frifindes nu for yderligere Straf. S. 283.
- 4 Febr. 1876. Forbrydelse mod 14—8, anseet med Minimum af
Straf og denne indstillet til ved Benaadning at nedsættes til Straf-
arbejde i et Aar, der forudsættes at udstaaes paa Bods-fængslet.
S. 289.
- 20 Mai 1876. Mord og Røveri. Sp. om Valget mellem Strafar-
bejde paa Livstid og Livsstraf med 4 Stemmer mod 3 afgjort til
Gunst for den mildere Mening. S. 484.
- 1 Juli 1876. Sjette Gangs Betleri anseet med tolv Maanedes
Strafarbejde. S. 583.
- 4 Oktbr. 1876. En Toldkasserer dømt efter 24—22 til Minimum
af Straf 3 Aar og en Maanedes Strafarbejde og indstillet til ved
Benaadning at slippe med 6 Maanedes. S. 693.
- 28 Oktbr. 1876. Oversald paa sagesløs Mand anseet med Straf-
arbejde. S. 774.
- 28 Oktbr. 1876. Ved Valget mellem Fængsel paa Band og Brød
eller Tvangsarbejde for Betleri, taget Hensyn til en udenretlig er-
hvervet Dplysning om, at Tiltalte var indgaaet i Egtteskab. S. 809.
- 7 Novbr. 1876. En Røjmand, der ved de underordnede Retter paa
Grund af sin borgerlige Stilling var anseet med Fængsel paa sæd-
vanlig Fængselsforbrydelse mod 15—10 jfr. 11, blev ved Høie-
steret anseet med Fængsel paa Band og Brød. S. 796.
- 14 April 1877. Dissents i Høiesteret, om hvorvidt en ung Forbry-
der for Forbrydelse mod 19—6 skulde slippe med Advarsel og For-
maning eller anses med Fængsel paa sædvanlig Fængselsforbrydelse. Majori-
tet for den strengere Mening. S. 449.
- 24 Mai 1877. Mordforsøg af en 17aarig Spebaldst, indlagt paa of-
fentlig Pleiestiftelse, mod en 67aarig Mebpatient, uden at noget ri-
meligt Motiv kunde udfindes, anseet med 2 Aars Strafarbejde.
S. 493.
- 25 Juli 1877. Forsøg paa Mord i beboet Hus i Kristiania ved

- høihs Dag, Røveri og Mened anseet med 15 Aars Strafarbejde. S. 693.
- 18 Oktbr. 1877. Krll.s 15—3 jfr. 7 og 13, samt 15—10 og 11, jfr. 5—3 anvendt og Gjerningsmandene belagte med 9 Aaaneders Strafarbejde. S. 801.
- 27 Oktbr. 1877. Sp. om Anvendelse af 6—8, anden Passus, paa en Dreng der endnu ikke havde fyldt sit 11te Aar og hvis Forbrydelse bestod i at have staalet en Portemonnaie med ibørende 17 à 18 Skill. fra en 12 Aar gammel Pige, — af Høiesterets Majoritet bekvæmt benægtende. 1878, S. 14.
- 24 Novbr. 1877. Straffetiden efter Omstændighederne bestemt til 2 Aar for en Person, der havde gjort sig skyldig i Forbrydelse mod 18—11, jfr. 3—1. 1878, S. 197.
- 20 Decbr. 1877. En Værdi af 1 Kr. 60 paa det Staalet antaget at kunne bringe Gjerningen ind under Slutningsbestemmelsen i den reviderede Kriminallovs 19—1. 1878, S. 264.
- 6 Marts 1878. Antaget, at 30 Spd. er et saa stort Beløb, at det ubeklækket Anvendelsen af Krll.s 21—27, sidste Passus. S. 524.
- 9 Marts 1878. Sp. om Strafudmaaling for Forbrydelse mod 18—25, 3de Led. S. 573.
- 15 August 1878. En Pige, der dømtes for Forbrydelse mod 18—25, indstillet til ved Benaadning at slippe med 8 Kroners Bøder, da hendes Giftermaal med den sidste Børnesøder, for hvis Bedømme der var udløst til Egtteskab, hindredes ved hans Død. S. 721.
- 10 Septbr. 1878. En Person for Forbrydelse mod 10—1 og 2, jfr. 26, ilagt 32 Dages Arrest, og indstillet til Benaadning med 100 Kroners Bøder. Spørgsmaal om ikke Bøder eller Minimum af Arrest under disse Omstændigheder direkte burde anvendes. S. 693.
- 19 Septbr. 1878. En Person for Forbrydelse mod 14—7, begaaet under stærk Berøvelse, der dog ikke antoges at gøre ham utilregnelig, anseet med Strafarbejde i 9 Aar og 6 Aaanedes, samt affat fra sit Dombud som Kommunerepræsentant. S. 697.
- 21 Septbr. 1878. En Person, der af Høvn gjorde sig skyldig i Mordbrand og anden Jidspaafættelse, men strax efter af Anger selv indstillede sig hos Øvrigheden med Bøtfærdighed, idømt 15 Aars Strafarbejde. S. 688.
- 21 Septbr. 1878. Undtagelsesbestemmelsen i 19—1, sidste Passus, anvendt paa en Husmand, der i Gaardens Stov, hvor han skulde have „Affaldsved“ til Gjerdefang, huggede 10 smaa friske Furutræer af ca. 10 Dres Værdi pr. Stykke. S. 716.
- 7 Decbr. 1878. En Morders Gistmord paa et 14 Dage gammelt uægte Barn opdaget ved hendes egen angersfulde Tilståelse strax Børnets Død var indtruffet. Særlig formidende Omstændigheder i Tilfaldets tidligere Forhold og Stjæbne. Det mildeste Strafalternativ i 14—1 valgt af alle Retter, og Domsældtes Benaadning efter 6—8 Aars Strafarbejde af Høiesteret antydet i Benaadningsindstillingen. 1879, S. 65.
- 14 Decbr. 1878. Domsældelse efter 21—8 til 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød, men Indstilling til fuld Benaadning. 1879, S. 90.
- 14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knivstik og gjort sig skyldig i Tyveri, anseet med 20 Dages Fængsel paa Vand og Brød, idet Skipperens, før Knivstikket bidragtes ham,

- uværdig respektløshedsskyldende Forhold betragtedes som en formildende Omstændighed. S. 117.
- 14 Január 1879. Ivedne Personer, der havde slaaget et Fruentimmer med en Trughaspe, efter de oplyste Omstændigheder alene anseede med 4 Dages Bånd og Brød hver. S. 119.
- 22 Febr. 1879. Sp. om Strafudmaalningen i et Tilfælde af Forseelse mod Forsk. § 115 og om Virkningen i saa Henseende af, at Høiester-Skipperen havde opført sig konduitemæssigt. S. 365.
- 28 Mai 1879. En Opbyder anseet med 6 Maanedes Strafarbejde, men indstillet til Benaadning med 15 Dages Fængsel paa Bånd og Brød for under Registreringsagen at have understullet 1055 Kroner i Kontanter. S. 694.
- 13 Január 1880. Uterligt Forhold med et Barn anseet med Fængsel efter Analogi af L. 6—22—8. S. 551.
- 24 Január 1880. Dissens om Ris eller Abbarfel for nogle Dreng, der havde skaalet Frugt ved at slige over et Gjerde. S. 567.
- 24 Január 1880. Ivedne Personer for Forbrydelse mod 18—23 efter begge tvende Gange for at være domskældte for samme Forhold anseede med 5 — fem — Dages Fængsel paa Bånd og Brød, idet særlig forsikende Omstændigheder oplystes. S. 595.
- 10 Septbr. 1880. En Person, hvem for fire Gange var overgaaet Tyvdomme, der begrundede stigende Straf, for et temmelig ubetydeligt Vælgbedstveri under Dissens anseet med 4 Maas Strafarbejde. S. 699.
- 11 Septbr. 1880. En Fader for umenneskelig Kædselse af sin Søn anseet efter 15—18, i Underinstanterne med 25 Dages Fængsel paa Bånd og Brød, i Høiesteret med et Maas Strafarbejde. S. 715.
- 2 Oktbr. 1880. Gjentaget Konkubinat under formildende Omstændigheder straffet med Fængsel. S. 765.
- 2 Novbr. 1880. Et Halknert anseet med Fængsel i Medhold af Slutningsbestemmelsen i Krl. § 21—27. S. 801.

Summarisk Sagsbehandling.

- 29 April 1871. Sp. om summarisk Behandling. Sp. om Folgen af, at almindelig Behandling i et tvivlsomt Tilfælde sættagtigen vælges ubetinget er, at Tilt. befries for Udgifterne til Referent og Forsvarer. S. 388.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om summarisk Behandling er anvendelig, naar Noget under Kumulation efter 6—12 dømmes for flere Forbrydelser, hvoraf hver gaar ind under et Lovsted, der har Alternativ Strafarbejde i 5te Grad, saaat der in abstracto er Mulighed for, at den samlede Straf kan blive Strafarbejde i 4de Grad. S. 675.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om Behandling ved Referent rettelig var anvendt. S. 789.
- 23 Marts 1872. Sp. om summarisk Behandling efter Lov af 6 Septbr. 1845 er anvendelig, naar der gennem Sammenlægning af Straffe efter Krl. § Kap. 6 § 12 er Mulighed for, at en høiere Straf kan fremkomme end Strafarbejde i 5 Grad. S. 287.
- 13 Juni 1872. Antaget, at summarisk Behandling ikke var anvendelig i en Sag, i hvilken Tilt. havde tilstaaet et Faktum, hvis Strafbarhed beroede paa svigagtig Hensigt og erklæret sig villig til at mod-

tagge Straf med Tilleg; „saasandt, hoven sætter Straf for, saasandt“.
S. 729.

- 15 Juni 1872. Sp. om Anvendeligheden af Summarisk Behandling i et Tilfælde, hvor der forelaa Tilfælde af en Forbrydelses faktisk Bestanddele, til hvilken imidlertid var knyttet Tilleg, der efterlod Tvivl, om det paaberaabtes i den Tanke at, ophæve Gjerningens Strafbarhed eller alene at virke til Straffens Formildelse. S. 692.
- 2 Septbr. 1872. Behandling efter, Loven af 6 Septbr. 1845. Brudt uæsterrrettelig paa Grund af, Tilfaldets senere Tilbageladelse af den oprindelige Tilfælde. S. 730.
- 20 Decbr. 1872. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde bevirke Uæsterrrettelighed af en Summarisk Sagsbehandling, at det var foresat at tilkjendegive Tilfælde, der alene var indstillet til Forbrydelse, at Sagen gik under Dom. Sp. om Tilfældets Beskaffenhed henhørende Anvendelsen af Summarisk Behandling. 1873, S. 273.
- 2 Septbr. 1873. Antaget, at Summarisk Behandling er anvendelig, om end Tilf., da han begik Gjerningen, ikke skønnede, at han begik en Forbrydelse, naar han kun erkender at skønne dette, naar han under Sagen afgiver sin Forklaring. S. 633.
- 28 Febr. 1874. Uæsterrrettelig anvendt Summarisk Sagsbehandling, ikke antaget at lede til Uæsterrrettelighedsstignelse, fordi Sagen ved Overretten seilagtigen var blevet paadømt under faktisk Forudsætning, der vilde tillade Summarisk Behandling, medens Overretssdommen alene efter Tilf. Begjær var indanket for Højesteret. Set ved formodentlig sprudsat den Tilfælde af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appekantsinstanterne alene paaafende Processualia i Sager, der ere paaanlede efter Tilf. Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaanlede Dele af Sagen. S. 333.
- 29 August 1874. Sp. om Summarisk Behandling. En Tilf., der havde tilfæet en Forbrydelse, der egnede sig til Summarisk Behandling, men som satte under Tilfælde tillige for en anden Forbrydelse, der ei egnede sig til Summarisk Behandling, blev tiltalt i sædvanlig Justitslags Former. Frifunden for Tilfælde i den Sag, der havde foranlediget almindelig Sagsbehandling, bestemmes han dog i de underordnede Instanser til at betale Salærer til Referent, og Forsvarer in solidum, med to Medtilfælde, men frifundes i Højesteret herfor. S. 681.
- 6 Septbr. 1875. Efterat en Tilfælde ved Følgeligelse af tidligere Dom var sluppen for stigende Straf, paaantes Sagen til Højesteret, hvor det ansaas usfordøent at kjende den ældre Dom, ved hvilken han var dømt efter Summarisk Behandling uæsterrrettelig, endskjønt den Straf han nu opløstes at have forskyldt, var større end forenligt med Summarisk Behandling. S. 609.
- 6 Septbr. 1875. Tilf. frifunden for at betale Omkostninger til Referent og Forsvarer, fordi Sagen antoges rettelig at skulle have været behandlet Summarisk. S. 626.
- 27 Novbr. 1875. Sp. om en efterfølgende Tilfælde kunde oprette holde en Summarisk Behandling, der uden denne maatte falde, bekræftet benegten. 1876, S. 182.
- 27 Juni 1876. Summarisk Behandling opretholdt i et Tilfælde, der efter Sagens Stilling i Højesteret vilde udelukket saadan, fordi den var bevirket ved Tilfaldets urigtige Dvgivender i første Instans. S. 581.

- 21 Oktbr. 1876. Sp. om Anvendeligheden af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 717.
- 28 Jult 1877. Sp. om en afgiven Tilskaaelse var saa omfattende, at den befalede til Anvendelse af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 667.
- 15 Januar 1878. Summarisk Behandling anseet ubefattet i et Tilfælde, hvor Tilfælde benegtede ved Undblivelse af i sin Handelsfortælling at føre Ræsebog, medens han — kjønt paa utilsfredsstillende Maade — havde ført Rædebog og Hovedbog, at have gjort sig skyldig i nogen strafbar Handling. S. 298.
- 27 April 1878. Summarisk Behandling anvendt uagtet Tilskaaelsens betingede Bestaendighed. S. 610.
- 5 Juni 1878. Sp. om summarisk Sagsbehandling skulde været anvendt og om Tilf. som følge deraf skulde fritages for at udrede Sagsførernes Salæret. S. 624.
- 2 Septbr. 1878. Høiesteret dablede, at en Sag var behandlet summarisk, uagtet Forhøret indeholdt Oplysning om et ikke tilskaaet Faktum. S. 722.
- 28 Septbr. 1878. En Person, der havde tilskaaet at have kastet Stene efter en Kjørende i den Hensigt „at stramme“, men uden Hensigt „at ramme“, sælbes i de underordnede Instanser under summarisk Behandling efter 15—10 og 11, hvorimod Høiesteret hender Sagsbehandlingen som ikke hjemlet ved L. af 6 Septbr. 1845. uetterrettelig. S. 828.
- 16 Juni 1880. En Sag, der paa Grund af tidligere forbulgte ældre Domme uretteligen var behandlet summarisk, af Høiesteret paa Hændt i Realiteten uden Hjemvisning. S. 465.
- 25 Septbr. 1880. En Kvindesperson paa egen Tilskaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, uagtet der var Tvivl om ikke Tilskaaelsen var afgiven for at skule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedfader og var besvangret af ham. S. 772.

En og Etion, Tægt.

- 20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Meddomsmand at have fungeret som Forligelseskommissær i Sagen. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Etionsmand ved en Idels-tægt, at han er Rebeier i en Andel i et lidet betydeligt Appertinents til den Eiendom, som skal tageres. Spørgsmaal om Virkningen af at den Tægt, der fremsatte Inhabilitetsindsigelsen selv havde begjæret de formentlig inhabile Mænd opnævnte. 1871, S. 137.
- 27 Juni 1871. Et Etion sat ud af Betragtning, fordi Mændene selv ikke turde benegte Muligheden af, at de manglede tilstrækkelig Kynighed med Hensyn til Etionsgjensstanden, hvilken Etionelse ogsaa ved Sagens Oplysninger forøvrigt gjordes ikke usandsynlig. S. 553.
- 17 Novbr. 1871. Sp. om Betydningen af en over fast Eiendom afholdt Tvangsauktion som Værdimaaler for Eiendommen. 1872, S. 43.
- 20 April 1872. Sp. om et Etion for Dom. bliver inappellabelt til Overkion efter 6 Maanedes Forløb, eller om det er appellabelt til Overkion, saalænge Hovedsagen ikke er endeligen paadømt. Forfærdige Sp. om paa hvilken Maade i Tilfælde en Erstatningssum skulde fastsættes ved Etion, berøres under Roteringen. S. 489.

- 7 Mai 1872. Sp. om Opfatningen af et Kontraktforhold og om en Skippers Afgang til i Mangel af Aftale at faa sin Syre fastsat ved Skon. S. 569.
- 25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab ere habile Skonsmænd ved en Expropriationsagt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.
- 10 Juli 1872. Sp. om et Soretskøn om Bjergeløn efter Rekvirentens Baaftand, mod hvilken forsaavidt ingen Indbending gjordes, kunde forsynes med Exekutionsklausul som i en Domsag. S. 621.
- 15 Mai 1873. Den Omstændighed, at en Person eiede et Par Aktier i et anonymt Interessentskab, ikke antaget at gjøre ham inhabil til som Dommer at administrere et Skon, hvorunder der for Interessentskabet iurgtes om et mindre betydeligt Pengebeløb. S. 569.
- 28 Novbr. 1873. Erstatning for den Skade, et Dampskib under sine Farter paa en Elv ved de af det forarsagede Bølgeslag havde tilføjet det til Elven stødende Land, og for den Skade, der forvoldtes ved Lommerlaadens Anstød mod Elvebredden, henvist til Afgjørelse ved Skon, uagtet det maatte antages meget vanskeligt at afgive et saadant, da ogsaa flere andre Faktorer havde medvirket til de fleste Udrasninger. Skonnet erklæret at skulle medtage Skade lige til dets Afholdelse, ikke blot til Forligssagen. 1874, S. 145.
- 6 Decbr. 1873. Efterat Eieren af en Gaard havde faaet en af hans Forpagter afholdt Løssreauktion underkjendt og sig tilkjendt Erstatning efter Skon, sagsøger han Indtassator ved Auktionen, der havde betalt Forpagteren Auktionsbeløbet, uagtet han var vidende om, at der var Tvist om dennes Ret til samme, til at refundere ham dette. Det antoges da, at den nævnte Dom paa Skadeserstatning efter Skon maatte have Indflydelse til at begrænse Eierens Ret hos Indtassator til et Beløb ikke overskridende det eventuelle Skonsbeløb. I det det derhos, da Forpagteren var emigreret, ikke ansaaes muligt at faa optaget dette Skon, antog man, at Skonnet kunde erstattes ved tilveiebragt temmelig stor Sandsynlighed for, at Eierens Tilgodehavende hos Rekvirenten, hvis Skon var blevet optaget, efter endeligt Opgjør vilde udgjort mindst Auktionsbeløbet. 1874, S. 177.
- 1 Febr. 1875. Sp. om man under en Sag, hvorunder man vilde have en Del ældre Overenskomster om, hvad der skulde betales for Benyttelse af Flodningsindretninger i et Bæddrag, omstyrkede, saaledes at man skulde betale efter Skon, havde Afgang til mod Protest at faa fastsat den eventuelle Erstatning ved foreløbigt Skon. Spørgsmaalet besvaret derhen, at saadant Skon kan fremmes som Bevismiddel under Sagen, men uden den Virkning, som vilde tilkomme et Skon efter Dom. S. 161.
- 19 Oktbr. 1875. Antaget, at Anse over at der under et Overkøn efter Dom ikke var gjort Rede for, hvorledes Mændene forstode Dommen, kunde indbringes for Høiesteret i Genhold til 1—6—17. Udtalelser om det Omfang, hvori Skonsmænd ere forpligtede til at gjøre Rede for sine Udgangspunkter. Den Omstændighed, at Appellanten havde afvisseret ved Underkønnen, der led af samme Mangel som den, der paalægges ved Overkønnen, ikke antaget at hindre detses særskilte Baaante. S. 823.
- 14 Oktbr. 1876. Et Forlig om at lade en Tvist om hvad der pligtedes for et afført Arbejde, afgjøre ved „Skon af uvillige Mænd,

opnævnte af Fogden", antaget at forudsætte at Skjøttet fremmedes i lovlige Former. Et afgivet Skjø, ved hvilket der skæbde formelle Feil, der derhos lettelig kunde have Indflydelse paa Udfaldet, derfor sat ud af Betragtning og et senere i lovlige Former afgivet Skjø lagt til Grund for Raadsmølle. S. 769.

21 Oktbr. 1876. Bankelligheden ved efter de mangelfulde Oplysninger at afgive paalideligt Skjø angaaende den Føreren og Rederiet af et Dampskib paaliggende Erstatning for Fiskespilde ikke antaget at være til Ginder for, at der gaves Dom, lydende paa Skjø. S. 721.

26 Mai 1877. Sp. om der skulde gives Parterne noget Barsel til en Lægtforretning, som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benegtede. S. 577.

12 Juni 1877. Erstatning for uberettiget Sæterbrug ilagt med det ved et under Sagen optaget Skjø fastsatte Beløb, uagtet dette omfattede mere, end Skøtteren ansaa strengt taget rigtigt, idet Beløbet var saa ubetydeligt, at den Tabende var bedre tjent dermed end med en Dom, lydende paa nyt Skjø. S. 486.

22 Novbr. 1877. Skjøsmænd erklærede inhabile, fordi de vare opnævnte fra et Distrikt, der ansaaes interesseret i Afgjørelsen. 1878, S. 71.

10 Mai 1878. Sp., om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Afgørelse tilfaldet, besvaret benegtede i et Tilfælde, hvor Feilen var skjøsmæssig og ikke berøede hverken paa mala fides eller culpa fra Afgørelseskommissionens Side. S. 580.

4 Juni 1878. Antaget, at man kan faa skjøsmæssige Udtalelser, der findes i en Sætsdom, prøvede ved Overførsel, uden at dog dette faar et almindeligt Overførsels bindende Karakter, hvormod det alene bliver at betragte som et Bevismiddel, hvis Vægt Skøtteren paakjender. S. 526.

19 April 1879. Forskjellige Udtalelser om Grændsen mellem, hvad der skulde afgøres ved Dom, og hvad der skulde henvises til efterfølgende Skjø. S. 470.

8 Mai 1879. Erstatning efter Skjø tilkendt paa Grund af naturlig Præsumption for, at Skade var forvoldt, uagtet et under Sagen optaget Skjø væsentlig svækkede denne Præsumption. S. 493.

24 Mai 1879. Sp. om et Skjø skulde anses optaget i Genhold til Frdn. af 17 Oktbr. 1794 § 3 eller § 4. S. 674.

20 Mai 1880. Antaget, at i Sætsfager særskilt Overførsel kan optages uden dog at tillægges et Overførsels almindelige Virkning. S. 423.

Ob. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Mangelen i det tilveiebragte Bevis for Omfang af Skade forvoldt ved at en Damservitut var udbyttet ved Dammens Flytning kunde afhjælpes ved efterfølgende Skjø, optaget paa den Skadebegjærendes Betænkning. Antaget, at Erstatning efter Skjø for gennem længere Tid forvoldt Skade ikke er begrænset til Sagsskæmmets Dato, men ved Dommen kan fastsættes til Skjønets Dato. Antaget, at Skjøsthemaet af praktiske Hensyn maatte affattes rumt, idet speciellere Skjø vilde være umuligt. Renter tilkendt af Skjøsummen ogsaa for Skade paaløben efter Forligsskæmmen. 1873; S. 773.

Rendelse. 15 Febr. 1876. Sp., om Skjøsmænds Forklaring

om, hvad der har været Skønnetts Objekt, mod Protest kan tages under en Kontinuationsforretning eller i saadant Tilfælde maa tages som Bidneprov, besvaret til Gavn for den sidste Mening. S. 587. Kjendelse. 11 Febr. 1879. Skønsforretningers Forum. S. 162. Afh. Udsigt over Principerne for Syn og Skøn. 1875, S. 761.

Sædvanemæssig Ret.

3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til Lægeffekt i Alten-Elv. En sædvanemæssig udviklet Ordning af Høiesteret opretholdt ligeoverfor Øvrighedsens Indskriben. Antaget, at Udvælsen af en en Almue som saadan tilsaaret Brugset nærmere kan prøves ved Lov. S. 337.

Søvejen og Søassurance.

17 Decbr. 1870. Sp. om en Skibsreders Forpligtelse til Kostihold til Passagerer, der kontraktmæssigen have vedtaget selv at holde sig med Kost, men som paa Grund af dem utilregnelige Omstændigheder — in casu Skibets Havari — ikke slippe ud med sine anskaffede Forraab. Sp. om Forsaaelsen af et mellem det Offentlige og vedkommende Skibsreder, i Anledning Omstændigheder, som oven antydet, opstaaet kontraktmæssigt Forhold. 1871, S. 123.

13 April 1871. Sp. om en Reeder, hvis Fartoi var indkommet i København for et mindre betydeligt Havari, men der blev opgivet paa Grund af, at det i det Hele befandtes i en saa mislig Tilstand, at det ikke var værd Reparationsopkostningerne, kunde kræve Fragten erstatet af vedkommende Søforsikringselskab. S. 355.

20 April 1871. En Sømand anseet efter Søfartsl. § 115 første Punktum og § 116 for at have negtet at gaa tilsøs med et Fartoi, der var læt, men som ei kunde ansees som „uforskyldt“ og navnlig ei at medføre Fare for „Liv og Helbred“. S. 369.

10 Juni 1871. Sp. om en Fragtemand, der havde forlist sit eiende Fartoi og de indlavede Varer, med Hensyn til Ansvar for Varerne kunde paaberaabe L. § 5—8—17. Sp. om Fartoiet havde været forsvarlig fortoiet og om det var stemmende med „god Sømandsskik“ under de forhaandenværende Omstændigheder at lade det henligge Matten over uden Mandskab ombord. S. 473.

14 Juni 1871. Sp. om en Skipper, der havde vedtaget for Fragten at modtage Afladerens 3 Md. Aksept, betalbar paa Ladningsstedet 3 Maaneder, efterat Lastens rigtige Udbøsning var godgjort for Afladeren, var berettiget til ligeoverfor Trediemand, der havde faaet Enbøsment paa Konnossementet, at negte Lastens Udleverelse uden mod Fragtens Erlæggelse, fordi Afladeren i Mellemtiden mellem Afsejlingen og Ankomsten til Bestemmelsesstedet havde gjort Konkurs. — Sp. om Tilfældet skulde løses efter den paa Ladnings- og Betalingsstedet eller efter den paa Afleveringsstedet gjældende Ret eller endelig efter den gjældende Ret paa Skibets Hjemsted, hvor Sagen paabemtes. Sp. om det var tilstrækkelig legitimeret, hvad der var gjældende Ret paa Indladningsstedet. Høiesteret anstillede i dette Tilfælde ingen selvstændig Undersøgelse af hvad der var gjældende fremmed Ret. S. 521.

12 Juli 1871. Sp. om Soretsbehandling. Sp. om en korresponden-

- berende Reber, der havde transigeret om en ny Kobberhud til Fartøiet, efter Omstændighederne maatte antages at have forpligtet det hele Reberi eller blot sig selv. S. 484.
- 12 August 1871. Det retsmyndige Reblem af Søretten alene anseet ansvarlig for Undladelse af i Dommen at meddele den befalede Attestation om Sagsførelsen. S. 621.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om Soret til Behandling af et kriminel Tilfælde, hvor Angi. tilkaldes for uagtsomt Manddrab bevirket ved et Dampskibs Overtøien af en Baad. En Dommeret af Højden meddelte almindelig Bemyndigelse til at opnævne Soretsmedlemmer anseet betydningsløs. Sp. om Anvendeligheden i Tilfælde af Sagrettslovens §§ 12 og 13. Sp. om Ansvar efter Krll. 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overtøien af en Baad havde forvoldt et Menneskes Død. S. 781.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om et Fartoi havde seilet paa utilskadt Fartvand. Sp. om Fartoi, der rettelig bruger Kjentmand og ikke Løds, ligeoverfor Assuranceforeningerne alene pligter Agtsomhed ved Valget af Kjentmand eller om det helt ud svarer for Kjentmandens Ryndighed. Sp. om et sunket Fartoi skulde ansees som totalt forløst eller om Assuranceforeningen, efterat have ladet Fartøiet optage, kunde forlange Reglerne om partielt Havari bragte til Anvendelse. Sp. om Omkostningerne ved Optagelsen skulde henregnes til Reparationsomkostninger. Sp. om en Assuranceforening ved den Maade, hvorpaa den havde befattet sig med det sunke Fartoi, havde erkjendt eller paadraget sig Forpligtelse til at udrede Assurancesummen. S. 793.
- 3 Decbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Omstændighederne kunde gøres gjældende mod Skipper og Reberi i Anledning af, at et Fartoi Bager havde lidt Skade ved Vands i Rummet. 1872, S. 140.
- 16 Decbr. 1871. Sp. om Forskæelsen af Styringsreglerne. Sp. om Anvendelse af Søfartslovens § 80. 1872, S. 129.
- 20 Januar 1872. Sp. om en Person, der havde solgt en Part i et under Bygning værende Fartoi paa Betingelse, at Risikosummen skulde erlægges i Terminer under Bygningen og være fuldt afgjort, naar Skibet var kommen paa Vandet og befandtes i kontraktmæssig Stand, havde Retentionsret i Fartøiet for Betalingen. Sp. om Afslutning fra Soret, fordi Indstævnet Bo stod under Konkursbehandling, og Sagen paastodes at maatte anhangiggjøres for Konkursretten. S. 123.
- 30 Januar 1872. Sp. om Strafmåddlingen for Overtrædelse af Søfartslovens § 115 i et Tilfælde, hvor Mandslaget ikke uden Gode Næge over Kostholdet ombord og brugte Arbeidsstandsning for at fremtvinge et bedre Kosthold. S. 241.
- 28 Febr. 1872. Sp. om den berørende Reber af et Fartoi er at anse som Enebesidder paa egne og Medrederes Bægne eller om de forskellige Medreder ere compossesores. Sp. om den Omstændighed, at den berørende Reber havde tegnet Assurance paa Fragten i sit Navn alene, forandrede den naturlige Forudsætning om, at Fragten var assureret i alle Rederes Interesse. Den Omstændighed, at den berørende Reber ikke havde debiteret sine Medreder for Assuranceens Kosten, ikke antaget at afgive noget Bevis for hans Intention ved Tegningen af Assurance, da Bevis ei var tilvejebragt for at han søgte et saa fuldstændigt og så jo uir værende Bogholdert, at hanf noget kunde findes. S. 242.

om, hvad der har været Skibnets Objekt, mod Protest kan tages under en Kontinuationsforretning eller i saadant Tilfælde maa tages som Bidneprov, besvaret til Gavn for den sidste Mening. S. 587. *Spændelse*. 11 Febr. 1879. Skonsforretningers Forum. S. 162. *Affg.* Udfigt over Principerne for Syn og Skøn. 1875, S. 761.

Sæbbaanemæssig Ret.

3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til Lageskiftet i Alten-Elv. En sæbbaanemæssig udviklet Ordning af Skifteret opretholdt ligeoverfor Øvrighedens Indskrænk. Antaget, at Udsvælsen af en en Aunne som saadan tilstaaet Brugsret nærmere kan ordnes ved Lov. S. 337.

Søbasen og Søassurance.

17 Decbr. 1870. Sp. om en Skibsreders Forpligtelse til Kofthold til Passagerer, der kontraktmæssigen have vedtaget selv at holde sig med Kost, men som paa Grund af dem utilregnelige Omstændigheder — in casu Skibets Havari — ikke slippe ud med sine anskaffede Forraad. Sp. om Forstaaelsen af et mellem det Offentlige og vedkommende Skibsreder, i Anledning Omstændigheder, som oven antydet, opstaaet kontraktmæssigt Forhold. 1871, S. 123.

13 April 1871. Sp. om en Reder, hvis Fartoi var indkommet i Nodhavn for et mindre betydeligt Havari, men der blev opgivet paa Grund af, at det i det Hele befandtes i en saa mislig Tilstand, at det ikke var værd Reparationsomkostningerne, kunde kræve Fragten erstatet af vedkomne Søforsikringselskab. S. 355.

20 April 1871. En Sømand anseet efter Søfartsls § 115 første Punktum og § 116 for at have negtet at gaa tilsses med et Fartoi, der var læt, men som ei kunde ansees som „usøbbeligt“ og navnlig ei at medføre Fare for „Liv og Helbred“. S. 369.

10 Juni 1871. Sp. om en Fragtemand, der havde forlist sit eiende Fartoi og de indlavede Varer, med Hensyn til Ansvar for Varerne kunde paadørlige Ls 5—8—17. Sp. om Fartoiets havde været forsvarlig forsoiet og om det var stemmende med „god Sømandsskik“ under de forhaandenværende Omstændigheder at lade det henligge Matten over uden Mandskab ombord. S. 473.

14 Juni 1871. Sp. om en Skipper, der havde vedtaget for Fragten at modtage Afladerens 3 Md. Akcept, betalbar paa Ladningsstedet 3 Maaneder, efterat Lastens rigtige Udlosning var godtgjort for Afladeren, var berettiget til ligeoverfor Tredeemand, der havde faaet Genbossement paa Konnossementet, at negte Lastens Udleverelse uden mod Fragtens Erlæggelse, fordi Afladeren i Mellemtiden mellem Afsejlingen og Ankomsten til Bestemmelsesstedet havde gjort Konkurs. — Sp. om Tilfældet skulde løses efter den paa Ladnings- og Betalingsstedet eller efter den paa Afleveringsstedet gjældende Ret eller endelig efter den gjældende Ret paa Skibets Hjemsted, hvor Sagen paadømmes. Sp. om det var tilstrækkelig legitimeret, hvad der var gjældende Ret paa Indladningsstedet. Skifteret anstillede i dette Tilfælde ingen selvstændig Undersøgelse af hvad der var gjældende fremmed Ret. S. 521.

12 Juli 1871. Sp. om Soretsbehandling. Sp. om en korrespon-

berende Reeder, der havde transigeret om en ny Robberhud til Fartøiet, efter Omstændighederne maatte antages at have forpligtet det hele Rederi eller blot sig selv. S. 484.

12 August 1871. Det retskundige Medlem af Soreffet alene anseet ansvarlig for Unblivelse af i Dommen at meddele den befalede Attestation om Sagsførelsen. S. 621.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Soret til Behandling af et triminelt Tilfælde, hvor Angj. tiltalte for uagtsomt Manddrab bevirket ved et Dampskibs Overfælden af en Baad. En Dommeren af Højden meddelte almindelig Bemærkning til at opmærksomhed Soreffet medlemmer anseet betydningsløs. Sp. om Anvendeligheden i Tilfælde af Bagrettslovens §§ 12 og 13. Sp. om Ansvar efter R.R. 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overfælden af en Baad havde forvoldt et Menneskes Død. S. 781.

21 Oktbr. 1871. Sp. om et Fartoi havde seilet paa utilslagt Fartvand. Sp. om Fartoi, der rettelig bruger Kjentmand og ikke Leds, ligeoverfor Assuranceforeningerne alene pligter Agtsomhed ved Balget af Kjentmand eller om det helt ud svarer for Kjentmandens Kundskab. Sp. om et sunket Fartoi skulde ansees som totalt forlort eller om Assuranceforeningen, efterat have ladet Fartøiet optage, kunde forlange Reglerne om partielt Havari bragte til Anvendelse. Sp. om Omkostningerne ved Optagelsen skulde henregnes til Reparationsomkostninger. Sp. om en Assuranceforening ved den Maade, hvorpaa den havde beskaffet sig med det sunkne Fartoi, havde erkjendt eller paadraget sig Forpligtelse til at udrede Assurancesummen. S. 793.

5 Decbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Omstændighederne kunde gøres gjældende mod Skipper og Rederi i Anledning af, at et Parti Varer havde lidt Skade ved Vand i Rummet. 1872. S. 140.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forskæelsen af Strikingsreglerne. Sp. om Anvendelse af Søfartslovens § 80. 1872. S. 129.

20 Januar 1872. Sp. om en Person, der havde solgt en Part i et under Bygning værende Fartoi paa Betingelse, at Risikosummen skulde erlægges i Terminer under Bygningen og være fuldt afgjort, naar Skibet var kommen paa Vandet og befandtes i kontraktmæssig Stand, havde Retentionsret i Fartøiet for Betalingen. Sp. om Afslutning fra Soret, fordi Indskæntes Bo stod under Konkursbehandling, og Sagen paastodes at maatte anhangiggjøres for Konkursretten. S. 123.

30 Januar 1872. Sp. om Erstatningsadlingen for Overtrædelse af Søfartslovens § 115 i et Tilfælde, hvor Mandslaget ikke uden Høie Klage over Kofftholdet ombord og brugte Arbeidsstandsning for at fremtvinge et bedre Koffthold. S. 241.

28 Febr. 1872. Sp. om den bestående Reeder af et Fartoi er al anseet som Enebesidder paa egne og Medrederes Begne eller om de forskellige Medredere ere kompromisseres. Sp. om den Omstændighed, at den forrethenderende Reeder havde tegnet Assurance paa Fragten i sit Navn alene, forandrede den naturlige Forudsætning om, at Fragten var assureret i alle Rederes Interesse. Den Omstændighed, at den forrethenderende Reeder ikke havde debiteret sine Medredere for Assuranceens Kosten, ikke antaget at afgive noget Bevis for hans Intention ved Tegningen af Assurance, da Bevis ei var tilveiebragt for at have et saa fuldstændigt og a jour værende Bogholderi, at det var muligt at have fundet. S. 242.

23 Marts 1872. Sp. om Soretsbehandling rettelig var anvendt. S. 334.

9 April 1872. Tvivlsomt faktisk Spørgsmaal om hvem Ansvarer for et Sammenstød mellem to Fartøier i rum Sø paahvilde. S. 425.

7 Mai 1872. Sp. om en Skipper's Afgang til i Mangel af Aftale at faa sin Hvre fastsat ved Skøn. S. 569.

1 Juni 1872. Sp. om hvem Ansvarer for et Fortis paahvilde. S. 451.

15 Juni 1872. Sp. om Fordelingen af Skade forvoldt ved Sammenstød mellem to Fartøier, der begge havde begaaet Feil, der havde Andel i den indtrufne Ulykke. S. 590.

22 Juni 1872. Sp. om et Dampskibsrederi's Ansvar for Dyhold ved Forsendelsen af et Varesparti i et Tilfælde, hvor efter Fragtionstrakten Varerne undervejs skulde omlades i et andet Rederi's Fartøj, der paa Grund af Overfyldning med saakaldet direkte Gods ikke til paaregnet Tid kunde føre Varerne frem. Skadesetatsningen for Tab forvoldt ved Varens Forringelse og Konjunkturens Forandring ansat af Retten efter fremkomne Bevisligheder. S. 601.

6 Juli 1872. Sp. om Søfartsl's Bestemmelser om Bjergeløn m. B. alene ere anvendelige i de to i Loven specielt nævnte Tilfælde, Stranding og Skibets Forluden i Søen, eller om de ogsaa komme til Anvendelse, hvor Skib i Havartitilfælde nyder Assistance. Sp. om Skipperens Kaplats ved Fordeling af Bjergeløn skal regnes med til hans Hvre. S. 608.

6 Juli 1872. Overenskomst om Bjergeløn sat ud af Betragtning og denne fastsat ved Skøn. Sp. om Routume ved Ansættelse af Bjergeløn for Fangstfartøier i Ishavet. S. 633.

10 Juli 1872. Skøn om Bjergeløn. Sp. om Renter skulde tilkendes af Beløbet. Sp. om Soretsffionnet efter Redirentens Paastand, mod hvilken forsaavidt ingen speciel Indbending gjordes, kunde forsynes med Exekutionsklausul som i en Domsfag. S. 621.

20 Juli 1872. Sp. om et Fartøj, der paa Grund af Havari maa søge Nodhavn og der løkker den ved Søskade behøvede Ladning som ved Skøn antages ei at kunne fortsætte Reisen, er berettiget til fuld Fragt for den opgivne Reise eller alene til Distancefragt. Sp. om Rentefoden og terminus a quo for Renteberegningen af Assurancesummen. S. 640.

26 Oktbr. 1872. Antaget, at Forstrækninger oppebaarne til Skibsfor-nødenheder og i Skibets Interesse maa forpligte Rederne personlig, naar ikke Forstrækningsgiveren har vidst at Pengene skulde anvendes til Andet end Skibets Fornødenheder. S. 841.

5 Novbr. 1872. Tvivlsomt Spørgsmaal om 1ste eller anden Pas-sus af Søfartsl's § 112 paa Tilfældet var anvendelig. 1873, S. 160.

16 Novbr. 1872. Antaget, at terminus a quo for Prescription efter 7—13 af Straffslage for Forbrydelse mod Søfartsl's § 112 anden Pas-sus maa regnes fra den Dag, Angi. vender tilbage, ikke fra den Dag, han rømmer. S. 825.

27 Novbr. 1872. En Assurancelkontrakt anseet at maatte forrue-re paa Grund af Bilsfarelse angaaende Kontraktensgjælden. 1873, S. 202.

3 Decbr. 1872. Antaget i Forhold til første nævnte Assurancesfore-ning, at til „totalt Fortis“ i de tre nævnte omstaaender Tilfælde ad-

- fordres, at intet Brag røddes. Fortolkning af §§ne 30 og 34 i Lovene for første norske Assuranceforening. 1873, S. 206.
- 20 Decbr. 1872. Antaget, at det er nok til at bringe en rømt Sømand ind under anden Passus af Søfartsl. § 112, at han frivillig vender tilbage til Landet. 1873, S. 273.
- 14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Sømands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes efter norske Love eller af norske Domstole. S. 243.
- 23 Januar 1873. Antaget, at Reberiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning Søfarts Rønning eller Bægring ved at gøre Tjeneste. S. 601.
- 12 Febr. 1873. Sp. om en Sømand, der med Høie var gaaet iland fra det Fartoi med hvilket han var paamønstret, men som ulovligen nægtede atter at gaa ombord, maade ansees for Rønning efter Søfartsl. § 112 besvaret bekræftende. Tilstalte derimod ikke dømt efter Art. 8 21—1, naget han havde oppebaaret Forskud paa Gyren, fordi hans Røtti til ikke at følge med Fartoiet ikke havde været Hensynet til at gøre sig nogen Fordel, men derimod snarere Trods og Methaveti. S. 306.
- 1 Marts 1873. Skaden i et Paasællingsstilsælbe mellem Dampskib, der forsøgte at mindste Farten under Forhold, hvor dette havde været ydmyndssigt, og en Seiljagt, der ikke førte de befalede Lanterner, pådelt saaledes, at Dampskibet maatte betale $\frac{1}{4}$ af Skaden, medens de $\frac{3}{4}$ bleve Jagtens og de i denne Interesseredes. S. 293.
- 15 Marts 1873. Sp. om et Dampskib, der efter Budsendelse havde indfundet sig ved et Fartoi, som i noget ramponeret Tilstand havde anført op med Baalandsvind og høi Sø, og hvis Mandskab var især med at forlade det, skulde ansees at have „bjerget“ Fartoiet, eller om Tilsælbet alene skulde betragtes som almindelig Buzering, besvaret i Forskandheds Retning. Søfartsl. § 92 dog ei anseet anvendelig. Bjergerlønnen nedsat i Høieskeret. S. 569.
- 23 Marts 1873. Sp. om en Skade, forvoldt ved et Fartois Kollage, skulde erstattes af vedkommende Assuranceforening, eller om den skulde ansees begrundet i, at Fartoiet ikke var fuldt godt og forsvaret. Sp. om Beregningen af Renter af en Søassuranceerstatning. S. 548.
- 27 Marts 1873. Sp. om et Dampskib, der havde skabt et andet af Grund, efter Omstændighederne skulde have sin Betaling fastsat efter Reglerne for Bjergring, eller om Tilsælbet skulde betragtes som simpel Buzering. Skøn om Bjergerlønnens Størrelse. S. 513.
- 25 Juni 1873. Antaget, at Indhabereren af et Konnossement ikke er Skibets Fører ansvarlig for andre Omkostninger, som falde paa Ladningen forinden Afslutningen er foregaaet, end de, hvorom udtrykelig Ansvar er gjort i Konnossementet. S. 533.
- 4 Juli 1873. Antaget, at en Skipper havde undladt at efterkomme god Sømandsskik ved ikke behørigt at lufte en Ladning Poteter, og Skipperen idømt Erstatning efter Skøn for den derved forvoldte Skade. Reberiet lagt subsidiært Ansvar. Forsaavidt Reberiet tillige var saglagt til Erstatning for uberettiget Salg af Ladningen, for denne ankom til Bestemmelsesstedet, blev det fritundet, naget det havde handlet paa imod Ladningsbrieters Ordre, da Lad ikke derved antoges forarsaget. S. 572.
- 6 Septbr. 1873. Antaget, at Reberiet er berettiget til at pådøle Forbrydelser mod Søfartsl. §§ 114 og 115. S. 673.

- 11 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab anseet efter Søfartsls § 115, første Punktum 2det Led og § 110 lfr. § 22, for at have negat, efterat Beiret noget havde bedaget sig, at gaa ombord igjen i et Fartoi, som de tidligere med Gode havde forladt. S. 681.
- 20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartoiet havde gjort Bendersaie til Gienfædet, negtede at følge det paa en forrævet Reise, anseet at have gjort sig skyldig i Rømnings, og den ved Retten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de tilfalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kendt uetervættelig at være. S. 693.
- 15 Oktbr. 1873. Antaget i Forhold til norske Bloyd, at ikke den Omstændighed, at Reparationsomkostningerne overstrider Fartoiets Værdi efter Reparationen, ubetinget gjør et Forlås totalt. En Gaarværlig frakendt Erstatning af norske Bloyd, fordi Reparation ikke havde fundet Sted, og fordi Tagten ikke var speciel nok til at det kunde sees, hvilken Del af Skaden, der vedkom Foreningen, og hvilken der var en Folge af Raaddenhed, Mark og lignende Omstændigheder, for hvilke Foreningen ikke svarer. S. 704.
- 8 Novbr. 1873. Sp. om Forstaaelsen af § 29 2det Afsnit i Søfartskoven af 24 Marts 1860. S. 835.
- 6 Decbr. 1873. Sp. om det efter Omstændighederne kunde ansees som en „Erubdel“, at en 16 Aars Dreng havde været til sin Skipper, at han vilde faa igjen, hvis denne lagde Haand paa ham. Sp. om Anvendeligheden af Søfartsls § 120. 1874, S. 36.
- 27 Febr. 1874. En Sømand, der havde forladt Fartoiet, frakendt, fordi dette antoges at være i en særdeles mislig Forsætning. S. 377.
- 11 Marts 1874. Tvivlsomt Sp. om Skadeserstatningspligt for Paaseiling af Skib for Anker. S. 337.
- 20 Marts 1874. Antaget, at den Omstændighed, at et Mandskab var forhyret med et Fængselsfartoi alene mod Kof og Anpart i Fængsten uden særskilt Hyre, ikke bragte det i nogen særlig Stilling, der skulde fritage det fra at deltage i Ballastens Udlastning, efterat Turen var endt. S. 518.
- 17 Juni 1874. En Skibsfører og hans menige Styrmand overfalde i Verufelse, paadragen under Forholdelighedslosheds af Ansvaretsdagen 1873, sit Skibsmandskab med Anvisning og Elag. Under det hermed anstaaende voldsomme Slagsmaal frakendt Fartoiet og gaar tilgrunde, selvvis paa Grund af Mandskabets Uvillighed til at forrette fornødent Skibsarbejde, hvorefter Justitslag anlagges mod Officerer og Mandskab. S. 617.
- 27 Juni 1874. Den Indsigelse mod et Arv paa Prioritet efter Søfartsls § 106, at den gjorde Forstrætning ikke var nødvendig for Skibet, forkastet. Ligesaa efter Omstændighederne den Indsigelse, at Gjælden var afgjort ved Udskælfelse af Bejel fra en af Skibets Medere. Ligesaa in casu den Indsigelse, at Søfartsls § 106 alene giver Fortræksret for Skipperens egne Udlay, og ei for Udlay, som han formaar Andre til at gjøre, idet Skipperen havde trasket for Delbet og udtrykelig transporteret sin Ret til det Hus, der som Kreditor indtalte det. Antaget, at Budet i sidste Afsnit af Søfartsls § 106 skyldes gjøres ved Anmeldelse i Betsammendes Ra. S. 593.
- 30 Juli 1874. Sp. om der forelaa et Tilfælde hvor Bjergeløn skulde betales eller alene ekstraordinære Løbspenge. Sp. om Tilfældet gik ind under Søfartsls § 91 eller 92. Sp. om Bjergelønnenes Størrelse. S. 601.

- 4 Septbr. 1874. Antaget, at passeret Forligsmægling inden den almindelige Forligscommission gjør det overflødig paantyt at møde Forlig inden Søretten. Antaget, at Reberiet er pligtigt at bære Omkostningerne ved en i Udbandet afbød Sømands Begravelse i et Tilfælde, hvor det vilde været pligtigt at besøge hans Sygepleie. S. 683.
- 5 Septbr. 1874. Sp. om der forelaa et Tilfælde, hvor Bjergelson skulde betales eller alene ekstraordinære Løbspenge. Sp. om Bjergelønnens Størrelse. S. 663.
- 29 Oktbr. 1874. Sp. om Fastsettelse af Bjergelson. S. 826.
- 31 Oktbr. 1874. Antaget, at det ikke kan regnes en Dampskibsfører tilladt som grov Skjebeløshed, at han bruger Kjentmands Ildensforømtaerret Løbs, at han ikke kender den hele Rute saa nøie, at han overgik selv kan kontrollere Kjentmanden, og at han, hvor han er Kjent, ublader at gribe ind i Kjentmandens Kommando, hvor ikke aabenbart Feilgreb begaaes. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde tilregnes Skibsføreren som nogen strafbar Uagtsomhed at have antaget en Kjentmand, ved hvis Feil Fartøiets Forlis forvoldtes. S. 838.
- 4 Decbr. 1874. Antaget, at en Afskader ikke kan høres med den Paa-stand ikke at have kjendt det af den udenlandske Varemødtager sluttede Certeparti, i Henhold til hvilket han begynde at lase et Fartoi. Sp. om Certepartiets Forstaaelse. Fartøiet, der ikke fik betinget fuld Ladning, tilføjet Liggedagspenge for pligtige Overliggedage og Erstatning for Bugering til Havn, hvor Ladningen kunde kompletteres. 1875, S. 69.
- 29 Januar 1875. Sp. om et Skibsmandskab skulde anses at have negtet at lyfte Skipperens Ordre eller alene at have gjort ham Forstillinger, besvaret til Gavn for den mildere Mening. Sp. om et Mandskab, der med Skipperens Tilladelse havde forladt Fartøiet, men senere ligeoverfor Reberen vedtaget at følge det og derpaa betænkte sig og vandrede sig for atter at gaa ombord, skulde anses efter Søfartslovens § 111 f eller efter 112. S. 201.
- 12 Febr. 1875. Uklart Sp. om Forstaaelse af en Kontrakt om Befragting af et Dampskib til en Ishavsexpedition. S. 165.
- 19 Marts 1875. Paafølgingsstilfælde med Uagtsomhed fra begge Sider, hvorfor Skaden delt. S. 257.
- 17 April 1875. Sp. om en Løbs, der under Løbsningen med Kapteinens Bidsende var gaaet nedenunder for at spise uden at varsko om en Flu, som Fartøiet senere stodte paa, skulde anses at have gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, Besvaret bekræftende. S. 358.
- 29 Mai 1875. En Matros, der til Komning benyttede sig af Skibshaanden, som han derpaa lod drive aflys, anset for Løveri. S. 583.
- 3 Juni 1875. Bjergelson bestemt høiere end det i Søfartslovs § 92 fastsatte ordinære Maximum. S. 553.
- 9 Juni 1875. Fortolkning af et Certeparti. Ordene „i Begyndelsen af Mars“ antaget at omfatte de 10 første Dage af Mars Maaned, ikke de 15 første. Omkostningerne for Høieserret ophævede, medens de indbragtes for Søretten, paa Grund af et efter Soretsdommens Afgørelse gjort Forligstilbud. S. 541.
- 6 Septbr. 1875. Domfaldelse for at have negtet at solde et Fartoi, der paastrødes at være asdygtigt. Antaget, at en Magistratsperson i et Radeskab kunde opnaa Søretsmedlemmer. S. 596.

- 18 Septbr. 1875. Søfartsl. § 112 første Punktum anvendt. Forbrydelse af Hyre sat i Klasse med Erstatning. S. 634.
- 8 Okt. 1875. En Sikrassurancesforening antaget efter Omstændighederne at have vedtaget at holde sig til den korresponderende Reber af et flere tilhørende Fartoi, saaledes at de øvrige Rebere ingen Forpligtelse havde ligesom for Foreningen. S. 795.
- 12 Oktbr. 1875. Skøn om Bjergsøen. — Et Skøn afføgt underet mellem Bjergerne og 3 Assuranceselskaber paaanfaldt kun af det ene af disse, hvorfor Høiesterets Overskøn indskrænkes til at gjælde kun de i dette Selskab forfattede Bæret. S. 819.
- 13 Novbr. 1875. Tvivlsomt Spørgsmaal om Forstaaelsen af den vedtoldte Sikrassurancesforenings Love § 30 og Ekstrapræmiereglernes Littr. b. 1876, S. 113.
- 27 Novbr. 1875. En Sømand, der efterat have oppebaaret Forskud paa Hyre, rømte, anseet alene efter Søfartsl. § 112 og et tilføjet for Forbrydelse mod 21—1. 1876, 227.
- 26 Januar 1876. Paafeilingstilfælde. Et mindre Fartoi, der henhænger i en Udhavn i Leiden, efter Omstændighederne antaget berettiget til ei at føre Lanterner, og det større Fartoi, der under Indsejlingen i samme Havn paafeilede det, dømt i Erstatning, derunder indbefattet Godtgjørelse for Assuranceagentens Reise til Besigtigelsen. Den Omstændighed, at Søforklaring og Søprotest ikke vare optagne inden den i Søfartsl. § 20 nævnte Tid, efter Omstændighederne anseet irrelevant. Heller ikke den Antagelse, at man under Søforklaringen — altsaa uden Bærelse til Modparten — havde afhørt andre Personer end Mandskabet, tillagt nogen Vægt, navnlig fordi Søforklaringen ei var paaanført. S. 273.
- 8 Febr. 1876. En Person, der havde Betingelserne for at erholde Skippertcertifikat, overtager, uden at erhverve saadant, et Fartois Førelse i den faste Skippers Sygdomsforfald. Derfor sættes han under Tiltaale, men frifindes i alle Retter. S. 305.
- 12 Febr. 1876. Sp. om Forstaaelsen af en Fragtkontrakt. S. 316.
- 16 Marts 1876. Sp. om Bærelse for at de i et Certeparti betingede Overliggedagspenge vare frasaldte ved mundtlig Aftale. S. 391.
- 25 Marts 1876. En Sømand antaget overført at have anstillet sig selv ombord og for saadant Forhold anseet efter Søfartsl. § 115. S. 417.
- 2 Mai 1876. Et Fartoi, der ved Uagtsomhed havde seilet et mindre isent, ibømt fuld Skadeserstatning. S. 493.
- 9 Juni 1876. Sp., om der forelaa et Bøgeringsstilfælde eller en Bjergning, besvaret til Grund for det sidste Resultat. Skøn angaaende Bjergsøen... S. 526.
- 16 Juni 1876. En Løbs, der havde sat et Fartoi paa Grund, efter Omstændighederne frifunden, idet der forelaa Mulighed for, at en foretagen — Løbsen ubestemt — Forandring med et Hyr, havde forandret ham. S. 535.
- 1 Juli 1876. Sp. om Forstaaelsen af et Certeparti afgjort i Færvær af Reberiet og dette saaledes frifundet for Befragternes Tiltaale. Certepartiet var udstedt for Hull, men Konnossementet havde følgende tilføjede Betingelse: „Hvis Ordre paa Grimsby Reber for Grimsby Skibet at gaa hid,“ og Tvisten dreiede sig om, hvorvidt Skipperen var forpligtet til at oppebie nærmere Ordres ved Ankomsten til

- Grimsby Red eller kunde afgaa til Hull, da ingen saadanne Ordres fandtes. S. 556.
- 9 Septbr. 1876. Sp. om Retten til Benyttelse af en af en privat Mand udført Maat, ventileres. Specielt berøres Spørgsmaalet om en Reede i Iken, tilveiebragt ved at et Dampskib har brudt sig igjennem den, kan anses som en „Raar“ i dette Ord almindelige Betødning. Sp., om et Dampskib havde vist Uforsigtighed ved Paasælling af en Vaad. S. 632.
- 14 Oktbr. 1876. Sag angaaende Forstaaelsen af et Kølrig angaaende en med et Fartøis Havari i Forbindelse staaende Tøst antaget at kunne anlægges ved almindelig Ret. S. 769.
- 21 Oktbr. 1876. Sp., om et Dampskib havde forvoldt Fiskespilde ved af Uagtsomhed af den grovere Slags at bestadige Røter, der stængte for Silb, af Høiesteret besvaret bekræftende. Dampskibets Fører som Folge deraf tilpligtet at betale Erstatning efter uvilige Mandes Skøn, idet Bankeklagsheden ved efter de mangelfulde Oplysninger at afgive et paalideligt Skøn, ikke antoges at kunne komme i Betragtning. Det antoges derhos af Høiesteret enstemmig, at Dampskibet maatte berte for den af dets Fører som saadan udviste Uagtsomhed, hvorimod Rederiet ikke antoges oprindelig at have noget Ansvar uden for Fartøiet. Da Rederiet imidlertid ikke havde abandonneret Fartøiet eller tilveiebragt Tagt eller anden Oplysning om dets Berdt paa den Tid Staden gjordes, men isteden havde beholdt Fartøiet i Fart i de 8 Uar, som forløb mellem Stabetsføtelsen og Høiesteretsdommens Afgielse, tilpligtedes det helt ud at betale Staden. S. 721.
- 16 Novbr. 1876. Et Dampskibsrederi, der bortfragter sit Fartøi for et Uar til kortendaglig Fart, nødsages til at underlaste Fartøiet Reparation, hvillen efter Kontrakt med vedl. mel. Fartstet skulde være færdig til en bestemt Dag. Befragteren erklærer at have vedtaget dette, men paastaar Stadesløsholdelse for Forstaaelse efter den nævnte Dag, forvoldt ved Fartstets Misligholdelse af Kontrakten. Rederiet dog frifundet i begge Instanser. S. 805.
- 9 Decbr. 1876. Endel Søfolk, der forløbe sit Fartøi under Angivende af, at Skipperens Uvorenhed med at navigere Fartøiet og Mangel paa Omhu for Skibet og dets Besætning kostte dem dertil, efter Omstændighederne anseede med Minimum af Straf efter Søfartsl. § 116. 1877, S. 129.
- 31 Januar 1877. En Assurance paa Fragt, tegnet i England for Rederiet, men i den benyttede Assurancevæglers Navn, uden Hensyn til den sidstnævnte Omstændighed, betragtet som tegnet af Rederiet, og Assuranceelskabet negtet at litvidere Erstatningssummen i dets Tilgodehavende hos Assurancevægleren. S. 246.
- 7 Febr. 1877. Et Rederi frifundet for Liden under en Erstatnings sag anlagt for Beskadigelse af indlavede Væter, fordi det alene hestede subsidært og Skipperen ei var Revnet. S. 305.
- 7 Marts 1877. Sp. om Bjergeløns Ansættelse. Herved Hensyn taget til, at Bjergene vare i Rederens Tjeneste, skjønt ikke ansatte ved det bjergede Fartøi, hvor de dog, da Søulykken indtraf, vare ombord. For Skønsbeløbet givet erigibel Dom. S. 298.
- 23 Marts 1877. Tvivlsomt Sp. om et Sammenstød mellem to Fartøier skulde anses forvoldt ved Uagtsomhed eller alene ved Uheld. S. 389.

- 14 April 1877. Sp. om hvem Ansvaret for et Sammenstød mellem to Fartøier paahvilede. S. 358.
- 5 Mai 1877. En generel Benægtelse af en Havartisspænde antaget at indeholde Benægtelse af de deri indeholdte faktiske Andringender. Tilbagegivning af et forskudsvis udbetalt Assuranceløb anseet efter Dyrskandigheberne utilstodelig. Sættelsesmemorier, ophævede udenfor Jurisdiktionen, ikke anseede berettiget til Honorar. S. 481.
- 30 Mai 1877. To af syv Medredere i et Skib forlange Interessentkabet hævet i Medhold af Søfartslovens § 8 uden at sætte dette igjennem. S. 505.
- 22 Juni 1877. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedindsaet kunde være indbragte for Soret, heller ikke contrabando kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.
- 17 Juli 1877. Sp. om Bjergning eller Lodning. S. 641.
- 8 Septbr. 1877. Sp. om en Sømand, der forlod Fartøiet paa Bestemmelsesstedet, men uden at være afmonstret, havde gjort sig skyldig i Rømtning, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 712.
- 8 Septbr. 1877. Sp. om Forskæelsen af Søfartslovens § 82. S. 708.
- 20 Septbr. 1877. Sp. om Skippers og Fartøis Besidder og Ansvarsplygt med Hensyn til Udløsning af flyvende Varer. S. 729.
- 23 Oktbr. 1877. Domsfaldelse efter Søfartslovens § 116, 2den Paragraf, og § 112, sidste Paragraf. Preskription af den sidste Forbrydelse anseet afbrudt ved Optagelse af det sædvanlige Legitimationsbrevbillede efter Hjemkomsten. 1878, S. 101.
- 27 Oktbr. 1877. Tre Sømand anseede efter Søfartslovens § 115 med 8 Dages Fængsel paa Band og Brød. Antaget, at Forbrydelse af Hyre, et Skib, hvorfor Erstatning for Ophold, forvoldt Skibet ved Mandskabets Opmærksomhed, ikke kan betragtes delvis afgjort ved den forbrudte Hyre. Skipperens paa en anden Retssopfattning grundede Dødsstraf med Mandskabet dog anseet afgjørende i det foreliggende Tilfælde. 1878, S. 41.
- 17 Novbr. 1877. Den Bestemmelse i et Certeparti, at Skibet skulde være „sejlsærdigt“ til en bestemt Dag, anseet at forpligte baade Fartøiet og Alskaden. Fortolkning af den Klausul i et Certeparti: „Kjøbmandenes Ansvarlighed ved denne Befragtning ophører, saasnart som Ladningen er ombord“. 1878, S. 184.
- 24 Novbr. 1877. En Sømand, der forlod Fartøiet med uoplyst Hyre, anseet efter Søfartslovens § 112, første Led og Art. 21—1. 1878, S. 202.
- 20 Decbr. 1877. En fremmed Sømand paa fremmed Fartøi i norsk Udhavn negter sin Kaptein Lydighed og sættes herfor under Viltale ved norsk Soret. Høiesteret afviste Sagen fra Soretten, men antog, at intet Ansvar kunde følge af, at Likt. var holdt arresteret for Forbrydelsen. 1878, S. 246.
- 17 Januar 1878. Sp. om et Bjergningstilfælde eller blot et Bugseringstilfælde forelaa, besvaret til Gavn for den første Mening. Ekstern om Bjergelønnens Størrelse. S. 324.
- 23 Januar 1878. Antaget, at det, naar Varer sendes med Dampskib til en Mellemhavn med Forpligtelse efter Certepartiet for Kapteinen til paa egen Betænkning at expedere Varerne videre uden at noget bestemmes om Maaden, staar til Kapteinen selv at vælge, om

- hvis, dertil vil krætte Skibet eller Dampskib. Sp. om Kaptajnens Ansvar for Skibet i sig selv var forbeholdt. S. 326.
- 1 Febr. 1878. Et Fartoi, der ved Rangler, der antoges at hidføre fra Skibets mislige Beskaffenhed, nødtes til at søge Kjøbenhavn, hvor det, for at undgå Synkning, sættes paa Grund i Mudderet, liden ved denne Sættelse paa Grund yderligere Glæde. Vedkommende Assurancesforening, der ansaa denne Glæde som en videre Følge af Fartoiets mislige Tilstand for hvilken Foreningen ei svarede, negtede at erstatte al Glæde, men dømtes til at betale Glæden i Kjøbenhavn. S. 372.
- 11 April 1878. Nogle Røder, der fandt et kantroet Fartoi i Svan og telegraferede til et Dampskibsselskab om, at dette skulde sende et Dampskib til Stedet „Nesboen Dampskibets“, høres ikke med den Paastand, at Selskabet, der bjergede Fartoiet, alene skulde have Betaling for sit Arbejde. Selskabets Paastand, at Finnerne alene skulde have Godtgørelse for Arbejde, ligeledes forlæst og Biergelønnen fordelt ved Skøn mellem Finnerne og Selskabet. S. 449.
- 4 Juni 1878. Antaget, at man kan faa sjønsmæssige Udtalelser, der findes i en Soretsdom, prøvede ved Overfærden, uden at dog dette faar et almindeligt Overfærds bindende Karakter, hvorimod det alene bliver, at betragte som et Bevismiddel, hvis Vægt Følelseret paakjender. S. 526.
- 12 Juni 1878. Et Dampskib, der var engageret til mod omkostbetalt Betaling at faa et Fartoi i Havn, tilkendt Biergeløn efter Skøn, da det viste sig, at Fartoiet var i Havsnød, hvilket var forstiet for Dampskibsselskabet. S. 552.
- 13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt“ havde undertegnet et Certeparti paa Skipperens Begne, sagjedes af Befragteren paa Grund af manglende Opfyldelse af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagsønder. Sp., om Retten processuelt havde Afgang til og om der var faktisk Grundlag for en Dom, støttet paa, at den nævnte Fuldmagt ved sit Forhold havde forvoldt, at Certepartiet ikke blev opfyldt. S. 618.
- 14 Septbr. 1878. En Skipper, der havde undertegnet Kognossesmenter, hvorved han erkjendte at have indlastet 5,055 imperial quarters Vug med Tilleg af „Vægt og Væstafsenhed“ var ham ubekjendt, antaget, efter Omstændighederne herved ogsaa at have ment at reservere sig mod Undermaal. S. 681.
- 17 Oktbr. 1878. Sp. om en Røds, der havde sat et Fartoi paa Grund, efter Omstændighederne var ansvarlig, besvaret bekræftende. S. 762.
- 8 Novbr. 1878. En Kondemnationsskjendelse efter ubetændt Sorets Skøn, sat ud af Betragtning i Forhold til vedkommende Assurances-selskab, fordi den ikke overensstemmende med dets Love, indeholdt speciel Tægt over den paa Skibets sidste Rejse indtrufne Glæde, men tværtimod havde slaaet ældre og yngre Glæde sammen ved Bedømmelsen af Skibets Tilstand. Da Renter ikke ved Soretten var paastaet fra en bestemt Dato, tilkendtes de alene fra Soretsindtægtsellen, ikke som i Følelseret paastaet, efter Bestemmelsen i 4—6—9. S. 789.
- 14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knipskilt og gjort sig skyldig i Tyveri, anseet med 20 Dages Fængsel paa Land og Brod, idet Skipperens, for Knipskillet hibragtes ham, udviste respektbrydende Forhold betragtedes som en fornærmende Omstændighed. S. 117.

- 29 Januar 1879. Sp. om Forsikelse med Opfyldelse af et Certeparti fra Sikrets Side. Sp. om Erstatning for derved formåentlig forvoldt Skade. S. 142.
- 14 Febr. 1879. Sp. om terminus a quo for Overliggebage besvaret ved Fortolkning af Certepartiets Ord. S. 197.
- 22 Febr. 1879. Sp. om alene Søfartsl.s § 115 første Pasfus eller ogsaa dens anden Pasfus var anvendelig. Sp. om Strafsudmaalingen og om Virkningen i saa Henseende af, at heller ikke Skipperen havde opført sig konduktmæssigt. S. 365.
- 6 Marts 1879. Sp. om, i hvilket Omfang den korresponderende Reeder kan vedtage Børsel for Medrederne. S. 261.
- 16 Marts 1879. Antaget, at Straf efter Søfartsl.s § 112 ikke kan anvendes, naar skriftlig Byretskontrakt ikke overensstemmende med Søfartsl.s § 28 er oprettet. S. 376.
- 17 April 1879. Sagen om Bjergsø. Hensyn ved dennes Ansættelse taget til at Bjergene for at opnaa sit Tilkommeende tvende Gange havde maattet gaa til Høiestret. S. 648.
- 3 Maj 1879. Sagen om Bjergsø. Forholdet mellem Søfartsl.s §§ 91 og 92 berøres. S. 632.
- 28 Juni 1879. Sp., om Præskription af Sømands Rømningsforseelse begynder fra den Dag Rømnungen sker eller fra den Dag den gennem Tilbagevenden ophører, besvaret til Gunst for den første Rømnung. Antaget, at det ikke var nok til at afbryde Præskription, at Byrettens „Forhørsafdeling“ gennem Korrespondence havde søgt Oplysning i Sagen, da ingen Forhørsret var sat. S. 775.
- 5 Juli 1879. Ved Afgjørelsen af, hvem Ansvar for et Sammenstød mellem Dampskib og Seilskib skulde paahvile, væsentlig Sægt lagt paa den Præsumtion mod Dampskibet, som Søfartslovens § 78 udtaler, og paa Regelen i § 15 i Ref. om Styringsreglerne af 22 Juli 1863. S. 785.
- 27 Septbr. 1879. Uklart Sp. om, hvem et Sammenstød var at tilregne, løst ved at frifinde Parterne for hinandens Tilfælde. S. 889.
- 23 Oktbr. 1879. Et mindre Dampskib sættes paa Grund ved Uforsigtighed af Korgjængeren, medens Kapteinen et Kvarterstid er under Væi for at skrive et Forretningstelegram. Ved Søretten anmodes Assurancesummen ved dette Kapteinens Forhold forspildt, medens han ved Høiestret paa Grund af de oplyste Omstændigheder om Korgjængerens Person og Farvandet tilkendes Beløbet. 6 pCt. Rente tilkendt i Denhold til L. 4—6—9. 1880, S. 49.
- 30 Oktbr. 1879. En Skipper tilpligtet at betale Befragterens Erstatning for uberettiget Ophold undervejs. 1880, S. 120.
- 8 Novbr. 1879. Sp., om en Reassurandør pligtede at betale den oprindelige Assurancegeber fuldt ud, naar denne paa Grund af Konkurs ikke selv betalte den Assurerede fuldt ud, under Disfents besvaret bekræftende. 1880, S. 81.
- 12 Novbr. 1879. Sp., om et Assuranceelskab, der var indgaaet i fast Reassurancesforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forsikringer Oversættelse til effektive, under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Spørgsmaalet besvaret benægtende, forbi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Likvidation. 1880, S. 96.
- 13 Januar 1880. En Sømand anset efter Søfartsl.s §§ 174, 115

- og 111 e. Sp., om Lst. havde været paa en „særskilt Post“, af Majoriteten besvaret bekræftende. S. 552.
- 24 Januar 1880. Thingsvidne i Soretsfag kan optages ved ordinar Ret. En Sømand, der havde forladt Fartøiet, tiltalt for at have rømt fra Fartøiet, men efter Omstændighederne frifunden. S. 593.
- 30 Marts 1880. En Sømand for Forbrydelse mod Søfartsl.s §§ 114 og 115 og for Forbr. mod Rrl.s 21—1 og 23—1 anseet med 30 Dages Bånd og Brød. S. 596.
- 17 April 1880. Sammenstød mellem Skibe under Forhold, der medførte, at hvert maatte bære sin Skade. S. 529.
- 8 Mai 1880. Sp. om Skippers og Fartøis Bevisbyrde og Ansvarsplicht ved Udlækning af flydende Varer. S. 506.
- 20 Mai 1880. Antaget, at i Soretsfager særskilt Overfjøn kan optages uden dog at tilslægges et Overfjøn's almindelige Virkning. Et Rederi, der negtede at betale Bugsering under Angivelse af, at Bugserdampskibet havde begyndt Bugseringen forsent og unødigen anløbet en Mellemhavn, efter Omstændighederne dømt til at betale og ilagt Sagens Omkostninger. S. 423.
- 21 Mai 1880. Antaget, at Dampskib ligesaavel som Seilskib har Krav paa Bjergeløn. Da Skjøn ikke var afgjort ved Sretten, vøgrede Høiesteret sig, uagtet dette af Parterne paastodes, for at give Skjøn og afsjagde kun Dom for Dampskibets Berettigelse til Bjergeløn. S. 427.
- 2 Juni 1880. Sp. om, hvorvidt Assurancesummen uden videre træder i en pantsat Gjenstand's Sted, berøres uden at dog bindende Præjudikat afgives. S. 483.
- 3 Juni 1880. Sp., om der forelaa et Tilfælde af Dobbeltforsikring eller om en ny Assurance efter Aftale havde afløst den ældre, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 433.
- 3 Oktbr. 1880. En Assuranceforening i Henhold den almindelige Plans § 52 frifunden for at betale den Del af et Havari, der var forvoldt ved ældre Feil, samt den Kvotabel af sælles Udgifter, der efter disspachemæssigt Opgjør faldt paa den nævnte Del af Havariet. S. 620.
- 12 Oktbr. 1880. Spørgsmaalet om Skipperens Bevisbyrde med Hensyn til Løstg af flydende Varer, berøres uden at løses, idet de i Tilfældet foreliggende Bevisligheder i ethvert Fald talte mod Skipperen. S. 696.
- 2 Novbr. 1880. Dystaaet Borgerfrig antaget at gaa ind under det i Søfartsl.s § 51 brugte Udtryk: „Udbrud af Krig“. Sp. om Forstaaelsen af dette Udtryk, særlig i Anvendelsen paa Borgerkrige. S. 782.
- Ed. 5 Mai 1870. Praktisk vigtigt Sp. om Folgen ligesoverfor en Varemottager, hvis Vare har lidt Søskade, af at en Skipper undlader ved Besigtigelse efter Ankomst i Havn at fikse sig Bevis for Stuvningens Forvarlighed. 1871, S. 164.
- Ed. 30 Juli 1870. Sp. om en Fragtkontrakt, angaaende Førsel af Varer mellem indenlandske Steder, naar Fartøiet ikke helt befragtes, og ingen særlig Bestemmelse er truffen, er saaledes at forståa, at Fragtemanden er pligtig at gaa direkte til Bestemmelsesstedet, eller om han kan anløbe mellemliggende Steder. 1871, S. 639.

Dd. 21 Juli 1873. Antaget, at *Sp.* om uberettiget Lodsning hører under *Soret*. *S.* 596.

Dd. 31 August 1876. Antaget, at *Stipperen* efter *Søfartsloven* har *Bevisbyrden* for, at *Løst* af flydende *Varer* er forboldt ved *Hændelse*, men at *Bevisbyrden* vendes om, naar *Kognossementet* indeholder *Klausulen*: „*Fri for Løst*“. *S.* 825.

Notits. *Engelske Høiesteretsdomme* angaaende *Certepartier*. 1878, *S.* 189.

Aff. *Bemærkninger* om *Bevisbyrden* i de af *Søfartslovens* § 65 omhandlede *Tilfælde*. 1880, *S.* 673.

Thinglæsning.

4 Febr. 1871. *Sp.* om manglende *Thinglæsning* infirmerer en *Udstiftning* afholdt 1810—11. *Sp.* om *Virningen* af, at et *Hjemmels-Dokument* var *thinglæst* uden *Anmærkning*, og under *Ventilation* derom *Udtalelser* om, hvad der kan ventes at kunne sees af *Udlosts-bøgerne* og saaledes paaregnes anmærket paa *thinglæste Dokumenter*. *S.* 236.

27 Septbr. 1871. *Sp.* om *Pantebrev* i *Skib* paa *Stabelen* skal *thinglæses* ved *Bærsteds Jurisdiktion* eller ved *Udstederens* personlige *Bærnetthing*. *Sp.* om *Sametere* i et *Skib* efter *Omstændighederne* fulde ansees at danne et eget *Interessentskab* med særskilt *Bærnetthing* som saadant. *S.* 697.

7 Oktbr. 1871. *Panteret* i et *Skib* efter *Obligation*, der var *thinglæst* ved *Debitors* personlige *Bærnetthing*, anseet bortfalden ved hans *flytning* til en anden *Jurisdiktion*, uagtet dette oprindelig var *Kreditør* uafvidende og han strax, han derom blev vidende, traf *Foranstaltning* til ny *Thinglæsning* ved hans nye *Bærnetthing*. *Sp.* om *Debitors Kontursbo* herpaa kunde bygge nogen *Grifindelsespaastand*. *Konturs* anseet indtraadt ved *Begjæringens* *Indleveren* til *Skifteretten* og *Forholdet* til samme *Dag* skeet *Thinglæsning* af *Pantebrevet* bedømt efter *Klokketallet*. *S.* 708.

20 Decbr. 1871. En *Ezekutionsforretning* i en fast *Eiendom*, paa hvilken *Debitor* manglede *thinglæst* *Hjemmel*, som heller ikke han, men *Andre* senere erholdt, anseet ikke at medføre nogen reel *Ret* uagtet behørig *Thinglæsning*. 1872, *S.* 65.

6 Marts 1872. *Sp.* om ved *Bestemmelsen* af *Prioritetsordenen* mellem en *Pantobligation* og en *Ezekution*, der begge vare *thinglæste*, før den *Person*, der havde udstedt *Pantobligationen*, og hos hvem der var gjort *Ezekution*, havde faaet *thinglæst* *Hjemmel* paa vedkommende *Eiendom*, begge *Hæftelses* *Retskraft* fulde regnes fra *Skjødets* *Thinglæsning* eller fra vedkommende *Hæftelsesdokumenters* *Thinglæsning*. *S.* 284.

15 Marts 1872. *Sp.* om *Forligsmægling* og *Udgifte* i en *Udels-løsnings* *sag* rettelig var anstillet med den, som efter *Kjøbelkontrakt* var *Eier* og *Besidder*, eller om en *Person*, der senere fik *thinglæst* *Hjemmel* paa *Eiendommen*, kunde høres med det *Anbringende*, at han paa de nævnte *Lider*, trods *Kjøbelkontraktens* *Udvelse*, var den sande *Eier* og *Besidder*. *S.* 361.

20 Marts 1872. *Sp.* om en *Arrest* var bortfalden ved manglende *Thinglæsning*. *S.* 365.

30 Mai 1872. *Sp.* om et *Firma*, der indehavdes af en enkelt *Per-*

son, men betegnedes som bestaaende af flere Medlemmer, skulde betragtes som bosat der, hvor Firmaet drev sine Forretninger, eller der, hvor Indehaveren var bosat. S. 532.

7 Mai 1873. Under Voteringen udtalt den Mening, at en usædvanlig byrdefuld Husmandskontrakt for at opretholdes mod senere Pant-havere maatte være thinglæst, uden at dog noget bindende Præjudikat herom er givet. S. 505.

27 Oktbr. 1874. En af Kongen med Glemmel af Lov udstedt Politiforfrist anseet anvendelig paa en Tiltalt, der havde kjendt den, uagtet den endnu ikke var thinglæst inden vedkommende Jurisdiktion. S. 817.

12 Novbr. 1874. Sp. om Nødvendigheden af at thinglæse en ved tgl. Ref. stadfæstet Kommunebeslutning vedkommende Bygningsvæsenet, berøres under Voteringen. 1875, S. 7.

Db. 2 August 1871. Antaget, at Præscriptionen af Odelsret til en ved Testamente af en Odelsberettiget til en Fremmed skænket Gaard løber fra Testators Død og ikke først fra Testamentets Thinglæsning. 1873, S. 645.

Db. 29 Januar 1872. Praktisk vigtigt Sp. om Raar, betinget af fratredende Leilending, men alene thinglæst gennem den nye Leilending's Byggelbrev, hvorved denne vedtager, at udrede Raaret, er forpligtende for en ny Eier af Godset. S. 203.

Afh. Om Thinglæsningsdistrikterne og Thinglæsningsstiderne paa Landet. 1875, S. 353.

Tilbagekaldelsesret.

20 Januar 1872. Sp. om en Person, der havde solgt en Part i et under Bygning værende Fartøj paa Betingelse, at Købesummen skulde erlægges i Terminer under Bygningen og være fuldt afgjort, naar Skibet kom paa Vandet og befandtes i kontraktmæssig Etand, havde Retentionsret i Fartøjet for Betalingen. S. 123.

Tilbagefølgning (vindictio).

Db. 7 Januar 1868. Sp. om den oprindelige Eiers Afgang til fra godtroende Treddiemand at vindicere en Løssøregjenstand, som den nævnte Treddiemands Gjemmelsmand ved en saakaldet Leiekontrakt havde erholdt Overdragelse paa paa saadanne Billaar at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati domini. 1871, S. 308.

Notits. Ad Lovbogens 5—6—6. 1871, S. 647.

Tilregnelighed.

29 Novbr. 1871. Sp. om Tilregnelighed hos en Person, der tiltaltes for at have skjældet og forhaanet en Præst under Gudstjenesten. 1872, S. 137.

30 Septbr. 1873. Sp. om en Person kunde ansees utilregnelig paa Grund af Sindssygdom eller Veruselse. S. 844.

20 Marts 1874. Tvivlsomt Sp. om Tilregnelighed i et Tilfælde af Manddrab, forøvet af en i en Tvangsarbejdsanstalt henfaldende Person paa en Opsynsmand ved Anstalten. S. 353.

- 10 Febr. 1876. Sp. om Tilregnelighed paa Grund af Sindsfygdom. S. 310.
 16 Januar 1878. Tvivlsomt Sp. i en Drabsag om Tiltaltes Tilregnelighed. S. 313.
 5 Marts 1879. Tvivl om Tilregnelighed hos en Tiltalt, der havde mishandlet sin Hustru. S. 253.
 10 Juni 1880. Sp. om Tilregnelighed. S. 762.
 Dd. 13 Marts 1871. Sp. om Tilregnelighed. S. 416.

Tilstaaelse.

- 4 Mai 1872. En Person, uagtet egen Tilstaaelse om at have hugget over sin Eiendoms Grændser, frifunden for Tyveri paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdet. S. 441.
 2 Septbr. 1872. Mærkeligt Eksempel paa, at en Tiltalt har erkjendt Forbrydelser, som hun ialfsald tilbels maatte antages at være uskyldig i. S. 730.
 16 Januar 1875. Tvivlsomt Tilfælde, hvorunder den ene af to for et i Hællig udført Bedrageri Tiltalte tilstaa, medens den anden negter, afgjort uden afgjørende Hensyn til disse Tiltaltes forskellige processuelle Stilling efter Hensynet til Sagens samtlige Oplysninger. S. 88.
 25 Septbr. 1880. En Kvindesperson paa egen Tilstaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, uagtet der var Tvivl, om ikke Tilstaaelsen var afgiven for at skjule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedfader og var besvangret af ham. S. 772.

Toldvæsen.

- 10 Decbr. 1870. Sp. om den rette Beregning af en Toldkasserers Procenter. Sp. om Virkningen af, at en for høj Beregning ved Feiltagelse af Revisor var bleven godkjendt og af Finansdepartementet anvist til Udbetaling. Sp. om Forskæelsen af Kammeretsbørdningen Kap. 2 § 18, Frdn. af 31 Decbr. 1742 § 11 og Lovens 3—1—7. 1871, S. 33.
 10 Oktbr. 1873. Sp. om et Parti Suffer skulde fortolkes som hvidt eller gult, beroende paa Bevist om Sufferet var lyset mellem Under- og Overstjønnet. Antaget, at en Fortolker har Krav paa at faa en Bæte fortoldet efter dens Bestaaffenhed paa Fortoldningsdagen. S. 723.
 6 Septbr. 1880. En Handelsmand for Forbrydelse mod Toldlovens § 161 anseet med 15 Dages Fængsel paa Bånd og Brød. S. 638.
 Afh. Toldsystemets Udvikling og nærværende Stilling i Frankrig. 1876 S. 513, 529, 561, 593 og 705, — 1877 S. 1 og 769, — 1878 S. 81.

Transport.

- 13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Opgivende alene havde Transport til Inkassation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning Forryttelse af Gods udegelveret for denne Fordring. S. 457.
 20 Decbr. 1871. En Kreditor, der havde faaet Transport paa en

- Fordring, hvorfor der var gjort Eksekution, til Dækkelse i Tilfælde Indgang, anseet berettiget til at disponere over den efter eget bedste Skøn uden Pligt til i hvert enkelt Tilfælde at indhente Cedentens Bestemmelse. 1872, S. 65.
- 2 Marts 1872. Sp. om Gyldigheden ligeoverfor et Konkursbo af en Transaktion, hvorved en Person, som under Form af Leie drev Handel med Symaskiner, havde deponeret en Del med forskellige Kjøbere oprettede saakaldte Leiekontrakter i en Bank under Erkjendelse af at have som det hed i Depositodokumentet — „overdraget Banken sin Ret som Eier og Udleier af disse Maskiner, indtil et sammesteds bevilget Laan var tilbagebetalt“. S. 291.
- 30 Mai 1872. Sp. om en Fordring paa Fangstuddbytte af en Hvalfanger var overdraget en Tredeemand til Eiendom, eller om Eieren alene obligatorisk havde vedtaget at disponere Beløbet paa en bestemt Maade. Sp. om Overenskomsten i sidste Tilfælde var bindende for Bedkommendes Konkursbo. S. 532.
- 8 Marts 1873. En skriftlig Kjøbekontrakt er ikke at sætte i Klasse med et Gjælds-brev efter Frdn. 9 Febr. 1798. S. 441.
- 3 Mai 1873. Antaget, at det som Følge af Panterettens afcessoriske Karakter er ugjældigt at transportere den ved en Eksekutionsforretning erhvervede Panteret til en Tredeemand, for at tjene til Sikkerhed for en anden Fordring. S. 451.
- 20 Septbr. 1873. Antaget, at en gift Mand ikke ved en blot paategnet Transport til Hustruen paa Vardpapirer kan stifte et Særligt for denne, og en Livsassurancepolicy forsaavidt sat i Klasse med et Gjælds-brev. S. 690.
- 6 Decbr. 1873. Antaget, at en Inkassator ved en frivillig Auktion, der udbetaler Retvirentes Auktionsbeløbet før Forsald, uagtet vidende om, at der var Tvist om hans Ret til samme, er at betragte som Kjøber af Auktionsfordringerne og maa finde sig i, at Tingenes rette Eiers Indsigelser som forjæves fremsættes under Auktionen, gjøres gjældende mod ham. 1874, S. 177.
- 27 Juni 1874. Den Indsigelse mod et Krav paa Prioritet efter Søfartsls § 106, at denne § alene giver Fortrinsret for Skipperens egne Udlæg og ei for Udlæg, som han formaar Andre til at gjøre, forkastet, idet Skipperen havde truffet for Beløbet og udtrykkelig transporteret sin Ret til det Hus, som indtalte det. S. 593.
- 1 Septbr. 1874. En Eksekutionsforretning i en fast Eiendom indfries af Debitor, der lader sig give Transport isledeffor Rytterring. Efterat Gaarden der Debitor frasolgt ved Evangsauktion, transporterer han Eksekutionsforretningen til en Tredeemand, der kjender Forholdet, og denne sælger nu med Hjælp af Eksekutionen Gaarden ved ny Evangsauktion. Denne ny Auktion underkendes derpaa i Appellinstanterne. S. 649.
- 10 Januar 1877. Antaget, at en „Anvisning“ paa et bestemt individualiseret Beløb efter Omstændighederne ikke kunde opretholdes mod et Konkursbo, men blev at sætte i Klasse med en almindelig Anvisning. S. 281.
- 26 Januar 1877. Tvivlsomt Faktum. Antaget, at en paategnet Transport in blanco paa en Pantobligation giver den, der modtager Obligationen af Eieren, Ret til at udfylde Transporten. S. 157.
- 26 April 1877. Sp. om en Transport paa en Udhugstkontrakt efter Omstændighederne skulde ansees som en *datio in solutum* eller

som en Pantfættelse besvaret til Gunst for den første Mening, og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Exekutions-
haver. S. 426.

15 Mai 1877. Sp. om en Pantobligation, der ved afholdt Tvangsauktion ikke fuldt var dækket, kunde opretholdes i Gyldighed for dens fulde Beløb, ved at dens Eier, der ved Auktionen ogsaa var bleven Pantets Eier, disponerede over den ved Transport for dens fulde Beløb besvaret benegtende. Spørgsmaalet om Virkningen af Konfusion løses ikke. S. 429.

26 Septbr. 1878. En Person, der kjober en Gaard, udsteder Pantobligation for 3000 Spd. til Sælgeren. Ved Tvangsauktion over Gaarden bliver Sælgeren, da denne ved skadesløs Transport har overdraget Obligationen til Andre, Kjober for et Bud, der af Obligationens Rest-Paalbydende 2,300 Spd. alene dækker 32 Spd., men mod at afgive særskilt Forskrivelse for at Obligationen fremdeles blev bestående som Pant paa Eiendommen. Obligationens Eiere paategne den Erklæring om, at de have frasalbt enhver Ret mod Obligationens Udsteder. Gaardens oprindelige Sælger og Obligationens skadesløse Transportant indtaler nu Restbeløbet hos Udstederen som en løs Gjæld uden at præstere Haandskriftet tvitteret. S. 718.

8 Mai 1880. Sp. om Virkningen ligesoverfor Pantedebitor i Tilfælde af mora af, at Cession har fundet Sted, uden at Debitor derom er underrettet. S. 502.

2 Juni 1880. Antaget, at en Panthaber i Skib ikke kan indtale sammes Assurance-sum hos godtroende Trediemand, der er kommen i berettiget Besiddelse af den. S. 483.

Ad. 10 Decbr. 1867. Sp. om Gyldigheden af en „Anvisning“, hvorved en Husseier havde overdraget Husleien til en anden Person indtil denne blev fyldestgjort for et Tilgodehavende. 1876, S. 430.

Ad. 27 Marts 1871. Sp. om en Medforpligtets Ret til ved Indfrielse at optræde i vedkommende Forbringels Retsligheber og specielt om Retten til at kræve Transport af Kreditor paa en for Forbringingen gjort Exekution. S. 432.

Notits. Tilsmagne Gjæsteretter. 1879, S. 163, 226, 274 og 347.

Traktater og Forhold til fremmede Magter.

Ad. 2 Decbr. 1872. Interessante Oplysninger om Grændse-traktaten mellem Norge og Sverige af 7. Oktbr. 1751 og Fortolkning af dens Bestemmelser som efter deres Natur dels folkeretlige dels privatretlige. 1873, S. 773.

Tjende og andre Tjenesteforhold.

13 Januar 1874. En Person, der var fæstet som Maanedskarl under Fisket for maanedlig Løn, men uden Koft og Logis hos Husbonden, ikke anseet som Tjenestetjende, saaat hans ulovlige Fravigen af Tjenesten var strafbar i og for sig. Udtalte derimod straffet for bebragert Forhold, fordi han, efterat have oppebaaret Løn for Maaneden, forlod Tjenesten før Maanedens Forløb. S. 77.

7 Decbr. 1875. Antaget, at en Fabriks Direktion og ikke Fabrikbe-

- styreren var ansvarlig for nogle paatalte Lovovertrædelser, uagtet disse tilbels var stæet uden Direktionens Paalæg. 1876, S. 209.
- 24 Juni 1876. Antaget, at en Arbejder ved et Vært ikke behøver særskilt at antages som „fast Arbejder“ forat nyde det Beneficium Bergværsls § 60 tillægger disse. Antaget, at en Arbejder efter Omstændighederne var at betragte som fast Arbejder og saaledes tilkomme 3 Maaneders Dpfiselse. Antaget, at han ikke ved sin Dpførsel havde forbrudt Retten til Dpfiselse. S. 568.
- 9 Januar 1877. L. af 17de Mai 1848 eller dens Analogi anseet anvendelig paa faste Bergværksarbejdere. S. 201.
- 14 April 1877. Antaget, at Lyndelovgivningens Straffebestemmelser ikke kunne anvendes paa en Person, der havde fæstet sig som Korskmand paa egen Koft ved Baartorfsfiske i Romsdalen, mod at erholde en fast Stipuleret Løn og fri Brug af Skindklæder og Søstøvler samt frit Hus under Fiskeiden, der skulde vare fra en bestemt Dag og saa længe som det for andre Korskmand almindelig var Tilfældet. Tilfælde, der havde oppebaaret Forbud paa Løn uden at tiltræde Tjenesten, derimod anseet efter 21—1. S. 417.
- 24 April 1877. En Pige, der med Husbondens Tilladelse var reist hjem paa Besøg, men som ei vendte tilbage i Tjenesten, anseet med Bøder „for Forsømmelse af Tjeneste, hvortil hun var lovlig fæstet“, men frifunden i alle Retter for Forbrydelse mod 21—1, hvori Altingsmyndigheden ansaa hende at have gjort sig skyldig ved under de nævnte Forhold ei at have tilbagebetalt modtaget Forbud paa Løn og ei tilbageleveret laante Effelter. S. 422.
- 10 Mai 1878. En Værksarbejder, der ved Værket havde taget Varer paa Kredit mod at betale dem med optjente Arbejdspenge, straffet for Bedrageri for at have forladt Værket uden at betale. S. 589.
- Vd. 21 Septbr. 1878. En Mester antaget berettiget til uden Dpfiselse at afskedige en Svend, der gjentagende indfandt sig forsent og beruset til Arbejdet. S. 818.
- Vd. 20 Novbr. 1880. Sp. om Virkningen af Sygdomsforfald for en paa 3 Maaneders Dpfiselse ansat Bestyrerinde af en Kaabefabrik. S. 824.
- Notits. Daglønner eller Haandværkssvend. 1875, S. 604.
- Notits. Sag mellem Arbejder og Fabrikant behandlet som Politisag. 1876, S. 96.
- Notits. Lyende eller ikke? 1876, S. 255.
- Notits. Byretsdom angaaende Dpfiselse for en Gaardsgut. 1877, S. 142.
- Notits. Misbrug af Husstugtsretten straffet efter Rrls 15—10. 1877, S. 400.

Lyveri.

- 19 Novbr. 1870. Sp. om en Rætte Mælkninger af Fremmedes Kreaturer til Fortæring paa Stedet skulde ansees som flere eller en fortsat Forbrydelse. 1871, S. 46.
- 23 Novbr. 1870. Sp. om Rrls 19—3 a eller 19—1. 1871, S. 29.
- 26 Novbr. 1870. Sp. om et Gevær var laant eller staalet. Sp. om Lyveriet i Tilfælde skulde ansees begaaet, for 5 Aars Præscriptionsfristen begyndte at løbe, eller efter dette Tidspunkt. 1871, S. 10.

- 28 Januar 1871. Sp. om Bemægtigelse af Brændevinsflumper af Lønder og Kouslager skulde ansees som Tyveri. S. 249.
- 4 Febr. 1871. Sp. om Krl.s Kap. 7 § 5 kunde lede til Frisindelse for en Del Tilstalte, der, drevne af en yderligtgaaende Nød, havde hugget tilfalds i Andenmands Stov for at rejse Penge til Fødemidler. S. 193.
- 18 Febr. 1871. Sp. om Krl.s 19—1 eller 21—14 paa Tilfældet var anvendeligt. S. 297.
- 23 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Tangstrande. Frisindelse for Tyvstiltale paa Grund af antagelig bona fides begrundet i det civilretlige Forholds Uklarhed. S. 233.
- 1 April 1871. Sp. om Krl.s 19—3 Lit. i eller 19—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 373.
- 15 April 1871. En Person, der havde sat sig i Besiddelse af Nøglen til en anden Mand's Postboks, rimeligvis i den Hensigt senere der at begaa Indbrud, dømt efter 19—1 for Bemægtigelse af Nøglen. S. 339.
- 18 April 1871. Sp. om 19—1 eller 19—3 a. S. 383.
- 20 Mai 1871. Sp. om 19—3 i eller 20—1. S. 489.
- 1 Juli 1871. Sp. om Bemægtigelse af Ol til Fortæring paa Stedet er Forbrudelse mod 19—1 eller 22—14. S. 547.
- 12 August 1871. Sp. om Eiendomsret til en Østersbank. Sp. om bona fides. S. 617.
- 7 Septbr. 1871. En Fader anseet strafbar efter 5—4 Lit. c, jfr. 19—5 og 5—3 for til Sønnens Sp., om han turde efterkomme en Forbeders Opfordring om at flyde en Ken, der med flere andre nærmede sig Gierens Jord, der oftere angaves at være beskadiget af forblivende Kener, svarede, at dette ikke kunde være farligt, da Grundeieren selv vilde bære Ansvar. Redskydningen, der ledsagedes af efterfølgende Bemægtigelse af Dyret, anseet som Tyveri. S. 827.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om 21—6, 21—1 eller 19—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 675.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om en Person, der mod Godtgjærelse havde hjulpet Tyvene ved Transporten af Tyvesoffer uden dog at have „modtaget, gjemt, købt eller afhændet noget af det Stjaalne“, kunde ansees efter 19—6 eller alene efter 5—9, jfr. 19—1. S. 677.
- 16 Septbr. 1871. Sp. om 21—14 eller 19—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 694.
- 4 Oktbr. 1871. Sp. om Krl.s 21—14 eller 19—1. S. 755.
- 21 Oktbr. 1871. Sp. om 19—1 eller 22—14 skulde anvendes paa Bemægtigelse af Dretrær til Brændsel. S. 803.
- 14 Novbr. 1871. Sp. om et Tyveri var forsøgt eller fuldbragt. 1872, S. 7.
- 2 Decbr. 1871. En Person, der havde benyttet en otte Aar gammel Dreng som Redskab til Bemægtigelse af Gulerødder i en Have dømt som Hovedgjerningsmand. Den Omstændighed at Angl. stierede sig 40—50 Alen fra Gjerningsstedet, førend han fortærede sin Part af Rødderne, antaget at bringe Gjerningen fra 22—14 ind under 19—1. uagtet det hele påserede in continenti. Sp. om Opbryden af Stængsel skulde antages at have fundet Sted. 1872, S. 126.
- 17 Febr. 1872. En Person, der i en lang Narrestre ulovlig havde taget Trævirke i en Almending, som det synes hver Gang for under 12 Skll.s Værdi, anseet efter 19—1, idet Gjærningerne ansaaes som en

- sammenhængende Forbrydelse, ikke efter 22—14. Med Hensyn til Anvendelsen af § 2 i Lov af 9 Juni 1866 ansaaes den første Bemægtigelse, uagtet den ikke i og for sig, men alene ved Fortsættelsen gik ind under 19—1 og saaledes blev Gjenskab for stigende Straf i Gjentagelsestilfælde, som den afgjørende. S. 249.
- 4 Mai 1872. En Person, uagtet egen Tilstaaelse om at have hugget over sin Eiendoms Grændser, frifunden for Iyveri paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdet. Sp. om 3—4 var anvendelig. S. 441.
- 8 Juni 1872. Bemægtigelse af Østers efter Omstændighederne anseet som Iyveri. S. 515.
- 29 Juni 1872. Sp. om en Person, der efter Samraad skulde deltage i et Iyveri, hvis nærmere Detailler ikke vare aftalte, men som flygtede, før Gjerningen kom til Udførelse, skulde ansees som delagtig i det Indbrud, som fandt Sted, eller alene i simpelt Iyveri. Sp. om han efter Omstændighederne kunde ansees at havde „bidraget til Forbrydelsen“. S. 653.
- 6 Juli 1872. Sp. om en Nøgel efter Omstændighederne skulde betragtes som den rette eller urette Nøgel til en Dør, og om et begaaet Iyveri skulde ansees som simpelt eller grovt. S. 694.
- 20 Juli 1872. Sp. om 19—1 eller 19—6 paa Tilfældet var anvendeligt. S. 669.
- 18 Septbr. 1872. Tyvssdom for ulovlig Hugst under adskillig Trivsel om Eiendomsforholdet og om bona eller mala fides. S. 651.
- 1 Novbr. 1872. Et Par Fruentimmer, der brevne af haard Nød, havde taget Ved af et Skigjærde i Haab om at kunne ordne Affæren med Eieren, dømte for Iyveri, men indstillede til fuldstændig Benaadning. Rkl § 7—5 foragtes paaberaabt. 1873, S. 45.
- 21 Januar 1873. Iyveri af Bankobrev i Forbindelse med Brevbrud for at komme i Besiddelse af de indsluttede Penge samt Iyveri af Brev under de i 19—3 c og sidste Passus nævnte Omstændigheder benført under 19—9, tfr. 6—11, ikke under 6—12, idet under første Post Iyveriet betragtedes som Hovedforbrydelsen. S. 283.
- 25 Januar 1873. Tre Personer, der vare gaaede paa Rangel med en Person, der viste sig i Besiddelse af saa mange Penge, at han ikke kunde antages at have bekommet dem paa ærlig Maade, anseede efter 19—6, da det viste sig, at Bedkommende var kommen i Besiddelse af Pengene ved Iyveri, hvorom dog de for Høiesteret tiltalte ikke kunde ansees overført at have gjort sig nogen Tante. Herom Dissens og derunder ældre Præjudicater gennemgaaede. S. 301.
- 8 Febr. 1873. Sp. om grovt eller simpelt Iyveri. S. 639.
- 9 Juli 1873. En Person dømt som Iyvi i to Instanser for ulovlig Långstur paa Andenmands Grund, men forsaavidt frifunden i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 paa Grund af Uklarhed om det sædvanmæssige Forhold. S. 649.
- 2 Septbr. 1873. Domsfældelse for Iyveri under Dissens om tiltaltes bona eller mala fides. S. 634.
- 21 Oktbr. 1873. Sp. om Bevis for furtiv Hensigt i et Tilfælde, hvor tre Kammerater pantsatte en fjerde Kammerats Bussful for at reise Penge til Drif. Under Boteringen berøres, uden dog at afgøres, det Sp., om Tyvssstraf vilde været anvendelig, hvis det havde været antageligt, at Pantsættelsen var fæet under et bestemt Forsæt

- om at gjenløse Busserrullen, saaat ingen Hensigt endeligen at berøve Eieren Eiendomsretten havde været tilstede. S. 833.
- 22 Oktbr. 1873. Sp. om mala fides hos en Person, der havde kjøbt stjaalne Koster, afgjort imod hende, naaget hun selv havde anmeldt Forholdet for Politiet. Grændsen mellem grovt og simpelt Tyveri bestemt under Dissents om Betydningen af tidligere Præjudikater. S. 801.
- 13 Januar 1874. Sp. om det efter Omstændighederne skulde præsumeres, at tvende Rensdyr, som de Tiltalte havde bemægtiget sig, og til hvilke ingen Eier havde meldt sig, vare Lamren eller Wildren, afgjort i den strengere Retning. S. 185.
- 24 Januar 1874. En for Tyveri Tiltalt frifunden, naaget meget stærke Indicier mod ham, fordi Bestjaalnes Tilhjemlingsbed eller tilsvarende Eiendomsbevis manglede. S. 289.
- 24 Januar 1874. En Person, der uden bevisst Samraad bestjal en Person, som to andre holdt fast i den Hensigt at bestjale ham, dømt efter 19—3 i. S. 292.
- 3 Febr. 1874. Sp. om en Person, der pantsætter en Andens Effekter kan antages at handle i tyvagtig Hensigt, naar det godtgjøres at have været hans Hensigt for egne Midler at indløse dem, berøres uden at afgjøres. S. 332.
- 7 Marts 1874. En Vagtmester ved Arsenalet ikke henført under § 145 i den militære Straffelov. Angiveren sældet som Hæler. S. 383.
- 17 August 1874. Sp. om 19—1 eller 22—14 var anvendelig paa en Person, der stjal Baandene over paa en Lønde, der henlaa paa en aaben Brygge og deraf udtog et Par Silb til 2 Stillings Værbi som han fortærede paa Stedet, afgjort til Gunst for det første Lovsted. S. 659.
- 22 Septbr. 1874. En Person, der efter Eieren's Anmodning ledte efter en tabt Gjenstand og som efter at have fundet den underslog den, anseet efter 21—14, ikke efter 19—1. S. 702.
- 5 Decbr. 1874. En forhen uberygtet Enke af borgerlig Stand tiltalt, og under stærk Tvivl om Bevistets Tilstrækelighed, i alle Instanser dømt som Tyv for at have paa en Kirkegaard taget en Afkægger af en Potteplante. 1875, S. 45.
- 19 Januar 1875. Sp. om en Commerfrak til 2 Spd.'s Værbi skulde ansees som en „Gjenstand af ringe Værbi“ efter Lov af 9 Juni 1866. S. 95.
- 10 Marts 1875. Sp., om det var Bedrageri eller Tyveri, under falsk Foregivende af at være Eier, at tilvende sig Faar, der fra de fælles Fjeldgræsgange vare komne paa Wildspor og ned til fremmede Gaarde i Dalen. Sp. om det var grovt eller simpelt Tyveri paa den nævnte Maade at bemægtige sig et Faar, der græssede under Tilsyn paa den fremmede Gaards Bø. S. 214.
- 29 Mai 1875. En Matros, der til Rømning benyttede sig af Skibsbønden, som han derpaa lod drive tilsøs, anseet for Tyveri. S. 583.
- 6 Septbr. 1875. Tvivlsomt Sp., om en Person ved Bytte eller Tyveri var kommen i Besiddelse af et Uhr, afgjort under Dissents i Fævor af den strengere Mening. S. 601.
- 6 Septbr. 1875. Tyveri, begaaet i en Slags halv Ørste, men dog ikke i egentlig sandsesløs Tilstand. Sp. om Tyveriet var fuldbørdet eller kun forsøgt. Sp. om Strafudmaalingen. S. 625.
- 19 Oktbr. 1875. En Tyvssdom, assagt efter L. af 20 Aug. 1842,

- sat ud af Betragtning ved Bedømmelsen af et Lybert, begaaet under L. af 3 Juni 1874. dens Herredømme, fordi den ældre Forbrydelse efter den nye Lov ikke vilde være at anse som Lybert. S. 831.
- 20 Decbr. 1875. Bysynderligt Tilfælde af enten Lyberti eller Besdrageri begaaet mod en Hæler eller Delagtighed med denne i Tyvssforbrydelse mod den sande Eier af den staaende Gjenstand. 1876, S. 230.
- 2 Febr. 1876. En Strafsarbejdsdom for Lyberti, hvis Eksekution allerede var paabegyndt, paaanført til Høiesteret, fordi det opbagedes, at Domsældte tidligere flere Gange havde været tyvssdomt, uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa staaende Straf, da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skærper Straffen. En anden Tilfald, der ved de underordnede Retter var ilagt 1 Aars Strafsarbejde, opbages, efterat have udstaaet de 8 Maanedes, at have været under 15 Aar, da Lybertierne bleve begaaede. Efterat Egen er paaanført til Høiesteret, frifindes han der for yderligere Straf, end den allerede udstaaede. Efter Omstændighederne antaget, at en Bemægtigelse af Vaad var almindeligt Lyberti og ikke Brugstyveri. Tvivlsomt Bevis for en Person's Delagtighed i Lyberti befundet fyldestgørende i alle Instantser. S. 283.
- 10 Febr. 1876. En Person under Dissents dømt for Rentyberti. S. 307.
- 10 Febr. 1876. Sp. om 5 Aen efter Omstændighederne skulde ansees for Efterstandere eller ikke. Sp. om de Fastboendes Ret ligeoverfor Efterstandere. Sp., om 19—3 eller 21—14 paa Tilfældet var anvendelig. S. 310.
- 7 Marts 1876. Særdeles tvivlsom Tyvssag endt med Frifindelse i alle Instantser. S. 353.
- 22 Marts 1876. Sp. om grovt eller simpelt Lyberti afgjort til Gunst for den sidste Mening. S. 395.
- 25 Marts 1876. En Person, der bemægtigede sig en Sølvspecie, som en anden i hans Nærvarrelse mistede, anseet efter 19—1. S. 468.
- 22 April 1876. En Person, der havde staalet Stene af Kæbærlet paa en offentlig Bro, i Høiesteret anseet efter 19—1, medens han i de underordnede Instantser havde været anseet baade efter dette Lovsted og efter 23—11. S. 462.
- 16 Septbr. 1876. Endel Skolestifter, der paa russisk Grund havde sældet norst Aen, der vistnok vare Eierne frafomne, men dog ikke anderledes, end at Eierne efter Egen's Oplysninger havde let Anledning til at faa dem igjen ved Eftersøgning, sælbede efter 19—3 b. De Tilfaldes Paaastand om at have handlet saaledes af Nød ikke, antaget at kunne høres, da de havde andre Kener, og Høiesteret ikke fandt, at den Omstændighed, at dette var deres Kjøerener, kunde komme i Betragtning som afgjørende Grund mod først at slagte disse. S. 746.
- 23 Septbr. 1876. Art. 19—3 o anvendt. S. 648.
- 28 Septbr. 1876. Sp., om en Række af Besvigelser, foretagne af et Møllerpersonale mod Mølleieren, efter de Angi's Stilling i Møllen var at anse efter 19—1 eller efter det 21de Kapitel, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 652.
- 4 Novbr. 1876. En Person, der satte sig i Besiddelse af et Uhr, som han fandt gjemt paa Lokum i den Gaard han boede, hvilket Uhr senere oplystes at være staalet i en anden Gaard og af Tyven henlagt,

- hvor det fandtes, anseet efter 19—6. Den Omstændighed, at den første Tyv var den andens Broder, ikke anseet at kunne bringe den sidste ind under 27—3 sidste Passus. S. 760.
- 25 Novbr. 1876. Sp. om det var Bedrageri eller Tyveri under falsk Føregivende at tilvende sig et Aaar, der fra de sælles Græsgange var indkommet til en fremmed Gaard, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1877, S. 97.
- 16 Januar 1877. En Person i de underordnede Instanser for Bemægtigelse af en Frat anseet for grovt Tyveri, men i Høiesteret for samme Bemægtigelse anseet for Indbrud og simpelt Tyveri, fordi det ved Indbrudet tilføjede grove Tyveri hindredes, da Fratten ei fandtes i det Rum, hvor Tilstalte ved Indbrudet kom ind, men senere toges i et andet Rum, hvor Tilstalte, efter allerede at have opgivet Haabet om at faa fat i Fratten, senere paa lovlig Maade kom ind fra det Rum, hvori han var brudt ind. S. 220.
- 21 Febr. 1877. Tvivlsomt Sp. om en Person havde været delagtig i et Tyveri. Den Omstændighed, at han oprindelig havde vedtaget en sælende Underretsdom, anseet som et Indicium mod ham. S. 332.
- 14 April 1877. Dissens i Høiesteret, om hvorvidt en ung Forbryder for Forbrydelse mod 19—6 skulde slippe med Advarsel og Formaning eller ansees med Fængsel paa sædvanlig Fangeløst. Majoritet for den strengere Mening. S. 449.
- 12 Mai 1877. Sp. om 19—1 eller 21—14 besvaret til Gunst for det første Lovsted. S. 515.
- 12 Mai 1877. Antaget, at en Person, der i Under- og Overret var frifunden for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—3, men dømt for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—9, uden Hensyn til at Appellen alene var steet efter Tilstaltes Begjær, i Høiesteret kunde ansees efter den strengere Mening. S. 518.
- 2 Juni 1877. En Person, der mod Røbmandens Protest medtog kjøpte Varer uden at betale dem kontant, som Forudsætning var, anseet som Tyv. S. 606.
- 17 Juli 1877. Mærkning af Aaar i sælles Havnegang anseet som fuldbragt Bemægtigelse. S. 668.
- 17 Juli 1877. Sp. om Anvendelse af 19—6 eller 19—3 a under Dissens afgjort til Gunst for den første Mening. Frifindelse i en Post paa Grund af manglende Eiendomsbevis. S. 680.
- 27 Juli 1877. Sp. om simpelt Tyveri eller Røveri af Underret og Overret besvaret til Gunst for den første, af Høiesteret til Gunst for den sidste Mening. S. 645.
- 6 Oktbr. 1877. Sp. om 27—3 andet Punktum kunde komme en Person tilgode, der ansaaes efter 19—6, jfr. 19—3, besvaret bekræftende. S. 781.
- 16 Oktbr. 1877. Sp. om 19—1 eller 19—6 afgjort til Gunst for det sidste Lovsted. Domsældelse for Forbrydelse mod 19—6 udelukker ikke Appellinstanserne fra at anvende 19—1. S. 825.
- 27 Oktbr. 1877. Sp. om Anvendelse af 6—8 anden Passus, paa en Dreng, der endnu ikke havde fuldt sit 11te Aar, og som havde stjaalet en Portemonnaie med 17 à 18 Skilling fra en 12 Aar gammel Pige. 1878, S. 14.
- 6 Novbr. 1877. Særdeles tvivlsomt Sp., om 13 Typerier af Bankobrete vare overførte en Postbetjent, med 4 Stemmer mod 4 af Høiesteret afgjort i frifindende Retning. 1878, S. 17.

- 7 Novbr. 1877. En Person, der tvende Gange havde stjålet Skjellen og gjentagende slået ind paa Naboens Mark, anseet efter 21—11 og 19—1, ifr. 6—11. 1878, S. 107.
- 20 Decbr. 1877. Tømmer, der henlaa opstillet paa Andenmands Grund, anseet at være i Tømmerets Giers, ifte i Gaardens Giers Besiddelse. Sp. om bona eller mala fides. Spørgsmaalet om Virkningen af mala fides superveniens berøres, uden at løses. En Værdi af 1 Kr. 60 paa det Stjaalne antaget at kunne bringe Gjerningen ind under Slutningsbestemmelsen i den reviderede Kriminallovs 19—1. 1878, S. 264.
- 4 April 1878. Et Postbud, der lastede en Del af ham ifte besørge Breve i Vandet for at tilintetgjøre dem, anseet efter 19—3 c. S. 465.
- 2 Septbr. 1878. En Person, der havde tvistet Almæløvs til Kreaturfoder i Naboens Skov, anseet for Lyveri. S. 722.
- 5 Septbr. 1878. Særdeles tvivlsom Tyvssag afgjort i frifindende Retning med 4 Stemmer mod 3. S. 664.
- 14 Septbr. 1878. En Tjenestepige tiltalt for Lyveri af en Moderen tilhørende Røgebog samt for Bemægtigelse af Parafinolie, som hun dog havde benyttet i Huset, herfor dømt som Tyv i to Instanser, men enstemmig frifunden i Høiesteret. Udtalelser af Førstvoterende om Subsumtionen med Hensyn til mindre Tilfælde af Utroskab fra Tyendes Side med Fornødenhedsartikler, som Husbondssølfene have at forsyne Tyendet med. S. 683.
- 21 Septbr. 1878. En Husmand, der skulde have „Affaldsved“ til Gjerdefang i Husbondens Skov, men hug ca. 10 smaa, friske Furu-træer af ca. 10 Dres Værdi pr. Styk, dømt efter 19—1, men Undtagelsesbestemmelsen i 9's sidste Passus antaget at maatte komme ham tilgode, hvorfor han alene ansaaes med 10 Kroners Bøder til Statskassen. S. 716.
- 26 Oktbr. 1878. Lyveri af Ren paa Marken. S. 834.
- 23 Novbr. 1878. Tvivlsomt Sp. om tyvagtig Hensigt besvaret til Gunst for den mildere Mening. 1879, S. 21.
- 14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knivstik og gjort sig skyldig i Lyveri, anseet med 20 Dages Bånd og Brød, idet Skipperens respektnebbrydende Forhold toges i Betragtning. S. 117.
- 14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Lyveri. S. 121.
- 18 Januar 1879. Tvivlsomt Sp. om Tyvshensigt var tilstede. S. 125.
- 18 Januar 1879. En Person under megen Tvivl om, hvorvidt hans mala fides var bevist, med 5 mod 2 Stemmer dømt som Tyv for Hugt udenfor sin Plads-Grænde. S. 213.
- 25 Januar 1879. Sp. om Præsumptionen, naar en Person findes i Besiddelse af stjaalne Kostter, skal være for, at Besiddelsen er egenlystig eller ifte, med 4 mod 3 Stemmer afgjort til Gunst for den sidste Mening. S. 210.
- 1 Febr. 1879. Suggen af Lov til Kreaturfoder anseet efter 19—1. S. 229.
- 26 Febr. 1879. Sp. om 19—1 eller 21—13. S. 373.
- 15 April 1879. En for Skovtyveri tiltalt Person frifunden, fordi han efter Omstændighederne ifte ansaaes at have indseet Gjerningens forbrøderste Beskaffenhed. S. 457.
- 20 Mai 1879. En Person, der stjal en Kontrabog med en Bank,

- udtog endel af Beløbet, udviste Anførselen herom og lagde Kontrabogen tilbage paa dens Plads, anseet alene for Tyveri, idet Udvisningen efter Omstændighederne ikke betragtedes som nogen særskilt Forbrydelse. S. 669.
- 20 Juni 1879. Sp. om en Kostaabner for Brevbrud skulde ansees efter 24—26 jfr. 32 eller 19—3. Kumulation anvendt efter 6—12. S. 768.
- 10 Septbr. 1879. Sp., om der forelaa et Tyveri af Bankobreve eller alene grov Skødesløshed fra en Postbetjents Side, besvaret til Gunst for den mildere Mening i Underret og Overret, men i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 til Gunst for den strengere. S. 653.
- 15 Novbr. 1879. Sp. om en „Bod“ i Rkl.s 19 Kapitels Forstand skulde regnes for et Hus. 1880, S. 170.
- 22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjemlet Besiddelse“ af en Ring, dømtes i Overretten og Høiesteret for Tyveri. 1880, S. 190.
- 13 Decbr. 1879. To Personer, der vare tiltalte for Støtthyveri, frifundne paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdene. 1880, S. 225.
- 25 Febr. 1880. En Person paa Indicier dømt for Indbrudstyveri. S. 311.
- 10 Marts 1880. En Person dømt for Indbrudstyveri paa Indicier og uden Dissents. S. 321.
- 10 April 1880. Sp. om Brugstyveri eller almindeligt Tyveri. S. 569.
- 13 April 1880. Sp. om en Bod, hvori Tyveri var begaaet, var at sætte i Klasse med et Værelse, og Tyveriet saaledes grovt, eller alene med et Stab, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den første Mening. S. 605.
- 12 Mai 1880. En Person paa Grund af antagelig bona fides frifunden for Tyvstiltale for forøvet Støvhugst til Husbehov, idet Eiendoms spørgsmaalet lodes uløst. S. 440.
- 22 Mai 1880. En Person under Dissents dømt for Rentyveri paa Vidnessbyrd af en straffølt Person og en uebøstet Deponent, idet væsentligt Hensyn toges til Samstemmigheden i Detaillerne i disse Personers Prov. S. 815.
- 2 Juni 1880. Tvivlsomt Tyvsbevis. Fældelse i Under- og Overret, Grifindelse i Høiesteret. S. 577.
- 2 Juni 1880. En Person anseet med Tyvsstraf for fra en ham ved Tvangsauktion frasolgt Gaard at have medtaget en Blæsebalg og en Boremaskine samt for at have bortbyttet en Komfirt med en mindre værdifuld. Det antoges efter Omstændighederne, at Blæsebalgen og Boremaskinen, der vare nagelfaste, vare indbefattede under den Egektion over den faste Eiendom, der laa til Grund for Auktionen. S. 583.
- 10 Juni 1880. En Person under Dissents dømt paa Indicier for Tyveri. S. 660.
- 10 Juni 1880. En Person, der fra en indgjerdet Aa ligger ved boede Huse havde bemægtiget sig et Lam, anseet efter 19—1. S. 692.
- 9 Septbr. 1880. En Postbetjent under Dissents dømt efter 19—3 c for Underslaaen af en Del Breve. S. 625.
- 10 Septbr. 1880. En Person, hvem for fire Gange var overgaaet Tyvsdomme, der begrundede stigende Straf, for et temmelig ubetyde-

ligt Leilighedstyveri under Dissents anseet med 4 Aars Strafarbejde. S. 699.

18 Septbr. 1880. Sp. om 22—18 eller 19—1 var anvendelig paa en Pige, der sammen med en anden havde bemægtiget sig en Baad, besvaret til Gunst for den strengere Mening. Sp. om Besøielsen af, at Pigen var holdt arresteret, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 769.

23 Septbr. 1880. En Person, der uberettiget havde taget Tang paa anden Mands Tangstrand, frifunden for Straf paa Grund af antagelig god Tro. S. 615.

Bd. 1 Marts 1871. Exempel paa, at en Person, mod hvem der habdes saa stærke Indicier paa, at hun havde begaaet et Tyveri, at hun rimeligvis var bleven dømt, har ført et fuldstændigt alibi Bevis og er bleven frifunden paa dette. S. 454.

Bd. 6 Febr. 1871. Sp. om en Møgel skulde ansees for en „falsk“ eller en „ret“ Møgel og deraf afhængigt Sp. om et Tyveri gik ind under 19—3 a eller ikke. S. 419.

Notits. Tyveri af Rentakke paa Marken anseet som grovt Tyveri. 1871, S. 759.

Notits. Sp. om en Bemægtigelse var foretagen i Tyvshensigt eller ikke. 1872, S. 518.

Notits. Angaaende Bevis for, naar Tyvsstraf er udstaaet efter Lov af 9 Juni 1866 § 2. 1874, S. 255.

Uagtsomhed.

3 Decbr. 1870. En Person for at have røgt Lobat paa ildsfarligt Sted dømt til 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød, men tilbids paa Grund af den nhære Lovgivnings mildere Anskuelse af Uagtsomhedsforseelser indstillet til Benaadning med en Bød af 5 Spd. 1871, S. 13.

2 Septbr. 1871. En Person, der ved at glemme en saakaldet Sikkerhedslygte med brændende Lys igjen paa en Paskbod havde forvoldt Ildsvaade, anseet efter Krll. § 23—20. Sp. om Staden skulde ansees „særdeles stor“. S. 633.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Krll. § 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overseilen af en Baad havde forvoldt et Mennekses Død. S. 781.

11 April 1872. Tvivlsomt Sp. om Strafansvar efter 14—26 for ved Overseilen af en Baad at have forvoldt et Mennekses Død. S. 429.

23 Oktbr. 1872. Tvivlsomt Sp., om Tiltalte eller En, der var i Følge med ham, havde forvoldt en i en Kjelder opstaaet Ildsvaade. Antaget, at Brug af bart Lys og Fyrstikker i Kjelder, hvor der henlaa brændbare Sager, ikke i og for sig var strafbar. S. 836.

13 Januar 1874. To Personer, der havde undladt at hjælpe en overstadig drukken Kammerat fra Baaden og hjem, straffede for uagtsomt Manddrab, idet denne Person i sin hjælpeløse Tilstand faldt ud over Bryggen og druknede. S. 121.

13 Januar 1874. En Pige, der havde ligget sit uagte Barn ihjel, med 4 Stemmer mod 3, der stemte for Straf efter 14—26, frifunden for Justitiens Tiltale. S. 209.

24 Febr. 1874. En Person, der var i Rødbærgestilsælde, for i sit

- Rødværge at have gaaet videre end fornødent og derved forvolbt en Andens Død, dømt for uagtſomt Manddrab. S. 310.
- 31 Oktbr. 1874. Antaget, at det ikke kan regnes en Dampſkibsfører tilladt ſom grov Stjodelſhed, at han bruger Kjentmand iſtedenfor examineret Løds, at han ikke kender den hele Rute ſaa nøie, at han overalt ſelv kan kontrollere Kjentmanden, og at han, hvor han ei er kjendt, undlader at gribe ind i Kjentmandens Kommando, hvor ikke aabenbart Feilgreb begaaes. Antaget, at det efter Omſtændighederne ikke kunde tilregnes Skibsføreren ſom nogen ſtrafbar Uagtſomhed at have antaget en Kjentmand, ved hvis Feil Fartøiets Forlis forvoldtes. S. 838.
- 17 April 1875. Sp. om en Løds, der under Lødsningen, med Kapteinens Vidende, var gaaet nedenunder for at ſpiſe uden at varſke om en Flu, ſom Fartøiet ſenere ſtødte paa, ſkulde anſees at have gjort ſig ſkyldig i grov Uagtſomhed, beſvaret bekræftende. S. 358.
- 17 Septbr. 1875. En Perſon dømt efter 14—26 for Overſtridſe af Rødværgeret. S. 629.
- 11 Januar 1876. En Styrmand dømt for uagtſomt Manddrab, for at have forſømt pligtmæssigt Tilſyn med en Surring af to Kjøttinger, ved hvis Brift en Kneſtes Død forvoldtes. S. 241.
- 15 Januar 1876. En Strafanſtaltſbeſtyrer og en Strafanſtaltſlæge tiltalte, for ved en i 42 Minutter forſat Overſprøitning med tolt Vand at have forvolbt en Fanges Død, men begge friſundne, fordi det ikke antoges, at nogen tilregnelig Uforſigtighed kunde lægges nogen af dem tillaſt. S. 243.
- 29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjærning og Tale af en drukken Perſon, anſeet at være i Rødværgetilfælde, da han med lette Slag og et let Stød ſøgte at holde ham fra ſig, og blev ſaaledes ikke anſeet ansvarlig for den Druknes rimeligviſ derved forvoldte Død. S. 278.
- 7 Marts 1876. Tvivlſomt Sp., om en Perſon ved tilregnelig Uagtſomhed havde forvolbt en Andens Død, beſvaret bekræftende. S. 465.
- 10 Mai 1876. En Perſon, der havde ladet et brændende Tælglys henſtaa længere Tid i et Gangvindu uden Tilſyn, og ſom antoges derved at have forvolbt Ildſvaaade, anſeet efter Krl. 23—20 ſfr. 4—2 b. S. 542.
- 14 Juni 1876. En Perſon, der gik med aaben Kniv paa et Fartoi, og derved i Mørke kom til at forvolde en anden et livsfarligt Saar, dømt for uagtſomt Manddrab. S. 572.
- 6 Septbr. 1876. En Perſon dømt til Minimum af Straf efter 14—8, medens han i Overretten var anſeet efter 14—26. S. 621.
- 9 Septbr. 1876. Sp. om et Dampſkib havde viſt Uforſigtighed ved Paafælling af en Vaad. S. 632.
- 30 Septbr. 1876. En Perſon under tvivlſomme Omſtændigheder dømt for uagtſomt Manddrab. S. 666.
- 21 Oktbr. 1876. En Pige, der havde gaaet paa Høloftet med Lys i en Lygte, hvori det ene Glas var ſlaaet itu, antoges derved at have forvolbt en ellers uforklarlig Ildſvaaade, og anſaaes med Straf efter 23—20. S. 718.
- 21 Oktbr. 1876. Sp. om et Dampſkib havde forvolbt Fiſkeſpild ved af Uagtſomhed af den grovere Slags at beſkadige Nøter, der ſtængte for Silb, af Høleſteret beſvaret bekræftende. S. 721.
- 23 Marts 1877. Tvivlſomt Sp. om et Sammenſtød mellem to Far-

- tøler ſkulde anſees forvoldt ved Uagtſomhed eller alene ved Uheld. S. 389.
- 14 April 1877. En Perſon, der havde forvoldt Ildſvaaede ved uforſigtig Smeltning af Aſfalt, anſet med Fængſel paa Band og Brød. S. 364.
- 3 Septbr. 1877. En Pige, der af Uagtſomhed gav et 5 Dage gammelt Barn Hoſtepulver, der fra Apothelet var ugleveret uden Recept, iſtedenfor Barnepulver, og derved forvoldte dets Død, anſet efter 14—26. S. 689.
- 15 Febr. 1879. Tvende unge Menneſter, der ved Uforſigtighed havde ſat Ild paa et uſædvanlig gammelt Egetræ, anſeede efter 23—20 jfr. 4—1. S. 245.
- 29 Marts 1879. Sp. om Ildſvaaede var forvoldt ved Uforſigtighed, og om denne Uforſigtighed i Tilfælde havde været grov. S. 383.
- 19 April 1879. Sædveles tvivſomt Spørgſmaal om Bevſets Tilſtræffeligheſed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng ſigtedes for ved Uagtſomhed at have foraaſaget Ildbrand i Møllen. Høieſteret antog Ilden at være opſtaaet ved Selvantandele og fandt det ikke bevist, at Tiltalte ved uagtſomt Forhold havde forvoldt denne. Derimod antoges det tvivſomt, om ikke enhver Udbredelle af Ilden kunde have været hindret, hvis Tiltalte havde udviſt tilbørlig Agtſomhed. S. 461.

Ublændinge.

- 21 Oktbr. 1871. Sp. om en ſvenſk Perſon af Arbejdsklaſſen efter noget over et halvt Aars Ophold her ſkulde anſees ſom Indlænding. S. 789.
- 5 April 1873. Sp. om Edeſaſlæggelleſesforum for en Ublænding. S. 365.
- 23 Oktbr. 1873. Antaget, at den Omſtændigheſed, at en her boſiddende Mand var fremmed Underſaat, ikke i og for ſig befriede ham for her i Landet at betale Skat af ſin hele Formue og Indtægt, alſaa ogſaa af den Del, ſom beſandt ſig paa hans Hjemſted. Tvivſomt Sp. om en Ublændings Ophold her i Landet ſkulde anſees ſom midlertidigt eller faſt. S. 769.
- 23 Septbr. 1876. Uklart Sp., om en Perſon efter Omſtændigheſerne var at anſe ſom norſk eller ruſſiſk Underſaat, beſvaret til Gunſt for den forſte Mening. S. 648.
- 21 Novbr. 1876. Sp. om tvende udvandrede, men efter kort Tids Forløb tilbagevendte Perſoner, ſkulde anſees i Mellemtiden ikke at være norſke Underſaatter, efter Omſtændigheſerne beſvaret bekræftende. Delviſ Afviſning paa Grund af at Igl. Ref. ikke var erhvervet overenſtemmende med Art. 8 Kap. 1 § 2. 1877, S. 66.
- 1 Marts 1877. Tvivſomt Sp. om Platan af 19 April 1805 efter Omſtændigheſerne var anvendelig, beſvaret bekræftende. S. 286.
- 20 Septbr. 1877. Sp. om Anvendeligheſeden af Platan af 19 April 1805. S. 715.
- 5 Juni 1878. En Ublænding, uagtet idømt Strafarbejde, ikke dømt til at udføres af Riget, fordi hans Hjemſted ikke kjendtes. S. 624.
- 22 Decbr. 1877. Sp. om en Perſon var norſk Børgere. 1878, S. 814.

Ubløst Brug af andres Eiendom.

- 2 Februar 1876. Bemægtigelse af en Baad efter Omstændighederne anseet som almindeligt Lyveri, og ikke som Brugsthyveri. S. 283.
 10 April 1880. Sp. om Brugsthyveri eller almindeligt Lyveri. S. 569.
 18 Septbr. 1880. Sp. om 22—18 eller 19—1 var anvendelig paa en Pige, der sammen med en anden havde bemægtiget sig en Baad, besvaret til Gunst for den strengere Mening. S. 769.

Umyndige og Børger.

- 12 Oktbr. 1871. Sp. om Amtmanden kunde anses som summus tutor for umyndige Arvinger med Hensyn til Paataalen af Forryktelse af Eftetterne i et Bo. S. 745.
 23 Novbr. 1872. Sp. om Børge for en Umyndig paa dennes Begne kan frasælbe Lösningssret til Jordegods. Antaget, at Bergens Handelsmaade i ethvert Fald var ratthaberet af Myndlingen ved dennes næsten 20aarige Laushed. 1873, S. 166.
 4 Febr. 1875. Sp. om Amtmanden som et Slags Dverbørge skulde kunne optræde som Klager paa en Umyndigs Begne, berøres under Voteringen. S. 148.
 31 Mai 1876. Et Dverformynderi udlæaner i Januar 1862, i Strid med Forfristen i Udstaaenordningens § 6, Umyndiges Midler mod Pant i en Eiendom, der i Januar 1858 var taget for 5600 Spd., hvoraf 3000 Spd. for Stoven. I Juli 1863 overflyttedes Midlerne til et andet Dverformynderi, der heller ikke iagttager Reglernes nævnte Anordning i § 6 om fornøjet Taxation, ligesom det synes som om intet Tilfyn med Pantet fra Bergens Side har fundet Sted. I 1868 sælges Pantet ved en bedre Prioritets Tvangsauktion, med Paahæfte af et ligeledes bedre prioriteret Føderaad, for 1400 Spd. Da Advirentens Obligation viser sig at udgjøre 2500 istedenfor som i Obligationen til de Umyndige anført 1035 Spd., og at være depeneret til Sifferhed for 1440 Spd., blev saaledes Intet tilovers for de Umyndige. Pantattesten paa de Umyndiges Obligation var angaaende den bedre prioriterede Obligationens Størrelse, uklar. I Anledning dette Faktum anlagde Myndlingerne Sag mod det Dverformynderi, der havde indkjøbt Obligationen og mod et senere i dette indtraadt Medlem, der havde udfærdiget Regnskabet for Aaret, men de Iibstevnte frifandtes i alle Instanser. S. 531.
 18 Mai 1878. Et Svar, afgivet af en Pige, der troede sig umyndig, ved hendes Børge, anseet bindende for hende, uagtet det senere bragtes paa det Rene, at hun havde taget Feil med Hensyn til sin Alder og i Virkeligheden var mindreaarig. S. 585.

Band-, Elvedrags- og Flodningsvæsen.

- 31 Mai 1871. Sp. om vedkommende Sommerdirektion efter Omstændighederne var ansvarlig for den en Bro ved Sommerflodning og tilfaldende Tilfælde paaførte Skade. Spørgsmaalet om Forholdet mellem de kolliberende Rettigheder i et Badsdrag berøres. S. 401.
 20 April 1872. Tvivlsomt faktisk Sp. om Virkningen af et Damanlæg for Fiskeri høiere op i Elven. Sp. om de Krav, som efter Omstændighederne kunne stilles til Bevistets Styrke. Sp. om et

Damanlæg til Rettelse af Dampbaadstort paa Elv var at sætte i Klasse med en Udøvelse af en med Fiskeretten ligestillet Ret til Elvens Benyttelse, eller om den maatte betragtes paa samme Maade som Vandets Ledet af dets rette Løb. Sp. om hvad der kunde ansees som direkte, hvad som indirekte Følge af Dam anlægget. S. 489.

6 Juni 1873. Antaget, at den almindelige Ret til Flødning alene gjælder Flødning med Vand, der er i sit rette Løb, men at Tilladeligheden af at fløde med opdammet Vand beror paa, om derved gøres Skade. S. 553.

30 Septbr. 1873. Uklart Sp. om det obligatoriske Forhold som maatte være opstaaet mellem to Naboeiendomme ved et i gammel Tid, uden at Bevis kunde skaffes om nogen truffen Aftale, anlagt Komplex af Afløbsrender. Under den herstende Uklarhed flød Retten Løsningen fra sig og frifandt Indstævnte. Sp. om en Mand's Ret til ved Dæmninger at holde Oversvømmelse borte fra sine Jorder, naar han derved leder Vandet i større Mængde end efter Naturens Anvisning ind i Bæltens naturlige sædvanlige Løb, berøres. Tvistsens Løsning stodes ogsaa i denne Sagens Del tilside paa Grund af Forholdets Uklarhed og Indstævnte frifindes. S. 713.

12 Novbr. 1873. En Trælafthandler antagen bunden til for Benyttelsen af en i Vasdraget værende Dam at betale den Afgift, som i sin Tid med Storflaarten af de i Flødningen interesserede var oderenskommet. S. 796.

6 Marts 1875. Antaget, at en Mand, der led Skade af Vand, paaført ham af Gjenbo, ikke kunde kræve Stadeserstatning, fordi han selv havde undladt at benytte simple og billige Forebyggelsesmidler. Antaget, at af forskellige Giere af samme Vandfald i Elv, benyttet til Fabrikdrift, den ene efter Omstændighederne maatte finde sig i de Ulemper, som var en Følge af de Andres Benyttelse af Vandet i industrielle Diemede. S. 209.

18 Novbr. 1875. Forskjellige Udtalelser angaaende det Ansvar, der paahviler den, der har paataget sig at fløde en Tømmerflod over et Vand, naar Soppen sprænges og Tømmeret spredes. Herom dog intet Præjudikat. Fløderen, som havde paataget sig at føre det fremmede Tømmer sammen med sit eget for en ganske liden Godtzjorelse, dog in casu frifunden for Erstatning, fordi den tilsoiede Skade var bevirket ved en senere indtraadt Begivenhed, for hvilken han ikke var ansvarlig. 1876, S. 161.

21 Juni 1876. Udtalelser om „Mærtnings“ Betydning. S. 565.

11 Oktbr. 1876. Sp. om en Grundeier havde afgivet Samtykke til, at et til hans Eiendom flødende Vand sænkedes uden at tgl. Ref. i Medhold af 31 Mai 1848 erhvervedes, besvaret benegtende. Som Følge deraf tilpligtedes den, der havde sænket Vandet, at betale den Anden Erstatning efter Skøn for den derved forvoldte Skade. Det er formentlig en Følge af Voteringen, at ved Stadeserstatningens Fastsættelse den Nytte, den Skadelidende har havt af Sænkningen, kommer i Anslag mod den Skade, han har lidt. S. 697.

28 Oktbr. 1876. Antaget, at en fast Eiendom tiliggende Lønsafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Herlighed“ ved Eiendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelse af Skylden. S. 785.

17 Marts 1877. Antaget, at Havelovens § 16 medfører, at Alt,

- hvad der i samme er fastsat med Hensyn til den egentlige Havn, skal gjælde „de i Forbindelse med Havnen staaende Elveløb“. S. 401.
- 4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der var til Hindrer for Lørens Dypgang i Elven. S. 437.
- 6 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt en Møllebam tværs over en Fiskeelv, søgtes af Fiskerieerne til at nedrive Dammen, men frifindes i Høiesteret, fordi det ei var oplyst, at Dammen var til Hindring for Fiskeriet. Væsentlig Bægt lagdes i Høiesteret paa den Omstændighed, at Elven ogsaa tidligere benyttedes til industrielle Diemeb, der kom i Strid med Fiskeriinteressen. S. 756.
- 15 Decbr. 1877. En Kætte ældre Domme, hvorved Afgift bestemmes for Flødning gennem Rygene Fos i Nidelven, opretholdte. En mindre fuldkommen Optællingsmaade, end den ved de ældre Domme bestemte, antaget at kunne træde istedenfor denne, fordi en ny indført Flødningsmaade gjorde den ældre Tællingsmaade umulig. Den Omstændighed, at særlige Omkostninger til Tælling herved bortfaldt, antaget at maatte komme dem tilgode som ellers vilde have at betale Tællingsomkostningerne. 1878, S. 257.
- 1 Marts 1878. En Sagbrugseier, der for at faa Tømmeret indtaget til sin Sag, slog Bom over en Elv, hvori Fællesflødning fandt Sted, og derved opholdt denne, anseet med Makt efter L. af 26 Aug. 1854 § 3. Under Voteringerne udtaltes af Førstvoterende uden Modsigelse af de senere Voterende, at Forholdet mellem Sagbrugseieren og Fællesflødningen kunde ordnes af Kongen i Medhold den nævnte Lovs § 5. S. 401.
- 20 Mai 1879. Efter Omstændighederne antaget, at Tømmereiere havde Ret til at fløde gennem en Dam bygget i nogle Brugs Interesse. Tømmereierne tilpligtede at betale for Brugen af Dammen efter en ca. 40aarig Praxis og deres Paastand om Betaling efter Ejeren fortaestet. S. 386.
- 24 Mai 1879. Sp. om et Ejendomme skulde ansees optaget i Genhold til Fredn. af 17 Oktbr. 1794 § 3 eller § 4. S. 674.
- 3 Juli 1879. Spørgsmaalet om, hvilke Dimensioner der indgaar under Benævnelsen Bjæller, vakt, men ikke i dets Almindelighed løst. S. 797.

Bei- og Kommunikationsvæsen.

- 2 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst mellem det Offentlige og Rongsbergs Kommune om Vedligeholdelsen af en Del Bei. Sp. om Virkningen i det nævnte Kontraktforhold af, at en det Offentlige paahvilende Hovedvei ved Omlægning gik over til Bygdevet og alene blev at vedligeholde i 4 Alens Bredde. S. 285.
- 2 Mai 1871. Sp. om Frifindelse for Udeblivelse fra tilfagt Beiarbejde, 1) fordi de Tiltalte allerede skulde have udført Maximum af det Beiarbejde, som efter Beiøven kunde paalægges dem, 2) fordi Beiarbejdet paastodes ei at være fordelt overensstemmende med Forristen i Beiøvens § 34, 3) fordi Arbejde ved nyt Anlæg af Bei var berammet til Vintertiden, medens saadant Arbejde i Beiøven omhandles under det 4de Kapitel, der er overskrevet „Om Sommerarbejde“. S. 393.
- 20 Mai 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Sundbevilling og specielt Sp. om Postkys var at sætte i Klasse med almindelig Styds eller skulde antages efter sit Væsen forskjellig fra denne. S. 308.

- 28 Septbr. 1872. Sp. om Ret for en Huseier i By til at kræve Gade, der banner Afkomst til hans Hus, holdt aaben og fri for Belæmring med generende Trafik i Anledning af et Jernbaneanlæg. S. 773, sfr. S. 615.
- 8 Febr. 1873. Fortolkning af § 1 Litr. d i Lov af 12 Aug. 1848 om Jernveje til almindelig Afbenyttelse. S. 321.
- 21 Oktbr. 1873. Sp. om Forstaaelsen af § 12 i Veiloven af 15 Septbr. 1851. S. 753.
- 20 Januar 1874. Nogle Grundeiere, der havde opdammet Vandet i en Bøl saaledes, at det stod over Hovedveien og gjorde denne noget nær usarbar, frifunden for Tiltale, fordi det ikke var bragt paa det Rene, om de ikke civilretlig vare beføjede til saadan Opdamning. S. 217.
- 7 April 1874. Tvivlsomt Sp. om, hvorvidt en Person havde gravet ud paa offentlig Vej. S. 476.
- 13 Mai 1876. Sp. om Udstrækningen af den „Jernvej“ i § 1 Litr. d i L. af 12 Aug. 1848 og § 52 i L. af 6 Juni 1863 tilslagne Statsefrihed. S. 499.
- 18 Novbr. 1876. Sp. om Ihendehaveren af en ikke fuldt indbetalt Aktie i et Jernbaneanlæg, der udførtes af Staten med den hos os forøvrigt sædvanlige Deltagelse fra Kommunens og Privates Side, kunde kræve Udbytte af sine Aktier, før disse var helt indbetalte, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. 1877, S. 17.
- 9 Decbr. 1876. Sp. om de i Driftsreglementet for Hovedjernbanen indtagne Bestemmelser om Erstatningspligtens Begrænsning ere bindende for Vareassenderen og om Fortolkningen af disse Bestemmelser. 1877, S. 107.
- 10 Marts 1877. En Lokomotivjernbane, der ved Gnister fra Lokomotivet havde sat Ild paa en Mands Stov, gennem hvilken Jernbanen havde expropriert Grund, idømt Erstatning efter uvilige Mands Skøn, idet behørig Forsigtighed ved Driften ei antoges udvist. S. 337.
- 14 Juni 1877. Antaget, at under Betegnelsen „Grund-Erstatning“ ved Expropriation til et Jernbaneanlæg indgaar ogsaa den saakaldte „Ulempeerstatning“, der i Regelen tilhænder særskilt. S. 558.
- 17 Juli 1877. Bestemmelsen i Veil. § 19 anseet anvendelig, ikke blot paa Nyopførelse af Hus, men ogsaa paa Genopførelse af nedrevet Hus. Antaget, at Grundlovens § 105 ikke medfører Arv paa Erstatning for Uleilighed forvoldt ved Bygningsforfiskter, som de i nævnte § indeholdte. S. 673.
- 14 Juni 1878. En Gaardbruger, hvis Ro var kommen ind paa Jernbanelinien og forvoldt, at et Træn gik ud af Sporet, sat under Tiltale, men frifunden, forat have forsømt at laase en Overgangsgrind, som han blot havde lukket, og som en Uvedkommende maatte antages senere at have aabnet. S. 482.
- 16 Novbr. 1878. Sp. om en Veiarbeidspligtig kunde sætte sig ud over en foretagen Fordeling af Veistykkerne i Roden, paa Grund af at Lovgivningens Forfiskter paastodes ikke nødtagtig befulgt ved Fordelingens Fastsættelse, besvaret benægtende, idet Fravigelsen ikke antoges at gaa videre, end at den laa indenfor det administrative Omraade. S. 785.
- 13 Septbr. 1879. Ved en Jernbanexpropriationstakt lod det Offentlige bemærke, at det ved Erstatningens Ansættelse opstode Spørgs-

maalet om Erstatning for Keskto ved Ildbrand holdt udenfor Skjønnet, og forbeholdt dette afgjort i Tilfælde Ildsvaade opstod. Det Offentlige benegtede, at Ildsvaade forvoldt ved en Jernbanes forsværgelige Drift gav Krav paa Erstatning. En Grundteier begjærer imidlertid — under Forbehold af fuld Stadeserstatning i Tilfælde Ild opstod — særlig Erstatning for det Tab, han udsattes for, ved enten ikke at kunne faa sin Skov asfureret eller at maatte betale en højere Præmie. Heri nyder han Medhold ved Administrators Eragting, men Skjønsmændene erklærede efter de foreliggende Oplysninger for Tiden intet Skjøn i denne Post at kunne afgive. Fravigelsestjendelse gaves ikke deskomindre. Det Offentlige indtante den første Eragting til Høiesteret til Underkjendelse, men Retten stadfæstede. Fra enkelte Voterendes Side Udtalelser om Afgangsen til at indbringe Retspørgsmaalet for Høiesteret, da det var uklart, om dets Løsning efter Omstændighederne havde reel Interesse. S. 882.

Nb. 2 Decbr. 1872. Sp. om en Dam, der opdammer Vand over Andres Grund i Kraft af Alders Tids Brug, med Bevarelse af Servituten kan flyttes, naar derved ikke Stade forvoldes den Servitutbetingede, eller om Servituten skal ansees strengt bunden til den ældre Dam. Antaget, at Bevisbyrden for, at Servituten ikke er udvidet, paahviler den, som har flyttet Dammen. 1873, S. 773.

Nb. 8 Febr. 1876. Antaget, at en Jernbane, der uden Bemærkning modtager en Vare i Emballage, har Formodningen mod sig, naar den senere benægter, at Varen ved Modtagelsen var ubeskadiget. Antaget, at en Jernbane ikke ubetinget ved sit Driftsreglement kan betinge sig Frihed for Lovens almindelige Erstatningsansvar, naar Varen kommer tilskade under Transporten, eller betinge sig, at Bevisbyrden væltes fra Jernbanen og over paa Affenderen. S. 185.

Notits. Om Jernbaners Erstatningspligt. 1879, S. 896.

Vexler og Vexelobligationer.

- 10 Febr. 1871. Sp. om norsk Konkursbehandling kan kræves paa Grund af Ifttebetaling af en af et Handelshus i Udlandet accepteret og i Udlandet betalbar Vexel. S. 156.
- 7 Oktbr. 1871. Sp. om en Mand, der oprindeligt støttede sit Krav til Vexler, kunde gjøre dette gjældende uden enten at fremskaffe Vexlerne eller lade dem mortificere, efter Omstændighederne bekvæmt bekræftende. S. 687.
- 1 Febr. 1872. Sp. om ved et Vexelobligationslaan i en Sparebank saadan Novation havde fundet Sted, eller saadan kontraktmæssig Genstand var givet, at en Kautionsist derved kunde antages fritaget for sit Ansvar. S. 157.
- 3 Febr. 1872. Sp. om Virkningen ligeoverfor en Diskonteringsindretning af, at en Vexelobligation modtoges til Diskontering som nyt Dokument, uagtet den var paategnet „Til Fornylse“. S. 177.
- 30 Mai 1872. Sp. om man af en protesteret Vexel efter L. 85—13—20 kan beregne baade $\frac{1}{4}$ pCt. Provision og tillige Protestomkostningerne og Porto eller blot en af Delene. S. 532.
- 16 Januar 1875. Antaget, at Vexelretten efter en Vexel, trukket fra Norge paa Rouen, betalbar i Paris, der formiddelt det under den fransk-tydske Krig i Frankrige udsærdigede generelle Moratorium,

ikke blev protesteret i betimelig Tid, ikkedestomindre efter norsk Ret var bevaret mod Endossenterne. S. 81.

- 27 Febr. 1875. Antaget, at en Lithograf, der havde faaet Karbeslæger fra et udenlandsk Hus, ikke var forpligtet til at acceptere for Beløbet, fordi dette ei udtrykkelig var betinget ved denne Leilighed, Mønt det tidligere havde været praktiseret saaledes mellem Kontrahenterne. Videre antaget, at den Omstændighed, at den nævnte Lithograf i Anledning en anden Forretning havde faaet et Stadeserstatningskrav paa det udenlandske Hus, i ethvert Fald maatte give ham Ret til at negte Accept for den ældre Gjæld. Antaget, at det udenlandske Hus, der havde solgt en Maskine til Lithografen paa Billaar, at den skulde leveres i Hamburg til en stipuleret Tid og betales med et bestemt Beløb forud og Resten om 3 og 6 Maanedes mod Accept, var berettiget til at gjøre Acceptens Meddelelse til Betingelse for Maskinens Udleverelse, og den Mening, at Ordinatøren havde Ret til at afvente Trattaens Præsentation til Accept, forkastet. S. 186.
- 15 Marts 1876. En Person, der havde anbragt Begler, hvor Acceptanternes Navne vare erhvervede paategnede, uden at Tilstalte kjendte Vedkommende eller vidste mindste Bested om hvem de vare og hvor de vare at finde, anseet efter 21—1 for ikke at have gjort vedkommende Laaneindretning opmærksom paa Forholdet. S. 388.
- 23 Febr. 1878. Forsaaelsen af Konkursl. § 44 sidste Passus omhandles, uden at bindende Præjudikat gives. S. 396.
- 26 Juni 1878. Et Handelskhus kjendt uberettiget til at beholde Begler, der vare endosserede til det, for ved dets Hjælp at faa dem diskontere, — som Afdrag paa eget Tilgodehavende hos Oversejderen. Denne Indsigelse antaget at kunne benyttes som Frisindelsesgrund af en Endossent paa Begelen. S. 613.
- 11 Oktbr. 1878. Sp. om den Omstændighed, at det syntes at have været Forudsætningen hos alle Endossenter paa en Begelobligation ved Indgaaelse af Endossementsforpligtelsen, at Ansvarer i Tilfælde vilde blive at dele ligt uden Gensyn til Ordenen, kunde paaberaabes af den ene som juridisk forpligtende for de andre, besvaret benegtede. S. 757.
- 13 Febr. 1879. Under en Justitsdag falder Udtalelser om Berettigelsen til at forandre Dato paa ellers ægte Begler. S. 173.
- 17 Febr. 1880. Antaget, at Tiden, inden hvilken Underretning om Begelprotest skal meddeles, ubetinget regnes fra Protestdagen og ikke i det i L. af 20 Aug. 1842 § 5 nævnte Tilfælde fra Forsaldsdagen. S. 295.
- 17 April 1880. En Person, der som Endossent havde paategnet en Begelobligation, der ved Udstederens Navn var mærket „Til Fornøjelse“, og som oprindelig havde været udfyldt som anbragt i en offentlig Laaneindretning, frifunden for at betale en Privatmand, hos hvem Begelobligationen var anbragt med Rettelste i det sidste Endossement. S. 412.
- Stifted. 20 Juli 1868. Sp. om en Eier efter protesteret Begel efter L. § 5—13—20 kan beregne baade Protestomkostninger og Provision. Sp. om Eier af protesteret Begel kan fordrø Udlæg i Trassjens Konkursbo for Omkostninger paadragne ved fersøgt Indtale af Beløbet hos Acceptanten senere end Trassjens Bo overgaves til Stiftetretten. 1871, S. 214.

Ud. 17 April 1872. Sp. om det franke Moratoriums Birkning paa norffe Begleforpligtedes Stilling. S. 335.

Ud. 23 Mai 1876. Dom negtet for en Begel, fordi Begeleieren iffe havde givet Baluta for den til den Sagfagte fra hvem Begelen var ham direkte tilendofseret. S. 584.

Ud. 7 Mai 1878. Begel=Proteft paa den 8 Løbedag antaget at være optagen for tidlig, og derfor at være ugyldig, og fom Følge deraf de en protefteret Begel tilkommende procesfueller Begunffigeller anfeet tabte. S. 591.

Aff. Det franke Moratorium. 1871, S. 329.

Aff. Om Aldersforholdet mellem Begelreglementet i Frdn. af 16 April 1681 og Lovbogens 5—13—6 ff. 1873, S. 457.

Aff. Lidt om de Konffikter, Begellovgivningerne fremfalde i den internationale Begelhandel. 1875, S. 241.

Aff. Om Arbeidet for en ensartet Begellovgivning. 1877, S. 193.

Notits. Om Tiden for Optagelse af Begelproteft. 1879, S. 147.

Aff. Det fandinaviffe Begellov=Udtaft. 1879, S. 397 og 413.

Binkelfkriveri.

- 1 Oktbr. 1879. En Infaffator, der efter Overenskomst med en Sagfører procederede i dennes Navn og delte Udbyttet med ham, anfeet for ulovlig Sagførfel. Rigeftaa tvende Infaffatorer, der havde ladet fig Forbringere tiltransportere og indtalt dem i eget Navn. Arbitrær Straf anvendt under nogen Tvivl om, hvorvidt 21—18 paa Tilføldet var anvendelig. 1880, S. 22.

Bærneþing.

- 10 Febr. 1871. Sp. om et Medlem af et udenlandff Interreffentffab fom norff Borger havde faft Bopæl eller Bærneþing i Norge, faaaf hans Forum med Hensyn til Konkursbehandling var der. S. 156.
- 18 Febr. 1871. Sp. om Forum i en Grændferiff mellem to fafte Giendomme, hvor Giendomsgrændfen og Jurisdiktionsgrændfen faidt fammen. S. 361.
- 27 Septbr. 1871. Sp. om Pantebrev i Skib paa Stabelen ffal thinglafes ved Rerffetfs Jurisdiktions eller ved Udffederens personlige Bærneþing. Sp. om Sameiere i et Skib efter Omffandighederne ffulde anfees at danne et eget Interreffentffab med færfffilt Bærneþing fom faadant. S. 697.
- 30 Mai 1872. Sp. om et Firma, der indehavdes af en enkelt Perffon, men betegnedes fom beffaaende af flere Medlemmer, ffulde beffragtes fom bofat der, hvor Firmaet drev fine Forretninger, eller der, hvor Indehaveren var bofat. S. 532.
- 5 April 1873. Sp. om Edbafflæggelfesforum for en Ublænding. S. 365.
- 23 Oktbr. 1873. Tvivffomt Sp. om en Ublændings Dphold her i Landet ffulde anfees fom midlertidigt eller faft. S. 769.
- 23 Januar 1874. Sp. om, hvor en Perffon ffulde anfees at have Bopæl og faaledes være pligtig at ffvare personlige Statter. S. 249.
- 5 April 1877. En Sag antaget at kunne anlægges ved Kriffiania Forum, uagtet forum delicti commiffi og Tiltaltets Hjemþing var Hallingdal. S. 404.
- Rjendelfe. 11 Febr. 1879. Skjonsforretningers Forum. S. 162.

Egteskæller, Forældre og Børn samt andre Familieforhold.

- 10 Septbr. 1872. Antaget, at naturlige Børn ogsaa ligeoverfor Fader, der ved Testamente indsætter dem til Arving, nyder Fritagelse for Arveafgift. S. 761.
- 19 Oktbr. 1872. Antaget, at en Egtemand, hvis Hustru avler Barn i Hoer, er pligtig at opgive den virkelige Barnes faders Navn til Daa-ben og strafbar, naar han opgiver sit eget Navn, uagtet bekendt med Sammenhøngen. S. 834.
- 3 Mai 1873. Sp. om Afgangen til efter Omstændighederne at af-lægge Paternitetsed. S. 422.
- 20 Septbr. 1873. Antaget, at en gift Mand ikke ved en blot paa- tegnet Transport til Hustruen paa Børndisputer kan stifte et Særeie for denne og en Livsassurancepolicy forsaavidt sat i Klasse med et Gjældsbræb. S. 690.
- 6 Decbr. 1873. Sp. om Mand og Hustru efter § 16 i Lov af 6 Septbr. 1845 svare begge, eller kun en, og da hvilken, for ulovligt Brandevinsalg, foretaget af Hustruen for hendes og Mandes fælles Regning. 1874, S. 134.
- 5 Decbr. 1877. Antaget, at efter den nye Arvelov alene Livsarvin- ger have Krav paa Lovbydelse efter 5—1—9. 1878, S. 229.
- 30 Marts 1878. Tvivlsomt Sp. om Anvendelsen af 5—1—13. S. 566.
- 16 Mai 1878. En Livsassurance, som efter Policens Indhold ved den Forfattedes Død, hvis hans Enke overlevede ham, skulde udbeta- les hende, anseet som Entens Særeie, uagtet de aarlige Præmier vare betalte af Manden af Fælledsboets Midler og ingen tgl. Kon- firmation var erhvervet til Stiftelse af det delvise Særeie. S. 497.
- 9 Juli 1878. Antaget, at Bestemmelsen i den reviderede Krl.s Kap. 27 § 3 næstsidste Passus om det Offentliges Indtræden i den paa Legemet fornærmedes Klageret, naar dennes indtrufne Død har været til Hinder for, at han selv kunde forlange Paatale, ogsaa gjælder, naar den Fornærmede har staaet i det i Krl.s Kap. 15 § 20 nævnte Forhold til Fornærmeren. S. 661.
- 20 Septbr. 1878. En Moder, der sættes under Tiltale for med Magt og mod Forpleierens og Fattigtilsynsmandens Villie at have sat sig i Besiddelse af sit sindssyge Barn, der efter Fattigvæsenets Foranstaltning var udsat for Fattigvæsenets og Amtskommunens Reg- ning, frifunden. S. 703.
- 20 Decbr. 1878. Et Par Forældre, der havde taget sine tvende Børn tilbage fra den Person, hos hvem de af Fattigvæsenet vare udsatte, anseet efter Krl.s 16—4. 1879, S. 111.
- 1 April 1879. En Mandes Forpligtelse til at forsørge sin Hustru bortfalder ikke ved Separation, men først ved Egteskælets fuldstæn- dige Ophævelse. S. 435.
- 25 April 1879. En som Barnes fader ublagt Person efter Omstæn- dighederne negtet at aflægge Benegtelsesed. S. 491.
- 17 Juli 1879. Ordet „Efterkommere“ i et Skøde af 1798 anseet at betegne Hustru og Børn, ikke den hele Descendents. S. 832.
- 23 Oktbr. 1880. En Hustru, for hvem der var stipuleret Særeie, optræder i Mandens og hendes Fælledsbo, der staar under Konkurs- behandling, som Kreditor paa sit Særeies Begne, men staaer ikke sin Forbring anerkjendt, fordi de under Sagen omtvistede Særeie-Gjen-

staaende ikke havde været saaledes individualiserede og separerede fra Fællesboet, som fornødent for at opretholde en Særret, selv om Særet forøvrig var guldig stiftet. Spørgsmaalet om Særeie kan stiftes uden Igl. Konfirmation berøres uden at løses. S. 684.

Responsum fra det juridiske Fakultet: Om Slægtskabs Omfang efter norsk Ret. 1873, S. 473.

Notits. Dansk Dom, hvorved antaget, at offentlig Forlovelse med Hensyn til Forpligtelse til i Besvangræstilsælde at ægte Pigen staaar i Klasse med det i Grd. 5te Marts 1734 omhandlede Løfte. 1873, S. 794, ifr. 1874, S. 502.

Afh. Om Børns Pligt til at underholde Forældre. 1874, S. 393.

Ærekrænkelser.

- 11 Marts 1871. Art. 17—1 anseet lige anvendelig enten Forbrydelsen er ubetinget offentlig Baatale undergivet eller kun paatales efter den Fornærmedes Forlangende. S. 534.
- 13 Januar 1874. En Person, der var domfældt som Tyv, men som overensstemmende med Høiesterets Indstilling ved Benaadning havde faaet Straffen nedsat til en ringe Mulkt, sagsøger under privat Søgemaal Hovedvidnet i Sagen for falsk Vidnesbyrd, men dømmes iføden selv for falsk Anklage, dog efter Omstændighederne alene til en ringe Mulkt. S. 211.
- 4 Septbr. 1874. En Person, der i Skrivelse til vedkommende Sognepræst havde opgivet visse Fakta, der syntes ham at begrunde Misfante mod en Skolelærer for udvist utugtigt Forhold mod en kvindelig Elev, sagsøges for Injurier, men frifindes, dels fordi Indstevnte antoges at have sine Ord i Behold, forsaavidt angik de refererede Fakta, dels fordi Appellanten iallesald maatte tilregne sig selv at hans Optræden var bleven misforstaaet. S. 671.
- 29 Septbr. 1875. Straffældelse efter 17—1. Sp. om en mundtlig nærmere Forklaring til Fogden, efter at skriftlig Anmeldelse var indleveret, skulde antages som en Tilføielse til denne eller Tilfælde dømmes for, hvad han fra først af havde gjort. Sp. om 17—1 er anvendelig, naar selve Fremstillingen af Faktum viser, at den anmeldte Handling vilde være straffri. S. 649.
- 26 Januar 1876. Sp., om en Række strenge Udtalelser over en Bladredaktør skulde ansees besøiede eller ikke. Antaget, at en Avisredaktør maa antages at have villet de Følger af sit Skriveri, som med Rimelighed maatte være deres Virkning. S. 257.
- 27 Januar 1876. Et Dampskibsselskab, der havde omsendt et for en konkurrerende Linie fornærmeligt Cirkulære, efter Omstændighederne frifundet baade for Straf og Erstatning. S. 268.
- 26 Febr. 1876. Bidtøstlig Injuriesag, hvori Indstevnte i to Instanser fældedes i Mulkt og Omskostninger, men i Høiesteret frifindes med Ophævelse af Omskostningerne. Uagtet Mulkten bortfaldt, mortificeredes ved Høiesteretsdommen ogsaa de brugte Trykker, forsaavidt i dem laa, at Sagsøgerens Forhold skulde være strafbart. Sp. om Anvendelse af Mulkt efter Høiesteretslovens § 13 for utilbørlige Trykker i Stranken om ustevnt Mand. S. 337.
- 18 Marts 1876. Sædeles tvivlsomt Sp. om en Bestaaalen, der anmeldte Tyveriet for Politiet, ledsaget af i god Tro afgivne Forklaringer om hvem der formentlig var den Skyldige og hans Med-

skyldige og som — efter Høiesterets Majoritets Opsatning af Faktum — ledfagede disse Forklaringer med en Anmodning til Politiet om at arrestere den formentlige Skyldige og den formentlige Medskyldige, var ansvarlig for den Ulempe og Tort, som ved Arresten forvoldtes den sidste, der fandtes ganske uskyldig. S. 369.

15 August 1878. Giendommeligt Tilfælde af falsk Anklage for Indbrudstyveri, anseet med Fængsel paa Band og Brød i 8 Dage. S. 677.

21 Oktbr. 1879. En Kjøbmand, der i en Avis havde ladet indrykke et Avertissement saalydende: „Giftfrie emailerede Gryder faaes kun hos N. N.“, sagsøges af konkurrerende Grydehandlere for Injurier, men frifindes. 1880, S. 47.

16 Septbr. 1880. En Person, der uden Høie havde indgivet Klage over en Lensmand for Forbrydelse i hans Bestilling, i Underretten anseet efter 17—1, men i Overretten og Høiesteret frifunden, fordi han ikke antoges at have handlet „mod bedre Viden“. S. 774.

Notits. Injuriesag behandlet som privat Politisag. 1877, S. 400.

Er E. f.
9/24/25

